

کلیات محمود گامی

توسل

ناجی منور

جموں اینڈ کشمیر الیڈمی آف آرٹس، کلچر اینڈ لینگویج سائنسز

ناشر :- سیکرٹری جنرل اینڈ کثیر الیمینٹری آف آرٹ، کلچر اینڈ لینگویج : سرنگھ

چھاپ :- جے کے آفیسٹ پرنٹرز - دہلی ۱۱

کتابت :- علام حسن

وری :- ۶۱۹۷۷

تعداد :- ۵۰۰

مول :-

تصویر محمود گامھی : عمل اے آر جیان

22 4-1500
22 4-1500

عرض نامہ

محمود گمانی چھ کا شتر یک سہ تھ اور شایر نیم تھ کہ وہ لکھ لکھ اکہ بائید زبانی ہند اعتبار عطا کور۔ یہیمہ
 وز تو کا شتر شارس و سلاہیل تیر وز اور اس پہ منس کچھ وز نس سیر تم آہنگ۔ اس دید ہند ستر تو پناہ اور اس بے
 کئی تہ بے پرسیانی ہندس نالک منتر راو نہ آست تہ پیر سوز اور اس یتہ دگدگس گیس ہس نام مہ تر یوت تہ بس۔
 ۱۶۔ ہمدی ہندس آخرس منتر ویتہ بولہ تر زبانی ہندس اتھ منتر باگس کو پینہ دیو قاست ادلی و جواک کھتہ کینیزن
 وری ہندس و قس منتر وازیر زبانی ہندس مقدس مقاس۔ میانہ تحقیقہ موجب کر مئی فارسی زبانی منتر اکہ منتری
 گہ و پچھ لکھ کا شتر یک پاکٹ ترجمہ پینہ پورن پینہ زبانی ہند ہم ادست نادر زبانی ہند لوگو ہر یاد ستہ۔ مئی کوفی گو دیکھ
 لکھ عربی فارسی یکو عور و مئی اور ان کا شتری پاکٹ تہ تہن پیٹھ لکھین تہ غزلہ تہ نظم یہیم مضون تہ اسلوب دھتہ
 لکھانہ و کھنہ لائی چھ۔ یتہ کئی چھ اکس تھیں عظیم زبان ساز ہندس شیش منتر اہران یتہی کا شتر زبانی پینس
 ساروے کھنہ تہ نورک زانس منتر نو و حیات عطا کور۔ اتھ نور زبانی اور تیوت قہ و کھ زامہ پتہ و چھ کا شتر
 زبانی زامہ یوت۔ امیر پتہ زامہ اتھ منتر مقبولی پیر مانتہ رسول میر تہ پر کاش رام ہی بڈی شایر۔ اسے کئی چھ محمود
 کا شتر زبانی ہند عظیم میار و منتر اکہ مانہ ایوان تہ یوتانی تہ زبان موجود چھ اتھ روز محمود گمانی ہند ایکسا کت
 ہونتر ہٹس ناو۔

کچل اکادی چھ فزیرا کر چھ گو ڈنگر لہر تکر سندھ مکلیات کا شراوان۔ یہ کلیات چھ ناجی منور صابن
انتہائی میخیتہ سان شیروست تہ انتہ سنز چھ وافر چھ تھ کلاک لیس خود صابن رحمت حق گزھن پتو لگ بگ ڈھڈھ
ہنر دہر و شایل پوان کر نہ چھ۔ وہ مید چھ نہ بچھ کلیاتس کرن کا شز بانہ ندی لولہ دارا چین منزہاے۔

محمد یوسف طینگ

(سیکرٹری)

جزم
۲۴ و کبر ۶۶۶

ترتیب

۴	فہرست	(غار مطبوعہ کلام)	
۱۰	مجموعہ گامی	زندگی تہ کارنامہ	(ا)
۵۳	غزل تہ وژن		(ب)
۱۸۹	مثنوی		(ج)
۱۸۶	۱- شیرین خسرو		
۲۲۹	۲- شیخ صفوان		
۲۴۹	۳- قصہ ہارون الرشید (۱-۲)		
۲۷۷	۴- یوسف زلیخا		
۳۲۳	۵- بیلی مجنوں		
۴۰۲	۶- منصور نامہ (۱-۲)		
۴۱۳	۷- قصہ شیخ منصور		
۴۱۵	۸- قصہ محمود غزنوی		
۴۳۲	۹- بیسی نامہ		
۴۴۰	۱۰- یک حکایت		
۴۴۹	۱۱- اکھ حدیث		
۴۵۰	نظم		(د)
۴۷۲	معراج نامہ		(ه)
۴۸۳	وفات نامہ حضرت فاطمہ		(و)
۴۹۱	کاشری لغت		(ز)
۵۱۲	فارسی تہ ہندی کلام		(ح)
۵۴۹	زبانی زبانی کلام		(ط)

فہرِس

۱۔ محمود کاظمی سیدین رحمتن تخلیق کن مہندہ ایم بیہ دینہ چھاپ اسو کا ہوتا

۱۔ ۱۔ قصہ بارون رشید (سالم نوہ سچ نمبر ۲) مثنوی

۲۔ قصہ شیخ منصور (سالم نوہ سچ نمبر ۲) مثنوی

۳۔ اکھ حدیث (مثنوی)

۴۔ شیرین خور و مثنوی ہریدو کینہ حصہ

ب۔ دژن۔ غزل

۱۔ ودان روان فراق چانے (شیرین خور و مثنوی)

۲۔ سید امیرت آویشہ دوئے (لال مجنون)

۳۔ عربک شہزاد آوے لتویے

۴۔ کیاہ گوئے غم چہ تے رمی چہنہ دان

۵۔ زلہ ون دود چہس چون لہ وانی

۶۔ دو تہنہ بزوشہ آو کوہ تہ لولو

۷۔ متہ مجنوں نوکتہ یار لولو (دویم باقت)

۸۔ پارہ کوم دلس تے مارے پان بو

۹۔ کتہ یارہ تراؤ تھم لہ

۱۰۔ متہ زلہتم از متہ زلہتم

۱۱۔ مئے ہا بڑو بڑو کتہ یار لولو

۱۲۔ مجنون پزاران لالہ مایے

- ۱۳۔ دِنْتِ ہاگ اَرِزَن ما آو
 ۱۴۔ تِن مَن بو روزے پار اُڑوختہ
 ۱۵۔ زھار بھو بو رنکے رنکے
 ۱۶۔ لولہ چانے مولہ گنگ سو
 ۱۷۔ وچھان دو تم شائے
 ۱۸۔ کاستم غمار آستم سوع کھے
 ۱۹۔ سیرپان کورم پیچہ بو مرے
 ۲۰۔ گوشن چھہ رنکھتہ جاسے
 ۲۱۔ دیشو چھم یار دووے
 ۲۲۔ اے پری گل پیکرے
 ۲۳۔ اُئی اُئی روزہا جاناہ
 ۲۴۔ مے دی تنو پونختہ کارن
 ۲۵۔ دِنْتِ ویشو یے نزار امشب
 ۲۶۔ چمتے ویسو بوزتم زار کیے
 ۲۷۔ دل گوم تارے دیدار دتا مو
 ۲۸۔ پیہنا سون دو بار لولو
 ۲۹۔ گور گور لہو کنہ کے دورو
 ۳۰۔ کوستور کی مندو از روز مانے
 ۳۱۔ وولہ بوز دتہ یو وولہ ماشوقو
 ۳۲۔ زلہ وون دود چھم چون
 ۳۳۔ اے دیہے بیدار

۲۳۔ بُردِ چھم معبود

۳۵۔ یادِ نثرے چھاؤں چھنے

۳۶۔ ماہِ مہینہ سپرس چھک

۳۷۔ رنگہ رنگہ آسے تہ رنگہ رنگہ گئے

۳۸۔ اُتدِ دم دود بہ کس

۳۹۔ دیسو بوز تے کوٹ کال

۴۰۔ گردِ صفتِ ویسویہ و تہ

۴۱۔ روزِ چھم چائی بوز میاں

۴۲۔ ونہ پئے تھاو تم گوش

۴۳۔ گوم بیداد یا پچوئے

۴۴۔ دُچھان مالہ گوم شامے

۴۵۔ دمن منز دِ مبدم کر حق پرستی

۴۶۔ موروش مساروش

۴۷۔ آدِ آدِ یوس گئے روئے

۴۸۔ لا اللہ تراءدِ حقہ الا اللہ

۴۹۔ مردود رکھو یو

۵۰۔ شاہد تہ مشہود و چھتن

ج۔ فارسی ناث۔ نمبروات ۱۶

د۔ کاشغر ناث

۱۔ پایہ پڑ عرکیر شاہ سردارے ۲۔ مرہ و تہ چھک سون سردار

۲۔ یا رسول اللہ سلام علیک ۳۔ کھوت کنبہ منز کلاہ

- ۵۔ یا مصطفیٰ محمدؐ ۶۔ بر در تو یا محمدؐ
 ۷۔ خبر چھنے حال باونے کیا ۸۔ صلوٰۃ اللہ بر پانچویں
 ۹۔ فارسی ہندی کلام
 ۱۰۔ دہ چہ زیب و لغزیا ۲۔ خوش باز بن باز ۳۔ حاتم ز عشق
 ۴۔ در بارغ سیمانی
 ۵۔ نظم
 ۱۔ پیش نامہ ۲۔ وفات نامہ حضرت فاطمہؑ
 ۳۔ زبانی کلام
 ۱۔ قیصر کو موزنا دود خوشنویس ۲۔ نود پارو و چشم جلو پتوئے
 ۳۔ گل پتوئے تہ چلیا چھا دو ۴۔ سور لود کچا کر نمہ لے
 ۵۔ دود چشتو دامہ دامہ

محمود گامی

(زندگی ته کارنامه)

محمود گامی

محمود گامی بس متفق چہ و بنستام یہی و تنہ آست ز شہ چہ شہ
 شہزادے شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 وائس پڑا و شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 اوس شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 قلمی نو بیچہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 کرد آست۔ چہ چہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 قلمی نو بیچہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 چہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 غلط سہ و شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 زیاتہ چہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 نہ چہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 در چہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ
 شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ

اگر محمود گامی شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ

پہلے پھٹان ترواہ دُری جو کوکت کوان گپو آسان۔ تہ سادو ہے ریاستیں
 منز چہ فارسی زبانی ہنوز بلاد سنی شولہ مادان آسان۔ امرد زبانی چہ یتیمہ کس
 چنیں چنیں سہیلے سوز مول آسان دقو ہوتو، مولے یوت نہ بکوبہ لنگ کچہ
 کڈتہ چہ غنی تہ صرغی ہون بدین شایرن ہندو متکو سوتہ فلے تہ مادان آسان
 محمود چہ پتھی فلپہ سوتہ یتیمہ پوشہ وار ہندیں اکس تھری پہلے کس ماروئیں
 کاش آہ فارسی (محمود آباد) منز حقنہ ہوان۔ یہ چہ آسان اگر علی گوک
 خانہ مول۔ بیکہ ذاکہ وقتس منز چہ ہر تہ اونے یو کام طور پور تہ پیکو تہ
 آسان۔ محمود چہ رواجہ جو جوب فارسی تہ عربی ہیکہ ہلم کس پوان۔ محمود
 سورے کلام پیکہ چہ نہ کچہ تاکہ پیکہ ہند پوان نہ تہس چہ فارسی زبانی
 ہند سون مٹالہ اوس مت۔ سعدی، حافظ، مولانا دمی، عطاری جامی تہ
 تہ نظمی دین ساہنے شایرن ہند اثر چہ محمود نہ کا شریک فارسی شایری
 پہلے صاف لکھ پوان۔

محمود دین فارسی کہہ کا شریں نائق ہنوز اکہ بیاض یوں سے حال
 حاکمے دسویاب سپہ سلیم چہ باسان نہ محمودن چہ شایری ہند ابتدا فارسی
 زبانی پہلے کوکت۔ فارسی یں منز شایری شور و کریمو آہ ہن تہس رش
 نہ نسبت اکہ تہ زعلی مجلس منز اوس بدعتہ وقتہ کا شریں کا فہمہ مازان دیم
 تہ زلعہ پارس منز چہ محمودن دہ ہنس پہلے فارسی زبانی تہ شایری
 ہند دبرس اثر اوس مت تہ تہمتو تہ چہ نظمی یں تہ جامی یں ہم پہ
 ہنوز کوشش کر ہن۔ اکہ بیاضہ منز چہ ۲۶ ناکت وین منز شراہات
 فارسی زبانی منز تہ باتے کا شریں منز چہ۔ کا شریں نائق منز چہ نوم مقبول
 عام ناکت تہ سے

تر کر غم دفایا حیات النبی سے کرتے شفا یا حیات النبی

۵

مہر باں باشن برمن یا محمدؐ - دوندے سر قدم یا محمدؐ
 اکتھ بیا جند چھ اندس پیچھٹ لیکھت - گفتہ ۱۲۲۹ھ تہ باقی
 تفصیل چھس کیمو کھنوست - یہ کتھ چھنہ بہن لائین زیرم ساری نات
 کیا آمن محمد زن اکتھو اکو سپہ دورہ کس منز لیکھتو - ممکن چھ ۱۲۲۹ھ
 آسہ پتو بہ نات کے تاویج تھنپف - امہ برو تھہ چھنہ محمدؐ وقبول نام کا شتر
 مشورہ شیرین تھہ سرو تر شیخ صفوان بار کس آسان آہڑ پین ہند
 تفصیل برو تھہ کن زیہ -

امہ قلمی نو سچو قرین ساری فارسی نات چھ مولانا جامی ہند
 نات برو تھہ کتھ تھو وکتھ ایکھنہ آہتو - اکثر ناتن چھ سوہے بحرہ ردیف
 قافیہ تریم مولانا جامی ہند ناتن چھ شلن مولانا جامی ہند یہ شہور
 نات ۵

کرہ پیغم مرغ زیباے رسول عربیؐ دیہ عالم بلف پائے رسول عربیؐ
 دادہ از شوکت شان بر مرعراج کلیم صد شرف پایہ ادائے رسول عربیؐ
 گشت از نیک خلق جہاں جانیست تاشدہ والدہ شیدائے رسول عربیؐ
 محمود کاظمی سید نات شریف کو کیتھہ شاد چھ نوم ۵

یا الہی تو لاسے رسول عربیؐ عاشقم کن جفتہ ہلے رسول عربیؐ
 ظاہر از قید مطہر شدہ ازیں نور قدم بتجلاست تجلا لے رسول عربیؐ
 راحت روح روانم اے عبا زود بیاہ بوسے گیسوے سخن سائے رسول عربیؐ
 اکتھو بیا جند منز بس کہہ دینک نات شریف چھ تھکو کیتھہ شاد چھ نوم

حق چو طای و یاسین گفت در شان رسول

من چه خود را میستافم منقبت بخوان رسول

مخزن جود و سخا و مظهر اسرار حق

مطلع افوار سبحانی گریه جان رسول

یارب از محمود گامی یرسان صدک سلام

خاصه بر روح رسول و جمله یاران رسول

فایده‌ی نات یکهان یکهان بیخه شایه نه محمود بن مانی الضمیر

دادا چه میزگشت کز تین چته وشفه پائو کاشروش اردنجه گوشت سته

چه باسان ز آکر فارسی نایکو نوم ز کاشروش ار چه محمودس کاشرس شرس

شار و نه بگ و جب بنه بگو. پین دوان قشارن شر چه شایر پینر زوشقی صا

ننان تیر چه حوصله لیخته بزونه پکان تیر کله کالو پیتو همیشه خاطر فارسی

وین تراوان

در روز محشر بنه، گو برس و نه پیتو نومول

تیمه دوه پیتو میخته کز امنت زهار محمد

یس بار گناه آسیده در نار جهنم

نور دپه میخته پیتو لار کس شتر کهار محمد

اصل فارسی نات چته پیتو

کونین هویدا است ز افوار محمد

خورشید خجل گشت ز رخسار محمد

کشمیر شرف یافت از موئے شریفش

ما بعد بدینه است ز آثار محمد

محمود بنش شایرین شور و کوشش نمیبسته چھنے اکھ روایہ تھتہ۔ یوسہ
 عبدل احد اذادن تہ پینہ کشمیری زبان اور شاعری منز نقیل چھنے کر پڑ
 زہتمس گڈر دیو پین ٹوٹھ پیچوشاہ سلطان لودک پاپانہ تہ محمود چھ پین
 باٹھ شاہ سلطان لودک دیو اکھ کبوتر کھمت تہ یوسہ باٹھ چھ محمود
 شایرین چھند سبب بنیومت۔ یہ روایت چھنے او کبوتر صحنی باسان زہ محمود
 چھنے پیچو کتاب شیرین خود سر ۱۱۹۹ھ منز لکچھن۔ میلہ زن مسہ شیر شتوہ
 ویرے آسہ ہے۔ اٹھ دانہ منز محمودس جان پیچو مرن چھنے دیو ہن لای کھتہ
 وہن گوشاہ سلطان چھ محمودس پیچو اوسمت۔ میں جان دانہ منز
 گڈر یومت چھ۔ اہمہ وقتہ آسہ ہے محمود اڈوہر دانہ منز
 محمودس اوس دویم پیچو اسد گامی تہ اوس پندی کتو چھ محمود
 سلسلہ نسب از تام چلان رودت۔ اسد گامی نس پیچوس حید گامی
 تہ اوس پندرس احد گامی۔ احد گامی سبیز کور ہندو اولاد چھ از تہ آر وارس
 منز لسان بسان۔ روایت موجب چھ اسد گامی تہ حیدر گامی تہ شاہ
 زبان اسوہو۔ مگر تہند کلام سپند از تام زیاب، نہ پیچکھ محمود
 ہش شتوہ ہرکھ حاصل کرکھ۔ گامی لفظ چھ محمود گامی زہ کن پین خاندانی
 ذاتہ بنے ہرن تہ چھ محمود ڈاکر محمود شاہ اوس مت پھند پیشہ اوس
 گری اوس۔

عا ابن ہجور صابنہ لایبریری منز یس شیرین خود سر قلمی نسخہ چھ تھ چھ
 سنگ شاریتہ کتو دھتہ۔
 ہزار و دوصد و شست و یکہ کم = ۱۲۵۹ھ (ناجی)

یہ کتھے وینو تر چھے غلط باسان ز شہر چھے آہر محمود
 گامک آسہ کنو حقارتہ کرتہ تہ تمکو چھے پنہو ریشہ گامی بھرتہ
 سان تخلصہ کنو اختیار کر مرث۔ اصل پیر چھ ز محمود س چھ گوہڑ
 پھٹے جامی تہ نظامی شند سون اثر و دست تہ تمکو چھے بہمن دون
 شایرین شند ہم پلہ بنہ رنج کو شش کر مرث۔ بیٹیک تو بوکھہ تمکو شند
 فارسی کیو کا شرکات تہ تمکو پتیز مشنکو پہ چھ۔ تہ بہمن دون شایرین
 سہ تو مناسبہ یاد کرہ خاطر چھن محمود ناموس سہو گامی لفظ و دست
 جامی، نظامی تہ محمود گامی سہ

ہاؤ تارپف کمان نظامی

ہاؤ توصیف پران جامی

وہ کیاہ دوری محمود گامی

یا رسول سلام علیک

محمود گامی بہمن بیہ وجہ کنو تر شایری شند و آسہ کر مرث، یہ کتھے
 چھے ہاکار منتوزہ چھ ازے شایرانہ طبعی کتھے ہجہ امت۔ سہ چھ شایری
 پتیز ماحولس منزے پر ہجہ صومست۔ تمکو چھ پنہ مشنوی شپرن خود سہو کس
 اندس پیچہ اند مشنوی ہند بیکھنک تار پخ ۱۱۹۹ھ شارس منزج کوہ
 اگر محمودن زینہ ندی ۱۲۶۵ء یانے ۱۱۷۳ھ درس مان، تیلو چھ تمکو شپرن
 محو شدہ دوری ہند و آسہ منز پچھ مرث۔ اگر محمودن بیہ مشنوی پنہو ہاتے
 مشنوی پوہ ہند پچھ آسہ تیلو چھ لاری من یہ کتاب کا شرباؤ ہند کر مرث
 مشنوی تہ۔ دون گونے چھ حال حاکم کیشرن ناہر مشنوی ہند کو قسی

نہ سچے دسیا ب سپید کو مٹو۔ پین مہند لیکن تار پرخ مولوم چھنے۔ یہ صن خزر
عبید کو پالینو کو کٹ مشنوی ہن ' طوطا نامہ ' تحریر ۱۲۰۱ھ تہ شاہ قلندر
پنہ ' ابراہیم ادھم ' چھنے۔ اگر شاہ قلندر مستند زمانہ محمودس بزونہہ آسہ
تیسرے چھنے تیسرے مشنوی لاری من محمودس بزونہہم تخلیق۔ اگر چہ کا شری مشنوی بن
ویشتم سون خیال یہ چھنے زمانہ جنکاف دیواج چھنے کا شریس خزر غز کو تہ نظر
مندیو پاٹھ محمود نے دیت مت تہ محمودس بزونہہ چھنے امینک دو جوڈ آسہ
نیش کا یہ پاٹھ موجود۔ مگر فارسی زبانو میند مروج سپیند کہ وقتہ پیچھے
آسہ شامیرو اٹھ صنفیں خزر لیکن کو شش ضرور کر گزیر۔ مئے نیش چھنے
کتاب گشیر پندیس فارسی شامیرو پنہا کہ مہختہ مشنوی ہن۔ پیچیک مہنو
حضرت اسماعیل مستند قمر بان گزہن چھنے۔ یہ مشنوی چھنے ۱۳۰۹ء (۱۲۸۱ھ)
خزر نقیل آسہ کر پتہ۔ اٹھ خزر چھنے فارسیس سپیند کیہنہ شامیرو شری صاف
لیکھت مشن ہ

گڈوڑ سخت میچھنے نہ چھنے دتہ زانہ بو اضطرار ہم دور تا گردو ازو
ییلو نہ حرکتہ کیہنہ گزہ پیر صاف شراک پس رہا کہ دیم ازیزدان پاک
تہ پتہم شامیرو چھنے

باہ چھاوتہ اوس تروہنس اندرو حکم اوتس ٹوٹھ کوٹر مارنو
امینک مانہ کوٹر محمودس بزونہہ ضرور پانتر ہمتہ دوی تہ چھنے کا شریس
خزر مشنوی مہند دیواج سپدست آسان مگر محمودن کار نامہ چھنے یہ تہ چھنے
اٹھ صنفیں باضابطہ دیواج دیت مت تہ اگر کھوہ تہ بکھ متہ بانو
مشنوی چھنے پنہ یادگار تراو ہر۔

کلیات محمود کا می خزیوہ بہ ترتیب شریس خود سرو مشنوی دہ چھنے

چھ آئز سہ چھ ترے اہم قلمی نوہ تہ اکھ چھاپی نوہ سچ نظر تل
 تھو تھ دتہ آئز۔ اکھ نوہ سچ چھ مہجور لایبریری ہند یہ چھ ۱۲۸۸
 منز نقل امت کرتہ تہ اتھ چھ اندس پیچہ یہ عبارتہ لیکھتہ بہ کتاب
 شیرین خسرو! بت خواندن از دست خود تحریر یافت۔ "امہ تہ چھ باسان
 زہ نوہ سچ چھ محمودن پتہ نی اتھ نقل کورمت۔ مگر اتھ منز چھ وادہ
 شار پوان تہ سہ نندہ بون با تھ تہ چھنہ اتھ منز درج یس اکس اولیکس
 نوہ سکن تہ مہجور لایبریری شیرینی بیاجنہ منز موجود چھ سہ
 ودان ودان فراق چانے ودان چھس فرم یادو
 پتے تے پتہ دے مادو دودہ لوفہ دادو

ممکن چھ ز محمودن ما آسہ ہن بیہ تہ کیتہ با تھ اتھ شنوی منز
 لیکھتہ پتہ ایم ادو یور قلمی نوہ سکن منز درج آسن۔ امہ علاو چھ کیتہ
 سر نو تھ حصہ تہ غاب بکتو باسان یم بیون بیون نوہ سکن منز بیون بیون
 شاین درج چھ۔ شاید چھ تہ ہے وجہ ز محمود کا می شیر اتھ شنو چھنہ سہ
 قلمی ردومت یس نظا می شیر فارسی شنوی چھ۔ داریا ہن شاین
 چھنہ فکری تران ز محمودس کیاہ چھ دن۔ بت پہ ہندس کہ اس منز سے
 چھ خمرہ شکار س نیران۔ کر (شہیدین) چھس فصلس نوہ قصان کران
 تہ اتھ منز چھ شاور (چھاپی نوہ سچ شاپور) پوان۔ یہ چھ خمرہ سہند
 خاص رفیق آسان تہ چھس شیرینہ شیر با تھ کران۔ خمرہ چھ شیرین رہا
 نیران تہ کر سہند فصلس نوہ قصان وادہ ناوٹن چھ بے مانے بنان تہ پڑچہ
 شاپو چھ داریا ہن شاین۔

چو کہ محمودن چھ شیرین خمرہ سہند جرائی ہندس عالمس منز

لیکچهره آید و آنکه میسر جان شیر شایری تو زبان به بیکم که میشتی
 هفت داد اگر که تو که چو چینه شیرین خود و شنوی شنوی زبان به شایری
 رزق شود رزق محمودین باقی شنوی شنوی میسر چینه. شاید چینه ای شنوی
 شنوی زبان که میسر خود به الزام دین روان ز امو چینه کا شیرین بنز فارسیست
 اونی میسر. کتیه میسر مدد زبان محمودین یوسف زلیخا، شیخ صنا همس مارو
 رشیدین تو باقی شنوی شنوی میسر و ناو میسر چینه سو چینه تمس پتو بیله کا نش
 شنوی نگارن و ناو میسر چینه میسر.

محمود چینه به شنوی مولانا نظامی شیر فارسی شیرین خود و میسر
 خلاصه کر که ترجمه کر میسر. تمکو کیتیمه انصاف چینه نظامی شیر شنوی سرتو
 کردت. و چینه میسر نوین شاردن هندی ترجمه سرتو. خود سرتو فرما دچینه کیتیمه
 کران =

نخستین باز گفتش از کجائی	بگفت از دار ملک آشنائی
بگفت جان فروشی در ادبیت	بگفت از عشق بازان این عجب
بگفت جان چرا فرموده داری	چه باشد کردی آورده داری
چو عاجز گشت خسرو در جوابش	نشاید بیش پرسیدن صوابش

محمود چینه آنکه شایه نوم شاربیکهان =

دو پش تمکو خود میرون چینه کیتیمه مکانش دو پش تمکو جابه چیم پیچ لاکاش
 دو پش تمکو خود میرون شیرین تر میسر او دو پش تمکو عاشق شوخی ساء باو
 دو پش تمکو خود میرون و الی و الی باو دو پش تمکو میسر سروتین هم به غارت
 کران اُسو گفت که خود سرتو تو فرما به تنگ آو شاه خود میرون کورن آزاد
 فرما نه مرند پتو چینه خود میرون نظامی شیرین نوین شاردن میسر شیرین خط

خط لیکھان سے

شنیدم کز پیٹے یار ہوسناکی

بیا تم تو بتے زد بر سر خاک

دوتا کرد از غمش سروراں را

بہ نسیلو فر بدل کرد ارغواں را

غمش می خور کہ خوش ہم تو خوردی

عزیزش کن کہ خارش ہم تو کردی

اگر صد سال بر خاکش نشینی

بہ جز خاک کے از و چہ نہ بینی

و میکن چوں ندارد گر یہ سکوئی

چہ یابد بے کباب نگینت دوشے

محمود بن ترجمہ چھ نمونہ شان منور سے

جفاکش دوستا د سے وفادار نفا کیا ہ او سے موگر تھ مٹ چھ بار

قضا تے ڈٹے بہ بازی پان ہو تھ گیکھ راضی غریباہ مار نو تھ

بہ ظاہر مو د چانے تیر سہستی خبر کینہ پیہم نہ وہ فر مار کہ تیر کستی

دوہ کھس پہ چھک تو تاتو جا بہ پیر تھ پیسی مازاہ تر وہ فر زاد پھیر تھ

گلی ماتن ڈلی مار بگب رو خسار ہلی ماقد تلی ما آد بک یار

ضہ تھ چھ پش دم غم ساء کھنے خوشی چھے یا ونیزہ تھ ساء ہنے

واقعی نمونہ شیرین غم سرد نظا می ملوکہ حاجی منور

کیشترن شاین زباؤ خرقا میہ آسینہ باوجود تر چھ شپرن خمرو مشنوی
 مشنوی میریند دودھ چھ وین ذہن آسکے یقرا پوان کون۔ اکثر شاین چھ
 شامیرن کینہہ ناؤر تشبیہہ ورتاؤ مشنوی انسان چھ ہے جسکے روز بھہ گزہان
 مشن یاریند میں دودھ زبیں دودھ اس پیچھ لکھن وچھتہ چھ شاپر و نان
 شبان کینہہ خال تھتہ برگ انارویں ددان زن مرثیہ نزلہ لکھانویں
 یاؤ چھتہ تک نوم شارہ

بہ شکہ خندہ شامیند کر تھس شمع زن مشنوی شرمندہ کر تھس
 پلن چھوون کے چھوون کلس پل دل سنگین خود تر یوٹن کینن تل
 فوڑم تقدیر ہے ہے کیاہ کوڑم تے اتھے ماشوق امت راوڑم تے
 محمود گامی نہ امیر کوہ دیکھ کارنامہ پتے چھ بیاکھ شاندار کارنامہ بارس
 یدان نہ مے کو تھس شیخ صنعاں؟ حال جا پے چھ مے امیر مشنوی پتہ سر
 تہ داریاہ قلمی نوہ سچہ دیاب سپہر موتو۔ پتہ مشنوی چھ اکھ تھتہ نوہ سچہ تھتہ
 گودہ ورتس پیچھ ۱۲۰ھ درہج چھ مگر آخری ورتن چھس غائب تہ بیاکھ
 نوہ سچہ چھ تھس قلمی لکھنہ امت یمہ قلمی بیہہ نوہ سچہ عبیدو پالن طوط
 نامہ تہ بابا کمالن وفات نامہ ۱۲۰ھ نوہ لکھنہ چھ امیر۔ شیخ صنعاں
 مشنوی پتہ سر ہم قلمی نوہ سچہ چھ ونان ز ۱۲۰ھ نوہ چھ محمود پانی و مشنوی
 تپتر مقبول سپر مشنوی آسان ز کھ چھ اتھ جا پے جا پے نقل اسو پتہ کران تہ اکھ
 اکس تر برک بہنو پیش کران۔ اگر محمودن ۱۱۹۹ھ پتے و مشنوی پتہ پتہ آسہ
 تہ اکس دوڑی ورتن مشنوی امیر نظمہ پتہ یوت مقبول گزہان چھنہ اکھ
 انعامیہ کر اما تھہ بلوکر امیر کہ مسیح صنعاں تھہ۔ میاؤ ذائقہ راسے چھنہ ز کاشن
 نوہ چھنہ اسو نہستام شیخ صنعاں پتہ مقابہ بیاکھ نظمہ پتہ میکا پتہ تھہ

آمد نظیر پیش بد بار کامیابی چھتے ز محمودن چھتے اصل چکا پیش شہزادہ
کر ز صورت روی زانو پیش تمو چھتے آیتک طرز کا شریں کیکہ طرز میں پہچہ پانہ نوہ
ز صحر چ بجز من آمد نظیر پیش لفظ زارے چھتے قابل دادے

حمداء تس ذات پاکس ۰ یوم عرفان دیت خاکس
چھتے حمد پتے بہتر صلوات بر پیغمبر
یوہ یار بوز کھ کتے عشقن نوکتہ وئے
مشہور اوس شیخ صنعا عشقن کور سے فنا
بوڈ اوس پیارہ کامبل پیش آس عشقن کنزول

تیر چھتے کتو چھتے شغوی ترو تہ پکان تیر انسان چھتے رقصس دیوان شیخ عطار
چھتے پیش چکا تہ "منطق الطیر" کتابہ کنز نوہ شادو سہو شود و کران سے
شیخ صنعاں پر عہد خویش بود در کمالش ہر چہ گویم بیش بود
شیخ بود اندر حرم پنجاہ سال بامریہ چار صد صاحب کمال
ہر مریہ کان او بودی عجب می نیاسود از ریاضت روز شب
قرب پنجاہ حج بحبا آورده بود عمر عمری بود نامی کردہ بود
شیخ صنعاں چھتے خائبس نزد مچھان ز سہ چھتے شہر روم کنز پکان تیر
پہ تلین شہر دیوان خابہ پیش بیدار گزہ صحتہ چھتے بیقرار گزہاں تیر روم
و اتان تیر چھتے اکھ 'دختر ترسا' پیش زان نظر گزہاں شیخ چھتے اومند
حسن و چھتہ فلز گزہاں شیخ عطار چھتے ایس پیش زانہ نوہن شادن کنز
حسن تار پین کران سے

یا قلمی نوہ سہ منطق الطیر از عطار - مملوکہ نا جی مند

چاہو سیمپس در زخداں داشت او   ہچو عیسیٰ در سخن جان داشت او
 دھتر تر سا چہ برقع بر گرفت   بعد بندہ شیخ را آذر گرفت
 چوں نمود از زیر برقعے خویش   بستہ صد زناں از یک محوے خویش
 در بہشت حسن و از ہرج جمال   آفتابے بود اما بے نوال
 آفتاب از شکب عکس رے او   زودتر از عاشقان در کسے او
 چوں صبا از لعل او مشکس شدی   روم از دوزم ہند و چین شدی
 محمد کا می کن شازن مزرچہ اُمیس   ہینس زانہ بخش طو مار گران ہم

چہ نرم ہے

شیخین وچہ پوختہ لڑاہ   تھتہ مزار کہ سوئے لڑاہ
 مستش چھے والان گنگے   ستائے مزارس نشگے
 رنپو موے اُس پیران   ماران دن شہا ہرن
 ڈھپٹ ماران سمبولن   گتہ کزان اُس مگن
 سینہ ریلوک خردہ کس   سو دخی تیج چھے کس
 خمدار ہا رنجے نیے   کش کزان رومو رے
 حسن تہ عشقن کوڑ جوش   کو شیخ صنا بے ہوش

محمد دن چھپتہ پڑھ کا تھتہ شیرن خمدرو یا منصور نامیکو پاٹھو ترجمہ
 کر مرزا اکھ مزار چھپتہ سہ اصل مصنفس نامین رودت۔ تمکو چھپتہ پنہ نظریہ
 خاطر اکھ ڈھوٹ موٹ بحر ڈاکھتہ کارون گتہ ڈاکھتہ اکھ تھتہ رومانی
 سراپا بخش مت اکھتہ ہرنوئے پرتھتہ کاٹھہ کاٹھو دیس مزار جاے دڑہ پ

یا قلمی نو سچ منطق الطیر از عطار مملوکہ ناجی منور

اگر کھدہ تہ جاو نہ سچے نظر تن اُسو متو۔ مگر امہ کھدہ تہ تہ اہم چہ میون
 قلمی نہ سچے یس ۱۷۷۸ھ منز نقل چہ آست کر نہ۔ اکتہ نوہ سچس منز چہ
 شنوس ہند گوہ ڈینک باب شامل تہ نہ چس با تہ باکتہ درج۔ یہ نوہ سچے چہ
 میجر شاپر پیچہ شور و گرہان ہ

اوس یوسف فرزند یعقوب نوہ تہبندے سسار سس شویب
 تہ اند چس یکتہ شارس پیچہ ہ
 در زلیخا دون پہ حضرت جابین اون پہ کاشری پانچو محمود کا موبین
 امیر پتہ چس زلیخا پہ پتہ زباز یوسف مقبول عام مرثیہ
 تریمیدہ وہ پہ گے زلیخا ہوشیار

سے یہیم نوہ سچے یوسف زلیخا پہ بندو نظر تن چہ ریمو منز چہ یہ سادہ
 کھدہ تہ تہون نوہ سچے۔ یہ چہ محمود نہ مرثیہ پانچو دہر سو لیکھ آست جگن
 چہ محمود ما آسہ ہے گوہ ڈینک پہن مکمل نہ رکتہ پیچہ پتہ تہ پیچہ چس
 ربک آمیزی خاطر منز باکتہ لیکھو متو تہ با تہ چہ داؤد متو۔ یہ نام مسابہ
 ذاتی راہ ہند تو فوج چہ یوسف زلیخا پہ ہند یوہے چہ چہ امہ شنوی ہند
 روح تہ عام کھدہ تہ چہ اکتہ چس وہ ہے کہ لہ پتہ لاسے کران آہو تہ
 چہ چہ لکھ وادن کاشون زخان کیو مردن دکن ہند و برائے رود مت
 تہ امی چہ کز چہ محمود نہ یوسف زلیخا مقبولیت کہ لحاظ تمکو ہندو سادہ
 شنو یہ کھدہ تہ قابل قدر محمودس چہ پانس تہ امیر کہ بھوک ایچاس
 اوسمت توئے چس ہند یس اکتہ کارناس صحیفہ ہاکوہ مت ہ

محمد بے حد نعت احمد ہر صحیفہ ابتداء
 کلام اللہ ہس منز یکتہ قوس احسن القصص و نیز چہ آست۔

محمود بن سنوی ہندو چھ کا شریں شریں نہ ہوں بیوہ۔ زلیخا یہ حسینکو
 بہار پت، تھند غاب و چھن تہ عزیز مصری نیش داشتن، محمود بن چھ یہ حصہ
 زلیخا بحر شریں کھمت توے چھ عام مکن نیش گال کھاتس پون رکوہ
 مولانا جامی یں چھ سارے سنوی اکو بے بحر شریں پوی اندازہ بیانہ تحریر
 کر پڑ۔ محمود کا می یں چھ پنہو کتاب جامی ہندو نوہوشاؤ پیچہ شریں کر پڑ
 چنن گفت اس سخندان سخن سنج کہ در گنجینہ بودش از سخن گنج
 کہ در مغرب زمین شاپے بناموس ہمی زد کوس شاپی نام طہوس
 زلیخا نام زیبا دختری داشت کہ با او از ہمہ عالم سری داشت
 نہ گنجہ در بیان وصف جالش گنم طبع آزمائیے باخیالش
 فراوان موشکافی کرد شانہ نہادہ فرق نازک در میانہ
 فلک درس جالش کرد تلقین نہادہ از جیش مریج سیمیں
 فرود آویختہ دلف سخن سارے فکندہ شایع علی را سایہ بر پائے
 محمود کا می چھ زلیخا یہ ہندو حسینکو بہار پت لہن ابتدائی شادن تھند
 بیان کرانے

سوے زلیخا اس زیبا، دلغریا نون زن
 سینہ صاف آئینہ کھوتے اوس روشن تر ن
 ناز پستان راحت جان اوس تر دہ پشہو تھے
 دیشہ زمین کریشہ چین اوس فیراں دل تھے
 افستہ ہال دلف تے خال اوس شواں پیشہ
 سخت مشکل نہرون دل چشم کا فرکیش او

عا۔ زلیخا از مولانا جامی قلمی نہ سنجہ ملوکہ حاجی منور

مولانا جامی چھ عمر میں مصر میں سیوڑ لکھنا پہنچند رکن فہمین شان

مترجمہ و استادان سے

سیا جامی کہ ہمت برنگساریم   ز کنعان ماہ کنعان را بسیاریم
ز لکھنا بادل امیدوار است   نظر بر شاہ راہ انتظار است
ز حد بگذشت در دانتظارش   دوا بخشش کنیم از وصل یارش
تر یوسفین قصہ چھ فہموشاؤ پہنچے شونو گزہان سے

دیر خانہ استاد کہن زاد   دریں نامہ چنیں داد سخن داد
کہ چون یوسف بخوبی بر سر فراخت   دل یعقوب را معشوق خود ساخت
بساں مردش دریں در دیدہ بنشت   ز فرزدان دیگر دیدہ بر بست
یوسف پند و دعوایے چھ یعقوبیں نیش بیان تر یوسفیں
سائنس بنگ در خاص کران سے

اگر باشد اجابتہ قصہ داریم   کہ فردا روز صحرا در گذاریم
برادر یوسف آں نور دیدہ   ز کم سالی بصحرا کم رسیدہ
گجے با اورہ صحرا نور دیم   گجے پر پشت کوہ و بیشہ گردیم
گجے از گوسفندان شیر دوشیم   گجے شیرین و خندان شیر نوشیم
کینچہ خانہ ماندہ روز تا شب   فارسہ غذا بر نع بلع
محمد کاظمی شند سورے زور کلام تر چھ یوسفینہ قصہ ہستی نوں

نیران سے

اوس یوسف فرزند یعقوب   نور پتہندے سمسار شوب

شاه خوبان اوس ماه کنگان   آفت دل غارت گر حبان
خو، بصورتش اوس ماه معسار   پوشه قهر پیچش زن کا پرشهار
دود بے باغی چپ نوم شار پیچش   بایس برونه کن و اتن سه
گپ بایس شبس شبس   عرض و سلام کورشس نیمه
بابو صابو یوسف چپ و دُن   فارسه معافه
فیبر کله شس پے آندو آندو   نیرو پشن کروشس گونیدی
گپ گونش دودس تیر فشنس   نوذ کران سه روز دهمس
تیر صحر اوس و اتن کله برسم چپ و دود بے باغی   یوسفس پیچش کران - محمودن
تیر چپ پم شار لیکنان حون چکر کھیومت سه

تیرت لوه شس نیلے یس تن   پمپشس گو رنگ بسوسن
زار و نان اوس و دود باین   کچپ موشس رچھوم لاین
مقیه کر کو قوم چشس ناچاره   پکر ناو کو قوم نچو وار داره
اوس روان دوان ناله   هرینه زن رامه مونن خواله
مولانا جامی چپه یه حال نومن شان منز لیکنان سه

چوپا در دامن صحرانهادند   برودست جفا کاری کشادند
برهنه پا قدم بر خاک میزد   بگل از خار دهنس رسمار میزد
کف پاے که مابودش ز گل تنگ   زخون در خاره خار اگشت گل تنگ
به زاری هر که رادامن کشیدی   به بیزارنی گریبانشس دیدی
به گریه هر که رادار پا فتادی   بکند بر سر او پانهادی
بساله هر که آواز کردی   نوا ده محالغ ساز کردی

عاقلمی نوم پچش دلیلی از جامی. مملو که ناجی منور

یہ دوے مولانا جامی سنہ ۱۰۰۰ شاعر لائے تھے۔ مگر محمود دہلوی نے چھپنے
 کیشہ کم نہیں۔ از تہ چھپتے پر مشتمل کاس کاس سنہ ۱۰۰۰ شاعر لائے تھے۔
 زمانہ، پین اکبر اکبر شاعر یوسف زلیخا زبانی چھپے تھے۔ یوسف زلیخا
 سنہ ۱۰۰۰ شاعر ۲۰۰۰ شاعر ۱۰۰۰ شاعر ۱۰۰۰ شاعر ۱۰۰۰ شاعر ۱۰۰۰ شاعر ۱۰۰۰ شاعر
 اور یوسف کے ذوق۔ لال جہان، مشنوی ہندو پانچو چھپنے یہ کتاب ادب کھنڈ
 گزشتہاں روز ہر۔ مولانا جامی نے چھپے یوسفیہ مرکز حال بڑے موصوفیہ لفظ
 منزلیہ کھنڈ۔ تہہ برعکس چھپے محمود زلیخا پہنیز زبانی تہہ باکہ زہستان نہ
 عالم چھپے دہلوی۔ یہ کتھے چھپے مکی زلیخا مرفی یوسفیہ محمود دہلوی اصل
 پنہ من دادین دیش دیش تہ پہ مرفی چھپے وہہ فی کاشن بکے بات منہ
 حصہ بیست۔ ترتیبہ وہہ ہے گے زلیخا ہوشیار کاشن زبانی چھپے ماہ صیام
 چین، اژن روز منہ پنہ دیکھے سیتو سیتو عالم دہلوی

ترتیبہ وہہ ہے گے زلیخا ہوشیار حالہ اکے اس کوان نالہ دار
 چاہے مرنے برتر آستو مرکز دار مرکز اژن کوڑے دیش نے دگزار
 پنہ دودو سیتو مگر اکو روہو مالو دودو کما یہ کلہو روہو
 نادلا یہ میانہ یوسفو وہہ

لال جہان تہ چھپے محمود کاشی یوسفیہ فادی لیلہ و مجنون
 پہنیز ترجمہ کر ہر۔ مگر پیش آداد باٹو پہ مشنوی ترجمہ کر ہر آستو چھپے۔ محمود
 چھپے بیست کاشن مشنوی امہ طرہ پہنیز بیست کتھے چھپے پتہ زلیخا پہنیز
 یہ کتاب گزشتہاں روز ہر چھپے تہہ چھپے بیست کاشن گزشتہاں لال جہان چھپے
 قرین ترین ہشت و بعضی سطرین پہنیز بیست دن بیست کتاب پہنیز ترتیب و پنہ آستو
 لال جہان اول پہلو اس دن دن شستن دو بعضی سطرین پہنیز چھپے۔ امہ مشنوی

چندو نہم کاہ حسین ہاتھ اسو و نیتام کھٹو پتھ روز پتھ سے

۱۔ سید امیرنیں آوینہ دووٹے از ژبو اسبہ نبہ ہول سے

۲۔ عربک شہزادو آدے لستوے نہ تو کر لستویے کو سمن کزاد

۳۔ کیاہ کوتیے غوجہ تے روے چھک نہ اوان

ونہ لستو کر مثر اوان چھک

۴۔ زلو دن دود چھس چون لہ وانی

ماہ مری زار بوز مسیانی

۵۔ موٹنہ بڑوٹھ آدکھ تہ لولو کہہ ذاتہ لوسبہ ما دودہ تہ لولو

۶۔ مہر جہلوند گتہ یار لولو لال کہتہ کر چھس ماہ لولو

۷۔ یار گوم دلس تہ مارے پان بو بالہ یار کرما رو ہوتے ہو

۸۔ مہر جہلوند گتہ مسیانہ یارو کہتہ یارو تراؤ و حتم لر

۹۔ مہر ژل تم از مہر ژل تم پتہ لارے مہر جہلوند نو

۱۰۔ مے بڑو بڑو تھاؤ مے پیالو دلو لالو پے ہم نا

۱۱۔ جہلوند تہران لالہ مہر مانے ڈپر توس پیہ میلہ مانے کیاہ

یہو پیہو باؤ علاؤ اسو ہتہ بڑو شادشتوی مہر و نیتام چھسے

روکو موٹو نکلیات محمد کاغی ترتیب دینہ وزیر کو دے سار دے کھو تہ حباد

قلی نہ سنجہ امن کرپا بہ چندو نظر تہن۔ یہو سار دے مہر چھ فوہ سنجہ ۱۲۸۲

نہ سنجہ اسن شاہ تہ نہ سنجہ نکھر پور مکمل تہ اور پور چھک کے فوق۔ غلام محمد

نور محمد ن چھاپی فوہ سنجہ چھ غار لین بر شریع محکمہ کہ فوہ سنجہ نمبر ۱۱۰۵ پیٹھ نقل

امت کریم، مگر آمہ بڑو نہ چھہ بیا کہ نہ سنجہ عبدالحی نو کہ لی پتہ دز مریہ

امر کسر چھاپ کویت میں غلام محمد نور محمد نہ فوہ سنجہ کھو تہ جاو قابل قدر چھہ

محمود کا می پش لال مجلوان پر کھ چھے یہ کتھہ ہا کا پڑھو لہنے پوان
 ز یہ چھہ کا شرس خزانہ دیکھ غنائیہ (۷۶۵) یہ داستان چھے تیرا نڈ
 کا شرا دے آ پڑ نادوام چھہ بد لاو کھ کا شرا پڑ لیکھنے آہو نیشن سلیم عابر
 سید میر لیلی لال مجلوان مشہ مول سید چرچہ پیچو پیچو بن خاند رس پیچہ
 تینتھے بزم بنان زنتہ کا نشہ کا شرس خزانہ چھہ گر خاندرا سان وچھو نڈ
 کہہ آپ چھے آکھ خاند رس پیچہ دے نادوان سم

سید امیر من آو یینہ دول ہے از ڈولہ اسبہ نہ ہو لے
 بڑو کھ بڑو کھ شہزاد پتہ پتہ مولے پانہ چھے رنگہ دور دور لے
 تاپہ داپہ پیچہ چھس پانہ دور دور لے از ڈولہ اسبہ نہ ہو لے
 دور دور مارے روئے کیا دشبہ ٹولے تم ان بجا پتہ بولے
 سہ نہن پانہ وائی ڈولہ لکھ اد لے از ڈولہ اسبہ نہ ہو لے
 اٹھ دن دس سہو چھہ بیکھ دے دن جہ محمدن چھہ آکھ مشہ
 کا شہ بن پش ہند ذکر پڑ شوبہ دار طریقہ شز کورمت

دگنچہ دے نو مزاروبہ خانس مہرانیہ مجلوان خانہ ہے
 مجلوان پیچہ چھہ پیچہ دوان خانس گنہ ان پوزہ لاد ہے
 جان جان دے وی تس جاناس مہرانیہ مجلوان خانہ ہے
 نیری پش ہنک لاکس لاکس خانس اچھہ پش لاکہ دامانہ ہے
 سہو پش لاکس مزاروبہ بانس مہرانیہ مجلوان خانہ ہے
 محمود کا مین اگر چہ لال مجلوان نظامی پش لیلی مجلوان بڑو کھ
 کتھہ خزانہ پیچہ چھہ مکر آکھ ہیکونہ اسو کتھہ رائی تہ ترجمہ دیکھ کا شرس
 ادس مزاروبہ یہ کتاب پل گل بدون مقام یس نہ از نام آکھ سیکمت چھہ

فارسی یس منز چھ آتھ تا بہ بلکل بدون رنگ۔ پیٹنگ اثر محمودس پیٹھ
سیٹھہ کم چھ۔ شاہ کنوڑ چھو نظا می سندر نعم اشار۔ لال چھ مجھون
سندس فراقس منز چھ کتو آوارہ کا مڑے

برگل ز مڑہ کلاب میرخت   ہتاب بر آفتاب میرخت
از بکہ نمود نوح سازی   بخشود دلم بر آں نیازی
گفتم چه کسی دکیست انچست   نالیدن زارت از پئے کیست
بکشد شکر بزہر قندہ   کای بر جگرم نمک فگندہ
لیلیٰ بودم و لیک اکنون   مجھون ترم از ہزار مجھون
اودگر چہ نشان گاہ درداست   آخر نہ چون زنت مرداست
تہ محمود چھ لالہ یار سندس فراقس منز نہ من شاردن منز و نادان سے
نیالی یار سندے زار وودن   آتھ بڑ کر تیس بہ ز خاک کوڈن
ترتے بو پانہ دانی آسوڑاٹ باجی   ترے تر آوتھ میانہ دانے مول باجی
ترے رووے میانہ باپتھ عاش آرام   ترے گویو میانہ میانے مندن شام
آؤیکہ یار میانے دادر کدے   کتو چھک مڑے شانہ س پیٹھ بدوڈے
پنہ نے دستے مستس ترانہ کرے   ترے دیستھ بہر دیوانہ مرے
محمود کا می چھتہ لال مجھون داستان نمی لکھ کہ نادان پیٹھ لکھ
نظامی مین لیچھ پڑ چھ۔ آتھ شنوی منز چھ محمدن اصل دیسلہ پیٹھ پڑ
کم زور دیت مت، تہ پیٹو ہیکو پیٹو پیٹو باٹھ آتھ شنوی منز بڑو پیٹو وون
گو کینٹرن شاین چھ نظامی سندین شاردن سہو محمود فی شنوی رلان ہشن

شکن مجھ کو جس چھٹے پیڑ موج لالہ چنڈیں لوئس شروفتا، طیشاں تو سہ
چھٹے موخوس کران نطاعی پندین شازن شروسہ

دید آں گل سرخ زرد گشتہ و اں آئینہ زنگ خورد گشتہ
اندام تنش شکستہ شد خورد ز اندیشہ رو بدست و پا مرد
گہ گشت باب دیدہ رویش کر کرد بشانہ کلک مویش
سرتا قدمش بہر مالپہ بر ہر ورقے پرد مالپہ
می برد بہر کنارہ دست گاہ آبلہ سود گہ پرو بست
گردفت سرو تن از غبارش گاہ گند ز پائے خستہ خارش
محمود گامی چھٹے قرین پئے جذبات مجلون پندیں مالک پندیں پندیں

شرو ذہالہ مادران ہاوان سہ
پندیں سورگوت تن بدتس راتھ دومہ نئے گڑھان تن پندیں
شعبہ گاموشان مؤثر زنجے قیس ڈہر شعبہ جگر گئے نہ کھنچے
و چھٹے زنج باکہ سپر پندیں دور تہو پندیں سپر عشقہ تہر س
نور دیدہ سیا نہ چشمن پند لالہ ڈ کیو زالہ لوگ ہم زائہ لالہ
ڈئے کیو کالہ مر پھن نال وڈئے ڈئے کیو ہتہ تنے خاک مڑئے

یہو بخو شنوی یو علامہ چھٹے محمود گامین داراہ لو کچہ لو کچہ شنوی
لیچہ پندیں ہم ساریے تر چھٹے محمودن فارسی حکایرو پیچھے ترجمہ کہ پندیں
شنوی شرو چھٹے منصور نامہ، یک حکایت، پہلو نامہ، تر قعے محمود غزنوی
اہم شنوی یہ قعے محمود غزنوی چھٹے ذرا زچھٹے پندیں شنوی۔ اٹھ شرو چھٹے

محمد بن وقتہ کس نورالستہ لال مرزا ہندو عشق داستان پر مشنوی ہے
 چھٹے نے اگر اہم قلمی نوہ سچ پیچھے ترتیب دے پڑیں ۱۲۸۲ھ شوالیہ دور
 گاہے غرض علی تہذیب و ادب سندھ فاطمہ لال مجنون ہندوئیں نوہ سچ سب سے لیکھ
 چھ آنت۔

یک حکایت چھٹے اکھ لوکٹ مشنوی ہن۔ اہم مشنوی ہند چھٹے نے نش
 اکھ تینھتہ قلمی نوہ سچ موجود دیکھتہ نقل کرکے تاریخ پوٹس ۱۱۳۳ھ دھتہ
 چھٹے۔ اگر یہ تاریخ دس مانو تیل چھٹے امکان ہ محمد گامی یں برونہ چھٹے بیکھ
 محمد اوس مت پڑھنے پر تخلیق چھٹے ہے آکھ سستی چھٹے مشنوی ہندوئیں فارسی
 شریہ بیکھ نظم پڑھنے نامہ ہے۔

منصور نامہ کو پہلو نامہ کو ہم قلمی نوہ سچ نے نش محمد گامی یں چھٹے
 بنو علاو چھ مقبول پڑتہ قلمی نوہ سچ پڑن مشنوی ہن ہندوئیں نے نش موجود۔

مقبول منصور نامہ اوس اکا ادبی رہزن پڑتہ نامہ چھاپ گورٹ پڑس
 محمد کشف ٹینگ صاحبہ تحقیق موجب مقبول کراہ وادی شیر تخلیق نامہ آپ
 مکر میاں ذاتی راے چھٹے یہ گزہ مقبول امرتسری پڑتہ تخلیق آسٹو (اکھ
 کتبہ پیچھے پیہ بیس ساہ بحث کرے) پچھے کزہ چھٹے پہلو نامہ ہے محمد گامی

علاو مقبول امرتسری لکھت۔ یہ اوس از برونہ کیشہ کال شفی شوق ہے
 گلشن مجیدہ تحقیق سب سے گلچول اکادمی ہندوئیں رسالہ شیرازس منز مقبول

کراہ وادی سندھ نامہ چھاپ گورٹ مکرے نش قلمی نوہ سچ موجود چھٹے
 تینھ چھٹے صاحب لکھت "از کلام مقبول امرتسری مقبول امرتسری سندھ

نام چھٹے از گورنچ پھر میاں دس دس دیات سیدان۔ یہ چھٹے غار بن مقبول
 کراہ وادی ہس ہم عصر اوس مت۔ بیکہ پڑتہ نش ہم قلمی نوہ سچ آمو ہندوئیں

تخلیق ہندو چھ تم چھ ۱۳۰۰ھ تا ۱۳۱۵ھ درمیان لیکھنے آموگئے
 کچھ پیتھ سے آو سب سے پیتھ چکاوندہ لیکھا: مقبول تہ تو محمد کا نامی شہز
 یمہ دوشوے مشنور پہ چھے بلکل پٹھے مضمون بحر تہ زبان چھے توپین
 کئی ہمہ چھے اول پہ پٹھے اول ہل گردھان روز پڑ۔ سے نش یس
 مقبولہ منصور نامک قلمی نوہ سچ چھ ۱۳۰۰ھ منومیا کر پڑ پڑو
 بب قدوس لوش نقول کو رشت تہ لیکھتس چھتس قسط دھ مقبولس
 محمد بنوشت۔ دورں کو مقبولہ ہم دوشوے مشنور پہ چھے محمد بنوشتو
 کھوہ تہ جادو صبح تہ پڑ اثر شاہ اول کبوز مقبولن آسن محمدس پتہ
 ہمہ مشنور پہ لیکھتس

محمد کا نامی شہز تخلیق منز اس وشت م وفات نامہ تہ اکھ
 ہم تخلیق یوان مانہ۔ مکر حال سپدو سے کینہہ تھو قلمی نوہ سچو دیا
 یمہ کبوز نامہ پتہ شد نہ وفات نامہ چھہ محمد کا نامی شہز اکھت۔ یس
 یمہ شاہ پچھ شورو چھہ گردھان سے

اس صخر شورو ہم بودوار گتہ ہمار رسول موعتار
 تہ اند چھس سے

روز کمال خوشی اندر غم دنیا و عقبہ مسخو
 سون جناب چھے آنسور صلے اللہ علی النبی

یہ وفات نامہ چھہ در اصل بل شایر بابا کمال شہد۔ بابا کمال چھہ
 شہر چھہ شہر فارسی شایر چھہ نور نامہ تہ ریشو نامہ تہ ہم کتا
 چھہ نور نامک چھہ پتہ شہر چھہ

سرد چشم کمال خاک در نور الدین

وفات نامہ علاوہ آدھے تہجد کیسے کر کے کلام بدیں۔ وفات نامک
 اکہ قلمی نوہنچہ ۱۲۰۱ھ سراج الدین نے قلمی لیکھت سے نش موجد
 اکہ نوہنچس سہو جے بیا کہ مشنوی بن طوط نامہ تریوہ سہ عبدی پالن
 لیچہر جھے۔ اکہ وفات نامک چھ دراصل پتھر کڑ لیکھت
 لاو تہجد اپار جھے۔ دوہ موہ کلہ ہر گنہ غنہ
 پیر کمال یہ دمو دتے۔ صلہ اللہ علیہ البقی
 چھاپی نوہنچس چھ لیکھتس کمال بدل کمال خوشی، بنیدست
 تہ محموندس نامک چھپان رو دست۔ امی وفات نامک بیا کہ قلمی نوہنچہ
 چھ سے نش موجد۔ پتھ لیکھت چھ روز محموند خوشی اندہ، مگر اکہ پتھ
 تاریخ دتہ۔ ممکن چھ محموند ما اسہ وفات نامک لیکھت پس ورنہ چھپتے
 چھ۔ سے نش تہ چھ اکہ بدل وفات نامک قلمی نوہنچہ مگر آخری حصہ چھپس
 غائب یہ یہ تلو ایک لیکھت نہ ہے۔ یہ پتھ پتھ کڑ شور کڑھان سے
 محمدتس یہ مگر یاد کوین سال دماہ
 تس رو ستے روزیہ مکنیہ پادشاہ
 اکہ پیچھ چھ ورنہ تحقیق کروں باقی تہ کلیات محموند کا امی مشر جھپنہ
 وفات نامک شامل پروان کرین۔ پتھ بدل آسے سے وفات نامک حضرت
 فاطمہ نامک کیسے نوہنچہ بس تہ یہ چھ از گوہ رنجہ ورنہ چھاپ سپان۔
 بہر حال محموند کا امی چھ کونہمہ صدی ہندین سارے شامیرن ہند
 امام دو تخت۔ کانسہ چھ روٹس پر پڑ پاٹھو غزل کیو کیت بڑ نہ پکڑ
 کانسہ عیالاحد نامک سہندو پاٹھو بات تہ کانسہ مقبولہ پٹھو مشنوی
 پتھ مشنوی محمدون بوسف زلیخا، شیخ صفا، شہین خیرہ سہو بہتر

کیتو چھک تشد بانے ووه لو ماشوق میا نے

شرایکو پیشا برو گوه لابن مالو کرو

پگاه یا کالو مرو ووه لو ماشوق میا نے

فارسی غزل گو زادت ہیچہ غزل محمود کا مومین تیر لیکھت مگر
دار یاد کم، محمودس چھتہ غزلک فارم شایری منز اس اُمت اتجو بیم ز دور
غزل لیکھو متو چھہ تم تہ چھہ تمکو شین شایری شین کمزور مشا پ۔ اہد زمانہ کیو
دار باہو شایر د چھہ غزل لیکھن کو شین کر پڑ۔ مگر کامیاب چھتہ کاہہ گوشت
دوڑن اُسو مین یا غزل اہد زمانہ چھہ شایر و محسن گوہو باچتہ لیکھت شایر
اُسو مین ساز دے دوڑن کیو باقیں چھتہ گزیا تہ غزل لیکھان نہ تہ زخم اُسو
وقتس تام چھہ ل وید ہنشد کو واگھ تہ شیخ العالم سیندو شریک شایری
شین شین چھہ صنعت روز پڑیچہ لوکھ پڑان اُسو تہ بیا مین نہ نقیل کران اُسو
اہد پتہ چھہ محمود سے شایری مگر شند کلام (شعری) مات دوڑن بیتہ لوکو
اچھن موٹتہ تہ یہ تھو لوکھ جاپہ جاپہ نقیل کر پڑتہ موصوفا

محمود کا مین چھہ مین دوڑن منزینہ مین اصل کا شریں محبوبس تہ نا پتو
کران دوڑن تہ مین منز کاران کامد گوم چھن پتہ لادان باپ کہ لہن ہندس
مرو دس منز شند کر نعمہ لادان وین چھن باپہ مہر و مہتران تن چھن کر پڑ
تہ کیتو پستو ملان تہ چھہ اُمین لچھہ ناؤس لچھہ کھٹین منز اچھہ وار پڑ
پاچھہ بان پیر پڑ روزان تہ چھہ چھن روشہ ناؤتہ مینہ ناوان تہ کیتو وچہ ونا
تہ چھہ چھن وید اکھ دوان تہ چھہ چھن پستو پستو اہد لادان پر پچھہ رنگس
منز چھہ محمود مین باقی ہند محبوب کا شریں محبوب تہ چھہ تہس شائس نوکا پڑ
اچھہ ولہ عشہ مقایہ تہ اہد تہ کیتن کائن منز زھاران تہ چھہ تہس چھہ

کھٹو چھٹو اسی روز تھے۔ اکر اکر اچھر میں خیز کچھ کچھ چھٹو چھٹو پین کا شہر
اسک داوا کران ہے

مغرورے گڑھے موڑتے ماہ شاویے
زھا اکرے نازنا کر ایسی ہی مالو یے
وکی کتہ دے بنیا سو گڑ پا مالو یے

ہتے وٹسو یے ہتے کرتے اوڈا مالو یے
مہارینہ وچھتو زلفن دولے
ڈیکہ بیکہ شوبہ تس لاہر مالو یے
سودہ شند گوندتے جامہ چھس چھتو یے
کامہ دو شہزاد اچھن تر او
مرخان چھس مرخان بند ناو چھس شہزادے

پرتہ کر لٹو یے کو سمن کزاد
روشنہ روشتہ کو سمن مالہ کر نادان
پرتہ سہتو ہن تن چھک فو لہ نادان
محمود گامی چھ پنہنہ وقتہ نو زمانہ تو نون قدرن ہند نعیم خان
ادست: اسی سیکہ پرتہ وچھتہ زسہ چھ پنہنہ وقتہ بڑا بابو باغی او سمن
تسو چھٹے اکہ طرفہ وقتہ کس حہ کو سمن سرتو بغاوتہ کر پرتہ زحاکوت بہر
زبانیش چھ بھتی بھتی مرگوت تو بیٹہ طرفہ چھ تین تین تو سمن نش
تہ دو گردان سہدست ہم شامیرن مذہب سنا ہے مرحدود اسی پڑھان تھان
تسو چھٹے لول تو عشق پنہنہ نمن شہر ورتاؤن نیچے مجر باد صبر نہتہ گڑ پا
لپہ کا شہرین شہر تو اچھرا اکر۔ وول کو محمود دے وسی سہد امیر لولہ شامیر کا

چند دامن بے حد و سوس - نیمیک پیچہ پر دراز روئیں ہر تہ مقبول کز الہ و مہر
 ہوی شایر درایہ مثنوی محمودین چمن نوردک خیال کویہ طہیجہ لڑ و نش و نش
 و نستم چھ سانی دار باد ہڈی کیوں کھڑا پر تینے لہ کھول کران آہو عمود
 پتے ییلو و شل چرن پتھر ہوی سنیہ وونی نغمہ بوزی تہنہ نہ شمن تہ اپڑوہ

مژرا و مٹہ نیو نم سہ نے   بیتہ کر چس روپس مہ نے
 گوم ترا و مٹہ رچن بے   کر پیہ درشن دیے
 تیں جا پلس شند ہو ہے   مشتاق گے سس روپ ہے
 مچ سس یہ تھتہ پوت زھایے   غم چھم یوری بیتہ نامے
 لہ لہ کول لائے چھم زھو ہے   بھتہ دا پنچ کر چھم کھنچے
 بالہ دل چھم نہ روزان ڈنچے   سخت لوے تم زخم کا رسی
 یاد کر حسین باہت پر بندہ

لکھے اسن متہ کر تم کو کالی ہے   مکے مکے میری مے ترا و چھو کالی ہے
 دھکر کر چھم و چھتہ مرن چھو کالی ہے   چننے و سوس یہ بیتہ کر تم اوڈالی ہے

محمودین اگرچہ زمانیں سبتو خواجہ کر تھہ ولس لہ کھول چووت کران - مگر
 لہ دیدہ تہ تھتہ پریشنس پاغا سس نش دین نہ دامن - سہ روڈ تہمہ روہانی
 فدا شکت زبردس تبلیش کران یس کشپر مزا سہ وادن در مین چھا چھلیو
 اوس تہ اسلام پر وادشس سبتو سستی لہین تہ زندگانی - یہ روہانی سوز وادو
 کا شرن بیتہ وادن در مین چھتہ مراث بنیو مت تہ فارسی ادیکہ در کوہ اوسن
 نوو کاڈ ہنیو مت کڈن - یہ اوس سہ سین یس انسا سس "بیتہ سہ مو پیم اندر
 از ن" چھند ان اوس - محمود کا مرن چھتہ جایہ جایہ اٹھ سہ چھس تا پیم کر مژ
 لال محزون مژ چھ وادان -

پرسہ منہ دوس ڈبے پھر کرن
در تن ناورد چھے در تن
سیرس سر پیش مغزین پوس
محمود پاش نیش چھے دوست
محمود چھے مولانا رومی پشیدہ پیمہ شادک زبردس قابل دوست
کعبہ بنیا و جلیل آذر است
دل گذر گاہ جلیل اکبر است
محمود چھے وانا

کابو بخیزد جلیل
دل گذر گاہ جلیل
ترا تکتہ منہ پاشو بیو تکتہ
وھو حی لایموت
تیس چھے ہر روز یہ تکتہ ڈھنس اسیروز دنی چھے عارضی پیمہ
دنی پہر کہ سفر خاطر و تہ خیرج کما و نچ جائے محمود چھے اگر طرفہ رحمت
یکایک متویم پیر تہ نشان چھے ز مردار عالم ستر عقیدت کا ذاب چھے بمن
اس مژ پیمہ طرفہ چھے پیمہ من لولہ باتن مژ مژ کنہ شاپہ اصل کنہ گڑھ پیمہ
خاطر و تہ خیرج کا پینچ باو تہ کران

گریش نیر چھپ چھوٹ چھوٹ
پھیر کتیاہ تے در بازار
خند کر کن پیمہ منہ چھن یے
لہ و ن یے تھو و نم مار

کلیات محمود کا می چھے تہ ساری مواد پچ سہو برن یہ کیشترھا شے
محمود کلامہ ڈنگو چھاپی تہ قلمی نوہ سخو در سو پتہ آتھ او تھو سترن شترن
منہ آتھ تے واریہ قلمی نوہ سخو پش پش تہ تفصیل ایک پچھوڑ چھے
آتھ تھو سترن باتن پش کر تے کانہ سر تھو بھتہ بیامناہ پس
معدن کو واریہ تھو چھ مختلف قلمی نوہ سخن منہ مژن بیون درج تھن پیمہ
او پور پور قادی تھو تہ پیمہ کتو سمیود محمود کلامک اکھ پور بار چھپ پش

تہ ورنہ چھپیوست اوس کی شہ بائٹھ آیتہ اور سبب کی یہ مژدہ وچ کر پڑ قلمی
نہ یمن مژ چھپن مژدہ لیکھتہ وچھپیوست نہ یمن مژ چھپن مژدہ لیکھتہ وچھپیوست
وہ مژدہ

محمود نس باری ہے کلامن سلام پہنچتہ پتہ چھپے مژدہ وری ہان
نہ کینہہ کچھ کر پتہ وچ پتہ زبانی روایت وچھپتہ مژدہ قابل قدر باسیہ
بزر چھپے نہ زبانی کچھ پتہ ہان ہے علاقہ پتہ یوتا سون اثر
محمود گامی پتہ شخصیت تہ تہائری چھپے تہ ورت خالہ چھپے بیہ کانہہ کو غلطہ
تہ ورت ہنوت۔ محمودن تہ چھپے آفہ علاقہ کہن کتہن گامن، تہ ورت ہنوت
مقامن، وری یاون آرن تہ ہان مژدہ ذکر کہ مایہ سان کورمت۔ ورنہ
پتہ یوان زحمود چھپے پتہ کامہ گوم پھیران اوسمت تہ تہ پتہ امہ پھیران تہ ورت
چھپے آفہ ورت مژدہ مژدہ زبانی پتہ آفہ۔ مژدہ چھپے پتہ مژدہ خانہ
کہن بزرگن نشن ورت مژدہ مژدہ چھپے میا نس پتہ مژدہ ب قورس
وشت نشن مژدہ مژدہ اوسمت۔ قورس لون چھپے پتہ آفہ عالم تہ ادب تہ ورت
اوسمت۔ تہ پتہ آفہ پتہ مژدہ مژدہ پتہ آفہ۔ ورنہ چھپے
تہ قورس لونہ آفہ چھپے محمودن قریب سوسے کلام لیکھتہ اوسمت مژدہ
مژدہ آفہ مژدہ مژدہ

محمودن مژدہ پتہ یوان ورنہ مژدہ اوس عام زبانی مژدہ مژدہ
تہ قورس پتہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ
پتہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ
تہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ
مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ مژدہ

یوں چون را یہ نہرے "چھ محمودی باٹھ۔ رین چھ محمودی لیکھت بدھت
 مکتے چھ ریم کا شرو نکہ باٹھ جلد غبر و جزو درج کریمو۔ ریمو علاو چھ
 کیستیاہ باٹھ تم ریم محمودی لیکھت دھت گونہ چھ لوان۔ مکتے زاہو
 شے باٹھ ریم سے جزو باٹھ محمودی باٹھ۔ ریم باٹھ چھ کتا۔ پندس
 اتھس چھ دھت آہتو

بہر حال کلیات محمود گامی چھے حاضر۔

ناجی منور

کاپن۔ ۶ دسمبر ۱۹۶۶ء

شکرانہ

مکلیات محمود کاغذی ترتیب دینے پر قلمی نوہ سچے ہر کد تفس شزدیت
مے کینشو دوستو درخورد و آنچه مدد . بر چھس پین رفیقین مہند شکرانہ
کرم فرض زمانان :

۱۔ پینس رفیق محمد یوسف شکر، صابن چھس بہ تہنیز ہمایونی غاٹر
شکر گزار۔ محمود تو مے قدس قدس مہم مہم شکر

۲۔ محمد اپن ابن ہجو صابن چھس بہ شکر گزار در تہم شکر پینو
نوم نوہ سچے مے پیش کش بہ

۱۔ مشغولین ہنیز بیاض ریمتہ شزد محمود نوہ مشغول یو علاو مقبول ہتو،
سیف الدین ہنیز مشغول تہ چھے۔

بہ۔ شیرین محمد سرو قلمی یوہ محمود نہ پینہ بہ آنچه لیکھت ہاسان چھے
ج۔ غزلن تہ موہقی ہنیز بیاض۔ ابن ہجو صابن چھس بہ پینہ
قیمتی مشغولین ہنیز غاٹر تہ شکر گزار۔

۳۔ گلشن جمیلین تہ چھس شکر گزار اکھ شغوری تہم پینو قلمی نوہ سچے آیتو پینہ
نیکو وارہیس علاقہ مے سہتو ہتو۔

۴۔ غلام نبی آتش شغوری غزلن ہنیز بیاض مے پیش کش یوہ آکو شاپر
مخزون چہ لیکھ پینہ۔

۵۔ ہر و فیر شاد صابن تہ چھس شکر گزار۔ تہم شغوری پینو قیمتہ نوہ سچہ

مے آیتو۔

- ۶۔ غلام نبی خیالیں تھوڑی دیکھا بہت جلد جو من نوہ سچے آیت ، ابر
خاطر چھس تہند شکر گزار۔
- ۷۔ غلام قادر بونہ تہ پز مے شکر گزار روزن : نمودہ کی کیتہ نوہ سچہ لیتہ
پتہ کو ہم قلمی نوہ سچہ پزن منورہ د۔
- ۸۔ محمد اپن گیلانی سبہ دسو تہ سپہ کی کیتہ نوہ سچہ حاصل تہند تہ چھس
شکر گزار۔
- ۹۔ رستم چھس حکمہ کین الہکاری تہند تہ چھس شکر گزار ، پکو یوسف زلیخا
تہ لال جلیون بتا بن چہند نوہ سچہ مے وچھہ دتی۔
- ۱۰۔ عبدالرشید اندہ ابی چھ مے پتہ قریب ساعقی ، تم پکو تحقیقی کاہ
شر مے سہو سہو تہند چھس شکر گزار ، اسی پتہ۔

ناجی منورہ

قلمی تہ چھاپی نسخہ

پیشو پیچھے یہ کتاب ترتیب دینے آپ

۱۔ لائل محلون

۱۔ چھن۔ غلام محمد نواز محمدن چھاپی نسخہ۔ چھاپ ۱۹۳۷ء

۲۔ چھن۔ امرتسر

۳۔ ن ۱۲۸۴۔ خوش خط۔ نند دور علی تلمانی مسٹر خاظم میکھ دست
ملکیت ناجی منور۔

۴۔ ن ۱۔ احسن شاہ۔ کاپرنگو الحسن شاہن ۱۳۷۱ھ منز نقل کدومت خط
خراپے۔ ہر لحاظ مکمل۔ ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن ۱۔ لکھن پور۔ سیاب دست تار پرخ ۱۹۳۲ء ملکیت ناجی منور

۶۔ ن ۱۳۸۴۔ ہیر کو مہ نسخہ نقل باسان۔ ملکیت ناجی منور

۷۔ ن ۱۔ سرسری محکم نسخہ نسخہ۔ چھاپی نسخہ مطابقت کا

رفیق ۱۲۹۹ھ

۸۔ ن ۱۔ م۔ کاتب مہشتہ بابہ مکمل مگر خراب خط

۹۔ ن ۱۔ مہجور۔ مہجور لایبریری منز مشورین منز بایض (۱۲۶۸-۷۰)

ملکیت ابن مہجور۔

۱۰۔ داریاہ اولیکو نسخہ۔ ملکیت ناجی منور

ب۔ رؤف زلیخا

- ۱- چھن - غلام محمد نور محمد بن چھاپی نوہ سنجہ -
- ۲- ن ۱۲۷۸ - سیمٹھاہ صاف لیکھت . اوس یوسف فرزند یعقوب پیچٹ شور و گڑھان تہ اند چھس سہ وڈی یہ کاشتری پانچو محمد کاشمین بٹھ چھس بن درپج . ملکیت ناجی منور
- ۳- ن ۱۲۹۸ - مہجور . مہجور لایبریری شز شنوی نین ہنز بیاض تحریر (۱۰) - ۱۲۹۸ھ) اٹھ منز چھ محمد بن داریہ شنوی تہ مقبول پانچو کل ریز گرہس نامہ ، نام ظم شز زین العرب بیترہ تحریر بابا عبد اللہ ٹینگہ پنہ پلوامہ . ملکیت ابن مہجور -
- ۴- ن ۱۳۲۶ - گوہ چھس ڈھینو نمت . مگر صاف . ملکیت ناجی منور
- ۵- ن ۱۳۲۶ - ریشیچ محکمک نوہ سنجہ نمبر ۱۱۰۴ نموش خط . چھاپی نوہ چھس مطابقت تحریر ۱۲۹۹ھ - کاتب رفیقہ -
- ۶- ن ج - مشہور جرمن مشرق برکھارڈن ۱۸۹۵ء شز جرمنی شز ترجمہ کتبہ رومن تہ فارسی رسم خط شز چھو پٹ . باسان چھ نر برکھارڈن تہ چھ یہ نوہ سنجہ داریہ نوہ سنجہ بڑو نہہ کنو حقو کتہ ترتیب دیت مت ملکیت غلام نبی خیال -
- ۷- کینٹہ منتشر قلمی نوہ سنجہ -
- ج - وقفے شیخ منہاں
- ۱- چھن - غلام محمد نور محمد بن چھاپی نوہ سنجہ
- ۲- ن ۱۲۰۱ - پٹو نموش خط - آخری ورق چھس غائب گوہ ڈھنفس پیچٹ کاتب شہ ناو . گوٹ لیکھت . ملکیت ناجی منور
- ۳- ن ج - مشہور صوفی شایر لہو خانپو مالو نقول کورمت تحریر ۱۳۰۶

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. ث۔ ذول کعبہ و سیاب سپیدت خوش خط۔ پتہ تیم و رقی غائب

ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن. س۔ کوہ نام مراج دین لعل کورست۔ امو مندی اکتھ چھ بابا

کائنات و فات نامہ پتہ عبدی پالٹن طوط نامہ پتہ شیش موجود۔ تحریر

۱۲۰۱ھ ملکیت ناجی منور۔

۶۔ ن. م۔ مہجور لایبریری ہنز مشنوی ہنز بیاض (۷۰-۱۲۶۸ھ)

ملکیت ابن مہجور۔

۷۔ ن. ۱۔ کینہہ اڈ لیکو نوہ سنجہ۔

۵۔ منصور نامہ

۱۔ چمن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ

۲۔ ن. ۱۲۶۶۔ پڑ صاف خوش خط۔ کاتب امیر بابا۔ ملکیت ناجی منور

۳۔ ن. ج۔ جبار خان۔ لہ خانیو مالک ۱۳۰۹ھ شرنقل کورست۔

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. رخ۔ کاتب خلیل بابا۔ پتہ تیم و رقی غائب۔ خوش خط۔ ملکیت ناجی

۵۔ ن. ۱۔ کینہہ اڈ لیکو نوہ سنجہ

۶۔ منصور نامہ (دویم نوہ سنجہ) بیاض غزلیات مہجور لایبریری ملکیت

ابن مہجور۔

۷۔ رقصہ محمد غزنوی

۱۔ چمن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ۔

۲۔ ن. ۱۲۸۴۔ خوش خط۔ بندہ دور علی تلو انی سید خاطر لکھنے امت ملکیت

ناجی منور۔

۳۰- من مجبور، مجبور لایبیری، ہنر مشنورین ہنر بیاض - ملکیت ابن مجبور

۴۔ ن. ب. بے نالو نہ سچے - خوش خط - آخری درج غائب یکتا نامور

شیرین خدمت

۱۔ چھن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپنی تھہ سنجہ۔

۲. ن م ۱. لایبریری قلمند نسخہ تحریر ۱۲۴۸ھ یہ نسخہ چھ

باسان محمود بن سینا رحمه الله لیسو حکمت - ملکیت ابن محمد -

۳۰ ن. م. - مہجور لائبریری میں پیشکش شدہ نسخہ - ملکیت این مہجور

۲۰۱. کینٹھہ اڈیکو نوہ سخیہ : ملکیت ناجی منور

یک حکایت

۱۔ حچین ۔ غلام محمد نور محمد من چھاپی نوہ سنجہ ۔

۲۰۱۱۷۳. سیٹھ پرائس کا کدس پیٹھ صاف کیجیے ۱۱۷۳

سینہ آسٹریکیو پڑ تحقیق طلب محمودن پونیکی نامہ تر چھٹس سستی ملکیت

تاجی منصور

۳- نثر: ثول گاہ دیاب سیدمت صاف تہ مکمل تاریخ نذر دارد ملکیت نامی نمود۔

۴-ن م - مجبور لایبریری ہنر مشنوی ہنر بیاض

۵۰ ن ۱ - فی اڈولٹ کو فہرستہ - ملکیت ناجی منور

ج. پہلو نامہ

۱. ھین۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نمہ سنہ

۲-ن ۱- واریه ادبیکر قلمی نو سنجہ - ملکیت ناجی منور

طرقہ دارون رشید

۱۔ جین - غلام محمد نور محمد بن جھانی نوحہ سنجہ
۲۔ ن ل۔ لکھن پور دیاب سپرست۔ صاف تر ممکن۔ کامت سشد ناوہ
۳۔ ق۔ سیانی پڑ پڑ حریب قدوس لوتن نقیل کورست مکمل مگر
مروت۔ ملکیت ناجی منور۔

۴۔ ن ۱۔ اکھ اڈ لٹو ک فوہ سچہ۔ ملکیت ناجی منور
۵۔ ن م۔ معجزہ لایریری پیشہ مشنورین پیشہ بیاہن۔ باقی قلمی
فہ سخن مطابقت مکہ اڈ لٹو ک۔

ی معراج نامہ

۱۔ چھن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپنی نوہ سچہ
۲۔ ن۔ م۔ محمود آباد دیاب سپدست صاف تہ مکمل تحریر ۱۲۱۹
ملکیت ناجی منور۔
۳۔ ن۔ ج۔ لسہ خانپو مالو جبار خانن نقل کورست۔ ملکیت گلشن۔
۴۔ ن۔ ۱۔ کینہہ اڈ لیکو نوہ سچہ۔ ملکیت ناجی منور۔

ق. نہ تے

۱۔ محمود آباد: چھ سیٹھا پردن نوہ سیٹھ۔ قرین ساری نات چھٹے۔
 دتس چھٹس ٹیکٹ گفت ۱۲۶۹ھ۔ ملکیت ناجی منور۔

ل کلام محمود گامی

۱۔ چھاپی جیسے اکھ تانو
۲۔ غزلن۔ ناتن تہ بائن ہندو واریاہ قلمی نوہ سچو۔ ملکیت
ناجی منور

۳- بیاض غزلیات و موسیقی. مہجور لایبریری. تحریر غریب شاہ
ڈال. آٹھ خز چھ داد یا ہن شاہ میرن ہندو ناگور باغیچہ. ملکیت

ابن مہجور

۴- بیاض غزلیات ملکیت پروفیسر غلام محمد شاد

۵- بیاض غزلیات. ملکیت غلام نبی آتش (تحریر محزون)

غزل تہ و ترن

- ۱۔ منہ ہر گھونٹہ آتش باری
- ۲۔ کتو چھک نشہ بانے
- ۳۔ عاشقو ماشقو ڈیو نہٹھ
- ۴۔ پانے پانس دچھنے آد
- ۵۔ مبارک نو بہار آمد
- ۶۔ کتو یار پر یار یو
- ۷۔ دیوانہ کرکھتہ ڈول مے
- ۸۔ سہ یار کوئے کوئے
- ۹۔ دلہ دلبرو دما بیہ
- ۱۰۔ یاد گیم ناد رے
- ۱۱۔ کو کرکھتس مرے بو
- ۱۲۔ اتے اتے باغیبر
- ۱۳۔ رنج قلیاہ یاونہ مہیہ لولو
- ۱۴۔ یوزو دعوہ لودعوہ لوباز
- ۱۵۔ شیر نازو ہوز میاؤ ناز
- ۱۶۔ میلنو لال مر جانے سہو
- ۱۷۔ جان وند یو ہا جانانے
- ۱۸۔ جلالہ پست لولو
- ۱۹۔ حالہ بار یار آنتے
- ۲۰۔ تراو تم غمہ مہ غم ملال
- ۲۱۔ کپاہ کپہ آمہ کھوہ تہ مرے جان
- ۲۲۔ از سالہ آتش بالہ یار
- ۲۳۔ لالہ مون بیے تھو و تم نار
- ۲۴۔ مورد غافلہ بے خبر
- ۲۵۔ آہم بیہ دو بارے
- ۲۶۔ رسائے یو تم قرار
- ۲۷۔ از پینہ محمد پانہ لولو
- ۲۸۔ پانہ میانے فی کر سہ لولو
- ۲۹۔ جلوہ ماورکھہ تمبہ لاوٹھ
- ۳۰۔ جرم دیکھتہ ڈولم تے
- ۳۱۔ مے نو مائے مشی زاہ
- ۳۲۔ پک کو یار وڈنے داسے
- ۳۳۔ روشہ وروہ پو پش ہو بہ لاسے
- ۳۴۔ یس ماشقو دیکہ دیکھتہ ڈاپے
- ۳۵۔ اندنا بیکھہ عشقہ نیاس تہ لولو
- ۳۶۔ ناو سائس سوڈر ڈراپہ لولو

- ۳۷۔ کر سائیںون نیائے آندے
۳۸۔ دیمہ دیمہ چھم چھم کھل کھل
۳۹۔ پانہ میائے غافکہ آئے
۴۰۔ پانہ میائے مارکن شتر پان ...
۴۱۔ ماڈلا ڈول ہم ڈورے
۴۲۔ گکے پاور کو سر کرے رنار
۴۳۔ بے ڈھار کھتہ نار واون آوین
۴۴۔ اڈو بے رنگ گوم شراوہ چئے
۴۵۔ سوز دنگ بے کینہ وئے
۴۶۔ از سئے وودیدارے لو
۴۷۔ وودہ لو یور کجے وودہ خایارے
۴۸۔ مکر دیوانہ گئے
۴۹۔ بالی باوس لاگو نیائے
۵۰۔ مہتا بولول ہوام
۵۱۔ وودہ و عشق وئے کینہ
۵۲۔ بال پر یوند
۵۳۔ حقوتہ بن گوش
۵۴۔ ژئے سوا کینہ کرے یارو
۵۵۔ آداہ کر کھتہ گوم
۵۶۔ بالہ یار کچھنے مارے پان
۵۷۔ بیتا موحان وند یو
- ۵۸۔ پان وندے باجائے
۵۹۔ بال کر کھتے شتر دیو آئے
۶۰۔ آمہ جور ماہ روغسار وودھتہ
۶۱۔ لول آم یور کو پیہ ناے
۶۲۔ با میانہ ووسنا کو
۶۳۔ گوم مہچھتہ تو دم یا بن آدم
۶۴۔ ہسم سمار
۶۵۔ بیتہ بوئے محمد چھم پوان
۶۶۔ لول چوئے آئے دیشو بے
۶۷۔ یار پتو یار پتو میوں بیہ
۶۸۔ کیکہ سنا پیہ نا پائس یار
۶۹۔ تہ چھم شہ فی داوے
۷۰۔ پتم رتم پائس شے
۷۱۔ گوم کوٹ ماشوق ترا وودھتہ
۷۲۔ پیک مو بالہ یار و حال بادے
۷۳۔ مہرم وودھتہ و اجش نادے
۷۴۔ وندے ناگ ارزن ما آو
۷۵۔ زھار حقو بور گئے رنگے
۷۶۔ لولہ چائے مولہ گج سو قاپہ موڈل
۷۷۔ مو پھان دو تم شائے
۷۸۔ کاسم مھار آسم سو کھ

- ۱۰۰۔ دیس بوز تے کوٹ کال
 ۱۰۱۔ گڑھتہ دیسویے ویتہ
 ۱۰۲۔ روز چھم چانی بوز میاڈ زارو
 ۱۰۳۔ ویتہ ہے تھاد تم خوش
 ۱۰۴۔ چانہ برتن راوہم رائے
 ۱۰۵۔ گوم بیداد یار چوئے
 ۱۰۶۔ وچھان بالہ گوم شلے
 ۱۰۷۔ دمن شرد مبدم کر حق پرستی
 ۱۰۸۔ موروش مساروش
 ۱۰۹۔ دیمہ دیمہ پھیر تو
 ۱۱۰۔ آوٹہ آیاں سنے
 ۱۱۱۔ لا اللہ تبارک و تعالیٰ اللہ پر تو
 ۱۱۲۔ مردود برکتو یتو لے

- ۸۶۔ سہر بان کورم نیو بہ بوسرے
 ۸۷۔ کوشن چھہ ڈر تھہ جاے
 ۸۸۔ کس ویتہ سوسند سوسند
 ۸۹۔ دیو دیسوی چھم یار ویتہ
 ۹۰۔ اے پر نی کل پیکرے
 ۹۱۔ اُتی اُتی روز لا جانانہ
 ۹۲۔ مئے دی تمکو پوختہ کائن
 ۹۳۔ دن تے دیسویے زار مشب
 ۹۴۔ ہے دیسوی بوز تم زارویے
 ۹۵۔ دل گوم تارے دیدار دتاگو
 ۹۶۔ یہی ماسون دو باہ لونو
 ۹۷۔ گلو گلو گلو گلو گلو گلو گلو
 ۹۸۔ گستور کو مد نواز روز سانے
 ۹۹۔ دھلہ بوز فوٹہ یو دھلہ ماشوقو
 ۱۰۰۔ زلہ کوشن دود چھم چوین لہوون
 ۱۰۱۔ اے دیہہ بہہ ار دہاری بین
 ۱۰۲۔ بکو کو چھم مہسود
 ۱۰۳۔ یادن مٹری پھادون چھے
 ۱۰۴۔ یار مٹہ تے پیرن چھک سروش
 ۱۰۵۔ رنگہ رنگہ آیتے رنگہ رنگہ گے
 ۱۰۶۔ اٹھ دیم دود بکس ویتہ زانے

وہ لو عاشقِ میا نے

ژٹے شے نے جامہ زری

وہ لو عاشقِ میا نے

کو زولتہ مے پسے

وہ لو عاشقِ میا نے

پے آ سے باہر جکھے

وہ لو عاشقِ میا نے

دیا غنِ مہِ دولس

وہ لو عاشقِ میا نے

اُکس اکھ بول کاسن

وہ لو عاشقِ میا نے

ژٹے کیاہ گیمہ چھپے

وہ لو عاشقِ میا نے

پے چھلہ بے کھورِ فلی

وہ لو عاشقِ میا نے

بچھان چھم زلفِ خال

وہ لو عاشقِ میا نے

گولہ لابن مالہ کرد

کتیو چھک جنتِ باہے

یہ صورتہ چھک ژہری

کتیو تاوہیز کریمی

ژلونے پیر ہی نے

ژٹے کیاہ گولہ مہون کئے

مقامن دور چھکھے

مرے ما پیازہ موکھے

فراقن چاڑی کوس

غمازن چاڑی زول

مقابل اسو اسن

سہ ارمان روڈ خاسن

وچھان بے لوسہ اچھے

یتیم از زونہ چھپے

کھسکھنا یاہ بلی

سے نو یم داغ زلی

پے وچھہ بے حسن و جہاں

چھہ ظالم بلو دلال نال

شرابچہ پیالہ برو

ہنگامہ یا کالی مزد و دلو ماشوق میا نے

دولو محمود مودوش

بستے زئے صاحبین ہوش

جدائی کر فراموش

دولو ماشوق میا نے

عاج آیس آبلی سنیم کنہ علی سے نویم دادو علی

(قلمی نویم)

۲ خود ایس چھس نان زار کو زخم سے سے بنن یار غیم کو یار اختیار

(پہ مشاعرہ چھ قلمی نویم شہید یوت)

(۳)

وہو حئی لایموت

وہو حئی لایموت

باو یو اسرار حق

وہو حئی لایموت

وچھتہ نالان کیاہ چھنے

وہو حئی لایموت

عاشقن کو دل درنگ

وہو حئی لایموت

عاشق ماشوق دیر نہٹھ

سا لکو لوٹ در سو کوٹ

نیشہ پیس پیس سبق

کر طلب مطلب نیوٹھ

پیو دیارو نیشہ و پی

سہ کو نو سہ کو نوٹھ

گل چھ بعش رنگ برنگ

پیو تہہ کے دراز میوٹھ

قطر در درمی یابو پیو
 سون تہ کھول تہ پودہ زو
 بستہ بیٹو کمری دابر بر
 نقش تن بر شک بیو
 کعبہ جزی یاد جلیل
 زاو تہ منز پانہ بیو
 بس چہ محمودس کفیل
 یشہ پردعائے قنوت
 نکل درمی قطر کو
 وھو حی لایموت
 تس گئی روشن نظر
 وھو حی لایموت
 دل گذر گاہ جلیل
 وھو حی لایموت
 یس دپان نعم الوکیل
 وھو حی لایموت

(۴)

کیا دتر آدم نیمتہ یکس
 ہنہ ہنہ پہلہ نبرہ اناس
 کیا گزہ مولوم یے ناداس
 فالو دھر تہ چہ حنہ کس
 درجاہ دیت تھم لال مرچان
 لامکان جالے جھس پیچہ اسان
 ثوری وچہ بیس سور سامان
 سونہ اخلاص وچہ تران
 خالق چہ راق جملہ جہان
 بلبل وچہ زاو گلت انس
 پانے پانس وچھنے آو
 پانہ اکھ سے تس لچہ پوٹا
 پانے پانس وچھنے آو
 چھ خد خال تہ بندس
 پانے پانس وچھنے آو
 قلب المؤمنین عرش اللہ
 پانے پانس وچھنے آو
 سید کاتبہ وقت تس کاتبہ
 پانے پانس وچھنے آو
 قلیہ دیشہ چہ بران جاو

پانے پانس وُچھنے آو	گل بوز بہار کران خزانس
مجلس مشو پان زلملہ آو	پردانہ کاٹبہ ہندس ترانس
پانے پانس وُچھنے آو	نار مندر ہون نذر نودانس
زراہہ ڈپیشہ چہ کران گراو	نہرین لاگتہ تراو مچانسن
پانے پانس وُچھنے آو	پوتلین پوز اطالک ایہانس
پانے چھہ وُنان دامہ چاو	پانے خم چھہ جام پیمانس
پانے پانس وُچھنے آو	پانے ساہک ماہک مچانسن
یس کن اسہ فاض جاری آو	عمود توبران تس انسانس
پانے پانس وُچھنے آو	تبرہ مودہ کچہ خوش گوشت مچانسن

ما پانے خم جام مے پیمانس (قن) و پانے چھہ ساقی ماہک (قن)

(۵)

مبارک نو بہار آمد	فرائے بلبلاں پشخو
مبارک نو بہار آمد	یہ متاں گوز متاں گو
رخواہ یک دبرے چوں ماہ	ادل اردین بہشتی ماہ
مبارک نو بہار آمد	کہ باشد دل کش دل خواہ
بھٹھین ہالکت تہ کوہ ہساوین	چھہ سبزی تازہ سبزاوین
مبارک نو بہار آمد	دیک غم غوصہ شوق یارین
وُن یارین تہ پیچہ گوشتن	چھلے کچ سارے پوشتن

مُبارک نو بہار آمد
 پریشان چون دل بلبُل
 مُبارک نو بہار آمد
 شدہ مرست مستی تل
 مُبارک نو بہار آمد
 شگفتہ شام راست این
 مُبارک نو بہار آمد
 بُت مہ روے و ماہ پائے
 مُبارک نو بہار آمد
 شکلب چشم بادامے
 مُبارک نو بہار آمد
 ز باغ نم ملد بر جبتہ
 مُبارک نو بہار آمد
 بہ کشتی پا بجائے غموش
 مُبارک نو بہار آمد
 کہ از وے مکل شہی حی
 مُبارک نو بہار آمد
 سہ دلبر جلوہ گر سین
 مُبارک نو بہار آمد
 بہ مستی کینہ کوہ من جامن
 مُبارک نو بہار آمد

چہ مبجل اکھ اکس نوشن
 نشا طس تاز بھلو سو مبجل
 تمتع سور پوشو میل
 حیا پروردہ سمبر زول
 یہستان غمزہ دشمن و زمل
 ہوا خوش نور بہار است این
 ظہور حسن پار است این
 مرود و ساز ویتاے
 بہ مشتاقان ز قند جاڑے
 بہ پہلوئے گل اندامے
 بکارم دل بکشن جانے
 شدہ کشمیر گل دستہ
 فرخ بخش دل خستہ
 غذائے خوب و چائے غموش
 ہوائے غموش نوائے غموش
 رباب و نئے کباب و مے
 بزن پیماں پے در پے
 بیا محمود شادی گن
 بہر حکومت ڈرو چہ تن گن
 چشم مست بادامین
 گرمیاں چاک تادامین

کیتو یار پڑا یو	بہ چھس جاؤی جلب داؤ
کیتو یار پڑا یو	کران چھس بہ اسطی
مڑ بہ کر چھس زلیخا	چھے زئے یوسف نہار
کیتو یار پڑا یو	ٹوئے یکھ تہ پان ماؤ
خبر زار تہ پانم نو	خبر بہم تہ چھس بھار
کیتو یار پڑا یو	جکس پار کر تھم داؤ
کجک سون جے زئے	ہمڈ تیلہ کر موختے داؤ
کیتو یار پڑا یو	مول کرے لال بازار
زئے کیاہ خاص سودا چھے	ہمسار باڑی گاؤ
کیتو یار پڑا یو	پتہ بو لائے خسر پداؤ
دادین دواڑا ہانڈان چھے	محمود گامی و نان زار
کیتو یار پڑا یو	البتہ دوقم دیدار

یا یہ باختہ چھ یوسف زلیخا مثنوی مژتر محمدن بل روپس مژدر پج کورمت
(ناجی)

(۵)

دیوانہ کرختہ ٹول مے	اں جان من جانائے
پیمانہ بہ پیمانے	مے چاؤنس مے خانے
مستانہ کرختہ ٹول مے	تھوونم نہ جس اکھ دانے
سمبل چھ پریشانی	تیم کر زلفن شانے

سردار پرستانے   دیوانہ کرکھ ٹولے
 مہمان گل آرائے   چمنکہ نقاش خانے
 تیسرے نو بہیکت زائے   میٹھ پانے کرکھ ٹولے
 آن شاہر ترکانے   تزاوان موہنوں کاٹے
 سرور مشن نشانے   قومہ بانے کرکھ ٹولے
 بینہ ہود تم نور اتے   از غمہ دگیس بیگانے
 بر شمع شہبستانے   پردانے کرکھ ٹولے
 چشمان اوجھستانے   پانس چھو جھان پانے
 آمینہ گو دیوانے   حاربانے کرکھ ٹولے
 آن خال فیض دانے   دپیشہ جھو اوش پوانے
 تاریم ہندوستانے   رگریانے کرکھ ٹولے
 کیاہ جان چھو شوبانے   پرنور نہ دے دانے
 بر لب بدعشانے   غمندانے کرکھ ٹولے
 در حیاہ زخمدانے   جھس گمہ شہم دانے
 زن حور کران مرانے   زلدانے کرکھ ٹولے
 اے سر و خرامانے   روٹ چون مے دانے
 روز تم نہو اکی آتے   جولانے کرکھ ٹولے
 از حیلہ و افسانے   ژانیم خلوت خانے

ما مانی یس روڈ ارمانے   چھیکہ نقاش خانے (قن)

برسند شاہ نے	ہسانہ کرکھ ڈول مے
پہوان چھس اسمانے	کوانس بے خصمانے
تی کس پڑ وینتہ زلے	یہی پاؤ کرکھ ڈول مے
از خال سیاہ دانے	وز زلف پریشانے
چوں کوکل ترکانے	پیچانہ کرکھ ڈول مے
از جودے چشمانے	دل ہسختہ زو لم جانانے
کس ونہ چھس منہ جھانے	یارانہ کرکھ ڈول مے
حمود مشتاقانے	بیر شکل تو جانانے
در بارغ سلیمانے	افسانہ پیرکھ ڈول مے

ما در بارغ سلیمانے	حمود چھ مشتاقانے
معشوق مہر بانے	افسانہ کرکھ ڈول مے
	(قن)

(۸)

گوم ترؤ وختہ بین موتے	سہ یار کوتے غوم
مس چسختہ سہ چھم غار ہوتے	طو مار غرس بر
بہ یار کوانس چھم غوم ہوتے	سہ یار کوتے گوم
کتہ رو دم لارس کوتے	مارس کرکھ پان

یادے دوڑے چھم ناہ توئے   مہ یار کوئے گوم
 وادے کوڑنم داتے توئے   نادس گڑھس بو
 چھم آدنے آرد مئے   مہ یار کوئے گوم
 کامک میوئے چھم جاہوئے   شامن بیمن
 چھم تھوئے لول آئے   مہ یار کوئے گوم
 مولہ کوئے چھم پوشہ کھوئے   گوش رٹھتہ جاے
 لولہ بازارے ملو کھوئے   مہ یار کوئے گوم
 میانے میتو برنم کھوئے   چھم جاہوئے سٹامے
 غمے ستین بے گوس کوئے   مہ یار کوئے گوم
 بے جان وندس مہ چھم مئے   وچھوم مانس بل
 پاناہ نووم مئے نسوئے   مہ یار کوئے گوم
 چھم مئے لالاس آکوسوئے   تالو رٹھتہ ڈرام
 محموس چھم مارے موئے   مہ یار کوئے گوم

عہ بن موئے (نہ مہور)

۹

بال مرے تہ حال وئے ڈیئے   ولہ دلبرو دماہ بہہ
 پنہو بہیم تاس وئے تھراے   مشکہ عتبرتن بونادے

کائنات میں ہند بار غم سائے کھٹے
 بالہ پیتا مو کاٹلی ہو راوے
 پتہ وار تھکے کیا ہاں منگھٹے
 رشک سیتی کیشراہ ذرا جھٹے
 عشق نار س دہ نیتہ ریہہ
 کتہ کتے رو دہم ڈھانے
 ناگہ نیند کتہ پیٹے ژیتے
 منہ خورے ہانڈ ہانے
 چانہ چڑچڑ چھم نہ نیند تہ نہہ
 دہر لے ختم تیر چھانے
 سپنہ سپر دار یوے مے
 چشہ کیاہ چھوچھ ویند انے
 تازہ بخلاص کوڑو ٹھٹھ ڈٹے
 بھہ مار فچ کشہ تیر مولاے
 گوکھ جگر س پارے کر تھٹھ مے
 محو دس دل آد چوٹے
 ہولہ گولت کیاہ منگے ژیتے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 مور دوم ریم پیشتر میند لائے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 مولہ واجھٹھس پائین لاجھٹھس
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 باغہ بئر کر تھٹھس صانے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 نشتہ ہانے ماشوقہ میاے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 عار اوے نو انسانے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 نازنینو مار پر نازے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 اُسو پائے سیتہ دار تھٹھ آے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 قولہ ساریو از دوہلہ سوٹے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ

۱۔ سوال چھیوڑما اکھ بیہہ (پیس جاہ) ۲۔ لولہ نازے بال کتہ ذرا جھٹھس
 (پیس جاہ) ۳۔ پاکبازو (قن) مولہ گولت (قن)

(۹)

یاد گیم نادرسے مے مٹیولو
 اولے کیا ہر مر او حقسے مے مٹیولو
 وچھتے کیا ہر او گیسے مے مٹیولو
 راپے چانے مہرے گیسے مے مٹیولو
 سارے سامانے ہنارے گیسے مے مٹیولو
 شرمی پانے زکوہ زکوہ لہمے مے مٹیولو
 کتہہ کہ تم بے وفا ہی مے مٹیولو
 پورے سامانے زکوہ زکوہ لہمے مے مٹیولو
 زکوہ زکوہ دل بزان مے مٹیولو
 محموز کس دل چوئے مے مٹیولو

رہے اکے مہرے سوئے مے مٹیولو (اصلی مہرے سوئے)

(۱۰)

مہرے پتہ پتہ کر پتہ آئے
 پاپے پاپے پاپے پاپے
 پاپے پاپے پاپے پاپے
 واپے واپے پتہ پتہ
 کہ پتہ پتہ پتہ پتہ

رُسپہ پتہم کوڑھ ہم بے ڈے
 کھاسو لیدر برگرے چھڑے
 چار امار غمسا ہڑے
 رہی موکر شرکندہ ڈے
 رہہ پتن کام جمعہ داوڑے
 پوشہ مدنو روشہ مونچہ ڈے
 کالی برکس روزے برائے
 بالو بالی مے پھیر ہڑے
 کالی رٹھ قیا ہڑے
 یمبر ڈول چھس غمسا ہڑے
 مایہ جانے چھس آہ کڑے
 آہ دل چھس رنگے رڑے
 دولہ نالو چھس دڑ ہڑے
 شب روز روز ہے آہڑے
 روزہ نہ چھسے ملو ہیز ہڑے
 ہی تن ناو مے ڈیے کڑے
 کالی صوڑ گزہان میڑے
 کو کرکھس میڑے بو
 چھس سور گچ یمبر ڈول
 کو کرکھس میڑے بو
 دولہ مونچہ مدنو
 کو کرکھس میڑے بو
 دان تو چھس برہم سمسار
 کو کرکھس میڑے بو
 کالی کیشہ سمسارن
 کو کرکھس میڑے بو
 بو برو آڑھ مے باغس
 کو کرکھس میڑے بو
 خارہ تھو تھم گہ لا بو
 کو کرکھس میڑے بو
 روز تم وور متن لہ دھتھ
 کو کرکھس میڑے بو
 کن تھاد تو محمد دس
 کو کرکھس میڑے بو

۱۰ مار اوش چھس تراوان میڑے (قن) ۲ پتھہ جنگن فوجہڑے
 (قن) ۳ ۴ پیم نہ شاہ چھ قلمی نہ سٹھس میڑے یوت۔

آتے آتے باغ بہر و تھراؤس تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 دوشعہ ڈولم غوصہ ملا لہ کیاہ کو م تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 آدن باجس واد سارس ناد لایس تے
 بیداد کوڈ تم کتا سنا پینہ تاپایس تے
 یارے وادے بریکے بو آتے تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 کوہنگہ کستور مشک کو فورتن ناوس تے
 معصوم بہیم چھتر بون ہواوس تے
 شکر کین متہ کر تم چھس بے کس تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 تن سنگ ولس کیاہ لوکس پے مر تے
 دپے درشن شیر گہ لاب ہی لاگس تے
 رنگے رونس پرنگت پلنگ و تھراؤس تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 پزاران پزاران یار دادی کر تے تے
 از جھم یادن شراد پس ہی باغس تے

ناگی رائیس ہمارا دس پیوٹہ زاکس تے
 گزھ تے ویسویہ یار امن اتے اتے
 شہر پنہ پتے وچھتہ کیاہ کو فرادس تے
 کوئیگ تالہ لوین پان موئن پنہ نے دے
 کیاہ لگہ لائیس لائیسے فسادس تے
 گزھ تے ویسویہ یار امن اتے اتے
 وچھتہ کیاہ کو لالہ پتے مجلہ نس تے
 تھر اوں لالہ کھتہ شجہ دین بارھا جس تے
 ہنے ہنے وون دین پیوٹہ شجہ دین تے
 گزھ تے ویسویہ یار امن اتے اتے
 پیوٹہ کو پتے وچھتہ کیاہ کو ہناس تے
 زمار پروں پور زچھن پنہ نے دے
 سب ساس مڑ پھانہ سب دے تے
 گزھ تے ویسویہ یار امن اتے اتے
 ہانس تے موٹس منگر کیاہ روہ ز دمانس تے
 سازن تے سوہ میں کر کیاہ یوٹہ سافس تے
 تس نے عورتش آو اڈکس کیتھہ پراوس تے
 گزھ تے ویسویہ یار امن اتے اتے
 چھوے ہتے ساندے مو پکھ جتے
 چنار ہتے ساندے مو پکھ جتے

محمد کاظمی زاد دہان باد صاحب جس تے

گرنہ دتے دیشویہ یار اتمن آستے آستے

یہاں ہر جگہ قلمی نو حسن قرار نہ کہ کھٹن ۲۴ آغس پندرہ تا ۱۸ دس پہچہ ڈاگست (قن)
۱۸ تا ۲۰ ماہ پتے (قن) ۲۰ غار چشمہ سر دھتہ (قن)

(۱۳)

بچم پھلیا یا ونیز پیہ لولو
دھتہ غار نو پتہ دے گرنہ دتہ
یار ڈھاڈن ۲۰ چھ بے پیہ لولو
سب دھتہ آغس کر بندگی
قالو بلا سپدی پیہ لولو
کھسو آچھ دل پاو کر پارادو
سون موتن پیالہ کس پیہ لولو
دش عمل اطلس پیہ کہ مخاب
اوپر تنہ ما پیہ چھپی لولو
نیتہ بالے دتہ نمرود پیہ دم
نیتہ دشاو، قاتم طہیہ لولو
ہ محو دان دشاو تاون

بر گردھو پتے آدم نو پیہ لولو
شین طرفن ڈھاڈون پتہ یار
بچم پھلیا یا ونیز پیہ لولو
بندگی چھ پاو شرمندگی
بچم پھلیا یا ونیز پیہ لولو
کھنہ بن چھ پزاران قسہ پیہ لولو
بچم پھلیا یا ونیز پیہ لولو
کالو پاو میٹر تل تراون داف
بچم پھلیا یا ونیز پیہ لولو
یہ ڈتے ہوسے ہوسے آپ کم کم
بچم پھلیا یا ونیز پیہ لولو
کالو نیرن پیہ چھ آتھ داون

روز پزاران تیشویہ شپہ لولو

بچم پھلیا یا ونیز پیہ لولو

ترقیہ کو ڈول ہم ڈھلو
 نامہ سانس نیمہ تھو ڈلو
 از روز و حضرت بلو
 خال باوختہ دل نوختہ ڈھلو
 زالہ زلفے کچھ موهلو
 غار چمن چھتے یمبر زوہلو
 نیا زمشہ چاہ درشنہ بلو
 تاپہ درسیں شپن زن گھلو
 کلہ دندے چھم چانی کھلو
 سپہ تن کو عقم سرتلو
 کالی گزہک تیر زن ہوللو
 ییلو سمارنش آتھ چھلو
 سر زشتیں ریشہ کچھ ڈلو
 مال نو عقم دا جھٹس موهلو
 بال کچھ فوہ فی پیرے ساز
 محمودس واد مو ڈلو
 یوری ولو ولو بالہ

عرا غار نو زک چھتے یمبر زوہلو (اصلی موسیقی)

... .. گران نیازو
 چھک شہر کی پانچو سررازو
 کئے دُڑتے کینہ عشق بازو
 رومے گو لاپ گھمٹے چھے بازو
 چھے بیکار و سب تے غازو
 ہے پوشہ کو لو غمخ آوازو
 بیہ مولوم چنگ تے سازو
 ناو لگے ہو شاہ بازو
 دام تے تھتہ نیوختہ پردازو
 اچھتہ سوڈرتہ اس کو تے بازو
 ڈینے پتہ پتہ پتہ شیرازو
 کوشش شعہ ہر تھتہ چاڈی در مرارو
 میٹر پتہ چھس جانب بازو
 مقصود ہے ایازو
 شہسوارے کا ترک تازو
 پرنازو بوز میا کی زار
 لکھ سپنی پروانہ وار
 پرنازو بوز میا کی زار
 بومے داتی تے مشک تاتار
 پرنازو بوز میا کی زار
 تے داتی تے ستار
 پرنازو بوز میا کی زار
 بامہ اگر پیٹھو لاد دیدار
 پرنازو بوز میا کی زار
 پرنازو بوز میا کی زار
 میٹر شہید پتہ کوٹھار
 پرنازو بوز میا کی زار
 محمود بن ادے نوحار
 پرنازو بوز میا کی زار

عازو پرن پرن چھنہ وہ تھان ۳۵ اہم مصر ہال گردھ آسن ع

محمود بن ایازو

عاشق چون چشم عاشقہ میاں
 میل لال میر جانے سہو
 عشق دودے زبیرا زانے
 پاد کتہ گز کھنا یوسف میاں
 عشق دودے فریاد زانے
 کس بیوہ پافام شہر میاں
 شیخ کیاہ وون تس ہیزاں
 دن ہو فی زچھنی ام رسم لالے
 عشق دودے منصور زانے
 نورک مانے سے ہو زانے
 گلہ جی قدر بلبل زانے
 گلزار چھا تو مہراں میاں
 عشق دود لال ہو زانے
 دیوانہ کر قفس جلاوٹ میاں
 عشق دودے محمود زانے
 فرمان چوئے سہ کوئے مانے
 میل لال میر جانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 میرس و اثرے چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 ٹوبک تالہ لوین چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 شیخی تراؤم چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 دارسن کھوون چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 چمن پھیران چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 نجدن و اثرے چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 دورہ دین اووس چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو

برا کینژن قلمی نہ سخن منز چہ پیاکتہ قہر غور کس اندس پیچہ دختہ

دیت مے آکو جان پائے
 آبِ قطراہ آدور بائے
 تیر سپیش شکل رسائے
 قمبر پیچھے گنیم کوائے
 گرہ کھٹو ہے کاش زوائے
 بیل پیچ پیچہ دین موترائے
 خاصہ پائس مالگیم تائے
 گوہر بل کتن کز نیم روائے
 سار کو دل آسہ تم قدا ئے
 بغتہ بوڑا اس حص سلطانے
 کوس نہر بھہ فوج و کاروائے
 حص صاحب رس اوئے گمائے
 بکھرا کو دل تمہ کے گمائے
 حص فارطس اوئے گمائے
 مے شرور چھم نہ ہیرائے
 افلاطون بیہ نقصائے
 موت آکھ تے گئے فوتوائے
 محمد زو ہ فوتوائے

جان وند یو صاحبانائے
 شکیم مادہ گو پادائے
 جان وند یو صاحبانائے
 قمبر پیچھے گنیم کوائے
 جان وند یو صاحبانائے
 گوہر چھلکم اٹھ بھٹھ اسیائے
 جان وند یو صاحبانائے
 شور سکاٹ وول بھہ کوتاہ
 جان وند یو صاحبانائے
 تختہ پینے اوئے شاہ
 جان وند یو جان جانائے
 یے براہر آسیا کا تہہ
 جان وند یو جان جانائے
 پاس میوئے دھن عالمن
 جان وند یو جان جانائے
 تہم دودے اسودانہ
 جان وند یو جان جانائے
 منگہ تم کو ہے سائیں تل جلی

کز تو رس سغرتہ سامانے جان و ندر یو جان جانائے

(۱۸)

جہاں پستامو	دور چوں بے نواں
میں دیکھ چھوہا و نقس	اسیہ دینے کھ دالہ
جہاں پستامو	بس گوم اکے پیالہ
بر درل سے تھو دھت داغ	ترتا بے برگ لالہ
جہاں پستامو	دول نقس بے زلفیت خالہ
چھے گرد و کس سیرت	بر گرد ماہ چوں لالہ
جہاں پستامو	بر مراد نقس کہ حالہ
کر بشہ نو آزی	فرخندہ ورنہ فالہ
جہاں پستامو	خوشہ و پے ہے خوشحالہ
واہ واہ سے نیو تھم دل	کیا ہ چھک تر ماران دالہ
جہاں پستامو	بگل زن بچس زالہ
واہ پاٹھو رچھن چھے	دل نیو تھت چھے خوالہ
جہاں پستامو	موصم چھے خورہ پالہ
ہارنجہ سے چھے	چھہ تپہر اچھر دالہ
جہاں پستامو	زینہ کبر رٹھتہ نالہ

فسر یاد روان نالہ

در یاد تو محمود

دود چون کوتاہ ژالہ
جہالہ پتائو

عالمہ دانہ (قن) ۲۰ دیکس میٹھ (قن) ۲۱ کینہ چھک نو ان ژھالہ
(قن)

(۱۹)

و نیت دیسو تس آن تنے عار
توشن چھہ مہیسل پھولے گلزار
کوشن چھہ عاشق در اشتیاق
لبہ اکہ دپہ نا دپہ دیدار
گٹہ منتر کاش آو زول گٹہ کار
سرو قد میون یار خوش رفتار
ہوس چہ دین پیالہ نہار
تس رُس سیر زول چھس بیمار
لاس کہتو کرم پیالہ تیار
ہالہ موت عاشق پر خمار
لالہ زار، آبشار تے پھیوار
مچہ تیر بچہ چھس کماندار
رُمہ رُمہ چھم درکار
شیلہ شوق پاکباز پریزگار

حالہ بالہ یار آن تنے
پوشن فوہر سار آن تنے
حالہ بالہ یار آن تنے
ہمٹہ سکے موہ خچہ ہار آن تنے
حالہ بالہ یار آن تنے
بر لب جوہے یار آن تنے
حالہ بالہ یار آن تنے
مُس چھو پر خمار آن تنے
حالہ بالہ یار آن تنے
سلس شالہ مار آن تنے
حالہ بالہ یار آن تنے
سیتو آہو شکار آن تنے
حالہ بالہ یار آن تنے
دلہ کے قرار آن تنے

دلہ زار دُنی توں اُنی توں عار
 تہ تہ لاکس وُنس زار
 حالہ بالہ یار اُن تے
 لاکس وُنس درکنار اُن تے
 شریو پان لہ پکار چھم مکر نادر
 بوزم شیخہ سید رنج بڑسوار
 سیتو نیمن نادر اُن تے
 حالہ بالہ یار اُن تے
 محمود گامی دُنان زار
 دا پور مہر جھنڈ دودھ خان

(۲۰)

آہیں اندر نقشہ زانو خاںس خیال میلنے لالو
 تیل بل نالس سا لہ کر و نالہ چھے ملاطاف میلنے لالو
 خالہ مار بائس کینہ جان پھلیا توت دو لہ سین چھے
 باغ نشا طس تاز تماشا سونہ لاکر دے چھے سول میلنے لالو
 غارن سوتی پھیلن دیو ٹھکے غارت سیتو موزال
 پیچان دلف چاڑی دیشام دورے اُلو دانکہ چھے زن ال میلنے لالو
 یاروتہ چھس بارو ودان مارو دؤل ہم نال
 دور سر چاے ہولہ چھس گلان پڑھ چھنہ کیا چھے حال میلنے لالو
 دلس داغ زانم ایسے لولہ چانے شو بان کینہ چھے خال
 مٹیور لُج سو بو زالہ چانے مہس رنج سے بال میلنے لالو
 اوسم تھانے سیتو ہمہ ناموسم چھس خمدہ ہوسال
 محمود گامی مشتاق زانے کن ماشوقہ ہاؤ تم جمال میلنے لالو

پنے بوسہ باقی پیوم مرنے
 تور کیتھہ کینہہ کوڑھہ حاصل کرنے
 دینے کس درزینہ داوہ چھم مرنے
 دلہ گرہہ لا الہ الا اللہ پر مرنے
 دینے دینے کر مرنے دور چھم مرنے
 کھتہ کیتھہ مینہ چکر چادر مرنے
 تہہ عہہ رکھتہ تہہ مازہ مینہ مرنے
 از نیتہ کا ملی اُچر چھم مرنے
 کاتھہ مرنے
 یس زاونس کینہہ موتس دینے
 وختو پھل من علیہا فان
 کینہہ کر آمہ کھوتہ مرنے جان
 داہلے تہہ کسے دواو ارمان
 کینہہ کر آمہ کھوتہ مرنے جان
 شہ پان یار سس میلہ دان
 کینہہ کر آمہ کھوتہ مرنے جان
 زہتہ چھم موتہ و تہہ پکوان
 کینہہ کر آمہ کھوتہ مرنے جان
 کو زانہ کیتھہ پھٹو نیرم جان
 کینہہ کر آمہ کھوتہ مرنے جان
 وختو پھل من علیہا فان

شہ پان عہوہ گرہہ داوڑے
 کینہہ کر آمہ کھوتہ مرنے جان

علا پڑ پڑ چھینہ وہ تھان

از سالہ اتن بالہ یار
 کو زانہ کسے سہو کو مو یار
 مینہ ٹول تہہ ویسویہ تہہ ناسے ڈالہ
 بوہیکہ باڈرو نی نم ڈالہ

افسانہ و جنس زلفہ تہ خالہ
 کرتس کوشن کین بے سبب الہ
 توشان کرچس پوشن مالہ
 سانس نہمہن تیل بل نالہ
 لال چس پران نامتہ لالہ
 رسو رسو چسپہ نامس کس پیالہ
 ویسویے یار دود بیتہ نائے نالہ
 بوز محمود روز غمہ ش حالہ
 مقبول من چھک باقباہ
 از سالہ اُمتن بالہ یار
 روشن چھم تے آس نے عار
 از سالہ اُمتن بالہ یار
 شیرس باغ لاکس سزار
 از سالہ اُمتن بالہ یار
 کس فونہ تے روس چھمہ قرار
 از سالہ اُمتن بالہ یار
 شوق چانہ رمضی چھے سردار
 از سالہ اُمتن بالہ یار

عا دزلے ویسویے بیتہ نائے نالہ
 سالہ اُمتن بالہ یار
 (کشمیری موسیقی - ن مہجور)

۲ بوبکر ناگہ رادہ (ک۔م) ۳ میوٹم یار (ک۔م) ۴ کس فونہ چھنو
 ۵ بوزن دار (ک۔م) ۶ ویسویے یار دود نائے پان نالہ (ک۔م) ۷
 شوق چانہ رسو ماشوقس عار (ک۔م) ۸ پے شار چھے کشمیری موسیقی تہ
 ن مہجور شریے یار ۹

۱۰ دادرلہ بے دق در دیکر نالہ
 ۱۱ زٹ ما پردہ تہ رٹ ہن نالہ
 سنہ دق سنہ دق فونہ ہس زار
 سالے اُمتن بالہ یار

مے سورن آم یاوَن یے
 پیر زمر گزده کون یے
 پیر روس ناوان کن یے
 حصہ آدم میثر نوَن یے
 داو دیت نس بیسیر نوَن یے
 کھار دایہ گزده بیسیر دین یے
 کھسہ کھو چیر بیون بیون یے
 چھہ ڈرو یاو شرہ کھوہ شرُون یے
 عشقہ ڈرو یاو کوس در نوَن یے
 در تہ فوطس مول بیون بیون یے
 زار مے یی مولال اھہ اوَن یے
 گر یس میر بند پہنچہ چھوَن یے
 خند کر نس پہنچہ شد چھن یے
 دہ پہا کر چھہ کر گزدهن یے
 وہ خرچا سستو گزده بیون یے
 ہے سورن آم یاوَن یے
 رام باغس داو ہر نوَن یے
 مھو دو چھک کن نوَن یے
 لہ نوَن یے مھو و تم نار
 پیر باوی سپر اسرار
 لہ نوَن یے مھو و تم نار
 دوچن رو حسن ارٹھ اندر
 لہ نوَن یے مھو و تم نار
 ششس سپر ی سمون
 لہ نوَن یے مھو و تم نار
 گنہ لو ب مس شمس نیت نار
 لہ نوَن یے مھو و تم نار
 نیر ڈھارہ در شسہوار
 لہ نوَن یے مھو و تم نار
 پھیر کیاہ سہ در بازار
 لہ نوَن یے مھو و تم نار
 وہ مھو غافل گزدهو بیدار
 لہ نوَن یے مھو و تم نار
 بر کر نس گل انار
 لہ نوَن یے مھو و تم نار
 کن ہیکہ کھا دھن ہند بار

سِر کر تَن صاحب کُنِے لے وُنِے تھو وُنِے نار

۲۴

موروز غافلے بے خبر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
مل لگوت میلو تراوی نظر	اچھن پیسہ نام کتن در
تیر یور کا تہہ نو روز میر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
میلو مے والہ تم قبر اندر	جایس بہنم نکیر و منک
تنگ دلہ تنگ ما چارم قبر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
میلو تم مژدن میون دفتر	گوہ نہ ہن میا ہن گزہ اثیر
یم گوہ ناہ کھستو یو پانہ برسر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
اکھ لچھ زوؤہ ساس پا غمیر	قدیم تہہ بندین دتہ ہا سر
معراج کر تہ آیت سڈر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
غافلہ قافلہ سبھی سکھر	میرل چھ دور تہ واتو کر
توریج خبر یوت واتہ کر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
اس میلو مژدی جنتس بر	لا شریک کا تہہ نو تراوی میر
دم دتہ محو وُنِے دلی پخیر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ

۲۵

کو دل زولتہ نارے	آہم نہ دوبارے
ہا مرگو ادے ناعارے	وٹو تھم لولہ مرگزارے

ازل زور دار و اوس نہ چلے
 آہم نہ دوبارے
 دھڑ رزچہ فلو دہر مہرے
 کرکھ ناگفتارے
 طوط کھشن کن بوداے
 آہم نہ دوبارے
 کوٹ گزہک ہا شہسوارے
 بال ہا تو سولارے
 پاکھ نئے ہے بان بوداے
 آہم نہ دوبارے
 فرنیج اسپس ہا دوداے
 جابل و و تہم تبہ دارے
 ترے رٹھے تراوشن ہا قد ادرے
 آہم نہ دوبارے
 و تھو محمد گزہ ہونراے
 تہہ چھی و پڑی علمدارے
 دھن جہان سے دیتاے
 آہم نہ دوبارے

(۲۶)

روز ویر کس آکھسائے
 رسائے نیو نم قرار
 کھش یلو کوڑے اسماعلے
 زہاؤل کو اظہار
 غیر رنگہ زچہ نے راچہ زائے
 رسائے نیو نم قرار
 پو پیر ککھ گور پتھ شہنہ
 زہار ان پروردگار
 دیار دیت نس پیچھ عرشے
 رسائے نیو نم قرار
 سوئدے سورگوم شرکبانے
 زہاؤل ما دور ہر چون
 میر ما کر کیب فراقے
 رسائے نیو نم قرار
 فان یلو کری کل عالمے
 داوس دیہ پختیار
 داوچھے پتہ ملا کرکے
 رسائے نیو نم قرار

تارے دیتے ہو ڈرے یاد سے
تو راج خیر چھے ذات پاک سے
محشر نہ مآدان حساب ہم
دیار درہم محمود سے
تو چھٹے واران ناد
رے نیو تم قرار
عس پہنچتے آسہ ذات
رے نیو تم قرار

۲۶

قدیم دارے شانہ لولو
سورگین حورن اوس تمنا
پیرس رومہ دانانہ لولو
یس آسہ محمد صابون زان
تس آسہ رت نشانہ لولو
ہ زمین دار و کھون لاک کھرو
اصلک ووی زہس دانہ لولو
فور رتھ تکر پشرو چھتہ کھرا
بمحران قی او پانہ لولو
محشر مآدان کہہ بیابان
سے تر یس آسہ بانہ لولو
فائل سپر حق موثر او نوں
ہیرا آسہ سے بانہ لولو
خیر یار بلو چھے ناو قران
دیار مآدان پانہ لولو
محمود کر توشہ وقت یاد
از پیہ محمد پانہ لولو
آسہ چھٹے و چھتہ محمد زان
از پیہ محمد پانہ لولو
سے مر پزیر پکھڑا پان
از پیہ محمد پانہ لولو
آلہ دو زمینس چھے چلے جاو
از پیہ محمد پانہ لولو
چھلے سے نیران کیا ہنڈلا
از پیہ محمد پانہ لولو
تختہ روتہ دو تم پان شام
از پیہ محمد پانہ لولو
بے شک ذات پاک دانش کن
از پیہ محمد پانہ لولو
حضرت بل کن آسہ لاران
از پیہ محمد پانہ لولو
پیشہ ہو داتی تو رک ناد

سودا چانہ دوکانہ لولو از پیہ محمد پانہ لولو

(۲۸)

پانہ میانہ تی کر سیر لولو	دنیاء چھ غم کے سکر لولو
افسوس تم تیرے گئے اچھے مودان	دو ذیاسن آیا یہ کم کم جان
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	مقرر کلاب زن گئے سیر لولو
قبر مشن دالہ کھتہ کریم جن	اُدسے تینہ پیلو و لہم کفن
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	دودہ دریم دو شو بے لولو
موتو کیساہ چھ چون دنیا تہ دین	قبر مشن دالہ کھتہ کریم کفن
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	کلمہ یسے تجسید پیر لولو
عدلس بہتہ آسہ ملک الجبار	کد لسن تل آسہ دوزخن نار
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	نکھ چھم کہتہ پاٹھو تر لولو
موتن تھاوم نہ کا نہ فرحہ	شمس پونیر کہتہ ہے گتہ
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	عشق نایہ دودم شاہ پیر لولو
پیر و کریم تیرہ دالہ کھتہ	پیر و محمود چھ بے سکتہ
پانہ تی کر سیر لولو	پیر و چھ بے سیر لولو

(۲۹)

صلو باؤتہ تمبہ لاؤتہ ڈو لکھ تراؤتہ دلبرو
ماہ روہسار ڈور تھاؤتہ ڈو لکھ تراؤتہ دلبرو

لاں ایس مالہ تراؤتھ

میل کانہیں داتاؤتھ ژو بکچہ تراؤتھ دلبرو
 زلیغ سایہ گوکھ داؤتھ یوسفو پانچمبہ
 غنیمتس واتاؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو
 گوکھ شیرینہ داؤتھ قزادو ڈانٹیلو
 آب کوئیس داتاؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو
 زوینہ تارکھ بلہ ناؤتھ آفتابے گاشرو
 راتھ دودھ گوکھ بلہ ناؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو
 ہن مالہ گوکھ داؤتھ تارکے ششرو
 ناگہ بلہ آکھ تن ناؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو
 او محمود بڑا نچتھ تھ ناؤتھ در روز محشر
 آہ سردار مہ کو ناؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو

ع ا یہ مہر چھیند سورسے دہ حقان

(۱۴)

بریم دھتھ ژو لم تے تہہ ہاڈو تھتھ دن
 نور پڑوہن ناؤتھ دل نیوم ژو دن
 گیس آڈو کرنے پیرس
 دایہ وار ڈو توں دیو عار پیرس
 شمشاد قد زیباے لولو
 دوزن چھ ماران گرائے لولو
 پھیرس نہ میانی مائے لولو
 ڈھار ان یا اسو آئے لولو

دو دو کوکر ناپ سوتون دار زار جنم	سور گوم میلم ناعے لولو
سارو جنم پیر برکت بندن پیکور	میلم ناگنہ شائے لولو
پیتا ناشوق دیپنا در شستن	پیتن میاؤ گئے ٹھانے لولو
فوتہ چھم بن مولام تودی پیتہ لارنس	وچھم ہنس کتہ چھس جائے لولو
زنگتہ زنگ پین وچھم بن کتہ چھم	لاگتہ مچتے مائے لولو
چھم منہ کامن پچھم ہنس دامن	عشقن لاگس نیائے لولو
دوہر عبد ام تے سونہ ہنس پانغام	پونہ تاسپہ زار کیائے لولو
پیتہ دی وٹہ نیو رووہے کڑوے	مستوری وٹہ پے ڈھانے لولو
بیس سہرو پاٹھو ٹنگ ٹنگ پھیرویں	کٹنگہ تودی کڑی نمونٹے لولو
شے نہ راہ سامان پیر برکت ڈرائیس	ہم نہ ہو کڑی نمونٹے لولو
پیتہ یور داہم تیل پڑوٹہ نیرس	سوتو ہچتہ ژوٹہ تودائے لولو
پنس آنہ کرائہ کڑہنس	اند کتہ شرباک جائے لولو
کھلیتہ روووس مل لگی موتس	ژچہ تم دوسہ قلائے لولو
قرمان پر یوم آئے آئے	دو زخس رووہ تانھانے لولو
داین اھلس تہ کھناب پیر برکت	پانس سور ملہ نائے لولو
لشز یاس لاگس پیتہ پیتہ نیرس	وچھم ہنس بو پرت ڈھانے لولو
سونہ ٹنگ زانپانہ مونہو باند	صد فک کڑہنس پائے لولو
نپہ تودی گز چھ ہو دوشوے پیر برکت	بہہ ہو کتہ جاپا ڈھانے لولو
روخسار سووٹم خب بو امینس	زاجونش عشقے کرائے لولو
پندر کوڈ پڑنچھم ماہ زن تابان	نودانہ پوٹت پڑچھ شائے لولو

تیر شہر پرشن قلیساہ رنج رز باغس کر پیرائے لولو
 یوسف درامت سر بازار س یارس از میلہ نائے لولو
 مصر من نور پو دھہ چہ کھوئے جادے اختابہ رگد مت ڈھائے لولو
 بہتہ محمد رو کرد میون پائے سوندہ پڑ کرش ضائے لولو
 کوم تہ لادوہ ڈولے تراوختہ کہ سوندہ دینت نس دائے لولو
 کس زانہ اندر دم دود بالی باوختہ مکہ جھم پنہ نے رائے لولو
 زور یار ڈولم تے توہ پاد یو نھون دورن جھہ مہان کرائے لولو
 محمد کامی عشقہ بن ورتہ پیچھہ میچھنا رہنائے لولو

عازم دھہ ڈولے ڈیو تھن نائے (چھن) زور یار ڈولم تے (بیا کہ
 نہ پو) ۲۷ دودھ دھہ (چھن) ۲۷ ویرے کسزے گر تہ درائیس
 (ن بیان مہجور) ۲۷ پ شار چھنہ چھاپی کتا بہ منز عہ توچھہ بن بوجا یہ
 جابے لولو (چھن) ۷۷ سوتر مسختہ ڈولنیز تہ دائے لولو ۷۷ پ شار
 چھنہ چھاپی کتا بہ منز ۷۷ پ شاد تہ چھنہ چھاپی کتا بہ منز ۷۷ پ شاد چھم
 شہ رائے لولو (چھن) ۷۷ پ شار چھنہ چھاپی کتا بہ منز ۷۷ پ شاد چھم
 وک پنور ڈوہے کر دے۔ سگدن بالن ڈھائے لولو (چھن) ۷۷
 ۱۳
 محمد عشقہ بن ورتہ کن جھہ لار ان۔ ڈھادان اکھ رہنائے لولو (اکھ پرو
 قلمی نہ پو) بیس پائیس قلمی نہ پو جھہ نوم شار بیگتہ
 بے عار یادن دل زور نیو نم ڈپڑ قوس پور دیبائے لولو
 ہول کوم جگس تم سید لے دولہ دولہ پکہ نا ڈھائے لولو

ہوں دل تیس باؤن سال جھگم
یاؤن مئے کوہ نم ضائے لولو
دنیہ یکتہ یار میون دتہ لوگ رہنے
کھاسن وکھاسن دائے لولو
میکسے محمود آوارہ گوشت
کیر یاہ سقوے مائے لولو

(۱۳)

کڑھقم مزدوم نہں جاے
مئے نوامے مٹسی زاہ
بن میون عشق نہ کرے تھتہ مزدوم نہں تھتہ مئے
ڈڈھتہ کس کوہ نم نہں دے مئے نوامے مٹسی زاہ
شہر پیہ وکھ دوزائے دایہ شانتہ تہہ پریشہ
ڈلان اُسوتہ دلفے آے مئے نوامے مٹسی زاہ
مو مار مار زلفن کرائے یار دناہ کوہ نم نہں بو
گیتم چاؤن سہیٹا رے مئے نوامے مٹسی زاہ
پیرے کوہ نم نہں سروپاے پھیرے پتہ پتہ ڈٹے
نیرے ڈپھنے پتہ ڈٹھائے مئے نوامے مٹسی زاہ
مئے مو تہر بجھاں لاسے ڈبھر مجھ کھانے
خضر زن مئے دلس آے مئے نوامے مٹسی زاہ
ٹکرنے ریمہ ریشن آے مئے جھم چون تمنا
ادماں چاؤن ریم کس دے مئے نوامے مٹسی زاہ

طیو شہر چھ اصل سو پتی کتاہ خزانے بیت و شہار دای (اصل سو پتی)

(۳۲)

یہ کمریاد وٹنے والے سے بہتر تراد ملائے
 فقیرس پتہ فقیراے سے نوماے مٹی زاہ
 نو دوے میون ہر کھ نیاے روز کھ راند نہ لائے
 صور تھ چانی پڑو چھلے سے نوماے مٹی زاہ
 سندھیم دوتہ کر میون پائے گندہ یار مار تھس بو
 اندھیم ٹاٹیش نیاے سے نوماے مٹی زاہ
 چیتو چیتو پیالہ چاہے بتو کالہ مرن چھے
 ہمتا اد کتھ کتھو زائے سے نوماے مٹی زاہ
 پیٹہ نہ یار دونو نہ آے تھو کالہ مرن
 تھرتھ ہے چھے پیوان ہائے سے نوماے مٹی زاہ
 پڑ نہ تھو پڑ لائے مائے چھنودود تھو جان
 تھو دود چنگ رباب لائے سے نوماے مٹی زاہ
 دچھتو یور کتھ کتھو آے محمد دگومٹانے
 تھو مولائے بے پردے سے نوماے مٹی زاہ

(۳۳)

روشہ دودلو ہوش ہو بڑ لائے
 دوتی دے دوتی ہو دے
 گوش تھا و تم دوتی ہو زار می
 لولہ باغیس دوتی ہو دے

مہمیا نیو لگے یو پاری
 شایہ زلفن کوڑھتے یے
 جان ولسن چھم بیقرار
 پانی زانکھ بے کیناہ وے
 شرم سہتو کلے بون کن کرکھ
 ہیر نہو بچھے خسا پر کرکھ
 مارو ہم چاؤ چشم خاوری
 ہر نہو گے در بختگی کرکھ
 یکتہ وائے کرکھ کھنچے
 لوہ کرکھ لائے ختم زھو بچھے
 سخت بولے ختم زخم کاوری
 بالہ دل چھم نہ روزان دہچھے
 زانہ نے ، ریم وائے کھ
 پردہ زھو بچھے ہر شے
 مہم کوڑھتے ہی دن برے
 پردہ زھو بچھے کوڑھتے

پر کوڑھتے وے کرکھ

بوز محمود سی نالیہ زاری

(۳۴)

یس عاشق دیکھ دیکھ کرکھ
 تے تہ نواہ بلے نئے داوری
 شایہ مار یلو لالہ زار بھولے
 سائل دل توٹ وائے ساری
 چھو کہلہ ہے نیا مڑ ڈولے
 تے تہ نواہ بلے نئے داوری
 یار زھانڈان یس پاد بھولے
 تے تہ نواہ بلے نئے داوری
 پانی وائی ہاندہ مہم کلے
 تے تہ نواہ بلے نئے داوری

یس یار یمنزے مایہ آؤلہ نے
 بار غم مسیحہ شمشاد ہلے نے
 تنس یارس یار روک میدے نے
 شاہ یوسف میلیم مولہ نے
 عشقہ تبرے سیتو آہ قہلے نے
 داؤدی لہس دم دیو کھوہ چھلے نے
 کو سیتو تنس آہ شہلے نے
 دادر سیتو یس استغان بگلے نے
 کچھ تہنیزے ادکم لولہ نے
 بیتہ یار سندر سہیل آلہ نے
 کاشیہ تر مہ کلیو نہ امہ آولہ نے
 آہ ڈیہ میلو روہ پوہ قہلہ نے
 عشقہ جوشے ہوش یس ڈلہ نے
 تنس تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 تابر کم کم جھ پوہ فہ داؤدی
 تنس تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 گئیہ فلواہ دھتر عاؤدی
 تنس تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 ٹٹھو کہ لگہ تنس ڈیہ چھم ماؤدی
 تنس تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 کر کتہ تنس بزم شادی
 تنس تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 تہہ گو بندہ شیخ سعدی
 تنس تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 ادکم ہر جھکھ ڈیہ نیمہ داؤدی
 تنس تر نو زاہ بلہ نے داؤدی

محمود بوز قشہ بلہ نے

چھ درپیش عشقہنی داؤدی

یس بزم نہہ روز قدم کلہ نے

تنس تر نو زاہ بلہ نے داؤدی

ما چھو کہ دھتہ (پیس جاتیہ) ۲ مالہ دالو توت واتان ملہی (پیس جاتیہ)
 (قن) ۳ تمبن نیامڑ برومچہ کتبہ ڈولہ نے (اکھ پرون قلمی نسخہ) ۴

باغیچہ دانہ میلیدہ باندہ مہ کلہ نے (قن) وہ کیشرن (قن) وایس
 یارس یار روڈ میلیدہ نے (قن) وہ نبر و مہی و مہی شیشہ چھم باؤسی (قن)
 وہ تتریش کو تیشہ شیخ سعدی (قن)

(۳۵)

خندہ مارش کشہ زایس تہ لولو
 پارہ کو تم دل چکر سس تہ لولو
 پارہ لگہ مار پیچا سس تہ لولو
 پتہ لگہ پتہ پتہ پتہ پتہ لولو
 ڈالہ کوتاہ بالی، بیکس تہ لولو
 لے تھا دکھ سہو شاہ سس تہ لولو
 دہم چہ اگر کو سوڈ طوڑس تہ لولو
 پارہ چاہنس ڈوڑ روزس تہ لولو
 جان وندہ یو بانہ چھاو سس تہ لولو
 بلاسے میا سس پیش اند سس تہ لولو
 لایہ نایان مشرنا سس تہ لولو
 مہ کر تم پورہ مار سس تہ لولو
 حقیر یاون تیر آلوس تہ لولو
 پورہ مار سس تہ دہہ بوئس تہ لولو
 گوم پنجر کو سوڈ سس تہ لولو

اندرنا بیٹھ عشقہ نیایس تہ لولو
 یارہ مارش لایٹھ تیر عشقہ
 لے لے لوسم چشہ و تہ وچھانی
 پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ لولو
 زہتہ عشقہ لہ و تہ پوئس چھم
 زیر و ہم تہ سہ کوڑ مردو حق
 حیاتہ جاسے نوڈس حبواہ دختہ
 پورہ سامانہ ماو تم نوڈ انور
 زاگ ہمہ پوجوین تہ ناگن بیٹھ
 تاب چھنہ خابے مشرک ماو تم پان
 عاریس نے وندہ میون چائے کوڑ
 لولہ کرپے روڈ لولہ بانس مشر
 پورہ لوسم وچھان پتہ نایار
 آم سومان یاون ہایس گوم
 لالہ لولہ پتہ سس لولہ پنجر

دیکھ چوئے زکون کھوئے تا بانی
 چشم آہ چھا کن مے خانے
 عابد رستیو پراسے کو تاه کال
 کامیو دیو پامن تھا و حکم جالے
 کتبہ زحار تھ دتہ دتہ چھانی
 پڑھ جانے لاجوم سوہ تہ ساز
 داد چانے دمہ دمہ چھس دیوان
 دودہ در گوم تہ ازان غشہ تے
 لالہ کوتاہ ترانے دور چوں
 ہدیہ کس سنہ ماو چگر کو حارغ
 دورہ ماو تم سے لہ روہے آفر
 وہ لہ ماو سے کلہ جانے کینہ گوم
 کتبہ رکود ہم متہ تہ تہ تہ تہ تہ

تہہ ساقیو متہ وہ فی پڑا ناو تم

دیتہ داماد محمد دس تہ لولو

(۳۶)

مار زلفن مو مار گراے لہ
 ہدیہ سلسل سوہ ندر ادرائے لہ
 ہدیہ شریک سے کوہ و اں درائے لہ
 طاس پیسہ چکر آہ بلانے لہ
 مار زلفن مو مار گراے لہ
 ہدیہ شریک سے کوہ و اں درائے لہ
 طاس پیسہ چکر آہ بلانے لہ

نوحہ شہ پستدا پر بائے لو
 تازہ عاشق و بکھ ماے لو
 عشہ مژبے اشرف بائے لو
 سستو سوتو مچھہ ژوہ خیر کیو دئے لو
 مار قمیز بان گزاکس کیا ئے لو
 سائل سستکار کمر حتم منا ئے لو
 بارغ نیشاط چھم کھکھ شائے لو
 چہنوبیان چلان چائے لو
 لالہ بابچہ مالکس گیا ئے لو
 ڈالہ روان فقیر بائے لو
 سائل کران لوسیم پائے لو
 تیل بلہ قس کم کم جائے لو
 حضرت بل قہمے ژائے لو
 مئے آنز راو لابونیا ئے لو
 سازوسا مانہ کربھہ ڈرائے لو
 پیشوا زن ماران گزائے لو
 مشرب دھتھ شامن ڈرائے لو
 موہہ مالن چھے ماران گزائے لو
 کار لوسیم تیر باؤش دائے لو
 دالمی کتن چھہ ماران گزائے لو
 توت عاشق رنگہ رنگہ ڈرائے لو
 مس کھاسچن ماران گزائے لو
 لالہ ڈھار ان پیہم تائے لو
 حکم مالن ماران گزائے لو
 لال کیرا مستو مستد پائے لو
 رنگہ ناؤن ماران گزائے لو
 محمد دس چھہ تیر مستد سائے لو
 شامیان چھہ ماران گزائے لو

۳۷

کر مایون نیایے ائیے
 ڈھوہ مکھ ہمنہ ہمنے
 گزادہ ہم مئے بڑوہمے کئے
 شبہ اکہ یور وستم
 مارے مستدے مدن دارو
 وینہ آہم نہ وہوفا دارو
 مارے مستدے مدن دارو
 یار بمبائے ستم گارو

رخِ شہِ دیدارِ دہم
 سونہ چھم پامہِ دون
 تینہ دو تم سے دون
 دل و جان نیوختہ ڈھلے
 پینہ چاہئے شعلے
 کو چھک دورِ نلن
 کر کیا لانی ڈھلن
 خستہ دل کیسہ خراب
 چھاد تو ہی تیر گم لاپ
 کو کر تھن بٹ گئے
 گنہ بھنوا کر لے
 زھوٹ مکھ سندن
 تینہ دو تم سے دون
 ماری مندے مدن وارو
 کامہ دود جانا وارو
 ماری مندے مدن وارو
 بیہ و نشہ بیکیاہ وارو
 ماری مندے مدن وارو
 تے تے چاڑی کل وارو
 ماری مندے مدن وارو
 مسہ چھو تھن شراب غارو
 ماری مندے مدن وارو
 ہٹ تیل کے موختہ وارو
 ماری مندے مدن وارو
 کو نال تھم بدن نارو
 ماری مندے مدن وارو

آو مجھ دگدا نزار و نان زور وارو
 بو زتم ہر جہا ماری مندے مدن وارو

(۳۸)

دیمہ دیمہ چھم چاڑی کل گنن
 مشتاق گو سے صوڑ پے
 بشنو عن ہر جان من
 دپ تم یہ صوڑ تھ کر دپے
 بشنو عن ہر جان من
 نو تجلے چھ منن

مئے ادیں چرنے آرزو
 تی یار چھینو زارہ بن
 مس کھا سو دشمن چھے خار
 چھی ہرنی روزتھ مژدن
 زارگتھ زئے دل نوزتھ ڈھلے
 رشتے مو جیتھ ما ڈھینن
 شہار زلفو دول مئے زال
 بچھنس پڑو لے ڈچھنن
 ابرو کانے کش مہ کر
 یس تیر چھکان یم سنن
 غم غم جیہ تھو جتھ تو شتم
 مہ رُس پڑا مہ چا ز روشن
 نو زک کر چھے او لے
 ڈھینن یک یم آسین پن
 شیر پن فرادن مہ س
 پیچا مہ کول کھینن
 فراد تہ مجھون بیہ فنا
 کین سن تھن کیا گے کون
 پین روز ہم یارو پنے
 دود آم دوران ما ڈھون

روزتھ پڑو چھ ہے روبرو
 بشنو عزیز جان من
 ڈپشتھ یمبر دول گے ہوار
 بشنو عزیز جان من
 کس ونہ کیاہ کر کوت لے
 بشنو عزیز جان من
 الفیہ رستیو ڈچھتھ حال
 بشنو عزیز جان من
 تس مارنڈر پے کھش مہ کر
 بشنو عزیز جان من
 ناحق متیہ سا رو شتم
 بشنو عزیز جان من
 مہ پڑ کھوتھ وارہ ڈاؤ لے
 بشنو عزیز جان من
 افسوس کوتس خسوس
 بشنو عزیز جان من
 شیر پن پڑا ل گے کوت سنا
 بشنو عزیز جان من
 لے نہ روزان چھم زنے
 بشنو عزیز جان من

سرو خرامانو وودلو   کوکل پریشانو وودلو
 دل چور تھو کومہ دامنن   بشنو عزیز جان من
 پھیران لو سس کومہ بکومہ   روان ووتھم راتھ دومہ
 فریادیون کوئے ناکشن   بشنو عزیز جان من

(۳۹)

پانچ میاں غافلہ آنے   منزمنہ اوسنا ونے یار
 داپ دو دوس تاپ عشقے   غاپ کر تھ کوم تنہ نیگار
 پاپ پاپ گوم مے تنہ ہنہ   منزمنہ اوسنا ونے یار
 جوش دنگ پوش زن چھنے   ہوش ہیر تھ اومہ ڈھونے غار
 دہ بھیل لکھ وچھ نے   منزمنہ اوسنا ونے یار
 غاکو پنجر موز میلہ چھونے   گزہ و بالی حبانہ وار
 کاکو دنگ اوس گومے   منزمنہ اوسنا ونے یار
 یار سندرے دودیس سے   کار نیشے پیوست بیکار
 دیر مے یسہ پانس بنے   منزمنہ اوسنا ونے یار
 برو تھ پتے سون وونے   نور نھہ اوچھتن آشکار
 یس سرے تی برو تھ کنے   منزمنہ اوسنا ونے یار
 کتہ بیک تھک دتہ پکونے   دیر تھ اوسنا ونے یار
 بیٹہ پچھ تہ تی نئے   منزمنہ اوسنا ونے یار
 پان پن یس پرز نے   غاناس دانس ہیرا

جان جاناں چھس بڑو تھکے کنے   منز منہ ادر نو وئے یار
 محمودس میل کل گنے   موبدس پنہ نس وئے زار
 تن تنو ادکس ونے   منز منہ ادر نو وئے یار

۷۱ ادکس گھہہے = ؟   کاکر دیکھ ادکس کنے (قن) ۷۲
 وکڑ پڑ دمس منو وہ گنے۔ نوڑ ظہور وچھن آشکار   میں نہرتی منز منے
 (ق م)

۷۳

یار میا نیو مار کن منز پان ہوو تھ تی پزیا
 ہمار کن منز ماہ تابان مند جھو و تھ تی پزیا
 کل روخس پیچھ چھہ ڈنہہ بیل موئے بیل دسہ
 گو پریشان بیلین دل تبسو و تھ تی پزیا
 اے کمان ابرو بہ رمزہ تیر غمزہ نوے عقم
 باشہ کران عاشق بیچارہ ہوو تھ تی پزیا
 در کھنہ کوکل تو گو دل دیوانہ ہنہ
 ماہ زلفو ستر عاشق مار ہوو تھ تی پزیا
 در تمنائے وصال راتھ دورہ دو تم و دای
 میا نہ کھوئے دشمن من دوس تھو و تھ تی پزیا
 میا نہ یارے عشقہ نارے زول غفس بو تشنہ لب
 رشک میا نے شکہ بند اپیار ہوو تھ تی پزیا

باز نپنا، ماہ جینا مہ حرم راز اوس ہم
 بار قیہ دیو سپر سہر بوجھتی تی پزیا
 آغ میانیو ناگہ راون پیچھے چھپے نلگہ ہون
 داغ دل تھو و تھم تے کس سپر باغ چھوٹتی تی پزیا
 کیشہ پاؤ اوجھتے تے تے کچھ شیشہ بڑی بڑی تھوڑے
 دیشہ بیون یا راز تے پاش نشہ سوو تھتی تی پزیا
 سرور ناذا پاک بازا شب مبازسی باکہ ام
 کوکل و بشہ قباڑے مٹر روٹھتی تی پزیا
 از جھائے من نفاہ کینہہ او کوڑے بیروفا
 عاشق بے چارہ محمد کیاد تر و تھتی تی پزیا

(۴)

ماڈ لا ڈول ہم ڈورے	داو رو و تھم شورے پان
ماہ منتے یو و تھم مورے	ماہ کر تھنس، ہے ارمان
حور پتہ المیہ و تھم مورے	داو رو و تھم شورے پان
کوہ کھب تھم ڈولہم کوڑے	پاد لوسہم پتہ لاران
کتہ رو و تھم ڈولہم کوڑے	داو رو و تھم شورے پان
چھو کہ پاؤ چھم شوہ قلموڑے	سہ کہ مہ کہ چھم کھ گیلان
اسہ دین کر سہ سمبڑے	داو رو و تھم شورے پان
پان نادون گوہ کہ کتوڑے	پتہ چھا پتہ ڈولہم کوڑے

چھانے ٹم کھنہ روز بستوے
 زور زندن موٹم رعدہ پڑے
 ہے کینا گوم سوہا کچھوڑے
 دے نے دیہ ڈھکے پڑے
 غمہ بستن تمنا ہڑے
 بیشک صاحب لادمت لوے
 چون فراق چھم تالوے
 کتہ ہزارے دیراں ڈوے
 پان ہادقم ڈوے ڈوے
 راہ روہقم شورے پان
 ہپیہ پیٹھ دان پوش شوبان
 راہ روہقم شورے پان
 ڈم مڑھ چھینڈ کن پوشان
 راہ روہقم شورے پان
 کزہ محل من علیہما فان
 راہ روہقم شورے پان
 شتہ محمود چھے آسان
 راہ روہقم شورے پان

عاسم ہڑے : سوسہ ہراہ

(۴۲)

لگے پارمی سرکے بشار
 تپے جھپم گل تو ڈپے گل زار
 گڑھان گل ہر موٹان خاہ
 بارپک بچھے شلو اہ
 سے چھم چون سبھا اماہ
 گجیو پنگ زندن داہ
 سوسہ ہڑے روس کتہ شند
 روزقم یارہ ہوزقم زار
 مہبل نالہ ہردان گئے
 روزقم یارہ ہوزقم زار
 مارتھہ رومی رے کیتو
 روزقم یارہ ہوزقم زار
 وتدے جان وچکڑے
 روزقم یارہ ہوزقم زار

شہبان کیا چھ زلفچہ سہا
 دودلان کیسو چھ آئند مزاء
 دودل قلم ڈھنے کالہ شہا
 کر قلم لولہ کر تیج ماہ
 دیت قلم بزم جو دو گاہ
 ڈھلہ موڑل، کیسو گاہ
 چشمن کوتاہ چھ خفا
 پیرے پرنگ ہنگہ طومار
 سیر زحل قلم لولہ بیار
 دچھان لوہس کوتاہ پراہ
 یارے میانے گل آناہ
 دچھ قلم لولہ دچھ قلم
 مے ہے کر قلم جگر س پاہ
 اتی روز تہ شہسوار
 سورنا کا تہ روز سوار
 کیٹہ گے وار کیٹہ آوار
 یاونہ زھوہ مار دورہ تار
 بہار س بیہ پتم لہ کپار
 پکھنا یار بیہ دو باہ
 تمنا نیر محو س

لولن چا کی مورس بو
 روز قلم یار بو ز قلم زار
 چھ قلم ہل دچھ قلم میون
 روز قلم یار بو ز قلم زار
 زلمہ ون دود لولہ ون چھ قلم
 روز قلم یار بو ز قلم زار
 خشن چا کی مورس بو
 روز قلم یار بو ز قلم زار
 بو برس کیا س شہماہ
 روز قلم یار بو ز قلم زار
 ہی مال مارہ کر قلم بو
 روز قلم یار بو ز قلم زار
 لارے پتہ مارے پان
 روز قلم یار بو ز قلم زار
 سارے سور جنت چاد
 روز قلم یار بو ز قلم زار
 لارس کا کی سپناہ خان
 روز قلم یار بو ز قلم زار

بلدیو چپانہ اکبر اشار
روز تم یار روز تم زار

عائشہ نے دوں حکم نال کالہ شہنشاہ (بیٹیس جاپ) ۲۷ سپستان پرہ
(بیٹیس جاپ) ۳۷ رنبہ ویز دند بھی موختے یار
خند چون قند کھوتے جان
مشہ چھاؤختہ ست سیتا
روز تم یار روز تم زار (بیٹیس جاپ)

(۴۳)

گئے موکلن لٹویے لو	بڑھاؤختہ نالہ داؤن آہن
ہنر تم چھی چھتویے لو	دیتھہ وائہ آتھہ کیہا چھلن
گئے موکلن لٹویے لو	کچھ چپانہ بڑھتھہ طوطہ کلن
فوتہ پھل چھی پتویے لو	بالو یے چھی کتہہ والی الن
گئے موکلن لٹویے لو	گراپہ چپانہ عاشق ہوؤن کلن
خوبہ دڑھتھہ پتویے لو	ستور چھک کستور ملن
گئے موکلن لٹویے لو	نڈر چپانہ چھم توں صوڑن
زالہ لاگتھہ گتویے لو	پم کالہ سرف نال ورن
گئے موکلن لٹویے لو	ڈھالہ نوان کر موکلن
چھاوینہ بڈر پتویے لو	سبیل چھہ صبیحہ کراؤ پھرن

گئے موکلن لستو یے لو	روح گزہان تازہ صوفیوں
وہر گزہان گتو یے لو	بیمہ چاند پشچتہ تہرین
گئے موکلن لستو یے لو	قوت بان گئے کاہن
گئے بومور و مٹو یے لو	خمار چھئے ہمسرہ زن
گئے موکلن لستو یے لو	سینو و چھتہ ہمسار بن
چانڈی چھو کہ چھم تھو یے لو	مجموعہ پوشش نہ لانی زھلن
گئے موکلن لستو یے لو	ارمان کر سہ دہہ فی شہلن

۱۔ دو بڑا زھارہ آری بن گئے گیم کلن چانی لو (قن)
 ۲۔ چھتو یے لو (قن) وہر بڑا پادری پادری گئے (قن)
 کاہن فصل تہرینیتو ہم صبحکو داوے سبیل چھ پھولن۔ بومور گزہان مٹو یے لو (قن)

۴۴

کر پیے درشن دیے	اگر بڑا رنگ گوم تھراوے چھ
چھو کہ دھتہ یار تھو لم زھلٹی	سہ کہ ہود نم برتے تکی
کر پیے درشن دیے	و چھتہ تہنہرے اپر دیے
پاپہ پاپس گنس بڑا پادری	زھارہ رو زھتہ کوئے پادری
کر پیے درشن دیے	روشتہ و ہنس خوش آو پیے
بٹہ کر پیس روئیں موئیے	مژدہ دھتہ نہ ختم سوئیے
کر پیے درشن دیے	گوم تراو دھتہ دھن پیے

سائلو سنگار چھس کینہ دالن
 دلو کتن مے بالو یے
 ہارنس اچھو داوا دارن
 ژوہنر رورس بے بند گئے
 رورس دلوچھ مے دے
 ستر پوش چھس دونا لویے
 قند نامہ آرد مئے
 خستہ کر کوئم نوکن تھے
 موختہ نورس پوشور دش
 پونختہ کارس خوش گوم پیے
 آمتا وے کیر شاہ چھس
 نامہ پانام تن کس پیے
 زردول چھس کوتاہ زرے
 محمودس ارمان چھے
 چھین مے کن دل تن دالن
 کر پیے درشن دیے
 موختہ ہارس چھس کوتاہ دن
 کر پیے درشن دیے
 چھم کران دا فچھ کھنچے
 کر پیے درشن دیے
 فستہ کر فچھ ژوالم کویتے
 کر پیے درشن دیے
 سوختگی نو مے زاہ مشن
 کر پیے درشن دیے
 شامہ سوئدر پامن چھس
 کر پیے درشن دیے
 بڑ از قلم ہا دلبرے
 کر پیے درشن دیے

۱ چھک ٹہا نزل، ہا نزل (ن ہجور) ۲ ہجور بن کو نو مے (ن ہجور)
 ۳ موختہ تہنیز اپر دیے (ن ہجور) ۴ نوئم کیر سوئے (بیا کھ قلمی نوہ سچ)
 ۵ زاہ مے سترین دل چھس نہ میلان (ن ہجور) ۶ زلو فاکو فاکل کچھے (ن)
 ۷ چھس پاران (بیا کھ قلمی نوہ سچ) ۸ پونختہ کار پان مے اوسوئے (ن)
 ۹ زردا چھس کوتاہ زرے (بیا کھ قلمی نوہ سچ) ۱۰ موختہ کارا مے دووے
 (بیاض ہجور لایبرے)

(۴۴)

سوز دنگ بکشاؤ نے
 کامہ دوو جائے پھر پھرتے
 تہہ کونہ آہم پھر پھرتے
 چاہہ دور ہر گولم بدن
 دروین چھک سرحدن
 چھس بڑے ڈے کن مشتاق
 کس بڑے چوئے رزان
 ادرہ رنگ گوم شراوہ پیے
 سوکھ موکھے درشن دیے
 ما کونہ چھک ڈیے بدن
 کالی قابد ناس سوزن
 تھا و قدم بہیتو دماہ
 حالہ اکے دزان شماہ
 عشقہ مدو پھو رسیدن تہہ سادون
 بالہ بالی کتن چھ کینہ والی
 قبر بہن مڑ پھرتے چھ کالی
 بس کز دودھ فیچے ستم
 نیہ پانس گئے ستم
 روز دما بوزم کئے
 شامہ لے گوہم نہ پھرتے
 نیہ یارو گوہم نہ پھرتے
 تہہ موکم کوتاہ ودن
 پان مادقم سے کینہ دے
 دچھتہ یارو سے کن ماکھ
 چھم سے وائچہ گوشت سے
 دامن پوش ڈی توں پیے
 بر گئیں ہی چھا دے
 یاد نیو دودھ ساکوتا روزن
 کینہ کز پھرتے حاصل زچے
 ترا و خدی چھ یاون بڑاہ
 بالہ پانے آوزالہ نے
 حالہ پتم و نہ پھرتے آدن
 بالی بالی سے گڑھ و بالی
 تہہ میرے گڑھان دے
 پتہ شباہ درشن دتم
 توشہ کوتاہ خویش سپنے

ایشہ بر چھی مسکوشے
 خاصہ پانس پیرتہ کپشے
 تیل بن کیاہ آب دہوا
 چون مشتاق چھس بے نوا
 شامار چھے پھولی موتو لائے
 سپنہ بسینہ رٹھتہ نائے
 بارغ نسیم بونے گوشن
 حال میونے ژٹے چھے روشن
 آس پڑان در بارغ نشاط
 غمیش پسند پیپہ اہل نشاط
 نژدکس چھے چار چنار
 جاپہ سبز سیاہ بہار
 چھوڑو گولاب گولاب باغس
 دستار س آندو آندو لاگس
 حمودہ دنیا چھے گفنا
 تی کرے مئے داتہ نفا
 زسہ دلوتی مئے رنشے
 بہتہ دماہ مئے بڑوٹھ کئے
 خضر لادن دادہن دوا
 دادو کر بلیم تر ڈیشہ نئے
 لالہ پکھنا ژ میاں سائے
 کپنہ تر لہم چانے پیٹے
 بالہ یارس ڈپیشہ توشن
 روشہ وئے بڑ کیاہ وئے
 پان پیرم چانے وشات
 ساز پوڑ پوڑ ژٹے کتھوئے
 عاشقن ہمشہ جاریہ قرار
 کہہ نیا اثر پوان کھنے
 کتہ زاکس پینہس آغس
 تانہ گولاب مشک چھینے
 ٹوٹھ یادون چھے بے ودہ فا
 اہل صفائے سہو پئے

۱۰۸ ہر گیم ہی چھاوئے (کشمیری موسیقی) ۲۰ بولیوے کچھ بولی بولی
 بالہ کنش ٹرکیاں لٹوولی

۲۰ عاشقن چھے تھہ جاپہ قرار ہم بچہ چھلے گولاب باغس (کشمیری موسیقی)

(۳۶)

از منے ہاؤ دیدارے لو
 دُچھتو چھے ماعارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 دُچھتو چھے کیتو مارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 بلہ کتہ چھس بیمارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 چھس چھس کا لہ شہمارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 ہٹہ کے لاموختہ ہارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 وورلی چھس روخسارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 ہی چاڈی چھاوان ہارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 چشموبیا رہنہارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 وچہ ہے حال امرارے لو

از منے ہاؤ دیدارے لو
 مشتاق ڈیئے پتھہ کوس آوارے
 سرتہ کو کر کھنکھس چھس ناچارے
 اچھے نستہ خنجر کر تیج وارے
 زخمن چا من بترہ سزارے
 ترھلہ دل نیزہ قلم اکہ اشارے
 دُچھتو کوٹ کال کر انظارے
 سیاہ چشمے چھے آبدارے
 اماہ چاے بترہ پان مارے
 ڈھکے ہنہ شبہ نے ہاکہ طومارے
 گیمہ بڑ بڑ چھے زندہ وارے
 میزدار سبز پوش گل انارے
 غولہ صید مینہ رختتم کوس آوارے
 ترادوان عاشق ایشہ چھے وارے
 شرادون باشہ دومہ پڑھ گارے
 خون چکرس چاے ہرکارے
 غراب کر کھنکھس شراب غارے
 شاگس نو کام کتہ بوہارے

لاشکھ چھک فیے ماشوق پڑے   از مئے داد دیدارے لو

پدمان دنیو ہے پر تے سائے
بدنام چھک کوٹہ ہارے لو
عمود کاٹھی میں بوز داہ پائے
از مئے داد دیدارے لو

(۶۴)

دوہ لو یوڑی بے وہ فایاے	آمار چپانے بڑ پان مارے
مدانو زالمہ لا جھٹس بگل	دڑا اٹھم بڑیم تہ نیو اٹھم دل
دوہ لو یوڑی بے وہ فایاے	تھیر جھٹو کیتو پزارے
کرشمے چھے بربخہ چشمے	غمار اولوڈ پڑ چشمے
دوہ لو یوڑی بے وہ فایاے	بیتے نور جھٹس زٹے فامے
مئے چوڑی مشتاق سپدن کیتو	بڑ مزہ غمیز تپرو سیتو
دوہ لو یوڑی بے وہ فایاے	ترک تازے کماں داے
سپھٹا تیز خنجر خوں ریز	بجے تپیر نیز کھوڑے تیز
دوہ لو یوڑی بے وہ فایاے	سمن پسے سپردارے
یہ کوتاہ بے وہ ف لاگن	پزیا دل نہتہ دوسر داگن
دوہ لو یوڑی بے وہ فایاے	جفا جوئے بستم گائے
پڑ پڑ ہے یار میون مالین	سپھٹا پویم یار دود ژالین
دوہ لو یوڑی بے وہ فایاے	چھٹے عمود بے چارے

پر ہی رونے خداداد متا نے
 دے نے بوداد و دستا نے
 دیکھس چھ جان نورائے
 حقس چھ نوریشا نے
 رومس خال بیاہ دانے
 چھ ہنوند امت ہندستانے
 خنجر نس بھہ کسانے
 ژٹے لوس قتم تیر مجکلنے
 دے سچہ زن پوس اسمانے
 ژٹے کور قتم بالہ خصلانے
 بیاہ مار زلف پیچانے
 نشانہ یا بہ آفانے
 بہ درایس سورماٹانے
 بہ زھارن خسانہ خانے
 مس کھاسو چشمہ متانے
 اسپ پوسنے غمہ خچہ زدانے
 پیریزل کوئی دہہ مردانے
 کھتا کرتھ سوغن دانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 یہ کس سہا سہا بے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 یہ کمر پادا کوڑے نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 ونجر کیاہ جان پھنے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 لیکھتہ کیاہ گرم دے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 یہ کھتہ پامٹھو اونچہ لے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 مہ دیر سید نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 زبہ پامٹھو وچھ نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 شکرلب ورنہ لے
 مہ کر دیوانہ گی نے

مدنو چھس بڑ پد مانے
 میون دست چون دامانے
 چھ بوسف ماہ کنانے
 دریں سپاہ زندگانے
 تہ چھہم جان مانانے
 منہ زانتم بیگانے
 سو بر بار پستانے
 بن چھ باغ بستانے
 دہنچہ کس مادہ دلہانے
 تہ اتم حیلہ بہانے
 عرق چھ شبنم دانے
 چھ نوزک موسیٰ دانے
 گڑھک کوٹ سردانے
 بہ نیرے مور پشانے
 در باغ سلیمانے
 چھ کشمیر خوش بر خانے
 چیتہ محمود ستانے
 ازلی چھک غول خانے
 تہ روئے روئے کیا بڑ لے
 مہ کز دیوانہ گی لے
 غرق کیتیاہ گئے
 مہ کز دیوانہ گی لے
 کڑے بہ عاشقے
 مہ کز دیوانہ گی لے
 پتھن کھڑ گھڑ بڑوئے
 مہ کز دیوانہ گی لے
 بیہتہ کیتیاہ آدھے
 مہ کز دیوانہ گی لے
 روضہ حسن مقرر ہاک پہنچے
 مہ کز دیوانہ گی لے
 اسہ کن داد روضے
 مہ کز دیوانہ گی لے
 چھ رنگا رنگہ بھلیے
 مہ کز دیوانہ گی لے
 بڑو بڑو پیاہ موسے
 مہ کز دیوانہ گی لے

رے پاٹھو اولہ پیسے (قن) ۴۴ ٹھ موزانم ٹے بیگاسے (قن)
وہ میخانے (قن) (پستیم ٹورشار چھنہ قلمی نمہ سحسہ شری)

(۴۹)

لائی ڈورن لاجونس داوس	ہاکی باوس لانیو نیائے
پوشہ نالو پڑھتو کاوس	کوٹ گئے تم ہاوسنک
پیم لانیو نیائے کس باوس	ہاکی باوس لانیو نیائے
ہول چٹم مے لول ہاگراوس	مترتاوس یادن کل
تن من بو آیت تھادوس	ہاکی باوس لانیو نیائے
مشکہ کو فورتین بوناوس	بو تھادوس آیت پان
ہاکی آنتن نکالی ماراوس	ہاکی باوس لانیو نیائے
ہی تر مسؤل دین پوش چھاوس	پاراوس پرنگ تہ بالہ پوش
شر آوس لہ پان ساوس	ہاکی باوس لانیو نیائے
رنکے ریونس مشکہ تن ناوس	دوہ تھراوس کوہنگ تہ ہی پوش
ہمشکہ طومار دور آلہ راوس	ہاکی باوس لانیو نیائے
چھتر بونین کل دوہ تھراوس	متر بہتو ہواوس
ہی مال آہ کالی ماراوس	ہاکی باوس لانیو نیائے
عشق ڈورس آدھو کھاوس	دوہ ہا کے پاوس یاد
دوہ دشمن سون عشراوس	ہاکی باوس لانیو نیائے
کچھ نگہ تار عشقیہ ڈریاوس	وہ تھہ داوس لانیو نیائے

آویں پئے مژماراوس باکلی باوس لانیو نیائے

کیا نہ کرے نیچے عشقِ نس و اوس

زادہ تر نو بو باوس حال

کالی محمود و اوس میلہ و اوس

باکلی باوس لانیو نیائے

ع باکلی باوس پئے مژماراوس (مروجہ نسخہ) ۲ باوس تاک کوت گوم (ن

مہجور) ۳ لانیو نیائے بوچکاوس (مروجہ نسخہ) یہ پئے لانیو نیائے چکاوس

(ن مہجور) ۴ یہ شارچھ کشپری موسیقی مژبے یوت۔ ۵ یہ شارچھ

کشپری موسیقی کتاب مژبہ ۶ مروجہ نسخہ مژبہ یہ شار غلط پاٹھو درج۔

بال تراوس مہنوکان۔ ۷ وشن سن مشراوس (ن مہجور) ۸ یہ شار

چھنے مروجہ نسخہ مژبہ رنگہ رونس پرنگہ مہتراوس۔ ۹ لانیو پیر پئے پان۔

(ن مہجور) ۱۰ یہ شارچھ غلط پاٹھو مروجہ نسخہ مژبہ یہ شارچھ

مروجہ نسخہ مژبہ غلط پاٹھو درج ۱۱ یہ شارچھ کشپری موسیقی کتاب مژبہ

(۵)

مہتا بول ہوا م

خشمہ روئے نظرہ تراو

مہتا بول ہوا م

سہ کہ موئے کاو دپار

چاٹر آمار گوس بے تابو

چشمہ کیاہ چھے مت شرابو

مسیہ چھو رتھ کڑھن خرابو

روخسار چھی چھو لہو کو لہو

مہتابو لول ہو آم   مجھے پیٹھے تھوڑا نکابو
 پیہ سہتی گوس نیم جان   سپہ تن چاڑی چھم سپا بو
 مہتابو لول ہو آم   بالی اٹلس یا کیمخا بو
 سارو وڑنے تل دا لکھن   گاہ آتش گاہ چھک ابو
 مہتابو لول ہو آم   دالمی دانکن تل تیج و تابو
 رومی آ کے مپلتو مے   چھم مے دلس چرن اضطرابو
 مہتابو لول ہو آم   راضو آستم کاستم غذا بو

برہم چھہ دنیا از انو خابو

غم کا ستو محمودس

وچھتہ کاڑاہ کر دھس خرابو

مہتابو لول ہو آم

(۵)

دہ لو عشقو وئے کیاہ   دما بہتو مے بڑو تھم کئے
 چانے سہتی آوشہ شاہ   ڈر آکھ اول بڑم کئے
 دہ لو عشقو وئے کیاہ   تے سہتی روتاں مے یساں
 مینہ گوہم ڈر پاداہ   یہ کیئہ ظاہر تی تہرے
 دہ لو عشقو وئے کیاہ   ڈر پچھک پائیخ تی تہرے
 رومس تی جسمس تی پانٹھو   ہو ہنس تی نفس چھپے بلونے
 دہ لو عشقو وئے کیاہ   تمن دہلی شراں بیٹے

ژئے اوٹھ یوسف کنانے
 کتہین ژئے پتہ روو آدنے
 عرش چوئے بار خزانے
 شہ بان ژئے چھک پیسے
 گاہ آکھ پانس گنڈہ گونے
 عاشق تہ ماشوق ژئے لاکے
 فریاد تہ نالے دوان چھنے
 رواں چھس تہ ژٹھس یے
 فرادن دپان جویا کھنے
 فریاد دوان ڈرکواو آنے
 شیر پیر دپ نس خوش پسے
 دودھ کھ پیس عشقن مہ کھ ڈیشنے
 پوختن ہنہ آکھ نوکتا نے
 ژپیتہ چھک تہ جد اے چھنے
 پوک جھوٹس نیردے
 او لالے ہند ناو لکھنے
 فنا کو شیخ عتہا پنے
 عشقہ زورے سوڈر چھنے
 مصحف تہ خرے تمز زولنے
 صورتہ خالو ازمانے چھنے

ژئے مژراو پتہ زلیخا
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 فرس پیٹہ چھک ژپتہ جا
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 گاہ آکھ اطلس دلبتہ شاہ
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 سراج کرم فدا قن
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 شیر پنے ہا و تم رو یاہ
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 بوڑھ کور تمز کنین چاک
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 کجاک لالے رنگن رختہ
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 تمی رے رے رختہ
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 روم چہ ہینزے ہودنس پان
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 پورمن عشقن افسانے
 دودھ عشقو وئے کیاہ

شہادہ دوزون چھنے روز دوتے
 دے پتہ تم کو یہ گتھہ کڑے
 کینہ شس زو دراد شاہ کھانے
 کیتو آے چانے ستر مارنے
 شے پر نو دوتھ منصو رانے
 شے پر نو دوتھ سیرس فاش
 دے دراکھ توتے زپے وچھنے
 کاٹبہ موگر کڑھن ماشون ٹھھنے
 فساگے کیتو امی فتنے
 فتر چھنے کران پیر کرنے
 مروت عشقن پر تو پینے
 دماہ زاعلیحہ صہ پوچھو
 دہو لو عشقو وئے کیاہ
 بوون نہ برتے ترا دین باکھ
 دہو لو عشقو وئے کیاہ
 دے کر نو دوتھ سیرس فاش
 دہو لو عشقو وئے کیاہ
 کاٹبہ موگر کڑھن جدائی
 دہو لو عشقو وئے کیاہ
 خبر روستے بوز کھ نو
 دہو لو عشقو وئے کیاہ

حمود عشقن شراب چینے

خراب کو مت چھو یو کیاہ

خراب خاک ہرب دے

دہو لو عشقو وئے کیاہ

(۵۲)

روز دما وئے حال
 مار زلفو دولہم نال
 چھم ولینہ امت زال
 الف قدیون سپد دال
 بال مریو مدو
 چار کیاہ چھم زالہ شس
 بال مریو مدو
 ریہ گتھہ نم بدنس

مہر ناپ سے مو زال   بال مریو مدنو
 پیتھ پہنچے چھ میون سال   گنچہ اچھ دار تے غم
 رنجہ ناؤ جھنس سوئدر مال   بال مریو مدنو
 بالو زھنڈم کو تے بال   بالو یارو میا لہتم
 کر قوبول چھ اقبال   بال مریو مدنو
 سنیا س پتہ گوپال   وڈی دوان جنگلن
 منہ مجھ کاس واد پال   بال مریو مدنو
 مولی و جھنس نیو تھم مال   زول چھم نو سوئدرے
 ولہ یارو وچھتم حال   بال مریو مدنو
 فالناس وچھوم حال   فال درایام بے جان
 تند پزاران گوم یئر کال   بال مریو مدنو
 موختہ فکر وچھ دند چھی لال
 سوختہ کوڑ تھم جکر س

مھو دس باوجمال

بال مریو مدنو

عادہ مو (قن) ۲ شلہ مشو جھنس نیو تھم مال (قن) ۲ وچھ دند فکر (قن)

(۵۳)

اے ترک قبا پوشش یمن   حقوتہ یمن گوشش
 بے خوش در آغوش سمن   حقوتہ یمن گوشش

توشے میں نوروش
 تھوڑے بہن گوش
 پیالہ میں نوروش
 تھوڑے بہن گوش
 حبان چھی بردوش
 تھوڑے بہن گوش
 پتہ در آغوش
 تھوڑے بہن گوش
 برق میں روپوش
 تھوڑے بہن گوش
 چشم نہ بہن جوش
 تھوڑے بہن گوش
 اچھے چھی مائز پوش
 تھوڑے بہن گوش
 کوریتہ فراموش
 تھوڑے بہن گوش

زینے کھنڈے کرم پوش
 مس چیتہ رکود ہم نشین
 لب ہائے تو چون لالین
 صد بوسہ دے کو سمن
 کریشا نہ پیم زلف خمن
 متانہ ماری اٹھو لالین
 گد لاب چھے رنج پس من
 لوبہ ناو مساء مو سمن
 بنائے رفیع رخ خوب بمن
 محراب بمن ساری شمن
 چھس سوز عشق نہ دار کھن
 ازد و وہ ندے سر قد من
 رختہ وند چاہن مائز من
 لوجس ساری کو پختہ ملن
 عشاق چھے در خاک ذمن
 جھود گوش چائی غن

عجب نام نہ چھی بردوش (مروجر نو سچہ) ۲ گد لاب رومہ چھے
 یحسینی (م ن) ۳ چھس سوزان حال دمن (م ن)

(۵۴)

ژٹے سودا کینا کرے یارو	پڑے کھاسو ہرے
رچھتم سوندرے یارو	میتہ میا نے گوئدرے
ژٹے سودا کینا کرے یارو	زون زن پنجس درے
زول محقس عشقہ درے یارو	کوڑھتم زور درے
ژٹے سودا کینا کرے یارو	بہ فراق کوٹ درے
مینہ بو ذاہ سوسے یارو	مے سوزم بیوہ سرے
ژٹے سودا کینا کرے یارو	لاستم آہ سرے
بہ شراب کھاسو ہرے یارو	روشنہ دفعہ لہ دلبرے
ژٹے سودا کینا کرے یارو	پوش زن گوس ہرے
ژندہ بگ پڑنگ کرے یارو	ژھونڈ مو سنگرے
ژٹے سودا کینا کرے یارو	ہمت گڑھ ماہو جرے
ژور پاٹھی توڑی ترے یارو	دراو محمود کرے
ژٹے سودا کینا کرے یارو	مریا چاند شرے

ژھونڈ مو سنگرے	عالم محمود دراو کرے
ژٹے سودا کینا کرے	ژندہ نو پڑنگ کرے

(اکھ پرون قلمی نسخہ)

(۵۵)

چلے سے دیکھیں دیو شیطانی دوا
 بے کس و نہ کیہ جھم چاء
 مژدہ نشد رے اندر دوا
 گزہ کیہ او شمع خاء
 کو روٹ قلم غباء
 توے دابر چھس میاء
 دپیامس سے مدن دوا
 ودان چھس تیر اوے نوعار
 شہر باشہ سودا کا
 کیاہ چھے مجھ کر تیج دوا
 زگیس چشمہ چھس بیما
 غارن زور و چھنم وای
 دوپ نم یار و وفادار
 ژ مو پھیر قولہ قراء
 یامحہ دیو شیطانی رقمہ آء
 سہ کوٹ گوم بے کوٹ لاء
 خبر دای کس پر زبہ گاء
 زبردست زور دوا
 آدای کرختہ گوم
 ناچا کرختہ گوم
 مژہ ییتیر تیر لیونم
 بیدار کرختہ گوم
 دوبار و چھتہ نہ سے
 کو دما کرختہ گوم
 بن نام زول قلم
 خمار کرختہ گوم
 زہر قشہ موکر ژے
 پار پار کرختہ گوم
 ہسا سکتہ لے بو
 نظا کرختہ گوم
 زہانہ ابن بو نفاہ چون
 تکرار کرختہ گوم
 تانت تاہ تیرختہ گوم
 آدای کرختہ گوم
 خیر کیشہ تیر بوزونا
 دلدا کرختہ گوم

تمنا چوں محمود

ماشوق میاں نے زور اور

دود پنبون قرعہ کوم

پستانو یور بھی دو ٹاپر

(104)

بالہ یار پکھنے مارے پان
 سکر کیا چھس غار زان
 بالہ یار پکھنے مارے پان
 ویر عیانہ سورم تران
 بالہ یار پکھنے مارے پان
 تاشوق چشم ارمان
 بالہ یار پکھنے مارے پان
 نر میون چھک بوزان
 بالہ یار پکھنے مارے پان
 شے مشقش شلہ پد مان
 بالہ یار پکھنا مارے پان
 چھنہ روءتقم دل و جان
 بالہ یار پکھنا مارے پان
 کتھہ شاہ چھک آسان
 بالہ یار پکھنا مارے پان

مویجان کو کس تیر کو کت کال پڑائے
 دیتے چھم نہ مولوم نذر میت لائے
 مہیت دھیت مین حال چھس لپارے
 سور چھو نیت کیا ہ مجھے خارے
 پینہ چانہ تنب میرم دائے
 چھینہ لاقہ عاشق اماہارے
 بے نسا زڑے چونے زائے
 خار کوم جگر کس بزبان کھائے
 دز کوہ عاشق عشقے نائے
 دل بیخہ ڈو لہم ہے دل لائے
 ولہ زار و نہ چے مہر لہارے
 گنہ زادان چھس ڈنڈے تارے
 اندر ہم حال کس کر اظہارے
 فسیار ڈلہ ہم و چھمیتہ ڈائے
 ستھہ چھم جانی د غم خائے

لو کچا ر کیشہ نوروزان سارے
 بوز کھ سمار فان
 سون چانہ دنان محمود زارے
 بالہ یار پکھنا مارے پان

ع۱ پکھنا مارے پان (قن) ۲ شلہ چہہ ہمت پدمان (قن)
 ۳ در دلہ یارے (قن) ۴ نوم دومہ لکھتہ نو (قن)

(۵۷)

مدنو چٹم چون ارمان	یتا موحبان وند یو
ہستم یار سپہ بان	یتا موحبان وند یو
ماہ من پادشاہ سن	تے کزھ ناؤ مے سپہ تن
تو کوڑ چھک یار پروان	یتا موحبان وند یو
روے تو شمع شب افزو	تیمہ کے پوشیرس سون
زولتم نار ریشم پان	یتا موحبان وند یو
ضما عشق تو دارم	کز کتا چٹم سپہا غم
تھوڑا موکوہ بیابان	یتا موحبان وند یو
نئے زن صبح نورانے	چھو لہ وند بارغ بستانے
لعل لب تو دہ افشان	یتا موحبان وند یو
پوشن مالہ کریاے	مسکی پیالہ بریاے

ڈچھم گل تہ گلستان
 و بختر مجھو خنجر نس
 از پئے جان غریبان^۲
 خال بروئے سخن سمنز
 قامت سرو خستہ اماں
 بیج دریچہ جیس بہ جیس
 فکر چھا زلف پریشان
 توبیا باز بسویم
 دل چوں آم فراوان
 پتہ موحبان وندیو
 دشاخ تیر بھی دردس
 پتہ موحبان وندیو
 حبشی پوشہ باغس خنز
 پتہ موحبان وندیو
 کندر دیو بنداست این
 پتہ موحبان وندیو
 غم دل با تو گویم
 پتہ موحبان وندیو

گوشہ چشم سیاہی
 سوئی محمود نگاہی

اے پادشاہِ حسنا^۳
 پتہ موحبان وندیو

۱۔ اے پھولہ ورن باغِ پیشانی۔ نئے زن صبح نورانی (قن) ۲۔
 ۲۔ سلاح یا پوچھی دردس (قلمی نوہ سچ) ۳۔ مشتاقان (قن)
 ۴۔ اے شاہِ ملکِ حسناں (چھن)

(۵۸)

عباں چھی ہم جانِ جہانے
 پان وندیوے لاہانانے

لولہ مسکی چاد تم پیالے
 پان وندے ہا جانانے
 زندہ ماشوقس سیمو گندے
 پان وندے ہا جانانے
 لولہ باغس پیہم ورشن
 پان کوئدے ہا جانانے
 چاؤ جہا ئے بڑ فوڑا لے
 پان وندے ہا جانانے
 نیب ہواں روڑس کریشن
 پان وندے ہا جانانے
 وار و نتم ژمے کیا داکے
 پان وندے ہا جانانے
 لول میونے زاہ اوکوسے
 پان وندے ہا جانانے
 فیکر چھا کن پریشانی
 پان وندے ہا جانانے
 خوب رویو وچھت رو برو
 پان وندے ہا جانانے
 تام قطرس درمی او پوناو
 پان وندے ہا جانانے

کلہ وندے ہا کلہ والے
 پے در پے مومے عرفانے
 مشہ مستانہ ساقی رندے
 شہینہ پکو حال مادانے
 سو کچھ مومہ کھے دتم درشن
 گل پھولان گھستائے
 نئے چھے رواں رواں نالے
 دور پیس نیستائے
 تپہ ریشن بیہ درویشن
 ژھوٹ مکھو خانہ بخانے
 میانہ یارے کمان دانے
 سینہ سپر دل نشانے
 صاف سپنم مئے اسپنے
 میانہ ماشوق میہ بانے
 بیچ در بیچ کوئل چاؤنی
 مار زلفن کرے شانے
 شوق منزلے کرے ہو ہو
 اسہ ونے غمہ نیچے دلانے
 یام درمی او قطرس منزل داو
 دراد پھلس انبر خانے

دوہن چشمن ہندے گاشے رنگے رگے وچھتاشے
 چھک پانس مشتاق پائے پان وئدیو ماہبانے
 چھے محمود مشتاق چوئے
 کاڑوئے کاستم کروئے
 مال ورنھتہ بڈ کوڑائے
 پان وئدیو ماہبانے

عاجون دوبر (قن) ۲ صاف پسے چھے اُپینے
 ول میونے ژے اوئے (قن) ۳ ہر طرف کوکل جانی (قن)
 عم محمود از پتہ سوئے (قن)

(۵۹)

بال کرھتس مرثدیوائے ہے جوائے ہو
 عار انصاف روئے نہ دانے ہے جوائے ہو
 بوزوئے داستانے سوز گچس بو
 روز گزھو آستانے ہے جوائے ہو
 کوکلن کرے شے شانے شائے بڑے ہو
 زاہتر نوقی چھم مشائے ہے جوائے ہو
 بمچھے عشقبنہ کمانے چشمہ چھے آہو
 مارھتس بو موہنہ کائے ہے جوائے ہو

خند کر غم بچے دہانے قند شربت چو
 دند ہے بوڑھو تہ جانے ہے جاتے ہو
 سر دندے بد سرور دانی یوریت امو
 بچہ نئے بو پیمہ پائے ہے جواتے ہو
 زہور کچھ خانہ خانے خانہ زادو ہو
 مارکتے مثل شہ فیلے ہے جواتے ہو
 ژور ژور لہم شہر پائے پور چھک ماہر
 مورہ ہیبت لہ دانی ہے جواتے ہو
 زور وارے پہلوانے کھور چھلے بو
 یور کن چھک نہ میوانے ہے جواتے ہو
 متہ کر تم یم بہانے ژھیتہ کر حقس بو
 کتہ مجلس چھے مکانے ہے جواتے ہو
 سپہ بانے قدر دانے سحر چھے جو دو
 قدر چائی کسوزانے ہے جواتے ہو
 مدد و حقس کو لہ ترانے ددنا و حقس بو
 حد نیرتہ گو مو فسانے ہے جواتے ہو

کور یہ محمودن بہانے بوزاے تہنوخو
 ایں فسانے عاشقانے ہے جواتے ہو

اُمیدِ حورِ ماہِ روضہ سارِ دہتہ ڈورِ نیوئمِ دل
 اُمیدِ دُورِ دُشمنِ دہتہ مئے سورِ کچِ حورِ نیوئمِ دل
 تیں بڑھہ مئے ویسویہ گوہِ نگہِ کستورِ نوئمِ پان
 کس زانہ دہتہ حالِ تہہ مستورِ نیوئمِ دل
 دیوانہ کرئیں وچھتہ تیں مادانہ بوانہ صاف
 اُموشوخِ پچھن غلامنِ محکورِ نیوئمِ دل
 ہی تن مئے گیمِ ہاگِ کیس ضایہ زولِ مال
 وہ پرن مئے دہتہ تھاپ تہہ زورِ پکڑِ نیوئمِ دل
 مہنس یہ وڈی تو م زورِ گیمِ رومِ یہ بدش
 اڈ کوئہ دو دوس دادر کوئہ تالورِ نیوئمِ دل
 شہپار زلفِ نال وڈ لہمِ فال کیاہ چھس جان
 مشکِ سستو بدش جنتیچہ کستورِ نیوئمِ دل
 زھار ان پڈ درائیں بال وڈرپس کیور تہہ نال
 پچھلشہ چھم کس پیشہ مئے مندورِ نیوئمِ دل
 سلس پڈ درائیں تیلون کنہ یارِ میلہم نا
 ییلہ پیم وڈن مالہ مٹن ڈورِ نیوئمِ دل
 پانغامِ مہوانِ یام وڈرپس شانگس نوگام
 اچھ دل مئے وچھم زورِ پچھہ کھند وڈر نیوئمِ دل

رنگن مئے زحور م رنگہ دیون پر بگشت سا آ
 سن دچھ پچھتس برینہ پیچھتہ ہو کھو نیوغم دل
 کچھ بندہ بے ذرایس سلیہ لولہ کو کام لو ستم دہ
 ۶۷ رابلہ وچھام پیچھ سطور نیوغم دل
 محکود چھ نزدیکیہ سسطاہ دردئے یار
 خوش کردہ چھ در پردہ کو زحہ زور نیوغم دل
 (اگر نراہ قلمی نوہ سچ پیچھتہ)

۳۷ اامہ لور (اگھ پرم قلمی نوہ سچ) ۲۷ اامہ نور (قن) ۳۷
 سائس بے ذرایس بال (قن) ۴۷ تنہ نیشہ (قن)
 ۷۷ ویل آم بے رٹن نالہ یمن طور نیوغم دل (قن) ۶۷ ۷۷ شار
 چھ قلمی نوہ سچس مٹرے بیت۔

۶۷

ول آم یور پیہ نائے	ویسویے بے و جنس مائے
ول آم یور پیہ نائے	دل نہتہ رو کتہ شائے
احوال میون کرتس کنن	کس باؤتس کیاہ گئے وٹن
ول آم یور پیہ نائے	سوئدر بے کرتس ضایے
تس روسح سونوہے کیاہ نیوم	ردان دامائے نیوم
ول آم یور پیہ نائے	رو شتہ چھم تکتہ شایے

مہیہ ناپ مہوینی زہ جنس
 کوٹ گوم پوت پھیراے
 دھچھان اچھ لوسم برے
 ہی تن مے کر غم ہائے
 مکہ ہا ڈلہ بر مرد غم
 سپہیں بدن رعنائے
 چپکل کشکھ مال، دہو کن
 بنز رتھ ڈولم کتھ شائے
 ہامیان یارے در دے
 اندنا یہ لائین نیائے
 تن جاہلس تند خو پسے
 رنج سس پتھ پوت ڈھائے
 در جہد رست آں نازین
 ہارن چھ ماران گرائے
 عشہ مٹو کو مژد اوٹس
 دیت نس مکہ سہنر دایے
 گز دھ تے دیہو یار ان متے
 کر مہس بے لولہ مٹہ لائے
 محمود کا مہی بے نوا
 چول کا ستم ہے خود لے

خایے بے پامن لاجنس
 لول آم یور پیہ نائے
 کیاہ گوس کو رو دم پنے
 لول آم یور پیہ نائے
 بر مرد غم کٹو چھو دم
 لول آم یور پیہ نائے
 قحچہ دتھ نی غم عاشق
 لول آم یور پیہ نائے
 دل بختہ کو مچھ قحش شے
 لول آم یور پیہ نائے
 مشتاق گے سس روپے
 لول آم یور پیہ نائے
 حاراں سپد نقاش چین
 لول آم یور پیہ نائے
 مژد اوٹس تے تراوٹس
 لول آم یور پیہ نائے
 آغش بے لاگس تن تے
 لول آم یور پیہ نائے
 ژھاران چھ و صک دوا
 لول آم یور پیہ نائے

ءا کوٹ گوم رٹہ کیا ئے (مروجہ نسخہ) ء ۲ اُچھ ٹوریم رنے
(من) ء ۲ تھچہ دہتہ نیوٹم بو وچھن (من)

۶۲

ہامیانہ ہاوسنا کو وے
ہامیانہ مدنوسا تھا روز
بوز کئے سوزاہ میون عثرا و
ہرکھا مسی ہری عے مور اور
کامہ کو پتا موداماہ چا و
ہیتلہ ہاٹھلہ پوت کیا ہوش
پتا مو ہوش کرے یو کر او
ہاوسنا کو لگے یو پارسی
موراں تپہ تاد سوراں چا و
آدن باجے میانہ مدنو
اسہ نو چنے تمنا در او
شری پانہ اسپس عثرتی متا فی
راہ چٹم پانہ کس کر کر او

منزمنہ اوے نو وے یار
سوز دل وٹہ ہے کن تھا و بو
منزمنہ اوے نو وے یار
پان میون آئے دودہ کے ہر
منزمنہ اوے نو وے یار
دیتا مو درشن یوت موروش
منزمنہ اوے نو وے یار
یاد ہنوز دودہ نو روزن ساری
منزمنہ اوے نو وے یار
بدن زولہ تقم تے وڈنو
منزمنہ اوے نو وے یار
مدنو زانم نو قہ رہیانی
منزمنہ اوے نو وے یار

حمیدو مو کر نادانی
وٹہ چٹے آدن لاؤن تھا و
ہاتن من وٹہ یو پادنی
منزمنہ اوے نو وے یار

دُم ہر جھٹ تو دُم یا بنی آدم
 حضرت آدم روح الا عظم
 سے یہ ساری نیلے پر روئس
 ہو کے زورے چھوڑ چکے بیٹھ
 دوہتے رات بے کوہ تے ماڈن
 ”او فقیر اکھیاں کھولو“
 فکر مٹھی کر ذکر خفی پُر
 پائے کاسکھ پائے اسکھ
 ہوئس تو روئس کر نفی اثبات
 دانتھ کس زانہ سکھ پیگانے
 مومان نازس پیچہ مجاہدس
 غافلہ بانوقا غافلہ دورو
 پیس یار پیٹم پیس سرلویش
 راعنی تے سہ آہسی ہر دم
 گو یاد از نورے اقدم
 نیمو و نہ شیطان گو یر تم
 بسکتہ چھہ تیج دہ ہزار عالم
 زمین آسمان لوح و قلم
 ”بر لو ہو ہو دم دم“
 دم دیتے تڑپنے فکر تو غم
 وزی واسکھ آپ دم زم
 ذات صفات چھی دم ترقم
 یہ گوم مازتے یہ گوم قم
 ماشوق یار دل انتم
 دودھ کھلوں یا ناوے لم
 زپرس بم چھم وزان چھم
 سرتاج پیران حضرت پیران
 ہموڈ گامی تے کن نیم

۱۔ حضرت میران = ہم گردن تھے بزرگ آہستی پہند ذکر شیخ العالمین
 پنہنس کلامس شکر کوڑمت چھہ۔ شیم حضرت میران او۔ تاجی

ہوا چا نے پس پس
 متیو زھاران بے آیسے
 نیائیں مونیر پائیں پس
 چھوڑنے سے ہوئے
 تھے یارو پزاران چھے
 ہتے ا کے پتم سے
 کوتاہ ستم وہ ذکر ہے
 ز کھا سو مسکو برتھ چھے
 دو چھان دو چھان چھوڑھے
 پڑ کتھ بر موہم پر سے
 پڑنے یکھ تے بکر لے
 سے یار پڑ کتھ چھوڑھے
 اسان اسان شمس چھے
 د لبرو دل یورو رسا
 کل دن زالے بڑا جھٹھ
 دپان چھس پانہ مار س کھنے
 سارن گتھ پتھ بھیکہ لے
 پڑے ارداو پتھ مے کھوڑے

ہسا ہسا مار
 مے زبے کوڑھ ہم یار
 ہسا ہسا مار
 رما دوپ پتم پزار
 ہسا ہسا مار
 دتم سے دیدار
 ہسا ہسا مار
 ز اچھ پڑھار
 ہسا ہسا مار
 پڑ کوڑھ شمس خار
 ہسا ہسا مار
 زلے ما اوڑے عار
 ہسا ہسا مار
 وہ پوز ونے زار
 ہسا ہسا مار
 بچھان چھم چا فی مار
 ہسا ہسا مار
 مے مشراوم یار

رقی وینو بو ماشوقتن
 حاران کم کم گوندر
 شاه روڈ کھٹھتے اندر
 میون ہیو بنیو کس تے
 مس وانیہ چاؤنس مس تے
 شمع روئے تبتہ و چھتے
 روان سپنس خستے
 ببل چھ سپھا روان

اے ببل شیدا
 تے جیتو کزو سودا
 سودا پنن مے سو رم
 سار کے تمنا مو رم
 ماشوقہ کوتاہ نالے
 دودھ راتھ دوان نالے
 نے روز آرام تے شب
 مے جاں دو تم برب
 چھ جلو دھ ہریائے
 لا جنس تنو سبز مے
 پ دود پنن وے

تمو شتہ اند کم ماری
 از روئے صورتہ بندر
 بیگانہ کرنس یاری
 اندری گچھم و س تے
 ستانہ کرنس یاری
 لاچار کرنس خستے
 گلن چھ و نان زاری
 بر سر چمن چھ دیوان
 دل دودس عشقے یاری
 جانے یکن پیدا
 کریس وفاداری
 زوہ پوپ و تہ کنن دو رم
 حاصل گیم حاری
 بیکس پے لچس زائے
 ہاران چھس خون حاری
 ز جنس در تاب در تب
 از جوہر ستم حاری
 زھانجام مے ہر شائے
 تاجپند ہر دہ داری
 پادا کرنس سینے

فرمود کورم چون منے تَس خورش آہ میاؤ ذری

عَا پَ سار چھ غلط پٹھو لیکھت .

(۶۶)

یاد پیو ہم تہ ناد لایا مے
 وِہ کس ژ حین چھینو دَرس
 چھم پترینہ دیوان پائے
 چھی رومسار نہ نکل دَستے
 سور مہ چشھے چھے بادائے
 دَلم کُنن چھے مدہ خستہ فانی
 نالو شیبی زری جائے
 نینہ روٹھتہ زنی میون غورے
 ہول جگرے زانہ نادرا مے
 قولہ ساریو دیت تھم دادے
 یی مے دپ تھم تی بوزائے
 مہ نار۔۔ دو دَرم پسنے
 دَچھتہ کیشہ ماتے متجائے
 یاد پیو وہ زری پتہ رادوم
 چاہہ بڑل سرترا ویائے

لول چوئے آئے ویسویے
 سور کور تھم رومہ پد برس
 لول چوئے آئے ویسویے
 مار زلف سنبُل دَستے
 لول چوئے آئے ویسویے
 سارو دُورے یتر صاف جالی
 لول چوئے آئے ویسویے
 شپہ پٹھا غمگین گوئے
 لول چوئے آئے ویسویے
 مودہ دَرم جھنس اس سارے
 لول چوئے آئے ویسویے
 غصہ کور تھم کیاہ گوئے کپنے
 لول چوئے آئے ویسویے
 سارو پتہ مے مٹراوم
 لول چوئے آئے ویسویے

توبہ ماوان بالسن کھسروں
 بوسہ لود تھم بہ پا زائے
 روضہ پتر زہام بہر زری
 تور دوپ تم عشقہ نقاسے
 لولہ پونے آئے ویسویے
 محاک کشمیر میں منز نامی
 لولہ پونے آئے ویسویے
 عشقہ ہم آئے کتر بے
 لولہ پونے آئے ویسویے
 تمہارے لودنے عشقہ پانچاے

(۹۷)

یار پتو یار پتو یار پتو میون کے
 عاشقن دیدار دتو یار پتو میون کے
 لوت لوتے تراو قدم کوٹ تے چھوڑا
 میلہ ہم سے بار موٹے و نہ ہنس حال پرن کے
 روضہ و نور روضہ و لو پوشہ برے تون کے
 عاشقن دیدار دتو یار پتو میون کے
 زہا پے روز جتے مایہ و جنس، زور نہ کیا چھم کروں
 راہ چائے بڑا پے بوجاے تراو کوٹ کروں کے
 خون عاشق مہ کھسی زور نہ کا سکم کروں کے
 عاشقن دیدار دتو یار پتو میون کے
 ہنر اسی شیشہ تنزے تنز او سکم لون کے
 تیز دیت غم نار عشقن کر منہ پر دالون کے

و نیز داتیب مارو منزے ڈالہ دتھ ژالونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

پڑھ گنجام مشربہ باوٹ گڑھ مارو سونے

پڑھ روستے پڑھ مالو گڑھ مارو سونے

پڑھ اندرے وڑھ خاکے گڑھ مارو سونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

نیز منزے پان پین نان کمر پر زونے

یہو مونے نرتو مادے سکھتہ و وہ پر زونے

گر نیز روستے کر نیز باغس کر ہڑے وہ تھرونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

سوختہ سندرس ڈنگہ دتھ مے موختہ چھم کھارونے

صور تہ کے تار آپار پان چھم تارونے

مرنے بوٹھے عاشقانے پان گڑھ مارونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

یہ یارو ڈھینڈ گوہم تنہ فیورے نہ میونے

پتہ اوکم بوزمت تی پیوم وہ فی ژالونے

زہنہ بوٹھے مے دس آرزو چھم چونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

ہنرِ ادسم شیشہ تنزے ہنرِ ادسم لونے
 تنزِ دیتِ قہم نا عشقِ کثرِ مہمِ نالونے
 ونِ نِ وایتا مارِ مہرے ڈالہ دیتھ نالونے
 (قن)

(۶۸)

کین سنا پیہ نا پائیس یار	بیمبکہ آیس، ونِ ہا خود ایس
سون کتن پکٹس آوتس عار	لانہ کیاہ او سم کزادہ نر دزایس
کین سنا پیہ نا پائیس یار	نر لہ کوٹ لافز الہ دے لے آیس
یار داد مسدہ من گوم گٹہ کار	وز وز ہنرِ پوش کشد نر زایس
کین سنا پیہ نا پائیس یار	انہ لے نیائے تے یفتہ پان لایس
لار ان لار ان لو رسم دھہ	ژھاران ژھاران لار وار ایس
کین سنا پیہ نا پائیس یار	ونہ کس احوال ون رو زایس
مارہ متوشالہ مار کر نم کر لہ	تیل بل ناگس سا لیس گی ایس
کین سنا پیہ نا پائیس یار	حضرت بل چھم رو زتھہ سائیس

زلفچہ تار بستو سیتار وایس
 الفت چھم بلاے کیاہ چھم پتون

کر کیاہ محمود نر تھہ کلایس

کین سنا پیہ نا پائیس یار

مار تھل گوم (ان محزون) ۲۷ ونہ وز ہنرِ پوش ژھارہ (ن محزون)

ہفتہ پوش ڈھاران ڈرائیس (ن مجبور) ۳۷ اڈرنے یار دود (ن مجبور)
 وڈ کس احوال دن روزائیس (ن محزون) ۳۸ پیارمان پیارمان
 (قن) ۳۹ اغت چہ بلایہ وڈن تم نال (ن مجبور) اُلفتچہ تہائے
 دو لہم نال (ن محزون) ۴۰ محمود کرکیا عشقہ نس نیائیس (قن)

۶۹

تنبہ چھم اشہ بے دارے	نینہ یار چھم ہو ترہس پیوان
ہولہ چاہہ کھو سداے	ڑھینہ کوئت سونہ لال چھم
دیسہ راوٹھس کوویارے	ایسہ وڈہ ہو پتو چھم چھان
مس چھو پر خمارے	کھو سید کھاسے مس چھک پنجان
وس ذہ جھم عشقہ نارے	ایسہ کتھہ داد چاہہ اوش چھم پان
دیتو کیاہ چھم چارے	تہچہ رام بگرے افسوس کھولان
دوستو گیس آوارے	دریاد تو چھس فریاد دوان
گنزران ژنڈرے تارے	راختہ تے دودہ گوم زانگے پیوان

محمود مس چھینہ وفونہ دود ژھوان
 گوئیو کس ہے فشدہ کارے

(۷۰)

پہنم زہتم پانس منے منے ہاے
 بڑی بڑی جاوختہ شراب شیشے پالنے والے

نوزوں شمشیر مار چہ مجھے خنجر مسالائے
 ز غمن کینت سپہ سپر چھئے موہن تو تپ مول
 چھوٹن دگ چھم پکس نے چھ کیا میں نے پائے
 پہلچہ کپلچہ گوہم ڈھننے دن کتہ کر حکم کر لے
 ورن ورن بدن کو لم آدن دو دم واسے
 بدن دار ہے ترا وچہ زو لم لذن چھم نہ نیا
 متیو پچم پشن پچھے ساری تو شن در لے
 گوشن زائے کوئے نو ہا بیلے گوشن ٹٹھ جاے
 پ پاری لگے زائے توبہ وئے مے کن چھے نیر لے
 دوہر چھم کالان نوڑک تے غریب چھے گدائے
 مہود کا می کتہ چھک بدن تاپن چھے پتے زھالے
 اہر مرد افسوس کھوٹن کیا سن کتہ کبھوڑ لے

۱ داے (ن ہجور) ۲ یم تپر مسالائے (ن ہجور)
 ۲ دوہر چھم کالان نوڑک تے پے پچھے پوان لے (ن ہجور)
 ۳ دفتو (ن ہجور)

(۷۱)

گوہم کوٹ با شوق سپر چھہ پوم اڑے یاد تے
 خستہ دل تیں چھہ درائیس استہ لائیس نارتے

کیا ہ بڑے دارے کوں قسم ماہ روخسار و دھو

داد ساریو داد بوزتم یاد کرتی شاد تے
میتہ کیا چھ بیوفائی ہستہ و چھتم کیا ہ بنیوم
پیتہ کرتی کچھ تائے گڑھ ماہی رباد تے
خشم ہستہ یار میا نے چشمہ چھ مست شراب

سرو قامت چوں زیبا شوہ و ن شمشاد تے
مار مس مار زلف چاؤی گرد و جیل گوم
دھبہ اکے غمہ نشے کرتی مے آزاد تے
کپشہ پارے زنبہ کوڑھ ہم کتہ زھار تھہ پر د

تتہ کو نو مرہ و تہرے میتہ لگو چاؤی یاد تے
جلن ہستہ ہستہ کو کھائے دلبر ہستہ زبان

خار گوشت یار داسے خار گو فرما د تے
ژیٹے پتے محمود گامی عاشق نامی سپن
حالہ اکے نالہ دیوان بوزتس فریاد تے

(۷۲)

پتہ مہو بالہ یارو حال باوے	دنامو بالہ درشن کالہ راوے
ٹوٹے پکھ داد چانے میتاؤے	لدے بواچھ کاؤں تہاڑا گراوے
گڑھو مالس نمچھ میل مالہ جاس	مے چائے ناچہ ہریم ہکھ ناوے
وڈن زن بالہ مے چھم تالہ پیچھ ناگ	مند نو تالہ اوٹس کوتاہ تہاڑاؤے

خوشی کر از وہ لو محمودی موروں
 نئے سستین لو بہ باغش پوش چھائے

(۷۳)

غم چھم یار مارا دے	بہم درختہ و اجنس ناوے
یار چھم شرباگ ناگس	اُندی اُندی فیریں باغس
غم چھم یار مارا دے	پیش ماراں سگر اے
تار وول تار دیہ پائے	کُترو ناو چھے بہاے
غم چھم یار مارا دے	ہم کھور غم رٹھاوے
کینہ گے سالہ تیش خالی	کینہ آپ سالس سو آلی
غم چھم یار مارا دے	کیشن نہ میلان جاتے
کاٹدی واپتہ تیکہ پیراں	موہم زو میون تھاراں
غم چھم یار مارا دے	رہ جنس تندریتا دے
ولنے آس کڈی زالس	اُندی اُندی پھیریں لاس
غم چھم یار مارا دے	اتہ نو موہ کلن پائے
حضرت بلو کس ماس	دوہ لو ویس کر تھ دے ماس
غم چھم یار مارا دے	بہم تندریتا دے
تم چھم عربکورا جے	زایس ماس تہ ما جے
غم چھم یار مارا دے	نہ چھم وچھاں پوت تھائے
تھف دھتہ فی غم عاشقن	کل بہ نیمہ مالہ دوہ کن

بنزیر تھ چھپے غم چائے
 غم چھم یار ماراوسے
 آئندہ کڑھ پھیریں سرس
 یار داد دیا ہم تیرے ترس
 تیرے اہم نہ جائے
 غم چھم یار ماراوسے
 محمود کا ہی بس میتے
 عشق طاق کھڑے

دو نیت ما مشراوسے
 غم چھم یار ماراوسے

(۷۴)

دورہ مئے کوئے پیالہ چکلن تے
 پوز وون حضرت صدیقن تے
 پیر سہو خاں مہ کلاؤن تے
 عدل کور حضرت عمرن تے
 فرزند مورن تل دورن تے
 حیا کور حضرت عثمانن تے
 خوںک مایہ بوزن قلمن تے
 خیلہ کور ولادل سوارن تے
 ذلیقار لاپن کفازن تے
 حضرت سلیمان صاحب شہن تے
 کائنز چہرہ کور اوس زار کونن تے
 ونٹے ناگ اردن مئے آو
 پیراے تہندے
 ونٹے ناگ اردن مئے آو
 ذاتن تھوون تاہ ترون
 ونٹے ناگ اردن مئے آو
 صابن ماؤنس تور کون فٹھ
 ونٹے ناگ اردن مئے آو
 تیلہ نار سارس عالس
 ونٹے ناگ اردن مئے آو
 تاہ داہ اسیس جاناوار
 ونٹے ناگ اردن مئے آو

حضرت یوسف ڈراوسا لسن تے   تن کینا ہ ڈھک لائے عینتھ آو
 ڈپشیتھ ڈلیخا زار و سن تے   ونے ناگ ارزن مے آو
 ونے دو لم ژڈن گن تے

انتو لاگو پولاوس
 کھے ہم مہرا، بلہ ہن تے

ونے ناگ ارزن مے آو
 (محمود لال مجنون کہ اگر پڑا قلمی نوہ سچ منہ)

عالم شامیو کم پنے پرتھ.

(۷۵)

ژھارھو بورنگے رنگے

بے رنگو بیٹون بیٹون رنگن	ژھارھو بورنگے رنگے
دو تھراؤ تھ گولاب پرنگن	ژھارھو بورنگے رنگے
چھنہ ژتے روس ژھارھو فالی	جاہ زن چھک پاس ٹالی
چھنہ چانے نر پڑنگے	ژھارھو بورنگے رنگے
چھنہ قسار داردگری	کا جھوٹس بال فرسے لوری
دیر چانے نیرے ننگے	ژھارھو بورنگے رنگے
قولہ ساریو چھم لولہ کائن	مولہ چانے پھیراں گائن
پان ماو تم کینہہ نو منگے	ژھارھو بورنگے رنگے

یم خدایا نشہ گئے جبراً
 گئی فطام دہن پندہ بنگے
 سوز چاٹنے وزان تارے
 ساز تو تارے واسے پنگے
 پتہ سے کُن دتم درشن
 پیشہ دا پنج موکر سنگے
 شلم سا نثر پھیرا یں ناگن
 چاچو چاٹے نو دم گوہ رنگے
 پوشہ نالین در تم نالے
 پھیرا نو حقس رنگے لنگے
 سورہ چھو با دلبرے
 بتر شباہ پیرے پر رنگے
 پتہ ناؤ دھتہ لو بھم مزہ
 نشہ زن نامو زو حقس کنگے
 سائل کران نو بسم قدم
 دیتو دیار ہنس گتہ تنگے
 حال پتا موچھے دنیہ آدن
 کالی زور و اس بسم ہنس گے
 گوم دوجھان قافلہ نیرختہ
 شیشہ بینم ہنس گتہ تنگے

تم واسل سپنہ بخدا
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 بوڑو دین چھ عشق چاٹے
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 چون درشن چھم کو پتہ درشن
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 منز ناگن چھمے ناگن
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 سور پوشن کر ہم مالے
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 دور منز مہچھ ہو ہو کرے
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 عشہ مشیو مشیم نہ تہ زاہ
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 دال افسوس روز نہ یہ دم
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 آلاہ اکھ دتم نا دن
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 یم گے تم آسی نو پھیرتہ
 زہار حقو بو رنگے رنگے

چھس محمد گامی مکین

خود پسند خود خواہ خود بین

کاستم غلطیج بنگے

زہار حقوہ رنگے رنگے

(پڑاؤ قلمی نوہ پچھڑ)

(۷۶)

لولہ جانے ہولہ گچ سو قولہ موڈل مدنو

خوڑ کیاہ گوم شرک پانس زور موڈل مدنو

لاو مورے چھو کہ لے قلم ملے ہو متھم بے

بے خبرے چھکے تے تے ہو متھم مٹل مدنو

ژون کوئجن دون دکر مرتے پینے تن کاٹے

مار مٹے چھے میٹھنہ زڑ ہم تے مٹل مدنو

دو کہ دے شور پینن زور پڑکس پانس

خوڑ ڈولن سوہن تولن گپے سرتل مدنو

وَن دُوبن وچھ ہے چھون اٹھ کوٹ داتے

کھیون افسوس پڑھ تھاو تم متہ ڈانبلہ مدنو

یار پتا مو واپ وچھ مٹھتہ خار زلہ ہم جگر سن

آہ دل تے ہالہ نارے فوج مسول مدنو

زیرِ چمک سبزِ روشن نظراہ اکھ دتا مو
مزدار لوگ مائے حضرت بل مدنو
زاس کتھ کیتھ خاصہ پان ماسیہ لکھ لکھ لکھ
کس نے مدنس روہ پو بدنس جاے میٹرئل مدنو

حق چمک بس محمود بس میتھ بیکس پانس
ازلے چھون چھ موتن مس سے گوڈھل مدنو

عالم لفظ چھنے قلمی نوہ سو پیچہ دوہ نقان ۲۷ پر مصر چھنے سورے
درج ۲۷ پر مصر تہ چھنے سورے دوہ نقان۔ پر مقبول عام باکھ وچم
نہ گنہ جا پچھائی سورس منز۔ (ناجی)

(۷۷)

وچھان وو تم شامے
کوئے آئے یار

خوشبو سیاہ نامے	کوئل زن شہمار
خوش روئے خوش کلامے	کوئے آئے یار
سہ نہ چمک دوان پامے	چمکس نے پوان عامے
ہاتھ تھر پیہم نامے	کوئے آئے یار
عاشق موت عشق مقامے	نشب زن گوڈھل نامے

نارِس سُوَر گِیا مے	کوئے آئے یار
لَدہ س لیکھت نا مے	لیکھتس چھٹے وار
اُذتوں بہ پُا غا مے	کوئے آئے یار
غابِس مَنز و مچھا مے	پوان س بر مگار
مے غاب اپنڈرا مے	کوئے آئے یار
تس سیتو دل لجا مے	ولہ تس و نہس زار
خاصہ سال ذرائس غا مے	کوئے آئے یار
محمود شہر کا مے	یار س و نان زار
دیسویہ ویلہ و نیا مے	کوئے آئے یار

(۷۸)

کاسم شمار آس تم سوع کھے

مے موع کھ چانے ڈیو ٹھم یار

دیتہ و تہ ڈھور مکھ کتہ اوسکھے	لڈ چھم دپار چون بکار
بار مہتہ روز تم چھس پار مہتے	مے موع کھ چانے ڈیو ٹھم یار
مہتہ پیچھ مکھ نقاب ہا مہل مہتے	بلبل لاگ پھیر بہ نگار
مکھن سستین روز نکھ کھے	مے موع کھ چانے ڈیو ٹھم یار
ہر سوئے تابان چھک ہر مہکھے	کرہے قد من سہ بشار
رنہہ دن شو بہ دن کیاہ مان چھکھے	مے موع کھ چانے ڈیو ٹھم یار
لور کزان لولہ کر دم کھے	لاو کر یوپا ہ تیار

پسے نے خوش میون ہی چھوڑ کے
مے مودھ جانے ڈیو ٹھٹھم یار
(نہ ستم مجھور لایریری پیچھے)

(۷۹)

میرپان کوڑم نہ نیمہ بوڑے
دھم دھم کم کم کھل گئے برے
شرکو پان گوہم لوچرے
زور شاہ بازس قسطو موڑے
رمبہ دہ پانہ میا نہ گل ابرے
بوش کیا ہ روز میلہ پوش نہ کے
کیا ہ کر کو ذائقہ دھم مرے
پیر بھ کفناہ کڈ تم گرے
قبر مینہ پینہ بوڑم خبرے
دہن کہو برے
تنبہ کیا ہ کر محشر کہ بازے
لوٹ کو ب پیرن خار کیا شرے
دور بچہ ڈھیلہ نش رجھ مرے

تختے کینہہ نے گوس حاران
غمہ سستو سرو قد گوہم کان
زور پاٹھو بجزن ہو دم پان
سرخ گام زمین دور آسمان
کم کم پونیر چھی مشکہ ہوان
ہوش مند یار باے آدو نشان
آدو کیا ہ مشکہ نیمہ جسم جان
چھپر بھ آدو نو کانہہ پوان
ہیر کارن چھس تنہ ترخان
کھیون چھم افسوس ہران
میتہ میون پن تو پاپ تولہ میزان
یانہ مشکیل کر تہ آسان
پڑھ سان روٹ مے چون نامان

محمود گامی شوق سان پرے
نخشم یار حیم یار حمان

(۸۰)

گوشن چھڑ بٹختہ جاے روشن چھڑ عاشق
 توشن مئے دا تم لالہ کرس نالہ مٹی مئے
 بار مار زلف و نرگس بیمار اچھو سستو
 بار مار کورنس وار تمہو خواہی ہستی مئے
 نکھس شملے شالہ کچھو سستو کران واو
 اوس نور ماہ زن دور چھس پانہو ہستی مئے
 چھم جاہ اے کس زخماہ روز بختہ ماہ و جنس
 پیوم یاد لایس ناد پییم سبہ لیتی مئے
 ہس باغہ روشن مالہ کرس لالہ مئے چھم داغ
 کر پیہ درشن دیہ دو مھرس پوشہ فوٹی مئے
 گوڈ آو تشد ناو تثنی دراو یہ دُری یاو
 جاہی چھم جوین آب ساری دقنہ ہستی مئے
 یس جہ تے شہباز پرداز کر بختہ گوم
 تس زار و زنیس زبہ گڑھتہ تہو وتی مئے
 مرآت مصفاے الی ست برخ او
 محمود و جہان گپہ عاشق آپر کتی مئے

کس دین سوئدر سوئدر
 پام چھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 بیپہ نس خنجر خنجر
 کس دین سوئدر سوئدر
 زبہ کرد تو نظر نظر
 کس دین سوئدر سوئدر
 سودا مد کر مد کر
 کس دین سوئدر سوئدر
 کار چھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 کینہ چھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 سپہ چھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 لائے بھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 دور مو آلہ آلہ
 کس دین سوئدر سوئدر

مس دین بھم یادے
 کامہ دو نامے دا
 شامہ لے کوت بول
 بھ چھم یو دین بھ
 سنجت کور بھم کور
 مس چھو یو پرخا
 لے پاسے دپا
 بھم سوداگا
 بیپہ کتیاہ گئی ما
 مے شیمہ ماہ رخا
 کو زاجر بھم نا
 چھم امانتہ دا
 کتہ کرد زانہ اظہا
 تیر تراو میر شیکا
 پنے ڈستے پزی ما
 ڈھم بھم بو دیو دا
 کور بھم مے پا پا
 مہم بھم ماہ بھم کا
 گودہ ما بے قرا

ناز کہ حبانہ وار
 کز طوطی کہتے تار
 ہے میانہ جادو
 یلہ تراوے وار
 محمود بن یار غبار
 بیتہ کوٹ کاہ پرار
 کہتے چبانہ شک
 کس وین سوئدر نہ
 پیش کہ چھے بستر
 کس وین سوئدر سوئدر
 میرے نبی نہ نبی
 کس وین سوئدر سوئدر
 (اکہ پزانہ قلمی نوبہ سچہ پیچہ)

دویسو چھم یار دودھ لالہ واتیم سالہ امشب
 ہارے روستے بابہ یارو بال کہو شمیا امشب
 ہم پی آیا پوچھا تم نہ پوچھا بات ہمارا
 مار کوڑھتس سنی یاسی وہ فرے گویا امشب
 یگر خون شد بسوز عشق جان سوخت جانم
 پکیتا تالہ وہ فرے پیا لہ رٹھتہ تالہ امشب
 پراسات حد اکبر
 سوئے تل

ہرے کوڑھتہ شراونس پورہ بابہ روین لوسم دودھ
 "بڈ بچھنا" پوشہ نولو لولہ کرے مالہ امشب
 تن تل تن ملا دو منہ کے اوپر منہ لکا دو
 خدا کے واسطے آج سون میرے نال امشب

گئے منز گاش دتہم لے آکر یو رمی دتہم
 قندیلن لولہ ڈانگن ہبٹ کے رکھ ڈالہ امشب
 کہاں میرے یار گیا حسب صبر و طاقت
 اللہ سمجھے میرا داد و نسر یاد نالہ امشب
 بہار آوروشہ روشے خوش آواز د پوسہ نولہ
 گلن تے شہیلن منز بال نیمے ڈالہ امشب
 بدل مشتاق دیدار تو سہہ محمود گامی
 زندگی میلہم زہنا پچو پیالہ امشب

عاقلمی نہ سوس چھٹ چھٹ سوڑے درج ۲۷ بیان غزلیات و مہجری
 مہجور لایبریری

(۸۲)

دل ڈٹے نیو ہتھم دلبرے	اے پری گل پیکرے
دل ڈٹے نیو ہتھم دلبرے	وے زگل نوڑک ترے
ماہ رویو ماہ جمین	سودقہ نازنین
دل ڈٹے نیو ہتھم دلبرے	سپم تن جامے زری
گرہ باغ یاسمن	مس سہیل دستہ زن
دل ڈٹے نیو ہتھم دلبرے	دہ چو موسیٰ عنبری
پہر جگاں ترے کشتے	بمہ کساں ماہ و شے

دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 مرغ دل تنقہ پیچھ دُنیا
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 ناپا منکھ پیچھ دُن
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 سوختہ حال نا لکھئے
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 پیالہ سے پر خمار
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 ہر الشد خون مریر
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 چارہ غیب چھے عجب
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 زن صراحی وہ پستیز
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 چھں ژٹے رنگو ہوتاے صنم
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 مودہ کھو تو باریک تر
 دل ژٹے نیو تھم دلبرے
 چھے ژٹے عصمت چھی غلاف

مجھ تیر چاکی زہری
 خال دانہ زلف دام
 بالو گئیتم والے سری
 خال اسپند دانہ زن
 دُف دُنی ہے کوتری
 بالو چھی کنہ والکے
 لال و نکس جڑی جڑی
 چشم زنگیں آب دار
 یا مگر جو دو گری
 نتہ خنجر کیا چھ تیز
 نو پچے جوڑ و پری
 در زخماں زیر لب
 پر ز آب کو فری
 کار وہ گنجو مارو منہ
 کو چھے کر پڑ زر گری
 خون سائے مائز نم
 زن پیوان رختہ ہر کو ہری
 عشق کو فودک کمر
 چھے ژٹے ہارے رنگے ذری
 پیچھ کو چھو ژٹے زیر ناف

دپ نہ کاٹے شامیری   دل ژٹے نیو تھم دلبری
 پایہ بڑ کم پائے چانی   چھی ژٹے شیرتھ شند باڈی
 تلی ستون چھے درمی   دل ژٹے نیو تھم دلبری
 رانی چھے زن   ائے کھوتے صاف زن
 نتو سنگ مرمری   دل ژٹے نیو تھم دلبری
 لوتہ تر لوتہ پسرک تراو   اسہ کئے روے داد
 کوٹ گزھک ہے سوندری   دل ژٹے نیو تھم دلبری

(بیامن غزلیات و موسیقی معجود لایبریری)

(۸۴)

اتی اتی روز با جانانہ   دیوانہ کر تھس بال
 کن تر تھاوتھ بوز آفسانہ   دھک حال باو یو
 کوتاہ و دے امیہ خفہ فانیہ   دیوانہ کر تھس بال
 نہ چھک پیونڈ نہ مسلمانہ   لاگتھ ویرا آکھ مے
 ژے چھک کاہ تر جبتھانیہ   دیوانہ کر تھس بال
 ژے چھک شمع شبستانہ   با پروانہ لاگتھ یو
 دزتہ میانہ تر پروانہ   دیوانہ کر تھس بال
 بیٹھ بارس ددے شانہ   سہ بار کاٹسہ ژولے پنے
 لاگتھ اوٹن تر چھس لدوانہ   دیوانہ کر تھس بال
 مجنون دچھتن کینہ عاشقانہ   بندس تکرہ صحتہ وطن جے

زیندے تراو گورستان
 منصور و چھتن صاحب عرفا
 دیوانہ کر تھس بال
 کہ در کاہ گاہ مہمان
 مارفتہ سیمتی برئے آو
 فرہاد و چھتن پہلوان
 دیوانہ کر تھس بال
 شیرینہ پتہ مکود عاشقان
 ہنر دار تروون شائد
 عینا و چھتن سپر سپر
 دیوانہ کر تھس بال
 عشق زور سور زھان
 لاشک زھار پن بار
 عاشق کوئے گرھ دیوانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 نے زن آسہ نالہ دیوانہ
 محمود داماہ چاد
 ترے چھکے تے تے میانی
 دیوانہ کر تھس بال
 توے گوئے سئے مستان
 (اکر قلمی نسخہ پیچہ)

(۸۵)

مئے دی تمکو بوختہ کازن سوختہ کوڑ تمکو یاریے
 بودی تمکو آہتاوے ترا جنس پڑاؤ پڑاؤ
 دھانی موکھ تہندے چھنس سوکھ ماریے
 مئے تم چھو کھ چھمنہ بلان یم سنجہ گیم کاروے
 گلان چھنس عشق تاپے شین فراون ماریے
 دیوان چھنس نالہ فرکو یاد سپر پوسان ماریے

مئے ڈیو نہ ٹھم جلیو ترہند آب درمی باجر می
 چھ تمیٹک مون جباب پھیرن جوئے بار می
 مئے ڈیو نہ ٹھم روئے تاباں زون زن شب تار می
 چھ عاشق خستہ گاہو بستہ تن کن سار می
 بہ زول نس لولہ ہوتے دور رک آرزو می
 سیم سیلو داد پنن سیلو بلہم بیمار می

طلع جون محمد س شمع لگہ ہی پار می
 کر می پروانہ بند کر گتھ پان زالی بار می
 (پراہ قسمی نوہ سچہ پیچہ)

(۸۶)

ون لکے ویسویے زار امشب	ان تنے لگہ جس پار می امشب
کس دین ویسویے مس دتھ موش	اسہ دین خوش رفتار امشب
تیز تن لاکس پین نس آغس	بلہ ہم لولہ بیمار امشب
شپن زن گاہ جس پان لاجس	زار جس عشقے نار امشب
دیر کتھ یار دادی بر کر نس	بار می بند کو مار دہسار امشب
دمہ اکہ پین نا چھم منہ کامن	غم غوہ صہ و نہس سار امشب
بلل شیر ویر گل بر کر نس	دل بنیوم زور اور امشب
لال تے مجون کیاہ کھوڑ موش	طوٹس میلہ ونہار امشب

محمود گامی شہر کام نامی
 صاحبس و نان زار امشب
 (اگر قلمی بیاض نہ پیچھے)

عاجزین لاجنس (ن ۲) ۲ (قلمی نوجہ نمبر ۲) ۳۷
 محمود گامی کیا کھوڑ موٹس
 مس دھتھ چھوڑس یار امشب
 (ن - مخزون)

(۸۷)

ہے ویسے بوز تم زار می
 نے تراو پاری زان
 بوزتے مے ون مار می
 گولنس چاڑی مار می
 قوم باں لگے ہئے پاد می
 پانس تر وند ہے جان
 مے پکھ روشہ پاد می
 مے تراو پاری زان
 نگہ ہئے چھو چاڑ مار می
 رومہ زار وچ تاب دار می
 مے تراو پاری زان
 بچھنس کالہ شہار می
 وچھنس تھوونم نہ جان
 مے تراو پاری زان
 مونس چاڑی مار می
 زے تے مے اُس دندہ می
 مے تراو پاری زان

خستہ کر تھکس پڑا دے پڑا دے
 مے تراو پاری زان
 کر کیاہ چھم لاجپا دے
 بر کتہ ٹٹے روس دین
 مریے مٹ پچھے بار دے
 مے تراو پاری زان
 دتی تھم تیر داری داری دے
 سپنس چھم برسان
 دین چھم داغ لاری دے
 مے تراو پاری زان

مے روش ماہ روخا دے

مہرود چھے مشتاق

کیتیاہ گاروسا دے

مے تراو پاری زان

(پڑا دے قلمی نوہ سچ پچھم)

(۸۸)

دل گوم تارے دیدار دتا مو

یوت کیاہ بوش چھے یاوٹن بوش چھے

ہوش نیو تھم گوش دارو پتا مو

روہو وچھنس تاب چھم نو پوان

چشمہ پانہ کیاہ چھے اکبارو پتا مو

پہوش روخا دے گہ شبنم چھے

بہ پانہ کر مچ دارو پتا مو

شہسبلی اکتھ جائی ڈالہ ہا سہنش
 کر ہا بیٹھ کتھ تار پتا مو
 اکتھ رومہ پور ڈیکرے خنجر سرتو چھ
 گنجس پیچھ شہارو پتا مو
 زلہ وں یاء دود للہ وں حقو و حقو
 زلہ وں خوش رفتارو پتا مو
 شوق چھم دلو دودہ وں دودہ منز للہ و حقو
 موبہ و حقو لال بازارو پتا مو
 زلف جائی زنجیر گردنہ نالی گام
 پھیرنس روڈم نہ وارو پتا مو
 لوب چھم چرنے مئے مظلومس
 مہ کہ ماو بیٹھ سوعہ کہ مارو پتا مو
 سوندرے مہ کہ چانہ عاشق چھندے
 بندے گزھوبیہ ارو پتا مو
 مشتاق نامی محمود گامی
 و چھتہ کیاہ دوں نے زار پتا مو
 (پرانہ قلمی نوہ سچہ پیچھ)

(۸۹)

پیہ نا سون دوبارہ لولو
 پیہ نا پیالہ مرشائہ لولو
 مصحف روئیں آیات پڑھا
 جگرس گیکم سیپاہ لولو

بے دہ فالتہ سے ضامنِ ثیام
 رنگہ رنگہ بے رنگ نون چھ درامت
 محمود چشمن مغرور موگرہ
 شامیہ لبہ مستور زہارہ درائیں
 شکر توے دگر نہ روو ہے کرفے
 خوش آواز اس غلو تھ شائے
 یسینہ گوم زور اوپر لولو
 زہا خجام بزم کوٹھار لولو
 مستور لاگہ بیسار لولو
 کامہ دو ماہ روہ خسار لولو
 یار بل کوئے تہہ یار لولو
 دایس چنگ سیتار لولو

محمود گامی سٹو یاس لاگان

پھیران کوچہ بازار لولو

(بیاض غزلیات و موسیقی عزیز شاہ دل ملکیت بہار)

۹۰

مگر گور گور کر یو کہنے کے دورو
 چین ماچینہ کے شاہِ غفور
 داس لود ہر کھ شیخِ منصور
 موسیٰ کھوت مو بر کوہِ طور
 شمعس عاشق چھے نوپور
 آنگن تراہم ترے سٹو زور
 دلہ ہمیشہ شاہ زاد اکھ لہور
 نیرا پتہ پتہ چھنہ دستور
 مچھوین لہ یو مچھوین زبور
 سہنس مند یو مشک کو زور
 یارس دوت ہم پانس حو زور
 جلو تن سپنے تہندے زور
 سیمبر زولہ سالہ ولہ غشہ زور
 گکلیہ پنجدہ زولہ ہم جور
 شند ماد دیو مرگی سور
 ڈوڈ نا پردہ تے چھس مستور

نہاڑے کھا لو مال ہمہ ہندورو
 دایو سازو نے پیہ سنطورو
 کبہ نینر پھول ہم جھپکے نورو
 بزوشچہ ژٹے اینو یو جنتچہ حورو
 محمود گامی چھے مشہورو
 نزدیک و آتختہ اون کوٹ دورو

(اکبر پرانی قلمی نسخہ سچہ پیچہ)
 (یہیمہ باقرچہ بیاکھ صوختہ چھے سٹے ساڈی مکہ باختہ کتا بہ مندرج کریم)

عالمیہ دین = ۹ ۲۷ مصر چھینہ صاف و مہقان

را

کتورہ مند نو از اوز سانی

ہائز نم رنگوئے دوسہ چانے دوسہ چانے

نادوس لگے یو عبانہ میانے جانانہ میانے

بختہ پیچہ برقیٹس ہائز ہائے ہائز ہائے

گاہ پو عالمس نورانہ چانے نورانہ چانے

ہندوستانے ہائز ہائے ہائز ہائے

میں گو عاشقن رہ خیار چانے رہ خیار چانے

جیل گو گردنہ لال ہر جانے لال ہر جانے

کھش گو سونہ ندون مہر چانے مہر چانے

کتورہ چ قلفن الفیتہ چانے الفیتہ چانے

خود چھے منہ چھان نورانہ چانے نورانہ چانے

سر پہن وند یو بر آژھ میا نے بر آژھ میا نے
 خسر چھنہ قلمج کیا ہ چھم لانے کیا ہ چھم لانے
 ہونڈ بر ما یو بر آژھ میا نے بر آژھ میا نے
 خسر گر لہ یو باقر خانے باقر خانے
 تی ہو دستور مالہ میا نے مالہ میا نے
 ہن ہن زام جھم از روز سانے از روز سانے
 سرگو محمود در بار چانے در بار چانے
 کسور سر مد تو از روز سانے از روز سانے
 (غزلن تہ موسیقی شہزاد بیاض ملکیت محمد امین ابن محبوب)

۹۲

دولہ بوز وند یو دولہ ماشوقو دولہ ماشوقو
 شین زن کا جھٹس ما جوین لا جھٹس
 ما پنے تاپ ما کلہ ماشوقو کلہ ماشوقو
 کن تھاو یادن پین فریادن
 یادن وند یو کلہ ماشوقو کلہ ماشوقو
 بال جہر زام جھٹس تو لہ تے ہونے
 روشہ دولہ ہوشہ دولہ ماشوقو دولہ ماشوقو
 تیل بلہ کاڈر وندیشیلہ زام جھٹس
 گھٹنہ شینہ ما پھولہ ماشوقو پھولہ ماشوقو

محمود کا می چھے زمان ز ادری
 سورے دنیو یو کل ماشوق کل ماشوق
 (پڑانہ قلمی نہ سنجہ پیچھے)

۹۳

ز لہرون دود چھم چون لہرون
 لون کساہ کر ہم یادون کرون
 دگر سواتیو چھم در رنگر ان
 کو کو کو کو کر ہے کنبہ دور ان
 اسبہ زبشہ کوے چھک دور ان
 چنچو چھک تھر تھر کی تہہ کو چھانی
 وچھے زلف چانی چھم چھان
 تھر تھر زنبہ پیچھے کوئل جون
 رز بان کھور عشق پیچہ کی
 سونہری اسبہ چھک تہہ ز لان
 سادے لاگ کر تھہ واد پلان
 نالی چھے کھناب زال استان
 زال پوتر ہار تھر پوٹ چار خان
 پوشہ مال زاہ تہہ چھتہ دار پش
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 لائی زوری تھو دنم کرونے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 دوی پھول چھے نورونے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 برقی تھر چھک وچھانی
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 پیر کی پاٹھو بان لہرونے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 مدد مدد مدد والان
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 وہہ ڈچھے سول سلطانے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 خوش پوز چھے پیشانی

دوشنبہ دہلیہ محمود چٹے کرشیان
 مارمیشہ زار بوز سونے
 (پیرانہ قسیمی نو سنجہ پیٹھ)

۹۴

اسے دیدہ بیدار دیدار می بینی   دے محرم اسرار دیدار می بینی
 دوزیا چٹے ذراعت دوز بول کوٹھتہ   گوٹھ سوٹھتہ چٹے کوٹھتہ
 دیدار می بینی
 تومن منز چٹے نظرس دومن کھٹے سچک میریوبن
 دیدار می بینی
 گوٹھ کٹھ پڈا کٹھ کٹھ چٹے چٹے
 دیدار می بینی
 شکھ زکھ تہ خسد حال پینہ پیک کٹھ تی مثال
 دیدار می بینی
 یانٹھ تہ کاسکھ ہے آڈ پیکھ تہ
 دیدار می بینی
 خدی تہ مبدی تراو زبان تہ پان شراو
 دیدار می بینی
 ہفت او دو بلٹھ سارن چٹے کٹی دہتہ
 کٹھ کٹھ چھو چھو بسیار دیدار می بینی

و ابریزد و پر خفته روز کر پاؤ دؤندس سوز
 اؤ سینکده موشیار دیدار می بینی
 دل زان چه طوطی بولان تے خوتے
 پیچیده ناوتن کفتار دیدار می بینی
 دل زان عرش الله اکبر منز چو پادشاه
 آنچه کھور خدمت کار دیدار می بینی
 باغوان چه در بارغ گل و چه تپیلن لاگ
 از رف گل و خسار دیدار می بینی
 نیت و س تپ شد رس منز و چه مفتی لدرس منز
 در غارت بولم کھار دیدار می بینی
 و چه بارغ صفتان نقاب چه داتس
 در پرده چه ستار دیدار می بینی
 چه یار پانس نش بیت و پاچھو شرب شیشه
 سن چیت کھنسی خمار دیدار می بینی
 فکرو تپ ذکر و س تپ پنا سپوز کیتو
 شب و روز چھک بیدار دیدار می بینی
 پر ذکر الله چه سچھے زووک زو
 الله چه چھت چه تر سمار دیدار می بینی
 بود و چه و چه منده گزده و پیشه پی کر پزده
 اے مھروم اسرار دیدار می بینی

یہ تھ پیٹھ نہ گت کھ دل تی سینی خار

چھک فاعل محنت ار دیدار می بینی
مکینہ وہ تھ چھس خوش روز قدر

گل گزہ چھون موٹہ خار دیدار می بینی
چھک پازانس زہا یہ گزہ تھ تھو دانت

درفانہ چھ خار دیدار می بینی
مانوسس اندر شہا پو پوری گتہ کر با

پانس عشق نار دیدار می بینی
ماشوق چھتن نون زنگہ زنگہ دتس دن

ہرموہ کھ چھ آشکار دیدار می بینی
چھنہ کاشہ تر زہا فاعل پانے چھ پانس

در کوچہ و بازار دیدار می بینی
نرمانوچہ جوان سبیل سینی کیسان

تیبہ دچھش چھ وار دیدار می بینی
سہ کر تر پن پان اذ راہ ذل و جان

زچھتن پ جاننا وار دیدار می بینی
کاکو زہا قھش زہو دیشتر مو پیداکو

ہر صورت دیوار دیدار می بینی
محمد پیتے بس امراء و بنتہ کس

گارن گر چھ یار دیدار می بینی

(مہجور لایبریری منیر فرید تہ سیتی منیر بیاضیہ)

و اما ہریم پانترہ شارچہ اے کس قلمی بیاضیہ منیر ہریانہ (ملکیت پروفیسر شاد)

۹۵

بود و چم معبود چم نابود فے نوے لو
 سود کوڑ چم مقصودین چم ہر شے نوے
 بابا داد کو صاحب سوئے چم کابلے نوے
 شب چراغ لالہ کہ کھوئے کہن چم شے نوے
 ہرہ منہ کہ دیل اندر پکان گئے نوے لو
 ڈنڈ کو پورس اندر و چم کج شے نوے لو
 خوجہ بیچہ بڈ گراوے لےس چم دراوئے نوے لو
 یس بیس طلب شس باو یون لارن صہ میوے نوے
 شہتر و اےس پام میدان مہتر پیئے نوے لو

.. ..
 جنیہ ملک تہ حسن ملک چم حاتم طے نوے لو
 نرم دیاں چمے علی ملک فقر چہ لے نوے لو
 نمود کا کوئین دوں دوسدیس و دان چمے نوے لو
 طلبکہ بازار نیابلس دروہ گے پئے نوے لو

۱۔ پیم لفظ چھینے قلمی نو سنجہ پیچہ پر نرنگان ۲۶۰ اکتہ مصرع چھینے
دویم مصر دھتھ۔

۹۴،

گر اودن گڑھس تراون چھینے لود	یاون مرزی چھاون چھینے لود
پہ کو گڑھسنا کو گڑھس لود	بڈ کتہ ڈھانڈن سہ کتہ چھینے لود
سنبیل تنی نو مے لود	رنبل مومے سیتہ پاؤ مے لود
اکہ پتہ ڈنڈن لو گے لود	گوہ لاب رنڈس شبنم گے لود
تراؤ دھتھ توئے رو شے لود	ناحقہ کوئے رو گے لود
رے رے ڈھوئے لود	سہ کتہ سہ پڑ بر مے لود
یارس رستے روئے لود	یوہے پوہ شاک چھوئے لود

محمود اس لول او سیمے لود

خود دا کے شہ ہوں کوسے لود

۹۵،

ماہ متہ تے سپرس چھک مر پوش

کتہ کوٹ بڈ ڈھار دھتھ متہ موروش

پاپہ بڈ روز تم تہ روز تم ہزار	جایہ جایہ جوین تہ آب سبزار
کتہ کوٹ بڈ ڈھار دھتھ متہ موروش	سپر کتہ کوئے چہ تھاؤ تم گوش
سپر پوش منز چھے خال ہزار	کیاہ بڈ وئے چھیم ماہ رنڈسار

الشہ ربی اولیٰ پیر کو زنی
 محمد پینے سے سروا رہے
 نکلے شہادتتہ پر زانو نے
 نکلے طبع سے ستر تھاوے
 عاشقین ییلہ آئے عشق تو بھے
 نکلے شے مرجع اصلن گے
 حیات الہی یم چھ تم نسامیے
 کہہ ناہن سامن رسد گے
 کیشتر و پیالہ بے پیالے
 کینہ چھ تو تہ آؤ تو کیشترن چھے
 والا سلام دہنی پر زمان گے
 پاؤ کو باکران بانن سے
 کھلے نجبہ عرشک چھے
 پاؤ کو باکران بانن سے
 فکر سو تو تو ذکر منیر تو سے
 پاؤ کو باکران بانن سے
 درود رحمت تین بڑے نے
 پاؤ کو باکران بانن سے
 کیشترن چھے سپن طے
 پاؤ کو باکران بانن سے

ہزاراں گلشن پوش چھے ہونے
 از سنگ بہتر بن چھے ہونے
 محمود قلندر سانس گے
 پاؤ کو باکران بانن سے

۹۹

اُندر نیم دود بے کس و نہتہ زانے
 دوزی بہتس آیس لاجام دکانے
 کالی ہو گزہ یو اچھہ دادانو
 کبر کڈتھ زنیہ مو آئد دادانو
 مسافر پاؤ میا نے ہو
 کینہ تر نو سو د ڈرام پیٹہ والو
 مسافر پاؤ میا نے ہو
 دود نم ہمیش بے گانو ہو

شرم تو باثر نیرنگم پتہ روانو   مسافر میانہ پانو ہو
 کر کیاہ تیرے پتہ فاضل آسہ پانو   باز نو پیکر کتہ روانو ہو
 دین آم سوران کر سامانو   مسافر میانہ پانو ہو
 مسکین دنیا ملک وارانو   ہوش تھا جس چھتہ پانو ہو
 محمود باپ کتہ چاہ کسو زانے
 مسافر میانہ پانو ہو

(۱۰۰)

دے ویشو بوزتے کوٹ کال پزارس   یارس سوز پانام
 زھوئے پتہ کتہ کر زار دینتس یارس   رومہ پتہ تن کر نم تزام
 بالو یے کر چھنے زاکر دانیکہ یارس   کاکر چھ کر چھ گم نام
 صبحیکہ کھوئے چھس نوڈ رومہ سارس   منشد من چھ کر کن شام
 یار داد ہول گوم بال پان مارس   وار بوز لول دی آم
 تھوئے رنگ رویتھ گل زارس   یس بر بطی مقام
 دو تہ سہ سہ بک و تہ رفتارس   کتہ چھم سہ طونی خرام
 کر نہی مولی دن سہ ہزارس   کاکر تہ سہ سہ سہ غلام
 یرتھ کتہ واقف کر تھہ اسرارس   رھارن سہ صیرالانام
 لاشک پانچھین تس پوختہ کاکر   عاشق کتہ آسہ خام
 مازن ہرگز نیچہ ازارس   ساز دار اوکس مدام
 محمود زتے ہوو تس پیر شکارس   کتہ تہ چھس در دام
 (پڑانہ قلمی کہ سچہ پچھ)

(۱۰۱)

گزشتہ دیکھو دیکھو تے دلدارس
 پیالہ چھس بڑاں شاہ مار زارس
 کیا ہنسی تے روں نیچہ ٹھارس
 عاشق تے راہ ورن کتبہ و تیر لارس
 زلف میلہ و ہرن تختہ رو خمارس
 بلوے تیلو میون پھیر تے یارس
 موختہ کرم دفتے تے پوختہ کارس
 چاہ چھپتہ زھارں پرچہ بازارس
 نو توں کیا کھلاہ نیس کارس
 محمود تے ہو نیچہ سمسارس
 تے روں چھپتہ آرام
 لاڈی زورس سوز باغام
 خیار کوم کاٹھہ نے آم
 وحشی کتبہ گزشتہ آرام
 مشہ من سپہ شام
 گل میلہ آسہ گنم
 کوہ زانہ زنجش غلام
 یار چھم علی مقام
 ناخقہ لوگ دردم
 عشقہ داد بسن غلام
 (پیارہ قلمی نوہیچہ پیچہ)

(۱۰۲)

روز چھم چائی تے بوز میاؤ زارو
 یینہ تے ہو ققم ماہ رو خمارو
 صبر چہ وائے کور ققم خمارو
 فریاد تے نالہ درام بارو
 آلو جانے بال سدارو
 یارو زئے کوو نیو ققم دل
 تہ تے پیش آم بوڈ کمنزل
 یارو زئے کوو نیو ققم دل
 لالو زالہ کوہ لا جھنس گل
 یارو زئے کوو نیو ققم دل

اُسے دیکھ کر کیا چہرہ لکھتا ہے؟
 اُسے اوس آرزو بوس و کنار
 نال کو دیکھو لہتم کا لہ شہار
 شالہ مار باغس چنوں لہزار
 شرم پانے میاں ہی لہ کچار
 دُور میرے چہرے چہرے قرار
 زہر کچھ عشق چہرے آزار
 میرا شہر چاہے چہرے آزار
 ہم ہر نہ چشمہ چاہے کیا سوہ دار
 اُسٹم میراں کا سٹم خار
 کیتیا ہسوتی ہوشہ ڈلو
 یارو ترے کو لہ جھننگ
 زلفیکہ زلف سوتو لہ کابل
 یارو ترے کو نیو ہتم دل
 زور کو ڈول ہم گوم مشکل
 یارو ترے کو نیو ہتم دل
 کہ گزہ یار س یار واصل
 یارو ترے کو نیو ہتم دل
 مرنے میاں کیا چھہ حاصل
 یارو ترے کو نیو ہتم دل

عار و سب یار چھہ نہ یوان عار
 دایہ بوزخار کیتو گے عار
 کس دین محمود چھس ناچار
 یارو ترے کو نیو ہتم دل

(پڑانہ قلمی نوہ سچہ میچہ)

۲۷۱۲ پن دوہن میرن ہندو لفظ چھینہ سالم وہ حقان قلمی نوہ سچہ میچہ

(۱۰۳)

دین ہے حق و تم گوش
 اندری گوئیہ نام جوش
 فراموش نہ کر
 تو پریم دایہ نہ بر

دہ ستر چھوٹا پمپوش
 لا گھٹہ چھک خاموش
 تہ ستر روزک باپوش
 سر گز کھوت پمپوش
 سارے ہنڈ سر پوش
 محو دن دیت گوش
 فراموش می کر
 پانترہ دینہ ساز پر
 فراموش می کر
 سردار سون پا غمبہ
 فراموش می کر
 پیرس چھوٹ دوان
 پانس می لھاہ بوش
 فراموش می کر
 (پرانہ قلمی نوہ میٹھ)

۱۰۲

چانہ برتل رادہ م راتے
 آواز و اثرے نو
 کھا سو دودہ لہ برگ چھنڑے
 جھس سوعہ رگہ ہمبر زول
 کالو میلوقیا مڑے
 آواز و اثرے نو
 ژوئیز شو بے بخد مڑے
 گز صا جوبہ شریختہ نہ زاہ
 آواز و اثرے نو
 آد ناو پیوم لہ مڑے
 ونہ لہ مڑ عشقہ برانڑے
 کن حق او محمود س

مکن صورتن گزہان میثرے آواز دآثرے نو

ع "آواز دآثرے نو" چھ لہ دیڈر مہندہ واکھ تہ دیوان مانہ۔ ممکن چھ
محمودن ما آسہ تہہندے بائیں پیچھہ تضمین لیو کھت۔ سے
سچہ نہ امہ بائیں کاٹھہ قلمی نوہ سچہ دیاب۔ (ناجی)

(۱۰۵)

گوم بیدادیاں چوئے چھکنہ بوزان زارے
داد چانے وہند پھوٹ موسیٰ ذول عظم زارے
دوبوے عظم تیر بجگاں ام زخماہ کارے
لولہ دا بچہ گاٹھ ترو ترو خون کینہ پوک جارے
شیشہ مسہ کی پیالہ چیتہ مونشہ لگہ پارے
غوصہ ماچھے سوں دلس توہندہ ووتھرے سارے
حالہ آکے نال دول تم زلف سیاہ زارے
ہند کرلےں میانہ مرہو کھٹ کھٹے نے زارے
زہرہ روئے یارہ میاں کھٹ کھٹے سارے
چھندہ رآو کھٹے رند و زندہ رآو کھٹے سارے
بوسہ دے دھن پادن آدینچ چھم یارے
لوکہ چارس کوہ گندہ موکہ جارس زارے

زہر زائے جھٹس زہر کوتاہ خاصہ عشقے ہر کرے
 گاہ جھٹس بوجھتے نارے کو تڑپم ہنکارے
 تھوڑے روز تھوڑے سیوڑ وچھتم کرتے از دلدارے
 رنگے رنگے پوش باغی پوش چھاو تم سارے
 ستے وری شے پیچھے یو تام کرے انتظارے
 دود پینے نے باو کس تے راو کو در دل سارے
 کرانہ درائیں چاہتے ہاتھ کڈ مئے واراہ خارے
 نہتے تے زندہ راو مئے تے پیچھے کرے شب ادرے
 زور زارے نالہ ریت تھوچیلہ مشہ نے سارے
 محمودس دادو کم کم تھو کو یو مسسارے

اے پروفیسر شادیں لبش یو سہ غزلن ہنر بیاض موجود چھتے، یہ ہاتھ چھتے
 تھو شادیں تے پیچھے کتنے جھٹس لیکھتے، غزل کشیری مطابق وزن
 غزل مرحومہ مولفہ محمود ٹائی، امیر تلیہ چھتے باسان زہر عربی فارسی
 غزل تیر چھتے محمودی، امینیک بہتم شاد چھتے یہ

دیں کلام ما پندارید در شعر و فنوں
 اِن فی ہذہ الآیات لقوم لیشعرن
 مزید ٹو بڑے نہ آسے کہو چھتے یہ غزل و کلیات محمود ہنر
 درجہ پوان کرتے۔ (ناجی)

(۱۰۶)

دُچھان بالہ گوم شامے   کوئے آئے یار
 لیکھو لیکھو لاس نامے   لیکھنس چھمنو وار
 اُڑی قوم نامہ پاغاے   کوئے آئے یار
 خابس منڑ دیکھاے   یادن برم بازو کار
 مے خاب اپڑوڑاے   کوئے آئے یار
 عاشہ موت عشہ مقایے   نشہ زن کوئیڈم نار
 نارس سور گئیائے   کوئے آئے یار

محمود شہر تہ گامے
 صاحبس مچھے و نان زار

دیسویہ چیلہ و نیائے
 کوئے آئے یار

(پڑا دی قلمی نمونہ پہنچو)

(۱۰۷)

دمن منڑ دمن برم کر حق پرستی   لمن گڑھ تارسی بر طاق مستی
 کرکھ یٹو نیستی عا جیل تو پائش   بجکھ مست یٹوہ بر نیبرکھ زہستی
 زفرش خاک کر پرواز عرشش   مرڈ شاہ سپرہ بن کج شکہستی
 انکھ عالم اکرن برہم بیکدم   رسی در لکھ اتن دس بدستی

ز تن نالہ شمسو اللہ   یہ ملک دل زالا اللہ دہستی
 طریق قادری اے سرور دی   نقشیدی وہمہ رانے و چستی
 غنیمت ز درگاہی چھتے یہ راور   ذکر پر فیکر اندر کر مہستی
 نہ چھکھتا داد دیکھ پشاور   کئی فرصت نہ کرو عہد مہستی
 دل خود دلبریں کن غنیمت چاہر   چھتے منظور تیں نشن دل شکستی
 درون منزل جاہاں رسی کے   مگر از عشق برجیاں تانہ بستی
 دھال یار کر محمود حاصل
 مگو اسرار عشق شرح مستی

(۱۰۸)

موردش مساروش ہیو ماہ مٹیو وے
 رکھو چھتے زئے حُسنک بوش ہیو ماہ مٹیو وے
 نیا مٹھ چھتے روغن جوش خائن بولدا یو
 پانے سانس سرپوش ہیو ماہ مٹیو وے
 بنگہ رنگہ زھار کھتے بولکہ رنگہ دے وئی
 مئے تہ کو فراموش ہیو ماہ مٹیو وے
 دردانیہ پیتا مو دور نکلن بول گرا کی
 شہ بان کپاہ بول گوش ہیو ماہ مٹیو وے
 دلہ وئی محمودین دلہ ہریتا مو
 جگر کس کور حقم نوش ہیو ماہ مٹیو وے (پانہ قلمی نسخہ پیچٹ)

1.9)

دَمِ دَمِ پھیر تو دِلِ کس کا پیر
سُلو دھتکہ، وُجھتہ تر گُن آفتابِ کس
موتِ مہو دَمِ دَمِ دَا کس مہو پیر
دُنیائے اُن خیزدن چھک خابِ کس
اَصْلِک مائل مہو و صِلِ کس تارِ کس
تنہا روزِ تہ و چھتہ تہ آہِ کس
نعمتِ پُر اَران کتہ چھک خابِ کس
مرد و چھ چھکس نقابِ کس
(ز پر اِنہ قلمی نو سنجہ پیچہ)

小

آوئے کیا س گئے زونے
 لایق اور نہ میرے زبونے
 گزرتے تھیں دھندلے دھندلے
 پڑاؤ لگیم میلہ تو لے
 مرد و زن کیشتہ دوزخ سونے
 محو آسن عرش سنے

گنوے گیمو ہتھ بڈی نیلے
 کڑا دھتے زاہ پڑ بیچ رہا ہے
 اڈے لوگم کیا چٹھ پاپے
 نمپکین ہنر ما آسج تہا ہے
 دوزخ دہڑا آسکھ متا ہے
 فرشتے چٹھ کڑا آسکھ جا ہے
 (پیراہن قلمی نمونہ چٹھ)

۱۱۱

لا الہ الا اللہ پر تو
 زندہ بود روزو زندہ پائے مر تو
 پائے مر تو نیست نہاد ایم پر تو
 کما کر نفس رمضان در تو
 کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
 مار غصہ نفس مار کر کل
 کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
 قائم روز تو نفس بر کل
 کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
 سخن گز شک آسکھ بود مر کل
 کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
 عشقہ آتش و آتش بر تو
 چھلے سے آد کالو کوثری

محمود رثا رثا عملے کرتے
 عملے کرتے تیر پر کل

(بیا جن محزون)

ع۱ یہ شہر چھینہ پوہ و مہمان - ۲۷ پرتل - پرتال

۱۱۲

مردود ہو مو پیتو لے
 دام تھو تھو موئے موئے
 پیہ پیہ و چھتن پیہ نے یار
 عشقن چتر سے اسرار

بیتہ دوزخ نہ تیرے ہاں ہے   دتہ دتہ آسی تیرے سبزار
 رشلے منزک یہ ہو چھ جمعے   دلہ کنہ ژٹنس گترہم بلہ دار
 زینہ پانچ سو دھویم تم ناموئے   چھی رتم ذاتس بنش رودار
 دھلک موئے یس دیمہ چھے   اھلک تھو پے بنہ دیدار

محمود یس کھو اہمینہ خئے
 کہتہ پانچ سو بنش دیشن یار

شاہ تہ مشہود و چھتن اتی   یسیر چھے چوئے بیت اللہ
 ریمہ ریمہ پر تو لہ تے لہ تے   دیمہ دیمہ تس کن ہو اللہ
 لا اللہ رھاہن تہن یسیر چھے تے   قبلس کن تراو ہو اللہ

ہو ہو محمود پر لہ تہ لہ تے

روح چون بنہ او روح اللہ

(پڑاہ قلمی نوہ پچھ)

مثنوی

۱- شیرین خسرو

۲- شیخ صنای

۳- قصه لارون رشید (۲-۱)

۴- یوسف زلیخا

۵- لیلی المجنون

۶- منصور نامه (۲-۱)

۷- قصه محمود غزنوی

۸- پسر سلیمان

۹- یک حکایت

۱۰- اُکده حدیث

شیرین خسرو

اول حمدہ تیس بیگو پاد کوڑ جان
 دروڈ بے نہایت بر محمد
 ہزار اس منقبت بر چار یارش
 ز بعد حمد و لغتش تھاوتن یاد
 چھ فرما دن نظامی دائرہ مائیں
 دے کیہ ادس تس جاہ و جوانی
 چار دہ سالہ شاہ چار ابرو
 صفحہ کیہ اسوہ تہ شاہزادیں
 دہ ہر اکہ در اوئے سالن شکاریں
 خبر کے بادشاہس دوت دادیں
 تہ کوڑمختہ خیمہ سروس کو خفیہ دار
 زمین و آسمان و عشق و عرفان
 بڑا صحاب کبار و آل امجد
 چار ارکان دین استوارش
 دے شیرین و خسرو عشق فرما
 سہ خیمہ سروس چھ پتر شیر و آتش
 بصورتہ ادس زن جمشید ثانی
 چو باہ چار دہ تابشہ خیمہ شرو
 نہ تہ خیمہ سروس نے کی قبادیں
 گراہ اکھ پیلہ کو پر کشت زاریں
 لکھ آوارہ کوڑن تس شاہزادیں
 رفیقو دوستو کوڑہس مداوا

۱۔ بر اصحاب کبارش آل و امجد (ن ۱۲۴۸) ۲۵ پتہ شار چھپنے
 قلمی نسخہ سنہ ۳۷ پتہ شار چھپنے اپنی نوہ شخص شہرے یوت۔
 ۲۔ نسخہ کوڑ تہ شہین تس شاہزادیں (ن مہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۵۷
 کوڑے تس خیمہ سروس (ن مہجور)

شفیعاً خاصہ اور سداوہ شاپور
 تہی و لٹوئیں کھتا اسے خسروین
 مہین بانو دیاں چھس نو ساری
 عزیز از جان چھے تم کوئے بے کور
 تہدے قد خراماں سرو آزاد
 سیاہ مویو پر پرتے تیں چھ تالین
 خط فرقت میان مویو چھین
 زریں طاقتی مرصع کار بر سر
 گھٹا منز زن چھ کھوت آفتاب
 پس سر کیا چھ تیں کوکل پریشان
 قدش قائم دو کاگل در نماز ست
 خنجر مستی تو جو خرم دین سخن
 تے منز تھہ ڈنڈ تیں ابرے موزوں
 ظہور نور حق پیشانے او
 ویکس پیچہ پاک تیں کیاہ اوٹکان
 بمن منز حال تیں مابین عینین
 خلوت محمد اسرار مستور
 زاناہ پادشاہ در شہار من
 لیسہ کاٹھہ کمی در تاجدار می
 بد نیازن چھے آہش جنتی حور
 رہہ پر سندی دست بازو شاخ شمشا
 مہ مہ لیں چھے تو چھے کستور تالین
 عجب پر نور جوے چین و چین
 دے کیاہ چھس شان بر مویو غبر
 تے منز سہیل جافی کوہ لاہ
 کند دل تمن کیتھہ ہم چھہ دیش
 بقدر عمر عاشق بس نداد ست
 منا آسہس سفیدی چون سخن
 دیوان اس در تھہ زن شمشیر خون
 چہ گویم وصف عالیشانے او
 تے پتھہ آفت باروز روشن
 تے پیچہ شوبہ نوقطہ بر سر عین

۱۔ انظامی بن چھہ پنیر کتا بہ منز "شاور" لیر کھت قلمی نوہ سخن منز چھہ
 شاور بیکھت ۲۔ قدش قابل (چھہ ن) ۳۔ پ شار چھہ ن ۱۲ منز
 ۴۔ چھہ بر مقام کا بہ نویسن (ن) مہجور۔ ن ۱۹

بُن مَنزِ خالِ مُشکِ اُدزو مستو
 نئے زن زنگیہ بازو کشادہ
 دو چشمِ ناز چھس چشمانِ آہو
 تیرے چشمِ یا مٹھ مرے دیشان
 یے تیرے دستِ چشمو کر کے کاٹکل
 یہ مر زمل چشمتہ دیشمتہ گئے بیمار
 دو چشمش پر زے بچوں دو چشمہ
 بر مزہ غمزہ تم کو شند نار و زمل
 زلفِ شہمار اچھ اٹھ شہس گنجس
 کران یا مٹھ سو مٹھ ہار بچے کش
 اچھ دال نیز کھو تے تیرے اس
 بھگیاں کر یو دوے اکھ اشارہ
 کئے بوڑکھ وئے از حال فیکٹ
 روغس پیچھ شو بہ یون کیاہ زلف خال
 میان چین زلفش خالِ مُشکین
 روغس پیچھ شو بہ یون کیاہ خالِ ترو
 نئے زن زنگیہ بازو کشادہ
 وفان زن راز مَنزِ شہسپر و سستو
 آدہ بر سر آہو سے مادہ
 ز جود و کار ظالم یار بدخو
 مٹھ سو سے ناز دیشمتہ تم تر کشن
 تے چھی وں ز مٹھ یلم ہرے کاٹکل
 ز مٹھ شوق دیدہ شد گم سار
 ز شاطنشہ چھس عشوہ کرشمہ
 فریبہ مجہ کیاہ چھ ہاتل
 نئے پیچھ ظالمہ لو دمت شکس
 مَنزِ مشتاق کتیاہ واترے کش
 ز زخمِ ناوک اوکس نہ بر فاس
 کر مَنزِ دل سنگ سارس پار پارہ
 سیاہ دل نار مَنزِ نے در او بھتتہ
 غریب عا شقین کینٹھ لو گت زل
 ہر سو ڈھالہ ماران آہو سے چین
 محب شاہ جش در بارے دومت
 آدہ بر سر آہو سے مادہ

عا بہ شار چھ (ن مجبور تہ ن ۱۲۲۸) مَنزِ یوت اٹھ جاہ ۲۷ شوخ دیدہ
 (سارمی قلمی نمہ سنج) ۳۷ گڑھی دل سنگ خار س پارہ (ن ۱۲۲۸)

تھتھ پچھتھ سنگ اسود شو پ کھنسن
 دزان زن مر شو قول شو بان زن
 توے اسپند چھ نار سے پان زالن
 ز سیمیل دستہ عسکری سمبہ لاوان
 کنن کیا ہ شوہر دیو چھنن وار
 سے ریشو روکھو متو روکھو چھنن
 محلے منز زن ستائے شولہ دروان
 کران تم بیکرا زن وار مارے
 کھنن داتس شر اصل کا تھ طوطے
 نئے ما چھنن رتے سانیک بھانے
 چو شبنم دانہ مار بر برگ لالہ
 تمنہ دھن موختہ ہارن شو پ شاپش
 دھن چون غوہ پچے تنگ با حلقہ ہم
 ز کر کو مو سیب سمبہس بر و ہر
 کہ ہم چاہ است وہم کر بابا ای بجا
 بہشتک جوہن کو شر چاہ زمزم
 پیسے خر کاویا ماروت در چاہ
 دزان تے پان زالن چھنن پچھتھ نو

شبان کیاہ خال تھتھ برگ گر لایس
 شبان کیاہ خال تھتھ برگ لایس
 توے ہیو تھتھ چھ بدل داغ لائن
 ز رومخ ما دھتھ چھ روکن تیلان
 بہ عقل دیوش تھو تم کوں دایے
 ستے فٹو موختہ کی دیو کوں
 کنوٹو دیو فٹو چھنن دیو چھنن
 پزل دیو چھنن اردو چھنن ستائے
 شکر بچھے دوہ زالن لالہ کھتے
 دوہ زانو کھتھ زن چھ برگ پان تے
 دھنن منز دیو پچھل چھنن موختہ
 اسن وقتن پوان چھنن گپہ خرش
 سہٹا بار یک پنی خنجر ہم
 دھنن دھن تل ہر گن چھنن تے
 قرار دل بود نایاب ای بجا
 ہونے منز باگ چاہ یا در طرہ عم
 ہونے منز کیاہ چھ شبان خال دل خاہ
 پشتر پشتر کار دھتھ شمع کو فو

بچم شاہ شاپورن قدم تل
 کر کن تیر کاغذس پیچہ ہاشمکی خوشتر
 گلشن تیر تھا دل آگہ برب ناگ
 بیکہ دیت بلبلودر بارغ نالے
 بہ گلشن آہ شیریں مست مندان
 پری روع خ منو منوشن اس بان
 رفیقن سیمو باغس اس نصیران
 پری تیرے غور اسن مست بیتے
 و زان اوس سازنے سیتا رنطو
 شرا بہ پیچہ چھ پیہر روع عرق
 نظر تر اوس و چھن اکھ مو تھا جان
 و چھن تیرے صورتس کن پیہر
 رفیقو بوسہ کریم جس غویہ غم تراو
 کو درمن ہے ہے یہ صورتہ نور و آؤ تو آ
 نقاشن کیم کو درمن تیرے نقش شکل
 بہ پس صورتہ و چھم تر کا تہہ تر تانی
 بہ پس صورتہ و چھم تر کا تہہ تر تانی
 اوس کھو تیرے زخوباں کا تہہ کو تہم تر
 گئیں آوارہ کر کے تیرا حب پیوئے

یہ ارمن دوت گو در خرمن گل
 یکھت در بارغ شیریں تر و بر پیچہ
 شیریں در بارغ نیہاں مہلا لگ
 دیان تو تمام پیو بے داغ لائے
 منو منوشن تیرے دوائے درد مندان
 منو منوشن تیرے دوائے درد مندان
 رطبان اس ہر تر چشمو سیمو شیریں
 کر ان اس شہر شہرے پوشہ دیتے
 جوان اس مولہ کی مس مالہ محو
 گذرا از ہوش کو رمت در نظر تیر
 فرشتہ یار پی یا سحر و غلمان
 سچن ارغوانس زعفران پوش
 پیس پادشہ کنیزاہ حال لای
 پری چھا آدمی چھا وارہ و کو تو م
 یہ دیشہ ما پیس ارمان رسول
 اما تیرے صورتس یو د آسہ جانی
 اما تیرے صورتس یو د آسہ ہے جان
 اوس تر آؤ تیرے پیس کن گل چھم تر
 دیس ڈرو تیرے کاسم زو تہہ کر تے

و پری دیشہ ہنس ارمان (چھن) و پش چھہ قلمی تیرے سخن منز۔

تھتھے بوکڑھے سعد شیریں دراپہ لاران
 دھفتہ رفتہ رفتے اُس خاتے
 وُس شہز دور دیو نمٹن ناگہ چشماہ
 غبار گرد راہ از تن کوڑن دور
 کو چشتان اندر گے حال جاہان
 سعد بفتح زون زن گچھر فرافے
 پے بیتابی گزشتہ تھتھے شہز چھین تھ
 شبان اُس کوڑن شہز چھین حور

دیوان القصید غم سرور اور ڈھار ان
 وچھن از دور حورہ پان ناتون
 مرنہ موت مرے مشکیں ام عشاق
 بہ پنج اُس والان شانہ زلفن
 تن سپیں شہز زن عان کو نور
 میان مومے سراں چشیم بے غائب
 رنخ اور زن سرس شہز باگ پوش
 زلف ڈیشہ چھ نمیل دل پریشان
 دس کو غم سرور کھیاہ سن پری چھا
 بصورتہ چھن چھن شیریں بندہ
 پے یس نشہ کر چھ کھیاہ سنہ آسیا سے
 وچھناروشہ یودوے اسے شیریں
 ورن کھیاہ اُس شیریں پانز پانس
 شکارن آشیہ رستین ماشہ مادان
 پری زن آب زمرم اُس چھاون
 تہ ڈیشہ شہز حور و گوس مشتاق
 سہ پنج شہز بر گس گنہر قلعن
 دیوان اُس در چھن زن کوڑن غلاور
 چوہ زن کالہ لورس تل گزہاں غائب
 گئے دور و کھیل بر بنا گوش
 ڈیوکل مشکہ بربر عشقہ پچان
 پری نے اسے تیلو جو دوری کھیاہ
 پے دول نس مایہ کر تم پائے بندی
 مے یختہ اسپنہ پانس کھیاہ کھ
 چوگل دستہ ملن بو بر میر زمین
 کنن کر گزہاں مینے قتل جوانس

عایا بانن (ن چھور) امہ شہز پتہ چھن ۱۲۲۸ شریاکھ شریس شہز و چھان چھ

اگر چہ سیتو چھس نے گرتیہ کو لاندے
 گزھن رومیہ یو دے پرنیہ نادہم
 تنے تن لاگہ ہنس اما چھہ تنہا
 سہ ما آسہم نہ دیشم غار محرم
 وچھان اُس بونٹھ تے پچھہ یو ریاو
 دما روڈ پچھہ تہ ڈھار ان آونہ مرو
 دین دہن شرجہ تہ اکھ ڈورہے
 رتھن دہن تالہ عن کوڑکھ نہ پورہ
 سہہ شیرین واثیاست در ۱۰ این
 کوڑن ہئے ہئے خود ایا اس چہ کرم
 پھوڑم تقدیر ہئے کیاہ کوڑم تے
 یچھس پتہ کزاندہ ایں تہ کرم گرا
 ڈرچھس بو کزاندہ پیر پچھہ چھس پامن
 ڈرے روئے عصر پچھس کیاہ تنکے بو
 زلے تے چھس عزیزن خرم عزراہ
 کنیزن منز کنیزاہ چھم ملک ناز
 رتھن تہا دوتھ تے نش آیں ڈورے

ننان چھس خال خط پروینہ شے
 رتھن بونالہ سورے حال باوہم
 دوش منز کیاہ ولس شیرین خوشیا
 سہ ما بوڑم تہ موختس مول کزھم کم
 گزھن کھڑ دور تہا پچھہ کوڑن داو
 کوڑن نہ کا نہہ نشا تا تہہ دے پچھہ
 ملا قاتھا کوڑکھ روڈ پچھہ تہ دے
 سیٹھا نزد پچھہ واثیاست پیو کھ ڈورہ
 خبر کوڑ پچھہ بڑے تہہ باکھ لائین
 دریں (دلداہ) صد افسوس خودم
 اکتے عاشق آمت راوڑم تے
 ڈلہ نس وار چھمنہ روڈ نس جاے
 پچھس بو ہولہ چھم تے لولہ کامن
 ڈرے روئے تہا تہا پادن کیاہ رتھن
 ڈرے روئے تے چھس کنیزن منز کنیزاہ
 سحر گہ پیو کزاندہ چھم شاہ پری
 کوڑ تہا دوتھ ڈو لکھ تے شہرے

عا طالو بن (ن ۱۹۴۸) عاشق (ن ۱۹۴۸) ۲ چھاپی نوہ شمس منز چھہ پ
 ش ر غلط لیکھن آمت ۲۰۰۰ شار چھن ۱۹۴۸ ۱۰۰۰ یوت دلداہ
 (ن ۱۲۴۸) ۵۰۰۰ ڈرے روئے تہا تہا پادن کزاندہ (ن ۱۲۴۸) ۱۰۰۰

قرار دل لوگس نہ در چمن ہا
 مکانہ قادخانہ بر سب کوہ
 پکان پر دیز گو در شہر امن
 سمکھ شاہ پور شاہس بر سر راہ
 خبر کیشہ چھیند لکس شیرین کیا گو
 غیر بوزیختہ سہ خمر کو غیر دار
 اچھو ڈی شہتہ بے رو دس دگانے
 نہ چھس شاہور نے شب دیز خمرنگ
 ولو شاہور و نغم کیاہ کرے بو
 سہ ما آسم سما پیچہ ماتس منز
 ہمیتہ کرے کرے پکان و لو انتم یو
 سہ یا مہتہ دو مت زہان شیرین
 دوپس شیرین لے شاہور بیباک
 وچھت پانے مے آسم کم مکانے
 دوپس شاہورن کیشہ چھم نہ تقصیر
 بے سوزن خمر سوزن و لو انتم یو

گزہ صحتہ سہے رڈ اُخر جاہ تہا
 دوان اُس ناہتھو پیچہ راہتہ تہا
 شکارن دوانی دوان گلشن گلشن
 و صحتہ پیو بیژ کو دوان افسوس تہا
 تہے کر داتہ داتہ شاہ خمر
 دیکو سر باو کس مے راہور بار
 سہ یو دے آسہ ہے شیرین نشانے
 غلط کو دغم گمان وقت کو تنگ
 تہے نش نے داتہ شیرین پیو مے بو
 غریبا بے کساہ بے دیز غمسن منز
 غمک دوہ سوز مت کیشہ ماتس منز
 وچھن شیرین برب جان شیرین
 سہٹا کر غمسن خجل دوہ دیز کوکٹ
 تہ تر اوختہ قادخانہ شوہر جانے
 تہ ہے دہن ازا دل ہی اوس تقدیر
 حکیمے پر نہ ناوی نبھن رنجور

۲۷ عاتقو منز (ن ۱۲۴۸) ۲۷ دوپس شیرین لے شاہور گستاخ
 خجل کر غمسن گمن منز یو کوکٹ اکھ

(ن ۱۹۴۸ - ن مہجور)

(۳۰ بیس غمسن پیچہ)

سینِ خموش وقتِ شبِ یزس کدوُنِ دین
پیکانِ تنِ خمیروس نش و اثرِ شیرین

اگر کس اکھ دیشد وُن تم شاد سینو
شرابِ شوقِ چیتہ تم اُسو نرس
پیکانِ اُسو خموش مکانس دستِ باد
شربتِ سائلن شکارن اُسو نیران
گلے خمیروس اکتس کیتہ چیتہ چہ
پوان اُسو اکھ اگر کس پیچہ دروش
گلے تنِ خمیروس شیرین چہ رشن
گلے خمیروس زمان شیرین غومے
گلے شیرین چہ پرویزس کرانِ جنگ
گندان اُسو پانہ و اُن شیرین خمیرو

زقید رنج و غم آزاد سینو
پیکانِ اُسو خموش مکانس دستِ باد
گلے تے سمبلن منزاک بھیران
ہتو ما شوقِ میاے چیتہ دامہ
کران اُسو بوسہ باہم گاہ در آغوش
تے کریم بوسہ لای تے فروشن
بہ واراہ لوسہ نووختس بھر بوسے
تے کور تھم ارغوانس سوخت
رفیقو و چہ ہمیں بانوہ پیچہ پو

(۱۲۴۸ ن مہجور ۲۵ صفحہ ۱۰۷ ق ن)
انہت پیتہ چہ اگر کس قلمی نووختس منز کینہ شار فومے
پیتہ پاتھو راتہ دوہ شیرین پوان
کہ تادر پیشہ تراوک روارو
پیکان ادس فوج لشکر پینے بس
دو نووے یام ڈسک محتکاز
سینو یک دل دو منزل سپر اودک
پیشہ سوے خموش سینو از شاہ پرویز
نش منز مہر چہ تم چھنہ واپ پاتھو دوھقان و اثرِ کریم بوسہ لالے فرو
(۱۲۴۸ ن مہجور ۲۵ صفحہ ۱۰۷ ق ن)

زمین شیریں دو پیس تھا و تم کن
 زن زیبا چو بند مرد بے ریش
 مشو دنیال مرداں چوں زلیخا
 اول چھینا خجالتھ کز اندر ایکھ
 تر چھک شیریں ہراہ نرک سے چھے
 تر چھک اکھ گل سے چھے بھل ہواک
 نے پس پیالہ چھتہ چھے مت امن
 یو دن بوزکھ نصیحتھ مائے مادر
 قسم دیت نم جدن ہند پاس کر وہا
 نصیحتھ آہ بوزکھ دراپ غلکین
 پکان گے مت پاضین پیش و پزیر
 بے مستی کو دین شیریں نائے
 عجب بیدار کر کو تم اے ستمگر
 مے چھم نہ صبر طاقت انا ل حال
 بے آب و دل آتش تر حسیہ کر تم
 شراب سے پیو پیوٹھ ناوکا نسیہ ہند شو

۱۲۴۸ چھن ۱۲۴۸ تیزے یوت ۳۰ تر چھک گلشن سے چھے (ن ہجور دن)
 ۱۲۴۸ تیزے یوت ۳۰ تر چھک گلشن سے چھے (ن ہجور دن)
 ۱۲۴۸ تیزے یوت ۳۰ تر چھک گلشن سے چھے (ن ہجور دن)
 ۱۲۴۸ تیزے یوت ۳۰ تر چھک گلشن سے چھے (ن ہجور دن)

تیر چھک شہر پہنکھی کا تم سے
 خدا میں دُعا ہے کا نہ ماحور دے
 چھ ظالم سارے پیچھے شور عشق
 کندہ کے تے مار پہلے دار روزیا
 گل دلیس مے و مطرب چھ ساتی
 غنیمت زان فرصت وقت افت
 پیچے پادشہ پن چھم چہ لادنا
 کہتے چھ ہم تے روضہ تھہرے
 کہنہ چھ میانہ کھوتے تے در دل
 یہ کہتے دُعا ہے تیس شہر میں کوکب
 کوڑن چھہ خود دایا ہے یہ کیتہ کوم
 نے چھہ نہ کا نہ تیر در دل تے سوایی
 بچلہ تے نشن پان مہ کو دُعا
 سہ کیراہ خود مرس کن اس مہ حاج

تیر تیرا دُعا ہے مہربان آسم سے
 ملائیک جو رقتے کتبہ بستہ
 چھ غائب سارے پیچھے دُعا
 غریبیں یار تہا لم دار روزیا
 چھہ نا افسوس صحبت روز باقی
 موحبت با گرا دو وقت خلوت
 بگاہ آکھ دین چھہ دُعا
 کتبہ چھہ مال توت بستہ پیچھے
 مے کھوتے کمر تے کرنے جانے دل
 غار تھہرے تیر پیچھے پیس آتش
 دل خود سر تھہرے سب زارہ پیچھے
 ہا کی چھہ پکان بو بر ہوایی
 بلا رخاس بالا فتنہ سوون
 سہ خود سرواوس تے مہ حاج دم حاج

۱ غائب (قن) ۲ ظالم (قن) ۳ غنیمت زان فرصت وقت افت
 (قن) ۴ جاے خلوت (قن) ۵ کو تھہ چھہ خود کزان دل توت پیچھے
 کہتے چھہ لول توت تھہ پیچھے بو (ن ہجور) ۶ کیتہ پکیتہ کوم (چھن)
 ۷ دل خود روئے پیچھے سپن زارہ موم (قن) ۸ تے تیر تے مہ کو لادنا

مصطفیٰ کیاہ اُسو تس نقش مرادس
 بہ غلوختہ خانہ خرمو راو یا مکتہ
 منجس شیرین شربتہ چاوتے تس
 سو مریم مہبتہ سے خرمو در مداین
 خبر بوزختہ سو شیرین آوہ ران
 رفیقو ہے شفیقو ہے کنیزو
 کریا تم زانو پائے بوز مس نے
 مئے کر زونم سے کو خوشخوار سے پیچہ
 تشنہ دل سے روچت زونم نہ افسوس
 خبر کینہ چھینہ یا مکتہ تام دوریوم
 شکارا زالیہ وول مت راو دوم
 سو تس چھپے پانہ وادختہ سون کر تس
 سونے دانے سو تس مئے گیم ترن
 خبر کینہ چھینہ کر گیکو لم کھستان
 دوہ شتر مس لولہ باغس ہی تو مسول
 گیس رسوا یہ عالم قاف آقاف
 کرمن سوسے پیش تس شہزادس
 لطافتہ کیاہ تچن ازخان نیامکتہ
 زہد بس غم غمہ صبیہ سادی باونے تس
 عدالت بریوختہ تختس طبل و دین
 بزادری حالہ کے نالہ دوان
 عزیز جان تو دل ہم ہے عز سرو
 لیکن روشتہ تو لم کانیہ سو ز مس
 مئے کر زونم سے کو بزار سے پیچہ
 تشنہ فرمان مئے موم نہ افسوس
 لدس کیاہ راہ طالع زاہ نہ پوریوم
 درو گمہ سو مبرمت راو دوم
 سونے تاوہر کو کر کو دون کر تس
 سونے دانے بہ مادہ فرولیہ برتن
 بہار تس مئے توے کوہرم زہستان
 بوہر موزن خستہ کر تس بوہر برتن
 بستہ کر قلم بس روہر نہ انصاف

۱ شکارا زالیہ لوگت راو دوم
 سوناہ ساتا سو مبرمتہ چھووم (ن ۱۲۴۸-ن ۱۲۴۹)
 ۲۵ ساس (ن ۱۲۴۸) ۳۰ ژوئیس کینہ چھینہ

دمس فرم یاد بوزیا نادمیوئے
 ڈو لم دل ژور چہ پیچہ کر غم جدائی
 دوپس دایو سوئس چھے مول کس
 دوائے صبر عشق راہ لگیس نے
 ہیرن ہیرا ہود کیٹہ ژور دوائے
 شباب خرم سروس نش سے خبر گے
 بغلوٹھ کو بکھاں در پیش مریم
 مے بوڑم آہ شیرین از دبارہ
 جان تو قسم من عہد کردم
 غم نہی نے غم نہی بیکجا لول بر تو
 مے بوڑم سوس مریم آہ در جوش
 سوئے ترا دیکھ وئے پو شاہ بوس
 ہیکھ ما دون اچھن مر تیرا لبتہ
 اوئن تمو خرم سرون شاہ پور دل شاہ
 تر گز خرم شیرین دن دو روزی غم
 مے چھم شیرین ہندے غیر شہ
 گیس فلوا پیش نایا دیوئے
 مرش بوکر سس نہ بے وفائی
 منس چھے ژور لاہ دم دامن تل
 یلا جے ان حکمس کیٹہ تگیس نے
 مدد امین داژ گیٹہ پیٹہ پرا نہ شائے
 ژے پیچہ شیرین شیدا درد بر گے
 بریو دوسے آسہ چوئے کا سہ ہم غم
 دویم کتھ شاپہ تھاون کیا چھ چاہ
 بہ عہد تو بگرد او نہ کردم
 کنیزن خرم کنیزاہ آسہ کد کو
 دوپن تن خرم سروس زہرا خاموش
 انکھ ما تاب تھہ جگس چو موش
 ہیکھ ما زہر پائے پان زہر لبتہ
 دلوش پور و نیم پیچہ کر و کیاہ
 مے تن کھوئے موافق چھمہ مریم
 یمنس پانے وئے از چھمہ فرستہ

۱۲۴۸ء (ن ۱۲۴۸) ۲۰۱ منس چھے کھور لاہ دم دامن تل (ن ۱۲۴۸)
 ۳ دوائے بے غم (ن ۱۲۴۸) ۲۰۱ جان (ن ۱۲۴۸) ۲۰۱ غلوٹھ خانہ کو (ن ۱۲۴۸)
 ۴ جبک جی تھہ چو موش (ن ۱۲۴۸) ۲۰۱ قلمی نو منس مر تیرا لبتہ بیکجا شاپہ شاپہ

قو بول یو دے کریم نے یو دے کرتن
 و نسن کینہ حال دل آگاہ چھپے پائے
 روائ تمکو شا پرین شپیر مینہ یون
 بہ نوشا پور تو تواتے یوتے بس
 صلاح ہے نانہ گاہ گاہ ماؤ تم رعبہ
 یہ تمکو وون نے تر از باہن نشو
 ہمین بانو مومہ می وادہ مے کو لیٹھ
 پترم پتھ کو دے وہ کو کرتے چائے
 درین مچھنٹھ سراسے فتنہ انگیز
 گوہ ناہ گارن پکاہ زالن بدو نغ
 غذا کیٹھ چھنٹھ الہ شپیر شپین
 بنی نا اوستادہ کرتے پاؤدا
 دوپس شپیر مینہ اے فرما د استاد
 و چھن شپیر مینہ تمکو مند قد و قامت
 بہ زاری وون فرما دس تر روزم
 بے اسوس لچ گز چپانی دشاتن

خریدار سس بن دپار دی تن
 تبتی تھو جا پے روزن بیتہ چھپے پائے
 تیز دارن تر رٹھ از بیخ تراؤن
 بے ترارس پتھ شے بیجا بے کس
 نئے از زلف مشکس یک سر مومے
 مے چھم پترن سگان مولن دوان درو
 تنجم خاری پتھرم تمکو سنز و صیٹھ
 بے چھس موصوم طفل شپیر خائے
 دزان چھس دزدوش در عشق پرویز
 بہ چھس از دورنش منز بیخ کا جکھ
 مے چھم توت تر پر و داتن باد مین
 دبان پیدا اسپن فرما د شیدا
 شرت سز و رخت سرخ دولت شاد
 بہ پردہ منگ نوون ایم تانت
 مے چھم اکھ جاکھ از کوکین بوزم
 مے چھم دہر مینہ شپیر تر و اتن

عانتے تھو جا پے روزن شاہ چھم پائے (ن ۱۲۸) ۲۰ گز حصہ تھو شاہ دن
 (قن) ۳۰ چھاپی فہم سس منز چھم بہ مصر غلط پاٹھو یکجہت ۳۰
 دویم مصر چھنہ دار دوہقان ۲۰ گز شرت تر و ولبت بنوشہ خوش باد (ن ۱۲۸)

کر کھنکھاتے کوہیں پیچھے شیر جاری
 بچھو یا مٹھو دھچکن شیرینہ مٹھو دھ
 پتھر پیچو ڈیشو وٹے بے خبر کو
 یمن شیرینہ مٹھو دفراد پانے
 کھوٹن تم کو کونٹر کالہ جھن جھ
 مٹھو مٹھو کڑھتے تن غم مرس وٹون
 عجیب کاراہ کون تمونگ تراشن
 کڑن جاری بہ مٹھو مٹھو جوہ شیرین
 زہرا دست شیرین چھے شکرتس
 دوپس کھنکھن چہن کینہہ غیر غم دوس
 وٹن مٹھو چھے وٹان تارپ شیرین
 وٹس شیرینہ واراہ وٹے فراد
 بہ غار مٹھو مٹھو سرتاج تروٹون
 بہ پیش شاہ مٹھو سروت وٹ فراد
 دوپس تمون مٹھو سرون وٹ لاکیا چھے
 دوپس مٹھو سرون مادر پدر چھے
 دوپس تمون مٹھو سرون چھک کھک مکاشن

۱. اسنگ مالے لنگ تر اوٹھ تے ناشن (ن ہجور) ۲. بہ خوئی (ن ۱۲۴۸)

۳. بہ فرست ۴. لہی بڑ کینہہ تے کھنکھ چہن مجر غم دوس (ن ہجور)

۵. دوپس تمون آسہ وٹن چھک کھک مکاشن۔ (ن ۱۲۴۸)

دوپس تمکو خمہ مروں کتھ چھے دس
 دوپس تمکو خمہ مروں غا و من دے بو
 دوپس تمکو خمہ مروں شیرن گڑھی دا
 دوپس تمکو خمہ مروں کیاہ چھکڑے دن
 دوپس تمکو خمہ مروں اذ دل کرن دور
 دوپس تمکو خمہ مروں شیرن گڑھی نا
 دوپس تمکو خمہ مروں شوخی پن شیرن
 دوپس تمکو خمہ مروں شیرن ڈنڈا
 دوپس تمکو خمہ مروں چھے ماکنیک غم
 دوپس تمکو خمہ مروں واللہ بار کتھ
 کران اسو گفت کو خمہ مروں تو فرما
 بیاراں گفت از خاک کی و آبی
 دز پروا ایرو چار کڑی توں
 کوڑو کھ تدبیر سوڑو کھ پونچھ کادیں
 اوکھ فرما دوں ہنس پر جنوں

علاوہ شارچھ جھاڑ پی نوہ سٹکس پیچھ غلط لیکچر علاوہ شارچھ جھاڑ پی
نوہ سٹکس منز ۲۵ پہ شارچھ ۱۲۴۸ منزے یوت ۳۷ وای بیداد (ن ۱۲۴۸)
ن مہجور) ۵۵ پہ شارچھ ۱۲۴۸ منزے یوت ۶۰ نئے فرماد نیہ شری منیہ کوم (ن ۱۲۴۸)
علاوہ شارچھ جھاڑ پی نوہ سٹکس منزے یوت۔

کوڑکھ تَس وادِ شیرِ پُشِیے دِموئے   و لیکن تیلِ میلے وَتھ پُسی طے
 اَنقَس کیجھ تیشہ ٹونگ مچھ آوارا   کوڑن تمبو پاء پارسے سنگ غارن
 اول برنگ کھوئن تمونقش شیرین   بزمِ بائی بے رنگین ونگین
 یئے نقاشن بے رنگس دُتین رنگ   نئے مشور پُسن نقش برنگ
 غدا و قتن غدا تَس صورتِ یا   دُچھان تَمُتھ کوئن گڑھان اوس محود
 کمر بستہ بہ اُمید وصالش   شدہ خارا غبارِ پامالش
 اَمُتن کیاہ ہٹ گیترا پُسن نان کوہ   کوہ ہنس منز کیاہ دوان بر باد اورھوہ
 دنان اُوس پوشہ کھچھ پیچھ دوتین   یہ کیاہ اوسم مے لیکھ کھٹ اُمو خداین
 دنان یارِ سن کنن گڑھنا صدایون   بہ چھس بندہ تر چھک برحق خود
 بہ صورتِ کھ کو کران صورتِ پرستی   بہ مانے پوجھتہ کو بے خود ز مستی
 کوہ ہنس منز و تھ ترٹم سورم چھن   دُباے چھم نہ تَس ودھ فی و چھن آتش
 پھر مے سنگن منز آب تارن   کوڑم کیاہ خود مرس و ن تم بہ مارن
 یئیس پچھ زو کوڑم تَس کیاہ بند پیچھے   بڑیس کن چھس چھان تَس کن لپاے
 یہ بے رحمی یہ بے انصافئے یار   یہ کوہے بے ستون ظالم بستمگار

۱۔ ادا وقتے (ن مہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۲۔ کوہ ہنس منز کوڑوان راتس دوسرے
 (ن ۱۲۴۸) ۳۔ ڈھالہ ڈوان راتھ تے دوسرے (ن مہجور) ۴۔ پشار چھن مہجور
 منزے یوت ۵۔ یارب (ن ۱۲۴۸) ۶۔ چھس تَس کن دُچھان
 یس چھم دُچھان پے (قن) ۷۔ اُکس قلمی نمہ تَس منز چھ اہ پتہ
 ۸۔ پشار پیم نم پاور پاشھو ودھ تھان چھ۔

ارجا بھتہ کو دے سائے بے ریاستی
 دودن تم کو سند ارجا بھتہ از خود اگو
 سوارے آریہ شیریں سایہ نے سوتو
 سوسہ شیریں بار فیضان وندپسائ
 تہیں تانت زتہیں پیو یار فریاد
 وچھن از کار گوشت کار فریاد
 وچھن مہر قہر چنہ اس نقش برنگ
 تن فریاد چوں گل دستہ از خاک
 وندے بوسہ رتے پادن مچھتے بکے بو
 رتے کرہے میاں با بھتہ میز ملائمت
 یہ کیاہ او مے رتے میاںے داد لانے
 کو د رتے اُنہ میچھتہ جنگل شز
 تہ چکھنا شز بھتا از جام شیریں
 دوپس شیریں لے فریاد دانا
 ہوس شیریں مینہ کو فریاد وچھن
 رنگ مطلب تہی تہی کن رو اگو
 تن تنہا گئی زنی دڑا پتہ تہی سوتو
 رہتہ بر مسند خوش اس خنداں
 دس تہ کو وچھن بو کار فریاد
 دتن فریاد ہے ہے داد و بیداد
 حقون یکسو گندہ گل گوں شیرنگ
 تن شیریں وچھتہ تم ترا وچھتہ باز
 اچھن کچھتہ دستہ گل دستہ مچھے بو
 قیامتہ تام سوسے رودی سلامتہ
 دودن شیریں مہر فریاد میاںے
 کو کو رتے رتے سرگردان لکن شز
 دوپس تم کو تہیں چھم نام شیریں
 گوناہ بخشم کر پوئے امتحان

عا داہ نہ سوتو (قن) ۲۰۲ ایم ہشت ارچہ آڈ لیکس نہ سوس
 شزے یوت ۲۰۲ پنہو (قن) ۲۰۵ اچھن کچھتہ اسنے گل دستے مچھنا
 (قن) ۲۰۵ قیامتہ تام روزم سوسے ملائمتہ (قن) قیامتہ تام روزم مہر ملائمتہ (قن)
 عا کو د رتے رتے مہر شز کو کو رتے شز سرگردان لکن شز
 (ن) ۱۲۲۸-ن مچھو (۸۰) پ ش ارچھنہ ن ۱۹۴۸-شز

کنیں مژختہ کو تس اپ شہزگ
 شہزگ کو مژختہ تن گنہ نگین
 چنیں گویند اپ باد رفتار
 نئے شیریں ملن گل کون بردوش
 ہیون رخصتہ دین فرم یاد نالے
 سلامتہ آس باغی گزشتہ حوالے
 یوہے اوسس پستیم دودہ تے پستیم راختہ
 یوہے اوسس پتولا کن ملاقاتہ

۵

دبان تیس خوسروس میل ووت اخبار
 دویم تہتہ بے ستون تہتہ کرن صاف
 مے چم تیس داد کو رست یار شیرین
 گزشتہ تیس تہتہ تہ چم شکل یون
 بتمو مشور دوپس آتہ ہی چم چار
 ایکھ زھا تہتہ تو دانا بڑ زانا
 بہ کوہ بے ستون سوز کھ بہ فراد
 سپینو فراد و شیرین یار با یار
 وزیر کن دون تہتہ کین چم انصاف
 مے چم تیس تہتہ کو رست جان شیرین
 تہتہ شیرین تہتہ پچھو کو کھس یون
 کو شہر تہتہ سہ شیرین کپہ مارے
 خمبہ قاتس دن ہنس کمانہ
 دین نزدیکہ تہتہ زور فرم یاد

عاکرھن وقتہ سہ کیشاہ اُس دل تنگ (ن ۱۲۴۸) ۲۷ زود باہوش
 (ن پجور) مت و مدہوش (ن ۱۲۴۸) ۳۷ ساتھ (ن ۱۲۴۸) ۴۳ مے
 چم ہیولت تیس انار شیرین (ن ۱۲۴۸) ۵۵ تہتہ تیس سیتو شیرین زو
 کھس یون (ن ۱۲۴۸) ۶۷ ملن فرم یاد ہے ہے داد و بیداد (ن ۱۲۴۸)

دلو بیچپا فرما دو نصیر بوز
 دقین ہے یہ کیا سن چھٹن بوز
 یوں دودھ یاد ہو دودھ کا گمہ پھیر
 یہ شہباز اثر لعلہ کو بر ہو ائی
 دواں تیکو نالہ روٹن نقشب شیریں
 "کن، اللہ کو دین لوین کس ٹوہنگ
 خبری ہی واثر بر شیریں دغومہ سو
 کنین منز بر سواری آہ لار ان
 دوان کینہ اس فرما دس دوان ناد
 سرو قد سایہ زن بر خاک پیوست
 کو بھٹس پیچھ کلہ پیوست رنج دینے
 دلو فرما دمیانے دوسدارو
 دلو فرما دشر بھٹ کس ڈیمنج حکم
 دلو فرما دکانرھا سوز حکم نو
 دلو فرما دمیانے غم و دقت بھٹ رو
 دلو فرما ددور سرنو زارے بو
 دلو فرما دکتیا کو گھٹے ڈے سارے

مومئی ماشوق شیریں توت کز دھت
 رفیق چھٹنہ کانرھا توت سہ سوزن
 کومہن منز آب تاہتہ گومہن پیرتہ
 یہ ککو کو چھٹم یہ ککو کر تم جدائی
 ڈیٹھتہ تر دون جد آں جان شیریں
 دودھ لو پانور دودھ فی شیرینہ نیش شعلہ
 تہمس شیرینہ فرما دین ستم گو
 زدیہ خون دل کینہ اس لار ان
 کومہن پیچھ دور ڈیمنج حکم نو
 کلس منز گل روٹن پیچھ خاک کو
 زپائش خاک بر سر رنج لڈنے
 ڈیمنج حکم ککو کو رکھ ناچار مارو
 بد وقت مرگ چو حکم شربت غم
 ڈلو نا ڈور دوپ مے، بود حکم نو
 مے چوٹے دود چھٹم تے لیل کز بوز
 ڈے روٹے راتھ تے دودھ کینہ
 بہاڑی دشمند دیت ہے ڈے ڈے

عا یہ شارچھ چھاپی نو ستم منزے یوت ۲۰ دلو فرما دگرھہ (د ۱۲۳۸)
 ۳۰ ڈے روٹے و نیتہ دودھ دودھ فی کتہ برے بو (قن)

و لو فرما دے تا قیامت
 بڑ چائی چھس و لیکن پڑا تا مٹھ
 بپائی مرخا صد مرعبا چھے بپائی عاشقن مژرتا چھے
 بیا محمود گامی مختصر کن
 بحال عاشقا کنوں نظر کن

وداں رواں فراق چانے رواں چھس فرما دے
 و لو فرما دے پیتے پیتے دے نادو
 کھنان کوہ مژا حقن ہٹھ گئی و تہ کہ ہے استاد
 کھٹے ناپان پن ہا دے تے پیتھ مارے بو
 نمن اس شہر ماسنہ کرن دھون شادو
 پیتے پیتے دے نادو و وہ لو فرما دے
 زبردستے زور اوارے سر و قد شمشادو
 تبر دارن ڈھٹھ ترو و نکھ خبرنا چھم کیٹھ
 قبر پڑا ٹھٹھ خبر نیرم گڑھیم نادل شادو
 پیتے پیتے دے نادو و وہ لو فرما دے
 ڈنگے چانے سنگس سور گوم سنگین دل فولادو
 گو نگہ کو ستورے پن ناے شو نگہ ٹیے نش

عا پے مولے تہ نادو باٹھ چھے اکرس اڈیکس قلمی نوہ جس تہ ہجور لایسری
 مہندس نوہ جس مژرتے یوت درج (تاجی)

بسو نہ مول موج آدن باجے بے کس تے بے اولادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو
ملے خوشبو چھلے اکتھ کھور شہلہ ناگردو

وے پانس شو بلجے ووه لو کامہ کو
ژلے نا وعدہ دلے نا غریب نامرادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو
ژمودیچہ چھم مے چون موصیحتہ مے چھم چاند کھوجادو

متو مرتم کتھا کرتم ستھا کرناھی مے
ہتو وچھتو پتو لاکن ژہتہ مے کیاہ اُسودادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو
اپنژو نہ مے دموے شیرین کوڑکتہ تنھہ اعتمادو

ژءٹتھ پرنجھتہ ژئے میانہ وپرے ژٹتھ کوہتے و
اوئے مویاد مے چھم دشمن لوکتھ بیژوتے سادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو
ٹیکان آیس بچاند وپرے پکاں لو بسم پادو

کتھہ کاکا اُس مے پیہا شوق وکانہ کیاہ کوہتے
فتہ ژر شخند ماموریکھ گوہر شاہزادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو

دوہ کے دادے ودان دادمی لہ پکان نرتے مادو
 سوہا کے مارو بچھت زوئل ہم مہ کھا مادو توئے
 رہس زردی پھیراں داد سیتو گڑھاں کیتو بوبہا
 پیجے ٹیئے پتہ دے نادو وولہ فرما دو
 دوہ کھتے دادمی دیشاں عاشق نشان شیخ کیو دو
 دے مہ عتہ درے تار یوس باو اسہ اکتہ دساو
 لو لے جانے رواں محمود دواں چھے فرما دو
 پیجے ٹیئے پتہ دے نادو وولہ فرما دو

دپان ویتاد یا مکتہ مؤد فرما دو
 چھو کے لہ دوہ کھتے دادمی لہ نادان
 کفن پیرکتہ دفن درگور خانے
 نوڈن اکہ آستا ناہ عاشقانہ
 خبر دارو خبر نیہ پادشاہس
 نہ تس شیرین نے تس جان شیرین
 خبر بوزکتہ تہ بیجا گوئے نمہ مرو
 تہیس شیرینہ کوتاہ کوس بیداد
 کنیزے داپہ اسس سوہا نادان
 کڑن مال و خزانے خریج ٹئے
 دتھرس فرش کوئے ٹنس شامیانہ
 وچھو کوتاہ ستم کوئے کوتاہس
 دواں گویا دادمے مار بکس
 دوپن شیرینہ نادمی نامہ لیکھو تو

۱۷ شہ مار بچھت زوئل (ن مہجور) ۲۷ دوہ کھو دادو پش دادمی لہ
 ۳۷ القصہ (ادلیوں نمہ) ۴۷ سوہ شیرین دوہ کھتے دادمی لہ ناواں
 (ن مہجور)

جوانانہ پہ سلوانا مؤد فریاد
 بظاہر کوئسے پہلجہ خاک با خاک
 رفیق کیا ہ شفیقا اوس غم خار
 جفاکش دوستا اوسے دفا داد
 بہ رزمہ تیر غمزہ تس تبرجہ کو
 چنان در لہجہ عشقت شدہ مست
 ژئے چھے تا ز یہ سے ماچم سرکہ مبارکھ
 کوہیں پیچھ ڈاڑھیں تر ماہ سستی
 بہ آئے پانہ بر تل ماو تم رستے
 کر جھہ ژئے خار تسمو پش زید گانی
 مڑ جھہ چھکھنا تر زان قدر تو متھ
 قبضاتس ژئے بہ باز ہی پان ہو جھہ
 بہ باطن تیر چانے سستو دین جان
 بظاہر مؤد چانے تیر سستی
 نہ چھکھنا آسمانج ناب و نوز و مل
 مرو اچر کرو کیا ہ آو قس ناد
 سین مشہور عالم عاشق پاک
 اکی دیدار چانے گوئسہ از کار
 نفا کیا ہ اوسے مڑ جھہ مڑ چھے
 اوارہ سخت بیچارہ مڑ جھہ کو
 بیک غموز دنیا رخت بست
 خبر کینہہ چھینہ کچھ پاٹھیں تھ مار کھ
 تن تنہا کئی زنی دایہ سستی
 بہ کوڑ حقس تار تھ لے یار بد جھہ
 کوئے چھک دھو فی کلن زن شینہ مانی
 مڑ جھہ دھو فی روز کر خوبی ز بد جھہ
 کیچھ راضی غریباہ مار نو جھہ
 بہ ظاہر کیا چھپس نالان تیر و ان
 خبر کینہہ چھینہ دھو فی مار کھ ز کستی
 ژئے سستی خلاص تھاؤن عجب ہل

۱ ازیں دنیا فانی عاشق پاک (ن ۱۲۴۸) ۲ بہ غایت مؤد متوس
 آو نو عار (ن ۱۲۴۸-ن ۱۲۴۹) ۳ یہ شار چھن ن مہجور متیزے پوت
 دم کئی زنی زوہ نر داے کا تھہ نہ سستی (ن ۱۲۴۸) ۴ وہ ہیں در ماتمش
 انوں چہ دانی (چھن) ۵ باصلن (ن مہجور) بہ اخلاص (ن ۱۲۴۸)

خود ہے زانہ کیتین گزہہ بسمل
 بچھس زانان کھوتے فریاد بزدل
 بدینا کا تہہ تر یوڈے کا تہہ مارے
 دوہ کھس بیچھا تہہ ماتھو جاہ پیرتہ
 گلی ماتن ڈلی مادگ روخسار
 غنیمتہ چھے پن دم غم سا کھے
 وصیت چھے نصیحت آسہ ہی مین
 خطک مضمون بوڑھہ کو تمس نس
 نین فریاد ہے ہے زانہ جنم تن
 مئے اوسم غم مرون در دل موہتہ
 بہ تر اوتہ وچھتہ کم کم تھانہ غم
 تبس توفیق پیو تھار ہے مئے
 غم دین بوڑھہ تے سوز غم دوس
 دے کیاہ کور مئے پیچہ تمونیکین
 اپز دین ہس تہہ دیت ہس اڈخلان
 دوسے شیرین دویپ ہس کھنڈر کوہ
 مے کو شرمندہ میا نے خندہ آکے

مرکھ نے تن ہر کھ نے زہر قاتل
 پیتہم پیتہ کو ویکن کرتہ دودھ کو ش
 قیامت نام مئے چھس آٹا پارے
 پسی نازاہ تر دودھ فریاد پھیرتہ
 ہلی ماقہ نرلی ما آدک یار
 خوشے چھے یا ونہو ماتم سا ہے
 مئے کر بس دودھ و زانہ تے دین
 اچھو پوک خون زخم نون پوتس
 مئے کوہم یار یوڈتس اوسن شمن
 بے اوسن سخت مئے تر خورس پتہ
 بے کزنس خار اند غم گرفتار
 نئے شمشیر سستی مار ہے مئے
 ملاپک خصلتھا با آدمی پوس
 کھنن تمکو حوض اوں تمو شیر جون
 بستمگر ظالمس دودھس ہر الصاف
 کوہس شرمیاہ لولہ مارو تمکو دھوہ
 توکے تمکو مار نوڈن فندہ آکے

واپہ شار چھن، مجبور تہہ ۱۲۴۸ مئے پتہ یاپہ شار تہہ چھنہ چھاپی نوہنس
 منز ۳۷ فریاد (ن مجبور) ۴۷ فریاد پاک بازاہ آدمی پوس (ن مجبور) اپر پتہ نوہ
 چھن ۱۹۴۸ تہہ مجبور شہرے پتہ

کہ جس نر خا صہ تارن بجھے یہ دھتھ   کھتاہ تھاؤن غریبن برونھتے تھتھ
مدن وارن دکن چھس یار مودم   دئے کیاہ یار داو ادار مودم
مزن چھے سار بنے خا صن تہ عا من   تہندے مزن پوستی رنج سہ پامن
نھتھ کتھ کیاہ چھے کر مٹر او ستادو   پرض ییمو گیول تس پانس کرس
بہ چھس غمکین سہ چھا بے غم دوان لاف

شہل یوت واتہ بے شک واتہ توت تاف

مڑھتے کے تس رتھتھ خوتون مریم   تہتی تمخو غمہ سرون روٹ مانک غم
سہ مریم دو خترے شاہ قیصر کرم   چہاردہ سالہ وار تھتھ مود پ مودم
شہراہ تن زاو طالع بدستارن   دپان شیرو نہ نامش مول مورکھ
سٹھٹھ محرم تھسے در حرم اوس   میان سرو نازان غمہ ش قدم اوس
نگارے نازمین و شوخ طراز   عزیز و غمہ ش تیز و غمہ راز
تہندے مزن پوسہ سرو خا کیاہ گو   سہ چھس مزن پوسہ کھ بے وار کیاہ گو
خبر شہر سپر تہتھ یام بوزن   شہکایتھ نامہ تاز یہ نامہ بوزن
خود ایا زہد تھاوتن شاہ غمہ سرو   چہ شد از بورتان پوشا خطا گو
مود میں اخلاص منداہ خا صہ مریم   گئی ساسن کنیزن خا صہ اکھم
دئے چھے خا صہ خا صے ساسن خورے   سمن بر نار پستان روہ پ پوزے
سہ کپڑاہ میان کھوتے اس خوتون   تہندے مزن کیاہ تہیے یوت پوزے

عابہ غمکین سہ بے غم چھا دوان لاف (ن مچور) ۲۷ حرم خا صہ
اند کس عمرے اوس (ن ۱۹۴۸) ۳۷ پشار چھتھن ۱۲۴۸ اتون مچور مزن

و نہیختہ کس زانہ پئس پائس نہیختہ آو
 نہ چھک شہزادہ آفر غم غم تراو
 مئے چھمبہ مول موجی بوسے اولاد
 اکے فرخاد اوسم گوم بور باد
 دین کاٹھہ کاٹھہ بہتر بہتر سوکد
 دھوہ پے کر کاکی بوز چھ بہتر نور کد
 قضا ہنس پیٹھ رھنا تھاؤن چھ تدبیر
 سپر ہرگز نہ گود تیر تقدیر

شکایتیختہ نامہ بوزیختہ شاہ پرویز
 دین شاہور دانہ ہنس تو برخیز
 مئے چھم شہر پائے دتہ زائن
 بڑا دس سخت اوسم دود زائن
 بپاں خاطر بن گڑھ تہ پائے
 شکر چھس ناو اتن اصغر ہانے
 ز شہر پست شہر ز مریم
 سبختہ دویہس دزیر بوز لے شاہ
 دوتے دوائے درد و زخمش چھم سوسہ مریم
 شبانہ چھ سوسہ در ہر خانہ چمن ماہ
 و نہیختہ فقائے بگاہ یا کالی بوز کھ
 تے گڑھ پانہ و چھتن غائبے
 ز لکھ تئس زور تر اوختہ دور روز کھ
 مغلوتہ خاندہ ڈیئے نیش داتہ پائے
 مہ جیختہ گوس غائب او نہرختہ
 تہ شاہ تاہ لباسا خاصہ پیرختہ
 شب شب ووت در شہر صفالان
 بہ کوئے دوس شد جو یاں خواہان
 بہ دقتے شام کور تم کو نام و پانام
 کنیزن پروون عاشقاہ آم
 ز سرتاپاے سر در زیور و زر
 بصورتہ گئیہ با شہرین بروبر

۱۔ اما درد و غم تراو (قن) ۲۔ اکے اوسم رفیقا گوم بیداد (قن)
 ۳۔ یہ شارچہ قلمی نو حسن شہرے یوت ۴۔ فقیرانہ لباسا خاصہ (قن)

رنہ تے دراپہ پار اودھ پہ کیشے
 شکر دیشیہ سہ خور و آب سچن
 کنیزان صف نصف پیشش بتادہ
 کڑن شادی برسم غم وانا
 کران ماشوق تے عاشق نو ازوی
 کران کیاہ اُسو تم برمسند ناز
 زبردستی کران گو پہلوان زیر
 ز اُلساک دوا در قوت باہ
 شاہ اکھ کیاہ دے کیا خوش شاہ گو
 شکر انبار در بازار باشد
 نبات وقند شکر بادشاہ من
 کران اُسو با نپانس شکریم مال
 کوڑن شیر پیز نشے دگر شاپور
 ہمتاں پور میونے کرتے چارے
 پہنچے سنگین دل او نرم گونا

رباب و مومے کیا بونے تے شیشے
 بر مستی ہوش دل بے تاب سچن
 شکر لب خوش شپینو با شاہزادہ
 جھلوتھ میلو یکجا محل خانہ
 سپینو مشغول در ماشوق بازی
 نیاز و ناز و غمزہ عشو پر وار
 دل غمہ سرو توے از شکر سپر
 مقرر شب ز باد گاہ با ماہ
 پیکان باد صبا غم کوکت تباہ گو
 مگس با مور شکر خار باشد
 شکر چینی مو اُجیب چھے سپاہ
 دل مغرور شیریں کریم میل
 تینہائی تیس شیرینہ گو سوز
 بے شیرینہ زوئیں عشق نارے
 تیس شیرینہ غمہ سرو یاد پونا

۱۰۱۰ اشار چھ قلمی نوہ سخن منزے بوت ۲۰ تے ایستادہ (قن) ۳۰
 ۱۰۱۱ اسہ خوش باش ہزادہ (قن) ۴۰ کڑن نیچتر برسم آن زمانہ (قن)
 ۱۰۱۲ پش ارچھ پچھاپی نوہ سخن منز ۵۰ ۶۰ یم زبشار تیر چھ قلمی نوہ سخن
 منزے بوت ۷۰ قند و شریحہ (قن) ۸۰ ۹۰ یم دس سال (قن)
 ۱۰۱۳ ایت سنگین دل من (قن)

بہ چھس تہو سہ غولام زرخیزہ خاک پائے شیریں آفریدہ

۵

[اڈلیک قلمی نمہ سچو پیچھ نقل کرنہ آیتو سہ ہاتھ شاد
 یمن گمہ ڈکھرتی اندر کوشار دھو رہو چھ میاں جیسا بہ چھ
 پہنیز جاسے کتا بہ شتر پیتہ نے سا]

یون نہ مے مے اسی میاں ذریل
 بہ چھس یکس نہ چھک شاہ جوان بخت
 نہ او سکھ مت اندر کار دُنیا
 متا مت چھاو تو شیرین مہناو
 شکر تھاران دو سکھ اصغیان
 کنیزن سہو خیل چھک شب روز
 توے یواہ بچل کر اھس لکن مہر
 دوپس تہو خوسون چھس خاک کو مت
 کر م یودے شہنشاہی بظاہر
 نہ بڑھتہ آپہ در گفتار شیرین
 غرض کیاہ چھے مے ستین چھک نہیرن
 بہ درایس کرانہ یودے لون پورم
 خدیگ عشق یودے چھیکس آم
 دس پیچھ بار غم یودے سچا چھم
 گزہے ناستو آسو پراؤ در دل
 بہ کس نہ گزہر دو م تاج تخت
 بہ اشتراوھس بہ کیاہ گوم واہ ویلا
 یوہے چھے یس چھے رنج لے مہراو
 بہ تھاوھس خار کا مہر تھکھ مکاش
 دزان چھس بوکلاں چوں شمع دلسو
 گو لم مے شرمہ ستین مازتے کرمز
 نہے کیاہ غم چھے کوکس چھس موت
 شبا بوڑھے سوا اوھس مسافر
 ودل انوس نمن تانھہ کوڑن چین
 بہ چھس آوارہ دژم ہر بار ہن ہن
 مے کر زونم رنٹے مے یلہ دژم
 دلیکن دینہ ما شیرینہ شر دژام
 دلیکن دینہ ماطقت مے سہو یوم

منگے مہرے بے یو دے پادشاہ چھک
 سہن اوزر دے خمر و ذرا و غم گین
 ز سرتا پائے تھو سندن تسلا گوس
 بہر گونہ سپہا با دیدہ تر
 بہ لشکر باد خرمین دوت قبل حال
 گیس از براثر پانے پیش شیریں
 پرن بویکس کر یا مس زار پائے
 وئے کوتاہ مئے کیتیاہ زار و زس
 بروہ شہیہ او غم سپہاہ پوان تکین
 مسافر زن نیمبر کونہ چھتھو
 ژئے چھے مولوم کیاہ کور مئے تمسین
 دپان چھس بار دیگر گزہہ پش
 ددیس تھو مشاورن اے شاہ شامان
 سپہا غامی یجن تمہ چارہ پچھ
 تبس کوتاہ چھے چوئے لول تے لوب
 اول گزہہ عاشقی پچھ پان کارن
 سپہاہ و دے روز بے غم کیا چھے پردا
 بہ تنہائی تر و پچھ یو دھادس بر
 ژ بے غم روز و انج کیاہ متن چھے
 تے بوڑھہ رے خمر و در شک غاب

گزہی نو کیتہہ ترھا اصل کیاہ چھکان
 سکھنے یام بوزن تلخ و شیرین
 پیس نالہ پوت پھیر پچھ و چھان اوس
 روان اوس نالہ روان گوہ لشکر
 اوئن شاہ و دزن نس سورا احوال
 سپہاہ و جز و جہم از دین و امین
 زہر لحظ سپہو چوں خور شک خائے
 ودان کیتیاہ شیع حضرات اذی مس
 تبس انصاف کیتہہ نے گوس غم گین
 بے راتس زانکہ روئے کتہہ تھو و نس
 مئے کیتراہ اس تھو پش از رفاقت
 گزہہ مینا کاشہ تر پادا و دے تبس
 تبس و دوت جگہ چھے سورج جان
 ژئے نش تے چھس دے لولت تے کتہہ
 تبس چھک تاج بر سر عالم شوب
 دووم گزہہ بیدری عاشق زالن
 زانے اسہ داراہ مرد و پش زانے
 گزہے بیتاب چانے دار کس لر
 رماہ کر جبر شیریں و اتر پائے
 پچھ شوبک مت کو مت از مئے پاپ

دُپان استاد بیلی مَتر دِراو خمر سِرو

دِلس شپَر پَن کِنیہ زِیرو زِیرو گُو

پَلن چھوون کَلّے چھوون کَلس پَل
دِلس رُو دِلس زِ صبر و مَهر طاقَت
دِل سَنگین خمر دِ زُیوون کَنس تَف
کَنی زُیو دِرا پَ لارا ن خمر مَروس بَخت
وَدان کِنیہ تَس پَتے تَرادان زوارو
گَلّے مَرو دِرا دِ در خِرا گاهِ خمر سِرو

دِرا ن در خمر کِنیہ اوس ساز و نَظرو

نَبر اَز خمر تانت دِراو شاوَر

گَیس یو دوسے ز ملک خویش اُخراج
کَوروم یو دوسے دِل و جان چو ن تسلیم
دِلیکن وِیہ ما چھم کائِیہ مَنتہ ہِم
دِلیکن وِیہ ما سَور مَ جو مانی
دِلیکن وِیہ مَرا وِیہ بہ خمر رشید
دِلیکن وِیہ مَنتہ مَنتہ وِیہ مَنتہ اَلِاس
کَور مَنتہ اَز دِرا نِج گل تانتہ مَنتہ سَور
کَھتا تھائے وِیہ مَنتہ مَنتہ تَر دِرا وِیہ
چھ مَنتہ اَز مَوت اَز مَوت اَز مَوت
لگان چھم کِنیہ وِیہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ
مَنتہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ
سَچھا بے مَهر سوزندہ چو آتش
دِلیکن خستہ ران کائِیہ مَنتہ چارہ
پَنوز اِس مَنتہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ
گَیس یو دوسے ز ملک خویش اُخراج
کَوروم یو دوسے دِل و جان چو ن تسلیم
دِلیکن وِیہ ما چھم کائِیہ مَنتہ ہِم
دِلیکن وِیہ ما سَور مَ جو مانی
دِلیکن وِیہ مَرا وِیہ بہ خمر رشید
دِلیکن وِیہ مَنتہ مَنتہ وِیہ مَنتہ اَلِاس
کَور مَنتہ اَز دِرا نِج گل تانتہ مَنتہ سَور
کَھتا تھائے وِیہ مَنتہ مَنتہ تَر دِرا وِیہ
چھ مَنتہ اَز مَوت اَز مَوت اَز مَوت
لگان چھم کِنیہ وِیہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ
مَنتہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ
سَچھا بے مَهر سوزندہ چو آتش
دِلیکن خستہ ران کائِیہ مَنتہ چارہ
پَنوز اِس مَنتہ مَنتہ مَنتہ مَنتہ

مئے پیچھے روئے بلا شک و شبہ راتھ
 مئے کورنم ویکھے چھم ناہیک دلیر
 خنوشی چھے راغور کزھ یار کھٹھ ملے
 گئی کھٹھ مہر مختصر چھے بوزلے شاہ
 سیٹھا تس خورس سپدیو بلالہ
 دوڑین شہر سپر اے شوخ بتمگر
 اندر س او ستم مئے چوئے لول تیر سپر
 بے مشراوتھ تے گور کھٹھ یار فراد
 تے پختہ خاری تہن کیشاہ غریب
 اندر س بوس موختس لا کھٹھ مند فراد
 دوڑین تس خورس چھینا مرن یاد
 بغم یو دوسے مئے پختہ تہن تالہ تو کھٹھ
 عجب استاد او ستم دہ کار ہر تمن
 دہوں پسے یس سیمٹھا بیار بکا
 تے او ستم میں غرض بومولہ واپو
 نہ مریم نے شکر دارم تمبنا
 تمنا چھم تہن کر پان لاوہم
 بتنہائی دہان کیاہ اُس شہر
 مئے دھہ لوس لوس پائے مکافات
 تے بنشے مین ہر شاہ مئے بار دیگر
 یو دین بوز کھٹھ و والہ پان زالے
 کر ابو کار بد بوز سہ و بوزاہ
 مہیو تن داسے بل ہچھوں کلالہ
 دہہ ہے لوی کھٹھ مہند زخم خنجر
 دیکھ سہ کھ راو رووم راہی نہہ
 تھٹھ لے تے لوسے راہی یے یاد
 تہن پر پختہ تہن تہن کوہ تے وون
 اسہ وون ناہ بوز کھٹھ گور مختس سوز
 مئے چھک پائے دہان ر عشق فراد
 دیکھ مئے سہ او ستم ادبک تے
 کھٹھ مئے تہن و تہن خوش بکر
 گئیں دہر اول رسوا ببازا
 پتولا کن بے سہہ دہر ناہ زاپو
 ز شہر میں یک نظر دارم تمنا
 بنشے ساوہم تہ سوزے حال باوہم
 سہٹھا آوار کا مہر سخت گلین

عاریہ شاہ چھپو چھاپی نو مختس منز

خیر اوندائے چھم نہ کائناتِ غمخوار
 بہ چھم آئے چار بے کس زار و آبِ تر
 ز ملکِ خویش چھم آوار گامِ تر
 نہ رچھم در پناہ عصمتِ خویش
 شمعِ زن بودان چھم در تب و تاب
 نہ چھم مغرور سرکش بے مروت
 جوئے اس لُج پڑسا پوشت
 و دُن تھر سندا اجا بنجہ از خود اگو
 کرُن بر بنجہ کھر بر بامِ خانے
 بباندا ناز و ادوان اکھ اُکس کُن
 و چھن در واز دجہ متھومت کینر
 کینزاہ اکھ اُبن پانس نشے نام
 "کُنیا کیا دینجہ شیریں مے اندر
 اندر آژدہ گرژدہ دپس مائی سلاہ
 غریباہ چھس بے آست گر نہر جہ
 چھے ژٹے لول مے چھم پڑ جہ جہ

مہرباں روز تم وعدہ فی روز تم زار
 گیس شرمندہ پائے خار و مضطر
 بہ دست دشمنان لاجپا پے پے
 نہ کر تم پردہ پوش چھس بہ دلریش
 نہ چھم آرام روز و نئے شبِ خاب
 جوئے را ورم مے و چھم کین جہ
 کرے کیاہ لائی دژدوس چھس پوشت
 سہ نہ جہ فوال چا و سستی آخوہ سرو
 ستہ سمانہ زلفن کرُن شائے
 دل پر ویز وادراہ شاد سپن
 نہ دپشجہ شاہ کوٹ اوژد دل کو
 دوپن تس و نتہ احوال دلا رام
 نہ دپشجہ کیا ز تمہ دجہ متھومت بڑ
 شہنشاہ چھس نہ چھس کٹر غلام
 دپس یکتہ روزیا کینہ گرژدہ پھر جہ
 مژدہ واز کر گرژدہ پانہ دپشجہ

عا در کار (قن) ۴۰۳۲۰۲ یکم ژٹے شار چھ قلسی نہ سحس مژے یوت
 وہ فلی آسم مے لُج پڑسا پوشت (قن) ۶۰۶ شار نہ چھم او لیکس
 نہ سحس مژے یوت امہ شار پیچہ پیم کاہ شار چھم چھم او لیکس قلسی نہ

توفیق چھم کر ہم نا کینہہ تہ جوراہ
 ورنہ پاغام او تہمہ پیش شہرین
 دوین تس گزہہ پچھیر تہ پیش غور
 کینہہ وار پاٹھ سوئے بجاون
 زبان مخرن سپہا در عذر خاہی
 دیتن در بانہ تس کیت چشمہ شلاق
 سین استاد خود مرودست نیتے
 والے مانے و غم در بستہ تھاون
 ز خدمتہ غار حائز کوس نیر کال
 و غم و در کیتاہ برویتہ چاہا زاری
 نہ اصل پاؤر تس سیتن سینو جف
 عجائب مسند ابر فرشتہ زرین
 تسمی شہزاد پچھیر تہ گو بشادی
 ہمہ شاہن عالم روم تاشام
 تہمن منز اوس شوکان شاہ غور مر
 غلامان و کینہہ ناز نینان
 بیکس یار رحمہ دشا پور پرفن
 بوجہ دل دوس سپن خود رم و شاد

سپہا چھم لول کور نم ہول وادراہ
 سپہا گے شاد کور شاہ اس غنکین
 مبادا خاطرش او زرد ما کو
 یہ کینہہ ہاؤرنے تہمہ خود مرودن
 نجل کر حقسہ اندر بے گوناہی
 اکر اس اکھ دور رویتہ اسوشتق
 بے کور تس چاہو لغن دل شکستے
 رتے کیاہ اوسے مداسے کور زہدہ باون
 کھوتم تقصیر کر تم مانچہ فلحال
 دوپسر شہرین آہم ماباڑی
 سواے موہر میلن میون چھاٹف
 پہچتہ بر فرشتہ زر پرویز و شیرین
 بشادی کر تہ ملکس منز منادی
 ابن سالس خلافت خاص تے عام
 عجائب اوس سپر تہ خلعت
 قدیمیاں وندیمیاں و شفیعان
 تہمن ترین ترے کینہہ خواجہ
 مگر بیچارہ بیکس موہر فراد

عا یہ شار تہ چھم اڈ لیکس نو محسن منزے یوت۔

رباب و ساز و دین شاد دیا نے
 زین منزاگ اندر خانہ سے خاص
 کینزاں و عزیزاں خاصہ خاصے
 عجائب^۳ اوس کو رست فرش زربس
 زلف تر و دھوے اویزان تا بلبل
 ز جاو کیاہ سیاہ چشمان پر ناز
 کماں ابرو کرت کش غمزہ پیرن
 خود بگت جاں ستانی تپیر مجگان
 گوہ لابسٹ پیچھے ز سو قبل دست بستے
 بحال^۹ خویش حاراں خال روئے خسار
 گنبد^۸ فتنہ تس تالہ کیسودالہ والے
 کتن کنہ فلک و دن چھٹی پتھر چھوٹ
 پس سر شک بر کو کل ہزاراں
 بلورے کھوئے گردن صاف دارا^۵
 زین تمکو خمیہ سروں شہرین بخانے
 و تھرنس خاصہ مفرش طالع اطلال
 اقصن کیچھے پیالہ ہستہ ابتداء سے
 بہستہ بر مسند خوش شاہ و شیرین
 بلور بچ تن تھمن ہند کے غولہ لامن
 ز خمور سی مقرر^۶ عشوہ پرداز
 گزہن مازن فقیرن گوشہ گیرن
 سیٹھا شرم تپیر نو رک نشتر جان
 پریشاں^۷ سو بلبل دل شکستے
 دل دشمن نوزان از شک در نار
 جمن منز حالہ^{۱۰} بکھو متو ہرنہ زائے
 عیارن گزایہ مار^{۱۱} قحہ دل نوان ہوش
 شکار دام عشقش^{۱۲} دام داراں
 نئے تس پوختہ کارس موخہ ہاراہ

۱۔ سنگن منزاگ (قن) ۲۔ یہ شار چھینہ قلمی نوہ سنخس منز ۳۔ یہ شار
 چھینہ چھاپی نوہ سنخس منز ۴۔ بلورک کیاہ تھمن ہندی غولہ لامن (قن)
 ۵۔ یہ جوہر کریمس (قن) ۶۔ بخیر (قن) ۷۔ ۹۰، ۸۰، ۷۰، ۶۰، ۵۰، ۴۰، ۳۰، ۲۰، ۱۰، ۰
 شار چھہ اڈیکس قلمی نوہ سنخس منز ۱۰۔ دن منز دن اچھے پوش
 (قن) ۱۱۔ یہ شار چھہ اڈیکس قلمی نوہ سنخس منز ۱۲۔ یوت۔

و چھن تیں آسینہ میرن یثرتینہ کھوتے
 دو شیریں نار سمیں درکنار ش
 بتن راحت رسان آرام جانے
 لب شیریں بخندہ گو شکریز
 تماشاہ و چھتہ میاں تیں جھنہ باغیں
 سپنہ تم جھتہ دوشوے آے درخو
 بگلشن غمہ خچے بے خار دیو تھن
 سپنہ رطاق سمیں جھتہ باو
 نب یکشف حال عاشقان کرد
 مے شیریں چھتہ تم کیہ بیتاب
 تن طناز میلہ دھن حسنین
 دلس گرمی گیس از نار پستان
 لب شیریں طلب دار لب شاہ
 لب شیریں بخندہ گو شکریز
 لبش بر لب نہادہ رے بر رے
 بس کی صاف ہر آسینہ کھوتے
 دوحہ بیمار محتاج انار شس
 میان پیرہن نوزک میاں نے
 گوہ لاجکو پاٹھو ذل شاہ پریر
 دوائے وصل لاکو لالہ باغیں
 ملن از خان نعمتہ پانہ سروش
 کھٹھتہ تیں گنج بے شہ ہمار دیو تھن
 بسفت انگہ در نامستہ آو
 بخلوتہ آچہ میلہ بست آں کرد
 سپنہ ہم خار تم ہر فرش کجباب
 شہتہ سپنہ بسینہ نازنین
 بہ تاپستان چرخوش آید زمستان
 دل شاہ غرق چاہ غمغب ماہ
 گوہ لاجکو پاٹھو ذل شاہ پریر
 روخس پیچہ زلف سبیل مے برے

۱۔ پ شارچہ قلمی نوہ سمیں منزے یوت ۲۔ دو سمیں نار شیریں (قن)
 ۳۔ بدن راحت (قن) ۴۔ سپنہ تم جھتہ مست آپہ دو خوش (قن) ۵۔
 بہ شب بر (قن) ۶۔ ہر چہ می بایست آں کرد (قن) ۷۔ پ شارچہ قلمی
 نوہ سمیں منزے یوت

نئے زن حسینہ گنجس را چھ شہسوار

بہ خاب ناز شو نگہتہ یار با یار

بہ صومہ جہتہ عاشق و عاشق کے طاعن

تیمن دمن کیونتر کالاگو امی پائھو

اے تے خومہ سروس شیر و پیر فرزند	سپن بدخوئے خومہ مرد تم کو دمن بند
کرفو اسپس غرض شیرین پائش	لڈن شیرین دمنہ مرد و قادخانس
کنیزن تے غولائن دوپن شامن	گیا خوا مشب مخلوختہ خوش مکانن
دراں شب شاہ شیر و دیس حسد او	اقتس کچھ مہمتہ مہمہ خور دار کو ددا
وچھن شیرین دمنہ مرد و مست خاب	سہمٹا مدوش کا مہموا دمنہ خاب
خدا ناتر از خود ہم برتر سید	زمیت ہچو برگ بید لرزید
بخنجر دمن مابس زخم کاری	جگر ڈوٹ نس سپن تے خون جاری
وچھن تم کو خومہ سرون شیر و پیر کیش	وون آس نیم کشتہ کس ملے تریش
دوپن شیرین چھم در خاب شیرین	یہ میونے حال ڈیشہ گزہ غلین
پنن غم چھمہ اموشند چھم پان عار	اما از خاب شیرین گزہ بیدار
ولو پانوڑے اموشنہ چھم	قیامٹا تام دور مرد پانے چھم
سے ڈیشہ پان پنن مار پانے	بڑا موشند پان مارہتہ مہک مانے
دوان تے جان شیرین دوا دپن	تتر شیرینہ لوگ از گمے خون
یہم زول چہرہ تانہتہ مٹرا دپن	دوان تے خومہ سروس پچھ کچھ تھان

یہ شار چھن مہمور مٹرے یوت مایہ شار چھ نو سنے مہمور مٹرے یوت

ذمہ تاپاے دیو، ٹھٹھن غرق در غموں
 ہوؤں موعبت کوڑن فرکی یاد فرموا
 لو لے مزلالہ دیو لہ ناوختہ
 نظر کرتے مژدہ تم چشم بام
 بے افسوس چاہو چاہے یا دینو ہی
 مئے و نتم یاد مینے وارو لے
 یہ کس کھتھو سانسو بدو سادہ شیرے
 سپاہیو کج کلا ہو پادشاہو
 پہنچا نئے روس رزختہ و مہر بہ دنیا
 طبع سپن دیدہ وار پو تا پھ
 چھوٹن خور موٹن تنس مشک
 زور زور غزانے مال و اموال
 گئی زنی خور سروس سپن کران کتھ
 پکان موعبت چھکان توت اتوون
 لیکن خیمہ دتن برسینہ دار کتھ
 ہلا بین حال دیشرتھ اسو لالان
 نہ شیرین نے سہ خور سرونے سہ فراد

وچھن تنس اس لکھ مزدون چھن
 کوڑم شہزادہ شیردین بہ بیداد
 زو لے آئی دلس شرباگ ساوختہ
 کلاتو، تو لہم مئے کوڑ کتھ مژدہ شام
 ژٹے روٹے بے گیس شراو پنو ہی
 ژٹے کوڑنے کج جگر س پارو پائے
 گیس دیوانہ ژٹے پتھ یار نیرے
 سیاہ چھے چشم آمو، خوش نگاہو
 ژٹے تراوختہ کتھ روڑے بیتہ برجا
 کران تنس مہر سپن خستہ تن صاف
 دوٹن تنس بافتے بنگالہ پر نور
 کوڑن سورے فدائے یار قبل حال
 دوزان بچپارہ در نار موعبت
 پتھر تروٹن لے تنس پان سون
 روٹن سپنہ سپنہ سخت چار کتھ
 سپن شیردین شیر ثعلب پریشان
 مگر چھے عاشقن مہر اکھ کتھ

ماریہ شہزادہ چھن قلمی نو سوس مژدہ ۲ گئی زنی کتھ کران تنس خور سروس پتھ
 (قن) ۳۰ پیشیاں گوڑے شیردین بہ ارمان (ن ۱۲۴۸)

بیا محمود گامی مختصر کن
بحال عاشقان اکون نظر کن
دردِ رخصتِ حق بر نظامی
غلام در گھنٹن محمود گامی

ایا اے جامی محمود گامی   نئے محمود چھے کا شرمِ نظر
بحکم شاہ حبیب اللہ ملک نام   زگفتن و زداشتن یافت اتمام
ملک چوں شاہ در شاہ باد باشد   بہ عمر دولت خود شاد باشد
بروز چار شنبہ ماہ صفر   بہ کشمیری زبان گفتیم خوشتر
ہزاراں دوحسد و بود از یکے کم   گزشتہ ہجرت مراد عالم
زہے شیریں شیریں مردن او   زہے جاں دادن جاں بردن او

۱ ہزاراں رحمت (چھن) ۲۷۰۰ شاعر چھن ہجرت بیا جہانگیر سے دیت
موجود ۳۰۰ ابن ہجرت صابنہ و نونہ موجود چھ ملک حبیب اللہ شاہ باد
دوڑنیک اکھ رہنس اوسمت تو پہنیز دروینتہ چھے کوئے حیات
۴۰۰ بروز جمعہ چہارم ماہ شعبان یکشمیری زبان گفتیم تو بر خواں (ن محمود) ۱۲۴۸
۵۰۰ ۱۹۹۹ھ میں ہجرت ۱۲۴۸ھ میں چھ شاعر چھ کنوے
ہزاراں دوحسد و شفت و یکے کم   برکت از ہجرت مراد عالم
ن ہجرت ۱۲۴۸ھ میں چھن پترم نو شاعر درج ۱۰۰۰ چھے افسوس
چھٹے یہ مبارک درج ۵۰۰ کتب شیریں خرم و کشمیری بابت خواندن
از دست خود تحریر یافت ۱۲۴۸ھ (ناجی منور)

چنین واجب بود در عشق مردن . جانان جان چنین باید سپردن

غریق رحمت یزدان گسے باد

که کاتب را به محمودی کند یاد

شیخ صنعان

حمد اس ذات پاکس
 چھ حمد پتہ بہتر
 یودوے بڑکھ سکے
 شہور گو شیخ صنعان
 بڑا اوس پرہ کابل
 در خاب ڈیو ٹھٹھن پوان
 از خاب سپن بیدار
 یارو کائبر مہ عین
 خاب چھٹہ خالی ازمانے
 شمر تو تہ گزھو در روم
 یمو عرفان دیت خاکس
 صلوات بر پیغمبر
 عشقن نو کتاہ وئے
 عشقن کورستہ ہاران
 پیش آس عشقن ٹھٹھن
 زن پتہ تلمن سجدہ ودان
 سوہ براون ساری یار
 مئے سجدہ دیت کنین
 کینہ تام چھم ڈیکہ لانے
 تاہ پیر کرو مو نوم

وایمورتیت عرفان خاکس (نسخہ ۱۲۱ ان ڈ) ۱ یود یار بڑکھ کئے (مروجہ نسخہ)
 ن مجبور ۲ عشقن تہ کرمین چھ مناہ (ن ۱۲۰) ۳ یہ شار چھٹہ مروجہ نسخہ
 منزہ ستہ سجدہ دتہ کنین (ن ۱۲۰) ن نڈول گوم) زن ٹھٹھ کورستہ کنین
 (ن مجبور) ۴ یہ چھٹہ خالی ازمانے (ن ڈ) ن مجبور) کینہ تام چھم چھم لانے
 (ن مجبور) ۵ تاہ پیر کرو مو نوم (مروجہ نسخہ) ن ڈ)

سنجہ ماس مُردہ خاٹے
 روان سنے ساری
 دوپختہ ڈٹے اُصلیچہ و تے
 سلوان تس موعو تس
 کوچن تو بیہ باذان
 شیعین رُچھ موعو لُراہ
 بے محفت بہتہ برطاق
 مستیں والان کنگے
 رُشیل موعو اُس پیران
 رُحیل مالدان سمبولن
 سینہ ریووک منز دہ کس
 سینہ ریووک موعو ٹیو کس
 تیز کیاہ وڈک شمشیر
 پیرہتہ خرکو قہ تر عاٹے
 یا پیر لگہ موعو پاری
 ونہ ذ کو پیکہ پتے
 پکان گے واکو رو تس
 تس باشوقس ڈھان
 تنہ منز اکھ سوئد راہ
 پانے پانس مشتاق
 متان موعو تس کنگے
 ماران زن شہمان
 گنہ کراج اُس گلن
 سوخی بڑھ بیہ چھنے کس
 گے داغ لالن روٹے
 از غمر ماران کم شیر

عا بلو ساس مُردہ خاٹہ (مردہ نوہ سنجہ) باہ لچھ (ن ژ) ۱۲ پیرہتہ
 چھ خرکو تر عاٹے (جبار) ۳ یو ۱۱ کو وڈن ساری سراج دین نیس
 نوہ سنجہ منز چھنے نیم زشار ۵۵ : جفت بہتہ (ن ڈول کو م) ۶
 زاول موعو اُس پیران (ن ژ) ۷۰ زن شہمان ماران (مردہ نوہ سنجہ)
 ۷۰ پ شاد چھ سراج دین نیس نوہ سنجہ منز سے یوت درج ۹۰ سوخی
 تیج چھنے کس و اتیز اُس ناویج شمشیر از غمر گے مار کم شیر (ن عباد
 خاں - ن چھہر)

پر دواز کردہ چون ناز	خال اوس بھن منز باگ
کش کران رومہ رومہ	خمدار مار نچہ سٹے
وچھان عاشق مران	اچھو ستر کتھ کران
یم تیر کم سینہ تران	پر زھام اچھو وان
گتھ اوس ماران گن	زھب ماران سمبولن
خیم کتھ تیر بھن کمان	جان اوس غنچہ دھان
عرفانک مسن کا	خمار اچھ کتھ آجے
دیوانہ گو شیخ جانباز	شوبان از سوسہ سٹے ناز
شہار زلفو چھن	پیشیز یانہ کن یام وچھن
حورن منز پتھو رلال	شوبان چھ روخصاں خال
دیوانہ گو شیخ جانباز	شوبان از سوسہ سٹے ناز
ترزھ چھنہ حلب ایشین	کتھ اوس صافی سینس

۱ پر دواز کران (مروجہ نوہ) ۲ کڈان کش رومہ رے (جبار
 تر مروجہ) ۳-۴ یام زشار چھن تر منز پوت ۵-۶ پتہ شار
 چھنہ مروجہ نوہ سینس منز ۷-۸ پتہ شار چھن جبار خان نس نوہ سینس
 منز ۹-۱۰ دیوانہ گو شیخ جانباز (ن ج) ۱۱-۱۲ شین یام تام وچھن
 (ن ج) شین کن یام وچھن (ن م) ۱۳-۱۴ پتہ شار چھن تر منز پوت
 منز پوت دیزج ۱۵-۱۶ صافی کتھ اوس سینس ترزھ چھنہ ناز
 ایشین (ن م - ن ج)

حُسنِ تیرِ عشقِ کورِ جوش
 گُشتِ صفاں بے ہوش
 تَس یاوِ پندے حُسنے
 مَس چہچہے جس رو دُرس نے
 ہیندہ کو کورِ کُرسِ نظر
 پویشِ صفاں پتھر
 طاقِ تل پو و سبتہ
 لکھ آہِ تودہ پائو و سبتہ
 یارو درِ تیرِ بارو
 مہرِ شد پرہیز گارو
 فاضل ہند چھکِ امام
 مشہور از کوم تا شام
 شیخو یہ نو پرے
 مولم عشقِ رزے
 انکار کر آتھ دپس
 منز باگِ رحیم ہوتھ سینس
 تیر تو پد پ نکھ یارو
 یارو ہا دین دارو
 یکتہ سیند کوٹ وادہ وائس
 کیاہ کوم شیخ شائیس
 رخاہ دیت غم کاری
 دپ تو م چھا بختیاری
 مجاز ہے سکتے
 اپور ترن چھ مے

۱۔ ن۔ منزے یوت ۲۔ شیخ پرہیز گارو (م) ۳۔ حاجن ہند
 چھکِ امام (ن۔ ج) ۴۔ شار چھک بے ناو نو سخن خز۔ کفر چ پنے
 (ن۔ ن۔ م) ۵۔ شار چھ قلمی نوہ سخن منز یکتہ آہ دین سے
 انکار اوئے عشق۔ موگر دھ مشتاق قشقس۔

۶۔ شیخ نڈپ نکھ یارو یارو ہا دوسہ دارو (بے ناو نو سخن)
 (نوہ سخن مراج الدین) ۷۔ کیا کوم شیخ شائیس یکتہ سیند کوٹ وادہ وائس
 (بے ناو نو سخن مراج الدین) ۸۔ عشق مجاز چھک۔ اپور ترن چھک (ن۔ ج)

عشق ز گوم سنبھتہ
 وچھتو کیاہ گوا بن
 اللہ اللہ اللہ
 پشرو کہ شیخ حقس
 تھتہ عباہ ادس کیو نرکا
 پشیز پاندہ دو پنس پانے
 کیاہ گوتے کتھ پیچہ بڑیو
 سو کہ تے آرام ترودتھ
 سنگم تہ خارا تھ دے
 پر مہ کردے کا سے
 دو پنس گوتہ ہیم نہ خارا تھ
 پنے یار ہود تھم تے پان
 روخسار چون ڈیو تھم
 کس ونہ بے یار دودے
 احوال میو نے وچھتے
 خواہار کیاہ چھتے پشمن
 کیاہ کر کس زانہ ورتھ
 شیخ ہنوت کیاہ ورتھ
 اللہ اللہ اللہ
 یار گتہ پھیرتھ مکس
 وچھان اوس سوے بالا
 شیخ مسلمانے
 بر خاک خاڑی ز میو کہ
 دہ کہ تے دودے ورتھ
 دیتھ تہ مہتہ پانہ پنے
 بے شیخ مو کہ طاعے
 اللہ فرما یادس والہ
 تہ گوس تھتہ شاہ خارا تھ
 نقشاہ بردل بیو تھم
 چشمو کوڑہم جوڑے
 بیمار کوڑ حقس گشتے
 بے مار کوڑس چاڑی خشن

۱۔ یہ شار چھتہ فوسنے ڈول گامس منزے یوت ۲۔ یہ شار چھتہ سراج
 الہ پنس فوسنے منزے یوت ۳۔ بر خاک و خاڑی تہ پیو کہ (نومہ چو)
 دچھتو تہ کتھ پیچہ بڑیو کہ (ن) ۴۔ یہ شار چھتہ فوسنے ڈول گامس
 تہ فوسنے ہچھتہ منزے یوت ۵۔ تہ گوس تے پتھتہ خارا تھ (م۔ ن)
 ۶۔ بے مار کوڑ حقس گشتہ (نومہ چو۔ بے ناو) ۷۔ یہ چھتہ مروتھ فوسنے

ماشوق ماہِ رومہ خسارے
 او سسٹا بے نیو دتے سارے
 وولتھس زلفہ پے خالے
 دھٹھ کینہ چھی رزہ فلی
 دند کین چھی مار فلی
 تراؤم مئے پرہیز گاری
 ہینز یانہ دو پنس خراب
 شیخو ذل تم بیتے
 کتھ چھک پزاران برتل
 ہا شیخو مئے مئے
 مئے چھم قیلہ کروئے
 مشہور چھس رومہ شائے
 رقیب یو دوسے روزن
 ناخفہ گزہک مارے
 ہینز یانہ پے کینہہ بیوم
 زولتھس عشقہ نارے
 کو زانہ کینہ چھم وارے
 وحشی لوگتھس زانے
 بازار میلن نہ غلی
 واپشہ عاشق مٹلی
 وولہ یار لاگو یاری
 شیخو موگزہ بیتاب
 ڈئے سستوئے شوہر مئے
 میلہ بے سوس سس سرتل
 دپ توڑ آکھ کتے
 رحم کتھہ بوڑن میوئے
 ہینز یانہ دتھم پائے
 کھٹھہ زانگنہ روزن
 اد کینہہ لگنہ چارے
 روان دامانہ دیوم

واپہ شار چھن ڈنڈرے لوت ۱۰ وچھٹھہ لوگتھس زانے (م.ن) ۳
 دھٹھ چانہ چھہ رزہ فلی (م.ن) ۴ دند چانہ چھی مار فلی (م.ن)
 ۵ پے شار چھنہ مروج نوہ سخن منز ۶ پے شار تہ چھنہ مروج
 نوہ سخن منز ۷ تم کتہ مانن چوئے (بے ناو نوہ سخن مہجور) ۸ پے شمار
 چھنہ جبار خان نس نوہ سخن منز

مے و ارج عشق و نئے
 شیخو دود و بوز و ارجے
 تب سچ تہ فرقتہ و دود و نئے
 مشرا و مسلمانی
 انکار کر اٹھ دہشت
 پانس چھ پان پھرے
 نظراہ کر تو اصلے
 ٹھہر کہ تہ عشقہ زہرے
 شیخو فقیر مے
 چھ لہ آردان سورن
 ٹھہر سستو یلہ کھیلکھ
 ہیتن بانی رود تم دشتے
 دوباہ مرون پھنے
 مصحف زائن ناسے
 زف مالہ زناہ پاراد
 آجہ و چھتہ مہر بانی
 منز باگ رچھ مچھ پانس
 شرکاس پھے یار کرے
 تو سستو و اٹھ و صلس
 چھ مہر چھ مہرے
 چھ مہر اٹھ کرے
 گزشتہ رچھ روزم سورن
 آجہ کوئے سستو مہرے
 دپ تم سوراسے رچھ

۱۰۰ یہ شار تہ چھتہ جبار خان بس نوہ سلس منز ۱۰ قرآن زائن ناسے (ن م)
 ۱۰۱ یہ شار چھ لہ ناد نوہ سلس منزے یوت۔ ٹھہر کاس (ن م)
 ۱۰۲ ہ شیخو مے مے (ن ٹ) و دپ تو اٹھ (ن ج) یہ شار چھتہ
 ۱۰۳ رود نوہ سلس منز ۶ رود نوہ سلس منز چھتہ یہ مہر چھتہ منز
 ۱۰۴ گزشتہ رچھ روزم سوران۔ عطار چھ اٹھ جاہ لیکھان سے
 ۱۰۵ نت شیخ کعبہ و پیر ببار خک بانی کر سالے اختیار دسوں سہن کھیلکھ (ن م)
 ۱۰۶ دپ تم بہ سورے زچھ (ن ج) پیر کر پاٹھو سور چانی زچھ (ن ٹ)

رچھتم بڑ موہ پر ہو رہے
 دیہ نظم شیچھ کمر یارن
 کائنہ چھتم نہ سوائے خود
 کو زانو کیا چھتم دانے
 بیتہ تھا وہم تیر روزے
 پختہ بڑو تھیں روزہم تھیں
 کو گڑ یہ صورت چائی
 جھی رومہ پڑ سندی اٹھے
 تن چھا بیٹہ کہہ پڑے
 چون ماہ تابان از دور
 تصویر نقاشی چینی
 از رنج و غم آزادے
 خالص کن گوس موئے
 و چھان کو محو مطلق
 تر و ن کھین تے پڑے
 آتش مے کو نہ نام گزرتے
 پیہ کچھ بڑ نو دانے

رچ گوس عشق نہ زورے
 یو دے مال چھے دیارن
 یارن نیشن گوس جدا
 ہوس پڑیو دے ساد
 ہی دیہ ہم فی بودے
 شیوڈ و چھتہ خود و چھتہ
 میر باد تم ہینزیانے
 کو ہینچھ ناوکھ کتھے
 خود شید رومے کو دے
 پیشانی چھے پڑ نور
 چھے الف الشہ پنی
 قد چون شیوڈ نے سائے
 نوراہ یہ کو دے
 کیاہ اوس عاشق صادق
 مشتاق یارس گئے
 فریاد کیاہ دیت ہینزے
 ہ شیخو سون دانے

عارفتم پر محسن کو دے (ن ہجو) ۲۷ یہ شار چھ نہ سنے ہجو
 شہرے یوت ۲۸ یہ ہم نہ کتہ بڑ کو دانے (ن ہجو)

۱۔ پس پڑھیٹھا مشہور
 ۲۔ پتھ پٹھو نئے اُنھن مل
 ۳۔ مستور، مستور، مغرور
 ۴۔ پتھ مجھو نس پتھ لال
 ۵۔ تحقیق نور مکھ سرے
 ۶۔ وہ فی کوئی تھے پتھ مرے

۱۔ خلوت کھ پٹھو یار غفار
 ۲۔ ناگاہ ڈیو ٹھٹھک دُغاب
 ۳۔ ہر روز و شب اُسو بیدار
 ۴۔ مردار عالی جناب
 ۵۔ غارن بیون بیون ڈائے
 ۶۔ غمگین گے یا رسول
 ۷۔ تہ شیعہ سون شیخ صناہ
 ۸۔ مودہ رشہ سون شیخ صناہ
 ۹۔ تراو پتھ ڈول دین اسلام
 ۱۰۔ مرید گے آدارے
 ۱۱۔ کینہ اوس صاحب دلاہ
 ۱۲۔ فرمود کھ حضرت
 ۱۳۔ تہ پتھ پٹھو کینہ پٹھو مس
 ۱۴۔ تہ کاتھ و اتھ و اتھ پٹھو مس
 ۱۵۔ عشق کور سخی بدنام
 ۱۶۔ تہ پتھ شیخ دزبانائے
 ۱۷۔ از کفر و کون للہ
 ۱۸۔ تہ پتھ شیخ آسیاتن
 ۱۹۔ تہ کاتھ و اتھ و اتھ پٹھو مس

۱۔ جاتے خلوت گپہ یار (ن ہجور) ۲۔ یار و ڈیو ٹھٹھک درخاب
 ۳۔ مردار حضرت جناب (نہ سخی جبار خان) ۴۔ یہ شار چھ رہے ناوتہ فوسخے
 ۵۔ سراج الدین) خزے لیت ۶۔ عرصہ کرسون قبول (م ن ہجور) ۷۔
 ۸۔ تہ پتھ شیخ فودست نارسے (ن ج) ۹۔ کڈ کون از کفر لیت (م ن)
 ۱۰۔ تہ پتھ شیخ پتھو آسن (م ن) ۱۱۔ تہ کاتھ و اتھ و اتھ پٹھو مس (بے ناوتہ)
 ۱۲۔ تہ کاتھ و رشہ و رشہ پٹھو مس (ن س) ۱۳۔ بر میا و شکھ پٹھو مس (م ن)

۱ زمینود عقلم تہ رو جس	برمیںو شکیل تہ مومس
ماشوق کورن تحقیق	تم کو لب تہ تہ توفیق
حق ڈیر تھن آشکارا	تم کو تہ تہ کارا
سہ گو دہ اصل بذات	تم کو چھو بارغ صفات
زان تہ پان مشرودن	خودی تہ مدی تہ اڈن
عرفان حاصل بنوس	ڈیز نہ کینہہ ہا چھنیوس
عابن چھ نمہ داستار	خوش روزی تو ساری یار
تھود دو تہ بودن یارن	خاب دیو تہ شیخ عطار
آزاد گو شیخ حسنا	یارو پور حسد و ثنا
پیرس نش گئے لاران	چشمہ کہن خون ہارین

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

ژہار ان نزدیک وار تس
 گار ان تس ار کا تس^۱
 در موم تم گے ساری
 کران نالہ تہ زاری^۲
 یار و چہ شیخ آفاق
 تس ہینز گئے مشتاق^۳
 وچھان وچھان گولت
 سوراہ پانس مولت
 نے خرقہ وچھہس نے تاج
 تس یارس کن موہاج
 پچھہ صا ہنس کن بندے
 در بندگی تر مندے
 عطا ان کوڑ صدا
 عشق تہ کفر جہدا
 یارو دتر بڑ فر یاد
 وچھتو عشق بیداد
 کن کوئے ہ شیخ مانے
 کتھ کتھ بڑو تھ تے مانے
 اوسکھ تہ سجاد نشین
 دینک ہے آفتاب
 زانکھ عین الیقین
 تر و تھ قبلہ تہ کعبہ^۴

۱۔ یہ شار چھپائی نوہس منز تر ہار خان چھہ بیٹہ آپ لیکھت
 ۲۔ پھیران تس ار کا تس ۳۔ یہ شار چھپائی قلمی نوہس منز درج ۴۔
 تس یارس کن مشتاق (بے ناد نوہ سچ) ۵۔ یہ شار چھپائی قلمی نوہس
 منز درج۔ عطا ان دتر بڑ باگ سے دزے و ناموس تے باگ (نہ سچ)
 ۶۔ چھپائی نوہس منز چھہ یہ شار بیٹہ آپ سے
 کیا ہ کوئے ہ شیخ صنا آتھ کتھ زو تھتھ معنی
 ۷۔ دوپ ہس ہے آفتاب۔ تر و تھ قبلہ تہ کعبہ (چھپائی نوہ سچ)
 ۸۔ نمک کہ آفتاب (بے ناد نوہ سچ)

کتھ کن ادکھ ہمین
 مہر شد صاحب حالے
 بیٹھ شایہ دتھ کوٹا فے
 کیاہ کتھ نہماڑ ڈکس
 یارو کیشہ مٹہ وڈی قوم
 در ٹنزل دوس داری
 تس یار بندے رفے
 بر ہر کہ شود پیدا
 ہیشہ یار کر تم نظر
 برفن کور تہہ شانے
 غوامں بحر عشقم
 تھاہ لوہم عشقہ قدس
 ماشوقہ سترن مہن
 تسبح کو کٹاے ٹاے
 زمار کوٹا پادری
 دوتھ دوتھ گزھوٹکس
 آہ گوم، داہ گوم، کیاہ گوم
 کیشہ رتھم غاری
 از عشق سر مہرے
 دیوانہ سپنس شیدا
 از عرش لاہم تھڑ
 موت سپنس دیوانے
 از کفر و اسلام بے غم
 لاریوس مہر تھڑ

عاریہ شار چھپہ چھاپی نہ ستن شردہ چ ۲۰ یا پیر پرکالے (چھاپی
 نہ ستن) ۲۱ ٹیل ٹیوک نہماڑ ڈکس (چھاپی تو بے ناو نہ ستن)
 ٹیوک ٹیل تو نہماڑ ڈکس (ن ستن) ۲۲ یارو کیاہ تام بنیوم (چھاپی
 نہ ستن) ۲۳ نیو غم دل دوس داری (بے ناو نہ ستن)
 ۲۴ تس یار بندہ کر دین از عشق دین مہن (بے ناو نہ ستن)
 ۲۵ عاریہ شار چھپہ چھاپی نہ ستن شردہ چ ۲۶ مس سپنس دیوانے
 (چھاپی نہ ستن) ۲۷ عاریہ شار چھپہ بے ناو نہ ستن شردہ

کوٹ گوس کینہ چھم مولوم
 روخار و چھم سے
 کیاہ گوس روہ چوتے
 سختی تجھ دہ سکھے
 پینہ ہیکہ باقی ژدلم
 دوتس پڑ در کعبہ قوسین
 مشتاق گوس اکھہ شکلے
 عقلے پیو ناو بندے
 عقلے نکل امر معروف
 انوس کور عاقلو
 عشقے نور عاقلن
 عشقے چھ بیون بیون
 من رتد خدا باقم
 یتھ پیٹھ سے ادھم انکار
 گیس زوم ہوجہ و تے
 در کعبہ چھبہ کینہ در روم
 منظر حق ڈیو سکھے
 یتھ فاضل ڈیو نہم نہ تے
 ناحقہ دہ ہر کور ہا سکھے
 شک تے شبہ کولم
 سہ کوم عین الیقین
 روم خصصہ کورم عقلے
 عشقے خور داوندے
 عشقے چھ سوئے سوئے
 عشقے کم پاؤ پاؤ
 دل نیون صاحب دلن
 اکھ زاہد لال بیٹہ مجھون
 نے شیخ منا جاتم
 تھوہ پیوم کورن اقرار
 یتھ فاضل میولم نہ تے

۱ و ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

شیخو دتم دے
 پئے سیکہ ہستی نے ڈولم
 یس یو عشقن یر تو
 یارو مل شور غوغا
 یس اوس تا سپر خا بس
 بیون بیون تس کیا ہ و دیکھ
 ہینز یا نے مے دوت یا فام
 مستور سیمبر زوہ لے
 ڈھار ان تہ لار ان آئے
 پیمچہ جاہ موعے اس پیرن
 بت خانہ بت پھٹروون
 بردان بردان نالے
 ڈرایس پتہ پتہ دیشے
 کفرس گیس بے دار
 تر دوم قبیلہ کروئے
 کیا ہ مشکہ ہا لست و باجے

ناحق کوتاہ تھکے
 شک تے شبہ گوئم
 مے زانہ شیخس کیا گو
 موہ شد چھک سون مولا
 یا سپر و ولہ و دیکھ
 یا مچھ سہ بازس او نکھ
 تس کو جذبے اسلام
 سفیل ز گنڈن ہا لے
 تس شیخو ہنرے مائے
 شیشن شراب ہارن
 شراب شیشے تر دوم
 ہا شیخو پیر کمالے
 و دہ فی روئے ہا تریے نیشے
 یکبار زولم ڈتار
 موم اسلام چوئے
 قم چھم رو ہیکوراجے

۱۰۰۰ ایم شار چھنہ چھاپی نہ سخن تر ۱۰۰۰ مے زانہ سوحن کیا ہ گو (چھاپی نہ)
 ۱۰۰۰ سفیل گنڈن ڈھلے (چھاپی نہ سخن) ۱۰۰۰ یہ شار چھن ہیکور تر ۱۰۰۰ یوت
 ۱۰۰۰ بتخانہ تر دوم (چھاپی نہ سخن) ۱۰۰۰ بت خانہ بت پھٹرووم
 ۱۰۰۰ شراب شیشے تر دوم (بے ناو نہ سخن) ۱۰۰۰ یکبار تر دوم ڈتار (چھ نہ سخن)

ڈپے پتہ پیم دودھ راہم
 آئیں چانے شربے
 سیود و چھتہ کے کس شیخو
 تراؤم غمہ صہ تہ کمال
 دودھ ذی نا موہ ہر تہ منکے
 دیوانہ کر چھس رندو
 بیٹنہ یا ز کیا چھے مدا
 کتھہ کتھہ تہ کے کدھہ بارو
 کتھہ چھک تہ کران کیشے
 مے ماز ملکس تہ ماس
 کرانہ نس منزہ چھاؤم
 روزم دودھ ذی مصلحت
 کجسو بہ چانے دیخو
 دودھ ذی چھس تہ پیچہ فلاں
 میا تم پرنگہ تہ رنگے
 عاشق تہ عاشق کبھرو
 تم عاشق چھی جہا
 پیچہ روز مے مے مزارو
 پیوہوس بھوہر تہ نشے
 مے ناز زلفس تہ خاس

۱۰۱۰ یہ شار چھنہ جبار خان نس نوہن منز ۲۰۰ یہ شار چھہ جبار
 خان نس نوہن منز یہ یوت ۳۰۰ یہ چھہ ما چونے جمال (چھہ نوہن)
 ۴۰۰ دودھ ذی نازاہ موہ ہر منکے میا تم ہرنگہ تہ منکے
 (بے ناو نوہن) درایس نشو تہ نشے

دودھ ذی نو موہ ہر بھ منکے (چھا پی نوہن)
 ۵۰۰ یہ شار چھنہ چھا پی نوہن منز ۶۰۰ یہ شار چھنہ چھا پی
 نوہن منز جبار خان چھہ پیچہ کتھہ کتھہ کتھہ
 کس کتھہ کتھہ کتھہ کتھہ
 پیوہوس بھ ہر تہ دیشے

شاہ دیتے کبریاں تو کہیں
 خودی تہہ مندی تراؤ کہ
 خودی جھم نہ درے
 یہاں ہم کوشش علم مس
 پختہ پیچھے یہ شور پختہ لم
 صوفیہ جھمے گڑھان دھتے
 یوت میں موزان گفہ
 پاش جھم پانے پھری
 اللہ اللہ پوڑن
 لائزم جھم ہر صبا
 واصل گے دلو دلی
 خے کاسم اہم پش
 اہلس کن تہہ پراؤ کہ
 رندو وہ فی کیا کرے
 تصدیق حقون کلم مس
 نقشاہ صورت آدم
 لاران تس پتہ پتہ
 پانے پان کر صفا
 پھور کاس جھم یار کرے
 زو تا م تسلیم کوڑن
 نتھ مرس مرصا
 تحقیق سپنو دلی

کشاہ ویر محمود گامی

چھہ شیخ صناں نامی

ا چھاپی نو سخن شز جھم پشار پختہ کنو در پج

خودی تراو وہ فی پانس

کھے کاس وہ فی اہم خانس

۲۷ ۲۷ ۲۷ ہم ترشے شاز چھہ قلمی نو سخن شز در پج

۵ ۵ ۵ ہم زور شاز چھہ چھاپی نو سخن شز در پج

غزل

دہچہ چانے شیخ عشق نراؤ پرہیز گاری نے
 ماری مٹری کے ہاے ہینتری نے زار بود کھنا
 برہم چھ دنیا کم عاشق کاؤ نیم مسار نے
 غم کا ستم راغوا ستم چھم نے چائی ماے
 زھوہ یہ ماوسم دودنی کاؤ روزن سارے
 ماری مٹری کے ہاے ہینتری نے زار بود کھنا
 کچھ ناو کرینہ جان دیت سے کچھ راہ جہاڑے
 رچھتہ خاطر شیخ عشق ہنس ہنس کچھ روز کھنا
 کچھ کھٹین کاش چوئے جہتچہ اچھہ داری نے
 ماری مٹری ہاے ہینتری نے زار بود کھنا

عیاہ غزل چھ ہینترن تو سخن منزجھ مشنوی بہ منزباگ درج کر تھہ
 سراج دین بس نہ سخن تہے ناوہ سخن منزجھ بہ اندس پہچہ تیکھتہ
 نے چھ باسستہ اندس پہچہ سیکھنے چھہ جان (ناجی)
 ۲۵ دورے ناوم کاؤ روزن سارے ۲۵ کاش دیت نے
 (چہن - ن - ر)

دیشہ رستے یارو میانے کیشہ بندہ مکر پار کرے

شیشہ شیشہ کی پیالہ چیتہ مو متہ کر تم کرانے
دیشہ پنہونے اس نہر بھرتہ لائے یار کرے

مارو مٹری مارے ہینتری زار بوز کھن
بارو پکھن تیل طوطس میلے ون مارے

کارو موتس ریشہ زمرے تو شے چھتہ زلس جلے
نارو واکمن واکمن شوبہ موہتے مارے

مارو مٹری مارے ہینتری زار بوز کھن
دود زلیہ ہم دسلہ چانے زلیہ ہم بیار کرے

کلہ چانے کلہ شہماہ بلیہ شمشاد رائے
زالہ کوتاہ نال مول ہم امو کالہ شہماہ کرے

مارو مٹری مارے ہینتری زار بوز کھن
خامہ پانس ڈاس کوڑھم کاسم بے دار کرے

حصہ چانے چھتہ سمبلان چھتہ مٹھرن پانے
زمین پیرن زمرہ تارن یار مورے دار کرے

مارو مٹری مارے ہینتری زار بوز کھن

واپسہ کوتاہ عشق تر دوسم زالیہ کوتاہ مارے (چھاپی نوہ سخی) ۲
بیار کرے (ن ز) پر شار تہ چھتہ چھاپی نوہ سخی مٹری غلط یکھت .

ماہ کو زحمتس مرون میونے منہ کھسوتے ہارے
 تمہ لادو زحمتس سمکلاو تم دیو سو ملن گراے
 عابر رستے یار میا نے یار راوم سارے
 ہارے مٹری ہارے ہٹری دار بوز کھن
 سوہ کچھ مٹری سوہ کچھ ہو تم رتبہ و زو ہارے
 گہ مٹری ییلو ڈیو نھم زلف مٹری چون دے
 کچھ اکے پان ہاؤ تم داؤ مٹری سارے
 ہارے مٹری ہارے ہٹری دار بوز کھن
 گہ شبنم لالہ روئیں بچہ چھہ خداری
 جھم تمنا رتبہ اکے تیر جگاں لائے
 خستہ کونن شستہ خستہ جھمک دیشم کارے
 ہارے مٹری ہارے ہٹری دار بوز کھن
 بشد رتبہ سستہ چھندے کیتو زلف لکھتہ ہارے
 بشد رازس چون بوز کھن بشد رتبہ کیتہ نو آے

- ۱ سوہ کچھ مٹری سوہ کچھ ہو تم رتبہ و زو ہارے (چھن)
 ۲ بشد جھم مٹری ڈول کاٹو نوہ زحمتس مٹری یوت
 ۳ کارے (چھن) ۴ تراو (چھن) ۵ دھ زخم (نثر)
 ۶ سارے (چھن)

نہیں روزانہ کچھ چائے پھونڈ کر لیں انار کو
 ڈیڑھ گلاس پانی کے ساتھ ہفت روزہ کھیں

سنیا سن بیہ جو گن کر خدمت کا کرے
 بنے نو کینہہ یار دا دس گنہہ تیمو ستور سے
 محمود و چھتہ شیخ تہن کسراہ خاوری
 ہار مٹری ہائے ہیشری زار بود کھنا

۱۰ پے بند چھ جبار خان نس نو سٹس شہزادے یوت چھاپی نو سٹس شہز
چھ بیا کہ بند غلط پائو لی کھت، یس نہ نقل کرکٹ جنور و رقتہ با سوم
۲۰ بنہ مانگہ یار د اوس د یار گنہ یلاج (چھن)
(تاجی)

قصے مارون رشید

حمد تس بیٹھو یاد کو دجانب و جهان
 حمد پتے نعت و صلوٰۃ و سلام
 از فراق یار بالاں ہم چو نے
 بوز از نے سوز اسے مرد خدا
 پیہ تمن کا لکڑیاں خاک تے
 پڑی پاٹھین چھتے پدینا پڑغل
 درد مند و دادگر کو روڑی کو
 عشق چھتے جی یاد اول اسے خانی
 عشق باز می نار زالن زئمہ پان
 حق سہ منصور اوس نا نور جہاں
 ذان مجنون یام درد دل مال کو
 عشق زائے رنج زلیخا غمہ و سال
 رنگ خازن فرادون پار کو
 عاشقو صفو دے سخن در این جہاں
 روڑی نے عاشق سوسن افسانہ روڑی
 پھولہ یاد دھتے گل تہ گل زلمہ لہ ہار
 حمد تس بیٹھو یاد کو خاکس جسم جہاں
 بر محمد آل و اصحابش تمام
 پیہ بو سیر کیتو پیوش بکے
 نالہ دواں چوں زخوشیاں چھین
 کمن جوانن کا لکڑیاں اک تے
 کا لکڑیاں ہمچو سوسن میر تل
 تازہ ہارے عشق کتھا بوڑی تو
 یس نہ کر باور سہ بوزن دوزخی
 عاشقو سختی تہی در این جہاں
 عشق نازے دول نے تہی زئمہ پان
 رالہ حمد دے عشق درد دل جیل کو
 در میرے حال کتھا گتہ پائیکال
 ز عشق شیریں جان عود تہی ماہ کو
 نام نیکیاں تازہ روزاں در جہاں
 زئمہ چھیں عاشق ز دنیا تم نہ موڑی
 واتی آؤخر ہمچو سوسن در مزار

جوہر کم کم کر نہ تقدیر پر نہ جدا
 کم نشان بودی کہو موتی صدا
 ہا کو تو جم کو خریدوں کی قباد
 سام و رستم کو سر رو بین تن بباد
 ہا کو تو کو خود سرو و افراسیاب
 مود بہمن رو دکتہ شاہ دراب
 و چھ تہ شداؤن جنتہ کورنا تیار
 باز تقدیر پر کوں اچھر شرکار
 نام دود در آب فرعون بدی
 ممشیت خاکس کہ چھ دعوائے خدی
 داد گر نہ شیردان ہر مژ تیر گو
 خود سرو شیریں سخن یکبار پیو
 اے نکور اے چھ دنیا فانی سرا
 ترین عاقلہ کتہ چھ اچھر تیرے جا
 نریون پیو تھو زین اچھر عاقبتہ
 ترک راحت کردہ زہا ہڈان اصل
 ترک دنیا کہ زشت ہی دور روز
 تھا در کھے کن قصہ نے دلسوز بود

قصہ نے فرزند ہورون یوز تو
 داد کولہ سے چھوٹا سا تھار ورتو

در مصر اوس پادشہ نام دار
 ناوتس ہورون رشید بیز کا مگار
 ہفت کشتور بادشہ ہورون رشید
 جایہ جایہ وقتہ تہند اس عید
 نرم دل پسار اول از ملوک
 ادس واقف چھو سا بک ملوک
 دمبدم در بارش ہی بانو
 یکہ مے ناوود از مولا حبدا
 نام عاظم کولہ شرمند ز جود
 شمو نکو نامی بہ دنیہ کر پوز
 قلبی نہ سچ چھ نیمہ آتہ

ا فراق یار نام چھو نے
 نیمہ بوز سر کتہ پیوش بر گے
 و گردنکو دور شاہ چھ قدوس لون نہ سخن نر (بانی ہر ہمیں نفس پیچھا)

داد کر از تن تو حباب از تو شیر دامن
 اوس نیز دلش از رفتن شد مژگان
 جز پسر جبین پاشا ہی بے بکار
 گر ازین فانی جہاں آن شخص مود
 در تفکر گو سہ سہا ہور دین رشید
 مویختہ زن ہور دین زودیدہ در دعا
 مستجاب میل گو دغا بے شاہ زب
 وقت سپہن ساعت یک گلیاب
 اہتر تابان ز ماہ یام ذرا د نون
 دایہ لادان آپ پیش بادشاہ
 قلم خدیجہ زوینہ دین گزہ خدا ڈاک تے
 دنیا چھ پڑی پاٹھن باد غل
 داد کو نہ تھو تہ سہا د زو تو
 بادشاہ ہور دین رشید اوس نامور
 نرم دہل اوس گو خود ایس تھارون
 شاہزادہ کن و تے اوس تے تے
 سارو برے نیچو، نس اوس اکھ
 زان عہد النجہ کو نہ نگدست جہاں
 بہر نور دیدہ کراست ہی تو بول
 از پسر نام پدر چھے آشکار
 تن پتہ صالح پسر موجود رود
 در جہاں اسن گو نہ ہم اکھ نور دین
 بار خود اپہ بخش فرزند پاربا
 ز ابر نیساں عہد صرف یک قطر
 از حمل نون ذراو تابان آفتاب
 لولہ سہرورد پتہ تن مویختہ چھن
 پادشاہ ژند ز او از پور ماہ
 خاصہ گو نہ دین کیاہ چھ گزہان خاک تے
 کاکو زمو مچو سوسن گو بول
 قصہ تے فرزند ہور دین زو تو
 دودن اچھن تن کاش او تے کھ پسر
 عابدین پر ہیز گانن کارون
 آفتاب کھوتہ تابان تے تے
 اوس زبان موقوفہ رانس تے سبق

(چتر منگ باقی فل فل) پچھو لایبریری مہنر بیاجند منیرے یوت
 واپسار چھ نو سہ مچو منیرے یوت۔

بادشاہ بڑے تختہ خبر خرمشالی کو
مال و زر خرچین خزانہ بے شمار
شادمانہ اوس مصر میں تا بہ ماہ
بے بہاؤ آں بہادر یام زاد
زاد یامت نام کو کہ جس از تمیز
آپ دانتے بھگت پائے با صفات
گل بد خور و چھ شہ گل دے رہاں
صاحبین یتیم پاد کو کورٹ اٹلے
شاہزادس کینا وئے رت غمہ اوس
کینا وئے اوس شاہزائے نازین

مال خرچین جانب آں دل کو
لج پھلے گل دارنے آو نو بہار
شاد گوزاں شادمانہ پادشاہ
در مصر بادشاہ یوسف باز آو
دل کش فرخ سیر عبد العزیز
شیر بقو جس یا مگر آپ حیات
شیر پستان شکر آں آہد اہل
مولہ نوون دلہ نوون مرسلے
آفت بے کھوہ زیار بے اوس
دہ دے عارفین سیرت ہم نشین

چار سالہ دوت یام عبد العزیز

خوش حکم ترا طیل کو غمہ شش تیز

نیمو گلن چوں نالہ بلبل دین
پوشہ نوکن خوش اوازین ہموش نوکن
چارہ سالہ بلاغت سپر کو
خوش حکم پانو اوس قہ ان پزان
قلم نوہ سزا

جانور زان نالہ با زالے دین
زاس اواز کستور کو گے در جنون
چند و سالہ سال خوبدہ پیر کو
موجہ زن فرقا پزان اوس پزان

خوش حکم خوش تبسم خوش تیز

ناو شش مشہور کو عبد العزیز

(پیشہ چھتہ ن ہو اوس شہ)

روز و شب تسکار اوس قویاں پر
 ز اٹھال میل کو تہ تہ فرقان پورن
 آیہ لایستوی تمکو موت سبق
 تسکو دوپس شاگرد اٹھ مانے چھپی
 اہل جنت ہم چھپیم جہی دستکار
 ز آیہ لایستوی بوزن خبر
 مغرمانے یام بوزن در فنا
 از فنا لوب نے بقا تمکو عارفن
 واقف امرا حق یکبار گو
 از خبر صاحب خبر کو تیز موش
 ناگو ز جہنم جامہ مینا جہنم جی
 زینت دنیا ژوٹن عقب باروٹن
 قلمی نمونہ :
 سورہ الحشر تسکو اتر کوٹن
 استادس پر زھین مانے امر حق
 چھین یکساں دوزخی یا جنتی
 ز اٹھال میل کو تہ تہ فرقان پورن
 آیہ لایستوی تمکو پور سبق
 دوپس تسکو شہزادہ اٹھ مانے چھپی

۱۔ معنی لایستوی پرسان کوٹن (نہ محمود) ۲۔ مانہ پر زھن او ستادس کشمچہ حق
 (نہ قدوس لون) او خنس پر زھن یقہ کیا ہ معنیہ حق (نہ سچے نبیو)
 ۳۔ شاگرد (قن)

تاریخ زہریں پُر نگیس تراؤں کلاہ کوہِ مہِ ٹوہ پُر ہاؤں بسیر ہر اللہ
 بیسی شہزادہ من ورتے کلس اللہ اللہ نقش کھوئن تم کو دلس
 اطللس ورت بفت کیمحاب و سُمور
 ازین غنہ و سپہ موجب کوہِ دور

رنگہ ریون پرہگ تہ پینگ تراؤں نے
 گلبدنس جامہ تم کو تراؤں منل
 عطر کئے مولہ نے تم کو خاک
 ہمشک کوہِ تم کو کریشد برکتر
 زین خابیس خاں تم کو دوہتر اوں نے
 از گلستان نقشی سے دور زوئل
 کھوئن دروئل عارفن نقش اللہ
 خار کاس و فاصہ در او بہر سفر
 در او پیاہ مہیچہ نقش کچھہ
 قلمی نوہ سچہ :

اہل سونچہ یم چہ تم چھی رستگار
 مانہ ایک بوڑیا تم کو عارفن
 زین الناس لباس ازین زوٹن
 دور چھی سستو تم کو لاندانے کر
 یم کوہہ کار یم چھہ پڑی لٹو اہل دار (نق)
 اہل دونہ یم چھہ تم چھی عرق نادر (من مہمہ)
 اہل مہمہ منچہ پڑی من چھہ پیر چھی (نق)
 ۳۰ یہ شار چھہ نوہ سچہ مہمہ شہزادہ

مژھہ تھوون رچھ در دل زور لال
 در او یا مٹھ غار کاس عاصیہ تے
 گے خبر دار مٹھ خبر ہی پیش شاہ
 دے کیہ کوس جابے تراون مملکت
 مٹھ دھل جند و لہجہ از خانہ ذرا
 پادشاہن عا دین بو زین خبر
 راحت جانس کو رو کمر غصہ تے
 بو زون گو شدر پند رخا ص عام
 نیب مٹھ گے دا تر در پیش عزیز
 "کس کہا تھک دیا چھوڑ مملکت
 کس بتایا یہ تجھے رستہ بتاد

قلمی نوہ سچہ

کوئی مکر بند بر کمر تھک مٹھ
 کر تھک بر مزے کسی ہنر ڈوب ہن
 مایوس لوٹن ناگو دھن جند ہن
 داراوش تراوان دھن کوئی پسر

خاصہ پالاہ اچھ مٹھ در اور جھنگ
 تاج بر سر تر دو تھو جائے زہن
 ساس گوشت خاصہ تھک سنس یون
 ناگو زھن تھم ہن کوئی جاہ بر

عرا دوم دشام (زبان زبانیہ)

۲۵ بیکے مٹھ ٹوپ ہن در تھو کلس

الشاہ الشرفش تھوون تھوون (نق'ن ہجور)

زاهد و پرہیز گارو خرقہ و دول
 مہرسلو دول خرقہ و دول پانگرو
 دو لکھ غوثو خرقہ قوطبوعاروقو
 خرقہ پوشن نار دوزخ پورنو
 خرقہ پوش چھے بانجھہ ہر دم بکار
 خرقہ پوشن جنٹل ماوا مقام
 خرقہ پوش در ہر دم عالم پادشاہ
 بابو صاحبو چالی شاہی کتھ کرے
 جان سردا اوس در دولت سرا
 کرتہ حکیم پادشاہی اے پر
 خرقہ پوشن ریشہ شیطان و نر نول
 غار راہ شاہ پکو بے راہ مرو
 خرقہ شیخو دو لکھ وکلیو عاقلو
 ریم قبا پوش زاہ بہ دوزخ چھو نو
 در قبا پوشی چھے دولکھ آشکار
 صاحب دنیا چھے در دوزخ مقام
 بادشاہن بابو ما آسن گوناہ
 چاہ کھوتہ میانی گداہی چھے ریشہ
 کتھ پیچھ چھو کش کرانی اکھ نڈا
 میکتھ ریشہ چائس اکتھ پیچھ جانور

قلمی نسخہ :
 بابو صاحبو چھم تخت عرض سے
 خرقہ تقوی لباساہ نالی چھم
 کیاہ کوڑم بدیود دولم جامہ کل
 نرم جامہ اہل دنیا ہر دول
 ریم لایفغیشالاہ چھم دلست
 آسہ یس محکوم کتھ کرکھی
 چون دین بوڑنے پود فرض سے
 نرم کتھ ماہیم دنگ نالی چھم
 غم میاں بر پانگرو ساہو پودول
 اہل عقبی نالی رتھست منلو
 دادولہ چھس کرے واتہ منزلست
 حکم تلون یس چھ سے چھے آدمی

وایس نڈ پتہ ہم تی چھے بوڑن فرض سے (ن مہجور)
 وایسارے پانگرو ساہو پودول (ن مہجور) وایس شارچھن مہجور منرے پوت۔

اندرین مجلس بدست تو بہن
 پادشاہی کر یقار بشہ دار
 نتہ بابہ داد لے شاہی مجھے کوٹاہ
 نتہ کر آؤتھ عمر گرامی تباہ
 بابہ و نعم چاہی شاہی کتھ بکار
 کتھ بہم شراقتس پیچھ لہسپر
 دے پدیس بوزے چھے پادشاہ
 غار معبود سجدہ کیے کن دی تھے
 جانور آوتس بردست بیوٹھ
 وتہ چائی پادشاہی کتھ کر پے
 آفرین بر جسد شرمندہ قبا
 عارف باللہ چھ اوست اذ دل
 جز دلی کس جانور بر کف بہان
 کر تر رتھ شمعہ سالی کس بہر پھر
 دور آسن جان تیگوشہ تیگوشہ

تس مطیع ادا سہ کل کایات
 چھی پان تم ذکر ہی لایمت
 ما خلقت الجن آیت کر کنن
 وین کس چھم تہ کے اندیشہ

پادشاہ ہے چھکتہ جانور زمین
 حکیم شاہ یود مانہ ڈوڈون جانور
 پادشاہی دان چھکتہ پادشاہ
 ادا مانٹھ حد نمبر پادشاہ
 اسے پسر کیا بوز ڈوڈون جانور
 شاہ کو حاران چھ اسما کی جانور
 لے پسر بوزم کتھ مرغ سما
 پادشاہ ہے چھکتہ وحشی ہی تھے
 ہی دیان شہزادہ کو دست دیوٹھ
 زونٹھ شاہ میا کی گہائی چھے پے
 حاضر و شاہ کو کتھس مرہب
 دوپ آپرو کر چھے پڑھ کا مہل
 مار چھے کوڑ عرین بادشاہ جہان
 عالمی از منے چھ کر چھنے پسر
 باضیہ دوپ چھے یہ گوشت متورہ
 قلمی نسخہ صحیحہ :

یس اطاعت کر تس کن دوقہ تارٹھ
 جانور و چھکتھ چھ کر کتھ کتھ سوکٹ
 پادشاہ تو تمکو بتہ دوپ تس پر پان
 یوم یفسر المر چھم در پیش تے

ہرچہ مستان عزیز از بارگاہ
 لوگ دے آئندہ کنو تم کو خون تر و
 چونکہ کردہ این پسر ترک وطن
 لگو دے عام خاص ساری امیر
 بیتہ اوسس تا ہوں شہر ترس
 دو پیکھ شہزادن گزہو ساری کن
 در او دلجوئی کرکھ از دوستان
 میر پیرکھ شہر بصریج رٹہ وکھ
 مصحف مولیٰ تہ لالہ تاب دا
 سیتو فرقان مجید کھ سیکھ ہین
 ذات شہزادی کر شہزادن نہاں
 قصہ کوتاہ مختصر بوز اے امیر
 قلمی نوہ صحنہ :

بیٹو بابو وایہ اسرافیل صو
 موی سندی باٹھن اُسو آسورلن
 مارو دویس دیوانہ کو رکھس جہاں
 شاہزادس کیتو بہانہ آیتے
 جان مرواہ اوس در دولت سرا
 ہمہ سستی مارچ نش ڈرہ کور دور
 مول از فرزند دور آسوی دن
 متہ نل تم کیتو موکر رکھ زبان
 آو پیرکھ در او میرٹھاپ تے
 لنج پیچھ بجر برکش کران اُس رکھ نرا

عائس اکھ اکھ وچھان تس کن دوس
مربا شتابش کوڑن تہندس رخص
از خوشی کو در تخمیر دپکار
ایں ضعیف یارب چھ کوتاہ زوردا
عائرن دوپ اے خود اوڈ فلک
یہ فرشتاہ یا ولی چھایا ملکہ
جسمہ پاٹھن سجھنوست عیان
زورواراہ زن چھ رستم پہلوان
چھنہ مولم ہیچ از کار فلک
آدمی رنگہ در جہاں اومت ملک
چھنہ مزدور شکہ کنو سردار چھ
نیک کردار سروغوش رفتار چھ
خاک کیاہ سورن بسر سردار پنے
کار کیاہ کوڑ سروغوش رفتار پنے

قلمی نسخہ :

زہو ٹٹھج ہنچھ نکھہ نونے اون بکان
بڑوٹھ بڑوٹھ سارن نوڈورن اوس ٹکان
نخہ شو تو ہیشہ سارن زہو ٹٹھج
مین تہ گزہن اوس کران نکہ ۲
عائس رس لوگ چھن تس کن دوس
مربا لوگ پنے تہندس رخص
جسمہ کنو کیاہ شست لاغریہ جوان
زور پاٹھو چھ رستم ہیچ پہلوان
چھن سپہار چھنہ تہس یس ماجہ زانو
فرشتہ خصلتہ آدمی زاد کتہ آو
در تخمیر اوس پوان از فلک
کامہ کن مشغول روزتہ چھ نوڈور
آدمی چھنہ یا پری چھ یا ملکہ
کامہ کن مشغول روزتہ چھ نوڈور
گاہ دوسون ستر او سنے پیشواز
دچھو کھوڑو اوس کران ترک تاز ۳
گاہ لون ہچھتہ اوس گاہے داغ ہچھتہ ۴
شام تامتہ اوس آسان کامہ ہچھتہ ۴

ع ۲۷ پم زہو شار چھن ق منزے یوت . ۲۷ نکہ جج = ۹

۳۷ پ شار چھن ق منزے یوت .

۴۷ پ شار تہ چھن ق منزے یوت .

بشکل انسان این ملائیک کثیر آو
 وقت شام گلکار پیچھے اوس پانہ دیا
 برو چھان آئے پریم صبحس ٹیکان
 رخصت تر مزدوری دمر دواراں زیاد
 غار مزدوری تھے نہ کھنڈ بڑ مار
 شہر اندکن گوشہ روز نہ جاسے دور
 واتہ بویر باد مہفتہ کار سے
 نیروئے از قضا میبار چو
 تن مزدور من لوہہ سان گودھار نے
 ستومہ دوہے ڈراو گل کار زہا نہ
 از سرو پا خموش دیوان کوٹہ ر نور
 چوٹہ بیلہ کیسا کٹا گوشہ کان

کامہ رنٹے شام تانٹھ گونہ دور
 برو چھان آئے پریم صبحس ٹیکان
 اوش ماران اوس دن اوڑ بہار
 شین دہن چھم ستودہ پانے سے
 سوئے صحرا مس چو آہوئے ختن
 دار برکیشاں بیگنا کامہ کار
 شہر بصرس گر گر لوگ وڈی نے

رحمت حق چھہ تیس یس ماجہ زاد
 صبح وشام روڈ آں عزیز مشغول کار
 وقت رخصتہ دوپس غارن لے جوا
 دوپن مزدورس زسے کوڑھم دل سے شاد
 دوپس مزدورن سے چھہ کیشہ بکار
 ہانچو ترے پیچھے پیش غار کوڑھم
 واد مزدورن کوڑھن گلکار سے
 گوشہ پیرتھ جان گلکار پیچھے سہ گو
 شین دہن کوڑ انتظار گن کار نے
 شہر بصرس کوچہ بازار وڈی نے
 پڑھن مارن کاشہ ناڈو پٹھو مزدور
 کیسا کٹا گوشہ دایا سہ جواں
 قلمی نوحہ مسخہ :

کامہ کن مشغول روڑتھ چھہ مزدور
 وقت رخصتہ دوپس غارن لے جوا
 ہانچو ترے پیچھے کوڑھن غار پار
 غاراکہ صابو دقت کتھ کیشہ بو سے
 گوشہ پیرتھ دوسرے پیچھے جان تن
 شین دہن کوڑنے تیس کن انتظار
 ستومہ دوہے ڈراو صبحس زہا نہ

عائرن واقف کو دن تہہ نہیں بریں
 بچو سوسن در مزار روٹھمت کرے
 بر زمین سرواہ چو سایہ پیوستے
 تس خواست نام اللہ بر زبان
 شائد دولت کا نہ نہ تس شائس رشتے
 بر زمین دیو نہٹھن پیوست سروجان
 ماہو زور کو نہ مزدور سے پا کھ
 روشہ رکود ہم گوشہ ڈھانڈھ عاقلو
 جاے رٹھتم در مزارن سوسن
 جان میانو جاے رٹھتم در مزار

دو پیچہ سماکیو شخصہ عا برس
 دو پیس تم کو نہٹھم عکلاہ کوٹ برے
 چاہیہ رنگس اڈہ رنگ تس کوٹھے
 درد و بسیار اہتر نوہ کان
 بے کساہ زونم چھ آست پر دشتے
 نیب ہیچہ تھہ جاپہ کو عا بر دوران
 دیشہ و نے عائرن تراو زور باکھ
 بچو بیل گلشن ہیچہ دوس گلو
 گلشن مے و نو در تہم زن جلیکن
 جان وندے جاپہ کو کوڑ نے ازار
 قلمی تھہ سچہ :

میلہ دن کوڑ عائرن واقف بریں
 بر کوٹ کلو تراو تھہ اند مزار
 دور آیم دیٹھ دن سیمبر زولے
 سیر پیچہ کلا تس پیوست رستہ
 بے کسا زونم چھ آست پر دشتے
 سرو قد دن اوس پچتر سایہ تے

دو پیکہ دن میلہ شخصہ عا بریں
 تم کو نہٹھم جانا چھن ازار
 کت پڑو نے کتہ چھ تس چشمہ ڈلے
 اند مزارس سیر نہنا شائد دھ
 شائد دولت کا نہ نہ تس شائس رشتے
 کو پکان عا بر ٹکان تھہ جاپہ تے

واپہ شار چھن ق نہرے پوت ۲ شائد کتے پیر نہا شائد دھ
 فرشتہ کتے پیر پھولاہ وہ ہتر تھہ (ن ق)

گوس چھنوسو ستو کانہہ فار از خدا
 نام او مشہور چھے ہووون رشدا
 راہ مسافر چھس پھیراں پتہ کتھ
 از عزیز اوس تس مینے ہووس
 مرزا موزور مشہر بھوک ان نیز
 بہر شاہ تہ بابس نشہ او
 از فنا سوئے بقا باز آمدہ
 حال بائے ہوش تھاوم کوثر سان
 آس از شہر میر سوئے بھر
 بہر اللہ دوس سے لاگم چپ

موجب تقدیر از خیشاں مجدا
 چھس پھیرک شاہ میرک پتہ
 چھس نشہ ہر ادبکو دون سے غلط
 فار من فرزند دیکر کرچھے تس
 از عزیز ناو سے تھو سندن عزیز
 لال بر بازو کتھ چھم مرزا
 مرغ جام بہر پرواز آمدہ
 عزم رفتن چھم ازین فانی جہاں
 زور مارس مایہ در اس بہر سفر
 ترک دنیا کراوئے او شمس نصیب
 قلمی خوشیچہ

اند مزارس جاے رٹم سوئے
 دفنہ کر کوئے تھے آزار پتھ شے
 کور کینہ اکھ کور کن چھے راتے
 مول موجی کتہ آسان جھی رنی
 چھم نکانہ تے چھس نکانہ مہ چھ
 بریم چھے دنیا کن گزھن چھے پتہ
 مرزا لکر لہ چھے کاہر خستہ سے
 تھاو تم کن قصہ یہ دل خستہ بو
 نالہ نشہ جتہ پن کورہم کفن

جا فرو باغن دوہے درتے وئی
 ڈتے دپا تھم جھیسے داتے بے
 بیمار و دفنہ کتھ چھے مال تے
 کور گڈے تھتہ سوئے کور مرزا
 شہر ازین پتہ کوئے واپے
 تھو دے مل تم کینہ چھے گزھان
 واپے تھم تہ دتم جتہ سے
 چھے و سپتہ دس لو آہنہ روز
 چھے و سپتہ پیلہ ناو کتھ سے بدن

جھم پر ہرورں رشید بس پادشاہ
 در بغل مصحف تہ لالہ جھم ترشہ
 اور زبس لال بادور بس احوال میں
 چھے وچھیٹھ یام دم مے کم گڑھم
 نالہ کے جتہ پنڈ وڈی زہم کفن
 وقت ودم ترادوم ودم مے پتھر
 کوڑن یام احوال باعاریں
 عامرن تس ترادوچھس مچھ رچن
 پنجبر مریام رند بلبل زور زول
 اس نیرتھ میتھ مے اوسم وادگاہ
 دماسیونے جھم بدل تھہ کر گڑھے
 ڈی زبس گو بیہ عزیز جاں چوں
 سرد آب بر زم تن ثپے چھا وڈم
 نام من دیو باسما فیراں لیکھن
 سوس اللہ کر مے روحن ودم مے پتھر
 دل بہ اللہ بست از گشتن زبان
 شوق سان اللہ پورن تے مچھ وچن
 میٹر مور آوار کو تام رنگہ ڈول

قلمی قلمی صیغہ :

باہر جھم ہرورں مصحرک بادشاہ
 (میان دشات چھے کران افسوس آہ) (اڈلیوک نوہ سخم)
 نالہ کہ کوڑم لال تے فرقاں مجید
 چھے وچھیٹھ لال مصحف تس ڈم
 مے تریم در خدمت ہرورں رشید
 چھے تھانے بستہ گی باسن نہم

(پیشہ شار چھینن ۲ من)

بیہ ڈی زبس ٹوٹھ کیاہ اوسے پسر
 آم وقتاہ ترادو مے قبلس کن پتھر
 (دو زبس وقت آم تے پتھر تھا ودم
 بالہ پانے نالہ متہ رٹ تے قبر
 سوس اللہ ودم فی کریم روحن سخر
 کچھ کھسیم ڈو وار نظر اہ تھا ودم
 (اڈلیوک نوہ سخم)

میں دیان تس تام تے ووتس نرا
 راجعی بوزتھہ گو تس روحن جدا

از قفس بام بولہ پون در او جب نواہ
 کینہ وے کوتاہ دودس گل کاپنے
 دودن وازاہ تس عزیز سن عاقرن
 داتہ نوو کھ مرگزار پیچھے فاشس
 یاسم در خاک سوو تھر عب العزیز
 کور دھر گل کارنے در بھر موت
 دودن در بانس ز شہر بھر آس
 مرد را ہے از قضا چھس داد فواہ
 گے خبر دار پیچھے خبر با شاہ زود
 نامہ شہزاد پیچھے از بہر شاہ
 قلمی نوہ سچہ:

دیام دوتس ارجمی از حق ہذا
 تام سپدس نفس پاک از تن جدا
 (ادلیوک نغہ سچہ)
 کیا دے تھر بیکس کوتاہ دودس
 (دسون تو کو جاہ کوتاہ دل دودس)
 کاہہ و ہر سک موتہ مارس مارچہ ز سچہ
 (شاہزادس قیوت دود تھر یار پیچھے)
 دراد ہا سچہ ہو کوں شہس سوہ خبر
 یار سوہ برحقہ شیر ناوون تس قبر

عا از گہ لاب و مشک تھر دودس بدن۔ ن ۴ مثر چھ پ شاریہ بیکہت

کور دھر عبدالعزیز تھر عاقرن
 سرور غنچہ دھن آن گل بدن

پادشاہمن از پسر یام نام روز
 آہے ارشاد بو شوخی کرے
 شاہ گفت اے قاصد نیکو سیر
 دوت قاصد پیش شاہ کر انس سلام
 اس اند شہر بصر پیش ہو منور
 گفت قاصد بادشاہ عالمی تبار
 مارون دنیا ستھرک ہچو مار
 نور دین چاند کو نور غم کا ش کمر
 تر دوزخ منیر ازیں فانی سرے
 چھٹے نشان لال مصحف پر نہاوا
 پادشاہ بے ہوش کو بوجھ خبر
 قلمی نوہ سچید :

(عزیز بیچاس کیونکر کالاہ پڑاؤنے
 (آدو تھتھ ہوروں رشیدس رھانے
 (اوس ذراست فوج ہیچتھ سے بادشاہ
 بادشاہ ذراست شکارس فوج سان
 گو پکان عابر مکان تے ولورون
 بیمہ روستے دوت دسل برونچھٹون
 داد ستھین دود رنگ ہارنے
 اشد کئے خون زن لوگ ہارنے
 سارپے اوس عرض کو دت (لجہاہ)
 فوج ڈپشمتھ بیمہ ستر کو نیم جان
 لال مصحف دت شاپس پر زون
 لال مصحف پادشاہس کن دت

واچھتھ سماس وں کینتھ اعنبا۔ (ن ۳) و آتش چھم ہی نشیہ تے باوے ستر
 (ن ۳)

نالہ مکتبہ عالمی روٹن، سمجھوں پسر
 وار و نتم کینا تبیس کو رقم ادا
 عالمی ن احوال سوئے ہوئیں
 بوز شہزادین سمجھا مکتبہ بین
 تہہ نشے تھوکتہ ادا کوئیں ازار
 بیلا بوزم زہار نے بو کوئیں
 وہ تھریہ کوئیں پھولا وہ تھریہ
 تریشور و سپیش کریم انیس بجا
 دوون واراد بادشاہین زاردار
 کوون ہے ہے عریز جانین
 دوون واراد دوون شاہین عالمین
 قلمی نسخہ :
 (لال) تو مصحف دیت پتہ تہہ تہہ

بوز دوتے پادشاہ تام پو پتھر
 (ن ۲)

حال پڑھن عالمین کوئیں خبر
 پو تر دادے غلبت شاہین کوئیں
 بیکس میاں تہہ کریم بندگی
 ہا دم و تھہ قبر کریم نالہ موت
 دوت شاہ مہر در شاہ بصر
 بادشاہین نالہ تہہ رٹ قبر
 تہہ شے زن سرور قہا پو پتھر
 تھو و تھو تھو تھو نالہ تہہ عالمین
 تاقیا تہہ چا کو چھم شرمندگی
 آرزو چھم رے و چھم کوئیں
 واتہ و تہہ بویہ بر قبر پسر
 ہا فقیر و تہہ کو کو تھو سفر

زان عالم تاکہ بندے زندہ چھٹس   از ہمیں احسان تو شرمندہ چھٹس
 سروندے ناپادہ ہے جان و جنگ   با بصیریم سیتو سیتے ماؤم قبر
 در او شاہ عالم تیس اوس ہرکاب
 خون کاران چشمہ کنو چشمہ پر آب

ماجہ وودنس اچہ رووم ہرکے   ماؤدے بو میسر مؤزور ہرکے
 ہرکے شہزادہ ہرکے عجزو   ناد لائے میسر مؤزور و دھو
 ماجہ ماہیس تاجہ دارو رووہم   پتہ پیمہ ہے کائشہ وٹھہ نو ماؤم
 نور برتو زور زول ہم روگہ تے   لاگہ یوسنویاس زھارٹھہ جوگہ تے
 ہٹکونیرے چوبیل زھانٹھنے   روشہ روشے باغسے بوڈی زنے
 یادنس تاؤن مئے زھنٹھم اے ہر   لائی زورن نیو کھ در شہر ہر
 لایہ ظلمے جان کو تاہ داہ گوم   لہڑن نار لہڑن خنز مؤریم
 موتہ کوڑھٹھم فوتہ موتس مہل بھینوم   طوط رووم رووم پووم کیشاہ ہنوم

قاضی نقیہ سچہ   قاضی نقیہ سچہ
 قبر میچہ آو شاہ تہ کورنس تے   قبر میچہ آو شاہ تہ کورنس تے
 داتہ وٹھے ماجہ یام بوکان خیر   داتہ وٹھے ماجہ یام بوکان خیر
 (دن مہور)

ماجہ وودنس تاجدار رووہم   پتہ پیمہ ہے کائشہ نو وٹھہ ہوہم
 (ماجہ وودنس راجہ زاد رووہم)   پتہ پیمہ ہے کائشہ نو وٹھہ ہوہم
 (دن ۱)

تریش کسٹ منجھتھو غریب بے کسو   ماجہ رستے مالہ رستے عجزو
 پیو یو اطلاس پیو دیبا قبا   پھیراڑیئے پتہ پتہ پکھنا شبا

دے از تقدیر رووم بی عجز
 خوش تکلم خوش تبسم خوش تمیز
 ہے دوسے کو تازہ عزیز جان من
 خوش بیرونے پیرو سامان من
 اُٹلس و کعبہ دیا بولے
 ہمہ تنے عطربو جان ولے
 تاج با افسر بسر گئی تھا بولے
 سر بسر احوال سورے با بولے
 خوش خزان سر و خوش رفتار تے
 ہمہ تنے سون یہ مخرقہ مشکل
 ہنگو چون گلبدن ماضیہ گو
 کتبہ رووم و تہ پیچھے عاجز گدا
 ذائقہ کھٹکھٹہ راختہ کہند یور و دم
 بولے ناوس ڈٹے داوس لا جھٹس
 سر و دے سردار سرتل از قبر
 ہا دوسے موز دوز کتبہ لوگتھ موز دوز
 قلمی نوہ نسخہ :

شانہ بڑیو چھاو تو زرباف تے
 نام دارو پیتہ ساتھ سون تے
 کنہ دورن گزائے کر بولے دوسے
 موز دوز و جھٹس دوز کا جھٹس دوز
 مکر کڑے بیمار داری کھو لکھ
 کھو دوز نے خوش بولے کفن کھو لکھ
 نشکہ ماگو ہم تر و نتم کھو لکھ (ن ۲)

قلمی نوہ نسخہ شریعہ شریعہ کیمپو چھ کیمپو تہ پور چھنہ و قلمی
 (نہجی)

کھو کھس ڈھٹھ ڈٹے لاجی دا بول
 تو سستو بیمار گزے نو کیمپو شہن

ہمچو نے زاری کرے کر کو حکم زد
 ہا گلو شرسوسن روٹ حکم تزا
 زان تم بیمار کو ہم در بصر
 شائد کو تھوے تا شائدے ڈالکھ
 تھوے کینہہ تر کوئے تازے نو
 زون کا شہ نو آو بصر مرک شاہ نو
 غمہ شجہ دہانس لگے غمہ شجہ تے
 کمر عقیقن ز آب شیرین ملے
 قطر قطرے کمر شائد تر جہ تازے
 وقت جاں دادن شائدے کینہہ نوئے
 وچہ کمر یو نو دپدے در بصر
 سرو کو بختہ سو ہم تپے در مزار
 رہیہ تے کمر تے پار وے کفن

ہا دے شہزادہ مؤذد و دے
 روز و شب نالے دے نازدار
 بار ما پیوے کاہ سستین لے پسر
 در بیماری کمر تپ بیمار و ملکہ
 لا جی بسر

ہام از دردانہ کمر وہ تھروئے
 سورہ یاسین کمر پورے بسر
 ہرینو چشمو مرینو وقتن از نظر
 وڈ کو تاہ قد شمشادس بزار
 از گہلاب و مشک کو نووے پن

قلمی نو سنجہ

دانہ دل تپتہ تے کو لا جی کفن
 بید مہک وچ گتہ بے کمر بر شکم
 ہو بیمار و پیچہ و تن ما کھن گزہ
 رنہ و دہنس کس سر کو کر .....
 بادشاہن تیوت وود بہوش کو

بید مہک وچ کیو گتہ نئے دس
 واجد نرمین وچہ یو کینہ ما تونم
 ماجہ رستہ بڑو تھو کسوا زہن گزہ
 دمن جدائی کینہہ چہ کرانہات پا
 پوہ تر دادیک تس مصیبت پورہ چو

ودنہ تمہندے شہر بصر جوش پو (۲۷)

ہائے مرگ و سنگ خاں کو کور تھساک
واژ کرم کرم خود بصورت زینت ک

ووت شاہ ہر در شہر ہر
بادشاہن نالہ سیتے رٹ قنبر
نرنہ چانے لالہ اندری سوز گوم
دو دُن داراہ ذوق لہ گیس قنبر بیٹھ
پادشاہن اُن پسر ڈیو ٹھٹھن شہاب
پیشرو تس حور ہائے بے شمار
قلمی نوحہ سچہ :

دکرتس سلام دوپنس غم میر
شاہمے دنیا سے تراؤم زہن سب
بابہ صا بو بادشاہ ہی دور کو
دیتے از تیغ جفا بانس ضرب
(ن ۱)

از جہاں پر ہمیز حق و دم بل یقین
یا الہیں دوس دارن سارے
زانکہ العاقبت للمستقین
بخش تو فوق ہدایت حق یارے

نیت مانتن در جہاں را ہیکس
این نصیحت عاقلان را ہست بس
چسں عہد محمود اُمتی چون یا رسول
زار عا جزئی بود تم کرم تو بول

چسں گدا محمود چنے یا رسول
عار پیچنے زار میانی حق تو بول

اوس در جنتۃ بہتہ بر تخت جاہ
 شاہزادن یام زونن باہم آو
 ناپہ روتن حالہ اُسکے آں پیر
 باہر صابو و چھتہ و وہ فی چھس لگا
 شاہی دینا مے تراؤم بہر ایں
 ضرب از تیغ جفا پانچس در تہم
 باہر مانجھ میون تراؤکھ جاہ زود
 نابہ کار دنیا چھنو ژور پائیدار
 در حاکومت شہر رومک پادشاہ
 بہر تاعظم پیرتس بزوتھہ دراو
 باہر و چھتہ بو چھسے چوئے پسر
 بر فقیراں داد ایں شاہی غمہ دا
 شاہی عقیبا مے پراؤم ایں جنس
 زان جفا عقیبا مے آسان مہوئم
 در فنا چھاؤکھ بقا اُسکھ نوئم
 گاہ آسان پیاد گاہ آسان سوار

پادشاہ بیدار گویامت ز خواب

پادشاہی تراؤم تھو بہر صواب

رحمت حق بر نظامی شد نصیب
 شادونن مہوختہ زومین زانتن
 رحم کرتس در دو عالم لے خود
 چھس بر حق دوسدار چار یاد
 ہشت پنجہ سال باہ شہتہ پداو
 دوون مے درماہ بہسار ایں کلام
 کرم کتاب
 چھس بنا محمود گامی ہم قریب
 یاد دل و جان چھے کرون بہرون
 از فراق غمہ چنپس داد اوصدا
 با جمیع یار در جنت در آر
 دوون مے میلہ قصہ ہجرت گومت
 چار داہ از ماہ رفتہ شد تمام
 فاتحہ پراسا پڑھتہ دانی ثواب
 مہو کلاؤکھ از جہنم خاص و عام

یوسف زلیخا

حمد بے حد نعت احمدؐ ہر صحت فتنہ ابتدا
 روز دما سوز عشق بوز اسے در نہ خود
 پادشاہ کج کلاہ اوس شہر مغربین
 اُس کو راہ خاصہ تھوڑے بیب زلیخا توں
 بادشاہ بود در مغرب زمین طیموس نام
 دختر بدوش زلیخا نام، چوں ماہ تمام
 سوئے زلیخا اُس زیبا دل فریب زون زن
 سینہ صاف آئینہ کھرتے اوس وشن تن بہ
 نارستان راحت جان اُس کو تنہا پند کرتے
 دیشہ وین کریشہ وین اُس بھیران دل دے

۱ صحت فتنہ (نہ سچہ جرمین) (ن - مجبور) ۲ خاصہ کو راہ اُس تھوڑے
 (اڈیٹوک نہ سچہ) ۳ اوس (ن ج) ۴ شار چھینہ چھائی نہ سچس
 ۵ بر سرچ محکمہ کس نہ سچس شہر
 ۶ سوئے زلیخا دل فریب اُس زیبا زون زن - (ان) سوئے زلیخا
 جامہ زیبا - (ن ر)

الفتک ال زلف سے خال اوس شو بان پیشرو

سخت پیشگیل رہیوں دال چشم کافر کیش او

تحتہ سلوکس تہنیز پیش طور تحتہ بیہ تر تھکائے اس

ستہ وری شے خستہ کا مژنتہ کئے دانتہ اس

نابڑ دایہ ٹھٹھن اکھ جوانا نشہ یونا شو برو

اوس رانا ناز پننا ماہ جبیناہ مشک مو

یہیچ در یہیچ زلف تر او عہ اوس زن لایان کند

عالی بوز کو خال برو نار اس اند زن سپند

سد قیاست کردہ ہر پا اوس قد قامت تہند

روے سچیں موے مشکیں بوے عشر خویے تند

رود قد اوس ہر نہ چشتہ سیتو چھان تیز تیز

دلبرے ماہ پیکرے غارت گرے باہر گریز

عایہ شاہ تو پھٹتہ چھاپو نو سس تن ر مژ۔ الفتک ال زلف تھوند خال

شو بان پیشرو (ن ج) ۲۷ تھیتہ گا مژ (چھن) (ن ج)

تحتہ سلوکس تہنیز پیش طور تحتہ بیہ تر تھکائے اس (ن ر) ۳۷ شو برو ناز پننا

(ن ر) (ن ج) اوس پننا ناز پننا مہ جبیناہ مشک بوے (ن مہجور)

عالی خال ہندو (ن ر) خال دزان نار سے مژ

سد قیاست کردہ ہر پا اوس قد قامت تہند

روے سچیں موے مشکیں بوے عشر خویے تند (ن ج)

پان ہو سو دم دلبرن اک جان کیا ہچس صورتھا

بہر انوار الہی شہر حسن پادشاہ^۱
گنچہ کزان تھتہ شمع روئیں ساہ بے پرواہ تیں

خون ماران پان زالان کا نسب ہند پرواہ تیں^۲
شام میو لم یام دیو شمع زلف سیاہ مارل

رام ناگشتہ مستمک مہچتہ ڈولم بیمار دل
تیں عزیز بصر چھم تیں نشہ کتر چھس کپنر

چھس بے کرشین کر بے ڈیشن وار آں یار عزیز
شور کیاہ نام مالو بوزس مالو پارون کفن

نزان سو دم پان وندے اے عزیز جان من
ابہ سستین تیں عزیز تیں چھنہ نسب تھتہ تے ہشر

ویر نرا وختہ فار کوڑھس زاہ تیریم نور شر
جے تھتہ تھتہ میختہ چھہ نوٹے مہختہ کھوئے ڈاکم

سون تہ سرتل میلہ کتے بائے دشمن گیلہ نم

۱۔ اے شہر چھپ چھاپی نہ چھس منز ۲۔ خون ماران پان ماران ساہ بے پرواہ تیں

گنچہ کزان تھتہ شمع روئیں کا نسب ہند پرواہ تیں (نوستی جرمی) ۳۔

موی مشکین دام دل (ن ج) (ن ر) زلف سیاہ دام گل (ن ہجور) ۴۔

تیں عزیز بصر چھم جائے تیں نشہ چھس بوکپنزن (ن م) تیں عزیز بصر چھم جائے (ن د)

۵۔ شور و شمع یام مالو بوزس (چھن) شور گونام (ن ر) ۶۔ زاہ تیریم نور شر

(ن ر) ۷۔ ویر کھوئے تیں (چھن) منہ چھاپتہ کرانے منز (ن ج) ۸۔ طوط (چھن)

صنایہ کا مہتر پانے بڑی شہزاد لاراں آئے کیتو

حسن و صفا میں یہی خوش ترش دمکتہ بوسہ ہو

چھس بے عزت ترش عزیز میں دس کے کانٹا تھا خوش

تھوئے رخصتا کا رخصتا سارے والان خونہ

میلہ یو سودا رہن دھن گیلہ عالم غم چھنے

در ازل و بھت ترش سے فوط موختہ کھوئے کم چھنے

شاہ طیموس عزیز ترش نیشہ سوزن قاصدا

دو پ عزیزن جھم سعادہ کوئے کرش جان فدا

پانے کیتیاہ خان شیر بھتہ تو پ لکھنوس پیشکش

یار مسند پانام بوز بھتہ گے زلیخا بپ خوش

سازتے سامانہ کر بھتہ پانے درایس ۴ نازین

و اژ مہرس در اس عزیز برونٹھ مہتہ لال و

یام بوزن او عزیز تمام بوزن چاوتے

غم ڈو لم از چھس بے توشان جھم سے روشن کزاتے

پر دے ڈر بھتہ گے زلیخا خیمہ تلک تر اؤن نظر

ویشہ وونے گتہ بخود پوشہ تھرن پے پھتر

۱ میلہ دھن سودا رہن گیلہ عالم غم چھنے (ن ۱) ۲۷ تازی کیتیاہ خان

۳ شیر بھتہ جان کرکھنوس پیشکش (ن ۲) ۳۰ بپ زلیخا گتہ خوش (ن ۳)

۴ (ن ۴) (ن ۵) ۴۰ درایہ شیر بھتہ نازین (ن ۶) ۵۰ سامانہ کر بھتہ

درایہ برون نازین (ن ۷) ۵۵ واپا وونے گے زلیخا پردہ تلک تر اؤن نظر (ن ۸)

بشد گزشتہ کرم کو اندامِ نادان نیز ہے
 عشقِ بیمار از پئے یار کوچ بازار پھیر ہے
 نالہ دوان اُس رواں چھینے بوزان کیاہ کر
 ذرا ز اُجنس ذرا کوتاہ چھینے انصاف اکہ ذرا
 محمود و عشقِ دادے و چھینے کیاہ کو عاشقین
 زہد پائے مودِ کتیاہ رُودِ تمَن مہرِ سخن

فراقک با غم

کران چھنس بے انتظار
 مے نے زون دے پچھتہ وار^{۲۴}
 زینا چھنس ناچار
 کتیو چھک نہ وطن دار
 بلببلہ رستے لا گلزار
 کتیو بوز دانے زار^{۳۴}
 صورت ریتہ نمیش دیدار
 نشہ پتے گزشتہ بیدار
 مکا ندا پشاہ سوار
 دودھ دس کوڑھ مے پار پار^{۴۴}
 شمشیر چاند سر بدار
 سرفراز ہے سردار
 بچھتہ ڈو لہم ہے شہار
 کتیو یار پڑا یو
 کتیو یار پڑا یو
 مبرس مقرر مسافر
 کتیو یار پڑا یو
 کتیو یار پڑا یو
 کتیو یار پڑا یو
 دور سر چون فضا عینی
 کتیو یار پڑا یو
 کمانہ سیتو مار چھنس بو
 کتیو یار پڑا یو
 خم چھ بگمہ کمانے
 کتیو یار پڑا یو
 دے پچھتہ چھنس ہمسکائی

عاجز من خوش منز چھ لینکھت (در بیان فراق) ۲۴ دوان چھنس بے بدن دار (نر)
 دوان چھنس پڑا زار (نر) دن پھور ۳۴ کئے بوزوئے زار (نر)
 (نر) ۴۴ صورت بندہ (نر) ۵۴ تپس انداز پر شکار (نر) (نر)

امار چپانہ بہ بان مار
 گرے بڑنگ ژندن دار
 دودندس کوڑمختہ مئے پار پار
 یاونہ میانہ کا موشہ مار
 سوران آم مئے لوہ کچار
 ودان چھس مدن واء
 آدن باجہ کا لوہ کچار
 یتیم یورسہ ستم گار
 سیاه چشم جو دو گار
 مئے گئیہ خاصہ دلس پار
 پیہ میانہ گل آناہ
 تہ چھک کتہ پڑ کوٹ لار
 تبر خورہ چھس آواہ
 کتیو یار پڑا یو
 دندس جان و جگر بو
 کتیو یار پڑا یو
 شراونہ گوم خزانہ
 کتیو یار پڑا یو
 بہن تار زونختہ مئے
 کتیو یار پڑا یو
 دتم ڈھوہ بچہ درشناہ
 کتیو یار پڑا یو
 داور چپانہ گھلاہ
 کتیو یار پڑا یو
 خبر کینہہ تہ لثیم نو
 کتیو یار پڑا یو

عا کوڑ ستم مئے دلس پار (ن د) سوران آم مئے لوہ کچار۔ شراونہ گوم خزانہ
 لپے سنے پکھے تہ پوتے مار (دور) پشار چھپنہ ن ج حقو۔
 و ۳۔ امہ شاپ بڑونہ پچہ و سپرچ حکمہ کس تہ جرم نہ سخن شراونہ تر مئے بند
 و ۴۔ شراب خورد پڑ خمار۔ خواب کو کڑھس بو۔ گیس خار چلنے زار
 ب۔ یتیم بیہ ستم گار۔ دتم ڈھوہ بچہ درشناہ۔ سیاه چشمہ جو دو گار
 ج۔ شمشاد قد خورش رفتار۔ مئے کو پشت کوڑ ستم خم۔ یتیم پڑ کوڑ کتہ تار

چنے سسپا ہاڑی گاؤ
 چھس چاؤ خریاؤ
 ہیکر میاڑ مہنتے ہاؤ
 لپنے پکھتے لپنے ہاؤ
 دھوڑ کاٹھ چھس کس پڑھ گاؤ
 ٹرنے پکھتے گیس ہاؤ
 کتیاہ زالیہ عشقیناؤ
 محمود چھو زمان زالیہ
 ٹرنے کیاہ خاص مداچھ
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 کتس سون تر چھس ٹرنے
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 چھس ناچار زلیخا
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 مئے میو وار کاٹھ تر نو
 کتیو یاء پڑاؤ یو

علاوہ کت چھس ہاؤ - چھس ناچار زلیخا - دوہر چون کوتاہ ہاؤ
 (ن مہجور) (ن ر)

چھس پڑھ کس پڑھ گاؤ - زلیخا بیچار چھس - تر کت چھس تر کت لپاؤ
 (ن ج)

کوتاہ زالیہ عشقیناؤ
 محمود کوتاہ زمان زالیہ
 مئے آواؤ کرختہ گوم
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 (جوشو نوحہ سخن)

کلام محمود گاموس شرجہ ہاؤ اکیس جاہ زھوڑو پاٹھو درج - مگر
 کیشہ شار چھس علاوہ

بہ چھس چاؤ طلب داؤ
 کھان چھس بہ انتظار
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 (جاتے شار بڑو چھس ضفس بیٹھ)

حضرت یوسفؑ کی حالات

اوس کی صفِ فرزندِ یعقوب
 شاہِ نو، بان اوس کا کنعان
 خوابِ صور مجھ اوس ماہِ خسار
 کارِ تھوڑا سرورِ بالا بلائے
 خوش بنگاہ کی اوس زلفِ رخسار
 الفتک زال زلفِ پریشان
 نورِ تہندے سسارِ شوق
 آفتِ دل غارتگرِ جان
 دوشہ وں فتنہ گر خوشِ اختیار
 مار زلفِ ماران کے اے
 پوشہِ محقرِ مہرِ زین کا شہسار
 اوس غارتگرِ از زمینِ آیان

خال سیاہ زنگی پسر
 دلِ فخر کیہ شہ بان خالے
 زلف گیسو سبیل دستے
 سیاہ بادام اچھ آسہ رازا
 عشوہ گر ترکب کہاں ابرو
 وچسے راوان اسے وہ سہمے
 موہ پے کھوئے اوس اویں میاں
 لالہ کھوئے تے وٹھ وہ زلی
 پوہیتے کاس دند مہختہ فلی
 آپس اوس سپاہ مزاج
 موج بویس موصو مس تے
 ٹوٹے کیا گوش یعقوبس
 وان پہیچہ صورتہ بندہ
 ہر نہ زن اوس لوگت زالے
 مرپا کردہ (دہم) شکستہ
 موہیتے ہارس روہ خسار نمازہ
 تیز مجھکاں با چشم آہو
 عاشقن دل روزان نہ ڈنچے
 غوہ چہ دمان شہین زبان
 لالہ پھلےس میلن نہ ملے
 شولہ تراوان اوس پرتی
 داندو لذن دختن یلاج
 پوہچہ روچھن پینے دستے
 اوس دچھان راتس دوس

خال زنگی سیاہ پسر۔ وہی پہیچہ صورتہ بندہ (ن ج) ۲۷ جودو
 (چھن) پوشار چھنن ۱۲۷۸ خز ۳۷ وہی لادان (ن ر) ڈچہ رادان
 (ن ہجور) ۲۷۱۲ پوشار چھنن چھاپی نوختس تو ۱۲۷۸ خز ۲۷ ہجور
 جمن نوختس شز چھے آئے شادہ

لالہ کھوئے تے وٹھ وہ زلی
 پوہیتے کاس دند مہختہ فلی
 وہ ٹوٹے کیاہ اوس یعقوبس۔ اوس مشتاق راتس دوس (چھن)
 اوس آسان مشتاق تس تے (ن) ٹوٹے چھاپی یعقوبس۔ اوس مشتاق تس کن دوس
 (ن ۱۲۷۸)

اوس نین من مہر اب بھمن
 اوس یعقوبس نشہ شو نگہتہ
 اوس آسن خابس اندر
 گوشہ بیدار پر زہن علی
 یوسفن یور دو پنس بھاب
 زون اختا بہ بیسہ تار کھ کاہ
 زھوہ پتہ کر پتہ باین و نکہ
 یام بوز وورہ با یو یہ خاب
 کیہ کروس کچہ پاٹھ مارون
 گنہ مارلس صبحس سبھتہ
 بابو صابو یوسف چھوڈن
 سجدہ کران گل یوسمن
 اچہ کھوہ اسوس ناثر رگہتہ
 پچہ زون آسہ آبس اندر
 خاب پسن بحر تم عالمی
 بابو صابو موگرہ بے تاب
 آپہ سبھتہ دیت ہم سجدہ
 نیتہ یوسف مے نش زھنکہ
 گنہ غلین سبھتہ بیتاب
 چھنہ یوقوبس مہ صبحتہ سون
 عرض و سلام کورہن سبھتہ
 فارسلہ مغل غدا

۱ اشجدہ کران مہر اب بھمن۔ بوسہ کران گل یوسمن (چھن) (ن ج)
 دسپہ کران گل یوسمن (ن ۱۲، ۸) پتہ شار چھنہ ن رنتر۔

۲ اوس بابس نشہ شو نگہتہ (ن ج) اچہ کھوہ ناثر سستین رگہتہ

(چھن) (ن ۱۲، ۸) ۳ پتہ آسن خابس اندر (ن ج)

۴ یوسفن دوپ پھیرتہ جراب بابو صابو ڈوکھٹم مے خاب

(ن ۱۲، ۸) پتہ شار چھنہ چھاپی نھ معن خرودہ آپہ دیت ہم مے سجدہ

(چھن) ۶ اوس یوسف (چھن) ۷ کیا کروس کبہ ساچہ مارون۔

چنہ یوقوبس شفقت سون (اوپنوک نھ سجن)

خوبصورتی چھٹے خوش بنگاہ
 پھیر کوہس پانڈی اُنڈی
 گپہ گوس دو دس تر فیس
 مالو دڑپ نکھ پ کھتہ کتہ
 گنہ تھکیتہ نیشہ پ تیس
 بابو کیشہ چھک سوس بران
 اڈنکھ بٹنگ دیت نکھ رھنا
 فندہ کھتہ نیو کھ اندا داسنہ
 تیوٹ لوہس نیلے نیس تن
 زار و نان اوس وورہ باتن
 زار بوزی توہ ساتھا روز توہ
 وورہ بابو ہونا خدہ دایو

ستو سائس رنہ ہون بنگاہ
 ہرر پوشن یہ کر گوندی
 لوہ کران شہ روز دوہس
 نور یوسف سوزن بنے
 رامہ ہوناہ زار گتہ نیش
 ستو چھسنا اسو کاہ پہلون
 چھم مئے امت اوس قضا
 نکھ دو لکھ سح بیگانے
 پمپوش گو زنگ سوسن
 رکتہ موہس چھوم لاپن
 ملے افسوس کھون مئے کیاہوم
 زار بوزتم ہونا خدہ دایو

۱۔ اخیر خوش صورتی چھٹے خوش بنگاہ۔ ستو نہ ہون سائس پنگاہ۔ ستو نہ ہون سوس نہ ہون بنگاہ
 ۲۔ پھیر ناوون کھیلہ اُنڈی اُنڈی (اڈلیو ک فہ سچ) پھیر کھیلے اُنڈی اُنڈی (ن۔م)
 ۳۔ کروں گوندی (ن۔ج) ۴۔ چھاپن فہ سٹس چھٹے شہر غلط پانٹھو پکھت
 خا صید دو دس گوس تر فیس۔ سوز کران آسوس دوہس (ن۔۱۲۵۸)
 گپہ دو دس گوش (ن۔ر) ۵۔ تر کس گتہ (ن۔ج) ۶۔ کتہ نیس (چھن۔ن۔ج)
 ۷۔ پ شہر چھن۔ن۔ر، ن۔ج توہ ۱۲۵۸ شہرے یوت۔ ن۔جھوس شہر چھپو
 شہر چھپو گنہ بابو ہونا خدہ دایو۔ کاہ پہلون چھپو ستو یوسف ۸۔
 بے ترمانے (چھن۔ن۔ر) ۹۔ پکر نو کھ سح بیگانے (ن۔۱۰) ۱۰۔ اوس سوس چھپو
 (ن۔۱۲۵۸) ۱۱۔ پ شہر چھپو ن۔ر شہرے یوت۔ ۱۲۔ اوس سوس زار بوزتم خدہ دایو (چھپو)
 (ن۔۱۰) (ن۔ج)

چھک ٹو پھان سور^۱ے
 پکنا کو تو م تھو داروائے
 ستر کا تھ چھن سوائے خودا
 ہرے زن اوس لوگت زائے
 آو جبریل تس پادشاہس
 تریمہ دومے کدو قہ نمبر
 نئے رب الجلیل سندے
 مژ را و تھ دو لیس تنے
 ناو کشن اُس حضرت نو^۲ جس
 آب چاہس سہٹھ کو میوٹھ
 بیٹھ پیٹھ ناداہ دیوان^۳
 حال کیا ہچے زندے چھوٹھ
 صا جس کن عہدہ پران
 چھس بے کنڈین پیٹھ نئے دور^۴ے
 منہ کر تو م چھس ناچارے
 کتہ مار تو م کیا ہچھو مڈا
 ادس دیوان دیوان نالے
 دور باو نہتھ لوسے چاہس
 غم مہر کینہہ چھک پا غمیر
 خاضہ جاہ خلیلہ سندے
 مرثدہ اوسس ناویز کنے
 اُس کنیا شرباک چاہس
 وسہ ونے سٹھ کتہ پیٹھ میوٹھ
 باے اُس دومے دیوان
 یوسفو یوسفو
 چاہس اندر کیا ہچھک کران

۱۔ اچھک ٹو پھان خودا پیر سورے (ن ر) چھک ٹو دانا پین سورے (ن ہجور)
 (ن ۱۲۷۸) ۲۔ ہرے زن رام ہونین حوالے (ن ہجور) (ن ر) (ن ۱۲۷۸)
 ۳۔ آب جاہ (ن ر) ۴۔ جبریل و لیس تنے (ن ر)
 ۵۔ اُس کنیا شرباک کھس۔ ناو پیٹھ اُس حضرت نو جس (ن ر) (ن)
 (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۶۔ پیٹھ چاہس ناداہ دیوان (ن ۱۲۷۸)
 ۷۔ یوسفو یوسفو موڈ کھو کینہہ زندے چھکھو (جرمن نو سنج)

گئی تڑپے دودھ سودا گارن ۱
 مہکے لویکھ تے کھوہیں آب ۲
 نوہ پستو کو صحر او روشن ۳
 جان کیاہ چھس منورہ جمال ۴
 دور باے توت وچھنے گئے ۵
 گز صحتہ روٹکھ قافلہ تام ۶
 اوس شوئنگان راتس دس ۷
 چھنہ بکار گز اس کنون ۸
 شاہ یوسف سودا گارن ۹
 فاقہ چاہس پیچھے آب ہار ۱۰
 در او یوسف زن در او افتاب ۱۱
 نیو کہ مخفی تھو دکھ گوشن ۱۲
 خوسے رت کیاہ تس بیمثال ۱۳
 اوس یوسف نہ تھتھ شے ۱۴
 اسب ماویون پن غولام ۱۵
 اسب تے نہتھ ٹھن کھس ۱۶
 تپو نمون چاہس تر ہنون ۱۷
 ٹکڑ ہونٹھن کھوٹن یارن ۱۸

۱۔ انجیر سیرہ دھ ہے سودا گارن (ن ۱۲۷۸) ۲۔ کھارو دودھ فی آب (ن ۱۲۷۸)
 (ن ۱۲۷۸) ۳۔ زن در او مہتاب (چھن) (ن ۱۲۷۸) ۴۔ ماوان روشن
 (چھن) ۵۔ نیو کہ کھٹھتھ اوٹکھ گوشن (ن ۱۲۷۸) ۶۔ گز صحتہ
 ۷۔ کیا چھ امون صورت جمال (ن ۱۲۷۸) ۸۔ کھوٹن مال
 (ن ۱۲۷۸) ۹۔ (ن ۱۲۷۸)

۱۰۔ دور باے آپ توت وچھنے (قن)
 دور باے آپ وچھت گئے اوس یوسف نہ تھتھ شے
 (ن ۱۲۷۸) ۱۱۔ کوٹ نیون تھہہ سونے غولام (ن ۱۲۷۸)
 ۱۲۔ اسب تے نہتھ ٹھن چھس (چھن) (ن ۱۲۷۸)
 ۱۳۔ یوہ دی تون (ن ۱۲۷۸)

تم پر مست فرمائی پائش^۱ پران ہینو تکھ ملو زافرائس
 سون کینتھ شرتل ہینو تکھ لا دادا لین کھت دینکھ
 وائی سپو سپو سہاڑا^۲ وچھتہ پچن ہما پم ہانوی
 وانیہ پوڑی چھے کسیر^۳ باری دچھے ہینو تہس پچھے
 ہاے ہائیس کینتھ آکے اسی ودان ہا سانبائے
 وائی دغا دیت یار غارس بہتہ ہینو تہ دچھے ہینو تہ ہا
 وائی ہائیس ہشہرگر پکرن ہودہس دچھے ہینو تہ پچھرن
 ہانوی دچھے تکھ سودا گارن لال نیر تکھ ہارن ہارن
 گویو قوبس مشہر پنے شام مے پتھنی دوہے ہا نیام
 وور ہا یو ہا یو سفینو وار وائی تو م تھس کینا ہینو

۱۔ تم پر مست فرمائی پائش (ن ر) (ن ۱۲۴۸) لال کینتھ فرمائی پائش
 (ن ہاڑی دیو ایٹھ) ۲۔ شرتل ہینو تکھ (ن ۱۲۴۸) ۳۔ وانیہ ہینو تہ پچھے
 (چھن) وائی کینتھ سپو سہاڑا^۲ (ن ر) ۴۔ وچھتہ پچن ہما پم ہانوی
 ہا دچھے ہینو تہس پچھے (ن ر) (ن ۱۲۴۸) ۵۔ ہا سانبائے ہا سانبائے
 (ن ۱۲۴۸) ۶۔ ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے
 ۷۔ ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے
 ۸۔ ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے
 ۹۔ ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے ہا سانبائے

۹۔ زور وون یہ کینا ہینام (ن ر)

راجہ چو ناہ او نہس گتہ ۱
 یوزم یوزم بن ترادون باکھ
 راجہ ہونیا زتے کچھ سوہنے
 راجہ ہونیس او ش پوک دے
 یا یوزم قوب قسیم نعمہ دا
 نے ڈیو شکم یوزم نہ کئے
 دوسرے آیس ما دان زھنڈہ
 یا یعقوب یوزم نہ کئے
 راجہ ہون کو پز سستو خلاص
 پور ترادے دوز یعقوب بن
 میانہ یارو نا یوسفو
 دوز باین سستو کوکھ نیرتہ

حقو و یوسف امی کھٹہ ۲
 دوز نکو کنین گے چاکھ
 ٹوٹھ فرزند او سکھ یوہنے
 آیس زبان گو نو تارے
 سنے تہ گوشت ماشوق جدا
 چھس نہ غماز ایڑ وئے
 او نس پمونا حقہ گتہ ۳
 ام باکو تروا ہنم سنے
 بیہ پن ماشوق اچھ آس
 ریز نے گچس ہن ہن
 کتہ ترارے مایوسفو
 اد نو تو آہم پھریتہ

۱۔ راجہ (ن ۱۲۷۸) ۲۔ شاہ یوسف امی حقو کھٹہ (ن ۱۲۷۸)
 ۳۔ پیر یوزم بن (ن ۱۲۷۸) درہ کوہ کنین گے چاک (ن ج) ۴۔
 پیر یوزم (چھن) (ن ۷۸) ۵۔ ڈیو شکم اچھو نہ یوزم نہ کئے (چھن)
 اچھو ڈیو شکم نہ یوزم نہ کئے (ن ۷۸) ۶۔ چھس نہ شکم ما دان زھنڈہ
 (چھن) (ن ج) ۷۔ چھس نہ امت ما دان زھنڈہ
 ۸۔ پمونا حقہ او نہس گتہ (ن ۷۸) ۹۔ یہ شار چھپ چھاپی نو
 شر تہ جو من نو سستو منز ۱۰۔ پز سستو سستو خلاص (ن ج) ۱۱۔ یہ شار
 چھپ جو من نو سستو منز ۱۲۔ تو نو بیہ تو آہم پھریتہ

مے زانیوم مارنہ نئے
 چون دور پر مہیکہ نہ زرت
 دور باین سستو کوکھ غیرت
 جان وندے چکر پتہ
 کوہ چہ بہتہ رچھت زولہم
 پیر یعقوب چھٹے پاردن
 میون یوسف دیو ٹھون ناسا
 غمہ بچہ دہان چھٹے سہ نئے
 تھڑ کو دینہ کمر لائے شراکھ
 کز لڑا کوکے دودہ زلار مہار
 نشتہ بانے نو بھورتے
 چون دور پر گوم سے منسل
 دودہ نہ نوٹم، چکر زولہم
 اند مزار تراوہتہ پئے
 متہ گزہ تم جدے کر تہ
 تور کو فو آہم بھیرتہ
 زھوہ پنجہ اکے درشن دتم
 مار سیاہ چھتہ زولہم
 شیچہ بڑھان جاناورن
 ہرنہ پختے سیاہ چھٹے
 دودہ زولہم زن کھسہ وئے
 تہہ وزے تراوہتہ ماباکھ
 کمر تہ نئے لویئے تس آوناعا
 کتہ گوہم شہاہ زھتہ
 گوم سہٹا چھو کے لدرل
 سو نکو پا کھو مزار روٹ تم

۱. مے زانیوم مارنہ نئے (ن ج) ۲. پ شار چھٹن ۱۲۴۸ مہرے پوت
 ۳. جان وچکر وندے پتہ (ن ۱۲۴۸) ۴. ہرنہ یس چشمہ سیاہ آسے
 (ن ۱۲۴۸) ۵. سوہر چھٹہ یس سیاہ آسے (ن ۱)
 ۶. کمر تہ مورہم تس (ن ۱۲۴۸) ۷. پ شار چھٹن مزار
 ۸. چون زن گوم (ن ۱۲۴۸) چون زولہم مے گوشت مشکل
 ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. پیم نوٹا چھٹن مزار

گیم سپٹاہ چانی سے ملن
 جان وڈے چکر گوشے
 بر کے مویمبر دہ لے
 یاد گیم نادا دے
 زالی واکمن قلہ منہ
 اوس ودان یوسف بینا
 کو چھم تر اوکھ نلن
 بر کوہم ما پپوشے
 کتہ پیسہ یونندر زملے
 کتہ زبے چھک توتے پٹے
 مائلو پتھر کرد کتھے
 گاش سورس گو نابینا

بوز وئے حاصل کلام

ہا لو کن ییلو ملو موت غلام

شہر مصر منرو اتو کوک
 زون افتا پکھو کھٹھو
 کوک مشہور مصر اندر
 یام خریدار اوسو سمن
 روڈ نیلے دو لکھ مرائش
 یام زلفن کور تموشانے
 ترین ۳ دہ من کھٹھو
 نیر بند لچہ پردہ زہمت
 مصر سید صورت بندر
 پادشاہن دوپ بے مہمن
 دہ لہ لاوان کو پا زپاشی
 نل تس پچھ گے دیوانے

عا کتہ چھی ہم پتر پتر پتر (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۲۷ اوس ودان یوسف بھنا
 (ن ۱۲۷۸) ۳۷ دہ من کھٹھو (ن مہجور)
 ۲۷ طاہ نو کوک مصر اندر (ن ۱۲۷۸) ۷۷ یار خریدار آئے (ن ۱)
 (ن ج) ۱۲۷۸ پتر پتر پتر ۱۲۷۸ پتر پتر پتر ۷۷ روڈ نیلے دو لکھ مرائش
 (ن ر) ۱۲۷۸ نیلے دو لکھ مرائش (ن ج)

آفتاب بس بیکھت چھنے پرتو
 سور عالم سپد شہدا
 اُس مادانہ دیوان پھیرت
 چھس بے اُمی کر مڑ خراب
 دین کس چھم پرست غماہ
 زور دیک دیک چھم مڑ کھئے
 کھتے اُمو ستر چھم آب حیات
 عاشق چھم مرن تے لکھن
 یام تھو دیکھو سیر زولن
 لال و گوہر گڑھمنہ زور
 اُس پکھن احوال و نون
 چھم مے و اُنچ کوکت سنہ
 مے تے اُس گڑھ مے یاری
 چھنے و چھمت زانوہ گیا کو
 گئے زلیخا تانہ پادا
 دیشہ و نئے باکھ و جس پر تھ
 چھم مے و چھمت مے دھاب
 کھتے پرتو لے بیکھ میون شاہ
 اکتہ دھو زنی پیتم نکھتے
 بوزر یس دھو زنی مرن سہ ذات
 چھم مے اُمو ستر و نون تر مرن
 تام کیتیاہ بیمار بلن
 بس چھم اُمو ستر اکتہ نظر
 میون گڑھ چھس ناسپہ کنن
 و نون کس چھس نون ذان و نون
 حال پرتو و نون ہس ساری

۱ سور عالم کوڈ تنکو شیدا (ن ر) یا ذو عالم سپین (ن ۱۲۴۸)

۲ کھتے پرتو لے دھوکت شاہ (چھن) کتہ پرتو لہم دھو زنی بیکھ شاہ (ن ج)
 ۳ اُنچ نے دھو زنی پیتم تے ہیکے (ن ۱۲۴۸) یور کو پتہم تے ہیکے (ن ج)
 ۴ اشار چھنے ن رتو اڈیکلین نو ستر مرن ۳ بوزر یس تے مرن سہ ذات
 (چھن) ذات = ذاہ ۵ یام گڑھ سیر زولن (ن ۱۲۴۸)
 ۶ اُس پکھن احوال و نون (چھن) (ن ر) آب پکھن احوال و نون (ن ۱۲۴۸)
 ۷ گڑھ یاری (چھن) یہ اشار چھنے ن ر مرن۔

ستہ دوشے دیت نم برماہ
 رتہ آسبیا خا ہمشہ نمہ دا
 مکی ہینک او سسم دا
 چھس بڑ ماراں اُمس پتے
 پے سہ چھس کیس دیوانے
 بیٹ بڑ نم بسرے ناکے
 لوک لوکس کوتاہ و نیلے
 پنہ نہ دے تہن پھیرن
 تہنہ دو تم کران سماہ
 میتہ مے پیچھ سپنہ شیدا
 گواڈھنہ گزھن بے نش جیدا
 گزھن مے پیچھ پراہ کھوتے
 یہ چھ شماہ بڑ پروانے
 عار رستے کرنس مارے
 زانہ مے یس پانس بنے
 گتہ بے خود گرپاہ کرن

محمد دو کر موعہ خصر حال

طلول کلام باعث ملال

۱۷۴۸ء شاد چھنہ چھا پنی نو سمنس تہن ۱۲۴۸ء شاد ۲۷۴۸ء شاد اُمس پتے
 (چھن) ۳۷۴۸ء گواڈھنہ مے پتے آسے کھوتہ (چھن) یہ شاد چھنہ ر
 تہن ۱۲۴۸ء شاد ۴۷۴۸ء تہن کرنس بڑ دیوانے (چھن) مسہ چھو لو کرھس دیوانے
 (ن) ۱۲۴۸ء (ن) ۵۷۴۸ء یہ شاد چھن ۱۲۴۸ء تہن رتہ پے یوت
 ۶۷۴۸ء کیسا سپنہ و نیلے (چھن) یہ شاد چھنہ رتہ پے شاد
 چھنہ چھا پنی نو سمنس تہن رتہ

بی بی رابعہ

حضرت یوسف عاشق گزہاں

عاشق صورت پرست روز تو   صورتے نش اچھلے بھڑک تو
یودہ وئے کینہ چھٹے بھڑک تو   ہچو کا بھر سجد کرے جھے بھڑک تو
عاشقے چھک جو عاشق چھٹے بھڑک تو   گل رومس پیچھ کور کمالا بھڑک تو
ہچو پروانہ بکر د شمع رومے   بان زالبہ کھوٹے دیگر کینہہ چھ
ماکر کن میل شاہ یوسف کو دکن   عاشق چار سوئیں پیچھ اوٹ
حسن ڈپیشہ دادی لہ عاشق کے   ماہ کنعانی شاہ یوسف چھ
عادی کور ایب رابعہ بڈ اکھا   عادی فن تے عاشق مٹو بادشا
موشہ دچھو شمشاد جتے آب گے   تاب تیں کینہہ رومہ نو بیتا گے
چشمہ روان محو سپہو تیں چھا   عادی رستیا مار دلف چھٹے بھڑک
دار و نتم میٹھ حسن تے کر دے   بیٹھ چھا تیں کینہہ او مس بس
کر کوڑے نقاشو چھٹے نقش جان   چھا بخشاں کینہہ ماچیں سو دچھا

عادی وئے مانے لکھتے صورتیں۔ مثل کا بھر گتھ کران چھک تیں (چھن)
یودہ وئے بھڑک دے صورتیں۔ ہچو کا بھر سجد کران چھو تیں (ن ۱۶۸)
یودہ وئے بھڑک بھڑک (ن ج) ۲ گل رومس پیچھ کور کمالا بھڑک تو (چھن)
۳ نمونہ ماران پان نالان کینہہ محوے (ق ن) ۴ عادی کور ایب اس الیغ
بڈ اکھا (ان) (ن ر) ایب بڈگ (ن ۱۶۸) بانرغ (ن ج) ۵ ہ
شار چھٹا دیکھس نوہ حسن شرمہ تاب کینہہ رومہ نو بیتا گے۔ موشہ دچھو شمشاد
عشق جتے آب گے (ن ج) ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵

کمر کوڑے میٹھ مجھ کمان مجھ تیر
 ۲۷ بمر زول کھا پس تے کمر بونے شراب
 ۲۸ مشک چمن زلف کمر کوڑے عطا
 ۲۹ چھ تے کمر دیمت یہ تاب کیسو
 ۳۰ پختہ کارو کیا ہ چھ دند چاڑختہ پھلو
 ۳۱ یوت سون چاہ زرخداں کو کھوئے
 ۳۲ جان و دل کوڑا فدا تہی بلب لں
 ۳۳ تاب کیٹہ رومس شمعے بیتاب گے
 ۳۴ پختہ کارو کیا ہ تے دند چھ ختمہ فلو
 ۳۵ زون شاہے یوسفن کپ گوہن
 ۳۶ روز دما یوز اسرار ازل
 ۳۷ ترام دلس درام نوکر حص اسیر
 ۳۸ مسہ چھو مستان کو کر حص خراب
 ۳۹ زالہ لاج حص بے کوتاہ کیا چھ خط
 ۴۰ والا و شیدا کرختہ پیرو جوان
 ۴۱ چھی شکرب لالہ کھوئے میرو و زلو
 ۴۲ غرق چاہ تا فرق کیسو میوئے
 ۴۳ داغ ہمتی داغ پیشین نر گلن
 ۴۴ ہوشہ دچمر نشہ جو شے آب گے
 ۴۵ چھی شکرب لالہ کھوئے میرو و زلو
 ۴۶ مانے اسرار حق ہیوت نس و ن
 ۴۷ ذاتہ یچوں اس بے مثل و بدل

۱۔ ۲۷ کمر کوڑے (ن ج) ۲۸ بمر زول چمن زلف کمر کوڑے شراب (ن)
 ۲۹ مشک چمن زلف کمر کوڑے عطا (ن ج) (چھن)
 ۳۰ چھ تے کمر دیمت یہ تاب توان (چھن) ۳۱ پختہ سرو روان (ن)
 ۳۲ چھی شکرب خند (چھن) ۳۳ غرق اس چاہ گیتا فرق میوئے (چھن)
 ۳۴ بون کئے (ن) ۳۵ پختہ چاہ پس گے غرق تا فرق پونے (ن ۱۲۷۸)
 ۳۶ داغ سینہ چھ زانگ میچھ نر گلن (ن ۱۲۷۸) ۳۷ ہم دیشار چھنہ
 ۳۸ چھابی نو حص چچمرن نو حص نر ۹۰ یہ شار چھن (ن ۲۷۸) ۳۹ یوت
 ۱۰۔ ۱۱ بے مثل و بدل (ان)

چھس بڈ از دُرکِ یابِ نورش قطرے
 ذرہ اکے ہر رونقِ خسار کا و تم
 تہہ تہہ سُنبُل اکھ دُڑا چھ آفتاب
 پانچ پائے ناظر و منظور اس
 پانچ پائے سستو عشقِ باز
 کرد پیدا در جہاں ارواح کا
 تاب مستور سے ہیو کن نہ کیہ نہ کر تھ
 غلامِ سادہ کر تھ دُلف خال
 در ہزاراں آئینہ یک عکسِ اوست
 اولن بختہ عکسِ تواس تراو کہ نظر
 سامیہ بجز صورتِ تیرے مانے چھنے کے
 کمتر از خود رشید حُسنش ذرہ ہے
 کیاہ بڈ وئے کمتر بختہ تھا و تم
 فرع تراو تھ سونے اصل من شتاب
 پانچ پائے پائے نیش دور اس
 اس پائے قبلہ تے پائے نماز
 از کثافت پاک چون آئینہ کا
 عکسِ رُخ در آئینہ دیت تہہ تہہ
 جلوہ گرے حُسن چھے از ہر جمال
 نہ تھے چھ جسمِ جان و مغر و پوست
 تار مانے، صورتے نیش در گذر
 ابتدا اس صد فرد چھے سنے اُکے

عا خود رشید نورش (چھن) (ن ۸) ۲۷ پ شار چھنے چھاپی نو سخن
 تہن دمنز ۳ سونے اصل خود (چھن) ۲۸ پ شار چھنے چھاپی نو سخن
 شرتون رتہ ان شرت غلط یک بخت ۷ پانچ پائے ناظر و منظور باز (چھن)
 ۷ آرزو (ن رتہ) ۷ ہو کن نہ تیر ذرہ (قن) (ن ۸) ۷ عکس در
 آئینہ دیت تہہ تہہ (چھن) ۹ پ شار چھنے ان شرت عا پ شار
 چھن ۱۲، ۸ شرتے یوت۔

۷۱ پ شار چھنے چھاپی نو سخن شرت

خواہ مخواہ بیعتہ صورتیں ذاتی زوال
 مے رتن ماشوق یس اتی مدام
 عادی کرنے یام بوزن پڑھ خبر
 گفت بہ یوسف کردم از عشقت
 دایرہ سوزنے ماہ رو عیار ماوتم
 فرع ترا دیتھ نیوم اعلیٰ کن پیئے
 شاہ یوسف آیت بیعتہ دفعہ حضرت
 نالہ کد کد بیعتہ دین مال و جاہ
 سوز دودھ خون فرشتہ کنے تختہ شے
 خندہ کوڑن جنبہ بیعتہ پانس و دل
 ادا مانے زہار ہیکھ نے چھ زوال
 عاشقی کرتسوڑے یس دزی مدام
 سرور قدس پیہ تیس عشقینو خبر
 و مدہ نویم نو مال جاہ و سیم ویز
 کیاہ بہ دے کمر شربت تھاویم
 آتھ چھوٹم پینہ نویم مکی شے
 برکنار پیل بیعتہ کوڑن مکان
 سر کوڑم حق، تو مالہ کر کیا
 کتبہ بنا شائد دیتھ باطن گئے
 سیم تیز خود شبو بہ کنو سوراہ موٹن

۱۸ (ن) ادا نہ شہا تھ ہیکھ تے چھ محال (ن ج) چھاوا زمانے یہ فردا چھ محال
 یہ شاہ چھینہ چھاپنی نو سمن شتر۔

۲۷ مے رتن ماشوق یس اسی مدام۔ عاشقی کرتسوڑے و اتھ بر مقام
 (چھن) یس و اتھ بکام (ن ۱۸) ۳۷ یوسف از عشق تو کردم گذر۔

(ن ر) گفت من آرم از عشق تو گذر (ن ۱۷۴۸) ۳۷

۴۷ یہ شار چھن ر۔ ن ج تے ن ۱۷۴۸ مٹرے یوت۔

۵۵ آتھ چھوٹم غیر حنی من مکی شے (چھن) ان و جراتہ بربر کل شے
 (ن ر) ۶۷ یہ شار چھن ر مٹرے یوت۔

۷۷ جامہ ڈوٹن صدقہ دین مال و جاہ (ن ج)

یہ خندہ کوڑن جنبہ پانس بیعتہ ملن (چھن)

تخت تر وون تاج شاہی ملک و مال
 غرق سپنو وار در بحر وصال^۱
 کیونتر کالاه اس در ملک حیات^۲
 وصل بنہ گئیہ اس غر محو ذات
 عاشقو مردانگی دین دن پچھو
 سہر تر اوختہ کار و بار ڈھانڈن پچھو
 چھوئے غم پیہ دو عشق غم پیہ
 در فراق یار ہو ماتم ہئے یو
 در زلیخا وون یہ حضرت جابین
 اوون یہ کاشری پٹھو محمود کا مین

۱۔ تخت تر اوختہ تاج تر اوختہ ملک و مال
 غرق سپنو محو در ملک وصال (چچن) بحر وصال (ن ۷۸)
 ۲۔ ادویت کال اس در قادر حیات (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) (ن ج)
 ۳۔ دیار تر اوختہ یار ڈھانڈن فن پچھو (ن ۱) (ن ۱۲۷۸)
 ۴۔ یہ شار چھون ۱۲۷۸ تن رتنزے یوت۔
 ۵۔ فارسی پٹھو وون یہ حضرت جابین
 اوون یہ کاشری پٹھو محمود کا مین (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) نمبر ۱۲۷۸
 چھوئے غم پیہ دو عشق غم پیہ چھوئے عرف یو سپنو عرفی درج۔

زینجا چھے حضرت یوسفؑ ملکہ ہموان

چو شد یوسف بہ خوبی گرم بادا
 آہ تس پاتہ بڈس میتر خمدار
 ادا چلہ غریبا مڈ زمانا
 خمیدہ قامتس زن، شیخ کمانا
 اکتس کچھہ سحر و سحر دہین
 گدھو تہر شاہ یوسفؑ ملکہ ہموان
 توہے چھو مال موختہ لال یا قوت
 مے چھو شان شوکت مشک اذفر
 بیٹیس چھو عشق تس کیاہ مال درکار
 خدا چھو از نعمہ دے عیدہ سوئے
 زینجا منرخ بوزختہ چرخ دوان
 تمامی سلطنتہ دختہ ملکہ ہموان یار
 براحت و اتوون گئے پن
 بہ مفتہ سارہ گی آہم تر خاابی
 اپیز وون عظم توئے بہ براتر راوس
 پے لو سس تر ہو چھان کریم یار
 آہ تس پاتہ بڈس میتر خمدار
 خمیدہ قامتس زن، شیخ کمانا
 گدھو تہر شاہ یوسفؑ ملکہ ہموان
 مے چھو بس در بہایش پارہ سوئے
 مے چھو بس در بہایش جان مضطر
 خدا کر یار دے میچھو موہرتے دیار
 مڑختہ بو عاشقن منز زندہ روزے
 بجے ہند حال ڈیشہ اس وان
 چھو یار انا زہین و کبک رفتار
 ہموان غم غمہ صہ یار سہ نشہ وٹن
 عزیز سہ نشہ دے شہ عظم کامیابی
 پے عشقن چانو مصرس دانائوس
 پے چھس دیوانہ کا مڑ کو چہ بادا

عا دہ ایہ یکسو دن (ن ج) ۲۷۰۰ شاد چھن رہن ج تن ہجوہ منز پے پے
 آہ یس عشق تس (ن ج) ۲۷۰۰ مڈا چھو از نعمہ اذ پن عشق سوزی (ن ج)
 عا ۳۰۰ یار انا زہینا کبک رفتار (ن ج) ۲۷۰۰ ہمن غم غمہ صہ یار سہ ہموان
 (ن ج) ۲۷۰۰ ناچار کا مڑ (ن ج)

محبت پانہ ڈالو اسی بکراؤ
 محبت زخم کا ریحی جا بجا زد
 غرض چٹم بال کر ہے ناپہ موتے
 زلیخا دیشوئے ڈھایہ رندان
 تہ آہم بادشاہو کرتو آرام
 الہی کم شود نام محبت ۲۷
 یوسف برون افس کیاہ چٹم ہوا
 نئے بوسم برترے سہو یہ اچھی
 تنامیون وادہ شاہزادان
 تھے روتے کا تہہ سستین دل لوگتہ
 تھے ہوتے مکھ ملو تہ اوسکھ یار سوتے
 (تمہارا کال اکھنا لے گیا دل
 کو سمن کراؤ کرو باغ چھاؤ
 بسرزد یا بیل زد یا سپا زد
 اے پیہ جوہن تہ چھاؤ پوشر فوٹے
 زلیخا زادو کان شہ نہ بوزان ۳۷
 محبت برترے سستین صبح تا شام
 کرگشتم سخت بہ نام محبت
 تمہیں کہوئے پھر من اس خیا
 تھے کیا گے سیا نہ سستین منہ چھی
 ہران از دیدہ خون تمہیم پادان
 تھے روتے وہ تھے کا ترھا یا چٹم
 تھے ہوتے مکھ ملو تہ کا سکھ زود کرو
 نہیں کچھ ہائے دیکھو کار مشعل ۴۷

عا یہ شار چٹم حرم نہ محسن تہ ہجور منزے یوت ۲۷ تہ وچھ تے کن
 تہ چھاؤے رہیہ فوٹے (ن ج) ۳۷ یار تہ بوزان (ن ج)
 ۴۷ یہ شار چٹم مروج نہ محسن تہ ہجور منزے یوت پھر من سایہ خود
 (ن ج) یہ شار تہ چٹم مروج نہ محسن تہ ہجور
 ۵۷ تھے کیا سا پچھ تے سستین منہ چھی (ن ج)
 ۶۷ ہران اوش بے پرائی پیٹھ تے پادان (ن ج)
 ۷۷ تھوٹ چٹم (ن ج) ۹۷ اردو شار چٹم تہ ہجور منزے یوت

قسم چھے غور نیچہ دھانک قسم چھے   کتھا کر تم کو دتھے بھجھن
 قسم چھے مار زلفو ستر بچھتم   قسم چھے دت چشمو ستر بچھتم
 قسم چھے متہ دچھتم دولہ دتے   ہول کو دتھتم بڑ بچس جاہر ہولے
 سازت مانہ کر بختہ آریہ پانس   زیبادھتہ ڈون ہفت خانے

مئے روز تم را منو دما پر خمارے
 ڈو بوز محو دکیاہ کو زار پائے

۱۔ ستر بچشمو (ن۔)
 ۲۔ کتھا کر تم بڑ بچسو چاہنے لوتے۔ (ن۔ج)
 ۳۔ سپٹھ سامانہ (ن۔ج)

ہفت خاس مشر

چنے زلیخا یوسف زلیخا پاپ کرات

اے ماہ کنعان میں راحت جان	کاسم ملائے آسمم میربان
دل خستہ مسکین بیکس تر بیجا	مشتاق ڈیئے پیچھے چھس بو زلیخا
مردور چھس زار پور تم میوئے	غناور و دل داہ چھک یار میوئے
دودمت جگر چھم از ہجر جان کاہ	سیور و چھتے مئے کن تھو روز تہ
صد بار گویم منگر بسویم	انیک نگاہی دہ آبرویم
بیمار چشم تو بے چشم بیمار	بے روئے تو زندگی چھیندہ درکار
اماہ چانے چھس اماہ گامز	از خان و ماں بو آوارہ گامز
یتاب گزھو پتھے واکت دادس	مظلوم چھس واکت ہم فریادس
مشتاق ڈیئے کن عاشق چھ ساری	روز تم سکتا پور تم نہ اوی

۱۔ اے زلیخا یوسف زلیخا پاپ کرات
 ۲۔ اے زلیخا یوسف زلیخا پاپ کرات
 ۳۔ اے زلیخا یوسف زلیخا پاپ کرات
 ۴۔ اے زلیخا یوسف زلیخا پاپ کرات
 ۵۔ اے زلیخا یوسف زلیخا پاپ کرات
 ۶۔ اے زلیخا یوسف زلیخا پاپ کرات
 ۷۔ اے زلیخا یوسف زلیخا پاپ کرات
 ۸۔ اے زلیخا یوسف زلیخا پاپ کرات

ہی بر زنجس می برہنہ
از مستی چشم مست تو مستم
تا چار جھس تاہ زو لہقم پسنہ
وزنگ و ناموس فارغ نشستم
چشم آرد از تو بوس و کناری
لاذن بیہیمے پادن بیہیمے
ہاشیخ شانتو مولاگ برند
عاشق تہ ماشوق عشقش برند

عمودہ نیشاہ جان دو نستم عرضا
زا گتہ یارس دو گتہ زلیخا

اندکیا سنا عشقش نیاس
زجو دستہ کو بیامو یا سنا
کتبہ زاپس مژدیوانے
یچھ نہ روزمن میاؤ افسانے
مانتر کرہم گے دیوانے
چاپڑ پڑے دور یوم خزانے
سردندہ یو پیتا مو پائیس

وا از مستی چشم مست تو مستم
وزنگ و ناموس فارغ نشستم
دو ملک ناموس فارغ نشستم (ن ج)
عاشق تہ ماشوق یکجا لکشد (ن ج) ۳۰
درداہ (ن ج)

۴۰ زچھ کو نہ تانمہ موہ یا سنا (ن ج)
۵۰ در بدر کاس خانے خانے (ن ج)

لاؤ لاجس فانی سراپس
چاپڑ پڑا دیرم خزانے (ن ج)

لڑکے سودا عشقینہ دانے
 مارے مندے سرور دانے
 جہان شہر چھٹے پیر چائیس سائیس
 متہ کر تم سنج دیوانے
 سور کھانے پیر سحر ڈرائیس
 سور چھٹے سورے مے ترانے
 عاۓ دوسو برس بے پروائیس
 چھٹے انصاف دیوان داسنے
 دتہ دوجھان زینے پتہ آیس
 متہ رختہ مہم جیلہ بہانے
 غم پتہ برچھک منز قلایس
 چھٹے زراغیار غالی خالے
 زار بوز تو محمود گداییس

فاصلہ سیاه تہم دوں دستانے

اسے ترک کماں ابرو من گشتہ ابرویت

ملک خراساں ہندو بہم بہیکے موہیت

از عشق سرموئے ہر گہ کہ شود پید ا

نے گبرو نے شیخ ماندنے کافرو نے ترسا

۱۰ پانا زین کوچ بازار ڈرائیس - کوڑ مے سودا عشقینہ دانے (ن ج)

۲۰ داتہ (ن ج) ۳۰ پتہ شاد چھ جرمین نوہ سنجس منزے یوت۔

۴۰ متہ برتہ غم منز قلایس۔ (ن ج) ۵۰ چھم (ن ج)

۶۰ ملک ہمہ چین و ہندو بہم بہیک موہیت (ن ج)

۷۰ نہ گبر نہ شیخست نہ کافر پرسا (ن ج)

ماشوق بے شوق چنانے

درايس قبیلہ کرائے

موصوم چھس ختم سالے	کینا لیو کھنم ڈھک لائے
بے یوت چھس بیعتہ جہانے	مغزور موگرزہ پانس
موروش کرے دل حوالے	دل نیوختہ آہم جانس
ٹکر ہستہ کیناہ آم انعام	ڈتے پتہ دل سنے گنجام
کھا جھس مولہ تہ مالے	رموا بے کر جھس بدنام
ہر مہ کچہ برتن زانگے	یہی دپہ ہم تی لانگے
از عشق تو ہم چو لالہ	دارم بدل سخت داغے
از خویشتن بیگانے	ڈٹے پتہ چھس دیوانے
وچھتو چھس کچہ حالے	انصاف چھے نو دانے
ابروے تو تیغ غوریز	اے عشوہ گر فتنہ انگیز
کیناہ چھے غمہ ملا لے	نوزدک بدن ناز آمینہ
پاکیز رو پاکبازو	مغزور چھک پُر نازو
رندانہ چھو پیالے	یخلاص لاگو تازو

۱۔ قبیلہ درايس کرائے (چھن) ۲۔ کینا سنا چھم ڈھک لائے
 (چھن) (ن ج) ۳۔ دل بیعتہ گوہم جانس - موروش کرے دل حوالے
 (چھن) (ن ج) ۴۔ دل بیعتہ نو گھم جانس (ن ج) ۵۔ پشاد چھن رنیز ۶۔
 ابروے تو تیغ سر تیز (قن ۱۳۲۱) ۷۔ کینا تراو غمہ ملا لے (قن ۱۳۲۱) ۸۔
 مغزور چھے پُر نازو (ن ج)

لا اکتھ چھک ما شبر من
 رو خسار گلی یوسمن
 ترکانہ سیود و چھتے مے کن
 دس پائیس میل گوم
 خم زلف بر مردو ہتھم دل
 سرو از قد پائے درگی
 گجسو پے چانی مائے
 سوئدر پے کر ہتھس ضائے
 کٹھن ہی دو ہتھراؤ ہتھ
 پزاران چھس تن ماؤ ہتھ
 آس تے دو دس میل گوم
 داس تے پھمبس میل گوم
 پڑے پے پڑاے پے امروز
 لب تشنہ چھس رند جانسوز
 دھچھ یوسفن زیرو بالا
 گوئس تے موہ جتھ پادا
 زاگنہ روڈ ہم کمن
 چھی اکتھ کھو پو شہ مالے
 تی روز ہم چون ہتھک
 دوہ ذی نو پے دوہر ڈالے
 آسان کر میاں فی مشکیل
 کوٹ زلف کوٹ رنہ ڈھالے
 کیاہ بوز مو روز ڈھالے
 بھڑ چھس عشقہ زالے
 مس پیالہ بھر بھر ہتھ اوہتھ
 ہی چھا تو برگ لالے
 والہ تھے پتہ دل گوم
 دوہ ذی نو پے دوہر ڈالے
 یا بوز تو یا نہ بوز
 مس پیالہ بھر ہتھ مالے
 عاشق تے ماشوق یکجا
 لوگ زلف زلف تے خالے

ما زاگنہ (ن ج) ع تی روز ہم بالہ ہتھک (ن ج) ع ۳۰ یہ شار چھ
 جرم نہ سچہ منزے یوت نقل کرنہ اکتھ ۴ سوئدر بوو ہتھس (ن ج)
 ۵ کٹھن ہی دو ہتھراوے مس پیالہ بھر ہتھ تھاوے پزاران چھس (ن ج)
 ۶ یہ بند چھنہ جرم نہ سچہ منز۔ (چھن)

تم دو شوے اوشس ماران
 غم صاحبہ مستد بران
 لاپار گوم بے آرام
 بر مشہدین کوڑ بھگم شام
 در پردہ پوشیدہ چھ کینہ
 تی بوز ووفی گوہدا
 یارب جھک ڈیشہ وئے
 بے چون چھک بے چگونے
 میرفت از ہفت خانہ
 نیرتھ گومتانہ
 شہاد زن گئے تر چھتے
 تھچھ لائے نس ناپہ پئے
 تام گوہد پز پادہ
 یارو نہ عبد اللہ بوز
 تا جھیل و تا خیر کران
 یک غمہش تیک خوشخائے
 کینہ کر جھنس بے غولام
 صبحس اون بھگم زوالے
 دوپ نس پین غمہدا
 زلان تہ روان زوالے
 دانا و پینا گئے
 دل یزت و دل جلالے
 آزاد سو روانہ
 روان ہر نیرتھ زوالے
 لاران نس پیتہ پئے
 سنج دول نس پرکالے
 روان درائیس زلیخا
 وانی لاپہ پئے پان گالے

۱۔ اٹک دوہ اوشس ماران (ن ج) ۲۔ یہ مصرچھ جرمن نوہ سنج پیچھ
 ۳۔ آمت ۴۔ روان تہ روان تالے (ن ج) ۵۔ غم مخفی (ن ج) ۶۔
 ۷۔ یم زبستہ چھ جرمن نوہ سنج ورائے سارے نوہ سنج شر غلط لیکھت
 ۸۔ رفت از درہفت خانہ (ن ج) ۹۔ دوران تھو لائے نس تھچھ
 (ن ج) ۱۰۔ یارو عبد اللہ بوز (ن ر) غاوائے لاپہ پئے پان زالے (ن ج)

اُمس بہ در خواب راحت   در غایت خاص خلوت
 یوسف دین محمد منس چیتہ   اومت کیہ تاں نیالے
 تیرے اوس تر موس شراہ   تیرے دوپ ز چیتہ یوسف راہ
 یو دچاک چھس پتہ نالس   کیاہ داتہ اکتہ مثالہ
 محمود د چیتہ کیہ پاٹھو

فوڑ کچھ پانی پانس
 یوسف لودن قاد خانس
 ڈر الین کورن حوالہ

بٹالہ بکس مکس چو از گلہ اردو افتہ
 قیامت آں زمانہ باشد چو یار از یار دور افتہ

---

۱۱ اکتہ زانو کیاہ مثالے (ن ج)
 ۲ محمود د چیتہ پانس - پانس فوڑ مان پانس (ن ج) - ۳ شہار چھن د پانس
 ۴ یوسف یوسف ۳۲۰۰ فارسی شہار چھن چھن شہار شہار درج - ناسی

کتیو چھک و تیر پیچہ پرائے
 ہٹے لانیو گتیم ہانکل
 پریشاں چھس چو گیسویت
 کھٹھو روڈی ہرنہ چنکل
 نہ جھاو تو میاں زبیرے لنگ
 کوڈ کر تھم ٹوٹس نرل
 ژٹے کیاہ کوئے غویہ کھوٹھم روئے
 بدودہ تھرے فرشہ کنو تھنل
 ژٹے بو اسو زون افتاب
 گرہو کالو کالہ او برس تل
 مٹیو کر تھم بے آوانے
 ولو موژل ولو موژل
 ز رشک چشم آہویت
 ولو موژل ولو موژل
 مے کوڈ تھم ہاڑی نے رنگ
 ولو موژل ولو موژل
 ژٹے کیاہ چھہ خاصہ سبیل موئے
 ولو موژل ولو موژل
 مے ترووٹھ عشقہ نارس آب
 ولو موژل ولو موژل

(پتویر ضفک باقی)

مے ڈاہم شہد واسن ژور مے کوڈ تھم عشقہ نارے سور
 مے چوئے ڈام کانے قل (ن ج) ۱۵ یا کرتل (ن ج)

۱۰ کتیو چھک (ن ج) ۲۰ پتو (ن ج)

۲۰ ژٹے پتو لادان تھم ہانکل (قن) (ن ج) ۳۰ ہچو گیسویت (ن ج)

۵۰ گرہو روڈی (ن ج) ۶۰ یاسو بیرے لنگ (چھن) میون بیرے

ہنگ (ن ج) ۷۰ متو کر تھم (ن ج)

۸۰ مے کیاہ کوڈ تھم ژٹے کھوٹ تھم روئے (چھن)

۹۰ مے کیاہ چھہ خاصہ ناوٹیل موئے (ن ج) ۱۰ مے ڈھن تھم (ن ج)

۱۱۰ گرہو و کالہ (ن ج)

زینب ہفت خانس منز کران اُس یوسف کبھی
 آدیکہ یاد دادہ مو ڈال دلو مو ڈال دلو مو ڈال
 تمنا چون نمبو دس دما رو زبختہ پان ہاوس
 شفی اوں مے نبی مودہ رنک
 دلو مو ڈال دلو مو ڈال

زینب مصر چین زمانن سال کران

تیمہ چھس پامہ دیوان
 قصبہ عشقن فاش پامہ کو نوئے
 پامہ زینب اُکس اُکس پامہ
 شہر اندر سے گئی شہر چین
 دلو مو ڈال دلو مو ڈال
 عشق تیرو سیرو گز سیرو چاک
 دلو مو ڈال دلو مو ڈال
 ریت کو تہا پردہ زبختہ عشقہ در
 طالب غمہ لام عبرانی نگر
 مال دولختہ لال وگو ہر پانے
 کراہہ نمبو دس دما رو زبختہ پان ہاوس

۱۔ یہ اشار چھنیہ جو من فوسف منز
 ۲۔ مصر اندر گئی شہر چین زمان پامہ زینب اُکس اُکس پامہ
 ۳۔ یہ اشار چھنیہ جو من فوسف منز
 ۴۔ یہ اشار چھنیہ جو من فوسف منز
 ۵۔ یہ اشار چھنیہ جو من فوسف منز

بوزن نے سیدو دو چھس تسمو تسمو
 یو دونه اسر سیدو دونه اکھ دماہ
 یام بوزن کو تسمس کیا دل کباب
 سال کو تسمہ خاص امرباہ نے
 پاروون یوسف شندے تاج تے
 تاجو دھنس لال ہنشاہ زروٹ
 تاجو یوسف سالہ دین آب مسیتہ
 اچھ دیت نکھ ڈو نکھ قلمتیش تے
 پیشہ پتھر گئے ساریے بمقار
 کور کھ زلیخا یہ شاہا سہا
 مارو دین یوسفن یلو ترو دگاہ
 رہے یوسف ڈیشہ دے کے برتہ
 فتنہ عشق بوند کتیاہ کر دیکے
 روڈو ناسنہ پیشہ اوس ہر ترو کاشہ
 پونیر زلیخا نکھ کر ہے برشاہ
 مصلحتک ساز و دین باریاب
 تاج نغے ساز ہنشاہ ویاہ نے
 اچھ بزنس دھوپ پشورے ورج تے
 سوہ پو پے موختہ بوزن دھوپ سوت
 سوہ طش تے دھوپ شند افناہ مسیتہ
 اچھ زلیخا نکھ یوسفن پراکاش تے
 کور زلیخا سارو پے بے اختیار
 شند باہن شرجھ یوسف پادشاہ
 سارو پے دوپ چھنہ زلیخا یہ راہ
 عشق شمشیر زور دے پات کر تھ
 قاد خانس لہ نو دیکھ لہے تے

۱۔ پور یوسف سوہ شندے تاج تے
 ۲۔ ٹوٹ (ن ج) ۲۴ سوہ موختہ سیتو بوزن نالہ ہوٹ (ن ج)
 ۳۔ اچھن ادسکھ (ن ج) ۵ کور زلیخا نکھ (ن ج) ۶۔ پشہ شرجھ جرم
 نوہس جنورے یوت۔ ۷۔ پونہ دھوپ شاہ و بیل چھ جرم نوہس شرجھ شاہ
 سارو پے دوپ چھنہ زلیخا یہ راہ
 ۸۔ پیم پشہ شرجھ جرم نوہس شرجھ۔

سور عالم پر نوونٹ آل اماں
 اوس کران صاحبس کن بندگی
 خواہ کلام و خواہ تبسم خوش تیز
 بیب زلیخا آپہ بردان راحۃ راحۃ
 جاپہ آنکس زاپہ کھٹھہ روز تھے
 زر کو تاه کر کیا ہے دھو دھو
 شاہ یوسف کچھ لوڈن قادیان
 تو سہ تو زندہ اونیو لب زندگی
 مایہ بندے کھو تہ ذرا ارس کو عروا
 کہ چلے موکلاون کیا ہے چھے ہاتھ
 مایہ برز آپہ تنمھ مستہ بوز تھے
 راو رووم کچھ تو کم باندہ بوج

رفتہ رفتہ گئیہ آدا ہفت سال
 اوس یوسف قادیان روز تھے تیوت کال

مرض ملک پادشاہ چھہ خواب و چھان

تو حضرت یوسف چھہ دھا گڑھان

شبہ اکہ پادشاہن خواب دیو تھے
 عالمن تے اکھن تنمھ بو خواب
 اکھ غولامہ اوس تبسم یاد پو
 یوسفن تا پیر تنمھ شاہس و وچن
 سینٹ کشل مایہ امینک اوس کر تھے
 خواب بوز تھے گئیہ ساری لاجواب
 شاد سپن پادشاہن بشس گو
 پادشاہن تو پودو پنس کر تھے انن

۱۔ اوس پیران (ن ج) ۲۔ جبریل (ن ر) ۳۔ اس گڑھان (ن ج)
 ۴۔ زار کا تیاہ کر تھے دھو دھو (ن ج) ۵۔ کھووم (ن ج) ۶۔
 حقوت باندہال (ن ج) ۷۔ اوحنن (ن ج) ۸۔ یوسفن تا پیر تنمھ شاہس و وچن
 (ن ج)

سوہنہ سندنے گرتے کوئی دے مسیحہ واس
 دوت شاہس نش دو پنس ایگماں
 غاب دیو نکھم خاصہ ستے پوختن کیل
 تو پئے آریہ فر بہہ گاؤ سٹھ
 یوسفن دوپ سٹھ دسی اسن اول
 تیوت رکزی سوز راق بے شمار
 تو پئے ستن ڈری ن موچہ دراک
 تاپہ ستین کلو تے کٹوا سن نران
 نفسہ دادے در نفس پن جانور
 بو یا منٹھ یوسفن تاپہ غاب
 دے خلقہ کاٹھ تچھو نو چار ساز
 پپہ سستی میو نامٹھ پادشاہ
 سچھ دسی آریہ خلقن بوچھ تریج

سار کی قیدر مسیحہ شاہ یوسف کو غلام
 کیاہ ڈٹے دیو نکھم غاب پن کر یا
 خام ہیلی آریہ پوختن کھینہ کیل
 لیٹر گاؤے آریہ در پٹن کے کھینہ
 شور و شر دور کنین بو پھل
 بار گردن گزہہ خلقن ہار کھار
 گزہہ باران بند تہہ کھین چاہ تہہ نا
 تاپہ ستین پھل تہہ آسکھ او برن
 نفسہ دانے ہالی پوختن گزہہ ہار
 بوڑوئے کو شاہس اضطراب
 توبہ توبہ کر تو تو پیر کو تو نماز
 ملک بخش یوسفن بیٹا لجاہ
 کا نسب ہینرے ایں شش ترمہ چرچ

۱ دو پنس اے جوان (ن ج) ۲ خام سٹھ ہیلی آریہ پوختن کیل
 ۳ تانن کیل کھینہ (ن ج) ۴ شور پیر دیو کو کنین نیرفل (ن ج) (چھن)
 ۵ تو پئے تیوت سٹھ موچہ دراک (ن ج)
 ۶ ہیلیو آسین دوہ پزان (ن ج) ۷ غاب بوڑھتھ (ن ج)
 ۸ دے یارو (ن ج) ۹ توبہ پیر کو تو دیا دہر کو تو نماز (ن ج)
 ۱۰ وہ سستی (ن ج)

یوسف تا بہر خلقن پیو پسند
پھر کھ پارے شہر مہر س ائمہ دند
بیس تیس خرچ چھ واہ پل کھچے بو
چاک رڈو داک اننگن آل کھینو
اکہ ورمو مین بیس ورمو یس شاو تو
نکھ حسد ہرتے بوغض مشر او تو
ڈراکہ ورمو یس ناگ تے چاہ آپوت
مئل تے موڈ کو ہر بوچھ موت
ڈراکہ ورمو یس باغ وستان خومہ شک
کر مہ ستین حصہ کلین برگ آپے
زندہ آسن داک تے جاندار موڈو
تھرتے بالا یوسف لڑا کہ گراہ
اُسو پوان لوکھ سمجھتے یوسف
دور رڈو یس نور خمد دا ہونکھ
اُسو عاشق مت گزہان دیشہ وونی
اوس پموشو نکمت تم زندہ رڈو
دار پیچھ شتہ اوس بہان اکھ گراہ
بوچھ ہمتین چون دیشہ گزہان
تریشہ ہمتین قند و شریختہ چاو نکھ
کینہہ پے رغبتہ مال گزہان بوچھ

مہر و مغرب روم و شاہ کو کام و خاص
اُسو پوان شتہ توان خاطر پڑا ص ۹
پوز یعقوبن پے سوزن داہ گبر
داک و مصر پادشاہس کے خبر

۱ اکھ تے بوغض ہرتے حسد تراو تو (ن ج)
۲ پیشہ پر موڈ پسر تریشہ موت (ن ج) ۳ پوک پے (ن ج)
۴ بوچھ ستین بیکس و بیچار موڈ اوس پموشو برومت زندہ رڈو (ن ج)
۵ آے سمجھتے لوکھ لاران یوسف (ن ج) ۶ دہار (ن ج)
۷ پشار چھ جو من نور بخش مریے پوت
۸ کینہہ پے کران مال رغبتہ تریشہ کن ۹ پڑا ص ۹

پادشاہن پڑھنکھ تہ ہے چھوکیاہ
 کاہ چھ بڈے بھو مس پوایہ ہون
 پو تر داد یعقبس اوش دار پوک
 داہ چھ آہو یو کہم کوئسہ سو
 دہ فی چھ تہنیز ووتہ ہن سو سو
 یوسفن کو رہیلہ اوئن کوٹھار
 گنہ یوئے نوچ وچھت بہ ہن
 کوٹھارن بڈ تھوکیاہ کر عمل
 مال ہسچہ تے قال ہسچہ گے بار تم
 یوسفن پڑھنکھ پڑھنکھ چھو کتنز
 سے گڑھیم آسن تہمس تے دراپہ زور
 گڑھہ انن یس تے پن زور چھو
 مال تراوتہ گنہ بایس انے
 بابو صابو سوزہن نے راو مال

امسو اسو یعقبہ سندر فرزند باہ
 اوڑا گتھہ دور روڑتھہ دور نیون
 پو تر دادے یعقبس اچھ گاش تھووک
 سبتہ آیاد ورتہ پھیرتھہ مالو نیو
 بارہکان چھنہ پکان سستو سستو
 دز پین گنہ برکو کاہ ووتہ بار
 پتہ تراوڑو زس توڑو مینن باہ ہن
 توڑو تھوون زور پٹھن گنہ تل
 زور ہانڑے انکھ رتھہ دور تم
 سے مے روزم روزو شب غلام کر تھز
 پاہ زانوکیاہ چھہ آمت در زور
 پادشاہم روزمے دور چھو
 فستہ فریب لگو مایس وئے
 لوچہ ووتہ گنہ اندے زراو حال

۱۔ دور روڑتھہ اوڑا گتھہ (ن ج) ۲۔ آتس (ن ج) ۳۔ دز پین گنہ تاتی کا
 (ن ج) ۴۔ گنہ اندر لوچ ووتہ زانو ہن (ن ج) ۵۔ تھہ پڑھن تھو
 زہنن باہ ہن (ن ج) ۶۔ پٹھنہ جرمن نو سفن مڑو، قال ہسچہ
 تے مال ہسچہ گے زور تم (ن ج) ۷۔ پٹھنہ جرمن نو سفن مڑو یوت
 ۸۔ سبھا (ن ج) ۹۔ فاند وشریتھہ آریہ بایس وئے نے (ن ج)

اسہ کر یاو پادشاہس داہ پاہ
 رٹ بدل تمھو آسہ تھوئن نہ بار
 مار دو پنکھ میون گوہر زور چھا
 کتہ سوزن توہ ستر دستور چھا
 بزونچہ سوزم اکھ تہ تہس کینہ بنیم
 تاقیا بختہ کتہ مشم داہ گوم
 میتہ اموہے پتہ پنن پان گول
 گانشہ رتس چھم مے ارس دول
 ربر نے پیوم نلن تیوت ہے
 متہ کر کو دم وتہ ہاؤک چھم پتہ
 تمھو پڑھس تہ کوئن حوالے خودا
 لوک ورنے گوم یوسف از جڈا

واتنہ دکھ پادشاہس بزونچہ کن

پادشاہن بوسے پنن پرنہ فن

کاپر دتھ تہ دہن پانترخان
 پیو کھ دوکس سالہ بتا کھیکھ جان
 اوس ودان کیونتر کالہ کوشن دتھ
 پادشاہن پانہ پڑھنس کوشن لے
 پادشاہ بوسے پنن پیوم یاد
 مو دت چھم مے ذیہ کس دتھ
 آسہ ہم ہے زینہ بارہ ذیہ سیمہ
 خان نیا منجہ خاصہ بارہ ذیہ کھیمہ

۱ رٹ بدل تمھو آسہ تھوئن نہ بار (ن ج) ۲ کتہ سوزن توہ ستر دستور چھا
 ۳ تہس کور کینہ ۴ گوم داہ (ن ج) ۵ دتھ نیکھ ستور کھولے خودا
 ۶ اوس دپان گوم از یوسف جڈا (ن ج) ۷ کال دتھ بھوئی بارہ خان
 (ن ج = ۶) ۸ سہٹا گوکھ جان (ن ج)

۹ اوس ودان کن تہ کوپے کوشن بوسے (ن ج)

۱۰ تانہ پڑھنس پادشاہن (ن ج)

۱۱ پادشاہم (ن ج) ۱۲ ذیہ کین بوسہ ناد (ن ج) ۱۳ اکھ مے خا
 نیا پڑھیمہ۔ (ن ج)

باہر سے تھوڑا سا دھڑکے پڑھو کر
 بے بائے سندا اکتہ تانت پر نو
 اُسو پتھی اکتہ میا بنس یوسفس
 اوس میٹھے غوے میا بنس یوسفس
 اوس میٹھے مہ میا بنس یوسفس
 اوس میٹھے خال میا بنس یوسفس
 اوس میٹھے مہ مہ کمان یوسفس
 اوس میٹھے مہ مہ سنیو یوسفس
 اُس پڑھے تیز نظر یوسفس
 اوس میٹھے نشہ خنجر یوسفس
 اوس میٹھے زلف خم تس یوسفس
 اوس میٹھے خال میا بنس یوسفس
 اوس میٹھے سرورواں یوسفس
 اوس میٹھے چشم مشتاق یوسفس
 اوس میٹھے نور میا بنس یوسفس
 یوسفس رنج لولہ رکن سپہ پائے
 پادشاہن اکتہ تانتہ کوڈ نہر
 چاک درتن جاہ پنے تمہ باکھ تراؤ
 آسہ پڑھے کتھ میا بنس یوسفس
 اوس میٹھے رے میا بنس یوسفس
 آسہ پڑھے مہ میا بنس یوسفس
 اوس رلفن زال میا بنس یوسفس
 اوس میٹھے غوے مہ دہان یوسفس
 اوس میٹھے کار مختار یوسفس
 اوس میٹھے دیکہ نمبر یوسفس
 اوس میٹھے مہ دہجر یوسفس
 اُسو پتھے مہ نم تس یوسفس
 اوس میٹھے خال میا بنس یوسفس
 اوس میٹھے غوے مہ دہان یوسفس
 اُسو کنن دور میا بنس یوسفس
 آسہ اکتے اوس کراں و ہتو وائے

۱۔ انگریزی (ن ج) ۲۔ پادشاہ چھ جرمین نو سٹھس خیزے یوت ۳۔ پادشاہ
 ۴۔ چھ جرمین نو سٹھس خیزے یوت
 ۵۔ مروجہ نو سٹھس خیزے چھ پائے کے مہر

شہد پہ کر تم چھس یوسف چون یحقیہ و نکھ دور بائیں حال میون
پتھ و نکھ دور بائیں نش پہ مبر یحقیہ و نکھ فاش سپٹا چھ مفر

اسو پہ پتھ بے بار پی بہہ وک
یوسف کن تہما اصلا نو دے پے

خط لا دادا کہ پتھ تہم مو و نکھ
دور بائیں تیوت و و نکھ دور بائیں
بے بار پی باہر وکے گر پر کران
باہر اوکے زہر یکن گاش نے
جامہ ابراہیم مند اوکس مرے
عرش کر تو دس یوسف دے سلام
مشک ہے بن جامہ پنے کن وچھن
آئے بائیں نش دوس جامہ بن
فرہ بستین ہر نہ چشمن گاش آہں
عند مبارک زہر چھ یوسف پن
باز پر پتھر مپتہ پانس سپٹو راو
اکھ اکس دیش پتھ میر پتھ رچکھ باکھ

پتھ کاکھ حال پن بو نکھ
بوز مے آسہ خلقہ در کنعان
دار و ز تو م باہر میونے کیاہ کران
زہر دلس چا پی تبس آش نے
متر پتھ دیت نکھ پہ بائیں پن گتھ
یورین ۳ گزہ باہر صابولول آم
انشاء اللہ گاش میون دین اچھن
باہر صابو کو نہ چشمن چھ متھن
پر پتھر داتے نش پر قوب کو غلامی
اوس دپان باہر گزہ م یورین
شاہ یوسف سلطنت مپتہ بوز مٹھ او
وچھتہ بائیں چھ کران ذات پاک

وایہ شار نہ چھ جو من نو سخن منز نہ و سر پچ حکم کس نو سخن منز

۲ بوز مت ما آسہ نو کو (ن ج) ۳ یور میون تن باہر سپٹا ہول آم

۴ کو نہ چھوا چھن متھن

شہر مصر کو دیکھ کر جا بھل گیا ہر دیار
 اُس کو کران پانی پانی پہنچا بنا
 اسیہ کر پڑا مالو پہ پھر تین دن مجھے
 مند چھاؤں دیکھ راون دور ہائے
 گر دیکھتے اُس وقت تک اُکھ اُکھ
 کس تم کو دل براق اُکھ اُکھ
 بیتہ کا ملک در او یو تو بس تو صورت

شاہ یوسف اوس آسان در حضور
 ادیس یعقوب حمد پان صبح شام
 روئے ٹوٹے گو بڑا کھٹہ آم

راویان پس اس روایت می کنند
 رفت از دنیا عزیز ارجمند

پس ز لیحا یار دادے مار گے
 مصر اندر عابد اور گے
 ہمار عشق میں سوجھ سو گئے رشتہ تم
 یوسف نے یاد دس تیں کا نہ دغم
 گاش سو دس یار سترے مایہ تے
 نالہ دیوان پان تر او کھ آپ تے

۱۔ اپنا چھپنے مروجہ نمونہ شخص خرم ۲۔ دوشہ راون (ن ج) دیسہ راون (ن)
 ۳۔ شاہ یوسف حمد پان (ن ج) یہ شار تر چھپنے مروجہ نمونہ شخص خرم
 ۴۔ ٹوٹے فرزند (ن ۱۳۰۰) ۵۔ محمد تے آداب (ن ۱۳۰۰)
 ۶۔ باد عشق (ن ۱۳۰۰) یہ شار چھپنے مروجہ نمونہ شخص خرم
 ۷۔ دیار سو دس یار سترے مایہ تے - جائے دیوان خاتم تر او کھ آپ تے
 ۸۔ دیار سو دس یار سترے مایہ تے (ن ۱)
 ۹۔ دراپہ مژ دیوان نمبر حساب تے (ن ج)

زابل کج میژ نالہ دوان دل کباب
 جان لہن پانی پڑو پارہن
 پار اندر اس کران کار عشق
 بیٹھے تھے و تر پیچھ بو پراریو
 دہر رنے گئے سفید موہن فلو
 کاشکے تے پڑیاوان اسپہن
 دموہ اکے ہیوتن پڑنل بڑو تھک
 جھک پڑو نمدا ورنہ مدانیہرے
 چار بستین ترو لہو دیکس زاہ تروم
 جھک پڑو کئیو جھک تھے انیو پینے
 فنیو ردون باکھ باکھ تراون یاخدا
 دے مے کو سم مے او سم بو دھنر

شیخ فانی گئے در عبد شباب
 سبکو پاچھو گئے بیچ تے کارہن
 مار گاہر سوختہ اندر نار عشق
 پور گر تھک توڑ پئے لاریو
 سیاہ بادم گئے سو تے گئے فلو
 اچھے اس عاصم مے گئے کاشن
 دوین مے کیا جھک پیوت لہو
 تے مے کن یو سفید دل پھیرے
 مے والے مے گئے تھک فلو
 جھک پڑو بوزان کیا جھک لاریو
 بند جائی سارو ہم شاہ وگدا
 مڑنگ تے پناہ میاڑ گداہ فلو

۱۰ پٹار چھ جمن فو سمس تن رنرے پوت۔ آب تہ پیچھ و تھکے گئے
 (ن ج) ۱۰ پٹار کئی پارہن (ن ج) ۱۰ اس مھتر تے کارہن (ن ج)
 اس مھج (ن ج) ۱۰ پٹار چھ (ن ج) ۱۰ پٹار پوت
 مہتر پٹار پیچھ بو پراریو (ن ج) ۱۰ پٹار دے مے تھکے مے مڑو فلو
 (ن ج) چشم بادم گئے سفید موہن فلو (ن ج) ۱۰
 ۱۰ دوتے مے کیا جھک پڑو پیوت لہو (ن ج) ۱۰ تھکے کیا جھک (ن ج)
 ۱۰ پٹار چھن رنرے پوت ۱۰ پٹار چھن رنرے پوت (ن ج)

مینو تن با بس قصہ دین دہ دہ
 کینہ بے دینے کو بصورتہ اُس کینہ
 اُمرو بندے بوزر خرد پادہ چھس غلام
 نامزد گے عشق میا نے روم شام
 سوت و کوشے پتہ رجم لارے
 عشق تیرن سپہ سپردارے
 میانہ سزا اوس نے اُس کا تہ کار
 اُس اودان داحتہ دہ دہس زاد دہ
 شیعہ ترے ہتھ رفت سے کھو کین
 خاصہ دیا خلعت زیبا ترے دین
 شہر و شکر قند و نابہ حساب
 چہم اُس خا کر کھان و چھان
 آسہ ہم نے پاس پامبر ولس
 زلف سیاہ مار سوت اوسم بچان
 چھم و چھم و اوس کن سے
 خیلہ کر شیطان ز اہم ہسہ شمس
 رشک توے قاد تھو ولس بے کتہ
 سوت ز لیحا حال و چھت بفرال
 وائسہ کئے میانہ کھوے دہ سال
 کین چھ عشق دود ڈاکن عاشق
 مرثہ برونہ برونہ مرثہ عاشق
 عشق سستین سورعہ اہم پاد کر
 مت حق گویش عشق پیالہ بچ
 دے چھم آغاہ بچانی چھس کین
 مال و موم خطہ کھوے چھیم شمر عزیز
 کاشہ پنا و ترے چھیم چون شر
 لولہ نارے سوت دود مت چھیم جگر
 ۱ کوڈن آہ (ن ر) ۲ میانہ با پختہ اُس (ن ۱۳۰۴) ۳ شلہ چھیم ن
 ۳ میانہ با پختہ اُس آسان بقرار (ن ۱۳۰۴) میانہ سوا اوس نے اُس کینہ
 قرار (ن ج) ۴ ڈھلہ گر (ن ر) ۵ چھم و چھم و اوس کن سے دہ دہ (ن ج)
 (ن ۱۳۰۴) ۶ دھون (ن ج) ۷ مرثہ کھوے برونہ (ن ۱۳۰۴)
 ۸ یہ شار چھیم جرم فہ محس مینوے یوت ۹ یہ شاد ز چھیم جرم
 فہ محس مینوے یوت۔

اے زلیخا و منتہ وہ نہ کیا چھ بکار
 بلکہ بڑھو تو عاشقے ہم نہ چیر
 اسے ہم سے در بغل ہے دلبر
 کفر و دُوم دین پر دُوم چوں تے
 یہ سغن کور عرض تہمتہ یا اللہ
 گئے پادا حوئے ہمتن نور خان
 خواہ تصور تھے گئے کیا صاحب حال
 نور کینہ تہ اس چشم بادن
 آؤ جبریل یام تہمتہ ہمتہ جوب
 عاشق و عاشوق سپنو کامیاب
 چاند در شہ سوسو آؤ رجم کئے دلس
 چون در شہ چھم تے در شہ کر شس

اکھ تہ ماشوق بیہ کو دھم سے کھار
 مال و دولت لالہ کھوتے تہ عزیز
 تہ چھو سے یا دلس بوکھ کھار
 تہ ماتم سے تہ ماتم چوں تے
 زائرین تہ جان کور تہمتہ یا اللہ
 برف تہمتہ پڑھ اس تہمتہ کھوتے گئے جان
 خفہ تہ دلس یام تہمتہ تہمتہ نفع
 حور تہمتہ کئے چھو تہمتہ چھو تہمتہ
 عرشہ تہمتہ کھوتے تہمتہ اس غرض قاسم
 اسو و چھان اکھ اس کس کس حجاب
 چاند در شہ سوسو آؤ رجم کئے دلس
 نیوم نفع ام تہمتہ تہمتہ تہمتہ

پیشہ چھنہ جرم تہمتہ تہمتہ حکیم کس تہمتہ تہمتہ مال و مہمتہ
 (ن ۱۳۰۰) ۲۰۰ پیشہ چھنہ تہمتہ تہمتہ ۳۰۰ چاند تہمتہ ۲۰۰ چاند تہمتہ
 (ن ۱) ۲۰۰ یا مہمتہ (ن ۱) ۱۳۰۰ ۲۰۰ زائد تہمتہ اس دن کئے تہمتہ
 بیہ جوان (ن ۱) برف تہمتہ کھوتے جان کئے صورت تہمتہ (ن ج)
 ۲۰۰ تہمتہ تہمتہ تہمتہ تہمتہ (ن ج) ۲۰۰ کاش تہمتہ کئے آؤ چشم باد
 (ن ۱۳۰۰) پیشہ چھنہ تہمتہ تہمتہ ۹۰۰ عرشہ و تہمتہ (ن ۱۳۰۰)
 عرشہ و تہمتہ (ن ج) ۲۰۰ پیشہ چھنہ تہمتہ تہمتہ

سب زین اُس کسراہ در بلا
 رہیہ پتے مینلا کو لالہ پوش
 خاصہ کران اُسو پینو وہ تے
 عشق باغس یام وصلک پیس
 کیاہ تے کوڑ حکم دور زولہم نزلو
 کسزمنت جسم تے چائی کاہلو
 پانچ وائی وار کرکھ نالہ مشر
 اُسو کران بشدگی ما یاغمد دا
 اُس محمدہ صاحبس کن پران
 برائتھ اُسو نہ یار پیس لیتے
 دودھ ما جے ہمشر مہندے کوہا کر
 یسی بڑے دودھ دیا ج تھتھ تھوڑ کوش

تمہ کھوتے کوس یوسف مبتلا
 ڈالہ نوان مالہ کران پیالہ نوش
 لولہ باغس اُسو دوان تھوہ تے
 سور دور سر یار مستے خباب کوس
 یوت زولہم کوٹ ہو دودھ زولو
 نامہ لکھ یو غو بصورت یوسفو
 باغبان پوشہ شکر پیچہ پوش نڈ
 بشد چائی ساریم شاہ دگدا
 بار غمدہ دایہ پیس کیس نو جوان
 پایہ بڑی سند سمیتھ بوزی تو آتے
 شوچ یوسفہ پیچوش مالہ کر
 ہر شبہ سانے دار سوسہ اچھ پوش

۱۔ اُس چھاوان ہی تے وہ زولہ دوان پوش۔ ڈالہ نوان اُس کران پیالہ نوش
 دن (ج) ہی تے رسول دوان پوش (ن) ۱۳۰۴ء ۲۔ شار چھینہ جرمین نو سمن
 ۳۔ عشق نارمن (ن ج) (ن) ۱۳۰۴ء ۴۔ کاٹھہ کوڑ حکم دور زولہم مالے
 ڈالہ ہم یوت بروٹھ توتے بوڑلے (ن) ۱۳۰۴ء ۵۔ شار چھینہ جرمین
 نہ سمن عزوہ جرمین نہ سمن شر چھینہ امہ شاہ پیچہ "پیر کنعان
 شاہ یوسف کو عریضہ" نام زواہ شاریم شاہ چھینہ (ن) ۱۳۰۴ء ۶۔
 ۷۔ دویم میسر چھینہ صاف ایکجیت۔

داسے بوزخہ باغیے منز زایا تے   اچھے پوشن مالہ کران درایا تے
 شاہ یوسف ڈاوتھ باغس اندر   رنگہ رنگے پوشے کورہنس ابر
 بہب زلیخا اس داین سرتو نان   دھوے باجی کریمہ لونے درام جان
 ڈیکہ پٹس شوہر وون چھس تاج تخت   ڈیکہ پٹس لوبہ وون چھس طاج ورت
 ڈیکہ پٹس دولہ وون چھس سیم زر   ڈیکہ روستے چھے آسان در بدر
 ڈیکہ پٹس ساری سوان نادے   ڈیکہ رستو تیں لارہنند نوبادے
 ڈیکہ پٹس آبہ ہینکے سے کار جہاں
 پیر یو دوسے آبہ سپدیں نوجوان

پیر کنعاں شاہ یعقوب گوہر بخت   یوسفنے خاصہ دیار اہ کر بخت
 شاہ یوسف اوس در شاہی بکام   رستے رستے عمر اوشد باتمام
 بعد یوقوب اوس یوسف ہشتال   نوجوہ دروئے پھینک کو تیں
 کیشتر پھرے خاؤد یونھن مول باج   ہول گو آبہ لولہ زغن جھک طاج
 عزم کوڑ تاہم شاہ یوسفن دینکار   ایستادہ ساری پیادو ہم سوار
 یام مقود دوتھ آس تنوئے جبریل   گفت لے گلبرگ گلزار نصیل

۱۳۰۴ یم تہ شار چھینہ جرمن نہ سمنس منز تہ ن ۱۳۰۴ منز
 ۳۵ دومہ اسکے جبار (ن رج) کیشتر کالی یوسفن ڈیونھن مول باج (ن ۱۳۰۴)
 ۳۶ تہ شار تہ چھینہ جرمن نہ سمنس منز تہ ن ۱۳۰۴ منز
 ۳۷ یام مقود دوتھ آس تہ شار جبریل (ن رج) گوں پادا جبریل (ن ۱۳۰۴)

وارے سکھر، یاد سفر پیش امے
 اویوسف رخصتھا ہیچہ گزنام
 یام کھوڑ کھوڑ تھوون در باب
 مشک تڑوٹیس ہوتن دژن جاں پاک
 پاک عاشق اسکر کران اودا
 پار شمع آے پشور کہ مقبریں
 رود نیل گے عرش از کیا آم یاد
 مال دنیا چھنہ رودان سورتے
 چھے جبابہ آدمی اندر جہاں
 چھس گمانہ باڑ چھ شرم تے زان
 چھس گمانہ سور سیونے گز بار
 گزٹھ جدا از ژٹے نیشہ یار بوسے
 کالی آخر مرے لاه کر تام
 اس عز راہیل ڈوٹھا ہیچہ شتاب
 رار لشکر آپہ کران جابہ چاک
 اوس یوسف خاصہ عاشق خودا
 رحمت تسلیم تس پانغبریں
 دہر سہ ہیچہ تھادن در کنار
 اچھے اودان کیتو گے در گورتے
 تاحقے آساں امیں کم کم گمان
 چھے نیرینان ہم چھ میانی دشمنان
 مے گمانہ فافلس چھے گمانہ

۱ از جب اڑیے نیشہ دیشن یار تے بوسے (ن ج)
 ۲ در اودہ رخصتھا ہیچہ تے یوسف کر تام (ن ج) ۳ اس کران جابہ چاک
 (ن ۱۳۰۷) ۴ گزٹہ جابہ چاک (ن ج) ۵ سور عالم اوس کران اودا (ن ج)
 ۶ مظہر نور نعہ دا (ن ۱۳۰۷) ۷ شران دیت ہنس نہجہ تے پشور کہ مقبریں
 رحمت حق تس برین پانغبریں (ن ج)
 ۸ پاشا چھنہ جرم نہ محسن تے مروج نہ محسن شہن نہ ہجو تے جرم
 نہ محسن منز چھنہ آتے ہیچہ باتے شہر ۱۰ تے ہیچہ چھہ دلیخا پے شہر
 مرثی شور و گزٹھان۔

محمود دُرُی کُنس تپے زھوہ پیکر
سر تر اوجھ عاشقنِ بَش زبندِ مراد

کینازِ انبیا تھے اُسویچہ دُرُی بَش
دُدی لدو اکھ ساکھ روز تو
دود زانے یس راجے آدے
دُدی لد عاشق دے دے دوانِ دوان
آندے یس کتہ توتہ رنارہ چکڑیا
ٹوٹھ یار یس رادے کونو دے
نشد بانی خورش یوئے پت امو
چاند دُرُی سستو چٹم مار لندون
خامو پانس چاند غا تر ماس گوم
پہ خستہ کارو نوہ کتہ سیانی بود تم
دکھ لد چھس رومہ کونو چودھو
آم بیتی زانہ دوتھ کس بحال
یو دُرُی پتہ گوم ستم چون سے

تور دو پھس کل نفس ذایقہ
دُدی آندرم بودے تی بوز تو
دُدی سوز کور نرن تی مادے
کونہ تم روان پم نارے دزان
لالہ رویس خاک سے کونو ملے
پنچ بہتھ زھوہ پیکر درشن دتامو
چھو کہ لد چھس دود گور تم سے بن
کامہ دود پامہ یس کتہ ہنبوم
سونہ کور بٹم زانے اکھ ساکھ روز
نشد بانی غو بصورت یوسفو
کتہ دُرُی لال کر سنس پامال
لوسہ ناوتھ غومہ کیا کورے میون

عابہ شاد چھنہ رنر - نوہ سچ ہجور منز چھ پے شاد اکھ شاپہ
محمود سخت دود چھے عشقے دود سچ چھے عاشقے دیشہ نے
۲۰ امہ شادک دود تم مر صر چھنہ وہ تھان۔

چھس بیکن چھنہ مے کانہ تے ہوا   بیکن ہند اچھ رن چھ روا
 کس نہ پھری کس ترے لولہ پیر   مرگہ تیرن شاہ وگدا کمر اسپر
 دڈو کدن داد اندری سور گو   مھو بس دود پنن یاد پو
 مھو دو وچھتہ دنیا بے وفا   میکند شاہ وگدایاں راجھا
 بوز زلیخا پے یوسفینہ مرویج خبر   بوز وئے کو تیرس زیر و زبر
 مے بیہوش پوشہ تھرن پئے پھر   ترن دور مہن اس افتاد بے خبر

تر نیمہ دود ہے مے زلیخا ہر مشیار
 یام بوزن مود یوسف شہسوار
 حالہ اکے اس کران تالیہ زاد
 ناد لائے میا ز یوسفو دود لو

۲۱۱۱ نہ سچہ ۱۳۱۱ شرن مود دود پوشا و بدل یہ شار بیکھتہ
 تمبہ زلیخا پے بوز مرویج خبر   گئی بے خود پوشہ تھرن پئے پھر
 ڈوبیا کہ شار چھس نہ
 داد کھوتے دود سن چھے عشق نہ   دود سن چھے عاشقن بس عشق نہ

مارے تھے یا رکیتو ڈھانڈھو یوسفو چے یوسفو چے یوسفو

کو تو گوہم یوری پستم آدو

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

کیشہ پنگے، شتوتہ ننگے نیر پو^{۲۶} پان وندے جان جندہ پار پو

وڈ پڈ دے سکتوتہ وہو گپو پھیر پو

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

لیہ لوسکم پیہ پھیر پھتہ یار میون خستہ کرختس چھستہ پوان ہار میون

ڈم دے اوس ہم غھار میون

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو^{۲۷}

پونختہ کارو اوس ہم موزار پے چھستہ کرختس پمیل اوس ہم مزار پے

ناہ بوند تم تے گوہد ہم یار پے

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

کس پڈ وے اوس ہم لڈار میون مار کرختس پھتہ کھوتے ہار میون

۱۷۲۸ھ خنز یوسفو پڈے یوت۔ نو سنہ ۱۷۲۸ھ خنز یوسفو پڈے

مشتوق لیجھت ۲۷ پھیر پو (ن ج) ۳۷ شار چھتہ جرن نوختس خنز

وہو بوند ہم پھیر پھتہ یار میون ڈھستہ کرختس مٹہ چھستہ ہار میون

مٹہ نزل تم کیاہ پو چھک غھار میون (پنیں جاپ) ۳۷ یار میون مٹہ چھستہ ہم یار پے

(ن ۱۷۲۸) مٹہ چھستہ ہم یار پے (ن ج) وہو بوند تم تے گوہد کرختس مار پڈے

(ن ج)

کر کیسا ہوا اس ہم سردار میوں
 نادلائے میانہ یوسفو وہو
 ہی تہ سول ضایہ کر تھس ٹے ہے
 پایہ بڈیو ہایہ گیس آے آے
 مایہ تے ہایہ گیس دے دے
 نادلائے میانہ یوسفو وہو
 گئے تہ اوچھ کتہ ٹھٹھ جے تے
 کو تے میانہ ٹھٹھ ٹے
 خاد کر تھس نایہ نا جتھس ٹے
 نادلائے میانہ یوسفو وہو
 مرنہ چانے آساں کو پشت خم
 مرنہ چانے گوم آچھن گاش کم
 متہ مرقم ورنہ مے چھم مائرنہ نم
 نادلائے میانہ یوسفو وہو
 مرنہ چانے آفتابن پان کھوٹ
 مرنہ چانے گوجھاس اہ کوٹ

۱۔ اجمن نو سول تھ چہ بہ بند پتھ کتہ لیکھت ہ
 ۲۔ دے کو ستم غنی رمیون خستہ کر تھس مٹھ چھو بار میون۔ جتہ پھنا کر سا بنیہ
 ۳۔ ہی تھڑ بر ہایہ کر تھس ہاے ہاے۔ میانہ تھو ضایہ کر تھس ٹے
 ۴۔ پایہ ہاے پایہ کر تھس ہاے ہاے (ن ۱۲۷۸) ۵۔ یہ بند چھ مروجہ
 نو سول تھڑے یوت ۶۔ مرنہ چانے یعقوبس کو گاش کم (ن ج)
 (ن ۱۲۷۸)
 ۷۔ متہ مرقم ورنہ چھو مائرنہ نم (ن ج) (ن ۱۲۷۸)

مَرْنِ چانے سوندرو کیساہ پان ٹوٹ
ناد لائے میاں یوسف و دہ لو
ہے مرگو آسے کیسیاہ سیم تن   ذلہ ناوختہ ، ذلہ ناوختہ تم کفن
میون یوسف کتر سنا کو رخصت دفن

ناد لائے میاں یوسف و دہ لو
وے مرگو کیسیاہ تریان چھہ عار   حیلہ کر کر کو رختہ وختہ بڑو بڑو مر گذار
چھہ قیامتہ ییلو یارس بارو یار
ناد لائے میاں یوسف و دہ لو

مَرْنِ چانے پوہ مے کو مشراونس   یوم تاؤن خاصہ یوس یارس
پیر ہی نو یار مے مشراونس
ناد لائے میاں یوسف و دہ لو

معرکن مریاوس ہم بادشاہ   تارکن مریچہ شوبان آسہ ماہ
یار کن رختہ او مرنے چانے گوم داہ
ناد لائے میاں یوسف و دہ لو

مَرْنِ چانے راین گے شلخ شلخ   مرنے سوتی پنجرن گاہی مریارخ
مرنے سوتی داد کو لد روان وید اکھ
ناد لائے میاں یوسف و دہ لو

عابہ بشتہ تر چھہ مروجہ نو سمن مرنے یوت ۲۰ لہ ناوختہ ذلہ ناوختہ (ن)
۲۰ یہ بشتہ تر چھہ جرمن نو سمن مرنے ۲۰ پو بشتہ تر چھہ ن مرنے یوت۔

مرنہ سستی سؤر گر نہاں ائمہ تے مرنہ سستی ہنایہ گر نہاں سونہ تے

بشد دن پیچھ ڈولہ نادان گوہر تے

ناد لائے میانہ یوسوف و وہ لو

مرنہ سستی جورِ جہا ئی گر نہاں مرنہ سستی شک و اُن بچ چھے چھوٹا

مرنہ سستی زور نو، وزن مرھن

ناد لائے میانہ یوسوف و وہ لو

وے مرگو آے کیتیہ سروقد ہول تراؤتھ واپہ ناؤتھ در لحد

سوء کھ منزے دھ کھ سستی گلو واولد

ناد لائے میانہ یوسوف و وہ لو

مرنہ چانے ترؤو بولن بلبلن مرنہ چانے جامہ پارے کر و گلن

مرنہ چانے کار ہنج گے سو بلن

ناد لائے میانہ یوسوف و وہ لو

مرنہ چانے باغ و بستان خجہ شک گے مرنہ سستی

مرنہ چانے نالہ دوان کیا چھے نئے

ناد لائے میانہ یوسوف و وہ لو

۱ ابتدا دن پیچھ چھپے ڈولان گوہرے (ن ج) ۲ افسان (چھن) ۳ دزان (ن ج)

۴ مرنہ سستی زور نو روزان شہسپرن (ن ج) ۵ مول تراؤتھ تم تراؤتھ در لحد

(ن ج) ۶ ڈولہ ناؤتھ ڈولہ ناؤتھ در لحد (چھن) ۷ یوسفیہ مرگو کرھنس اڈولہ

(ن ج) ۸ مار کرھنس گوم چنگ چھو کہولہ (چھن) ۹ یارہ شار چھپے بزمین

نہ سھنس تن ۱۲۷۸ منز ۱۴ پتہ بند چھ مروجہ سھنس منزے یت۔ دویم مہر چھپے و تھان

وای مژگو کیشہ تہ سو نو تھو و تم میون یوسف کتھ مزارش سو و تم

از مئے زونم بے وفا دنیا چھ برہم

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

زام زڈر خاصہ بیرے لچرتے دادی کر غم جاے منز و اچرتے

ژائے ہوادل چھم نہ روزان ڈچرتے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

مزار و پنے ہی بڈ کر جھنس برتے ذر زڈ جھنس و نتہ کو تاہ ڈرتے

فراق یار از ما برتے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

بیر چمن یہیہ بیرتھ چھم ٹکے ۴ زلف سوسل چشہ چھم تبر زلف

شوہر کا ژائے قبر بیچھ ترا کو تھ نہ لے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

قبر بیچھ گئے ابر رحمتہ زن ہرن یار دادے پاکرتے بارو دوان

خار کر جھنس عار میون چھے نا یوان

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

۱۔ امکانش (ن ۱۲۸۸) پے بند تہ چھنہ جرمن نو جھنس منز و ۲ پے بند چھ مروج

نو جھنس منزے یوت ۳ پے بند تہ چھ مروج نو جھنس منزے یوت۔

۴۔ بیر چمن مشکہ تبرو تبرو چھم ٹکے (ن ج) ۵۔ شوہر نے ژائے قبر بیچھ

(ن ج) ۶۔ قبر بیچھ ژائے ابر رحمتہ زن ہرن مشکہ عشتے ستر نیرتھ کو جان

ستر عشوقس زن کھٹھہ مکان (ن ۱۳۰۴)

اوں کچھ دوسرے سستی چشم باداے کج
 یوسف نے قبر پہنچے قہبان لجن
 دھکھ لہوان لیل تہ دانی بیہ بجن
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 یام قبر رٹھتہ تر وون کریان
 اسم اللہ تام ہویتن بر زبان
 عشقہ ترے نام نہر کھ گوس جان
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 سہ ورموشے باز آزد دھکھ گھٹے
 وادیاں بوداد سے سستی کور کھٹے
 راویس دلبر تہ سے کو نو مے
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 مرے پتے و چھتہ جدا کیو گے
 اہلے کن رقم آخروان پے
 نکھ نکھ کر کھ دفن دوشوے
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 نالہ قبر رٹھتہ تراؤن بڈ باک
 در فراق یار دشن جان چاک
 نکھ نکھ کر کھ دفن زیر خاک
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 کر کچھ محمود د زلیخا مختصر
 درد مند عا شقن کر کھ خوشخبر

عایہ بند چھ جرم نو عکس تہ ۱۲۷۸ شریوت ۲۷ یہ بند چھ جرم
 نو عکس تہ ۱۲۷۸ شریوت ۲۷ یہ بند تہ چھ جرم نو عکس تہ ۱۲۷۸ شریوت
 ۲۷ یہ بند تہ چھ جرم نو عکس تہ ۱۲۷۸ شریوت ۲۷ یہ محمود د زلیخا (ن ج)
 ۶۷ داد کو لدن عا شقن کر کھ خوش خبر (ن ج) (چھن)

مُرِ سستی کس نہ گو زبرد بر

داد لے میا نہ یوسف و دہلو

۲۷

بوز سوز و زلیخا یاد تھاو عشق سستی عاشق چھ زندنا

..... ڈنڈی پڑھ کتاب فارسی پڑھو ہم ڈنڈے آء خیر چھ ٹول

ہستہ سوزاں پشیم گریاں دل کباب

داد لے میا نہ یوسف و دہلو

داد و کچھ تہ داد سے کس نہ گو زبرد بر (ن ج) یاہ داد سے کس نہ گو زبرد بر
(ان ہجور) (چھ ن) ۲۷ یہ شار چھ کیشن قلمی نو سخن ٹیزے یوت۔
۲۷ یہ آخری ہستہ چھ بر سن نو سخن ٹیزے یوت۔

لیلیٰ مجنون

حمد تس بیٹھو محمد پاد کو رن
 تہندے نور نش پاد از عالم
 گئے تھو لال لاجن گاہ مجنون
 چھ فرماوان سہ بھلون دیانتھ
 پاد بودا دیہ یا منتھ کو چھ بیوتن
 زبونے کوکوت حسن اوس طرب
 زبونے حین رنے یار و چھان
 زبونے دوت سوز کھ در سخا تن
 تراپا مالہ اُس کو راہ خاص محبوب
 دیکھے تس صبح کھنڈے اوس روشن
 پینے عشق ستر تس سینہ نور
 سہ چھ معنی بصورت جسم آدم
 عاشق حیلہ کے زور دل نور
 کروہس قاس ہنری دوتا منتھ
 خضرے شرو شکرتکھ تس کھون
 زبونے عشق کوتاہ کوس رتب
 بظہر مظہر ازار و چھان
 ستر ہاتھ یار خد متکار پانس
 تہندے تراپا ہانس سارے شوب
 تہندے گھنڈے کوس سمار تو شن

۱۔ تہندے نور نش کو پاد عالم۔ سہ چھ صورت برانے جسم آدم (دھپائی
 فہم) تہندے نور نشے ذراو عالم (ن ۱۲۸۴) سور عالم (ن ۱۲۸۴)
 ۲۔ گئے چھ لال لاکان گاہ مجنون۔ عاشق حیلہ کر کر کو جان دل نیوان
 (ن ۱۲۸۴) عاشق (چھ ن) ۲۔ شہار چھنڈن ۱۲۰۴ شہار ۲۔ شہار
 چھنڈن ۱۲۰۴ شہار ۵۔ غازیپن اُس کو راہ خاصہ محبوب
 تہندے ستر سارین تراپا نے شوب (چھ ن) تہندے نور نش اُس عاشق شوب
 (چھ ن) اتر تہندے تراپا نے سارے شوب (ن ۱۲۸۴) تہندے نور نش اُس روشن
 (ن ۱۲۸۴) تہندے نور نش

دُنے کیاہ اوس تَسَ کیاہ زلفِ زُخار
 آسہ پیچھے ہنسے گنجس رُچھ شہار
 خال اوس دانہ گیسو والہ بری
 زالہ تھو اُسو لگو ہتھو حور و پری
 عشو گر چشمہ آسے فتنہ انگیز
 تیز کیاہ ناز پچے شمشیر خون ریز
 بدن اوس ہسپہ کچنے پامہ دوان
 کولہ لاب از رنگ رویش رشک ان
 آسہ دُڑو اُسو کو شمس کھا سی
 گز نہان اوس دیشہ دین دلی دُسی
 روے گل موئے شبل مرو قامت
 عاشق بے دِلن کرے یز قیامت
 لال تَس کو رہندے ناد مشہور
 قاس کو دیشہ دُنے مست مدہوش
 مچھان تَس لالہ کن کو نقش دیوا
 سوہ صورتہ دیشہ دُنے ڈھول لاؤن
 نہایتہ اوس کران گریہ زاری
 دُچھان اُسو اکھ اُکس کن دُور
 قہر ان رحم روبرو پیچھے اُسو پران
 مہتس اوس ناز مصحف لالہ ہند رکہ
 سوکھ نر عشق مہ کھ یام کوکھ لادھتہ

زاو پچھت کچھت عاشقی پیچہ زلفِ زُخار۔ اوس تَس حنسہ گنجس رُچھ شہار (چھن)
 (ن ہجور) ۱۲۸۴ء شمار چھن ۱۷۸۴ء مندرے یوت ۲ پنن عشرتہ تر تَس کن تھا ہے
 گوش ۲ تن تر کاچھن (ن ۱۲۸۴ء) ۵۔ ڈور ڈورے (ن ۱۷۸۴ء) (چھن) ۱۷۸۴ء
 ۶ چھاپی فہمسن تر چھن آتہ پیچھے شہار راجہ جہ سطر آسں جہم کچھ مو (ن ۱۷۸۴ء)

وہ نہ دس منز نام عشقن جابے کر نکھ
 ترا پٹ پٹ نام اے بکھ اچھ ترا
 دیاں اُس لال منیو تو سر پریم
 دا دوسرہ فریکہ پڑے اوس لالان
 متیس اوس خف کو مت ہول آسان
 کاٹے روس ترا پٹ باجن حال بون
 ترا پٹ باج آہ دیکھ ماجہ اُس
 تے پیچھے اُسو تھو سبز ماجہ نان
 لال پیچھ بون عاشق کو جانا
 وچھان تم اکھ اُس کن روز تاشب
 سارو پے شہر عمر کس گتہ شدہ پختہ
 جامہ زونے ماجہ تھو سبز نام بون
 ترا پٹ مال گتہ پختہ کڑے مند چھو پختہ
 لال نام آہ دیو تھو سبز ماجہ پختہ

نہ پائیختہ پائی دانی ماسے پھر نکھ
 پائی دانی مشک پچھ اُسو بلوان
 ترا اُچی پیٹے مے دیدار دزوم
 بہانے پیچھ ہندے لال کاسان
 تہی پیٹے اوس گتہ ہان لال کاسن
 دیکھ سر بر سر بازار پوون
 لال تے قاس عاشق گتہ خالص
 چھہنا لال پانس نیشہ آنان
 حسینا، مہ جبینا، ناز نیشہ
 سبق بلکل تھو کو رعت چھہ مشرب
 لال مجھو نہ نیشہ کڑے کو مہ جبتہ
 لال نیشہ ترا پٹ مال باعلام سوون
 قبیلے کڑا دزوم نیشہ دھو تھو پختہ
 پیٹے بونہ جامہ تھو پختہ دھو تھو پختہ

۱۔ اچھ تے دیدار دزوم (ن ۱۲۸۴) ۲۔ دزوم کو گ کر نہ بازار پوون (ن ۱۲۸۴)
 ۳۔ پیٹے پاٹھو آے تھو سبز ماجہ و نان (چھاپی) ۴۔ حسینا، ناز نیشہ، نیشہ بونا
 (ن ۱) (ن ل) (ن ۱۳۰۲) ۵۔ وچھان چھی اکھ اُس کن تم روز تاشب
 سبق نیش بلکل کڑا دھو مشرب (چھاپی) (ن ل) (ن ۱۳۰۲)
 ۶۔ قبیلے کڑا نیشہ تھو پختہ (چھن) اندہ ترا پٹ پختہ (ن ۱۳۰۲)

شرم ز چہ لالی روزی گم بازار
 پیرا یو دوے مول جوی مار کرسی
 بے تسیس زوان چھانے کو
 لہے لہے تر لالہ دو پس تو جواب
 بے کس پیچھے دینے عین کھنڈ
 سے لارے خار کو تے وار و تو تم
 دیشہ کھنڈ کا تہہ گزھان چم کہ دیشہ
 نہ دنتے مانج اول عشق کیا کہ
 کیوہے کو عشق، و نہ تم کینہ چھان
 دینر بوزختہ دمان چھی سار و دشمن
 بے دای چھس لوج طفلہ پاک موصوف
 پری رو خساہ کیتیاہ چھی خزاہ
 شراکہ شمشیر ستین پائے کرسی
 انسان چھے ماج مارلس ہر رنگے کھو
 صبر کر مانج نے گزھ دیوت بیتاب
 بے کوے زانہ کیاہ کو یار و اغیار
 تو بہ تقصیر اکو روپ روہ انی تو تم
 سبق بوز تو تے، کھنڈ یا کھنڈ
 تے کو تم سہر عشق ناو کھنڈ ہو
 بھنڈ آد سارے عاشق تہ عاشق
 دون خساہ کیر کھنڈ ماج کورین
 مٹے لے و ز حال عشق کینہ تہ تو تم

۱ اثرے (ن ل) ۲۷ تیر شمشیر (ن ۱۲۸۴) ۳۷ پے شار چھن (ن ۱۲۸۴) ۴۷ یوت
 ۴۷ پے شار چھن حسن شاہ نس نوہ سنس منز۔ پے کو پے پختہ گھر
 چھس گرفتار (ن ل) (ن ۰۴) ۵۷ پے شار چھن حسن شاہ نس
 نوہ سنس منز۔ خاہ کو چھس (ن ۱۲۸۴) ۶۷ پے شار چھن چھاپی نوہ سنس منز
 پختہ کھنڈ درج ۷۷ شاہ تہ کو پے پختہ کھنڈ پختہ پختہ پختہ پختہ
 آپے تہ پختہ۔ حسن شاہن چھن پے شار پختہ کھنڈ۔ چھاپی نوہ سنس منز چھن
 آمد شاہ پختہ پے شاہ تہ درج ۷۷ شاہ تہ کو پے پختہ کھنڈ پختہ پختہ پختہ
 بوز تو تہ پختہ کھنڈ پختہ پختہ پختہ پختہ پختہ پختہ پختہ
 یا جو ہر من کھنڈ پختہ پختہ پختہ پختہ پختہ پختہ پختہ پختہ

مش دُنی دُنی تسلا وار دیت نس
 کارگر گوس پر گڑ ناریت نس
 لالہ پشیرا چہ بوزختہ گو تسلا
 خط کیشتہ لالہ پشیرا چہ بوزختہ
 تسمی دہمہ پیچہ تھا دیکھ لالہ بختہ
 کرے کیاہ سنہ تھا دیکھ کر کھٹہ
 کامکو آئندہ دانے حسابہ دنیوم
 نامہ پانام لڈہے کیاہ سے بنیوم
 ددان اُس میانہ میسویا نہ یا شے
 کتیو چھک دتہ پیچہ بوبان مائے
 پیچہ پامٹو اُس کران لیل تروائے
 منے مہلویہ اُسے نو قدر زانی

چم محمد دس بلا شک عشقے نال
 تہتھے پامٹو پیچہ اوسے قاس بالال

غزل

متہ مہلویہ نو کتہ سپانہ یارو
 ونٹو لال کتہ پزار ایلو
 پمہ ختہ کار پر قلم تختہ سپارو
 منز باگ ڈاٹن چھک شو بان
 پیچہ پامٹو اُندو اُندو زکونہ ستارو
 ونٹو لال کتہ پزار ایلو
 نالو چم جیل تے کیاہ لہ کہ چارو
 مائی ماہر شک سیتو کہیں بند

وا دا نمبر (چھن) ۷۷ یہ شار تہ چھن ۱۲۸۳ منزے پیت ۳۷ یہ شار
 چھن ۱۲۸۳ منز ۷۷ یہ شار چھن اتھ شایین ۱۲۸۳ منزے پیت ۷۵ اُندو اُندو
 ٹاٹ باج شو بان چھی (چھن اترسر) - منز باگ ڈاٹن چھک شو بان -
 پیچہ پامٹو شو بان زکونہ ستارو - یہ شار چھن ۱۲۸۳ تن مہلویہ در اُسے مارو
 زہن منز غلط -

دوا کی کن زالمی دانکہ شے کر لہ پارد
 سورتھ بشار کہ سودا کارو
 دیکھیا فی رتھ فیو دند موشتہ مارو
 سور گوم بدنس دور کر بمارو
 شرک پانہ میا نے لا کو کہ چارو
 کا جھنس آمو تاو زاجھنس مارو
 لا جھنس پانہ مانے اندارو
 بد کہتہ عشق چھم آزارو
 کلہ پان دند یو بوزتم زارو
 شے کہتو مے ہوا گو کہ آوارو
 محلو نہ وچھ ہتھ بیہ دوبارو
 دتہ چھم مولوم توری پتہ لارو
 متہ مشراو تم ماہ روفسارو
 سیہ اپرنہ لا موشتہ مارو
 پرکے چھم دو عمہ سپارو
 دنتو لال کتہ پزار آیو
 فشد اکہ پتہ مو دند ہے پان
 دنتو لال کتہ پزار آیو
 ژور پٹھو یارو مو تم پان
 دنتو لال کتہ پزار آیو
 و جھنس مولہ تولہ یارو شے
 دنتو لال کتہ پزار آیو
 ژلہ لا چھم نو ژلہ نس جلے
 دنتو لال کتہ پزار آیو
 متہ مو شے ہوا خارے گوم
 دنتو لال کتہ پزار آیو
 نتہ دولہ پتہ وچھ کیاہ یون حال
 دنتو لال کتہ پزار آیو
 دولہ دو فیو سہ دو باغ اندر
 دنتو لال کتہ پزار آیو

۱ دوا کی کن چھم تے زالمی دانکہ پارد (چھن) ۲ ہونا مدارو (نار)

۳ پشار چھم بھاپی تہ احسن شاہ سہیں نہ سٹھن شرن

۴ نتہ وچھم اکہ پتہ کیاہ چھم مال (چھن)

۵ پشار چھم نہ سٹھن احسن شاہ تہ ن ۱۲۸۴ مفرے بوت

و سبھ پینے مو دوسے دیوار
 و سبھ آیم ساری شہار
 پھیرتے ناو و نیس پودو بار
 و نتو لال کتبہ پزار آیو
 گنزاروان جس زندرے تارو
 ہند رے زول چھنے چانہ امارو
 و نتو لال کتبہ پزار آیو

مگر ہنر بھ چانہ زندرے تارو

چھم چون تمنا محمودس

رہے اکر دیدار ہا و تم یارو

و نتو لال کتبہ پزار آیو

قاسم شیکر لالہ رنٹے دور سپن
 قصورے یار سپن تس سور سپن
 تراپہ دل برائشرا کے اوس پان
 دادی لد اوس یارس ناد و وان
 ودان اوس یار میوئے کوٹ سناگو
 موتے مبلون تس روتے فناگو
 دپان اوس یار دایے اون یہ لاگس
 دانج چھم جگرین کتھ شاپہ زاکس
 جاپہ تر اوتھ پانس جتھ وون
 دابہ تھر یار دادے لوگ اوٹے
 قصورے یار سپن تس سور سپن
 اکتھس کتھ پمالہ مسچہ کو لالہ گئے

۱۰ اشار چھ نہ سنے احسن شاہ تین ۱۲۸۴ شیزے پوت

۲۰ پبند چھن ۱۲۸۴ شیزے پوت

۳۰ بٹہ یارس دور سپن (ن ۱۳۰۴)

۴۰ قوہ جود و سوتو تس کینہ سور سپن (ن ۱۲۸۴)

۵۰ رود چھم (چھن)

غریباہ آہ کران تداو دربار
 دوان اوس ہولہ کولت لولہ ہستے
 بنم تا پیش سر و دل و دیشہ ہن بار
 دوشہ پیو پیالہ قشس دولہ ہستے
 دودن تہو زور وادہ شور ملن
 پیالہ کے ہتہ پائس سور ٹولن

مجلون چھ لالہ ہندس برس تل بامقہ گیسوا ۳

سہیہ اسیچہ پنس شالو
 نور نورے با سونہ پیالو
 آہ پیالو بنیوے کیہا
 آہ پیالو بنیوے کیہا
 سؤد رووم مول کیہا مالو
 عشقہ ترورن کوڑ غم داہ
 عشقہ دورے بو کچھ تالو
 آہ پیالو بنیوے کیہا
 سرے وندے پتا موسالو
 آہ پیالو بنیوے کیہا
 حال و چھتم بنیوم کیہا
 شامبازہ لوک کیت زالو

آہ پیالو بنیوے کیہا

چانہ خاطر پان بو گالو

منز مادانہ راجوم راہ

پتہ کرے پوشن مالو

آہ پیالو بنیوے کیہا

عشقہ کیتا بہ وچھتو فالو

گکھ اندرے لاو تم ماہ

۱ "آٹو" (ن ۱) ۲ شار چھنہ نومہ سکھر پور ۳ ۱۳۰۴ منز

۴ دودن تہو زور وادہ شور ملن (ن ۱۲۸۴) ۵ شار چھنہ بن ہجور منز

۶ باہتہ چھن ۱۲۸۴ ۷ چھاپی نومہ سچس منز ۸ پت

کہہ رکھا ہڈتھ پینے نے لالو

آہہ پیالو بنیوے کیٹاہ

زورن تمہ لالہ متو کوڑھیلہ پیالک	نئے تس کیٹاہ چھہ مطلب میاں مالک
لالہ دوپ دوجھت نے فوزمت ذات	پینے نے دستہ بہتر دین چھہ خاات
میتس نش آہہ یوہے چیلہ کرہتھ	لال تے مہہ براؤنٹس پیالہ برہتھ
کرن تس چھہ تن تھو دوارائے	بردوش لول کوڑتس زارپائے
ہتو متہ کتبہ روزان چھک شہوتم	ڈسے کیٹاہ خااتھ کرہی وارہنگم
دوپس تمو متوئے کرہم پیالہ پن	پیالہ کے ہتہ ملیہ تنس حال و تن
میتو چھم لولہ چانے برہتھ ہن ہن	پتھے پاٹھو کرہمیونے اڑپون
لوہے مجھو ذامی ہستہ وصلہ	تسلو تو سپتو تس کوئے اصلا
وچھان اُسرت پاٹھین اکھ اکھ	ننہیر کو اور پورے شور سپن
قبیلہ لالہ ہندے گوس دشمن	کرکھ تس کتبہ دی دی چھو کہ دتن
زغیش و آشنا بیگانہ کر دہ	بعشق اک پرئی دیوانہ گردید

۱ آہہ پیالک (ن ل) (ن ۴) ۲۷ ذات = زاہ

۲ لالہ دوپ دوجھت دوجہ یور موت ووت (ن ۱۲۸۳)

۳ لال تے مہہ ختہ اوٹس پیالہ برہتھ (ن ل)

۴ یہ شار چھپنے چھاپی تو احسن شاہ بنس نوہمٹس منز

۵ سپرون (ن ل) ۶ وچھتھ تس لالہ گئے مست سپن

پتھر پو اور پورے شور سپن (چھن)

۷ صنم (چھن)

دہ نکھ تیں سید پرس حال جملوں
 پہنچتے چھے سر بہنہ در غرات
 سید پروت ڈھارن مایہ تیں
 وچھن تیکو جامہ کرو متو پارہ پائے
 پئیں سور گوشت تیں دئیں
 شہنہ گامڑا شان مؤر ڈبجے
 وچھتے ڈبجے بالکھ نیرتھ سید میں
 نور دپ پیا نہ چشمن ہنڈ لالو
 ڈٹے کیو کالہ مرفن نال وڈے
 پیکو زلف سیاہ مار وچھت
 ڈٹو گوم لولہ مس جھتھ مت دہوش
 ہر پوتس اوٹش تہ چشمو کونو پوتس
 جدان چھے لالہ ہنڈے وصلہ وٹا
 پیش رو بویٹ گڑھتھ نند بہتیں
 سورس سپنہ دودھت عشقہ ناکے
 راتھ دودھ تے گڑھان تیں ڈھین
 قاس ڈپیشہ جگرس گیسے کھنچے
 دور تیکو سپنہ سیر عشقہ تیر تیں
 ڈکیو زالہ لوگ ہم ڈاٹھ مالو
 ڈٹے کیو ہمپہ تنے خاک موٹے
 ڈٹو زولہم کالہ شہارو مئے بچھتھ
 ڈٹو ہم عر پٹن متہ مووش

۱۔ سور تیں اوٹش (ن ل) (ن ل) ۲۔ یار ہنڈے (چھن)
 ۳۔ تریشہ تیں (ن ل) (ن ل) ۴۔ کپوتس بوسہ گڑھتھ مایہ تیں
 ۵۔ وار تیں (ن ل) (چھن) ۶۔ ڈپیشہ جگرس تیں گیسے کھنچے
 (چھن)

۷۔ دور تیکو سپنہ سیر متہ تیر میں (۱۲۸۳)
 ۸۔ ڈٹے کیو پاک جسم خاک موٹے (ن ل) ڈٹے کیو پاک جسم خود کوٹے
 (چھن) ڈٹے کیو سورہ چشمن خاک موٹے (ن ل) ۱۲۸۴
 ۹۔ یہ شار چھن چھاپی تو احسن شاہ من نوہن شرد پوج۔

تہ مجلوں فی دو پنس ناو کیا چھے
 کتیک چھک کتہ اوسک کتھہ کتھہ
 دو پنس متہ چھس نا بابہ چوئے
 پتہ مجلوں نہ راتھا کر چوئے
 سے نو چھم مالو سندے پچہ پند ذوق
 مے اوسم ذوق کر ڈھم لائل شوق
 چھسے بابہ ساٹھا لائل ہاوم
 لائل نے ہاوم اچھے تراوم
 دو پنس تنم مالو بوزلے قرۃ العین
 کر ڈھن نے لائل مہندہ پدارشن
 آد مجلوں لاراں ورتے ورتے
 ترٹھا و تم کن کنہ کے کنہ دوتے
 سے کو مور بہ بنے سپنہ صد چاک
 مے چھمنا تاز چوئے پتہ تردوتے
 تر موڈل اسہ تر ڈھتہ اُسکو رو کیا
 ہاوتہ سپرین کیاہ لادھتہ راہ

۱۰ اکوت کر ڈھن چھے ۲ مال (چھن) (ن) ۱۰ ۳۷ ۳۷ شہ چھنہ چھاپی پتر حسن
 شاہ نس نو حسن منز درج ۱۰ اکھ بل چھ (چھن) منزہ

و بالوالدین احسان قرآن او
 ہتو گور و بڑے مولے مسہ تراو

۳۷ آد مجلوں لاراں رہے رہے۔ دو پنس دم کند ہوا در کھتے

اکھ روٹ نس تہ کھوت برانخ ایوان۔ ماچہ دیو تھٹ مت مجلوں کیہ حاران

شاند کوئ شاند دیت نس اچھ تر قوون۔ وٹن مپوت نس من نس سپر باوون

پم ترٹے شہ چھ غلام محمد نور محمد نس چھاپی نو حسن منزے پوت۔

۷۷ پیڑوے ما یاد سونے اکھ ملاوا (ن) ۱۰

تر ڈھتو لولہ رستو کیاہ کوڑ کھہ راہ (ن) ۱۲۸۴

نہ چھکھنا دن اچھن ہند گاش نہ
 مڑ تراو تم تہ بہتم پنہ شائے
 جہ دنیا سور فانی چھنہ روژن
 زمانن پتہ لارن چھنہ مردی
 دوپس مجلہ فرمے نیستہ چھنہ درکار
 ترہنکھ تہ کامہ دیون جامہ نالی
 مئے مجلہ فرمے سو کو مست چھاوتہ
 اے اے براتھ چانی وقت پیری
 اے پتہ آسہ یکھ ترسانہ جائے
 اے تر اوچھ تر اوچھ آسہ پتہ لارو
 نئے پوترس نہ تہ نو کاتہ مول ناو
 نئے پوترس گاتہ رستس و تہ چھ راو
 نئے پوترس کاتہ نہ کران دستگیری
 نئے پوتر چھے نکلس پیچھ کانہ دلا

۱۷۸۲ (ن ۱) ۲۷ مڑ تراوچھ تر اوچھ تر اوچھ جاپہ آرام رنے نوژن جن ادوم ناشام
 (ن ۱) (ن ۱۲۸۲) ۳۷ (ن ۱) ۴۷ (ن ۱) ۵۷ دوپس مجلہ فرمے کرواویلا
 انو گتہ تہس دیان چھی ناویلا (ن ۱) (ن ۱۳۸۲)

۱۷۸۲ (ن ۱) ۲۷ مڑ تراوچھ تر اوچھ تر اوچھ جاپہ آرام رنے نوژن جن ادوم ناشام

۱۷۸۲ (ن ۱) ۲۷ مڑ تراوچھ تر اوچھ تر اوچھ جاپہ آرام رنے نوژن جن ادوم ناشام
 ۱۷۸۲ (ن ۱) ۲۷ مڑ تراوچھ تر اوچھ تر اوچھ جاپہ آرام رنے نوژن جن ادوم ناشام

حکیم اکو دو چکھ یو دیون بوزو
 این کنزہ کا غنم کچھ داز بکھ
 دیو پس تھو لالہ بوزوے چون وون
 یو دوسے لاکہ چشمن ووز بکھ
 انیو پس کا غنم کچھ سوہ واراہ
 تہ جھو فی بوزوے سوہ واراہ
 چھان اوس ہر طرف چشمن بزان
 کنزہ ہینا لالہ عاشق سوہ چشمن
 اوٹھ سوہ اوس بزان شور سستی
 تھی زور اوس روزان چشمن واراہ
 پتھر پو خون ہاران بے خبر کو
 تسلا سارے کوٹ چھ لاشک
 بیفقد لالہ مڑے چلہ کور پس
 دو پس کمر تمام مٹھو سند انسانا
 اکھا تھو لالہ ہیندہ در بار بوزو
 گرد فوال لالہ ہیندہ داز بکھ
 پینے پانے تھو کچھ سوہ واراہ
 و چھس بوسوہ چشمن چشمن واراہ
 دتھو پس بکھ کور پس بوزو ارا
 نوید واصل بوزو شاد سہین
 دیان اوس اوپا سوہ لالہ دیان
 زون کچھ پاٹھو سوہ واراہ چشمن
 زمان پتھ اوس خبر کہ زور سستی
 خون دل سینہ کنو تس داز و چشمن
 یہ اوسکھ بوزو تی داز و چشمن
 لالہ پیچھ واراہ موت کوٹ چھ واراہ
 کنیز و لالہ تہ واراہ و چشمن
 تہ بوزو کوس پاد اخفہ قانہ

۱ (دور) (چھن) (ن ل) ۲۷ (دستہ) (چھاپی نوہ سستی)

۳۷ پ شار چھنہ چھاپی تہ احسن شاہ نس نوہ سستی مڑ

۴۷ پ شار چھنہ احسن شاہ نس نوہ سستی مڑ

۵۷ کزان ہیندہ اوس

۶۷ تھی امیز روز او چشمن واراہ چھن (تھی خشمہ رود (ن ل)

۷۷ سین مولوم سارین (ن ل) ۸۷ تھو سند (چھن)

حکمیں حال بدو کہ کینہ چھ چار
 کوہ کھنکھتس رات جاری رہے پوک
 تمہے چھو لالہ ہندے لپٹے شوق
 تمہی دوسرے در او مجھوں سے اداں
 پین تس کھنکھتس پوٹ پیچھ خون جاری
 بروٹھ پیم اسو تمن دینٹھ کیا د
 پرتھوہس مت پادا کتہ کو خون
 دیکھ تس تہہ ترشتریت پوک کھ
 تمن دہن قائلین سزا دوس اکھ جان

دو پیکھ تم کو لال دزد عشق ناکے
 پتھر پیو او لکھنے نام مجھوں
 کرو تہو اصل دوا، وصل عاشق
 ہرن اسو بوز عقیس نوہ کی خان
 وچھان پیم اسو حاران کپہ سادی
 نوہ پستو اوس لیکھت لالہ ہندو
 دو پیکھ تم چھنہ بیون بیون لال مجھوں
 فقیر و بڑی کو کینہ کہ مہمہ جیتھ
 فقیرن رشبہ پوتھ ناو یکسان

باحتہ

عشق باڑی چھنہ کا ماہ سرسری
 عشق باڑی چھنہ کا ماہ سرسری
 عشق دادے عاشق زود کھنکھتس چین
 عشق دادے عاشق زود کھنکھتس چین
 عشق دادے کوہ ترشتریت سحر جان و تن
 عشق دادے کوہ ترشتریت سحر جان و تن

۱ اوس نیو کھت (ن ل) ۲ امہ باٹکو کینہہ سار چھ غلام محمد نور
 محمد نس چھاپی کوہ سنس ترشتریت سحر لیکھت۔ دوسرے قلمی نوہ سنس ترشتریت
 باٹس غزل لیکھت۔ حسن شاہن ۳ چھ امہ باٹکو نور شاہ سنس سحر
 لیکھتو۔ (۱۶ جی) ۴ عشق پڑ چھ از ثریا تازی (ن ۱۲۸۳)
 ۵ یار دادے کوہ زھو تڈن زو تڈن (چھن)

عشقِ دادے شیخِ ہینر یازد چھن
عشقِ دادے بچہ شوک تیرو چھن
عشقِ دادے سہے زلیخا مار گے
یارِ دادے بیکس و بیچارے گے
عشقِ دادے شاہِ سلطان
سے ایاز اوس تے نشے در بندگی
عشقِ دادے مجلہ فی روت بخد کوہ
یارِ دادے اوس بردان راتھ دور

چھ محمدوس بلا شک عشقِ نے مال

تے پٹھو پتھو اوسے فاس بالاک

آب تر و نون خاب تر و نون کھن تیر چھن
دور دیو تھن پو ملاہ رتبے پتے
رتبہ دیو تھن لالہ مہند مادان سے
اپلیو ورتبہ رسا پتے کو مہند
اپلیو اکھ سوالہ بوز تمو
اپلیو مے تر نکھنا لالہ کن
زون پہل خاقہ موٹھن نام چھس
اپلیو نار فور چھم دور مے
پیسور رتن دور و نان راتھ دین
عشقِ دوری یادوس تے لوت مکت عوط
آد لار ان پڑھن تے چوپانہ سے
دو پے پہلی چھم مے ربا لالہ مہند
لالہ مہند مے ربا رچھن سوز تمو
بے زبان سوتو دکھنا مے تر دور
دور پیالہ خام اذن تام تے
لال و چھنک چھم سٹھا مارے مے

عاشق = شیخ صنعاء ۱۷۲۷ء ۳۷۲ھ زمرے شاعر چھن ل تیر ۱۳۰۴
قرن سے یوت درج ۳۷۲ھ شاعر چھن پور و وہ تھان
۴۷ دیو تھن مجلہ نون رباہ مادان سے - گو تیر پرسان کو تیر تے چوپانہ سے
۵۷ بے زبان سوتو چھم مہند ورتبہ (ن ل)
پیر کو پا تھن لال تیر دیر نامے ورتبہ (ن ۱۲۸۴)

۱ پہلیو تاز مسلاہ بولے
 ۲ پہلیو ہنڈی مسلاہ دتمو
 ۳ دوپس پہلی تہ کھنڈو دھو فی تراو
 ۴ دوپس پہلی ماہ کوست کوست لے
 ۵ **دوپس پہلی ہنڈی مسلاہ تاز چیم**
 ۶ دوپس پہلی تاز مسلاہ تنو ول
 ۷ پن مسلاہ لبہ کنے خھاو کھو
 ۸ خلعت شاہی خھاوون تمرا اند کنے
 ۹ تاز مسلاہ خاصہ مجلون وولے
 ۱۰ زھنس پہلی ہنڈی مسلاہ مالوس
 ۱۱ دوپس پہلی ماہ کوست کوست لے
 ۱۲ اکتو کھو روستو میل لوگ بکنے
 عشق دادے بے زبان ستر لے
 ۱۳ میتہ اکے لالہ کنے ہنڈی
 ۱۴ خاصہ ہنڈی ہنڈی مسلاہ پار کھو
 ۱۵ توپس ہنڈی واصل سستی بولے
 ۱۶ **مے بولے چھے ویکن تھے ورم**
 ۱۷ کاڈلہو، ہے بیمار دھو فی تراو
 ۱۸ ہنڈی مسلاہ خاصہ تنے چھاو کھو
 ۱۹ ہنڈی مسلاہ وول تھی نوزک تنے
 ۲۰ یار دادے بے زبان مزر لے
 ۲۱ کینو کتر و سستی تھے فی زالی تھو
 ۲۲ متو دوپس ہنڈی سستی ورم فی بولے
 ۲۳ عشق دادے لوگ تھکے نئے

۱۷۱۰ یار چھنہ چھنہ تھن ورم۔

۱۷۱۱ تینا لالہ کنے ہنڈی (ن ۱۲۸۳)

۱۷۱۲ یار چھنہ چھاپی تر احسن شاہ نس فہ محسن مزر ۲۷ متو دوپس (چھن)
 ۱۷۱۳ دوپس ہنڈی (ن ۱) ۵۷ یار چھنہ احسن شاہن نقل کوست۔ امہ شاہ
 ۱۷۱۴ پتر چھ چھاپی نو محسن مزر ۲۷ یار واصل کتہ کنے تتر ہو
 ۱۷۱۵ ہنڈی مسلاہ خاصہ تنے پتر ۷۷ ۱۷۱۶ شاہ چھ احسن شاہ نس نو محسن مزر
 ۱۷۱۷ ۱۷۱۸ یار چھنہ چھاپی فہ محسن مزر ۷۷ ۱۷۱۹ یار چھنہ (ن ۱) ۱۰۴ مزر۔
 ۱۷۲۰ ۱۷۲۱ یار چھنہ ۱۲۸۳ مزرے یوت ۱۰۱۶ یار چھنہ پتر ورم۔

دوت شائن لالہ ہشت دروازے
 لالہ تاجہ کو کتنی رنگبند
 دربارہ رئیس لالہ پانے دینی دے
 دوہقان و دوہقان ہشت نے رنج زار
 مور ہنا حقوہ شائن پیچہ ہشت
 ہشت نے منز ہشت خدو کہ اندکن
 ہشت بن سستین ہشت لوگے پیکر
 ثراور رئیس سستو بے خوف و خلل
 آریہ لاران آریہ مایوس نے گدا
 روہ آدم رنج سہ ہشت اوچھنے
 موت ترہر لوہیتہ مارن مارنے
 کرکے رنجس ہشت بیس شریعت گشت
 پوسہ منزے دوس ہمن ہمن ہمن
 ہشت بن سستین گاسہ لوگے پیکر

دوسہ میانہ پوس تھا تو اند گشت
 ماس لے لے چھتہ یہ چھتہ میانہ
 پوس مل مجلوہ تر اوہ اکہ نظر
 اکہ و الے نار مار کوہٹنے تے
 پوسہ منزے دوستاہ پرناون
 تے خجھر لوے شس ڈوٹش جگر

۱۰۲۴ شارجھن ل تن ۱۳۴ منزے یوت ۲۰ لالہ بریل واد ہشت بن گشت
 (ن ل) (ن ۱۰۲) ۳۰ شارجھن ل تن ۴۰ منزے یوت
 میلو پوہل دوہتہ ہشت نے لوگ ڈارنے (ن ۱۲۸۴) ۲۰ امن شاہن چھریہ شاد
 پتہ لکھتہ لالہ تر اوہ مور ہشت شائن ہشتس۔ دوہتہ ہشت بن گشت
 بیس شریعت گشت ۵۰ شارجھن ل تن ۱۲۸۴ منزے یوت۔
 ۶۰ آریہ پیچہ چھتہ باہ شاد چھاپی
 نوہتہ منز درج۔

۷۰ شارجھن ل تن ۱۲۸۴ منزے۔

پس دلن چمچم جھمک کن چون زن چینی
 عشق تیریشہ مجلوں نس دلن
 لالہ نشہ یام مجلوں بڑھتے
 ڈاڑ باجو ڈیو نہی مجلوں پیوستے
 ڈاڑ باجو متہ کرے توں کتھ کتھ
 لالہ ہنزے ماج یا مت کو کتن
 ڈاڑ ہالے گزرتھہ اُن میل تے
 ہے تے ستن چھس اُما ہند چھان
 لالہ ہنزے ماج یام تسلا سپن
 لالہ یا مت ہیو تے متیس سرتن

یاڑ تراو کھنتہ ہیجے بو زدن
 موچھتہ بختہ آو کیاہ تنس غاقلس
 عشق تاراہ پیوس سہاہ کوٹھتہ
 تراڑ باجے ساندہ کیاہ چھے کوٹھتہ
 لالہ ہندے صن رومہ کن کرٹھتہ لکھتہ
 کتھ ہاران، حیلہ کوڑن یوڑن
 ہالے لالے کیاہ تے کوڑتھم فیل تے
 دایو نہم عشق کتھ چہرین بان
 دراو اپر کاٹھہ دشمن ہے دوچن
 نام ہیو تن عیب کے مشرق چھوڑن

دراو مجلوں سیتو نہیں داد بولہ

قصہ یہ عشق دون پر محمودی ۲۶ عدد

کوٹھ مجلوں ہنہ ٹاڑ مسلا
 ہنہ ہن سیتو ہنہ لالہ کتھ آو
 رقبہ ہن لال رقبہ وچھنے دے
 گچھن نشہ مجلوں نس واد
 کس ونہ کیاہ سیتو چھس شیا

وصلک گو تے تنس زاہ تسلا
 ہنہ اکہ لالہ ہنہ دربار تراو
 اکتھ سیتو ساران ساران آٹے
 دوجھان دوجھان گتھ آو کاٹھ
 ہنہ دوجھان ہنہ دوجھان کتھ انسان

مان ۱۷۸۲ منز چھ پر شادیچھ کتھ چن مسلاہ چم مے زخمی دن پو
 یاڑ کٹ پانے نتہ بے ہیجے رٹن (باتے فٹ نوٹ بڑو ہیوس صفحہ ۱۷۸۲)

سنے تہ چھم چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمو چانہ کوڑہم جوڑ
 مہر مجھ کو نو لکے یو پارے
 پٹسو کو دوشو سے لکن مارے
 مستو یام پوس تن در او نوئے
 دمن ییلو دھیل کو روڈ سکے
 پانہ وائی باو کھ کرلہ کی سپر
 زانہ تھتہ سپر س مادہ فقیر
 گنبرس گنبرس سنا بیٹیس تاو
 محمہ لاگتھ نمبر در او
 پوسہ مشر دوس ڈپے سر کرتن
 در تن مادر چھے در تن

سپر سر پش مغزس پوس

محمود پانس نیشہ چھے دوس

سپن ییلو لالہ نشہ دور مجھ
 ہران اوٹن تے پکان اوس عالم

۱۔ اے شار چھنے احسن شاہن نقل کوڑ مت ۲۔ وچھتو اسو کوڑون مارو

(چھن) ۳۔ گنبر کو سپر (چھن) (ن ل)

۴۔ زانہ تھتہ بوز تھتہ مادہ فقیر (ن ۱۲۹۶) ۵۔ سے نوٹن در او (چھن)

۶۔ در تن لیہن مادر تن (چھن امرتسر)

۷۔ سنے نیش یس "غلام محمد نور محمدن چھپو مت لیلہ مجھوں تمہ سچ (مطلبو)

۱۹۳۱ء) تہ چھاپی نو سچ امرتسر چھ۔ اٹھ منز چھ ہترو مہ مشنوی ہترو

۸۔ شار پوان۔ بیٹہ محمدون پے حسین باٹھ تہ

دے وچھان پتہ پے رنے بالو یے ہتاے ویسویہ مہ کر تم اوڈا کر یے

اسی غلط فہمی کو اوس سنے باٹھ "ساؤ لکھ باٹھ کتا پے" منز لکھ باٹن

سہتو درج کوڑ مت (ناجی)

کران اوس پار داسے نالہ زاری
 کوہم کیاہ راو راہم زندگانی
 دودم دل سورگوست چھم بدنس
 گئے تیر گہر منسی تراو تراکاش
 ہران اوش تس کران اوس لکھانی
 پیہ زکس بل مے ارمو نہ رگ گوم
 ودان اوس پیچہ ودان ابر بہاری
 مرے جو مہ کھسہ نے بار میانی
 راتھ تے دوہ چھمنو زھمن دس
 زیمنا وار پاچھمن من اچھمن گاش
 ہتے لائے مے ناک چانی قدر زانی
 مے نوکس یادنس تاون سبھا پوم

پاتھ

دے دچھان پیہ لارے بڑا لکے
 سبیل دے تے کیہ چھ لکھ لکے
 دایر جس کمر تے کوکل سب لکے
 کاڑے زوے پردے کرماڑا لکے
 زمن مز باگ عاشقن ہندو چھ لکے
 خدول مجھے جیسے تے بیدول چھ لکے
 کیتیاہ کا لکھ لکے تیریم کو لکے
 ہتے دیسویے متہ کرتم اوڈا لکے
 رنبول زلف چانی گھوٹے ناک لکے
 ہتے دیسویے متہ کرتم اوڈا لکے
 بالی کفن کیاہ شوبان چھی واک لکے
 ہتے دیسویے متہ کرتم اوڈا لکے
 پاڈا کرئی کئی صاحب کک لکے
 ہتے دیسویے متہ کرتم اوڈا لکے

۱۰ پارہ شار چھ احسن شاہ نس نوہم منسی یوت.

۱۱ پیہ رگم اوس مے ارمو نہ رگ گوم (ن ل)

۱۲ اٹھ کاڑے زوے (ن ل) ۱۳ پیم چانی کوکل مشتقن ہندو زاک لکے

۱۴ کیشنن نوہم منسی شار غلط یکھت. (ن ل)

شرادہ کی پیسے یا ونس چھٹے خوشی لائے
 زور زور پر پیر پیر کر گنہان بولائے
 مفرورے گنہان صورت سناہ بٹائے
 وڈی کتبہ دے سنی یا سو کو بولائے
 نہائے لاپہ دیون جامہ پیری وڈی لائے
 کم کم گنہان ضایہ کر سوا اموال لائے
 کتھ چھک بان سٹھ سامان چھٹی لائے
 پتھ تیر و تھ و چھتے سکارن کم لائے
 لائے اسن متہ کر تم کو بولائے
 وکلیہ کر تھس و چھتہ مرن چھ لائے
 جملون گاران چھتے امت بولائے
 بالی کنن کتھ پیموش وڈی لائے
 ہٹائے لالی چھتے تھس جملون بولائے
 سید اپرس ٹکڑی گنہان سو لائے
 رھٹے مار مار لفن تھٹ لائے
 ہاؤن پیسے سپر بن تھے بولائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 ڈھا گسے ناز نا گرا پوز ہی لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 وڈی لایا جائے کالی گنہان کر لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 اتھ صاف بافت شبہ بنے بٹائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 سوال خود اپان ماو تم تھے بولائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 خان چائی کیسو عاشق تھیا لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 لٹے آکے پان ماو تم لٹا لائے

۱۰ مودہ ختہ باب پیرس نہ سٹھس مرن چھتہ یہ شار پتھ گنہان

شرادہ کی پیسے یا ونس چھٹے خوشی لائے
 زور زور پر پیر پیر کر گنہان بولائے
 مفرورے گنہان صورت سناہ بٹائے
 وڈی کتبہ دے سنی یا سو کو بولائے
 نہائے لاپہ دیون جامہ پیری وڈی لائے
 کم کم گنہان ضایہ کر سوا اموال لائے
 کتھ چھک بان سٹھ سامان چھٹی لائے
 پتھ تیر و تھ و چھتے سکارن کم لائے
 لائے اسن متہ کر تم کو بولائے
 وکلیہ کر تھس و چھتہ مرن چھ لائے
 جملون گاران چھتے امت بولائے
 بالی کنن کتھ پیموش وڈی لائے
 ہٹائے لالی چھتے تھس جملون بولائے
 سید اپرس ٹکڑی گنہان سو لائے
 رھٹے مار مار لفن تھٹ لائے
 ہاؤن پیسے سپر بن تھے بولائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 ڈھا گسے ناز نا گرا پوز ہی لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 وڈی لایا جائے کالی گنہان کر لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 اتھ صاف بافت شبہ بنے بٹائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 سوال خود اپان ماو تم تھے بولائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 خان چائی کیسو عاشق تھیا لائے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اودا لائے
 لٹے آکے پان ماو تم لٹا لائے

کٹے مٹے پر نہ ناؤ کچھ کاٹا لے
ہتاے ویسے مٹے کر تم اودا لے
محمود کا مٹی چھٹے ترے امت سوال لے
سوال خود اچھے بود دل جمالی لے
غنیمتہ زان کا لے گزہ و با لے
ہتاے ویسے مٹے کر تم اودا لے

دو چھن بیلو سید پرین دوس آری
کڑو کچھ یا پھو پیمہ کچھ ہند جائے
شبہتہ تم گئیہ بائس لالہ ہند پس
دو پس تم تو تر متیں شو بہ لالہ
امرو زور آخہ بود نو کھ
مقرر کڈ کچھ کرد آشنادی
شفیقو در دلو کر کار ساری
سید پر اس متیو میا کی کچھ بود
سو میر تو تم خوش اقرب یار ساری
کرونا اسو شبہتہ تس زاہد پائے
پرین پیچہ سید پرین گل نہ گند پس
ان گزہ میل در زنجیر تے ہیں
تمو کر سپند صافی کینہ تر و کھ
چھ مشکل مٹے گزہ تن دن جیدی
قیلے دہ شوے تبم گئیہ راضی
گزہ ہی لالہ سا بقا با ادب روز

۱۔ پشار چھ صرف موختہ بابو بس نو سمنس منز در چ۔
۲۔ پشار چھ احسن شاہ بس نہ سمنس منزے یوت۔
۳۔ دو لکچھ تس سو تر متیں (ن ل)
۴۔ داہ (ن ل) تمو تس داہ آخہ (چھن)
۵۔ مصمم پیو کھ کرد (ن ل)
۶۔ دو پس تمو سید پرین میا کی کچھ بود (ن ل)

مژر تراوم تہ واتکھ لالہ رنٹے
 اونٹے مے تان پیرتھ گرتہ کوٹھے
 سونہ جاوسی لولہ کی مس پیالہ شیشے
 نشی کرتھ کرکھو از لالہ رنٹے
 نتے جھلوتھ میانے ہیرازو
 تہ بوزتھ کینہ نشی گیتھ جھلوتھ
 زپں موختک تہو کوٹھ مں کر بند
 صف اندر صفت خلائیق ایستادہ
 صبا رکھ کوڑکھ مں گرتھ کوٹھ
 کوڑکھ فرشاہ رنٹن کیتھ خاصہ مں
 گرتھ منز زن ستا پڑ شولہ دیون
 ستھتھ مں لوکھ سانس بیٹھ کانس
 زہر مں اوس مشوشتھ شاد یا نہ
 داپہ تے زہر مں شیتھ اوس ستو پانس
 سچھ پیرتھ تہ شیرتھ نوکھ مں
 روانے زن گلستان گو روانے
 رنگہ رنگہ دفعہ مں عاجز مں شہ خاں

۱۷۱ نے بوتان (ن ۱) ۲۷ لالہ کٹے (ن ۱) ۲۷ پے شاد چھہ احسن
 شاہ نس نہ سٹن منزے یوت ۲۷ پے شاد تہ چھہ ن منزے یوت کوٹھ نیک
 مصر چھہ زھیتو نمت

۷۵ تا ۷۶ یم نوٹھے شاد تہ چھہ احسن شاہ نس نہ سٹن کوٹھ ۷۵
 کوٹھ نہ سٹن منزے ۷۶ فرکھ پارے (ن ۲) ۷۶ پے شاد تہ چھہ احسن شاہ نس
 نہ سٹن منزے یوت ۷۶ پے شاد تہ چھہ ن ۷۶ منزے یوت

کنیز و ونہ نووس خاہیہ خاہیے
اقتس کچھ پیالہ مسیتہ استاد

مع القصہ دوت نزدیکیہ دوتے

ترجمہ بونہ تہتمو مہیوت دتہ و تہ

۳۶	وگرہ نو و ونہ نوو مہر روب فاش	ہزارہ مجلون خانہ
	مجلون بہتہ پیچہ دیوان فاش	گشتان پور سامانہ
	جان جان دتہ وی تہ جانان	ہزارہ مجلون خانہ
	پور پور لکے پور غم چہ دتہ	بہتہ ہو تیر مہر گانہ
	کو مہر شو بہ نے پیچہ دتہ	ہزارہ مجلون خانہ
	تہمہ روز گراچہ بار کتہ دوران	لکے پور نورانہ
	کاہ پیچہ پور چاہیہ مورستان	ہزارہ مجلون خانہ
	مغل و تہترے مہر گشتان	بالہ پوش جوئے ایوانہ
	کہ کباب و تہترے مہر سامان	ہزارہ مجلون خانہ
	بالہ ہو کر پور گل مرجان	نہ ہو عشقہ چچانہ

۱۷۸۴ء ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ

یزت نقل کورت و ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ ۱۲۸۴ھ

سید امین آو پیٹہ و و لے "ونہ ونہ درج" مگر بہ باہتہ چہ اکس پور

نہ سکتے لکھ پور کس مہر گہ لکھت (ناجی) چھاپی نہ سکتے امرتسر

مہر چہ بہ باہتہ درج ۴۲ پور پور لکے یو (چھن)

۵۵ مجلون سال کر باغ دبستان

کہ کباب و تہترے مہر خیابان

ہزارہ مجلون خانہ

(چھن امرتسر)

سوسہ دستہ کیرنگی ریجائس
 سپرک پوش ہند لاکس نکوشہ خائس
 سوسہ پوش لاکس منز گریبائس
 مجلوئے میٹلکھ پائے شبیخائس
 زینہ چاند گاش پوچھتہ پربتائس
 زینہ نہ گزیدہ ہم ہے محل خائس
 کھسبہ کھوگر مس کینہ تخت وائس
 پارس پارس لکھ یو ملک قلمدائس
 پربتائے شاہ تورائس
 سوسہ شش زین کرے استائس
 داہ کرہ کران اکو ہے آئس
 شوہر و بی مائز لاگ وہ پدائس
 گزہن ہودھے چھٹے ملک مکائس
 عشقہ دودیا رشتہ تس پردائس
 پربتائے گت کز تس جانائس

مخود متاع چھے پیچھٹہ دوکائس

سودا کرویتھ وائے

۲۷ ایوانہ ہے (ن ل) ۲۷ بچہ کتھہ کتھہ کز (پرون نوہ سو)
 ۲۸ ایوانہ ہے (ن ل) ۲۸ بچہ کتھہ کتھہ کز (پرون نوہ سو)

سود میری تبتہ اگر ہے انس

ہزار از مجلہون خانہ ہے

سینچا سادہ پیرتھ نو کھالیں   نکتہ مسال کوکھ کھالیں سچو کھالیں
سینے عالم تہ دانا مٹھتو قاضی   کتبش دیشیتھ کیاہ گے لال راضی

سید اپرنہ او یینہ دو لے

از ترلہ نہی ہے ہول نے

برونٹھ برونٹھ پادشاہ پتہ پتہ ہو لے   پانچ چھے رنگ وہ زل نے

تاپہ دانہ مٹھتھ چھس پانہ دو ہو لے   از ترلہ اُس نہی ہول نے

سود پتہ کتہ کتہ رنگ چھس کو لے   زین چھس شوبان رسول نے

پکھ نس تپتہ کتہ کیاہ جان ڈول نے   از ترلہ اُس نہی ہول نے

وگٹھ وگٹھ وگٹھ وگٹھ کران سہو لے   راتس گرتھ نادھول نے

رنگہ رنگہ وایان رنگہ منہ لے   از ترلہ اُس نہی ہول نے

ہزار یینہ وچھتو زلفن دو لے   حقو توں وہ ڈمہ ختہ لول نے

واکینٹرن قلمی نو سخن منز چھہ ہم نہ شار تہ گوہ ہے لیکھنہ آوتھو

۲۷ "لال مجلہون" کہتا ہے مٹھتھ پتہ کتہ بون باہتہ تہ اوس پتہ وگٹھ نام کتہ چھس

جرت اُسو امہ باہتہ کتہ پتہ کتہ عبدل احد آزادون پتہ کتہ پتہ کشمیری زبان

اور شاعری "جلد نہ منز درج کر مٹھو۔ (ناجی)

۳۷ سن ۱۲۸۴ - رنگہ رنگہ کینٹھو تہ منز نو لے (ن ل) رنگہ منز نو لے (ن ل)

۴۷ (لوہے) چھہ سار پتہ نو سخن منز یکتہ "مگ" موختہ کتہ ہمشیر تہ

قافیہ جسابہ گرتھ لول نے آسن یا سنے لال۔

دھڑک دھڑک شوہر تیس لال مولے
 سوہنہ شہزادہ نے موخہ ہنر لے
 بزدل کبہ دولان دھنہ ہنر لے
 مہارینہ ہشت بھرتس لے
 رگتہ نس چکنس موخہ ہنر لے
 شہنشاہ زلف یگر وار سمبولے
 جہول بھن کوڑنے کرولے
 واپہ وار پیر تراوشے چھوڑے
 کینہہ تاپہ اسان کینرہ نوہے
 از کل باغس آپہ فولے
 تراکن پموش کیاہ منڈولے
 دودھ باجر ستے کیاہ شہرولے
 سوہنہ پانہ واکہ زلہ لگنے اعلے
 از زلہ اسبہ نیہ ہولے
 از زلہ کیاہ جان زولے
 از زلہ اسبہ نیہ ہولے
 جگر من ہنر زلہ ہولے
 از زلہ اسبہ نیہ ہولے
 زبیل پان ولہ ہولے
 از زلہ اسبہ نیہ ہولے
 کہ کل پکنہ چاہہ لوگ ڈولے
 از زلہ اسبہ نیہ ہولے
 ہگن دی دی زولے
 از زلہ اسبہ نیہ ہولے
 تم بان عجب پٹن ہولے
 از زلہ اسبہ نیہ ہولے

۱۔ از زلہ کیاہ چھس مولے (ن ل) ۲۔ موخہ ہنر لے (ن ل)
 ۳۔ شہزادہ نے موخہ ہنر لے (ن ل) ۴۔ شوہر کوہ پون موخہ ہنر لے (ن ل)
 ۵۔ شہزادہ چھنہ اسن شاہن نقول کوہ محبت
 ۶۔ چاہہ اسنے کینرہ نوہے (ن ل)

۵۔ شہزادہ چھنہ ۱۲۸۴ھ

۶۔ شہزادہ چھنہ ۱۲۸۴ھ یوت۔

محمود یار داد کوتاہ مئے ڈولے
یار میون یتر مہ لولے
میلہ ہس دہ تھر ہس منز باغ سولے
از ترلہ آب نہ ہزلے

بیاکھ باکھ

عربک شہزاد آوے لستویے
توشان آوے دچھ مہتہ ہتویے
روشان کتھ جھک تہ چنیر لستویے
جھک شہزاد دزامت ہتویے
لاپن ریشز یور توہ ذرا پچھتویے
سوہ سہ گوندے جامہ جھس جھتویے
مزن جھس مہ بند نالو جھس تریے
ترتہ کرتہ لستویے کوسمن کراو
توشان لولہ تس مبلل تہ کاو
ترتہ کرتہ لستویے کوسمن کراو
روچھ روسو کچھ زینہ آو
ترتہ کرتہ لستویے کوسمن کراو
کامہ دوش شہزاد آہن تہ او
ترتہ کرتہ لستویے کوسمن کراو

۱ میلہ ہس وپہ ہس احوال سوپے (ن ل)

۲ یہ باکھ تہ جھنہ ورتام کتہ چھپوہست۔ یہ باکھ جھنہ ہجور تہ لستویے

۱۳۴۲ در آے سارے قلمی نہ سغن منز ۳ وپہ جھس جھتویے (ن ل)

۴ لاپن ریشز یور توہ ذرا پچھتویے۔ (ن ل)

روشان کتھ جھک چتہ مہ لستویے۔ (ن ل)

۵ مزن مزن مزن بند نالو جھس تریے (ن ل) احسن شاہن چھیم شہار
تارنس منز غلطی کر پڑ۔

۱۔ تیرا گنسن دوسرے تیرے
 ۲۔ دایہ و چھتے آہستہ ساری پوشہ تھوئے
 ۳۔ کچھ کٹھ چائے اچھ پوشہ تھوئے
 ۴۔ دچھنک اچھ دار چھک کھتے کتے
 ۵۔ مائز چھک کتے کتے کتے کتے
 ۶۔ کتے کتے کتے کتے کتے کتے
 ۷۔ باغن رنگہ رنگہ کم گل چھتے
 ۸۔ سمبلن کر سنس سمجھ تھوئے
 ۹۔ دوسرے دامانس کم گل چھتے
 ۱۰۔ ملو ہے ہمہ ہون مہرے تھوئے
 ۱۱۔ تھو دوز کز اپہ دتہ دتہ تھوئے
 ۱۲۔ توہ صوہ چون مستورن چھ تھوئے

محمود یار چون منز باگ تھوئے
 زان کر پنے پان مشراو
 واصل سپیان حاصل تھوئے
 تیرے کر لستوئے کو سمن کراو

عبارتوں کے (ن ل) ۲۷ وچھنے آو (ن ل) ملو ہے ہمہ ہون مہرے تھوئے (ن ۱۲۸۴)

۱۲۔ سمبلن کر سنس مائز چھ تھوئے (ن ۱۲۸۴)

۵۔ بلغ (ن ۱۲۸۴)

شمس عالم تہ دانا مفتوحا مضی
 لابلہ مجسوتہ سندے خوف در دل
 خوشی کیہ اس کا ہر دین قبل
 لابلہ ہنر پستہ بر کث درایہ بیرون
 دین تہ میٹھو پانس تہ ہنہ
 تہندہ لولہ زخمی لوگ کشنے
 ہر چھکھنا لابلہ ہندے رے دیشا
 مے ہندہ ہندہ عشقہ نائے سینہ بر
 سچھا شرنہ سین لابلہ ہندہ مول
 چھکھ شمشیر لابلہ کھ خاص عامن
 ہر چھکھ لولہ مفتوحا مضی ہر عرب
 چھکھ لابلہ کیہ دودہ مے کیا کوم
 دودن دارا ہر چھکھ تہ کپہ بہوش

مہتس دیشہ تہ کیہ گے لالہ مضی
 دچھان اس کر سنا پنیہ کا غن مل
 تماشاہ ہونکہ رعبہ بل چلین
 ہر چھکھ کو معر کے منز شاہ مجسوتہ
 کو ہر چھکھ پیچہ طوطہ مہتس لوگ دے
 دودتس دودتس لوگ مہتس
 تہ و تہ لابلہ مہتس دوجھ کریشان
 ہر کو تہا مہک تہ روس صبر کر
 ودان تہو نالہ ودان پان تہو گول
 ہر کے تہ نون جاری وقت شام
 یہ مہتس ہندہ حال دیشہ لابلہ کو تہ
 مہتس تہ لابلہ مہتس تہ و لہ زاہ ہوا
 ہر تہ کیہ سپد تہ عطران پش

۱۔ نل مہر چھ اٹھ شاہ پنیہ زہا ہندہ درج آہو کر تہ مگر باقی نوہ سخن منز
 چھ تہ بل جابن درج۔ اہد شاہ پیچہ چھ دوشوے چھاپی نوہ سخن پیچہ شور و سہ
 ۲۔ لابلہ ہنر پستہ بر کث درایہ نیمبر۔ ہر چھکھ او معر کے منز شاہ قیصر (ن)
 ۱۳۰۴ منز چھ دوشوے شاہ درج ۳۔ تہندہ لولہ زخمی لوگ کشنے
 (چھن) ۳۔ ہر شاہ چھن ۱۲۸۴ تہن ل مہرے پوت۔
 ۴۔ مہتس نوال دیشہ لابلہ کو تہ (ن) لولہ ہر شاہ تہ چھن ۱۲۸۴ تہن ۱
 مہرے پوت۔

محمود کن تھا دینہ سو حسن   پتو لاکن تھے مغرور
 بکبیل لائے تھے پھیر جنس   یس پھر منس عشق زور
 لالہ تم نالہ بوزیخہ مژدن طاق   طاق پیچہ یار شیزے دیتے مشتاق
 دوت مجلوں لار ان رہے رہے   دو پنس آتھے رخصتم اور رکھے
 کند لائیں تو کھورن نشہ پانس   دوشوے کرکھ تلاوتھ قور انس
 سے مجلوں دھتو کیہ کور تھ کار   کوو چھک کر او کران راو تھ کار
 تھ یو دوے تہہ ساتے لاگہ تکھ طے   اپرن بڑو تھ کنے اندر ہے نیاے
 تھ رکھو عقلم روئے ہو شہ دو لکھ   معر کے منز و ہتھ کہتے تھو لکھ
 دو پس تنو مارو مژد میا کی کہتے بوز   بے ادس سوختے از عشق جانو
 نہ اے عشق آواز کرتے وعدہ   اول بے کام و زبان پاؤ گے کہتے
 کہتے چھے کرتے مخفی مایہ عشق   کہتے چھے وختے تھے اوان مانے کن
 کہتے چھے تخت شاہسخت پاران   عقل تھ شاہ سپدے سخت طاران
 عقل چھے زور نر تو خد تھار عشق   سپکھ محرم اسرار عشق تھ
 عقل چھے عشق نہتے مست تدبیر   رتھتے پیچہ بادشاہس آسہ و زہر

- ۱۔ وار پاٹھو یار سے کن اس مشتاق (ن ل) (اڈلیوک فوہ منج)
 ۲۔ او مجلوں دیوان رہے رہے (ن ل) ۳۔ کوو (چھن)
 ۴۔ مار مژدیں (۱۲۸۳) ۵۔ سوختے دل (ن ۱۲۸۳)
 ۶۔ کوے وعدہ (چھن) ۷۔ یہ شار چھینن ۱۲۸۳ مژد
 ۸۔ عقل چھے نشہ شاہس مست تدبیر (ن ل) (ن ۳)

خبر کینہ چھنے عشق جو جبریل
 خود ایس گزہ فتن عقل کا
 ارادے ابرحق بیٹھ عقل پر
 مے نوئم چاہی عشق عقل پر
 عقل نے ہوش بڑے آہٹے
 متین کیا آہ عقل و ہوش کا
 تیر بڑھتے اکھ رقبہ اولاد ان
 خود اکو عاشق مہند دار بڑھتے
 اس سر لوگ کہنے کیا سنا گوم
 دو پے مجھ کو یارب سنگاہ چھتے
 آو مجھوں شیدا ڈاو در بارخ
 دھچکن باغہ عجائب چنسن میو
 بہشتیہ جو اس سن ست بستے
 سہ کجھ پانچو دوت تن عقل
 فنگے عشق ستین صاحب دل
 فقیرن نش عقل بندہ پوناو
 تے مے عقلن خرچہ کینہ بوش
 سیکہ م رنج تے غم کا سہ مے
 زمین چھتے وصلہ کھوتے اصل دیدار
 نئی شمشیر سچہ مجھوں بڑ مارن
 رقبہ اس کجھ کرتی کینہ رز کجھ
 چھوے شو پاک عاشق ماہر کر کرم
 سپنوں کجھ پتھو تن بڑھتے اسی
 ودان اوس زام سپنوں دھروک داغ
 بہشتک بارخ تھہ میو آہ ہے کہو
 کران آہ ریشہ ریشہ پشہ دستے

۱ اکھ پانچو (ن ۱۲۸۴-۱۲۸۵) ۲ خود ایس موگ جنابن عقل کا عمل
 (چھن) ۳ ارادے ابرحق اھو عقل پر چھتے آو (ن ل) ۴ آچھہ (ن ۱۲۸۴)
 اذہ کے غم (چھن) ۵ تبس کیا عقل و فکر و ہوش درکار
 متین چھتے وصلہ کھوتے اصل دیدار (چھن) (ن ل)
 ۶ سپنوں کجھ پتھو تن بڑھتے اسی پتھو ہوی (ن ۱۲۸۴) ۷ یہ شار چھتے
 چھاپی نہ شخص شرو آہ شار پتھو پیم اکوہ شار چھتے تم چھتے چھاپی نہ شخص
 منزہ (ن ۱۲۸۴) ۸ (حسن شاہینس) مو تبرہ کھنڈ منزہ بلکہ ن ل چھن ۱۲۸۴
 یوت درج۔

گنجیں پیر کو عیسٰی تراوان مژ پوشتن
 رنمن مژ حوڑ آسے پان ناوان
 جہہ یں مژ اوس پکان آب عاری
 گوہ لاب تے مژ پوشتے گل مر جان
 چھ پھل مژ کار پوشتے سبیل سیمبر زول
 آہ ول ناز کز مژ یار دادے
 گل خطائی و عباس گل اختاب
 گوہ لاب تے ہی تو رنمن پوشتے پوشت
 ہار تار آسو پھول مژ دشت اران
 گل دوود یوسم آہ پھول پھول
 شبان کینہ اوس باغس سبز فصل
 بولان آسے گلن پیچھے ون ہائے
 گلن آسو زول بولان رنگہ لبیل
 چنار از باغ جنت آسو آسو
 دران باغ صنوبر اوس تازہ
 لجنن پیچھے آسو سبیل نالہ دیوان
 سیٹھا کستور پوشتے نول بولان
 قمر آسو نالہ دیوان رائے داس
 روان آسو روشہ روشے دل منوشن
 گئے مژ زن ستارے شولہ دیوان
 دیان گل آسو آسو پھول پھول ساری
 کھسان آسو کزے عشق پیچان
 گوہ لاب رنگہ ول تے بیسہ مسول
 رنگہ ول آہ پھول پھول لاد لادے
 پھول پھول کینہ جان شوبان بر لب آب
 اچھ پوشتن سوتے آہ در جوش
 لہ پوشت آسو پھول مژ کوسہار
 شبان کینہ رنمن پوشتے باغ تل تلو
 میان گلستان کینہ چھ افصل
 بونہ وین گزہان اوس دل تارے
 تہ بوز جھہ دادی لہن در دل نول
 زباد سبز وادہ شہو چھہ ذرا مژ
 سار اوس از شگوفہ مہرازہ
 گلن پیچھے آسو ساری شہا دیوان
 تہ بوز جھہ عاشقن دل اوس بھولان
 پزان آسو ذکر حق ساری بداس

صُلب از باغ جَنّتِ مَوْت چہ اَمّت   تَمَنّ مَنزِ باغِ مَوْتِ مَجْلُون چہ دَمّت
 وے کیا ہ جانِ مَجْلُون دیشِ دُن مَجْلُول   دُچھن سِیلِہ دنگہ رنگے جانِ تَمِ کُل
 نِندِ ترا دُن تہ سِیدِ مست دِلدار   پِکان کُو سُوہِ مَوْتِ در سارِ کُلِ زار
 دُچھن در باغِ شَخْصاءِ مَرُوژاَن   وسانِ تَمِ لُجھِ بَدَن تَس اُچھِ ثاَن
 سُرُوہِ بَیٹھِ غاَلِبِ سِپَنشِ حال   سُرُو تَمِ یارِ مَستِ قَد کُورِ عِیال
 مَتِ دَمِ مَرُو مِیونِ ہاے کُورِ کُو   تَمِ کُورِ حَقْمِ یارِ مَستِ قَدِ حُصاے کُورِ کُو
 تَبِرِ موداے سُرُو سِ بے خَبرِ چُھ   کُورِ حَی نِے مالِ مَکَمِ لالِ نَخشِ
 پِشِ رُو مَرُو کُلِ ہ مِیٹھِ بے خَبرِ کُو   نازِ مِینِ تَنِ تَسِ زِیرو زَبَرِ کُو
 مَے کُورِ حَقْمِ تَبِرِ سِیوِ پِکالِ پانِش   کِیو او حالِ پُھوَرِ مِ ہا لہِ پانِش
 لالِ دُؤنِ تَسِ تہ خا طِ پِشِ شاد   کُورِ تَسِ نِشِ کُورِ مَرُو آزاد
 خَبردارِ کُورِ تہ دُؤسِ چِٹھِ رَوان   باغِ تَرادِ حَقْمِ مَجْلُونِ کُو مَجْدُون
 کُورِ مِیٹھِ یارِ لالِ دَمِ فَرِ یار   کھِیوانِ اَفکُوسِ دارِ اہِ مَثلِ فَراد
 مَے دُؤرِ مَستِ اوسِ پِزِ یارِ مَٹھِ عَشا   بوزِ مَحمُودِ کِیہ کُورِ زارِ یارِ مَے

۱۰ امیر شاہ پچھلے چھ احسن شاہین نوہ سچہ تہ ن ۱۲۸۴ بیٹہ برابر پیکان ۱۲۰ امیر شاہ
 بیٹہ چھ چھاپی نوہ سچس منز تر شاہ رلان ۲۰ تبر موداے اُمویسے (ن ۱۲۸۴)
 ۳۰ پتھر موداے سُرُو کُلِ ہ مِیٹھِ (ن ۱۲۸۴ - ن ۱)

۴۰ باغِ تَرادِ حَقْمِ مَجْلُونِ رُوٹِ دُن (ن ۱۳۰۴)
 ۵۰ امیر شاہ تہ دُؤنہ چھ چھاپی نوہ سچس منز تر ہا تھہ س
 کِیو پَرادے رُوٹِ حَقْمِ غادو   بیٹہ لارے مَٹھِ مَحبِلو نو
 مگر کِیو قاسمی نوہ سچس منز چھپنہ یہ ہا تھہ اُتھہ شاہ (ناتجی) ۱۲۸۴ (ن ۱۲۸۴)

بائتہ

کیا ہ کوئے غم وہ تے رقصے چھک نادان
وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

سینہ واثرِ بالہ پان میلو چھک نادان

یارن وندِ مُثرِ راوان چھک

عاشقن بے دِلنِ دل تَنبہ لاوان

وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

سنبیل دستِ چھک سنبیل چھاوان

وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

شہجہار زلفِ ستو بچھ نادان

وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

آہو جشکی ڈالہ نادان چھک

وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

بادام چشمہ میلو چھک مُثرِ راوان

وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

شیرن تیغ ہستہ کھش کرناوان

وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

باغن بہستہ چھک مالہ کرناوان

وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

دن چھک کس کیستہ پان تَنبہ ناوان^۲

روشنہ روشہ کو سمن مالہ کرناوان

وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

پہستہ ستو ہی تن چھک پھلو ناوان

وَنَتِے لُٹو کوئے مُثرِ راوان چھک

حورے دُور چھک دُورِ آلہ راوان^۳

۱۔ اگنہ چھاؤنی فہستہ مُثرِ چھنہ پہ ناڈر بائتہ درج۔

۲۔ دُور چھک دوان کس کیستہ چھاوان (ن ۱۲۸۴)

۳۔ دُورے دُور پھلو چھک آلہ راوان (ن ۱)

مژدار خود چھک تم کس داؤن   ونہ لستو کو مژداروان چھک
 محمود کا میس کیا چھک مژداروان
 یاد نس مژ مہ لہ ناوان چھک
 کس نہ بال پر پیہ کا لیاونس تاؤن
 ونہ لستو کو مژداروان چھک

بآٹھ

زلفوں دود چھس چون لہ داؤنی   مار مژ مژ دار بوزاؤن
 مار مژ مژ سار بیون چھے پڑ پڑنی   خار کرائس کرہ لہ لہ
 دار بوز تم غوصہ پڑ ہے پڑنی   مار مژ مژ دار بوزاؤن
 بال چھے کھاب چھٹ ملانی   دودھ چھے سا لہ لہ لہ
 زال پڑ ہار مل چھے شہ باؤنی   مار مژ مژ دار بوزاؤن
 حور چھک کد پڑ کو تو کہ چھانی   برقہ تل چھک دھجہ لہ
 دھجہ ہے زلف چاؤن چھم بھانی   مار مژ مژ دار بوزاؤن
 کو کو کو کرہ ہے کد دورانی   دور فل چھن نشہ باؤن
 حور زن اسہ نش چھک دورانی   مار مژ مژ دار بوزاؤن

عابہ ناچر باٹھ تہ چھ نمہ ۱۲۸۴ھ تہ نمہ حسن شاہ مژ مژے یوت درج
 نمہ لکھ پڑس مژ چھ آٹھ شاہ وقتے ناگ ادون مے آو درج۔ پہ ناچر باٹھ
 چھ مے محمد بن باتن مژ درج کورست (ناجی)

اُس اُسے بیٹو حکم چاڑھائی
 کار پستو کوکل ہسپہ اُسائی
 تھڑ گز ذہ کیساہ گیسو چائی
 بز پان کھورٹ عشقہ پیچائی
 سہ ندری اُسے چھک وڈہ ڈالائی
 ساوے لاگ گزھ واد پالائی
 لالچے زاہ چھکے واد پالائی
 روشہ واد محمد چھے کریشائی
 مے کڑ نافرمانی مے
 مار مڑی زار بوز سائی مے
 پڑی پاٹھو پان لہ وائی مے
 مار مڑی زار بوز سائی مے
 مدین مند وائی مے
 مار مڑی زار بوز سائی مے
 خوش چوڑی چاڑھائی مے
 مار مڑی زار بوز سائی مے

پتو دنیا زان تو سور افسوس
 د رڈے قیصر وے تاج خسرو
 ددان اُس موج جھونس کو تو کوکھ
 ددان اُس نالہ واد را تو راتس
 دپان اُس ہے خود ایا کیا مے کوہ قہم
 یمنسا بیٹہ مجلٹن از دو باے
 زپہمین نالہ کوہس کوہ کوئے
 زپہمین وچھنہ رو چھکھ مکہ لوے
 کوان اُس وے جھون وے جھون
 نہ رڈے جام جم نے تخت طاووس
 پتہم پتہم گے تہ واد چھے نوبت
 جھو کہ لہ واد پے ز قہم سچھا جھو کہ
 یوان ادس پے قرار گنہ ساتس
 غم چہ شمشیر ستین دل کتر قہم
 کڑ چو پانہ وائی اُسو کھ تائے
 وپہ ہس میا نہ کپہ کے کپہ دوائے
 ز مو پکھ اُس ستین دولہ دوائے
 پتہم ساتھا، بدتم درشن زلم اوٹن

عالم شرارہ شار تر چھ نمہ سنہ ۱۲۸۴ھ احسن شاہ نس نمہ سخن شہرے یوت۔

کھسان دوتس کران اُس دے مجون
 ہواللہ پوون اُچر دوت دیتن
 دانی کمر تام مجلونس پہ خبر
 دوتن داراہ قبرے سجد کورنس
 دوتن دوتس فاجتا مقبر کورنس
 دتن تہہ چاک جامن خاک کورن
 بے کوتاہ چون دوتس ہیکہ ڈالھتہ
 بے کس دین چھم بنھتہ آست پیچھتہ حال
 بے کوتاہ بان پنن ہیکہ ڈالھتہ
 بے کس دین چھم بنھتہ آست پیچھتہ حال
 بسوئے نجدہ کوہ گے موختہ ہاران
 دپان القصد لیلہ آتہ لاران

باتھ

کنتہ پزارے روٹ عقم غارو
 لال درایس پیرتھ سازو
 پھیر جنگلن کر پروازو
 ستہ وری شے دیت عقم برہما
 پیلدیس بنہ تیلے زانے
 تی مے زولم مالہ کرانے
 یور پتھو ہانستہ بانے
 کالی اُچر لوجر پرانے
 زون درایس فونن دارے
 یور پتھو چھس اچارے

عاتہ باتھ چھ چھاپی نو سٹس تہ ہجور لایریری ہندس نو سٹس مٹے یوت
 موجدہ ۲۰ مٹہ ڈال تم ۱۰ مٹہ ڈال تم (ن ہجور)

لال گجسویانہ امارے   شہمارے متہ محلو نو
 یوہو پیتہ مو دارے دارے   کتہ روٹ قتم جنگل تہ غارے
 متہ روہوم سور لوکپارے   بالہ یارے متہ محلو نو
 بلہ کتہ چھم عشقہ آزارے   ژلہ ہا چھمنہ ژلنس دارے
 دلی جگر س کر قتم پارے   پر غمارے متہ محلو نو
 نور قعود قتم لہو دن نارے   ژوہ ژوہ لہم آوے نو مارے
 جلو ہا و تم ہا گلزارے   داد قعود قتم چھس آوارے
 چھہ محمود و نان زارے   نامدارے متہ محلو نو

عافہ سخن سپور متہ چھہ نوہم شار علاوہ

چاہ شوقے کراہ بوہ درایس   لایہ کیاہ چھم متہ محلو نو
 خام اسس پامن لاجھتس   کامہ دیو میاہ متہ محلو نو
 کیاہ مشک دیو مایس تہ ماجے   ژراٹہ باجے متہ محلو نو
 یار دادے یارہ بیکہ آیس   چاہ کیاہ چھم متہ محلو نو
 گوہ گوہ گوہ گوہ گوہ گوہ کرے   دور فلب میاہ متہ محلو نو
 وژوہ دیوہ وژوہ ہو دیوہ دیوہ   سٹو تہ وہہ گنوہ متہ محلو نو
 متہ نرا و تم دیدار ہا و تم   کتہ ہا و تم متہ محلو نو
 شرگوہ عشقہ شرگوہ   دلبر میاہ متہ محلو نو

بائتھ

مجھنو ڈھارن لائل آئیے
 کج سیتو دوران غموس کھسے
 وٹسیتھ پیمہ زن سجدس وٹے
 کتہ چھک وٹہ چاہن کاران چھسے
 درد لہ میا نے ہائے بیکے
 وہ ایس داد چاہن آیس جسے
 پائیس پتہ مو ادو بو لے
 ویسویس یارس پتہ لارے
 پتہ لو، ہارلو، پتہ رے
 پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ
 عاشقو آتھ چاہن ناشم دھسے
 تسلیم کران ڈو کہ آم گئے
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 کج سے یارو پان ہو تم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 میلکھ نہ مول تے موج کیلہ تم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 سائیں تل تے واتن او تم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 دپہ ہس متہ ما متہ چھاو تم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 خائن سیتن کا ماہ چھم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 کتہ کاٹھہ حالہ چون باو تم

۱ آیس جسے (ن ل) درایسے (چھن) میلکھ ٹاٹے باج میلتم

(ن ل) ۳ اے (ن ۱۲۸۴)

۴ یشار چھنہ احسن شاہن نقول کو رست.

۵ پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ (ن ۱۲۸۴) (ن ل)

۶ یشار چھنہ چھا پئی نہ سخن مژ۔ ناشم = ناش کو رست

یارِ دادِ مژگے مودہ تہ لولو چاڑی چھم ہائے تہ ہموہ تہ لولو
 اُتر دِرام چگرس دودہ تہ لولو جگرمیون وچھن کورہ تہ لولو
 محمود ڈھنڈے نئے کورہ تہ لولو
 یارِ دادِ ماران ڈھوہ تہ لولو

(پتھر بہ صفحہ فٹ نوٹنگ باقی) ن ل ت ن ۱۳۴ مژچہ آمہ بدل
 تہ باٹھ درج ہ

مترہ مجنوبہ گتہ یارِ لولو لال کچھ کرہ قفس یارِ لولو
 عشقہ نازے ذرا مجنوبہ یارِ لولو مجنوبہ کر میون چارِ لولو
 مجنوبہ چھک جانانہ لولو لگہ یو نازمین پانہ لولو
 بدین کرمی قتم زور لولو محبہ لولو کوتاہ دودہ لولو
 کیاہ چھے چشمن خمار لولو محبہ لولو داوا داہ لولو
 تراوتہ زور لہم چانہ لولو دلقرارہ پتمو پانہ لولو
 دودہ تر راحہ ڈھوڈم کورہ تہ لولو دودہ فی دتمو پیہ ڈھوہ تہ لولو
 لدرے کیتیاہ نامہ لولو پھیرتہ لڑ قتم پامہ لولو
 کاڈ زون لا جھنڈے لولو شرادہ تہ ہس گے بر لولو
 یادش کور قتم سور تہ لولو زے کن سہ دکن دودہ تہ لولو
 کر یو پوشن دستہ لولو محبہ لولو کر قفس خستہ لولو

محمود درانتظار لولو

بوزنس زار تہ یارِ لولو

کو دُن کوہ لال دُائے نیشہ یار
 سو نس ناد کیہ چھک اند کئے
 ٹکان تخی پر نہ نو دُن لالہ ہند ناد
 مجھے مجلوت مسکین لالہ ہند یار
 مے دہ تے راتھ یار کوہ زھو ہند
 پتیر و قیم پامہ دیوان شہر گیلان
 مے نو زوم زئے جھے زھو مائی
 رنہ وئے مے کوہ قیم سینہ پائے
 دُو نس متہ میلے ٹاٹھ یارے
 آتہ لاران و چھنس مہنہ ہنہ
 دوشوے اُسی کران گرہ زاری
 سہ شاہ قیس تانہ تھو لوگ دُنہ
 یہ وچھتھ لالہ کوٹ کوہ گرہ تار
 تہ تے آہم نہ مے جھم نہ کامن
 و چھن مے سجد کران کوہ زار مں
 تہ بوزجھ موت مجنوس لوگ دُنہ
 بہ دندے سر تے متیو کر پیوے یاد
 تہ بوزجھ لالہ کو دُن جگر مں نار
 مے پانس پامہ نے مہند جامہ کو دُنم
 مہقار زو و مکھ زاہ جھکنہ میلان
 بڈ جسو براثر پڑا جھم رائے چائی
 مے مجلوت مہیانے ٹاٹھ یارے
 زو تو کین ز مشر تھ لولہ نارے
 سور تس سینہ دو دمت شہ تھنہ
 جانور آپ لکھ پادہ مار مں
 فریباہ دھ پانس لوگ تہ تہ
 چشمن اوش پوکس پھول وار مں
 زئے امی ویر روٹ قتم کوہ داس

۱ ٹکان تخی پر نہ نو دُن لالہ ہند ناو وندے بوسر زئے پادن غومہ غم تراو

دن ۱۳۴) ۲۷ یہ شار چھنہ (چھن تہ ن ل) منز

۲۷ ۲۷ یم شار تہ چھن ۱۲۸۲ تہ ن ۱ منزے یوت۔

۷۵ یہ شار چھ چھائی نہ سکنس منزے یوت ۷۷، ۷۸، ۷۹ یم شار چھن ل تہ

۱ ٹیکس نہ سکنس منزے یوت ۷۹، ۸۰، ۸۱ یم تہ مے شار چھن ۱۲۸۲ تہ ن ۱ منز

کو بھیس بیچھ کل میو تنس پائیس
 بڑا دایس منو قبیلے چاند شوقے
 مینجہ کیاہ آم پائیس کیاہ ونے حال
 مئے اندری عشقہ مارن کو رزم بریو
 مئے نوزاہ عشقہ کرلے مار کتہ دورن
 مئے نوزاہ زلف کوکل وار پشیری
 بند نو زدیہ کر مہم بیچھ بندس
 ہننے رنگ تن مئے اہم مار کو نہ رنگ کم
 ودان مجھو کو دوپ تن لے پری
 زده کر کو قہم بندس برنو برنے
 بڑا دایس نالہ ودان راکو رائس
 مئے چانے داد چکر من کا مہ پائے
 خود ازاد یاد میونے کہتہ میوے
 کران اس پس تہ دانی بندر پائیس
 بڑا ہو دیوانہ گیس چاند شوقے
 مئے او صم ولید امت شرمہ مند ال
 بڑا چانے داد اہم پس وار بر گریان
 بڑا کجس راکھ دوہ چائی کو صبور
 مئے نوزاہ چپہ تنے جب پیر میری
 کر ہنل گوم چیم نو زھنن
 میو وینس یاد تنس تاوین سسٹا میو
 بڑا ناسے چھن یاد چانے نشہ ازاد
 مزدیک جا مرن دو بار چھنے
 پیو وے نایاد میونے گنہ ساتس
 زئے نو بے یاد کو قہم پان مارے
 بغیر سر رزم مئے فدا چھنے

وار بڑا دایس فندہ زلجہ چاند شوقے
 (ن ل) (ن ۳) ۲۰ بن مشرہ و چھان چائی ادھان (ن ل) (ن ۱۳۴)
 پشار چھن چھاپی نو سکن مشرہ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰
 منزے یوت ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰
 ۲۰ ودان مجھو کو دوپ تن لے پری
 (ن ل) ۲۰ زئے نو بے یاد کو قہم پان مارے
 (ن ل) (ن ۳) ۲۰ بن مشرہ و چھان چائی ادھان (ن ل) (ن ۱۳۴)

مے جانے دادے کو بنو زارہ تیرا رام
وچھان اسیں ڈٹے کن صبح تاشام

بامختہ

پار گوم دس تے مارے بوپان	بالہ یار کر یو ہوتے ہو
دور سر جانے سوراہ ملے یو	بالہ یار کر یو ہوتے ہو
کچھ ڈپ وٹھنے اچھے پوشو	پوش نہ روکدوم روٹھ کس بو
رکتہ زرد وود چون داہ مے گومو	بالہ یار کر یو ہوتے ہو
مکلا لکیاہ کوڈے گومہ لا بو	ہمینہ گوم ارکوٹ رنگ رکتہ ڈالو
بو مبرو سمبر زلفہ پتہ سالو	بالہ یار کر یو ہوتے ہو
داد چان بالہ یار دور زلفہ یو	گل زن جامہ ٹوٹ سوراہ ملے یو
نمہ ستر شہہ ہیکو پاٹھو گلے یو	بالہ یار کر یو ہوتے ہو
سوں پوشہ دفنہ کتھ وازد مہ یو	زرچ مالہ مشہہ بٹ گنڈھ پتہ یو
رہے دسہ سن پیلہ چٹو دہ یو	بالہ یار کر یو ہوتے ہو

(پتہ صنفیکٹ نہک باقی) ۹ء ۱۰ء ۱۱ء ۱۲ء پم شار چھنہ چھاپی نمہ سنس
نفر ۱۲ء نمہ ازانہ یاد میون از کیاہ پیوڈے ترے بغیر سر نہ کام مے خدا ترے

(ن ۱۲۸۴) (ن ۱)

۱ پتہ شار چھن ۱۲۸۴ تون درنرے یوت۔

۲ پتہ بامختہ تر چھن ۱۲۸۴ تون درنرے یوت۔

۳ پتہ شار چھن ۱۲۸۴ تون درنرے یوت درج۔

ڈٹے رووے میانہ باپتھ عاش آرام
 آدیکہ یار میانے دادر کردے
 قبیلے کرانہ درایس چاہ شوقے
 بوب چھم چون واراہ شوہ وٹے
 پنہ نے دستہ مستس شایہ کرے
 سے کور ستم سوختہ جگر س پونہ کارو
 بے افس چاہ چانے گل تہ مسول
 بے افس چاہ چانے شراونچ ہیں
 کھوتن ناچ ہے، سو دکھ مرا س
 خفے کورنس تہ سپنے لال یار
 متو کرتہ حبہ ابی پتر کالہ مٹے
 دوسر چون چھ فانی بے خوالہ مٹے

۱ میانہ دادے (ن ۱) یہ شار چھ ن ۱۲۸۲ تہ ن ۱۲۸۳ یوت۔

۲ یہ شار چھ ن ۱۲۸۲ تہ ن ۱۲۸۳۔

۳ مرن وقتس سے گورنہ ہم بروٹھ کئے (ن ۱) (ن ۲)۔

۴ پکس وٹ دود پن موختہ بارو (ن ۱) (ن ۲)۔

۵ (ن ۱۲۸۲) (ن ۱) ۶ (ن ۱) (ن ۲) یہ شار

چھ چھائی نو سخص نرہ ۷ یہ شار چھ چھائی نو سخص نرہ۔

۸ یہ شار چھ چھائی نو سخص نرہ۔

و عیدیں اکھ سائیں ڈراکھ صاحبِ حالہ متے
 نجدس منز غاریں ڈاکھ پر کمالہ متے
 سوال چھے بچھنا سون سائیں سالہ متے
 وندے سور قیدہ کروں روز تم کمالہ متے
 و اجھتہ معہ لہ و جھتھن مولہ کا جھتھن مالہ متے
 بہ نو مار موڑیں تولہ کوتاہ ڈالہ متے
 ہستو لولہ مسکو شیشہ جیتو پیالہ متے
 بنتم توڑیں پائیں شیشہ و شیشہ ڈالہ متے
 دھو تھم برہم تہ نو تھم دل چھے حالہ متے
 ا لفتکہ ڈالہ لا جھتھن کل زلفہ ڈالہ متے
 موہنہ تیر عشقہ نیز ا جھروالہ متے
 کر تھم لولہ و وندیں ریز دیت تھم پیالہ متے
 ڈالے کتھ شایہ تر و تھ کلہ کیاہ حالہ متے
 بڑوڈ جیادہ دور پرنگہ کر سنبالہ متے
 شربتہ کھوڑو چوڑکھ دایہ ہے کلہ والہ متے
 کفن کھوڑو تھم دوڑے جامہ کوڈا ہے ڈالہ متے

عاجی بھنا سالہ اکے کالہ متے (ن ۱) (ن ۲)

۲ و اجھتھن معہ لہ و جھتھن مولہ کا جھتھن مالہ متے (ن ۱) پر

شار چھنہ احسن شاہن لعل کوڑمت ۲ یہ شار چھنہ (ن ۲۸۴) تو (ن ۱)

منز۔ دیت تھالہ متے (ن ۲) کوتاہ ڈالہ متے (ن ۲)

نیکوٹ کوکھ ہے مجھ کو نہ کر تھم ڈالہ تے
 ہرے میاں مرنے چاہے پان گالہ تے
 مرنہ جاپ نہی تھ کو نہ مرنہ ڈالہ تے
 محو دس چھ سٹھا مانہ پتو کالہ تے

پچھ پامھو اُس کران اپل تہ دانی	وہ لو محلوئے سے نو قدر زانی
زبان اُس ہے خود ایا کیاہ سے کو تھم	غیج ششیر ستین دل کتر تھم
پیمنا بیٹہ محلوئے از دباے	کر ہو پانہ دانی کتھ تائے
رٹ پھن نالہ کر ہس گوڈ گولے	دوئے ہس میاں کینہ کے کینہ دوئے
مٹہ محلوئے گتہ میاں یارو	کتہ یارو تراؤ تھم لر
مٹہ مرتھ چھ لہ کچارو	لہ کچارو دتہ موسر
یٹہ روز تم بیٹہ دوہ نارو	کتہ یارو تراؤ تھم لر
پٹہ کر ہو بیٹہ کتھ تارو	لولہ وائچہ تر لہ ہم شمر
زر کو تہ ہر جھنس نارو	کتہ یارو تراؤ تھم لر
کتہ ڈھار کتھ ماہ روٹسارو	جڈس پیچھ مو تراو لر

عامی (ن ۱۲۸۴) ارمانہ (چھن)
 ۲۵ تا ۵۵ یم نورشار چھن ل تن ۱۳۰۴ شریے یوت
 ۶۵ تا ۱۲۸۴ چھن ۱۲۸۴ تن و شریے یوت۔ اُمہ مجاہب چھن ل
 تن ۱۳۰۴ شریے یوت تا ۱۲۸۴ درجہ
 مے بڑی بڑی شہر مے پایا لو لولو لالو چے ہم نا

مرنے جانے بیسہ چھم نارو
 شوبہ دے گلے گلے انارو
 دھکے دھکے فلو دند مہتہ نارو
 باغ جنسہ کبہ ہے گلے نارو
 ہی پھساو تو گلے انارو
 پرنگ گریو زندن دارو
 شوبہ ہی کیسا ماہ انوارو
 سور رو مت کس سمسارو
 سو نہ ترو ترو ترو ترو ترو
 کتہ یارو ترو ترو ترو ترو
 چشمہ سیاہ مجھہ وجر
 کتہ یارو ترو ترو ترو ترو
 چھہ ڈٹے پوان بولے عشر
 کتہ یارو ترو ترو ترو ترو
 پاسے کڑیو سنگ مرمر
 کتہ یارو ترو ترو ترو ترو
 سستو آئی مجھہ گوہر
 کتہ یارو ترو ترو ترو ترو

مجموعہ چھہ در انتظارو

بزل چاند ترو ترو ترو ترو

سروندیو بس مردارو

کتہ یارو ترو ترو ترو ترو

متہ ڈالتم از متہ ڈالتم

پتہ لائے متہ مجھو نو

سایہ آنگن دزون شمشیر

لال درائیں سوہیتہ ساندے

خام افسس پامن لاجھتس

عامہ بانگ بیاکھ روپ چھہ گوہرے بیس جاہ درج یہ باکھ چھن ۱۲۸۴

تین اونیزے یوت

ہول کا ستم لول ہو آمو
 گور گور ہو کر ہو کر ہو
 پان وند ہو جان ہو وند ہو
 کینہ منگہ ہو باہر تاجے
 لالہ مرے جیلہ ہو کوڑھم
 محو دس تا شوق چو نے
 قولہ سارے متہ مجھو نو
 دورے فکے متہ مجھو نو
 جانے پرے متہ مجھو نو
 ڈاڑا بابے متہ مجھو نو
 سارے متہ مجھو نو
 ماشوق متہ مجھو نو

بیاکھ باٹھ

مے بڑے بڑے تھوڑے پیالو
 پیالہ بڑے بڑے مالا مالو
 چون دور ہر کوٹہ ڈالو
 پونہ ختہ لاگ نہیہ یس پیٹے لالو
 اوش تراوان ڈالو ڈالو
 مرے چانے دیمہ نا مالو
 اڑنے میں اوس پتھہ کالو
 یختہ وائس آسے مالو
 یختہ نہ آسان تھتھہ چھٹے فالو
 دلو لالو ہے ہم نا
 سالہ پتہ ہو چھٹے سوالو
 دلو لالو ہے ہم نا
 تیرے سہتین تنس بنہ کیاہ
 دلو لالو ہے ہم نا
 لولہ وائچہ کھوٹنم چاہ
 دلو لالو ہے ہم نا
 تھتھہ وائس پیر کاٹھہ
 دلو لالو ہے ہم نا

۱۵ جیلہ = ۶

۲۵ : باٹھ چھٹے (ن ل) (ن ۳) : تیرے ریت دہرچ۔

محمود چھ دیوان نالو

انتظارس چھ در راہ

دلہ روشن چھ احوالو

دلو لالو پیے ہم نا

کران اُس دے مجنوں لے مجنوں
ہو اللہ پورہ اُنچہ دُور دتوں
یام مجنوں مریخو بوڑ خیر
او لاران رُٹن لالہ قسیر
دو دُن داراہ لو دُن تم سورتس
دیپان اوس میانہ لالے کیاہ بنتس
عاشقن بروٹھے رُٹن وختہ
کے پو پورہ سندر پاجھن پچھتہ
مرنی وقتن بے کور عقتس ناسناید
آہ افسوس کوتاہ گوم بید
دیپان اوس نالو دیوان سنے یارس
دیپان اوس غزل کم منز مزارس

باتھ

مجنون پاران لالہ ہنر مائے

دُپڑی توس بیٹہ میلہ نامی کیاہ

مجنون رکوزتہ بندس ڈھائے
وُجس لالہ ہنر بندس ادست کیاہ
سُجس یار بندس چھان ڈھائے
دُپڑی توس بیٹہ میلہ نامے کیاہ

۱۔ جان دول نیون (چھن) ۲۷ یہ شاد چھ صرف ۱۲۸۴ نومہ شخص منز۔
۳۔ یہ شاد چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۴۷ یہ ناڈر باتھ ۲۲ چھ
۱۲۸۴ ہر تر احسن شاہ بس نومہ شخص منزے یوت۔

لو کچا پانس گوزنہ کیساہ
 کس وٹو یار دود کر بائے بائے
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 زائے تہ پانہ وائز جدائے کیساہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 از تہ لہ ژائے تہ مئے از لن نیاسیہ
 بیہ خانہ وٹھ کچھ باوے کیساہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 مئے مر لوتے میون کیا چھہ پاسیہ
 لچھ بزن سوندن کوٹ کیساہ
 سٹھ چھم جائی مئے روز ڈھالیہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 گچھ کٹھ چن پیٹم کوٹ ضالیہ
 ڈیڑ توں بیہ فوہ لہ نائے کیساہ
 وچھنیچ آچھ دزائے مئے روز ڈھالیہ
 ڈیڑ توں بیہ فوہ لہ نائے کیساہ
 بریگے سیر زمل بوہرن پائے
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 بوہر ڈھار ان تس جاپہ جائے
 نوہ چانہ کیستیاہ تر اوٹھ گاہ
 سیتود روز بیہ تہ ورن گرائے
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 حوزن منز باگ رٹھم جاسے
 کتے بہتہ شاہنشاہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 عمود چھ کران آہ تہ پائے
 لاہ پچھٹ پاکھ افس دوس داڑھی
 شاہ چھم بہتہ منز باغ ڈھالے
 لاہ مٹھ مول جامن چاک دیوون
 کرے مجھن زنگے رنگہ زار سی
 کوڑن بادوس داڑھیل ذات پاکن
 قبر چھتہ نالہ مئے پاکھ تراوون
 کوڑن یا دوس لاہ پتولا کن

۱۔ بیہ فوہ لہ نائے کیساہ

۲۔ یہ شار چھن ۱۲۸۳ منزے یوت ۳۰ ڈاچھ (چھن)

قبر گے ڈوڈھ ترموت ژاو قبر اندر
 وچھن در خاب اندر مست مہوش
 دتن تس مہوش پائش ہنہ ہنہ
 دوشوے جائے ڈنکھ لا مکاش
 شور و دھتھ دون قبیل کرکھ اری
 وڈرکھ فاتح کرکھ الحمد للہ
 مرنہ سیتو مرنہ چشمن کاش سوان
 مرنہ سیتو گپہ کیتیاہ خانہ داران
 مرنہ سیتو ساریہ اوان یارتے بائے
 مرنہ سیتو وچھنہ گزہان جوہر جہائے

بوز محمود کتیاہ گئے عشق باہری

حقیقتہ در اول ہار از مجاہدی

ن ل تن ۱۲۰۴ مرنہ چہ اکتھ جایہ نوم شاد یکشتہ

قسیر بیچھ اوس کران گریتہ ڈاری
 بوز تام دودھ ماجو آتہ ساری
 اسے اوس حق غلے ہوئے لالا
 مرنہ نل گپہ پیشس وادلا
 داتی خاموش خائش لالہ ہندوس
 دزا پتس پستہ بوبہ کڑ طوطہ کلرس
 ڈپڈو دان آپہ دوپہس ناوتیاہ چھے
 کتیک چھک کتہ اوکھ کتہ تلمتھہ
 دوچھک تلمو ڈپڈو دانو چھس بوجون
 لالہ پتھہ عاشقا اوسس بے جھنوں
 کران اوس تلمتھہ سہ محشر اوس پوان
 ژالہ کوہ ڈالہ بزان مرنہ گوشن

۱۲۰۴ یم شاد چھن ۱۲۸۴ مرنہ یوت ۵ مرنہ سیتو چھے ہنہ نامیران

(چھن) مرنہ سیتو خانہ مالین خیرج سوان (ن ل)

عشق بُرّا دود کو تہ جان و دُست

لا بہ کن عشق بازس مأل او دُست

صورت تو نیشِ مانے گزیدہ بو دُن
صورت تن بیتا جلا چھنہ روزن

غنیہ تہ زان ایام جو اُن
عاقبتہ گور چھے دُنیاے فانی

۴۱

منصور نامہ

محمد دین تیں جس جھہ اللہ الصمد
بعد حمد و نعت و صلوات سلام
اوس در بغداد منصور علاج
پانچرین دین سہ دسے مرد دین
آندریں سہے، ہیر بدن اللہ پین
قطر در دیر یسے وعدہ پود پختہ
نیز کچھ لوگ کہ نہ بے خوف و خطر
شیخ منصور کا فر مطلق سپین
در شریعت و اہل منصور مارے
دو کچھ سلطان نصیحتہ کو کرے
غمن دادین چھو کہے میانین دوا

لم یلد، یولد و لم کفوا احد
بوز وٹانے قصہ عالمی مقام
عارفین تے عاشقین ہند اور تاج
بعد ازاں گو محور رب العالمین
چھس خود ابے، چھس خود اتھو شہوت پین
کل دریا قطر سے نر چھے بسختہ
سمیختہ عالمی مونیکہ شاہس سوسے خبر
من خود ایم من خود اتھو شہوت پین
دار پیٹھے داتہ نارس زالے
کچھ دیمہ فتوا بڑ تہندس مارے
قوم طبع شد مارے کھو شہوت روا

عہ بابوے (ن ۱۳۲۶) (ن خ)

عہ چھس خود ابے چھس خود اتھو شہوت وٹن (چھاپی نوہ سنج)

عہ عالمو دپ سمیختہ شاہس سوسے خبر (ن خ)

ن ۱۳۲۶ منز چھہ پ شاد تہ دہج سے شیخ بڑ شہوت قطر منز دیر بابوے

عہ ..... اندر آہے ہے ۴۲ فائے مطلق (ن خ)

محو مطلق ہے فنا فی اللہ گو
 جاپو کہ منصور روٹ بے حکم شاہ
 دیکھو کھو دوری برکت پختہ فلسفہ
 چھس خردا ہے چھس خردا تم کو موت
 جاپو کہ شریخ منصور کو جہا
 مند چھس آیت پھیرتے گرد کن
 وہ پختہ مودت طوطا ہنسن
 گو پری لائے دہن بے چھس خردا
 ہر طرف اہل حق تلمو دوپن
 رنگ رنگ صورت کھتہ صورت پر س

قطر کو آبس پتہ پھیرتے خیر مو
 لایہ اعلیٰ "تمن پختہ چتے گواہ
 بے گواہ منصور دو گاہ عیب گاہ
 شکل منصور سارے خلق سنسن
 زون خلق شریخ چھس مرد خردا
 کینتر دہی پتہ شریخ منصور دواؤں
 یام دوپن زیند گاہ تانہ سنسن
 گاہ جوان چار دہ سارہ چوماہ
 کوچہ و بازار خلق مہیت سنسن
 گہ برابر بازار مسوائی نشست

۱۔ چھاپی پتہ ۱۳۲۶ نو چھس منز چھس پتہ کھو جہا احمد ہم فن فی اللہ گو
 ۲۔ پتہ برکت پختہ تلمو خلق خدا (ن ۱۳۲۶) کیا وہ چھس تلمو برکت پختہ خلق خدا
 (ن ح)

۳۔ مہیت اہل حق ہے در تلمو تلمو
 ۴۔ مند چھس آیت پھیرتے شہر کن
 ۵۔ سارے خلق تلمو تلمو مہیت
 ۶۔ کینتر لالی شریخ منصور دواؤں
 ۷۔ چھاپی تلمو
 ۸۔ یام زہار چھس جبار خان بس نو چھس پتہ ۱۳۲۶ منز ۷ چھاپی نو چھس
 ۹۔ منز چھس پتہ کھو یکت
 ۱۰۔ ہر طرف اہل حق تلمو دوپن
 ۱۱۔ گاہ و بگاہ مہیت سنسن
 ۱۲۔ یہ شار چھس جبار خان بس نو چھس منز

کیونکر کالاء اوس منصور قادیان
غل ٹراؤی جس حق شناسن آگے
چھک کر پانے کس کران چھک نہاڑ
مار بٹ فتوا تمس دیت عالمو
لا دوپن فانی سپہ از خویش کو
ادب یکت کال اوس منصور قادیان
خلق ساری کے سیمتہ نزدیک شاہ
دائرہ فاذن یوہ گزہی دین نبی
شیبلین با حضرت سید دوپن
نزد منصور کو جتیدہ در قادیان
حقیق جتیدن دوپن منصور کو جتیدہ

گاہ عبادت گاہ اہل حق تس بیان
ایک گزہی جس کھون کر گزہی
کس بکریا چھس کران پانس نیار
تازی منصور قادیان چھتہ غاب کو
دوپن الا اللہ پادائیں کو
سار رکعرا اوس پران جیل خان
شیخ منصور کو گزہی عالم نباہ
مارہن نے رو گزہی دین نبی
شیخ منصور از پتو تیکہ دار میں
برزبان اتی اہل حق تس بیان
از حدیث عشق بیگانے تر کو کہ

۱۷۷۱ء یم شار پتر چھتہ جبار خان نقل کرے پتو سار چھتہ دفعہ تھان
۱۷۷۲ء کو دوپن شیخو کران کس چھک نہاڑ
چھس کران پانس کو گزہی کس سیمتہ نیار (ن) ۳۲۶
۳۷ جیل سان (ن) ۲۶ ۷۷ خلق ساری عالمان کے نزدیک شاہ (چھاپی نسخہ)
(ن) ۲۶ ۷۷ عالمان آن لحظہ کے در نزدیک شاہ (ن) ۲۶
۷۵ نامہن یوہ گزہی دین نبی (چھاپی نسخہ)
۷۶ نشہ منصور جتیدہ ترا قادیان (ن) ۱۲۲۶ بیان (چھاپی نسخہ)
گورپان (ن) ۷۷ شیخ جتیدن (چھاپی)

پیشوا سونے محمد تاج دار
 دُوب سید منصور جنید و تراویاے
 گنبر چہ دقت بے فنا زانکھ ذکر
 دزاو از زنداں سید خشمگین
 شبیلین میژا روڈن تس اے رفیق
 دُوب سید منصور ممتو کر تم فنا
 جلد گر بے پردہ دیا چشمک دوس
 محسن سید منصور بنو بر چشمتے احد
 برونس کتاہ برحق تس دلیرس
 عاقبتہ تس یار آوا از اصفہان
 تراو در زنداں منصور آ زمان
 یوت تون و نہ نس تس چھین اختیار^۱
 یوت بڑو تس توڑ نوچھے چاکر چاے
 از سر تو چھید روڈو کھ بے خبر^۲
 تراو منصور خون پین بر زمین
 پھیرا میرنش روز برا اصل طریق
 گوس بو یکبار مجو کبریا
 محو سپندم و چھین و شین مغز و پس^۳
 ائدہ پیرسے پیر بون کو مت حمد
 شبیلین کوتاہ و وڈن تس عارفش
 شیخ اکبر و تس اوس در جہاں
 دُوب پشیمس سر کو کوڑ قلعو عیاں^۴

۱۔ یوت تون و نہ نس تس چھین اختیار (جھاپی) یوت دپہ نس تمکو تر لو کوڈر اختیار
 (ن ۱۳۲۶) ۲۔ گنبر چہ دقت بے فنا زانکھ ذکر - از حدیث عشق روڈو کھ بے خبر
 (جھاپی نو سنج) ۳۔ شیلین کتاہ راز وڈن تس اے رفیق (نو سنج جبارخان)
 ۴۔ محو سپندم و چھین سپدس مغز و پس (ن ج)
 شو قہ پستین برینہ آمو جڑو پس (بے ناو غم سنج)
 ۵۔ عاقبتہ تس پیر آوا از اصفہان (ن ج)
 ۶۔ دُوب پشیمس سر کو کوڑ قلعو عیاں (جھاپی نو سنج)

تو رہو پُرس کوں غرق بحر حق   بلو کہ دو پُرس من خود ایس تم کو سبق
 مینتاہ تھہ تم ترے شیخ کبیر   دپ تہ خلقن داتہ مارن ایں اسیر
 دو پُرس شیخن مار بک فتوا دما   خونِ ناطق پائے پیچھہ بوجہ مہما
 مینا نہ ونے دیتہ خلقن چھوڑا   خونِ منصور مارے باندہ بلا
 ہاے قہ طہوا کہ کھتا میاں زور تو   میاں نہ اپچھہ کیونکر کالا دور تو
 چاہے سچین گل عالم چھے بسچھہ   چاہے چارے سہو عارف پے وسچھہ
 چاہے سچین سار عارف چت گے   از شرابِ مروت دست گے
 آیتِ اموات بل اکیا تو رتھہ   تاجِ شہیدن ہند توے بر سر کو رتھہ
 فرقہ فقر و فسا کو رتھو بر   ہم بقا بالشر پئے جلد گز
 نورِ لطاف کو کہ محو ذات یار   بلو کہ جانے شکلہ پئے آشکار
 دراد منصور رس نشے شیخ کبیر   دو پُرس خلقن چھوڑاں قوطب اسیر
 چھوڑا رضا یودے سے دار میں کھلاؤں   چھوڑا رضا یودے سے نامے ڈالوں
 پونیس جانو یودے نار چھس   نار منزے یار سہند دہار چھس

۱ (نہ سچہ جبار خان) چھاپی تو بے ناؤ نہ چھس شز چھہ پیر
 ۲ (نہو پچھن چاہے شکلہ چھہ خود) ۲ خونِ منصور مارے نو از حد بلد
 (بے ناؤ نہ سچہ) ۳ پیچھہ ستن تانی۔ ہم یا نرودہ شار چھہ چھاپی نہ چھس شز
 ۴ ۱۳۲۶ شزے بوت دریغ۔

۵ چاہے سوزے سہو عارف پے دوسچھہ (ن ۲۶)

۶ چھس بر ارضی (چھاپی نہ سچہ) (ن ۲۶)

عالمائے حق نظر آئے در نزد شاہ
 راہ منصور پرودہ خلق دین ترقو
 عالم کن نزد جنید عرضا کوئے
 در روایحہ تمکو جنید سرورن
 جابلو منصور روٹ دارس کو دکھ
 از برائے خویش فتوا خواستہ
 دست دیا بردار گشتہ ہستہ
 شبیلین کوتاہ دو دے تس دلبر
 وصل اللہ تھے تو گئے نو پر دین
 دایہ پیچہ منصور کو دو پنکھ زائد
 دیتے ہیں تیج کینہ تیر نو چھو تو خبر
 دو پنکھ سلطان کو مرتحہ عالم شاہ
 مارین نے سارے اسلام ترقو
 دیتے تھے منصور داتیا مارے
 داتے مارن دوپ امام اعظمین
 عاشقو تس دلبرس کوتاہ دو دکھ
 وز ثبات خویش دار آراستہ
 ریسمان اوس پیمان پار تھے
 کچھ راضی کو کچھ پینہ پینش
 یحیہ دتے مورشد رسول اللہ سین
 جابلو، چلے گرد کا فرو
 چھس احمد ہیم امیر نیش کو خبر

۱۰ شیخ منصور زکریا عالم شاہ (چھاپی نوہ سنہ)

۲۰ راہ منصور روٹ خلق دین ترقو - مارین نے سارے اسلام ترقو (چھاپی)
 ۳۰ پیچہ شیخ منصور داتیا مارے (بے ناوہ سنہ) حضرت منصور داتیا مارے
 (چھاپی) ۴۰ پیچہ روایحہ (چھاپی کیو بے ناوہ) عاشقو کوتاہ تس دارس
 دو دکھ (بے ناوہ سنہ) عادی کو کوتاہ (چھاپی) ۶۰ ن ۱۳۲۶ ہجری پر شار پیچہ کتو
 یکشتہ از برائے خویش فتوا خواستہ - پس بساط دار را آراستہ
 پر شار چھینہ باقی چھاپی نوہ سخن مرز درج ۷۰ پر شار پیچہ چھین تہ ن ۲۶ ہجری
 یت درج ۸۰ وصل اللہ کو پردہ ظن (ن ج) ۹۰ غافلہ (ن ج)
 ۱۰ دوپ و نمونین تیج چھو نو کینہ خبر (چھاپی نوہ سنہ)

رنگہ رنگے طعن کرے ز اہل دین
 دار پہ چھٹے غائب ہیں منصور مت
 گے پریشاں ز اہل دین و جاہلان
 کیونکر نہ کالاه اوس غائب از نظر
 شیمہ روتہ پتہ کو عیاں بالائے دار
 دوپ الٰہی حق کا چھٹے تم کو آشکار
 دویمہ لبتہ تم کو دوپ الٰہی حق بر ملا
 سار دے الٰہی حق ہیوت دین
 تریئمہ لبتہ دوپ تم کو الٰہی حق پر خوش
 اچھے زلڑکے ہنس خون داکس نیرے
 شہلین دوپس پہ کیا سہا چھٹے ان
 خونہ سستین از طہارت چھم دوا
 نون منصور کو جب بالائے دار
 ہیور تمہ نیش کو چوڑی یا موج دن
 تی و چھٹے بے خود سپد کی کینہ حق پر
 گاہ و چھٹے بون گاہ بسو آسمان
 دوپ پکیشرو شین رتین یا بیشتر
 واصل اللہ شین اوس بے قرار
 اوس آمت یار یا بس در کنار
 خلق گے از دست ہوش دست پا
 بلو کہ جنو وحش و طیر و بیوت و دن
 ہوشہ رستین پیہ پھیر چھٹے او ہوش
 خونہ سستین لوگ طہارت کرے
 نور دوپس چھٹے طہارت بو کران
 واتر یس یچھٹے جاریہ تس چھٹے مرجبا
 نقش اللہ بر زمین کو آشکار

۱۲۲۶ء دوپ پکیشرو شین رتین یا بیشتر (ن ۱۳۲۶)

۱۲۲۷ء رنگہ رنگے ..... بے قرار "یلم پانترھ تار چھٹے قلمی نوہ حق"

منزور سواے ن ۱۳۲۶

۱۲۲۸ء دار پہ چھٹے تم کو دوپ الٰہی حق آشکار (نوہ سنے جبار خان)

۱۲۲۹ء بلو کہ جنو وحشیو تی ہیوت دین (چھاپی نوہ سنج)

۱۲۳۰ء اچھے زلڑکے ہنس ..... تس چھٹے مرجبا۔ ہم ترے شاد چھٹے کنہ چھاپی لوہن منز

۱۲۳۱ء اکھ تہ نقش بر زمین کو آشکار۔ (ن ج)

یہ دتے خون منصور کو رواں
کنہ لکھتے استخوان کڑی ہنس جدا
کنہ بدل یار اپنے اکوے پوش
لکھ چنر کنہ پوش زن آیم تنے
کاٹھ پیچھے منصور کی گردن تھوڑی
عاقبت منصور زونکھ نار ہے
سور تھوڑے لوے داؤن آہ ہے
اٹھ وچنس آہ نے کور ابستاء

تمہ دتہ اپنی انا اللہ کو پران
موسے تھوڑے ادس پران من خودا
دو پیسہ شیخن چانز پوشن نیوم پوش
زانہ مئے یختہ مانہ نیس پانس تنے
دوین دوستن دوسر دو تھم جان و
نار کو زھمتہ یار میلو یار ہے
حال ڈیپ شیتہ نوکھ گے گردا ہے
لوگ وینے من محمد ایم من خودا

۱ کنہ لاپ ہنس استخوان کڑی ہنس جدا
موسے تھوڑے ادس پران من خودا (بے ناو نمبر)

۲ پوشہ ٹیڈ لاپس شیلی دوستن
دو پیسہ شیخن ڈیپجہ رو تھم پوش تن (بے ناو نمبر)

۳ چنر کنہ آیم مئے پوشے زچہ تے
چانی پوشن کر مئے دا پنچ کھنچ تے (بیا کھ قلمی نمبر)

۴ پشار چھنہ جبار خان تہ نقل کور مت۔

۵ تا ۱۲ ریم تود پشار چھنہ کنہ چھاپی نو ہنس منز درج۔
وہ سور تھوڑے لوے داؤن آہ ہے (بے ناو نمبر)

سور سپس او نکھ ترو نکھ آہ ہے (چھاپی)

۱۳ پشار چھ جبار خان نس نو ہنس منزے پوت و پشار تہ چھ جبار خان نس
نو ہنس منزے پوت۔

گو عیاں بر آب شکل آں و علی
 میں و چھتہ جاہل ائمہ روئے داری عاقلی
 دیگر زن در جوش آو از چو صور
 آب پریش پاداسپین آں روز نور
 چشمہ کج ہنس دست پاکری ہنس جدا
 کر کچھ تہو و چھ من خدہ دایم من خودا
 عاشق و چھ کیاہ تہس حاصل سپد
 آب گوہ حاصل تہش و حاصل سپد
 کیاہ تہ ذاکہ حال آں عالیجناب
 فہم کن والدہ علم بالصواب

۱۰ (نوشکے جیا زن) چھاپی نوہ محسن تہ بے ناد نوہ محسن تر چھ پے شاد
 پتہ کنز درج ۳۵
 شکل منصور آب پریش ظاہر سپین و چھتہ کچھ دیوانہ گوہ حاصل سپین
 ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰
 ۳ (نوشکے جیا خان)
 ۴ چھاپی نوہ محسن تر چھ مولا زوئی شد پے شاد آبہ شاد بلدی درج ۵
 در بشر رو پریش آمد آفتاب
 فہم کن والدہ علم بالصواب

ایں حکایتِ محمد و زویہ حضرت جابرین
 و زویہ کا شرعی پاٹھو محمود کا مومین^۱
 محمودس پاس اس شیخ کبار
 سینہ تس عشقہ سہواے کردگار^۲

۱۷ پے شار چھ حرف چھاپی نہ سخن منز سے یوت دریچ "یوسف زلیخا"
 مشنوی منز چھ پے شار پچھ کزو دریچ سے

در زلیخا وون پے حضرت جابرین اوں پے کا شرعی پاٹھو محمود کا مومین

۲۷ "عشق اے پردردگار" چھاپی تو پہنچر۔

باسان چھ نو آخری شاربزہ تہہ چھ بیکہ کیشتہ شاربزہ مشنوی منز یاد ستور
 یمینک شک جبار خانس تہ چھ سہ چھ اُخرس پیچھ لیکھان "اگرین نامہ"
 منصور باتے باشہ "انشاء اللہ تعالیٰ جستجورے کردہ آورد خواہم ترشت
 "....."

در اصل چھ محمود کا مومینس پتے مقبولن تہ پین منصور نامہ
 لیو کھت یس محمود کھوتہ حساب واضح تہ پراثر چھ تہموتہ منصور
 نامک یس قلمی نو پیو مسب کو پراثر پراثر یس قلمی نو پراثر لیو کھت چھ
 تہ کس یس کھتس منز چھ تہموتہ محمودن نام لیو کھت پتہ قلم
 دختہ مقبول بخروشت۔ تفصیل خاطر و چھو پیمہ کت یہ ہند سرنامہ
 (ناجی)

قصے شیخ منصور

شیخ منصور اوس نور جہاں
 عاشق و عشق رٹ رٹ پے
 میلہ در او عشقہ نس مادرش
 شوق تے ذوق میلہ پرے او
 زون پر دے او خبر دوا
 بونہ تمہو پر دے زالنک پروا
 پر دے مہر نہ کہتے لوگ کرنے
 دو پہس لے مہر گریہ کیاہ
 دو پہنکھ یارو کہتہ مہ کوئیوم
 من مہو اپورن حال مادرش
 عالمو تہ عابدو در خبر
 قاضیو تہ مفتیو دیک فتوا
 جاملو سمجھتہ لود بردار
 شودہ ساں ذوقہ ساں کھوت اس
 عالمو تہ عابدو چیلہ روٹھس
 دودھ دودھ تہ لوگ خون کلنے
 تہ نو تہ طلبہ کونہ کونہ

بیک در پردہ بشر بہاں
 بعدہ چو کھ او وصالکے
 شراب چو تمہو میخائس
 کھٹھتہ اوس تے قہقہہ دراو
 من خود امن خود اپان تون دراو
 انے انا اللہ پورن برصبا
 من خود امن خود لوگ پرے
 دیر تھکتہ موت چھو اس تے ہونہ
 یار سندن دود کو تہا تے سونم
 جاملو شیخ لوگ قادیان
 منصور دینہ نیش دراو خبر
 منصور مارن چھو روا
 پیر ہے نہ کر تہ سپہ گفتار
 وار چھم میلن لولہ یارن
 شرعہ شرعہ کہتہ کلہ روٹھس
 تہ نو تہ طہارتہ لوگ کرنے
 میون پیچ یار دود کا تہ نو سونم

پیمہ کنہ راکن اچھہ آیکھ
 پشاه لوئس اکر اہل مددن
 دوپنس مے اہل دروہے
 نوکہ ہنر کنہ ترچہ آیم پوش
 دوستے ادھکھ پیز ہی ما
 دوستی کران سور جو گوم
 مردان شیخ منصور چھہ کوٹھ
 وارنھہ تہہ جاپہ مار نوٹھ
 اوک پور سرتے جیہہ پارے تن
 دار پیچھہ من عہدہ دا پورن پورن
 مارنھہ تہہ جاپہ وار نوٹھ
 نامہ ہنر نور اوک ہرنے
 سورنھہ برباد دیت واون
 ندی یو نور اوک ہرنے
 قطریشہ ہنر دی یوسن پو
 یو کے ادس توری تروون رو

تہہ کنہ شیخس تنہہ لایکھ
 دار پیچھہ شیخن تیج عرون
 زیتہ کوٹھ نیوٹھو اصلس پے
 پوشہ ترچہ چانہ دیجر دوم ہوش
 دار پیچھہ چھپرہہ کر نظرا
 یارنھہ دودھے پیسترون پیم
 عرشہ کھوٹہ اعلا فرشہ کھوٹہ ٹوٹھ
 تنہہ نیش مرتس اند تروٹھ
 من عہدہ من عہدہ پان من ہن
 مارنھہ دوٹھکھ شیخ منصور
 نارس ہنر باگ زالہ نوٹھ
 من عہدہ من عہدہ اوک ہرنے
 چھکیرھہ لوٹھکھ ڈرو پاون
 من عہدہ من عہدہ اوک ہرنے
 قطریشہ عابن ڈرو یاواہ گو
 قطرین ناو ادی ڈرو یاو پو

محمد دہشتہ سور ظہور
 قلم ہرسانہ شیخ منصور

(غزلن تہہ سچی ہنر باجہ ہنر - ترتیب : عزیز اللہ شاہ ذل ۱۲۹۰ھ بیکیت ابن محمد)

قصہ محمود غزنوی

غمد او انداز چچک دانا و بینا
شہنشاہ غزنو ک سلطان محمود
ہمیشہ مرد عاشق زار باشد
نہایت اوس عادل شاہ دین دار
دلس آو بادشاہ من اکھ خیالہ
دلس گو تن بے و چھین شہر غزنو
پر کم راختہ کا میز آو پیریتہ
و چھین در شہر غزنو کوچہ بازار
نہ بوزن کا نسیہ دایان چنگ ساز
کران اُسو صاحبس کن شکر احسان

چچہ چٹنی مہندی ساری اعلیٰ اودنا
عبادت اوس کران سوئے معبود
روح خش زرد و تنش بیمار باشد
ہمیشہ با تیرا دختہ اوس تن کار
پگاہ مانا و ذالیم حق تعالیٰ
مبادا میاز اکتہ ما کا نسیہ کینہ گو
فقیرانہ بیاساہ خاصہ پیریتہ
غلامین حقہ قبتہ باضے اُسو بیدار
نہ بوزن کا نسیہ مہندی کا نسیہ چھین
الہیہ ذنب عطاؤن سون سلطان

۱۰۱۰ء یہ شار چچہ اڈ پیکس نو سمنس منزے یوت۔
۱۰۱۱ء یہ شار چچہ چھاپی نو سمنس منز ۳۰ یہ شار چھین قلمی نو سمنس منز
۱۰۱۲ء اٹھس کیتھ عامہ خر قاہ خاصہ پیریتہ (چچن) (ن ہجور)
۱۰۱۳ء و چھان گوشہ پیر غزنو (چچن)
۱۰۱۴ء ۱۱۱۱ اکھ اوس کران شکر ایحسان (چچن)
پران اُسو صاحبس کن شکر احسان (ن ہجور)

۱ پورن نفلہ روزگہ صاحب کیں
 ۲ کہ دارم در حکومت ابرویم
 ۳ جواناہ اکھ و چھن چون تابان
 ۴ نیمبر زہل چشمہ سے تس نخون یمن
 ۵ بگریہ پان پین رز کھان
 ۶ بخدہ قند بدی خان
 ۷ زام ہوشندخوتر در گزاری
 ۸ ہندر گوشت سرکیشان تندر تان
 ۹ پکان تس نیشہ وار تہ پڑھ بابو
 ۱۰ رٹن تس زھوہیہ لاکھتہ دہ پستے
 ۱۱ جوانس بو زون لوگ زو دگرے
 ۱۲ نہ رودس جس و حرکت ہوش پانس
 ۱۳ زامے لوگ سبز وقتن ہے خزانو
 ۱۴ سے مارن نپہ بگاہ ناصوابس
 ۱۵ تہ پڑگہ شاہ کوتاہ شادسپن
 ۱۶ کجا آرم زبان تاشکر گویم
 ۱۷ وزیر سبزی دار تیل تام دوت سلطان
 ۱۸ شمع زن شولہ دوان لوہہ رپون
 ۱۹ زلف زہے زالہ لاکھتہ جانوارن
 ۲۰ شکر لب اوس واران سرخے سان
 ۲۱ کندہ پیستہ بر معنیہ عشق بازی
 ۲۲ دار تیل سار را تہے اوس پاران
 ۲۳ دلس گو بادشاہس کس سنا چھو
 ۲۴ نشے تس دوت سلطان استے
 ۲۵ چھنے بو کوتال چھک تودر میوے
 ۲۶ تہے گو سخت لاکھتہ تس جوانس
 ۲۷ ودان اوس پانی پانس دے پانو
 ۲۸ ٹیکے کو نو چھم خبر دہہ بابس
 ۲۹ عاکورن روزگہ نفلہ (قن)
 ۳۰ ہر کہ آرم زبان (چھن)

۳۱ جواناکیہ شولہ دوان (چھن)
 ۳۲ بگریہ اوس نوگت جانوارن (چھن)
 ۳۳ پشار چھنے چھاپی نو سخص منز
 ۳۴ نہ رودس ہوش و حرکت نیشہ پانس (چھن)
 ۳۵ عاکورن پیم پشار چھن ۱۲۸۴ شریے یوت۔

دیم کس دودہ بایں میاں خبر
 نے روڈم داغ و حسرت جگڑن منز
 دیم ہم دیدہ پنہ بنے پو تر میاں
 کوڑن ہے خرد یا کینہ کوڈم نے
 بڑن خانن کرانی چھک پڑ فانی
 دوپس تمکو بادشاہن ناو کینہ چھے
 دوپس تمکو بادشاہن دنہ کس چھک
 و نکھ تے نتہ مار کھ، اڈ کینا پاسے
 باوہے پوز تہ ناو چھم نور اللہ خان
 پڑ یوڈے زابلہ ہم تے کالہ ہم پان
 پران الکا طمین الغیظ ساری
 میسے رکھ زاپہ تہ تن بخشہ گوناہ
 و لیکن چھے قسم تن ذاتہ سندے
 یہہنا سیتو ماڈے گز باڈے
 روڈہے ذکر فرزند سے کبوتر
 مڑکھ سے دیدہ تہ بابے کہ ہم ستر
 دیم ہم بابو پنہنے یار میاں
 اٹھے ماشوق امت راوڈم سے
 مہان چھک خانہ مے بادشاہی
 پوزے دن سپرین باو کینا چھے
 گز دھی کینہ ییتہ پاران دنہ کس
 جوانن نوڈانن کوڑنہ مے مے
 تے کینہ داتی مے یوڈے مار کھ
 وئے کینہ سپرین چھم آسان
 دپان چھے بار صاحب داد ساری
 مے یوڈے یار دیم چھم میناہ
 دتے ییمو بادشاہن گز تہ کوڈے
 اڈہم نا کاتہ تہ ضامن اجہ رائے

۱۷۷۰ء ۳۷ یم ترے شار تہ چھم چھاپی نو سخص منز
 ۱۷۷۱ء ۳۸ یم زشار چھم قلمی نو سخص منز ۶۷۰ یشار چھم چھاپی نو سخص منز
 ۱۷۷۲ء ۳۹ وودن تمکو نوڈانن (چھن) ۷۰ یشار چھم چھاپی نو سخص منز
 ۱۷۷۳ء ۴۰ یوڈو سے مار ہم تے کالہ ہم پان - وئے سپرین چھم امکان (چھن)
 ۱۷۷۴ء اول دوپس قسم چھم (چھن)

اول رہے نشہ مائیس گزشتہ دن تس
 یہ روٹ سے کو تو الٹن زور اذرا تھ
 سے کوئے زانہ کینہ کو لول تے لوب
 تیشہ او ستم تو قع سبتہ سو رم
 و نستم موج رو چھتس کہ لولے
 اچھن مینہ کاشہ پتم غا بڑا غفا
 و نستم کس زانہ چھم امت مینہ
 و نستم چھس نہ و چھن آفتابن
 و نستم واراہ دو پسن تمہو ماہ پھیر
 رٹے پتے نیر مار ہم مول چوئے
 سہیٹھا کو ماہ مائیس نشہ بیجا
 چہ سارے کھوئے مشکل عشق نزل
 کیا سس موج، کو تہم برہم کن تس
 چھنے لاجار کو تم مو کلن با تھ
 دودے پو تہر دو دے زانہ یعقوب
 سے ترا و تھ اس چانے و تہر دو رم
 پگاہ تہہ مار تم مئے، کتہہ ڈولے
 موہ یاہ بہتہم پو چھتس سیرا تھ
 شہتہ چھم ہال کو مت شرمہ تہہ
 دوں نیرا چانہ با تھہ بہ جوابن
 ہکا بو ماہ کن تر باگ نیر تھہ
 کریم مئے در شر تھہ ڈوئے نہ
 کران ادس والے کیاہ گوم اولہ
 مئے یا مئے مہر راس بوسے در ول

۱۲۸۴ شہ ۲۷ ۳۷ یم نہ ہار چھن چھاپی نہ سخن شہ
 ۴۷ و نستم تام پو تہر و تھتس نہ آفتابن (چھن)
 ۵۷ اہ ہار پتہ چھہ چھاپی نہ سخن یہ ہار بیکت
 و نستم پو تہر و تھتس نہ تار کن شہ
 ۶۷ رٹے پتے نیر مار ہم مول چوئے
 و نستم ہال و تھتس نہ کا تہر و تھتس
 ۷۷ کران ادس پانی پاس وادریغا (چھن)
 دوں نیرا چانہ با تھہ ماہ کن شہ
 کریم تہہ تر واک مول چوئے (چھن)
 دوں نیرا چانہ با تھہ در شہانہ (چھن)

اُٹھس کپٹھہ خٹہ پوت ہمتہ ڈاوتل
 گڈن کرتل بے لائین کوٹا اسس
 دوپس تمھو میں مارن چھے نہ آسان
 وزیر شہزاد پرتل کس اوس پاران
 اُٹس کینہ اوس مطلب کیکہ مانے
 یہ چھا دستور در شہر ولایت
 چھہ سسے یار ضامن آرتی یارس
 پکان گے ہر دو اندر شاہ یار
 نیپے کتھ بوزوں کو خارج ہمتہ
 بے چھسے یار ضامن آرتی رتس
 ترمو غم بر جھسے غم غار پیزی پاٹھو
 چھہ ساری کتھ تو بہتر دوساری
 وچھن بے چار بے کس یار پرتل
 ژلان تمھو پان پشمن دل جلاس
 ژمار کھ مے تھے ماری پان سلطان
 ہند کوٹ مہ گنڈران ژند تان
 یہ کتھ چرس کران اوس آپہ پائے
 پتھے پاٹھو چھا کران ژورس حاکم
 تھے بوکھا ناؤن پیٹھہ دارس
 بہ پیش اس میکہ اظہار
 ژ کو ہمتہ گوہم مہ ہمتہ
 تے ژ مے کھا ناؤن پیٹھہ دارس
 ژ روز قم ژند ساری وندہ پے پاٹھو
 شفقت آسہ یارس وندہ ساری

۱۱. تیجن (چھن) ۲۰ ٹکان تمھو (چھن)

۳۰ مے روٹ مے ژور باپتھہ نتہ مارن (ن ۱۲۸۴)

۴۰ ہون اوش اوس کران آپہ گراے (چھن)

۵۰ اسی باپتھہ یارس کران حمایتھہ (چھن) ۶۰ یہ شہر چھہ چھاپی نوٹس شہر

۷۰ یہ شہر چھن ۱۲۸۴ ژور۔ اہر پتہ چھہ چھاپی نوٹس شہر یم زشا بکھت

دوستام اُسو بار نو دست و کمر پکاہ نیتہ مارنے مے اسے بہادر

دین نالے تہ یارو زار بوزقم سوال چھہ پتہ مے کن دتھہ ژور دتھہ

جوان تم کو خاجہ زادوں میں سے
 بچھکے خدا میں راتس کو تو الے
 تہمس نیش یا ریا متھے مومہ کلون
 کھٹھتھ رکود پادشاہ در زیر وزن
 وزیر میں کیاہ چھے کوراء خرب تنے خاص
 چھہ تم کو ہے ناو بی بی لعل مر جان
 ونے کیاہ زونہ کھٹھتھ مے زیبا
 سوسہ دیشھتھ کوراء کلن جامہ پائے
 سہر تہس کیاہ چھہ شبہ ون مومہ خرب ناگ
 روتھس پیچھتھ کیاہ چھہ شبہ ون لعل کل
 روتھس پیچھتھ کیاہ چھہ زلف ن داغ
 گوہ لابس خال دیشھتھ بر جگر داغ
 سوسہ یود دے سوسہ پیچھتھ مژراوی
 زلف زنجیر مجھ چھس زلف قار

پنگاہ تہس واتناونس دادہ رتن
 چھہ میونے دوس راتس مے حوالے
 جوان خاجہ زادوں حال بوون
 یہ کیستھ ہا دون تم کو تی ادس بوز
 تہمس تے مے چھہ گومت پور اخلاص
 پچھس تہس پتہ گومت عالی حارن
 سوسہ دیشھتھ آر دل دز عشقہ نارے
 دلہم تہس چاہ باہل نیتہ ویر ناگ
 شوہ گھٹھ شہار زن در عہر من گل
 سوسہ دیشھتھ عاشقن چھہ جگر داغ
 بدن تہس شکہ بر کوہر کوہ پتہ باغ
 بغیرہ تہس ناوک لہ تر تراوی
 مے آسے کرائی کیاہ شکاے

۱۔ جوان خاجہ زادوں سپردون
 (چھن) (نہمیر) ۲۔ بلسد کور جامہ پائے (چھن)
 ۳۔ پیچھتھ شہار (چھن)
 ۴۔ پشار چھتھ چھاپی نہ سھس مژ
 ۵۔ پشار چھتھن ۱۲۸۴ مژ ۶۔ پشار چھتھن ۱۲۸۴ مژ

مرن بیچار خوش دودار ہرے
 بنے دیش سونے دیشم سے ساس
 چھس تس نشہ داتن نصف اتن
 گیم نوازہ تر تس کن چشمہ گمراہ
 چھسے یار ضامن دم تر فرستہ
 دوپس تمھو ضامن گزہ چھس موچو
 ودان تجھ داتل کو آ کر تے
 دوچھن سور سے نازنین اس ہوشہ دچشر
 سنو فریاد میرا ہے خدایا
 رکھ رکھ ملک کہو ہم کیا کردنگا
 ہمارا کیا کیا کیانے گی دل
 جوان مجھ پیٹے برقعہ تل تاہم
 تس دیشہ روے کھوٹن غصہ دوتن
 پہچہ تمھو شانہ سے پیٹہ تمھو تار
 خطا کینہ چھسے تھو دووہہ حال باد

شہیدن مہند مزاراہ پیہ برے
 ودان چھس اسو دوشوے راڈ تس
 چھ تھو مہو پاک پاٹھن پاک اتن
 تلاوت چھ کران اسو تا سحر گاہ
 پے تس دلبرس نش پیٹہ پیٹہ
 کھٹہ ڈراو تس پتے سلطان محمود
 کند لائین تے یارس نشہ وشتے
 ودان تس یارہ شہزے مایہ گچتر
 سجن پر کیا ہوا آج کیوں نہ آیا
 اسی کی خاطر آج میں مروتگا
 اسی کو چارہ مانگوں کار میل
 سپن بیدار کیا سنہ یارام
 جوان کامہ دلون جامہ دوتن
 زخاب ناز سا تھا گزہ پیہ بیدار
 مرن چھم بالو آخر کا کورامے

- ۱۰ اشار چھن چھاپی فہ سحن شہز ۲۷ پر ن (قن)
 ۱۱ چھم ضامن راتس دم سے فرصت (چھن)
 ۱۲ دوستن (چھن) ۵۷ لعل پر جان (چھن)
 ۱۳ یہ اشار چھن ۱۲۸۴ شہز ۷۷ جوان برقعہ تل تس مجھ پیٹہ تاہر چھن

تیرا کجہ تہبہ لے ہر گپہ بیدار
 سے لوسم ہشتمہ و چھان بیت کیا ہے
 یہ گیس چاہے دادے آد کا ہے
 فخر ختم دل تھے لایق ختم آئینہ سنگ
 جو ان عرصہ کو دس داوہ دم
 غنیمتہ دان چھٹے زندہ راتھا
 یہ مہمکھ مٹری راجہ بیچہ قرآن مجید
 کو رکھ تاپا بس آخہ ختم قرآن
 پڑکھ فاتح کو رکھ فریاد و زاری
 بیکہ مارن سے چھے آخہ غلا فاقہ
 عرصہ بیچہ چھے بیکہ میل و مارنے سے
 یہ یو دوسے تہہ ساتن باہم پان
 یہ یو دوسے دھے چوڑے ڈیشہ از دور
 یہ ڈیشہ کوٹھہ زان عرش اعلیٰ
 وزیر شہزاد کوہ احوال بوز یا مٹھہ

سچھاہ تہ زم دل کو آدس غار
 تھے کھوئے کیا ہ ڈیوٹھتھہ کوٹھہ میر
 تھے گنہ زم دن تارکھ سارہ غار ہے
 تھے کوکستور پانس فاختہ رنگ
 تھے مارن رختہ بیکہ دو ذرا غنہ روزم
 کرونا ختم قرآن بیچہ ساتھا
 و چھان اسواکھ اکر کن پیر ہر دہ
 دو شوے سوختہ دل اسو مٹھہ مٹھہ
 تھے تے تے اس پڑی پکھو دوسہ
 قیام نام دوسہ میل و سو ذات
 گنہ تھے کاٹھو سے بیچہ کھارنے
 یہ ڈیشہ دو کھن سے گنہ ساتن
 بلا گئے کاٹھو سے بیچہ ریشہ منہو
 یہ ڈیشہ زن بڈیشہ حق تعالا
 سپنوس تہ ساتن زن قیامتھہ

۱۷ خاطر (چھن) ۲۷ اچہ راٹھے (چھن)

۲۰ یہ کوٹھہ سے لایق ختم آئینہ سنگ (چھن)

۲۱ بیکہ تھے مارنے تھہ راٹھو دوسہ ۵ بیچہ (ن ۱۲۸۴)

۲۲ شہا بیچہ (ن ۱۲۸۴) ۷ ذات = زائہ وہ تھا دے سے (چھن)

یہ کیا مئے بود حقتم، حقوہ حقتم بر جگر داغ
 متو کر تم پتو لاکن حب آئی
 مئے کو تاج چون دور میر میکہ تراختہ
 سوہ ندریکہ کر مارن چاڈی لولن
 دوسے فرادہ ترود حقتم بر تپس آب
 دوسے جلوئے کس بو تر او حقن لال
 دوسے بو یوسفو لاگے زلیخا
 دوسے شیخو تپسے اے نو پیر محمد
 دوسے محمود کوٹ کوہم ایازو
 دوسے تپتہ پتہ چہ بکبل نالہ دون
 دوسے تپتہ پتہ چہ پو پیر شمسے میچہ
 دوسے بو ار زو لاگے ہینہ مال
 دوسے بو سیف اللہ ملک کو تو کو کہ
 دوسے بو مہر پیر کر حقن سمیر دول
 دوسے معیار دلدار و پیر ہینا
 مئے کو حقتم یا دیکس شر او سن ناگہ
 مئے ڈیئے پتہ کرے بو جان خدائی
 مئے کو ہم عشقہ نارسے پان زار پتہ
 گوہ ندر تر اوختہ ندر سن مندر دولن
 پیتم درشن پیتم شیرینہ درخاب
 پیتم دو بار کر ہو جھنگن سائل
 مئے نو کینہ تر مسافتا کر شہتہ
 پیتم ڈیئے بیتہ لاران کا ستم مول
 پیتم بکھنا بیٹہ پچھیرتہ پاکبازو
 مئے سوہ پتہ کند پو پتہ و حلالہ روا
 دزان یحیٰ پور نارسہ موہ جتہ
 پیتم ڈیئے خابو راتھا باو تم حال
 دوسے بو دول جال دوسہ نو باو تم کوہ
 کوہ بو زار جھنسن تپسے نارسہ مول
 میان بیت کہہ درشن دپھننا

۱ گوہ ندر تر اوختہ سوہ ندر وارادہ دولن (چھن)

۲ اوہ حقتم پر تپس آب (چھن) ۳ مئے چانے داہ کوٹ جگر س مول

(چھن) ۴ کوہ آکھ پچھیرتہ پاکبازو (چھن)

دھتا و پم ثورثا دچھن ۱۲۸۳ شز

دُنیتہ کس زانہ چم اُبت بُنیتہ حال
 دلتس ما غوصہ کبہ چم یار میونے
 قسم چم کبہ وادس میکہ بھیرتہ
 زاناہ چم بسور تہ لاگہ مردا
 کران اُسو پانہ دانی رقم لپس تہ وانی
 سو نیتہ بھول آفتابن تر دو پرتہ
 حقیقتہ پادشاہن بڑ پانے
 پورن نغلاہ کورن الحمد للہ
 چلتہ تمنا لکڑھن خرقہ تر دوون
 نقیبن لوسے خابجے ہم تنس ناد
 جرائس اُس پیمز نیشہ زولہ
 زاناہ اُسس قس شاپستہ دانا
 شینتہ چم نالی کوکت شرمہ شینتہ زال
 پوزے وُن یار کیاہ وونہ چار چمے
 بے نیرے خاصہ ماتم جاہم پیرتہ
 تر تھارنہ وچھتہ کبہ پانہ میر فردا
 قیامتر دومہ میلو پانہ وانی
 جرائن دودھل قس یار سشد گو
 سبھا شرمہ گوٹے سوے خانے
 چہ میانے وقتہ عاشق پاک واللہ
 اول سے ڈور، ایک مشکہ نوون
 تر کور نکھ پادشاہن ڈور پانہ یاد
 خیرین کور کوٹھ تمشہ شاپستہ
 چنا خوش صفتہ معشوق جاناہ

۱ پوزے وُن اصل کیاہ چم چار میونے (چھن) یہ شار چم چھاپی
 ۲ نمہ سخن ۱۲ شار بڑو تہ در پچ ۲ تر تھارنہ ان مار کس شرمہ میر فردا (چھن)
 کہ پانہ ٹھو = کبہ کٹو۔

۳ کران اُسو لودھی لپس تہ وانی قیامتر تان میلونہ پانہ وانی (چھن)

۴ لوکن (چھن) ۵ اول سے رات کے ڈور مشکہ نوون (چھن)

۶ رقبین (چھن) ۷ امہ شار بڑو تہ چم چھاپی نمہ سخن ۱۲ شار در پچ ۵

شین شوز یار سشدے اکھ جلاواہ جلاوَن بوزوَن کر اکھ اداواہ

تسندے کوٹھ تھوئس شائے کنے
 پر تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 دو تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 یوئے روٹ کوٹوان فندہ تھوئس
 تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 قیامتہ چھا پر کینہ کوٹے افسوس
 تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 چھا مقدور تھوئس تھوئس تھوئس
 پر کوٹے تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 نقیبس خارجہ تھوئس تھوئس تھوئس

گوٹھان تس یار سندے رخت تے
 گرہک کوٹ باوتم بر یار میاں
 لال ہر جانہ پیچہ گوٹ تھوئس
 وزیر ستر دھڑلے دھڑلے دھڑلے
 تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس

۱۷ دو تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 ۱۸ چھا پی نو تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 ۱۹ وزیر ستر راجہ کی تھوئس تھوئس تھوئس
 ۲۰ قیامتہ آہ نزدیک تھوئس تھوئس تھوئس
 (چھا پی نو تھوئس)

۲۱ مائے (ن ۱۲۸۴) ۶ کیا چھ اسہ دھن
 ۲۲ پر شار چھ تھوئس تھوئس تھوئس تھوئس
 ۲۳ پر یارسی کر یارسی پیش سلطان (چھن) ۱۷ خارجہ زادہ (چھن)

قصا سے پہلے کہ ہمارے چھٹے حاکم
و بعد اہل محکمہ و زمین کس چھ پر
دو پس تم کو بادشاہین روز بے غم
و چھ بویا سے پہلے یار چھا پور
نقبس ستمو پیرتھ کوٹ سنا گور
بجھس پہلے اہل قطراہ میر جو اس
سے و زمین یار میوئے قوم کوٹے
سے دو پیم واکر کر دس تھو پیر توئے
سے میوئے یار ضامن مار ما گوم
یہ چھ ضامن رائے تھو چھس بے
شہس نشس گور نیک تھو ایستاد
تہ پیرتھ واکر اوٹس یوک یار شاہ

ہر پیمانے گزری دم سستی ناظر
 چھٹے بوڑھو رات ایک واپس مارن
 بدل کا کاٹھ لگے ماسرتی منگم
 نہ تھا مے مال موہتے لال منظور
 دو دو کھس خاچہ زادس گز باڑو
 ودان اُس لیل کران اُسویا پی پائس
 اُسے ستر صندوق و خستہ کو نہ رہو
 دو پوس نیو نقیبین بار چوٹے
 ودان کو نالہ ودان مے کیا ہو گم
 شہس نش واپس وونے کیا کُن ہے
 مٹی شمشیر مسجھ دراو خاچہ زادوا
 مے ہارم تے مے غشم بے گونا پس

۱۰ اگر گزھیئے مال دولتہ سوز ناظر۔ گزھیئے خون تھو سہند چھس بہا ہر (چھن)
۱۱ و دھو دایوم و ذو کین کس چھ پرائن (چھن) اگر گزھیئے مال دولتہ تی تہنگم
۱۲ دیار (چھن) ۵۵ پشار چھن ۱۲۸۳ شریکیت۔
۱۳ و دھتھتہ کو تنبلیست بندر ہوشے مے و نتم خارج ہمتہ گرم کوئے (چھن)
۱۴ رقبس سوتو دیو یار چوئے (چھن)
۱۵ پشار چھن ۱۲۸۳ شریکیت۔
۱۶ دیار چھن چھاپن نو سکن شریکیت۔

۱ کوڑمکھ سرساختا چھتہ از دور
 ۲ چھتے بو بارے پیچھے یار چھاپور
 ۳ یمن دمن مہندہ مہندہ ڈیو تھہ خلقو
 ۴ وڈان اوس سور عالم شور کیساہ کو
 ۵ فقیر وڈو کو کیاہ گے زلیوڑے
 ۶ مہنٹس پیچھے تمکو دوپ بے نئے بے
 ۷ ونے کیاہ کوڑ تمکو تیرہ اکھ اکس پچھ
 ۸ ونے القصد سپن حکم سلطان
 ۹ کوڑمکھ استاد تانمہ کوٹھ تس کتھ
 ۱۰ جلاؤن گونہ گندہ کس رز سستی
 ۱۱ خودایا بے گمناہ چھس بند چوئے
 ۱۲ لوڈمکھ بے چارہ کا بھٹس شکارا
 ۱۳ کلم گمشاد شکستہ موریشان
 ۱۴ وچھن ناچار گومت کاٹھے پیچھ
 ۱۵ سید پوش اوسو ماتم جامہ گندہ
 ۱۶ اٹھن دمن مائز لا بکھتہ سہ چشمن
 ۱۷ اٹھس کتھتہ نیز کر تلی اس نالی
 ۱۸ گرس اس زوہ سستین دوہ ناؤن
 ۱۹ چھتے بو بارے پیچھے یار چھاپور
 ۲۰ وڈان اوس سور عالم شور کیساہ کو
 ۲۱ مہنٹس پیچھے تمکو دوپ بے نئے بے
 ۲۲ نننے چھتے دوستن منز روزہ منز
 ۲۳ چھ اچر زور میوئے نور اللہ خان
 ۲۴ جرائن دار ڈیشٹہ بارواہ دیت
 ۲۵ جرائن نالہ دنی فریاد کستہ
 ۲۶ کوڑمکھ کیاہ پتھ کھتم کوڑوئے
 ۲۷ مکو منز دراو اکھ نندہ یون سوارا
 ۲۸ وڈان تس یار سندیے حال دیشا
 ۲۹ کرے نا شمعے پچھ پونیرا گتھ
 ۳۰ دیان تہہ داؤتہ کوفار ڈھنڈہ
 ۳۱ سوس تل غرق کا مہر دھ پاشترن
 ۳۲ کمان بردوش ترکش کوڑہر خالی
 ۳۳ خرید اس پنن ویدار داؤن

۱۰۱۲ شار چھتے چھاپی فہنٹس منز ۲۰۰ شار تہ چھتے چھاپی نو سچس منز۔

۳۰ تہ پچھے چھتے روزہ یارن پاشترے کتھ (چھن)

۴۰ سپن القصد کوٹاہ حکم سلطان (چھن) ۵۰ کوکھ ڈیشٹہ (چھن)

۶۰ جاس گونہ گندہ کس رز سستی (چھن) ۷۰ وچھن تس یار سندیے حال جلاؤن

(چھن)

وزیر اوس بادشاہس برونچھ کئے
 دوشیس تمکو پادشاہم چھنہ خبر
 پیرس لاہتھ سہٹھا دیوانہ کرن
 برچھنہ ان پین دمن مانہ کیاہ تم
 چھے ماشوق اوسند چھنہ زدن
 گرس پیٹھ حالہ اکہ چھے ٹھالہ نوا
 چھ اوسے کن برمیوت سورعالم
 بیکان تمکو پادشاہن دوپ پیرس
 نظر کرچھا دھچان یم دور دوس
 نظر کر کور چانی جاہر دتھ چاک
 وزیر د پھتہ دھہ فرکیاہ پتھہ چھہ تہر
 چھسے بوگو برمیج چھک کوہوئے
 وزیر د پھتہ یہ ماوسے وٹانے
 چھے ڈرامتر نازنپنا پردہ ہیر
 بہ شمع روپے غمہ پردانہ کرنہ
 یہ ڈپشٹھ بیقران روٹن آرام
 توے تل کاٹھ پیٹھ سر نوجوانن
 موتیس بازس منز ڈالہ دیوان
 یہ چھے از یار دادے ہستہ یہ ماتم
 دلس رکھ پتھہ گزہی فاش سپر
 سے روتے دھہ دوسے ازراحتہ ڈور
 جواس پتھہ چھسے لیکن عاشق پاک
 غنیمتھہ دان یودوسے اسہ تقدیر
 پین دھن دھہ فرکیاہ پتھہ دپے

۱۰ یا چھے تے وٹے (چھن)

۱۱ وزیرن دوشیس شاک (چھن) ۱۲ یہ شار چھنہ چھاپی نوہ سنس منز

۱۳ توے ماداپ پیٹھ تل سر جوائن (چھن)

۱۴ یہ شار تہ چھنہ چھاپی نوہ سنس منز

۱۵ یہ شار چھہ چھاپی نوہ سنس منز غلط پاٹھو لیکھت

۱۶ کھٹتھہ تمکو (چھن)

۱۷ یسے چھے کور چانی وار دتھ چاک (ن ۱۷۸۳)

۱۸ یہ شار چھنہ ۱۷۸۳ منز ۹ گوہر میج = ۹ گوہر مول (چھن)

و دیرن تو به دوینس چمن بر ارضی
 جهان از دار دو لکھ شاد سپین
 کوئس تم کو بادشاہن پانہ شاہاش
 زئے دھن ختم آب صبرک عشق نارس
 زئے کر ختم پاکب ازی بر تداوت
 بجھے بومول جھی ہم ٹوٹھ فرزند
 تہ کو زتھ شاد سپن لال مر جان
 خلعتہ تم کو لال دھن شاد سپن
 دران دشت عاشقن دزن و جھل
 دھن تم کو عاشقن عاشق نالے
 یحیی اسی عاشق و عاشق پیش
 اریکھ تھار تھتہ تہ دانا مفتو قاضی
 سیٹھا تھی رختہ جامہ تنہ پیرن
 زرن بہتر کو تھتہ نو سپر خرو فاش
 تہے از داتو تھتہ نشہ یار سن
 و جھک دھو ذی پاکب ازی ہنر خلاوت
 دیر پیرن کو بر ہندے جھک خاوت
 پری زن غاب سپن پاک دانا
 پورن الحمد للہ صابیس کرن
 و جھان تم مت پٹھن لکھ اکرن
 کران اسی سپہ دستے بر گلاے
 یحیی اسی شاہ عادل صابرین

مرزا ان مرکب بر جان محمود
 کہ گفت این قصہ سلطان محمود

۱۔ سوسہ برتہ بودانا (چھ) ۲۔ جوان تم کو کاٹھ دولہ شاد کوئرن
 ۳۔ سیٹھا شامہ تہ پوہ شاہ پیرن (چھ) ۴۔ سپرے فاش (چھ)
 ۵۔ یہ شار چھنہ چھاپی فوہ سخن منز ۵۔ تہ کہتو عاشقا ز میر تداوت (چھ)
 ۶۔ لال مر جانہ ہنر (چھ) ۷۔ یہ شار چھنہ ن ۱۲۸۴ منز۔ ۸۔
 یہ شار چھنہ چھاپی فوہ سخن منز ۹۔ ہران اوس اوش تہن دوزن بر گلا
 (چھ)

پہلی تامل

دپہ موسیٰ یک شبانی را براہ
کوہی گفت اے کریم دلے اللہ

نالہ دیوان اوس دیان یا جلیل	ڈیو ٹھٹھ موسیٰ اکھ پوٹا برہیل
زار و نان اوس دیان یا احمد	ڈیو ٹھٹھ موسیٰ اکھ پوٹا داکو لد
اوس دیان بار صا بوچھک کتے	ڈیو ڈالہ اوش اوس تراوان بیچھ ڈتے
پادو لگیو زار میانی بور تم	داکو لد اوس ڈیو دان دھمبدم
دپہ چانے زوڑ لوگم کرون تے	مول موجی ساو کوٹھے کروں تے

۱۔ دپہ موسیٰ یک شبانے برہیل (قن)

۲۔ مقبول امرتسری چھ پٹن پٹلو نامہ پچھ کتو شور و کران :

چھٹے و نان پانے جناب مولوی	روز دما بوز اندر مشنوی
کوہی گفت اے خداوند اللہ	دپہ موسیٰ یک شبانے را براہ
نوکری شرف صہ چائی نوکری	کتھہ شے پچھک تہ بہ کسے چاکری
ناہیناہ بوسہ کرہے روپے	شاہ کچھ موسیٰ غنیر پوپے
اوس دیان کتہ زھار کتہ یا صہ (قن)	۳۔ پٹل تہ وانی اوس کزان کوڈو
۴۔ پٹہ پٹہ اوش تراوان داہ تے (قن)	۵۔ قادرا پروردگار بور تم (قن)
۶۔ پٹہ پٹہ مروجہ نمہ سٹن شز	

بار غم دا دینڈے وندے جسم جان
 بار صابو دا تو دیندار مے
 بار صابو سرے وندے پا دینے
 بار صابو کتے لبھتے خلیہ وخت
 ڈیشہ مہتے چون چکر آسہ ما
 نہہ تے نہ نہ چا نہ پڑھنے راہم
 ہوئے تے نہ ہاؤل روچھ مے چانے ماہ
 مار موت چھم چون عرضہ بورتم
 جد کوہ عقلم دود وائے در دلو
 بُرختہ در عقلم لوہ تیراہ وئے کس
 پیٹو بہہ ہتم زہوم پچہ درشن دتا مو
 عشق تیرے لوے تھو لوہ چھوک
 پامہ کاسم جامہ و لہ یو کامہ کو
 داد چانے اندر اندر سی سور گوم
 شانہ بڈیو شانہ کریو کو کلن

مول ماجھی کور کور پے نہ تے جان
 مہنہ مہنہ تہ گونڈ تم نار مے
 دتہ درشن رہا متہ تھو تم لا دے
 ڈیشہ مہتے دھون اچھن منزل لہ وخت
 طوف کرے خون جانش کاسہ ما
 کھین تے چہن تر اوخت تھو تے مے گوم
 تپے پتا مو تپے کھتا مو بو لے
 کتہ پڑاے ریشہ سا تھاہ روز تم
 کور ڈول ہم کتہ ڈھا تہ تہا تہو
 عاہ رستیو پار کرے عقلم جگر مے
 تاب چھنو خاؤ راہقا پتا مو
 سور چھو اوہ کر یو ٹوہ کر ٹوہ کر
 داد چانے سور بلہ یو کامہ کو
 داد چانے عشق پاتھن دور پیوم
 داد چانے سور سپدان عاقلن

۱۔ پتہ شار چھنہ مروج نہ سھن شرن

۲۔ مہر توڑم نہ فک (ماجھی)

۳۔ پاتھن = ۶

داد چانے عشق تہو لہ دور گوم (قن)

شانہ بڈیوشانہ کر یو کوکلن
 دشتہ کتر چھک ورتے دتر موچانہ پوت
 یار میاں آبلہ پیٹھ پڑا یو
 یار میاں یو کوٹ گومہ یاد دو
 یار میاں یو لولہ نائے زولہ حق
 یار میاں یو پار یو لکھ یو ناوے سے
 یار میاں یو سر بہ وند یو یاد نے
 یاد پار ۵ کور حق یار و وہ لو
 داد چپانے منتر تہ منتر گے نیرو یو
 نپہ وورے چھک سوہے زیر پے
 حبابہ چھک ہے کام دیو کام کو
 داد چپانے سور سپدان عاقلن
 فندہ کو حق وند فموجا پانہ پوت
 زاک مہتھ تے زاکو دانجے یار یو
 اندر زولہ حق گومہ ادر جن یاد دو
 عشقہ دادے شن شراوینہ کو حق
 چاند دادے زو مے لوگم داد سے
 راورو م چانہ پڑھ سور آد نے
 عاقل رستے ہائے دلدارو وہ لو
 داد چپانے جنگن منتر پھیر یو
 وند وادہ ورتہ زولہ حق ہائے
 نامہ لکھ یو یاد چپانے ہاچھو

اے فدائے تو ہمہ بڑھائے من

وے بیادت ہے ہے وہمہاے من

گر ترا ہمارے آید بہ پیش

من ترا غمخوار با شتم بھیجی پیش

عایدہ شار چھنہ مروجہ فہ حق منتر ۲۷ دو ۶

۳ چاند دیوے سور روم آد نے (قن)

۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

۱۱ مولوی سند پشار چھنہ مقبول امرتسری تہ لکھت۔

تھو تے نیباہ اپنے ہے بو دود تے گھو
بار صا بو میون ہو کس دود پو
بو چھ لک یو نہیہ تے ما پر کھیا وھو
تیش لک یو گہ دودا چا وھو
رنبہ پو ہنڈ تے مونگر مار یو
خاصہ جامن تار سونہ چے تار یو
ساسہ بڑے خاوند نیامر کھیا وھو
تیر لک یو کھو نہ تل بڑا وھو
نہیہ تے ما پر جھم سے چانے ماوے
ڈپے کھتا موڈے چتا موڈے

جامہ ہایت دوزم پیش ہایت کشم

شریشیت آدم اے محشم

ہم پیرو ناہا کے رو غنیں

خمر جغرات اے نا زمین

نہ وار یو صلیو ہو را کچہ بو
پونہ گئی یو کھو سستین ملے بو
دشہ پانے مل بہ کھورن کاسہ بو
جنت گنتہ بھتہ بھتہ بردار آسہ بو
کتہ آسان چھک بے شتی رونہ ما
چھے سے ارمان چون فرمان بوڑا
مشک غنہ منجہ پانن کو کلن
چاند الفیہ چھنہ عاشق موکلن

عادت تے زامن نان روغن چاویہتہ
تیش لک یو قند شربتہ چاویہتہ (ق)
مقبول امر تسری چھ لیکھان ہ
ساتھ ساتے ذمہ ہمہ ما چون غم
در پو کینو پاشوے کر ہے دمبدم
تلی کھورن وندہ ہے پنہو اولاد تے
تھنے سستی نرم کر ہے پاد تے
آلوے رادس تے پادن پان تے
ہر تے زھاوول کرے قوربان تے
بوسہ کر یو تو سہ ولے یو زانوے
جامہ سو یو نچہ سستین اوے

زین غلط بیہودے گفت آن شبان

گفت موسے بار کوئی اے فلاں

گفت با آن کس کہ مارا آفری

ایں زمین و جرح زود آمد پد پد

تس دپان چھس بوئیتمی وود پدوشا

عرش عمرسی پادوشی کوڑ تس دو پیم

تس دپان چھس پادوشی کوڑ آسمان

تس دپان چھس یس چھ جہا بخت تے

تس دپان چھس یس کوڑم لپار تے

گو لئس تمکو زولئس وولئس مد

گفت موسیٰ ہاے خیرہ سر شدی

غود مسلمان ناشدہ کافر شدی

گر نہ بندی زین سخن تو خلق را

آتشے آید بسوزد خلق را

دو پس دس ہاے پہلیو می دیپ

ہاے پہلیو پی دین فرزدو

کھیاوین کس ناوین کس چاچین

ہاے پہلیو بوڑ تو تہندے جفا

نے پر مار نہ تس فرزند و زن

نہیہ کان دقتہ حقہ دولن پوہے

نہیہ کان دقتہ حقہ دولن پوہے

گفت اے موسیٰ دامنِ دوستی
و ز پشیمانی تو بچانم سوختی
جامہ را بدرید و آہے کرد تفت
مر نہیاد اندر بیابانے و رفت

چاک دہتہ خاکھا موئن ہیکہ بوئے پاک ذاتس کیا ونے کو زخم سنے
کھینول تراوختہ دور تام ترول پوئے نالہ دیوان راختہ دور کوئل پوئے
ییلہ پوئے کھینول تراوختہ ذراوتے تیلو کلیمسن تو پوئے آد تے

دوئے آمد سوئے موسیٰ از خدا
بندہ مارا ز ما کردی خدا
تو برائے وصل کردن آمدی
نے برائے فصل کردن آمدی

یا موسیٰ آکھ یار می لائے بکنہ آہم بالہ یارس زائے
یا موسیٰ کینتہ بہ کوڑتہ کار تے زبہ جدا کو کوڑتہ دلدار تے
عشقہ پیوچ عاشقن میانین خبر داد کو لہے زانہ کیتہ زیر و زبر

در حق او مدح در حق تو ذم

در حق او تشہد در حق تو سم

در حق او نور در حق تو نار

در حق او باغ در حق تو خار

ما درون را سنگیم و قال را

ما درون را بسنگیم و حال را

یا موسیٰ وہ ذی لوہم فوسے مقام تازیانے چاندیے دو تفس بجام

تازیانہ بزر دی اسپم بگشت

گنبد گرداں ز گردوں در گذشت

عشق تازیانی لائے حکم کر سے فنا کوس دایم حاصل آم حاصل ربنا
کوس فانی چھینے خبر چھین کتے آزیں بر آزیں بوئے نے ڈھنڈے تے

محرم ناسوت تو لاموت باد

آزیں بردست و پاؤ روٹ باد

نثار باش اے عشق خوش سولے ما اے طیب جملہ علت ہائے ما

اے دوائے غوت و ناموس ما دی تو افلاطون و جالینوس ما

جسم خاک از عشق بر افلاک شد کوہ در رقص آمد و چالاک شد

عشق جان طور آمد عاشقا

طور مست و خرموسی صنفقا

عشق سیتی رقص کران کوہ طور عشق سیتی دوت موسیٰ در حنفو

عشق سیتی آسمان چھے دربر عشق سیتی چھے ز پنے پیوٹھ نھرہ

عشق چھے آتش چھے ز الان خوشک تر عشق چھے طورس کران زیروزہ

عشق چھے دیوانہ کران عاقل عشق چھے رڈ نعمتقا صاحبان

عشق سیتی دور کران آسمان عشق سیتی تو تازے کو جہان

عشق چھے اُپینہ نور نعمہ دا عشق چھے اُخر ظمان ازما سوا

یا الہی بخشتم عشقن مرے

نار عشقینہ کرت کالا بو دزے

آسہ ہکھنے آسہ ہنے کائہہ تر چیز
 اتفاقن شبہ آکے آں جناب
 خاصہ خادم آسن ہیرل پام تام
 پاد کوڑ مکھ دیو کر ہم بستگی
 بندہ بیزار بندہ بندہ سنگدش
 کو شوئی مکھ کچھہ مشرقہ امتی
 نہیغ شبہ پاس آؤ ٹوٹھ چھم
 ڈاچہ تراؤتھ راوڑوٹھ نہیغ شبہ
 نار زاعنے سار امت عام و خاص
 بوڑ امت پرورن یا سچہ خبر
 دودھ صخابو آتہ صبحس ڈھانے
 پرچہ مکاش داتر تم بعد نماز
 اہل بیتوئے ملک یا ربنا

روز و شب بیدار روزن چھک عز
 اوس شوئی امت لوئیست برزش خا
 یا محمد صا جین رنے سلام
 کی رنے کوڑ عقم کو آیتھہ شدگی
 آؤ ہشار بندہ پز یا شوہ نگش
 امتی چھی دوزخس شریعتی
 تہہ وقتے ییوکیہ موٹھم تیس دیشم
 خاصہ وقتے امتس کوڑ ہنے غصہ
 کائہہ تر اکھا سپنی نووہ زغلا
 حجر نشے نالہ دوان کو نیر
 ایشے کئے موٹھہ دن لگو مارنے
 کوٹ سناگو لامکانک شہباز
 کائہہ ہند گرے کے پنے تم کوٹ سنا

۱۔ ایشہ چھنے قلمی نوٹھ ۲۔ نوٹھ سچہ ہجور منز روز و شب بیدار روزن چھک عز
 (ن ۱۱۲۳) ۲۔ خاصہ خاھے آس (چھن) ۱۲۷۴ یم زشار چھ قلمی
 نوٹھ ۲۰۱۔ نوٹھ سچہ ہجور منزے بیت درج ۵۵ راوڑوٹھ امتی (چھن)
 ۶۔ چھاپی نوٹھس منز چھنے پز زشار درج ۷۱ بوڑ صخابو (چھن۔ ن ۲)
 یا ربنا آئے ن ۱۲۳۔

آہ لادان گر ڈھا رکھ عایشہ
 عایشہ دود باکھ تراون الفراق
 چھنہ فتوانتہ ڈھارنیر
 اوس شوکتیہ کوکھ پادا جبریل
 کیا ز شوکتیہ کوکھ شریعت امتی
 یام بڑکھ تام نیرتہ گئے نیر
 بوز یارو لکھ دے بارو سحطہ
 ذرا پے ڈھارن خون دل لادان ہم
 اے پہلیو کیشہ تہ مامولوم چھ
 پہلیو یار کو یارن خبدا
 پہلیو مے چھ تیختہ عالی نشان
 پہلیو سون حضرت نشد بون
 تم پہلیو یا مٹھ محمد بوز ناو
 چھس بے پھیران جنگل نر کوہ کوہ
 سون سردار اوس آسان شے نیشے
 چھم مے امت لول وادہ اشتیاق
 ویتہ وچھان پتہ پتے نیر
 یا محمد چھ دپان رونل جیل
 امتی چھی دوزخس نر پیستی
 غمہ سستین آدم چھنہ کیشہ نیر
 کین سناکتہ جاپے گئے امت پناہ
 ویتہ سکاٹک اکھ پولاہ پتہ دماہ
 کتہ اوسکھ ویتہ ما کاشہ مٹھ کٹھ
 عاشق حق خالصہ ماشوقے غمہ دا
 پاپے بدس اوپر ڈروٹ چھ سانبان
 کتہ کھ کھن مٹھ کھنن اوسو چھون
 لاد بوز مٹھ لولہ مٹھ سستو سستو گرہ او
 شور بوزان از مے واکم ذور دوس

آہ لادان گر ڈھا رکھ عایشہ (ن ۲) ساری سمجھتہ آپ ڈھا رکھ عایشہ

(ن ۱) ۲ پتہ پتے ویتہ وچھن پھیرا (ن ۱)

آہ لادان (ن ۱)

اوپر لوگ (چھن) ۲ مٹھ کھنن اوسو مامولوم (ن ۳)

لکھ دے بارو سحطہ (ن ۱) ۲ دو کھکھ پہلی چھس بے پھیران کتہ بکوہ (ن ۳)

بُوڑ یارو جبارو ترو و کھین
 کئی شاکس کس دود پیومت لایون
 بلیو کر ساقا کل کر بخت تھا ویدم کن
 گر پے بُوڑ بخت سپیند کوم بریا بخت
 لیل کران تمو نوح چھن دیتتی
 اوکس کران اُمتی یا اُمتی
 بُوڑ یارو یام پیلش نیش نیب
 زون تمو آسہ سونے دلغریب
 دات کر کھس پیچھو مچھک غادر شریف
 غارس اندر اوس سردار لطیف
 سر بون کن اوس دایبخت لایون
 بارھا جیس پار پندرو پیل کرا
 اوس پیشو کرمن کران خون جگر
 یا الہی میون فریاد بوز تم
 یا الہی از کرم برمن بگر
 اوس دوان نالو دوان یا الہ
 میاں اُتر بارو گوناہ خشم
 دایبخت یارو یار اندر غارتنگ
 غم سے کاستم اُمتن خشم کوناہ
 دود صدیقن یا امام المرسلین
 صا جیس سیتو گاہ بر صلح گاہ جنگ
 مرہ وندے تھوڈ تلمم مر از زمین

۱۔ کیا کس کس دود (چھن) ۲۔ سپنم بریویان تن (چھن ۱۱۲۳)

۳۔ اوس کران اُمتی یا اُمتی (ن ۳)

۴۔ تپ پیلش نیش نیب (ن ۳)

۵۔ کر چھ کبخت اوس سردارک لایون (ن ۳) کلہ بون کن (ن ۱۱۲۳)

۶۔ پشار چھن چھاپی نوہ سمنس شز سلوان (ن ۱۱۲۳)

۷۔ پشار چھن چھاپی نوہ سمنس شز گاہ صلح تے گاہ جنگ (چھن)

۹۔ یا امام المتقین (نوہ ۲)

۱۰۔ آسہ لاکھن جال نازین (ن ۳)

یا محمد چون چھس نایار غار
 چھم یہ کینترھا کورمتن راہ غدا
 کوئے بخشی بار صاحب امتس
 پیوس پادن پیچھے پرن عمر خطاب
 چھم یہ کینترھاتی کرے راہ غدا
 آس نامتھ خاصہ عثمان غنی
 آئے آئے سو برے رزان خاص
 چانہ اُمڑ پیچھے مئے خشم بزم
 مرتبہ نہ ڈراو علی مرتضیٰ
 چانہ اُمڑ پیچھے مئے خشم بزم
 کوئے بخشی بار صاحب امتس
 مال دولتھ لال منگتم یار سؤل
 پھیرو دانش توئے آسو ڈپرو وا تو
 نو سو واراہ چون دہاراہ کرو
 تو پئے دہاپہ اصحاب کبار
 تو دھوپنکھ ہمتس جھوڑ جبا
 چھس بے پروان چھنے دیوان سون
 سور سواہ برتھ امتس کورے فدا
 یاری لگے ہوسے ساری عالی ہمتس
 امتس پیچھے بخشی مئے عدلک آب
 سور سواہ برتھ امتس کورے فدا
 یا محمد کو جھوڑ ہم رو شینے
 ہمتی عظمت جو تہیکے پیچھے ہمتس
 چشمہ وندے مئے تلچھ تھوڑ روز تم
 کا بزن سہو جگ کرنس جھان
 چشمہ وندے مئے تلچھ تھوڑ روز تم
 ساری سمیتھ یاری لگے ہوسے ہمتس
 منہ گزنہ حکم یار سؤل اللہ ملول
 زار بوزو یار گاہیتو آہ کا تو
 منہ وندے تو شہ اسو ساری مرو
 یا محمد اسو تر کرے سرشار
 حق تالا جاپ اٹھ دی فوج را

۱۔ سور سمیتھ (چھن) ۲۔ بہ شار چھنے چھاپی نوہمتس پون ۲ شز۔
 ۳۔ کیا (ن ۲ چھاپی نوہمتس) ۴۔ سرے وندے کل تلچھ روز تم
 (ن ۱) (ن ۲) ۵۔ آہ سمیتھ ساری اصحاب کبار (ن ۲)

مَہ دُپُتو اُس کُرو روز و نماز
 مَہ تھیکو تو اُس کُرو حاصلِ ثواب
 مَہ مَوسو تو پانہ پنہو بندگی
 مانہ بشارتہ آسہ ایشک عارضی
 کی جھ بے پروا غمہ اے پاکذات
 نادوہ میدان مئے چھ کران باوہ مید
 صابر و ایوب و یونس ذکر یا
 خواہ بشارتہ یوسف علیہ السلام
 چھم محمد ناد مسکین و فقیر
 سارے بروٹھہ پاد کوڑن میون نور
 آئے لولاک سوزم صاحبین
 زولہ کئیم و جھتہ بنتوہ آم کیا
 چھس بے کھوڑان و دنا دہم مئے تے

تو نشے چھو صاحب بے نیاز
 تو یہ کمر تو کر ما قبر و عذاب
 بندگی نو یار چھو شرمندگی
 آئے ہشار بند شبا شوگنس
 انبیا چھن دودا متودوہ تہ راتھ
 باوہ میدان مئے چھ کران باوہ مید
 نوالہ نادر دادر زحمت تہ پلا
 چھوہ کھار تھہ مہہ بند سپ غلام
 عاجز و بے چار مسکین و صغیر
 میانہ نورے اوس توراہ و زبور
 مرد و مردار کورنس مرسلن
 تیوت و دودم یوت مت چھم نہ زہ
 غمہ ستین چھس بے کولمت امہ شے

۱ پ شار چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت ۲ عتاب (۲۰)

۳ پ شار چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت .

۴ پ شار چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت . ۵ چاہہ کھار تھہ مہہ اگ کئند بو غلام .

۶ چھس محمد پانہ مسکین و فقیر رہنا مئے خلق و بشیر و نذیر (۲۱)

۷ بروٹھہ سارن پاد کوڑن میون نور

میانہ ناریف اوس توراہ و زبور (۲۰) (ن مہو)

یا محمدؐ اودے دے تو کیا چھ جان
 بہم خدہ دا بزنس چھ یز ثواب
 مئے وڈی تو مئے تے میاں نس دس
 لاکھ ہشت ہون بے جا گے ہمہ
 فاطمہؑ سوتو پانس نور عین
 داتے وئے فاطمہؑ کیا ہر او باک
 چاند دودھ سوتو صبحن گوم شام
 یا محمدؐ یا امام الانبیاء
 میاں بابو سون کیتہ چھ طال
 توپ دوس پانس لے میاں فاطمہؑ
 بینہ بوزم تنہ چھس گریاہ کرن
 جبریلؑ دن دول غم آئے عتاب
 بینہ بوزم تنہ چھس گریاہ کرن
 سجدہ کرے تو سوتے رب العالمین
 بے نیاز من اسو کرو فریادو آہ
 دود اماموؑ یا امام المرسلین
 توپ دوس نکھ راتھ دود اسود دان
 دود من ہشت دوسا چھ مستجاب
 سارے سمجھتہ دار وکی تو صاحبس
 آپ زھار کھنیک حضرت فاطمہؑ
 شاہ حسن بیچہ امام حسین
 بابو صابو اسہ ترا جوتہ کیا زاکھ
 زون دود من ہشت دوسا چھ مستجاب
 اوسہ ہم ترے صبر کران از بلا
 دودے ترے روٹ غم کو باچھ دنتہ
 یاد گئیم امتس نادادہ دے
 ذالہ غم ما امتس تم کیاہ کرن
 یا محمدؐ امتس کر موی عذاب
 ذالہ غم ما امتس تم کیاہ کرن
 سر رہہ ہینہ دیکہ حقو تو بر زمین
 بخشنا وون امتس سارے گویاہ
 اسہ لا دکھت جہاں نازنین

۱۔ زون دود من ہشت دوسا چھ مستجاب (۲)

۲۔ پشار چھن ۲ تن ۱۱۲۳ منزے یوت ۲ پشار چھن ۲ منزے۔
 ۳۔ پشار چھن ۲ تن ۱۱۲۳ منزے یوت ۲ پشار چھن ۲ منزے یوت۔

باب صابو دوزخن پند غم میر
 دوزخ ناون گر کر پستو عرش عظیم
 بے نیازن اُسو کران فریاد آه
 دوزخس فاطمن باب صابو دوزخس
 ترین جھن جی شاه حسن حسین
 فاطمو توتام سر تقود نوتے
 فاطمن و جھ استقامت گر کر و
 دوزخ امانو فاطمس ستر دوزخ زار
 یا الہی چھک تر ستار العیوب
 یا الہی سانبہ کر یک کر تے پاس
 شور ملکھ پڑو دوزخ زور سان
 ذات پاکن سوز جبریل امین
 جبریلین پانہ حضرت تقود نوتے
 بر سہ کوڑنس یا محمد غمہ تراو
 انشاء اللہ اُسو جھ تھتہ نارن سیر
 آتش سترین تر جھو دن نار جھیم
 بخش ناون امتس ساری گناہ
 موہ کلاوے امتک تر دوزخ جھ
 موہ کلاون چانی امتھ جھین
 یا تر بخشیم پانہ پترس نوتے
 نور دیدن ستر کوڑن اتھ داس
 امتین مغفرت کر با غفار
 فاش میر کر چھک تر غفار الذنوب
 خاصہ امتھ کر تے از دوزخ خلا
 عرش و کرسی اوس ودان آسمان
 یا محمد روے تقود نوتے از زمین
 آتش سترین روے مبارک جھو نوتے
 دوزخین نور دیدن روے باو

۱۰ ترین جھن اصحاب بیتہ حسن و حسین۔

۱۱ یہ شار تر جھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت و ۱۱۲۳ شتان آستان (۲۱)

۱۲ روے تقود نوتے یا شفیع المذنبین (۲۱)

۱۵ یہ شار تر جھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت۔

رگِ کریم پر حضرت فاطمہؑ کو قہقہوں
 غمِ عمیق کر عیشِ شوہرِ نرسے یا غمِ بیری
 شاد سپین ساری اصحاب و غلام
 یارو لگے موائے ساری سمیٹے سرورے
 یا رسول اللہ علیک السلام
 غمِ ڈولے از ساجد امت پرورے
 یا محمدؐ میں نے آسکھ پُشت بان
 کیا ہ چھ غمِ تنہا از عذابِ آں جہاں
 یا محمدؐ چھ شفاعت دستگاہ
 بخشاؤ مسکین محمدؐ دس گوناہ

۱۔ یہ شار تہ چھ ن ۲ منزے پوت۔

۲۔ یہ شار تہ چھ ن ۲ تہ ن ۱۱۴۳ منزے پوت۔

اکھ حدیث

روز واضح بوز حدیث عربی
دوہہ اکہ حضرت اسوداظیانہ پرا
لوٹھ زو بیلو تس گزھان چھ ازب
سامہ رتے فار گزھان فاصہ نور
سزانہ گوریلو

دوپ حضرت عایشہ نور مودسی
کیاہ چھ موروس سخت احوال بان
چھو کہ لد تن چھس سپان من من
سز سزانہ تس کران چھ سزانہ گور

سزانہ گور یو سزانہ کر تم استے
دوہہ زو بیلو سزانہ مل گور موزہ شرے
سزانہ کر تھ یو دلان چھی کفن
چھو سہ دیان آشنا دو وہ پرو
مستہ کر کو تو میون بڑی تو زار پار
مستہ کر کو تو میون بڑی تو زار پار
اکھ پانس شرین بانن بیہ کر س

چھو کہ لد تن چھم گاپر خستے
سزانہ تختس پیچھ کوو بودے
کیاہ چھ دیان وار اکھ کن تھاو
چھو سوالاہ دوس دارو حاضرو
مستہ نی تو م یکہ یکہ سان در مزار
چھم تمنا دیوہ بیہ نظر راہ
چھس دیان پوت پھینک دسترس

یا محمد چھس بڑ محمد اکھ غلام
خاۓ دارو بیہ بوی نو قہمہ سلام

نظم

- ۱- تمثیل آدم
- ۲- پوئیسر نامہ
- ۳- کلچر پان وندہ ...
- ۴- شاہ سلطان لکھنؤ
- ۵- رب اغفر لی ...
- ۶- لکھنؤ کے متاثرہ یارو ...
- ۷- زان و غیاث او یلا
- ۸- مدونہ عشق چانے
- ۹- پشور نامہ

تمثیل آدم

رہند چھک زئید کتھ آبس سستو	تمثیل آدم پڑھوم جہا بس
ارہٹ پھیری طنا بو سستو	فیکہ پشیز زئلم ذکرے دولابس
رہند چھک زئید کتھ آبس سستو	موگرزہ فاجل خوشہ تہ فابس
دوپ نم دل گند قلابس سستو	قصیک مانے پڑھوم قصا بس
رہند چھک زئید کتھ آبس سستو	دند دہمیتی مزاکتہ کبابس
گویشد گو یاکت ابو سستو	جویشد جو یا طالب طلابس
رہند چھک زئید کتھ آبس سستو	عاجل چھ مشغول اہوس تہ فابس
دائیس لے چھ توابس سستو	داجد چھ پانے شاد شرابس
رہند چھک زئید کتھ آبس سستو	کتھ کھوڑ عاشق عشقس آبس
پھوڑ سستو میول بیہ آبس سستو	ہبہ سستو عین پھوڑ لے فبابس
رہند چھک زئید کتھ آبس سستو	مود کیاہ رود کیاہ بائے جہا بس
پادشاہ دیشہ من نوابس سستو	پوچھوک پڑھٹ اڑنر جہا بس
رہند چھک زئید کتھ آبس سستو	برونٹ پکھ کھوڑ مو قہر و عتابس

۱۔ نیشد تہ فابس۔ (اکھ پرون قلمی نوہ سٹو)

۲۔ کب کیاہ گو پڑھام قصا بیہ۔ (قلمی نوہ سٹو)

۳۔ کھوڑ و قہر و عتابس۔ (قلمی نوہ سٹو)

آب تر تاوئے داو تر آ بس
 آ نجاب میلہ پچھتہ پچھتا صا بس
 صورتیں مانے تا پیر خا بس
 عا صلس نشہ رھا چھین کینہہ نقا
 عشق سنس پچھتہ لاجا بس
 دفتہ کور نیمہ یس داتہ تر کعبس
 پچھتہ چھتہ حق آ نجاب بس سستو
 رند چھک رند کچھ آ بس سستو
 مشک دن میلہ تر کولہ لا بس سستو
 رند چھک رند کچھ آ بس سستو
 زانہ کئے مانہ چھک صا بس سستو
 رند چھک رند کچھ آ بس سستو

بر گوس کر کیا پچھتہ اضطرابس
 کر میلہ داتہ آفتا بس سستو

محمود گامین تر ہوو صا بس
 رند چھک رند کچھ آ بس سستو

۵۵

عا صورتیں نشہ چھتہ تا پیر خا بس (قلمی نوہ سستو)
 ۲۵ پچھتہ (قلمی نوہ سستو) دفتہ کور نیمہ یس داتہ کعبس (قلمی نوہ سستو)
 ۳۵ زون (قلمی نوہ سستو)

پونپیر کر نامہ

پونپیر چہ مشہور عجب عاشق جانسوز   دودا کر دے یام دیو تھن مشعل افروز
 تیں ستر چھو کیتو کر یارے چیلہ ہاے   یا باو تھن ناو نئے ہا ویشلے
 دل کتہ لڑکے زیتہ دھتورتہ وچھت کیاہ
 فریاد کوڑن زارہ وٹن پڑ کوڑن آہ
 دیوانہ پڑ پڑا کر تھتہ باو کر کس گز او
 مے زانہ نیمیک مانہ تمبس پانہ بنجھت او
 تم تو پڑ دھکھ گنہ چھن شہ کے کاشا
 بینا اچھو ستر او دھتورتہ تہ تماشہ
 زھا بڈان تہ تھتہ ان دراپ چھو یام شاہ دیو تھتہ
 کہہ باہ پھیرتہ آپ وچھت نالن کر پو
 افسوس تیں گز پیر تھتہ وڑ پھیرتہ او
 راو روو تھو تھو تھن عاشقن تھن ناو

 ۱۔ اکتہ (ن ۱۰۲۳) ۲۔ فریاد دین (ن ۱۱۲۳) (ن مہجور لایبریری)
 ۳۔ پکس زانہ کر تھتہ گز او (ن مہجور لایبریری)
 ۴۔ بینا چشمو ستر کس دار تماشہ (ن مہجور) اچھو ستر دھتورتہ
 تہ تماشہ (ن ۱۱۲۳) (ن مہجور)
 ۵۔ تمراو رووون مشہور چھوون (ن مہجور)

گو پانچے پڑا نہ تھی اپنے زولیں پان
 تراؤن کے کچھ تے بالکھ تھوئن عاشقن آمان
 گو پوڑتے اپیز سرو چھتو پیر سٹے کار
 نارس تے نورس پتے پانس پانہ گرفتار
 پرسان کوڑھس پان کو نار زولتھ تے
 سیمو کیا زولگتھ ساو کینک واپو لکھ تے
 تھو مہیوئن دھن حال پنن کیا ہن گو
 جانیاز موہرم راز چھتو سیمو ماز پنن کھینو
 درنار ڈیو ٹھٹھم یار ماوان عاشقن دہار
 یکبار کر مس لار سپن نار مے گلزار
 از دور مے میں نور تھند واپو ڈیو ٹھٹھم پور
 کوڑھس کے ذہر سستین کوہ طورس سور
 نادرس مہ مارم گتھ یارس ییلہ فدا گوس
 خصمانہ کر تھ تہ دن اسمان و سجتھ پیوس^{۳۶}
 پرنیوڑ نو دور چھٹے زور بر سجتھ کتھ
 مے زانہ یس چھٹے زور خوند زور سرتھ کتھ^{۳۷}

غارنارس تے نورس تھز چھ پانس پانہ خویدار (نہ مجبور) دادر قبلہ واپو ٹھٹھم پور
 (نہ ۱۱۲۳) از دور و چھتھس نور تھند واپو سٹپ پور (نہ مجبور لایبرری)
 ۱۶۷۴ ایم ڈی شار چھٹو مروجہ نسخہ تھز

شمس تر آتش پوک وار گفت اے یار دود فدا

تھڑکار دل کے نار کیو یار ہیوتے نار

یُس یار توے نار منزے دوت درمیاس

تس نشہ چھسے پانہ پن خانہ دے کس

چھے سخن اقرب خاصہ گواہ آیت قرآن

پر دھو محکم سیر کر تو یار پن پان

باشع دلاں بہمتہ دما دل ترے کر ہی نوم

چھس کیاہ ادس کیاہ دود فر کوٹ کر نہ کیاہ

اون دور کیاہ پر نہا و چھ اندھیر دلس گل

پر پیر نہ شمع زانہ نکک ماہ نہ لبیل

چھک پانی پانس زہا یہ تر امہ جاہ و بھتہ کر نہ

موروز نیبرے کنہ خبر لوز اندر اذہ

اندہار روزن کار عاشق نیست مناسیب

مطلوبہ سنے طوط غائب تھو چھ سرط

افسوس کہ باہمتے پروانہ کسے نیست

پروانہ کجا باشد و اینجانہ کسے نیست

محمود یارس پیتہ مرن دان تر عیدا

من مات من العشق فقد مات شهیدا

(داریا پو پر انو قلمی فرمہ سخن پیچہ)

ایہ شارچہ من ۱۱۲۳ ہجری ۱۷۰۷ (باقی فٹ نوٹ بر فہمیں پیچہ)

کلہ پان وندیا...

کلہ پان وندیا تئس کلہ وائس   ڈھلہ اکر نیوئم جیس ہے
 عطر کھنڈہ مشک چھے کترویں پائس   مسہ چھوے یس بال
 سینہ یار کو داتا وائس یختہ حالس   مے مار یفت چا وائس ہے
 خفیہ نور نم تھنچہ لائس نالس   ہمالا مال مال
 لہ کپار روڈم کہو نمبالس   تہہ کو اندر ترو وائس ہے
 رنبہ وونی مے مال   چھس کیت غوہ صہ ملال
    پتہ پتہ توڑو لارس ہے
    سہتی نالی نال
    ناگورائے تمبہ لا وائس ہے

(پتہ صفا کو باقی فٹ نوٹ ۱) ۲۷ پتہ شار چھن ۱۱۲۳ تن ہمجور خنزے
 بیت ۳۷ پتہ شار چھن ہمجور خنزے یوت ۲۷ پتہ شار تہ چھنہ مروج
 نو سٹس خنز

دا خفیہ یار کوڈ نم وائس تھنچہ بٹ نالس (ن ہمجور لایمیری)
 ۲۷ ناگورائے روڈم مل پاتائس   ناگورائے پیچہ پراس ہے
 رنبہ وونی دن ہی مال (ن ہمجور)

سوزِ یاس بڑھم ہر سو کہ بالس   دُوزیا ہشتا پھر ٹاؤنس ہے
 مشتاق عاشق اچھ جالس   اِس دُوزی بو گو پال
 لوتہ کوئے عاشق اچھ خط و خال   لاشکھ میلہ یارس ہے
 زلفِ کبک سلسلہ داتن کال   گئے غرق وصال
 دم دیو ڈاکرو داتکھ کال   شہاب دوز جان کیا چھس ہے
 دیم سیتو بلغار سپدان دال   زلف کوکل زال
 دیم چی فرق چھ شیر شال   پیر پٹھو ادو داونس ہے
 دیم سیتو زنگی باد شال   یانے زن بلال
 دیم چھک روونس ^۴ بال   کھے کاس اُپینس ہے
 دیم چھک روونس ^۴ بال   سیدی کشف کمال
 دیم چھک روونس ^۴ بال   دم دار یود و ن کھسہ ہے
 دیم چھک روونس ^۴ بال   ڈسہ ہے تہ بال
 دیم چھک روونس ^۴ بال   اُتہ گتہ دم دیاونس ہے
 دیم چھک روونس ^۴ بال   کنبہ منزے دراء لال
 دیم چھک روونس ^۴ بال   دیم ہے ناو نور ہنس ہے
 دیم چھک روونس ^۴ بال   دیم چھک روونس ^۴ بال

۱۔ عالمس پھر ٹاؤنس (نہ سچے مہجور)

۲۔ مجالس۔ ن مہجور لایبریری ۳۔ دمدار یود وہ فی کھسہ ہے (ن مہجور)

۴۔ چھک روونس بال = چھک دادہ نو کے مال (ن مہجور)

سرخم الفس کن چھے دالس
 سینہ پیٹھ اند ترانس ہے
 عے بیٹ کو مرن ز او الفس دالس
 تنہ گو کوتاہ کال
 مھوڑ پار دود کوتاہ ترالس
 اد کو مھجہ کو ترالس ہے
 سے گوو عبد و حال
 پار کوو نم چکس ہے
 باو سے کس احوال

لکھو یو...

شاہ صلیٰ نو لکھو یو	لکھو یو لکھو یو لکھو یو
ہاؤ تم پانو لکھو یو	لکھو یو لکھو یو لکھو یو
حوئے کتہ روڈ ہم دورے	ہے مئے زلتم زورے
راحتِ حبانو لکھو یو	پتہ مولدو دھتہ مورے
بار مئے موروز دھلے	ککتہ کن کر بھم گرائے
نورک میانو لکھو یو	گج سوچانی مائے
شیرتھ تہ سائس نیرو	شز تے سامانہ پیرو
پلور سامانو لکھو یو	چمن شز باگ پھیرو
چشمن سوہ مئے اذلی	کینہ چھی روہ خسار سزلی
غور چھے دہانہ لکھو یو	لالہ کھوتہ بڑھتھ چھی دزلی
ہے کوو گوہم مارھتھ	مچھ تیر دیت بھم داریھتھ
بچھ کسانو لکھو یو	نالہ مئے رپہ ہتھتھ لاریھتھ
ماہز کنو کھورن تہ اہتھ پنے	کو بھک نخون میون مئے پنے
شیرین دہانہ لکھو یو	رکتھ وئو چاہن کتھ پنے

۱۷۷۲ یم زشار چھنہ چھاپی نو سمنس و غور چھے دہانہ لکھو یو (چھاپی نو سمنس)
 ۱۷۷۴ یم زشار چھنہ چھاپی نو سمنس شز

وچھ ہتھ صوڑتھ بستر و
 ولہ وپر میا نے گوئدرو
 ماشوقہ لا پر نازو
 خوش رویہ خوش آوازو
 ہتھ متہ کرتہ ریتہ مو
 مس کھاسو بڑے چیتہ مو
 کو زانہ کہ پاٹھو مرتے
 محمود کو تا زہر تے
 رچھ ہتھ وارنج اندرو
 پہلوانو لگہ یو
 قولہ وینہ اچھ چھ رازو
 مولود نہانو لگہ یو
 زھوہ پنجہ اکہ درشن دیتہ مو
 متہ ستانو لگہ یو
 مرہا چانے شرتے
 جان جانانو لگہ یو

(اکہ پڑانہ قلمی نوہ سچہ پیچہ)

۱۰ چکر اندر (چھاپی نوہ سچہ)

۲۵ پشار چھپتہ چھاپی نوہ سچہ مرتے

۳۰ شاہ سلطانو لگہ یو (چھپن)

دُعا

یا الہی کر اجا بختہ در دُعا
 چھٹن گد امرہ حاج توالے بادشا
 در ازل بو یاد کورِ حقّس از عدم
 نفسہ کنو دیت نم سے شیطان دغا
 یام بالیخ گوس ادھم کوہ کی چار
 در جوئی یث کریم جرم خطا
 فرض و سونہ تختہ مستحب بی دُعا
 اے افسوس تم گیم ساری قضا
 ذکر تر اوتختہ فکر کران دھم گوم
 نفس شومن کھتہ کورس در بلا
 تی سے و چھم پینہ کورس دیشے
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 یا کور دھنو حقّم فکرے اندیشہ غم
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 کھتہ بے توشے رت کورم نو کافہ تر کا
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 سختہ مشکل وقتہ تم بدم بند ذات
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 نام زیو نم یام ماس پوہ گوم
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 تم بے مورس پینہ کورس کر نشینے

۱۔ یا ہر چھٹنہ اُکس پڑا اُس قلمی نمہ سختس منز۔

۲۔ نفس شومن کھتہ کورس در بلا (چھن)

۳۔ زچہ کورم (چھن) ۴۔ نفسہ کنے دیت سے شیطان دغا (چھن)

۵۔ پشار چھٹنہ چھا پی نمہ سختس منز۔

۶۔ فکر کران پیوس در خوف رجا (چھن)

قی مے کوڑم پیٹھ کاٹھیا اوٹھ ٹھا   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 تہہ ساری نشہ وہ ذبیرا گوس   بار صاحبو زار بوڑم خار گوس
 فکر کران پیس در خوف ورجا   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 منہ چھوٹ اس ڈٹے کن بے نوا   عفو کرتی لو کو ٹیڑی ساری گٹا
 از ترحم چشم رحمت برکشا   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 توبہ کر دم توبہ کر دم یا صمد   مہ آنتم رو بہ تم اعمال بد
 جی شفیع یم انبیا و اولیا   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 رزق و روزی سوڑم در زندگی   ہل تھوم تانہ اندر بندگی
 از برائے روح پاک مصطفیٰ   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا

زو کھٹن میون کرتی آسان یا غفور
 وقت نزع عطا وتم ابل پس دور
 نور ایمان کرتی محمود س عطا
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا

(اکھ پرون تلمی نوہ سچہ) ۵

۱۰ یہ شار چھ چھاپی نوہ سچہ منز پتھ کتوہ
 قی مے کوڑم پیٹھ اوٹھ کرے   ننھتی مے موزم پیٹھ اوٹھ مانے
 ۲۰ اس برور باہزاراں (پتھا) ۳۰ یہ شار چھ تلمی نوہ سچہ
 منزے یوت۔

۴۰ یہ شار چھ چھاپی نوہ سچہ منز۔

۵۰ امہ ہائیک بیا کہ نوہ سچہ چھ (۱۹۰۸ بکری) منز لکھتہ آنت مے نش موز۔

لو کچارے ہوتا...

لو کچارے ہوتا بالہ یارے لولو
لو کچارو گلے بے خارو تے
لو کچارو پوشہ بہارو تے
لو کچارو ہا پوشتہ کارو تے
لو کچارو تیلو وے نارو تے
لو کچارو برہم تہ بازو کارو تے

بیٹہ پتا مو متہ دومہ تار لولو
قولہ ونے ہا گل زار لولو
روشنہ ہاو تو بیٹہ دیدار لولو
رنبہ ونے ہا موعشتہ ہار لولو
سور کوڑھتھم بیٹہ نیگار لولو
کم کم "ککھ" کرختہ آوار لولو

لو کچارو ہا پیموشہ ہار لولو

برہم زان تو ہا پے سمسار لولو

لو کچارس بے چھسے یا ونیو فکے
لو کچارس ساری چھ زانان
یا ونیو دومہ تنس یلو سورانی
فکے سورہتہ چھنہ مرخارو تے
لو کچارے اند وند روزی تے
لو کچارے ہنہ کینہے آسے تے
دارو دیے دومہ کھو یو دھلنے
یار میا نے ہا اے مدنو
شیشہ برہم برہم ایشہ برہم برہم

چھاوان چھے یارمن یار لولو
نازن چھی ژسے خریدار لولو
تنس ناموہل "اکھ" کھنڈ ہار لولو
بلبل ہا ودان ہار لولو
بوزی نو کائہ کا تیسہ زار لولو
تکو ہمہ ہن بو بازار لولو
اکھتہ کسے تنس بیٹہ ہزار لولو
تیسہ بل چھے ہا سبزار لولو
نیشہ کوڑھ ہم ہا دوسار لولو

عشق جو شے دیکھتے تیرے سوا اور تے
چاند و شاطی باغِ نیشا طس
نیکت مومازِ نغمس پشمن
تھڑ پچھٹے نظراہ شے کرتو
آولہ راعنی محسود کاشمی
جان کیساہ رنج شالا مار لولو
شور کیساہ دیکھتے از آبشار لولو
چشمن تیرے کاس خمدار لولو
حضرت ہو دیو دیدار لولو
لو کپارو ہنتا بالہ یار لولو

پانہ میا نے...

پانہ میا نے نادانو
بابہ آدم حید انسانو
خاک با خاک گو کیسا نو
ذبح نہی اوس لیل کرانو
ماس وائے گوس اکھ آنو
خاصہ سلیل الرحمانو
اس موت تیرے ہیوت نش جانو
شاہ یوسف کیا اوس جانو
تہند مرتے گے کہتو دارانو
اوس داؤد نغمس الرحمانو
تس تیرے موتن کورنے وکانو
بختہ بڈو اوس تخت سلیمانو
بخت مرگن کور دارانو
حضرت یحییٰ اوس روانو
حالہ اکبر مود نالہ روانو
زان دنیا و اوپلا
اولے تس سوذن موت
زان دنیا و اوپلا
روح جسمس گڑھ جدا
زان دنیا و اوپلا
پاس یودھ کے کرہے تس
زان دنیا و اوپلا
تمو تیرے ذاتس پشمن پان
زان دنیا و اوپلا
دھچھتہ چھ ما گنہ موجود
زان دنیا و اوپلا
وقتہ اکبر اوس کوت سنا گو
زان دنیا و اوپلا
کئی سنا موت کر کیا مے
زان دنیا و اوپلا

قبرِ مژگے زاو زئیر پا نو
 ذاتِ سجد اوس شیرین زبانو
 افلاطون بیبہ لکھانو
 وقتِ معرہ زن گے نادانو
 بوسکندر شاہ جہانو
 موتس کیشہ چھنہ در مانو
 ادریس عیسے بر آسمانو
 زھڑے موتیر زھڑے دیوانو
 پانچمبہ اچر زمانو
 تھمرتہ مونٹے سے فرمانو
 خاصہ زور یار چھی بڑ شانو
 وقتِ نزع مونجنگھ آمانو
 غوثِ قطب اُسو کھڑانو
 مالہ دلی گے آتھ دیوانو
 حصہ خاٹمن کوڑیہ بیانو
 چیم نہ توئے آتھ تر اوانو
 تکیہ منکر چھی پارانو
 چار کپاہ چھٹے ہئے نہ توانو

خاصہ مؤمن کلیم اللہ
 زان دُنیا واویلا
 تم زو کتیاہ دانائمسو
 زان دُنیا واویلا
 تھوڑے زھوڑن دارے موت
 زان دُنیا واویلا
 حضور الیاس در دُنیا
 زان دُنیا واویلا
 روز ہے مے کیہ اوس دور
 زان دُنیا واویلا
 تم وچے کوڑ تھناتے موت
 زان دُنیا واویلا
 کیا سنا تہ آسہ کی حال
 زان دُنیا واویلا
 چیم شرنائے اچھو مٹھن
 زان دُنیا واویلا
 نالو دھبیں مسجھ ننتہ زانگن
 زان دُنیا واویلا

ویوڈ آسی دین اسلام

زان دُنیا و اوپلا

کھیا ونے تہ تہ نیا مژ جان

زان دُنیا و اوپلا

زان پائے کِیاہ گوم داہ

زان دُنیا و اوپلا

مور دِ میلن مور دن ستر

زان دُنیا و اوپلا

چھی گواہ پرستہ کارس

زان دُنیا و اوپلا

نتہ کیشرہا پانس ستر

زان دُنیا و اوپلا

نشد رشتہ گڑھتہ بیدار

زان دُنیا و اوپلا

رنگہ سفید سپنے معے

زان دُنیا و اوپلا

کہ تہ نظراہ گڑھ کور کن

زان دُنیا و اوپلا

تہ حصہ تہنرے موکلکھ نو

زان دُنیا و اوپلا

ویوڈ اسکھ مسلمان نو

میوڈ و مختصہ

داونے تہ جنتک مکانو

خوڑتا بے چھے رھوانو

یس اکھاہ آسہ بے ایمانو

کھیتیہ افسوس بیہ آرانو

زندہ زندن ستر میلانو

ادگر تھن سح بیگانو

اچھے کن، نر زنگہ تہ پانو

نیک بد چون کرن بیانو

بیہ کا تہ چھن کھو نہ لدانو

موت مشرون چھے نو قصا نو

رندہ لوگ محکم کیا متانو

زندگی مہ گڑھ پڑھ کرانو

ہنسک زور موشن نشانو

ونہ نو چھے سنگ ڈالانو

دگ تہ بیامو مر کن بہانو

نرتہ مادے انتہ حارانو

مُل کھو موت داویسک پانو

شور، مستی سوئے بہانو

باڈ پمہ پھر نیر نے ودانو
 یورین چھنہ کا تیسہ ایمکانو
 مال دو لختہ لوکھ کھوانو
 پیبتہ کانہہ نو ناو ہوانو
 پیچہ تختس دینو مو سزانو
 ننگہ ماگزہک سنگدل پانو
 کتہ گفتہ چھہ کھانو
 روزی ما ننتہ ارمانو
 گامی مرگن کم کم جوانو
 زالمی ڈپہ کیشر گے وارانو
 مول موج کوٹ گے بائے جانو
 وچھہ شیرختہ گو کاروانو
 راجتہ دومہ چھک تی ڈیشانو
 زاہ تیر ہوان چھک تانہ
 پرتہ مکل من علیہا خانو
 بوز کھے لاگ تس سیتوانو

رات آکے تیرتہ پکھنو
 زان دنیا واویلا
 تیر گنوی پترن چھہ
 زان دنیا واویلا
 یختہ رختس تنگوزے کیہ
 زان دنیا واویلا
 یود نصیب آسی ترے
 زان دنیا واویلا
 عالمی مابجے رچھیتو آسی
 زان دنیا واویلا
 مامٹو فرزند بائے اولاد
 زان دنیا واویلا
 ڈپیشہ کو مشرختہ موت
 زان دنیا واویلا
 روز باقی ہو البشہ
 زان دنیا واویلا

محمود دے نو توانو

لے بھاو معبودن سیتو

تور کیشہ کر کیشہ سامانو

زان دنیا واویلا

مدنو عشق چانے...

مدنو عشق چانے عاشق دل مُشکِ برکت
 مدنو کیتو عاقل داسے تھے دیوانہ کرکھ
 بے تو دربارِ مرانگدہ این غنچہ دل
 زلے کوٹ زالہ کوٹاہ زالہ کوٹ لاجھتس گل
 مدنو چھتس بے روان چھتے دیوان عارِ مینے
 مئے آمو لول چنئے بالہ کاستم زوہر کر وئے
 بے کمیو رنگہ زہارِ تھہ رنگہ رنگہ رہم چھ چنئے^{۲۵}
 ارنی گوئے زانی بس تھے دو پتھہ لن ترانے
 مدنو گل بدنو نامہ لیکھو یو کامہ ردو
 ہار چھتس پنجرس منز ساد گچھ ہار چھتس بو
 مدنو شامہ سوہنہ زام چھتس بو آمہ تاشے^{۲۶}
 بدن ما زوئے نشے خالو گزہ ہم کا لہ رادے
 مدنو مایہ و جھتس کر کیاہ چھم پائے بندسی
 روش مودوش ہوشیر لاگے پوشہ گواندسی
 مدنو پامہ پنچس بوز تم دودہ فی نام خودا^{۲۷}
 مئے اوسم لانہ درایس کرانہ کیاہ چھے مانہ مڈا

۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ پیمہ شارچہ قلمی نو چھتس منہرت یوت۔

مئے چھو لولہ کا من و دل پکھتو سارے تھے
 تجس بولہ جانے دو لہ مو بچھ مارے تھے
 سبیل از کوکل مشکس توشہ حال پریشان
 نیمبر ز کو چشمہ ون راہ چھسہ خاکی دیشان
 ونے داتا دنگ دستم داستا دودو
 چھو رقتس لولہ مستے میں چھو رمتا دودو
 مدنو عا رستیو وار و نتم کتہ تھے گزاحی
 آہ و افسوس جسس شاہ تل چھیم پاہ پزھی
 گیس بوختہ خاطر گزہتہ شختہ میا کی گوناہ
 قسٹم دل لولہ و انج و دے روٹم چون پناہ
 مد نورشکہ مو یکہ اشکہ گچ مو بالہ روان
 کو چھک خشکہ مو ہنہ عشقہ مرے ڈالہ نوان

ہاں محمود کا می عاشقن ہنہ کر غولامی
 چھہ دنیا برم تہ فانی کرتہ ہاں صبل نیٹامی

پشونا مہ

ہمبا پشو ترلو نا	چھو نہ کھو کر کرو پشو
دیشو گزھو شکار س	پشو پشو کور بر گشو
ہمبا پشو ترلو نا	رھتا ترشو ماریو پشو
دتر کھوتے سوئی جان	ڈیتر کر کولن دیہا کشو
ہمبا پشو ترلو نا	پھتر پیٹ پیہ بلا پشو
وانکن آندر زمانن	ڈر تر مانکن چھی پھتر
ہمبا پشو ترلو نا	شینکیر روئے گیم پشو
تر یارے مے نومشی زاہ	کشن دو تخم مے ارشو
ہمبا پشو ترلو نا	کشن کمانس گیم پشو
وگوری رشو مورس بو	کیشیاہ دھتر تو م پھتر

عبدالاحد آزادن چھ کشمیری زبان اور شاعری "مترلیو کھمت دیہ باکھت
چھ عبدالاحد ناظم شند۔ مگر قلمی نو سچہ چھ تھو پھر کھت غلط تہایت کران
تھو چھ نوم ترئے شاندقل کر دیہ پتوہ

ہمبا پشو دارو وکیاہ	سہتھ آووم کھیووم پشو
پشو نووٹم مے ماچھ راہ	ششو کیر تر اووم ترشو
ہمبا پشو دارو وکیاہ	لکا نہ فسریم وگوری تیشو

پشتم نعتم بازن نشو   مہب پشو پشو نو
 پکیہ وے کیاہ کور پشو   ششو کپرا اندر راے
 لمبہ خیمہ کور ہم نشو   مہب پشو پشو نو

محمود گامی پیچہ بگو دشو

پازن ستر چھس ملاے

پشو داو وے کیوہ نشو

مہب پشو داروہ کیاہ

(پرانہ قلمی نسخہ پیچہ)

معراج نامہ

حمد تسبیح پادکرمو انبیاء
 تسبیح تہجدین ذوق یارن
 حمد پتہ ناتہ پتہ معراج بوز
 روز و شب تسبیح درود سوز
 ستودہ پیغم اوس ماہ ربیع شب
 بدر اوس پران زمین کیونب
 تہ شہ فرمود جب ارن
 واقف کہ ہمن اسرارن
 جنتس گو تمام روح الاہمن
 نور ملک بالپوش رحمتک دہن
 اچھا نیہ سنب اوس سرور
 یانہی پاؤن دندہ ہے سر
 حجر نشہ بر کن دالے تم
 ذات پاک کاسی امتک غم
 ستھ ساس علائکہ بڑھچھ آمو

نمن منز دورن رسول نغمہ دا
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 دلس منز پادا اگرہ ہی سوز
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اوس درخاب ناز شاہ عرب
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملک ماسوق یڈر کھارن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اون تھو براق اوس نازمین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بچھ پیچھ جبریل تجس زادہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملکن فلکن سبتو پھیرو تم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نور کو خان چھک پیرا متو

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عرش کن کس پیچھے پیوستو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پائے آد شانو دابرختہ آو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بزوتھ پیک براق جبریل پختہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 حضرت سون تہ کو رکھ پیشوا
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 وچھک تہ آدم یا غمجر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اشتیاق یثاوس درباش
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 کرہس سلام یا مصطفیٰ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

ژلے تہ بیہ چاہن یادن کھتو
 زرقہ ستر براقن دود زار زار
 تہ آد کوہس داد یقرا
 بزوتھ براقن کوت لورپا
 تیوت پیک تیز پیک پختس پو
 براقن پیچھے میل کھوت حضرت
 پیشو تہ مسجد اقصا وختہ
 یام وا تو نبی مسجد اقصا
 نجبو یو کوہ پختہ اقتداء
 گوہ فلکس کھتو سرور
 نور مک پرشاک اوس دربر
 اد کھتو دویمس آسمانس
 ہنہ ہنہ دتی ہنس پیچھو باش
 تہ اسی بیل بیہ عیسے
 بوی کے صلوات بلہ انتہا

۱۔ اچھس کیتھ کن آسم سوار دتھو جبارخان۔ ن ۱۳۱۹
 ۲۔ بزوتھ کو جبریل براق پختہ (چھن) ۳۔ دا تو میل حضرت مسجد اقصا
 (چھن) براق پیچھہ دا تو مسجد اقصا (ن ج)
 ۴۔ کھتو یام فلکس پیچھہ سرور (چھن) ۵۔ سلام کرہکھ یا سید (ن ۱۳۱۹)

ملکو اُندو اُندو اُندو کر رہیں دور
صلی اللہ علیک رسول اللہ
بشدگی کران سوئے معبود
صلی اللہ علیک رسول اللہ
نورِ تہمتِ اقبال کو روشن
صلی اللہ علیک رسول اللہ
سردارِ دہشتِ گدو کہ مریم
صلی اللہ علیک رسول اللہ
نظرہ کر تہمتِ طرفین کن
صلی اللہ علیک رسول اللہ
یارِ رسول اسیہ کائناتِ لول تے لوب
صلی اللہ علیک رسول اللہ
تہمتِ پیچھے شتر میں کن نیو کہ پے
صلی اللہ علیک رسول اللہ
نہ رکاوٹِ نعلینِ کر فودن

تہمتیں یا مٹھ کھوڑ کہ کھوڑا
ملکو تہمتی دورِ دوک شور
تہمتِ ادس یوسف بیہ دور
سوزِ تمبو بنوئیس سلام دور
زورِ مس فلکس کھتو روشن
عاشقی کر میں تہمتِ پیش
موسلی، ایسی بیہ مریم
تہمتِ لول کر سون دورِ دوک سلم
اُدیشی لول پیش میں بر مرین
ملا پیک پراران اُسو مین یون
اسماعیل، اسحاق بیہ یوقب
نیو مین سار پے چھے جانی شوب
تہمتِ میں فلکس کھتو مدہ شوے
اُدیشی سدرۃ المتین
میل کر تہمتِ جبریل شتر ہوون

۱۔ تہمتیں فلکس یا زورِ دوک کھوڑ (قن ۱۳۱۹) تہمتیں یا م و اتخو کہ کھوڑ
(ن ج) ۲۔ پے بند چھے چھاپی نہ سخن پیچھے غلط پاٹھو یکھت۔
۳۔ یکہ وڈو جروٹھتس اُسو باتم۔ یارِ رسول بوئے نے دورِ دوک سلم (ن ج)
۴۔ یارِ رسول اسیہ چون لول تے لوب (چھن)

دوہ ماچھ بری بری پیالہ چوڑی
جس پر دوپ نس اسے سرور
میان کھوتہ دیشکھ یترہ پتر
میکائیل نامتہ برودتھ تس او
فقوک میلہ پنے نے حد نشہ دراو
پاک پانہ فقوک میلہ میکائیل
وچھ تمہ قوم درت رومل جلیل
تو پترہ رف برودتھ او تس
تمہ نہتہ داتنود پچھ عرشس
کڈہن نالائی ودمکھ رندا
بس جھم عرشس تارج زیبا
نالان سان تہم تہ پیکو یام
ہر صبا پیکو تو پترہ ہر شام

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
یکہ ہا یتیمہ برودتھ دز تم پر
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
پرن میان پچھ کھوتہ فقوا
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
برودتھ تس تام او اسرافیل
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
یا رسول دوہ فی دوہتہ تے پچھ کھوتہ
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
گرد نالائی چائی یا مصطفیٰ
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
لر زیش عرشن روٹ آرام
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ پندرہ چھ پچھائی نہ سکتہ منز۔ جبار خان چھ پترہ آیہ لیو کھوتہ
۲۔ راکا سدرار کر نوکھ دوہ ماچھ بری بری پیالہ چوڑی
شراب اس دنیا دور ترودکھ

۲۔ امہ کھوتہ دیشکھ (قن ۱۳۱۹)

۳۔ یا رسول نو پترہ کس تختس کھوتہ (چین ن ج)

۴۔ پندرہ چھ پچھائی تہ قلمی نہ سکتہ منز

عرشہ نش بر و تھہ یز کتہ میرتھ
 رخت معشوقانہ اوس برتھ
 تہ اوس ساری مقرب دور
 منظور گویش اوس متور
 دوپ نس یا رسول کیا اکھ متھ
 امتس کر تہ سے معفرتھ
 دور اوس تہ ادقاب قوسین
 سورس سپن تہ عین یقین
 دوپ سانی نبون التخت
 بومے صلواة والطبات
 توہ دواو از زبان قور تھی
 سوزے رحمتہ برکتہ ثلثے
 فرمود سیدن سانی باد ازین
 امت چم ضعیف بیہ مسکن
 برکتہ ملا یکھ رو دس گواہ

شوق سیر و چھہ تمکوت پھیرتھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بر و تھہ اوس ستھہ عاس پردہ از نور
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دوپ نس یا اللہ تم ام متھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رگر صمب دور دور اوس مابین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بے نیاز چھک از ہم پاک ذات
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اسلام علیک ایہا النبی
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 و علی اعباد اللہ الصالحین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اشهد ان لا اله الا اللہ

۱۱ اخلعت معشوقانہ (ق ۲) ۲۱۰ بند چھ چھاپنی نو سفن منزے یوت موجود

۳۰ تو کھوتہ ادنی اندو مابین (ن ج) تو کھوتہ ادنی دور مابین (ن ۱۳۱۹)

تویش ادنی روڈ (ن نمبر ۳) ۴۰ تو کھوتہ برکتہ ثلثے (ن ۱۴۹۹)

۵۰ عرض کورن یا اللہ العالمین (چمن ن ج)

۶۰ سیمتہ مصطفیٰ ہدایتچینس (ن ۱۳۱۹)

و اشہد ان محمد عبد اللہ
 پائے دانی و دینی تم کو کثیر اسرار
 روز شب تن پہنچے سوز بسیار
 پڑھیں یا رسول کیلئے آگہ مہجہ
 کورے امتیں پہنچے مغفرت
 دوپہن آدیں سجد دیوختہ
 تہمتہ میں اسیہ کیٹھہ کی تھوختہ
 دوپہن آدیں سجد دیوختہ
 چانی امیر کیٹھہ تھوختہ
 یا اللہ تھے غلیل تھوختہ یا
 بیٹھہ کیلئے دہنتہ یا غفار
 دوپہن نور چون اوس تابان
 دانی نہ نار زاہ بر امتیان
 تانت حکم اس اندر گاہ
 پائندہ وقت نہایت روز شش ماہ
 عرض کرد منبرین ساکن دم
 تہمتہ دہنتہ پائندہ وقت کیہ اوکم
 دوپہن یا شفیع المذنبین
 وادو پس تہمتہ سجد دیوختہ
 ۲۷ یا جبار (چھن) ۲۷ امتیں کیلئے نکھ اے سید (دچھن)
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عالموتہ عار کو کور اظہار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دوپہن یا اللہ غم امتہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جنت اول نس پہوختہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نور چاہے جنت پیر دوم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نار منور کور محسن وار کل دار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 تو ستور دھتہ کور سوزان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول امتیں کیٹھہ مشکہ کیلئے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 تو توان امتی کہ ہیکہ نم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 امتیج جاے وجہ خلد برین
 تہمتہ جنت پیر دوم
 (چھن) (دچھن) (چھن)

دُوبِ ہنس جبریل ستر مہیچہ کچھ
 چاؤ پڑھ کچھ پانچو کر مہیچہ
 دوزخس نشیلو داؤ خضرت
 حکم آو مار کس ادو کرن کچھ
 سلام کران آو مار کچھ
 یتہ برونہ بینہ یور تشریف کچھ
 دُچھ تہمو دوزخس ہندہ طبقات
 دود کویت نبوین سادہ وشات
 مارکو یختہ منز اسن کم
 مار کس دُوب یا شفیع الامم
 اُمتی چاؤ پیس گہ ناہ گار
 دودوینہ نبوین سانی زار زار
 مار مینر دُوب تہموج تے مول
 یا رسول اُسہ کچھ مار پان دو
 دُوب ہنس یا رسول اُسہ مولکلاو
 کر دھ تے مول موج اُست تراو
 دشمن ہنر جاب ادو چھکھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 مار کس دُوب شہوت تہمو چھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول عاصمین نظر ادکھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رگر یہ روس تہ کیشتہ مار کچھ پانچہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 باد تم و لو و لو تہ لہ ہم غم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 مار کچھ یختہ منز زانیکھ مار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دُوب شہوت نبوین مریجن دول
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اُتھو منز تانہ حکم تہس آو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

عاجبریل دُوب کچھ ستر مہیچہ (ن ۱۳۱۹)

۲ حکم آو دُوب ہنس اسے غم خار (قن ۱۳۱۹) ۳ یہ بند چھپ چھاپی
 ۴ سخیس منز ۵ یہ بقتہ تہ چھپ چھاپی نو سخیس منز

مول موج تیرے مہ کوڑوں نے
سانہ کھوئے تو کھٹ کا نہ تھوڑے
دبان اور کیا سہو میا کی امتی
علمیہ تیکہ میا نہ ما دور کا امتی
دوان سپنس و سکھ از حق
امتک غم چھے زائے بر حق
و چھتو تم سون غم کوٹ کھو
لوہ سان تس پیچھ یتر کر تو
دوختہ تور عرشہ کوٹ خوش یں
زور میس شکس پیچھ وائے وں
وائے حضرت نزد مؤسی
پشراہ وقت نماز روز سہ ماہ
اون کن چھ پتھر امتر مند غم
زائے چھی دبان شفیع الاعم

۱ مسیح تیرے شاپہ تر اوں نے
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
نارس منز ما چھم پیسے رمی
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
نخش مے امتس اے مشنق
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
تیتھ مہ سردار سون کوٹ گو
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
جبریلن تس تار پھ دوں
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
امتس کیاہ او نختہ اے سید
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
ذات پاک تھہ پیچھ میرا رحم
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۲ بندہ چھین چھاپی نہ نکس منز درج ۲ دپراہ میا نہ نش دور کا امتی
۳ اٹھ اندر سپنس (ن ۱۳۱۹) مات سپنس (چھن)
۴ امتک غم کھینچ چھے رونق (جبار)

۵ تھ تیتھ سون غم کوٹ سنا گو (ن ۱۳۱۹) ۶ و سون مو سہن پتر ہنس می
کی عا چھن نش تھہ دئی۔ ترے رختہ پنج وقت پر امتی (جبار خا)
۷ بندہ چھ تھہ سخی جبار خاں منزے یوت۔ اون کن چھ پتھر ۶

گرب کوئے امتس چھنہ تھل
 زو رچھہ تہ وہ نہما ز مانچھہ گے تھل
 بدوئے امتس چھنہ طاقھہ
 پانتر من بدل پانترھ چھک وقت
 فرض کے نہما ز بیہ رمضان
 مؤمنو مائیں چھہ فرمان
 تہ پیچھہ جبریل سہو آوتس
 یکہ عہ انبیا آون تس
 بیت المقدس پورکھ نغلاہ
 جبریلن دوپس اے نبی اللہ
 تقود و حقو براقتس کن نوکھ پے
 واتر ون گرہ تیم غایب گے
 گرہ ییلہ واتر نوکھ حضرت
 ہانکلہ اے سے گرہان حرکتہ
 مؤمنس قہ تہ وڈ افس موہ پو وال
 دچھہ تموقہ درت ذوالجلال
 اکتہ پیچھہ سیدن ساڈا چھہ تھل
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پانترھ وقت فرض چھہ دن اکھہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 فرض وال نکھہ اڈو چھہ مسلمان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 واتنوں بیت المقدس
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 انبیا خمس وقت گہہ کیتیاہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بیترہ یورنتر کن پسے طے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 موصلس گرہی ہنیز برکتہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 سردار ڈپشستہ گہہ خمس شال
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ یہ بند چھہ صرف جبار خان بس فہ شخص منزے یوت۔

۲۔ کوہ منزے ہانکلہ افس حرکتہ (بچھن)

۳۔ یہ بند چھہ چھاپی فہ شخص منزہ۔

معراج حضرت پیر بڑا بھٹو دان   جسمہ سان کھوٹ مئے بر آسمان
 نہیں تھنہ معجز پیر بڑا بھٹو دان   صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول گو کہ محمود دس یاد   لولہ سیرتو دمیہ دمیہ دوان فرمود
 ہوتس دیدار گزیدہ دلشاد
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

علا یہ بشت چھ چھاپی فہ سجنس نیرے یوت

۲۷ تمنا چوئے محمود دس   دما روڈ رختہ پان ہوتس
 تس چھک پیتر کیو تیرے

(چھاپی فہ سجنس)

۲۸ یا رسول عرض بود محمود دس   تس چھک پیتر کیو تیرے
 جان کیا وون نے پان ہوتس

(جبار خان)

وفات نامہ

حضرت فاطمہؑ

روز دُعاہِ ثِ اُمہ وِ مِشَات	روز فاطمہ صابنِ موفات
صلی اللہ علیہ النبیؐ	یاد قبر کرتنِ ثِ ذات
خاںِ دُپنِ مِشَات حضرت جناب	شبہ اکہ اُس فاطمہ درخاب
صلی اللہ علیہ النبیؐ	تمو پھیرتہ کدہ مکہ خطاب
چھتہ پدُنیا ملک اُمران	فاطمو کوئی چھتہ سون پھیران
صلی اللہ علیہ النبیؐ	خوہِ ثِ تے بڑ چھتہ خان شیران
چاندِ مِشَات کرنِ چھ زار	اسہ لوہِ ثِ تے رؤس قرار
صلی اللہ علیہ النبیؐ	چھی کرختہ ثِ تے انتظار
از زبانِ قصیدہ الامام	فاطمینِ یام بُذُنِ یہ کلام
صلی اللہ علیہ النبیؐ	نیشہ نیشہ بیدار گے نام
امرِ رسولِ بیہِ امرِ عہدہ	تھوڑ و تھوڑہ اذہ مکہ محبا
صلی اللہ علیہ النبیؐ	کوہِ مکہ سنتِ فرضِ ادا
بیہِ تاوینِ ہم بڑوٹھ کئے	آیتِ ایمانِ مبحثہ و چھتہ
صلی اللہ علیہ النبیؐ	صباہ کدہ مکہ نہیر تے

عاجائے نیشہ (ن ۲) ۲۷ کونکھ زہر تے (ن ۲)

جامہ چھل نکھ پینہ نہ پانے
 اوش تراوان چون کاروانے
 نان جویں اُس پوختہ کراں
 حسن و حسین غم اُسو بران
 چٹم مے بابن تھوٹ تہنتہ
 جگرں چٹم گومت سنجہ
 اکھ شحرزادہ گزھک زبر
 تیرا فاطمہ آسکھ نہ حید
 اُسی نہ آسوکھ تیلدیش پیکھ
 ددکھ لذن کس گز پیکھ
 بو مڑتھ کوت سبہ گزھن
 کینہہ تر تھوٹ روز کھ نہ مڑھن
 کوبلا مڑن تمین مارن
 اُسو نہ آسوکھ کس پتہ لارن
 کپ ساروزن کتہ
 کس شلیتھ اکھ تے
 شاہ غلوس ہمت روزیا
 گیسو اُن کور نکھ شانے
 صلی اللہ علیہ النبی
 چشمو ریشہ اُس موختہ ہران
 صلی اللہ علیہ النبی
 آسہ امان دودھا مینجھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 تیرے ریشہ ڈیٹکھ سہ سر
 صلی اللہ علیہ النبی
 چھو کہ لذن کس تریش دیکھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 کانہہ تر آسہم نہ پین پڑھن
 صلی اللہ علیہ النبی
 تیرے ماس تر مابجے ڈھارن
 صلی اللہ علیہ النبی
 گر پینا یا پیٹھ و تے
 صلی اللہ علیہ النبی
 میں دپنس تی سے بوزیا

۱۔ نیر فاطمہ (۲) ۲۔ بو مڑتھ تیم گزھن۔ باز باند روز کھ نہ مڑھن (۲)
 ۳۔ پتہ بشہ چھینہ (ن ۲ مڑن)

درس خائن تمکن سوزیا
 لولہ نشیں تس دل ماڈلے
 یتیم ما زاہ پتھ ترے
 شاہ حیدر تام کر کن او
 فاطمیں تیرا پوتھک تیرا پوا
 دوپس علی صابن پھر پتھ
 چھو پانے شیر پتھ تیر پتھ
 فاطمین دوپس پتھم ازرا پتھ
 بونیک نامت وچھم تیر ذات
 توہ دوپ نکھ کر اے فاطمہ
 مے تیر دوپس بے توری پیمہ
 ہر وقت نیماز پتھ
 ..... نتہ گزہ نم مر پتھ
 دوشہ وئی جائے چھلی مکھ
 بو مر پتھ تیر تیریں کھوڑ مکھ
 بوڑ یا منجھ علی صابن

صلی اللہ علیہ النبی
 ماجہ رستین او زو گے
 صلی اللہ علیہ النبی
 فاطمیں نشیں، مجھس منز او
 صلی اللہ علیہ النبی
 کیا زحقا و پتھ امام شیر پتھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 بار صاعب والا صفات
 صلی اللہ علیہ النبی
 چون دور پر کوتاہ ہیمہ
 صلی اللہ علیہ النبی
 دھوڑ مے امان کی پتھ کر پتھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 گویہ رستین کیسہ ملو مکھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 بوڑ وئے دوشلے یس ہن ہن

۱۔ پتھ چھپن ۲ منز امہ بل چھپ تیر پتھ

تاخیسی بوڑ علی صاعبن

بوڑ وئے دوشلے یس ہن ہن

گنہ دلس پاک دیمہ جان

۲۷ ۳۷ ۴۷ یم ترے پتھ چھپن ۲ منز

گوس دلس چاک دیم جامن
 دوتن فاطمس پکینا بودم
 زاه تر اسمم دیوان پتھر غم
 دنتہ ایمان پکینا کرے
 خفہ شکر صحتہ بہ ادھر مرے
 مدح مرے نہ زاه سرن
 بیتہ گوشت اُمی شرین
 یا فاطمہ فی میلہ مرے
 کچھ پانے سبق نہ درکھ
 فاطمن دوپس یا مرتضیٰ
 تقوئے تے رضا بقضے
 یا علی کوتاہ پک دوتے
 چھم تے عرض بوز تم کنے
 چھینہ موتس یار چاکے
 تم بجا اُنی زکھہ دارے
 اولن میلہ نیرم تے جان
 کاتھہ تر میتہ نو اسم تے دیشا
 دویم حاجتہ چھہ راحتہ کیوہن

صلی اللہ علیہ النبی
 داد ہجروک تے داغ تقوئے
 صلی اللہ علیہ النبی
 کریم ما یم اے سرے
 صلی اللہ علیہ النبی
 چون دور یم کتر زدن
 صلی اللہ علیہ النبی
 کیسو ان کس شایہ کرکھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 بار دے تقوئے موتس رضا
 صلی اللہ علیہ النبی
 دو قسم بحبانے
 صلی اللہ علیہ النبی
 دار بوز چھم حاجتہ تے
 صلی اللہ علیہ النبی
 راحتہ رکھتے دیم تے شران
 صلی اللہ علیہ النبی
 لول بزرگ دیم جگہ گوشن

۱۱ پے بند چھین ۲۱ مقرر ۲۱ پے سارین موتن پھرے (ن ۲)

۲۱ پے چھین میانین (ن ۲)

یحییٰ نمرن میون سخی زانن
 تریمیم حاجتھ کرے بیان
 دایہ دیدار ازمیم دیوان
 بیوتنہ علی صابن وٹن
 فاطمو چٹھے بجا اُنن
 پیش سرور کریم نہ بیان
 بیہ خاچی ازمیم دیوان
 تریمیم حاجتھ ازمیم بجا
 تہ منزاک گزمیم یادا
 پاتہ وائی اسوکران گفتار
 تام دوستی مویک سوار
 فاطمیں یلی عزرائیل آس
 تہ انوب نمٹہ لریم زاس
 نور دیدن دوپن نیرو
 جیڑو بابس اڈم اڈم پھیرو
 اچھو رٹھتھ کتھ اسوکران
 صلی اللہ علیہ النبی
 قبر پیچھ گاہ ازمیم دیوان
 صلی اللہ علیہ النبی
 دایہ وارے حاجتھ پنن
 صلی اللہ علیہ النبی
 غوصہ میونے اے جان جہان
 صلی اللہ علیہ النبی
 ییلہ محشر سینہ بریا
 صلی اللہ علیہ النبی
 اکھ اکس وچھان دیا
 صلی اللہ علیہ النبی
 مٹھو زون کوڑس وسواس
 صلی اللہ علیہ النبی
 جامہ پینو پانے شیرو
 صلی اللہ علیہ النبی
 کتھ کران زن موختہ ہران

۱۰ زار و نالان (ن ۲)

۲۰ روز محشر سے دلوں دزمیم

جنتس مہ کا موختہ نزمیم (ن ۲) ۳۰ قرار (ن ۲)

درای نشید و از روضت دوران
 یام خاتمه کور کج به نیاز
 گری گزیده یتمو باز
 آت پشیر کج لاران تزلان
 اوس فاطم زین تل جان
 شاهزادو ۲ کوتاه وود کج
 خاک مبل کج رویس لود کج
 بائے بائے اسو یقرا کرن
 از چپے فاطمه یز پاطھوران
 دو پکج دال دس کج چھ اسه پائے
 توپ دوپ نکج موعود خود دای
 چشمونشے اوئن گت مودرن
 حبان بحق تسلیم کورن
 اوس توتی یم از شهر رمضان
 گکیه نصبر کون و مکان
 لگو وودن سید کزار
 اسنه کنه نو بکرو پھوار
 اوس یہ دو پست فاطم صابن

صلی اللہ علیہ النبی
 تام گیکج از غاب آواز
 صلی اللہ علیہ النبی
 گرد راه اسو رویس کلان
 صلی اللہ علیہ النبی
 امیہ نازے دل تام وود کج
 صلی اللہ علیہ النبی
 اسه نو کاتھ لول اسه بران
 صلی اللہ علیہ النبی
 کوٹ گزھک زونے نامے
 صلی اللہ علیہ النبی
 ہوالد ہوالد پورن
 صلی اللہ علیہ النبی
 فاطم یون دخت از جہان
 صلی اللہ علیہ النبی
 نالہ دنس از ابر شہوار
 صلی اللہ علیہ النبی
 اون بحا علی صابن

زیرِ لحدِ سرکہ دُفن
 اُسو حیدرِ دوانِ صبحِ سن
 گر یہ کرانِ بیچارِ بیکس
 تزییمِ دودہ کو اموب بیتاب
 فاتحِ دودہ لہو با جلدِ اصحاب
 فاطمِ دُشمنِ چھوٹا بوزن
 ہمسایسِ انبیاءِ سوزن
 عیم تڑپے دودہ برِ میٹھ پزاران
 میون احوالِ دُشمنِ پاران
 تہنہ دودہ دوانِ نالے
 دودہ مہ کلیمِ بیہ احوالے
 یام بیدار کو شاہِ مردان
 لیکھ سوزن تہ ڈھار لیکھ سوزن
 تس زنا دُشمنِ دُشمنِ بیتاب
 تہم پھیرتے دودہ کھ جواب
 کو دُشمنِ بچے سا دُشمنِ سردار
 بخششِ دودہ دُشمنِ غفار
 امہ یام اکتھ فاتحِ پورن
 فاطمِ تام برِ مژدن
 اُسو تھا دُشمنِ دُشمنِ دُشمنِ دُشمن
 کہ کہ تیار دُشمنِ کھو دُشمن
 ترین دودہ مہ اُس فاطمِ دُشمن

صلی اللہ علیہ النبی
 فجرِ پیرتہ توت فاتحِ سن
 صلی اللہ علیہ النبی
 آئس حضرت فاطمہ درخاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 سور سمسار چھنہ کا نند روزن
 صلی اللہ علیہ النبی
 چھم دُشمنِ اموب تھاران
 صلی اللہ علیہ النبی
 جلد گڑھو کر دُشمنِ حوالے
 صلی اللہ علیہ النبی
 آتہ مہجر سن کن نالہ دوان
 صلی اللہ علیہ النبی
 گر یہ کران دُشمنِ بیتاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 اُمیتین سارین غم غار
 صلی اللہ علیہ النبی
 صابِ جین تام عفو کو دُشمن
 صلی اللہ علیہ النبی
 نور کی خان تس بکتو برِ دُشمن
 صلی اللہ علیہ النبی
 دُشمنِ دودہ مہ مژد دُشمن

غافل و دانا بوز تو رہا خبر
 شین دوہن اُس فرقان پر
 اُس روزے شاعری درن
 اسہ جوین ہند کیاہ چارے
 رمح بیچار گڑھ آوارے
 تاہ زن ییلہ زمین تنی
 اُمتین دتھ داو یتے
 یا رسول فراق چھٹے
 دہ دہ تھتہ سجدہ دے
 روز محمد پر ہنس بے غم
 پیٹے شیعہ سردار عالم
 صلی اللہ علیہ النبی
 ستویدہ دوہمہ اُس گقتا کرن
 صلی اللہ علیہ النبی
 یتھہ جسمیں گڑھن پارے
 صلی اللہ علیہ النبی
 یا رسول ذھار تھتہ کتے
 صلی اللہ علیہ النبی
 داو تم تم سحراب مجھے
 صلی اللہ علیہ النبی
 خا طمہ سندن و وفات و و تم
 صلی اللہ علیہ النبی

"نہ سچ نمبر ۱۲ ترچہ" صلی اللہ علیہ النبی "بحای
 صلی ربی محمد" لیکھت۔

کاشتہ نعت

- ۱۔ پاپیہ پڑھ کر بیکہ شہ سرور سے (غار مطبوعہ)
- ۲۔ پورس فی نبیین بسم اللہ
- ۳۔ یا رسول اللہ دیدار لاو
- ۴۔ یا رسول سلام علیک (غار مطبوعہ)
- ۵۔ یا رسول اللہ علیک اسلام والصلوۃ (غار مطبوعہ)
- ۶۔ تو کر عظم دفایا حیات النبی
- ۷۔ پیہر باش بر من یا محمدؐ
- ۸۔ کھوٹ کینہ منزے کلاہ (غار مطبوعہ)
- ۹۔ یا مصطفیٰ محمدؐ (غار مطبوعہ)
- ۱۰۔ جھنڈ کائنہ تہ مکانات
- ۱۱۔ بر در تو یا محمدؐ سر نہیادم (غار مطبوعہ)
- ۱۲۔ مہیر چھے حال باؤے کینہ (غار مطبوعہ)

(د)

پا پٹہ عریکہ شاہ سرداے
 امہ آمہ تاوے زر گوم سنہتہ
 ہول گوم جگس لول آم چوئے
 اندری کوٹہ نم لولہ نار تو اندریں
 لولہ چاند داغ روٹ زوئے شرسین
 سروہ ناز پنے ہی گل دے
 کاسہ اسہ کنجہ رکت کہ گنجہ
 بانے بانے گل چھوڑا اگر چاند نظرے
 مدینہ کرم دے نوئے کہ دینے
 بچہ لولا کلبہ ماہ تابانے
 آہ کاڑی کاہو مشتاق چائی

مے چم چائی تو زاد وینہ نا
 کس زانہ وینہ پتھو تمنا
 میون جان جگوک سوز رھہ نا
 خاک ملہ جامن چاک درمہ نا
 چون الم شرح سپنہ دچھہ نا
 خستہ گے عاشق مستہ پکھنا
 کرہ اگر رھہ گنجہ احسانا
 مے تر چم غمہ گنجہ دل مہ پھوڑنا
 دور چھس نوئے نیش سور ملہ نا
 جان جانانے وینہ دے نا
 مار کن لولہ وینہ دے نا

عا محمود دے تاوہ نعت شریف چھہ اگر تہہ نوئے پیچہ نقل پوان کرہ
 یس پکھو چھہ کھیتوشت۔ مگر تاریخ چھس موجود ۱۲۱۳۔ یہ چھہ باسان
 محمود دے پندہ قلمہ سیتو لیکھت۔ پوٹس چھس درخانہ پیکھت۔ یہ
 نوئے چھہ محمود دے کامیہ شریکے حاضریل سپدشت۔

امہ نعت شریفک بیاکھ نوئے چھہ بڑا صاف پیکھت۔ یس
 تازے پہن لیکھت چھہ آمت۔ (ناجھا)

شہید وند ہے سربراہِ قس   یال کو پالے بان وند نا
 دوپ نے محبوبہ حاجت کیا چھے   اُمتی اُمتی صبحا نا
 اُٹیا چھ صنف دتھ استقبالا   اٹھ جھاس دیشوے نا
 زین پوش زوہ نبس اسرفیلس   تہ جبریل سہو پوک نا
 دیدار چانیٹ ارمان دل ہے   بیٹھ آب و گل سے سیتو تننا
 دیو چاند شہر کہ لولہ چون نشہ   آبرو تیغ ابرو بخشہ نا
 .... بانیکہ سروے   مدد نو پادن بان وند نا
 پوچھتہ کیشوے سائی نس مڑاں   ہوشہ سان غا غولہ بوزکھنا

محمود گامی چھے دنان زاری
 ساری پاری لگہ ہوے نا

۱۲۱۳ھ مشر ۳۷ء دیم زشار و بھتم نہ پورہ پاٹھو۔ دھچھنہ
 نوہ ۱۲۱۳ھ مشر موہوہ روڈی ہو۔

پورسا فی نبوین بسم الشہ
 امہ دانیہ سید اوس حضرت
 نادس سوزش مرسلہ
 دعائیلہ منگہئے کرکوز امین
 رکھ دیے ترادوتہ شجید کر با
 ستن اقلین منز چھ بست
 آسان بے ستون تھم گنہ چھا
 ییلو ہواؤنے پنہو ژور یار
 جنتن گنہ برادر تھم چھا
 پانمبر شلکھ منز کعبے
 افتاب عالمس چھ دیوان گاہ
 نینہ سے پنہس کر ہانکل
 سرژو تراو دیٹش تھ چھ بارگاہ
 نزدیک ارسختہ ہیوت تھم دور
 محمد کا مویس پہ مدا چھا
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 کنہ من شانہ دیتھ باخضعتہ
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 ایتھ بختہ چھل توڈل چھ تہمین
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 شین نا کیتہ تے اکسل متی
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 حوالہ کورہ کھ پنہ کار بار
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 پاؤ کو زون تے اختابے
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 دلہ سان لار تو حضرت بل
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 بولہ وون تھو تھم دنگ کستور
 دیدار ہاو یا رسول الشہ

۱۔ امہ دانیہ سید اوس۔ کنہ من شانہ دیتھ سرور (پنہس جاپ)

۲۔ تھم ژور یار (پنہس جاپ)

۳۔ افتاب پھیران ژوہ پارو چھا (پنہس جاپ)

(۳)

نورِ ظہورِ من پر تو تڑاو
 حضرت فاطمہ ماجہ میل دے
 حضرت نبویو کیا کردس ناو
 احدس احمد میلو چو ناو
 گہ گہ دورے کا شہر آو
 مسجدِ اقصیٰ لہ نے آو
 نیازِ نفلہ پر کر تجھے دِراو
 بٹن اکڑے کور اُس ہمار
 مہرِ ہیشتر نبوین گہ گہ کن دِراو
 یمن جہادن درجہ گہ تاو
 گزشتہ حکم مدینس بر مژداو
 یا رسول اللہ دیدار دِراو
 حضرت پڑھتے گہ گہ کن آو
 یا رسول اللہ دیدار دِراو
 محمد لا گہتہ بازار دِراو
 یا رسول اللہ دیدار دِراو
 تہتہ منز محمد با جماعت تڑاو
 یا رسول اللہ دیدار دِراو
 تمہ اوس ردِ طمست آگہ گہ غبار
 یا رسول اللہ دیدار دِراو
 یمن یمن بیان شریعتہ چاو
 یا رسول اللہ دیدار دِراو

غافلہ پانویں ہر موٹراو

کاروان دوریوے کر کھراو

محمد کا میو کر پیراو

یا رسول اللہ دیدار دِراو

(۴)

مُرب وُتدے مچھک سون سردار   یا رسول سلام علیک

کُریہ ویشے چوئے دپار   یا رسول سلام علیک

زاه اوّش چھمنہ پکان دنگے

نفس بہ زاه روؤمینہ وگے

آہ یختہ کپاہ علاج لگے   یا رسول سلام علیک

چپانہ سستو آدم تہ خوا

چون دودا سہ زخمین دوا

چپانہ سستو اسہ حاجتہ دوا   یا رسول سلام علیک

مچھک تہ دودانہ آدم صدف

جلوہ گر اک از ہر طرف

سارنہ پیچھ چوئے شرف   یا رسول سلام علیک

چپانہ دُور سستو گوم ستم

پتہ سا تھا درشن دتتم

نتیہ پانس کُتے رستم   یا رسول سلام علیک

دایختہ دمہ گوم ودان ودان

زاه تہ جھیں ہم نہ غابی پوان

پان وُتدے اے جان جہاں   یا رسول سلام علیک

وصف رخسار چھے والضحیٰ

شوق چاہے عاشق متے یا رسول سلام علیک

لال دلب یا سرخ یا قوت

مہر خیمہ فکری دہند اما بدمروت

گاہ گویا گاہ آہ سو گوت یا رسول سلام علیک

تیر مرزاگان ہار پختہ مہمہ

سینہ
مہر خیمہ زن چھی ہران گمہ یا رسول سلام علیک

چشم بادام غماڑہ بھر پختہ

دیشنے کینہ مشتاق کمر پختہ

کینہ چہ بیمار کینہ گے مر پختہ یا رسول سلام علیک

روز محشر شری مہمہ

چون دیدار ڈھارن ہمہ

دادمی لہ کیاہ فریاد دہمہ یا رسول سلام علیک

یار آہے تے عادر پدر

داتنم تہ در ناد سحر

سار پے تہ شفاعت کر یا رسول سلام علیک

چانڈ صفات زاتہ سہ خیمہ

یس خلق تہ نش چھک دہمہ

جان و دل سون بڑھنے فدا یا رسول سلام علیک

چانڈ ہار پختہ کران نقی

مہتہ اُکے پیتھم دھوہ
 لولہ باغس دیہے زھوہ
 یا رسول سلام علیک
 چکرس چھم عشقن زلے
 لولہ سستو چھم نہ پوان زھلے
 وارہ چائے دہا پئے بے
 یا رسول سلام علیک
 مکر مدینہ چھک کینہ بطحہ
 پکے ڈاکہ کینہ و تم و تھا
 سستہ چھم جائی کر تم کھنک
 یا رسول سلام علیک
 قاب قوسین قریب مقام
 خاجہ جبریل جوئے غولام
 تانہ ہر روز چوئے اسلام
 یا رسول سلام علیک
 سرور قد چون طوبی اُخرام
 خاب پیمو ڈوٹھ تھوٹب آرام
 نار دوزخ کسہ پیچھ حرام
 یا رسول سلام علیک
 کتہ بکھٹک گوشت غارن
 کتہ مدین داتے لارن
 یثیر کینہ تہرے چھہ تھان
 یا رسول سلام علیک
 چشمہ دتہے غماہ مہتے
 بزمہ رگھ کھو روہم کتے

عا پیچھ جبریل آو دورود سلام (قلمی نوہ سچس پیچھ درست)

چاؤی تو صیغہ پزان جاؤی
و نہ کیاہ دہ ذی محمد کاؤی
یا رسول سلام علیک

(۵)

یا رسول اللہ علیک السلام والصلوة
چاہے سیتو آد عرش و کرسی لوح قلم تے دودہ پڑ
یا رسول اللہ اول گویا دے جوئے نور پاک
چھک تے مظہر چھک و مصد دوا و شیعہ نش کا پنا
یا رسول اللہ طواف کعبہ آسمان نصیب
واتے با بیت اہلسن منز چھیرا در عرصات
یا رسول اللہ مدینس و اتنک چھم اُردو
روزی تا تیرہ روز با کتبہ چھمے تے کیاہ آب حیات
یا رسول اللہ تمنا چھم پڑ روز ہفتہ و چھ ماہے
شونہ و ذی کیاہ دلف چھی شب قد رگسہ برا
یا رسول اللہ لگو آسو پارک چاچن شمع
دہہ گریاں سپہ بریاں گے تمن چانی دشا
یا رسول اللہ سٹھا شرف چھس و ذی کیاہ کرہ
مستب رشت فرا چھن طو برم بیہ اجا

یا رسول اللہ کو مت چھین غرق در بحر گناہ

ظلم کرو تم نفسِ امارتِ تہ فری یادیں دات

یا رسول اللہ تہ روزم را عفو بوزم زار پار

چارہ بستین دیو آسان سپدِ تم سے شکر ات

یا رسول اللہ عملِ کینہ چھین کر مژ بندگی

منہ ترا و تم دور نتو مند چھینے در عرصات

یا رسول اللہ قیامت وہ پائیں سے تر تم

مہ کر لاؤ تم عذابِ بونہ پر بلکل دم بخت

یا رسول اللہ بہشت و اتناؤم بے حساب

مولِ موی سستی سستی باموین و مومنات

یا رسول اللہ افتنا یا شفیع المذنبین

کر گوہگارین شفاعت چھکت کائنات

یا رسول اللہ تہ روزم را عفو بوزم زار پار

کینہ وونی محمود کا موی چھکت سیٹھا عالی صفات

(۶)

میں کو تم شفا یا حیات النبی

رفت و اضی یا حیات النبی

مجد و سفا یا حیات النبی

تہ کر غم دفا یا حیات النبی

چھکت و ایل یا رب کیسو تو

مبارک چھکت کینہ چون دست شرا

یا ذات شریف (چھکت)

خلافت ملائک زمین آسمان
 خرابی کرم را ورم لوکر چار
 فراغ سنت مستحب و اجبات
 حقش نشد کھوڑس و چھم حقش
 دوداد و فرو یاد ہوڑے پتے
 کرکھ نے شفا اس کو کرکھ تے
 ہمہ انبیاء اصفیاء، اتقیا
 دپی حق تعالیٰ متکم بریہ کرکھی
 بصیرت ابوبکر و عدل عمر
 بہشت و ولایت مجسم و حسین
 بہ اصحاب و ازدواج و آل کرام
 بہ آئے تے کن بخشا ورم گوناہ
 تجھل گوس واراہ نامت کرم
 براہ حقیقت بذات کرم
 تے چھم لوہ کا من یتیم اکھ شاہ
 ترے بوزیم آرد چھم سپہا
 چھم مشتاق محتاج دیدار خاص
 بہد ار اور منور سکرکھ
 چھم محمود گامی فقیر الحقیر
 برا کرم ۲ حقش بر کھوڑس پ (چھاپی)

ژئے یتیم بوفد یا حیات النبی
 نوئم مے سزا یا حیات النبی
 گیئم تم قضا یا حیات النبی
 کوڑم ناروا یا حیات النبی
 بروز جزا یا حیات النبی
 کرکھو مہبت لایا حیات النبی
 ورن اولیاء یا حیات النبی
 اسے کیتھ شفا یا حیات النبی
 بعثان حیا یا حیات النبی
 دفع کر بلا یا حیات النبی
 عفو کر خطا یا حیات النبی
 مغل یا مغنی یا حیات النبی
 مے تر ورم غم یا حیات النبی
 بنوا ہمد یا حیات النبی
 دھم در شمشاہ یا حیات النبی
 ژئے نش وائر یا حیات النبی
 غمی تے گدا یا حیات النبی
 براے غم دایا حیات النبی
 سپہا بے لوا یا حیات النبی

(۷)

مہربان باش برمن یا محمدؐ
 فقیرن فکر صغی ذکر غفی
 شب معراج زبے پتہ اقتدا کوڑ
 کتبتہ چھک کہتہ مہیہ نیب چوئے
 نظریات زبے تراوتہ سوئے
 گزہ صیم دلشاد ساری غم زلن
 دین چھس ورتتہ پتہ روتہ
 مہیہ میوئے قبلہ تے پتہ قاسم
 اجایتہ کیا چھ دتتہ نیم شب
 رویشہ پاٹھو پتہ سوئے توشہ کوٹام
 وہ زلی وٹھ چاڑی دپیشہ رنگت
 پزلوئی تہہ برقی وہ ستاے
 دلم کن محو انوار حقیقتؐ
 بہ وڈے سرقدمن یا محمدؐ
 کاٹو تم چاڑی غمن یا محمدؐ
 نبی ہتھ آدمین یا محمدؐ
 پڑھارہ تیشہ کنن یا محمدؐ
 فٹے لچ بادمن یا محمدؐ
 پڑھارہ یادہ یمن یا محمدؐ
 وچھت از بر دین یا محمدؐ
 دے بو شجر یمن یا محمدؐ
 جسم کج زلف طمن یا محمدؐ
 نئے کریمے پوشہ چمن یا محمدؐ
 گلان کو سمن یا محمدؐ
 سیٹھا چھے نور شمن یا محمدؐ
 حجازر کن چھہ نمس یا محمدؐ

۱۔ مہربان گزہ پتہ یمن یا محمد (چھاڑی) ۲۔ کتبتہ چھک تہہ پتہ مہیہ یا محمد
 (چھاڑی) ۳۔ چھاڑی نو سحن منز چھنہ پشار
 ۴۔ پزلوئی قبلہ تے پتہ کعبہ میوئے (چھاڑی)
 ۵۔ پزلوئی نور برقی وہ ستاے (چھاڑی) ۶۔ دلم را با حقیقت شاد گردان (چھاڑی)
 ۷۔ چھے نڈ پٹ غن یا محمد (چھاڑی)

نچیل کر کوڑم بنے اللہ عاشق منز
 یتیم پھر سارو سمن یا محمد
 فقیر فکر صفی ذکر صفی
 گل تم جاؤ غمن یا محمد
 مبارک سلسلہ مجھ قادری سے
 چھٹے تھو رز لمن یا محمد
 چھ چوئے اُمتی محمد کا اُمتی
 مے چھوئے پتہ نہمن یا محمد

(۸)

کھوت کتبہ منزہ کلاہ
 بوجھ کا فرد قدرت اللہ
 برحق چھ رسول اللہ
 بادا صلوٰۃ اللہ
 چھی سرور سے رستے
 در بندگی دس رستے
 قد چن چھ بر جھستے
 بادا صلوٰۃ اللہ
 ایمان اوں رو سو کچے
 تہہ تر دو پنن بچے
 کوما پرد کیسک لچے
 بادا صلوٰۃ اللہ
 خانہ اوس اکھستون
 تہو چن فراق تھو کون
 فریاد تے نالہ دتوں
 بادا صلوٰۃ اللہ
 گیوئے مبارکن
 زنجیر کوڑ عاشقن
 گل آوڑیئے نشہ کن
 بادا صلوٰۃ اللہ

۱۔ انجیل متی کرے اللہ عاشق منز یتیم پھر سارو سمن یا محمد (چھاپی)
 ۲۔ فقیر فکر صفی ذکر صفی۔ سارو تم جاؤ غمن یا محمد (چھاپی)

اے اوس اکبر صلیکے برکت لےج تھتھہ مینہ
 سیرگے ترے تھتھہ مینہ بادا صلوات اللہ
 فرمے یاد تے نالو دے ڈھارن لارن پیے
 ڈے چھے ساری دے بادا صلوات اللہ
 یس آسہ تے ہیو غفار تس واترے دوزخن نار
 چھک مربی سون سردار بادا صلوات اللہ
 یا منہ لب اپنیئے سلام کرو ناپیہ منے
 زہرے جھم ہنہ منے بادا صلوات اللہ
 محو دس اوس جہا گوارہ ہم نہ گزھن جہا
 چھک ڈے مشوق خودا بادا صلوات اللہ

۹

یا مصطفیٰ محمد صلوات اللہ علیک
 تبار پچھ چاڈے حد صلوات اللہ علیک
 علم داب ندانم مدح و ثنا چہ خوانم
 گوید ہمی زبانم صلوات اللہ علیک
 قدم نشہ عدم آو عدم نشہ آدم زاد
 یدم دیتہ چھ قدم ناد صلوات اللہ علیک
 زبید زہے تبارک سرتاج سورہ تبارک
 باشد ترا مبارک صلوات اللہ علیک

اول اوستیہ تہ اُخر اکھ
 زاکھ
 ریت سے مُتور موت سے مُعز
 اے گوہرت مُدور صلواة اللہ علیک
 قلم لوحس یکبعت گو عاشق پن معشوق شو
 جنت میکس زکویت شرمندہ ماہ ریت
 ہر سو رواں زسویت صلواة اللہ علیک
 موکھ چاڈی کرچہ گزنا تحقیق کو رم پکیا چھ
 حاکم نبی حق بر سر صلواة اللہ علیک
 حاضر ترا نشین ناظر ترا برہن
 آتست عین ابیقینم صلواة اللہ علیک
 تھے موکلاؤتھ تو حشا فرعون درو یاوس ترزا
 نصرت ترا اذا جاء نامت انا فتحا
 عظیم اللہ ہن لوٹ طور خلیس گو نارس سور
 تھے نیش شیطان شان دور صلواة اللہ علیک

آہو زبان کشودہ وعدہ وفا نمودہ
 بردات تو ستودہ صلوات اللہ علیک
 کم کم عاشق دلن پاری عشق کو کندہ چھک پش پش
 اجھر والن لکھ پاری صلوات اللہ علیک
 سب شتر و حسان بر تو شدہ شنا خواں
 اے راحت دل جان صلوات اللہ علیک
 تھے پیہ عاشق فدا گے خودی منہ جڈا گے
 تحقیق واصل خودا گے صلوات اللہ علیک
 آنا بیکہ دل شکستہ جاں در رہت بہرستہ
 چوں حق ترا پرستہ صلوات اللہ علیک
 شہادت کہ اشارے زوئے کرختہ تھے پائے
 تھے پختہ سپہ کشتے صلوات اللہ علیک
 دست تو در سخاوت بحر العطاء و رحمت
 اے منبع کرامت صلوات اللہ علیک
 محمودس فرخ یار و سات
 مقصود او ستم ملاقات
 سحر دل پر ہے دہ تیرات
 صلوات اللہ علیک

دل

مے چھنہ کانہہ تر مکانہ مینے مے چھنہ پانے
 پانے دھتھ چھ دکانہ بازار محمد
 یا چو یا من ہو ہو لو بم نہ کانہہ تر الا
 کھٹیت جلیے رشتہ چھ مے امرار محمد
 کھٹیت او مٹھتھ ڈراو ادے پیس آدم ناو
 توشن پرشہ فلی چھاو بہ ٹھڑا محمد
 مے چھ سون زون پے مے چھے مارفتک مے
 چوان کیتو دھن گے بدر بار محمد
 نہ اصحاب چھ شیعین تمن پتہ ز ختنین
 اکھ چھ صا دتھ چھن تے یار محمد
 مے چھ کل تہ تم چھش جیون بیون ہو ہو دراکہ
 پانے اکھ لا گتھ کر اکھ خدیار محمد
 دُون آو براقس لو گس ایقہ فراقس
 مے چھم جیون کھن بس تمن بار محمد

محی الدین محزون (نابل) چھ پخت شریف یمہ شایر سرتو شور و کران
 سردار محمد دلدار ما محمد غم خواہ ما محمد
 وادام پیوس آدم ناو (محزون) سلطان ما محمد

سہ میلہ معراجس درادو   تس نوکھ پڑشے دادو
 تھکن جبریس آو   جلو دار محمد
 ساری ارض و سمادات   گہ پتہ کاش دوستے رات
 کرین پاد بیک سات   ز انوار محمد
 کینہ گے سنجھ پائے   آئین آب در بر یاد دل
 زبان رؤسو کچے آے   با قرار محمد
 سینہ میلہ قیامت   روز نہ مائے مہم جنت
 مئے چھم دار دلس سجت   اُمتہ زہار محمد
 بدن میلہ لدن بار   فون کیتہ گوتم گار
 یا مکتہ بوز سہ اخبار   تامت لار محمد
 نیکن دن عمل نیک   بن گزھ پیشہ دیکھ
 توتے پاد گزھتہ بیکہ   تین کھار محمد
 نادر دسمہ، کرتج دار   کرین شہ زاد و چ تار
 پیشہ نیک گزھن تار   اُمت تار محمد
 فاطمہ میلہ لاگس نیک   غم داہ پیون کیاہ آسہ پایہ
 اما مین مار و آتہ   نو یادگار محمد

۱۔ یہ بند چھن محزون منزے بوت۔

۲۔ نادر دسمہ نام لہ پایہ پیشہ نیک گزھن تار

۳۔ امام میاں نام نہ آتہ۔ مہم پایہ محمد (چھن)

اُمتہ تار محمد
(پیشہ جاپ)

مے چھم داد بڑ بوزم تہج کیاہ مے خبر چھم
 امتر بیٹھ اتر غشم کوتاہ پزار محمد
 امتر بیٹھ رٹھ بن نابہں منز دار محمد
 امام زاد شفیع بن پھیرتھ کھار محمد
 یمن نار دوزخ نالہ تمن مومہ لاوتھ کھار
 شان دست جھتھ والہ سینہ مار محمد
 تس چھی مٹہ نو عالم تس چھے سون سٹھانم
 سینہ ترھتھ جھنم اوش بیٹھ مار محمد
 پانس بڑوتھ کڑ پھناد امتر آب کوثر جاو
 مے آو غلام جھار یس کر کار محمد
 پتہ کالہ رنئے ناد کوت کوئے مولج ولا
 بڑ کر از پگاہ یاد نئے مار محمد
 شب روز درود سوز گڑھی پاکر دودس سوز
 اچھو وچھ تہ کتہ بوز تر گفتار محمد
 درودس جزا کیتو درود یس روز سیتو
 تس ہین تہ پانس سیتو یس بیتہ کار محمد
 لبن کتہ شہ محبوب تہتر مالس چھے شوب
 محمد دس چھے سٹھاروب پزار محمد

و آتین کیاہ مے خبر چھم علی کیاہ مے جزا چھم (ن محمدن)

۲۷ یہ بت تہ چھن محمدن منزے لیت درج۔

(۱۱)

بر در تو یا محمد سر نهادم یا رسول
 خورشید چوئی یا محمد عرش عظیم یا رسول
 سینہ پر بریایاں یا محمد دل کبیم یا رسول
 جان و نندے یا محمد پان دو تم یا رسول
 دزد و چھان یا محمد لبہ لوسم یا رسول
 لوسہ نام و قفس یا محمد کوس در ہم یا رسول
 دل چون آم یا محمد ہرل کاستم یا رسول
 در رہ تو یا محمد پایم یا رسول
 روز محشر یا محمد جانے نشتہ چھم یا رسول
 زور یار جانے یا محمد عالم کو قسم یا رسول
 آستان یا محمد بوسہ دادم یا رسول
 چادر چانے یا محمد آدم یا رسول
 از تو ہرگز یا محمد رہ شایم یا رسول
 توبہ دو فقرے یا محمد غمہ ترا و تم یا رسول
 پتہ لارے یا محمد نمہ نزل تم یا رسول
 لولہ زخمین یا محمد چھک نہ مریم یا رسول
 سوز چون چھم یا محمد را صواستم یا رسول
 از خراقت یا محمد چون نالم یا رسول
 مول جمعہ پہنچے یا محمد مولا و تم یا رسول
 مولا کلاون یا محمد سور عالم یا رسول

عرصن کوثر یا محمد پیالہ چاو تم یا رسول
 محمود سن یا محمد کاستم غم یا رسول

(۱۲)

خبر چھے حال باوے کیشاہ
 چھ زامت ڈیئے نشے آدم
 ڈچھک دون عالمین چھ شاہ
 قیام و دم پہ پن مرسل
 ثر بوز تم یا رسول اللہ
 چھ زامت ڈیئے نشے عالم
 ثر بوز تم یا رسول اللہ
 ڈچھک کھنا اسہ سائیں مل

کران افسوس وادیا
 تے درکار ہیمت چاکی
 دپان بیسہ امتی گواہ
 مے اوسم ٹوٹے دو کریشن
 لے اکہ باو دیدارہ
 محکم چون راہ تر سوئم نا
 عبادتہ جھم نہ کر مڑ راہ
 دتم برم نفس امارن
 پورم نا توبہ سے جھم راہ
 تمنا چون جھم درول
 فرائے چبانہ ٹکڑ کاٹیاہ
 کریم از دو سے نادانی
 خچل شرمندہ چھس واراہ
 گوشت چھس سخت آوائے
 دپان چھس لاپہ رس تھاہ
 جوانی گیمہ در غفلتہ
 تر ماوتم دتہ بہ چھس گڑاہ
 کو دیت ہے تے باغس
 کے خداہ

تر بودتم یا رسول اللہ
 تے کین ہنوز ہیمت چاکی
 تر بودتم یا رسول اللہ
 کریمت
 تر بودتم یا رسول اللہ
 یہ زمانہ گوتہ تر سوئم نا
 تر بودتم یا رسول اللہ
 سچھا مورس بہ بدکارن
 تر بودتم یا رسول اللہ
 مے کریم تو خدا متس اصل
 تر بودتم یا رسول اللہ
 بسے بدکار شیطانی
 تر بودتم یا رسول اللہ
 دو دوس بدلولہ کے نائے
 تر بودتم یا رسول اللہ
 برمیوس ہیمت شرم پائے
 تر بودتم یا رسول اللہ
 جہنم
 تر بودتم یا رسول اللہ

دلس چھم آرزو چوئے
 مرس چھم زبیر خط قد کواہ
 کدور خط کا ستم سستی
 چھمے یوبندہ درگاہ
 تر چھم پڑو یا لھو یا غبر
 باب عفو دقت نہاہ
 بعدیق و عمر صاحب
 علی صاحب چھم عالی جاہ
 تھے انہی شیعہ بل کل
 برائے ما شفاعت عواہ
 چھمے محمود کا می
 مے کن و چھتو ڈکاہ بیگا
 تر پکھن اکھ شہاد سوئے
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 بو زتم و عو زو زنده رستی
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 کدہ ہیکلین شفاعت کر
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 بر عثمان غنی خالب
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 بدرگاہ دست رحمت کل
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 ترے کن مشتاق از ہر سو
 اغثن یا رسول اللہ

۳۱

صلوات اللہ پر پیغمبر
 پیچہ تار کن تر چھم ماہ اندر
 پیغمبر شہادت سون سرور
 صدیق و عمر عثمان و حیدر
 جانم بقران ہر چار سرور
 حضرت صدیق و عمر شہین
 حضرت عثمان علی حسنین
 جانم بقران ہر چار سرور
 در عقد نبی چھم قرۃ العین
 قلو مک تر قلو مک مصدق
 جانم بقران ہر چار سرور

صدیق اکبر چھ یار اول بے معجزہ اڈن ایمان اکمل

جانم بقربان ہر چار سرور
دین دار فاروق و ز عمر خطاب
بے قدر و عتاب
شیطان ترش سپن بے آب
چھ عادیلن مے زمینتہ تہ زیو
جانم بقربان ہر چار سرور

حضرت عثمان چھ ابن عفان
جامع الفرقان بالطف احسان
با حلم و حیا با فدا ایمان
از خوف خدا ہتھو دنگ تہ تنگوسر
جانم بقربان ہر چار سرور

طالب مولیٰ غالب تہ اعلیٰ
شاہ و بلا یکتہ والی دالا
عالی ہمتہ علی اعلا
تم نصیب
صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور
یا مصطفیٰ یا مجتہا
علت تہ آفت کرتم دفا
چھک سون مرنی چھک سون ہنا
عمود شفیع ہستہ آسے برادر
صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور

فارسی تہ ہندی کلام

- ۱۔ حق چہ خوش طہا و بسین (فار مطبوعہ)
- ۲۔ خورشید بان ذرہ از رے محمد
- ۳۔ موجود شد از قدم ذات محمد
- ۴۔ ما تحفہ چہ سازیم بار سال محمد
- ۵۔ شد جان و دلم و اللہ شیدائے محمد
- ۶۔ کوین ہویدست از آواز محمد
- ۷۔ فرقان بیسویت از خدا
- ۸۔ یا رسول اللہ علیک اسلام
- ۹۔ کسے یکساں سلام علیک
- ۱۰۔ یا سید المرسلین
- ۱۱۔ ہمی خواستم از خداے محمد
- ۱۲۔ حریم حق دل و جان محمد
- ۱۳۔ یا الہی بولستے رسول عربی
- ۱۴۔ حق عیاں تو یا رسول اللہ
- ۱۵۔ وجودت کر نمی بودی
- ۱۶۔ بسن شدم از معصیت
- ۱۷۔ آمد بہ چمن گل بد نے
- ۱۸۔ از تہ خلوت نشین
- ۱۹۔ گزہ بینم روے
- ۲۰۔ یا الہی از تو خواہم
- ۲۱۔ الحمد للہ یا فتم
- ۲۲۔ ہے داد ہے بیداد
- ۲۳۔ الحمد للہ کہ مرا یار
- ۲۴۔ جانم ز عشق روے تو
- ۲۵۔ در بارغ سلیمانی
- ۲۶۔ چہ زیبا دلفریبا
- ۲۷۔ خوش باشی بمن

دا

حق چه خوش طبع و یسین گفت در شان رسول
 من چه خود را ایستادم مقبت خوان رسول
 مخزن جود و سخاوت مظهر اسرار حق
 مطلع انوار سبحانی گریبان رسول
 آمد از امرش درخت سیب جیرون پُر ثمر
 نخل خرما شد قدم فرسا بفرمان رسول
 شد بنورش نار را گلزار بر روی خلیل
 همچو اسماعیل با زم جان بقربان رسول
 آب حیوان آب کوثر یافت
 آب و رنگ و بوئی از چاه زندان رسول
 جمع چون گردد دل ما چون شود حل مشکلات
 باز بکشايد صبا زلف پریشان رسول
 گوشه گران خسته بول بسته افتراک او
 از کمان ابروان تیر مرغان رسول
 آرزو دارم همه تن مرشوم تا همچو گوئی
 رقص در میدان از زخم چوگان رسول

و یا چه میسر مییست یکت (ناجی)

با وجود فرزندش باشکوه دارا دهم
 کمترین هستند از قدرگدان رسول
 طوطی طبعم که طاق میشود در هر نفس
 روز و شب در مدح و نعت شکر افشان رسول
 سده یا طوبی به جنت کوچه کار آید مرا
 میروم در سایه سرو عسکریان رسول
 ذره داری چون نه قصم ز آنکه چون ذره شوم
 محو نه رومی چون خورشید رخشان رسول
 یارب از محمود گاهی میرسان صدک سلام
 خاصه بر روح رسول و جملہ یاران رسول

(۲)

خورشید بیان ذره از رومی محمد
 محراب همه قدسیان ابروئے محمد
 تعریف بخش و انصافی فرمود بقرآن
 و التلیل بود وصف سروئے محمد
 از مشک هفتن خود نشود تازه مشام
 الا بریا چین دو گیسوئے محمد
 فردوس دارم غلده همه پای کین اند
 از قدر رقیع که بود کوئے محمد

معلوم چه سان میشودش طے مقامات
 آنکس که بخت پی نبرد سوئے محمد
 جیجو نمن محیط و نیل و قلزم عمان
 هستند همه قطره از جوئے محمد
 آبیکه رواں میشود از چشمه چشم
 گردست دید زان کُنم پاشوئے محمد
 نوریکه ز آینه تافت دلم یافت
 عکس است که افکند روئے محمد
 همود بگذارد جهان باش چو بلبل
 مشتاق باں گل که دید بوئے محمد

۳۳
 (ر)

موجود شد از قدم ذات محمد
 از عرش بلند رفعت در جات محمد
 محمول شد احکام شرایع مسلف
 از شرح و تفاسیر و رسالات محمد
 کفار بتکار چو خوردند هر پیت
 منظور شد اسلام بر آیات محمد
 محتاج به ظهار عجیبات نشسته است
 مشهور بآفاق شد معجزات محمد

شد از غنای سموات چو آینه مصفا
 از کشف و کرامات کمالات محمد
 معبود بملکوت چو قرب مبارک
 از کثرت طاعات و عبادات محمد
 بر هیچیکس دست ندارد ز مرسل
 ادراک و منازل و مقامات محمد
 از روی لطافت ظهورات جمالی
 چون هشت بهشت بیوات محمد
 چو آنکه بصد شوق که از دیدۀ بیدار
 گشت است مشرف بملاقات محمد
 همواره فدای باد دل و جان معنیف
 در خدمت سادات و ذریات محمد
 محمود بمقصود رسید است بلا شک
 مخصوص باین تحفه و صلوات محمد

(۴)

ما تحفه چو سازیم بار سال محمد
 یوسف که با شبن جهانگیر شالی است
 صل الله علیه و علی آله محمد
 از شرح و شامیل خط و خال محمد

در حال نمود است طے از جمله مقامات
 آگاہ نگشته است کس از حال محمد
 از سدرہ بیک چشم زدن بکمر رسیده است
 جبریل باقبال پر و بال محمد
 از هر سبب او قهر بلند پایہ کسری
 افتاد بیک جنبش ز لزال محمد
 نے بہر خود از تاجوران تاج گرفته است
 در راه خدا بود خدا مال محمد
 یارب تو بیا مرز ہمہ جرم و گناہ ہم
 با عظمت اولاد والاطفال محمد

محمود باین نعت نبوی نام نیکو یافت
 مقبول خدا گشت باقبال محمد

(۵)

شہ جان و دلم و دلہ و رشید لے محمد
 در دیدہ کشم خاک کف پایے محمد
 گنجینہ اسرار خدا بود نہ ہفتہ
 مکشوف ہمہ گشت باخشاے محمد
 والکاخین الغیظ والعافین عین الناس
 این محوئے وصف بود خلفائے محمد
 در عشق و ہوایش کہ توانند زندہ دم
 زیرا کہ خدا عاشق بالائے محمد
 بر پائے نشستند ہالان نبوت
 از رفت چو سر سرو دلارائے محمد

اسلام قومی گشت زادیاں گزشتہ

از قدرت بازوئے توانائے محمد

از نامہ داری شاہ حبش عبادہ دیدہ

اسفیدہ کف پائے بطفرائے محمد

محسوب ازل آمدہ اصحاب چیمش

ملعون ابگشتہ انداعداے محمد

در نزد خدا بیچ ترا از بیچ بینداز

دانی کہ دروہست تمنائے محمد

موصوف باوصاف حمید است مسمی

در ہر دو جہاں اعظم الاسمائے محمد

صد گشت اہل سبز ذات جمالش

گردوں چو عبا بی است ز دریائے محمد

بر فرق سر انداختہ عرش معلی

افشاند نعلین فلک ساسے محمد

فی کل صبح باد صبا گشت معروف

چاروب کشی حضرت والاے محمد

تا بی است ز رخسار او خورشید جہان تاب

ماہ را بجگر داغ ز سیمائے محمد

محمود شب و روز که از فرط محبت
شیدا و گرفتار مرا پائے محمد

(۶)

کوین هویدا است ز انوار محمد
صدیق و عمر صاحبش عثمان علی بود
عمین شریفین او الحمزه و العباس
مانند هدیه بجز دیگر، بی شک نیست
از مرده لولاک مغلقت الافلاک
حق گفت انسان سرگشته شدن
برافت بسرنجی پنجه شیران
در حل مسائل با عباد عجایب
مدحش شده است ز حق کرده تمنا
نگرفته دلش محو باین دشت مثنی
در خدمت او غل غل عرب خویش او شد
در روز محشر بید، گوهر بر سر و بر پیه نو
یس بار گفته ناه آسیده در نار جهنم
کثیر شرف یاب شد از موه شر
سرست آمد شاد دل و جان مضعف
محمود ز دارین ممکن، هیچ تمنا

خورشید مجمل گشت ز خسار محمد
هر چار با خلاص شده یار محمد
بو جمل لعین گشت با نکار محمد
در راه طلب گشته خریدار محمد
سرگرم شده رونق بازار محمد
در گوش کن که این گویا اسرار محمد
در بدر و احد ضرب ذوالفقار محمد
خود بود خدا حامی غمخوار محمد
امحاب کف معتکف غار محمد
چون هشت بهشت آمده مکرار محمد
جایند شده سرور دفتار محمد
تیمه دوه می محبت کبر است هزار محمد
نور دیده میوه پیر لایق کهار محمد
مانند مینه است با تبار محمد
از ذکوب لعل کبر بار محمد
جز آنکه شوی محو بیدار محمد

(ک)

فراق بسویت از خدا آمد پیام اے نازنین
 نام نکو فرجام تو خیر الانام اے نازنین
 یاد تو بوبکر عمر عثمان عسیدر باظفر
 لعل و لبیت را مایہی العظام اے نازنین
 زلف و رخت شام و سحر دندان و لب لعل و گہر
 در سوے آن کیسوے تر تازہ مشام اے نازنین
 شمشاد سرسبز ہم ایستادہ بر در آدم
 از شوق بالایت کہ ہست طوبی مقام اے نازنین
 معراج تو شد بر فلک محتاج تو ملک و ملک
 از قاب قوسین قرب حق داری مقام اے نازنین
 از پیروانت مے روم در راہ عشقت میوم
 باشد کہ روزی میشوم واصل بکام اے نازنین
 روئے جہاں آرے تو و الانشاں بالائے تو
 میخورد ستم آئی شے اندام نام اے نازنین
 مداح تو خواہد ز حق از گفتن نعت شود
 افصح بیانی گو لغز شیریں کلام اے نازنین

---

۱۱ میخورد ستم آئی شے : ۹

بادا صلواة و هم ثنا فی کل جینن از خدا
 بشنوز محمود گدا صدک سلام لے نازنین

(۸)

یا رسول الله علیک السلام والصلوات
 از جناب حق بر تعداد نفوس ممکنات

یا رسول الله کلامت ز دگره بر نمیشکر
 شهید از شیرین زبانت شد بجزل قدر نبات
 یا رسول الله پر

لعل تو اندر لطافت نور بر ز آب حیات
 یا رسول الله بقدر یکسر موتو نیست

قدر و قیمت پیش زلفت لیلیه القدر و برات
 یا رسول الله نخیزد تا قیامت قاسمے
 چون قدر تو راست عنا از صفوت قایما

یا رسول الله کلیم از کلمه تو شاد کام
 دانکه اوبا اُمتانت خواهم از محشر نجات

یا رسول الله میسح از معجزه انفاس تو
 زنده میکردی بیکدم چند اجسام صمات

عالم شارح چینه و ده مخان.

یا رسول اللہ ز شوق کبر بہشت آید بر کن
 سبیل در نجیل و نیل با جوے فرات
 یا رسول اللہ نیاید در نوشتن وصف تو
 گر شود انبار کلک در بوند دریادوات
 یا رسول اللہ پناہ میدم بکویتہ امان
 از جمیع عارضات و واردات افقات
 یا رسول اللہ امور عاقبت محمود را
 عاقبت محمود گردان اسلام و الصلوات

(۹)

ہر زمان بر زبان سلام علیک	اے کس بکیان سلام علیک
سرور صادقان سلام علیک	یا غار شریف تو صدیق
حامی عادلان سلام علیک	قطب اسلام عمر فاروق
مصلح کاتبان سلام علیک	نیز عثمان جامع الایات
قاتل کافران سلام علیک	پہلوان تو بود اسد اللہ
تحفہ روح شان سلام علیک	صلوات و سلام از حق باد
میش تو شدہ در ان سلام علیک	نخل غرما برائے استقبال
بزر شدہ در زمان سلام علیک	نیز نجلی کہ بود فرسودہ
آمدند در میان سلام علیک	سوسمار دستوں و سنگ و شتر
نازلت شدہ قرآن سلام علیک	بہ نسخ صحیفہ ماضی

مفخر مرسلان سلام علیک	ذات عالی صفات تو معروف
شافع اُمتان سلام علیک	روز محشر کمال همت تست
کار من در جهان سلام علیک	یار من جز تو نیست دیگر کس
بر تنم حرز جان سلام علیک	بهر دفع عوارض و امراض
مالک لایمکان سلام علیک	ساکب راه دادی و عدت
حاصل واصلان سلام علیک	سر تو در ره خدا جوئے
روئے خود کن عیان سلام علیک	شوق عشق و جمال تو دارم
سوئے جنت رسان سلام علیک	واصفان جمال احسن خود

کیست محمود کا مہی مسکین

تا شود مدح خواں سلام علیک

(۱۰)

بادا صلواة اللہ	یا سید المرسلین
بادا صلواة اللہ	فی کل وقت و قین
خدا ذات جبرالدجی	روئے تو شمس العین
بادا صلواة اللہ	ذات تو نور الہدای
مستجود حضرت آدم	موجود شد از تو عالم
بادا صلواة اللہ	شد فرش تو عرش اعظم
بل بود ادنی ما بین	قرب تو شد قاب قوسین
بادا صلواة اللہ	اے شاہ عین العین

اے سرورِ سرور ان
 برتست نازل قرآن
 خدام تو بود جبریل
 شد نسخ توراہ و انجیل
 ای صاحب تاج و تمکین
 وی شافع المذنبین
 اسی مظهر لطف احسان
 مار بمقصود رساں
 از بہر صدیق و عمر
 بر حال زارم بنگر
 ہم تاج پیغامبران
 بادا صلوات اللہ
 بر خد متشن و حی تنزیل
 بادا صلوات اللہ
 نعت تو طہ و یسین
 بادا صلوات اللہ
 دی مشفق بیکساں
 بادا صلوات اللہ
 وز مہر عثمان و حیدر
 بادا صلوات اللہ

بیچارہ محمود مسکین
 مشغول در مدح و تحسین
 تا آیدش از تو آمین
 بادا صلوات اللہ

(ال)

ہی خواستم از خدائی محمد
 خدا یا محمد ، محمد بعالم
 وجود از عدم بلکہ بیرون نیامد
 را نیز آمد سوسندہ آفریدہ
 کہ پنجم شبہ در لقاء محمد
 دو عالم ہاں یک قبائے محمد
 اگر آمد است از برائے محمد
 باخلاص و عشق در ہوائی محمد

شب وصل بودست با صد تمنا
 نیز زد سرا پرده عرش اعلا
 بقدر از همه انبیا بود بالا
 ز سر تا قدم سرور او سر بر سران
 دماغ سر سرکشان بر ضلالت
 فلک با ملک جملگی جن انسان
 خلاق بن خوردنش در تعجب
 در غمت کهن بار آورد بسری
 شد از صلب سنگ آب جاری سو
 سلیمان سکندر که بوده تو نگه
 خلیفه و نخستین که صدیق اکبر
 عمر صائب و پست و عدل بوده
 سیوم شاه عثمان جمع کرده فراق
 سر مخزن علم شیر خدا بود
 مصفا شد آینه عاشقان
 بود که که ناگه شب بنگرم من
 یقینم چنانست لاریب فیهم
 خدایا ز کار من این عقد بکشنا
 همه برگناهان شوند در پناهنش
 اهل چنان کن که روز قیامت

سر عرش در زیر پای محمد
 بیک تخت آن ردا ئے محمد
 سر انجام شان ابدائے محمد
 سرا پرده های سرائے محمد
 مقصد شده از هوای محمد
 که هستند تحت سرایے محمد
 ملائک خجل از غذایے محمد
 با عجاز زیرک هوایے محمد
 بحکم خدا و ز دعایے محمد
 چه نسبت دند با گدایے محمد
 فد اگر ده جان در دغایے محمد
 دلش مبتلا در ولایے محمد
 حیایش مزید از حیا ئے محمد
 چهارم علی مرتضایے محمد
 بعکس رخ با صفایے محمد
 قد و قامت و خوشنمایے محمد
 بعد دل شد ممتلایے محمد
 بسبب از دے مشکل کشایے محمد
 چه بازو کشاید جانایے محمد
 رسم زیر سایه یوایے محمد

الهی دل و جان محمود گامی
جدا از همه کن فدائے محمد

(۱۲)

دل و جانم بقربان محمد
هر آنچه گفت شان محمد
به برهان و ز قرآن محمد
قوی شد دین بدران محمد
قمر شوق شد بفرمان محمد
خلیل از خلیل ناشان محمد
غلامی از غلامان محمد
به پیش شان سلیمان محمد
نکند ریزش خوان محمد
گدائی از گدایان محمد
کنیزان و غلامان محمد
نشیب از قدردایان محمد
سزاوار بجولان محمد
شده جبریل دربان محمد
چشم اشک باران محمد
پنهانند زیر دامان محمد

حرم حق دل و جان محمد
خدا بر هیچ پیغمبر گفته است
صحایف های پیش گشت مسوخی
بات الدین عند الله اسلام
ز مغرب شمس انور باز برگشت
مسیحا چاوش و موسی سرگدار
بصورت ماه کنعان بود یوسف
سلیمان از صلابت مثل مور است
بر عیسی مایده نازل نموده
سکندر شاه ذوالقرنین بود است
همه خوران و غلامان پیوسته
باین رفعت که دارد عرش اعظم
مکان سیر او در لامکان است
فلک چرخ حلقه در ماده برین
ورای ابر بادان گشت موقوف
تمامی انبیا در روز محشر

شفاعت بر کُنہ کاران نمودن   بود آن روز امکانِ محمد
 و لم یارب بعشق شمع رویش   فروزان در شبستانِ محمد
 معطر کن صبا بغم جوئے   ز گیسوئے پریشانِ محمد
 چو پروین در تبسم نور میر بخت   در شهوار دندانِ محمد
 سپری ساختم این سپنه نمود   به پیش تیرِ زرگانِ محمد
 کجا یا بزم شبی تا سبزینم   رخ چون ماه تابانِ محمد
 بچشم شوق بمانم چشم دارم   سیاه و مست چشمانِ محمد
 ملاحیت با صلاحیت باشجاعت   سخاوت بردسانِ محمد
 طفیل اوشده کونین موجود   بغیض و لطف احسانِ محمد
 خداوند مرا مرست گردان   بحرِ محبام عرفانِ محمد
 بود جان و دل محمود گامی
 خدا بر آل و یارانِ محمد

(۱۳)

یا الہی بتلاے رسولِ عربی
 عاشقم کن بصفاتِ ہائے رسولِ عربی
 ظاہر از قیہ مطہر شد ازین نورِ قدم
 بتجلا است بتلاے رسولِ عربی
 راحت روح روانم اے صبا زود بیار
 بوئے گیسوئے سمن ماے رسولِ عربی

ہر چہ در عقل تو گنجد ہمہ از نور نبی

شہ پیدایتولای رسول عربی

چہر انور شدہ طالع بھنگ بعد غروب

ماہ پارہ شدہ زیمای رسول عربی

سرمہ طور تجلی چہ شب بخت دارد

بغبار و زکف پای رسول عربی

عرش اعظم بچین پایے بوسہ زدہ

بکف پایے قدمہاے رسول عربی

ز ملک ہائے مقرب مجد اگشتہ قریب

قاب قوسین شدہ جای رسول عربی

معلم ملکوت و عرازل حق بود

شہ مردودہ ز اغوائے رسول عربی

در رہ خدا آل و اصحابش ہموارہ بود

در صدق و صفا خلفائے رسول عربی

ہمہ گل مشت عرق گشتہ بشرم رخ او

ماہ سیلاب شدہ زیمای رسول عربی

زار مالپہ ستون کہ فنانش گویند

بفراق قدمہاے رسول عربی

یا آلہی دل محمود گدا باد خدا

در رہ شوق و تمناے رسول عربی

حق نهشان تو یا رسول الله	حق عیان تو یا رسول الله
یا رحبان تو یا رسول الله	هست صدیق عمر فاروق
در قرآن تو یا رسول الله	نیز عثمان صاحب الآیات
پهلوان تو یا رسول الله	باشی عت علی اسد الله
دوستان تو یا رسول الله	از دل و جان دوست میدام
نه نشان تو یا رسول الله	چهره انور بهمیر تو تابان
لا مکان تو یا رسول الله	نیست امکان بکس نشد ممکن
زردبان تو یا رسول الله	گشته افلاک در شب معراج
مهربان تو یا رسول الله	هست خالق جمله مخلوقات
عالمان تو یا رسول الله	انبیاء بنی اسرائیل
امتان تو یا رسول الله	برگزیده عزیز حق هستند
امتحان تو یا رسول الله	در عطا کرده فاخته و شهباز
ابردان تو یا رسول الله	قاب قوسین و قبله عالم
از کمان تو یا رسول الله	سرخیه بلال و قوس قزح
گیسوان تو یا رسول الله	پیچ در پیچ سلسله عشاق
بر میان تو یا رسول الله	هست جزا بجان کمر بسته

و میان تو (ادنیوک نزدیکی) و هست صدیق صادق الاخلاص (ادنیوک نزدیکی)

جان بچشم لطیف فدا سازم
 روز و شب گشته شیفته شیدا
 جز تو از حق دیگر نمی خواهمند
 در محراب خدا چو معشوقند
 فارغ البال از همه آزار
 نوار و خسته و پل و بزار
 تحت بندی بنای نور خدا
 زار و آلال مدام از شوق
 جز تو کس نیست شافع و شافی
 محرم را چو مامن و گنجی است
 می گریزم ز عادت دوران
 غلغله و فزوس جنت لعلی
 محو اندر خیال تو صیفت

دل بحیان تو یا رسول الله
 و الهسان تو یا رسول الله
 طالعسان تو یا رسول الله
 عاشقان تو یا رسول الله
 و احسان تو یا رسول الله
 دشمنان تو یا رسول الله
 استخوان تو یا رسول الله
 زیران تو یا رسول الله
 بیکسان تو یا رسول الله
 آستان تو یا رسول الله
 در امان تو یا رسول الله
 بوستان تو یا رسول الله
 و اصفان تو یا رسول الله

از سرشوق تو شده محمود

مدح خوان تو یا رسول الله

(۱۵)

وجودت گرنی بودی نبودی هیچ موجودی
 فلیف دیده نمکشودی اغشا یا رسول الله
 ازل آغاز سلامت ابد نام سلامت
 سلامت باد سلامت اغشا یا رسول الله
 ز نامح پند نشنیدم بے نادیده نی دیدم
 ز بارغ غیر گل چیدم اغشا یا رسول الله
 بجمل و ظلم نفس خود شدم مایل بکار بد
 گن هاں کرده ام بے حد اغشا یا رسول الله
 ضعیفم سخت در مانده ز کار خویش شرمند
 ممکن برگریه ام خنده اغشا یا رسول الله
 جنات مرجع عالم جبین بر خاک ره سالم
 بدر گاهت همی نالم اغشا یا رسول الله
 غریبم عاجزم مسکین که دارم خاطر غمگین
 بعینین عنایت بین اغشا یا رسول الله
 تبیین بر مجرم و عصیانم ز کار بد پیشانم
 لاله از دوشب خوانم اغشا یا رسول الله
 بغفلت هر نفس هر دم گناهان میوردم
 ز غفلت بسکه روزم اغشا یا رسول الله

بودنی رفت در عیال به پیری توبه شد نیا

عطا کن عاقبت ایمان اغشا یا رسول الله

پدر هم مادر هم مرده ز غم میوه ناخورده

دل من زین غصه افسرده اغشا یا رسول الله

بمحر خورشید اخوانت شده ممنون احسانت

پناهند زیر دامانت اغشا یا رسول الله

در آن دم از خودم گذار بنار دوزخم بیار

ز دوشم بار غم بردار اغشا یا رسول الله

بر این غاصی شفاعت کن مهربان شو مرا عت کن

دل من بایل بطاعت کن اغشا یا رسول الله

در ویت آرزو دارم بسویت بوی دل آدم

ز دیده خون دل بارم اغشا یا رسول الله

بگیری دست زباله فتنه ام پست

ز درگاهت اُمیدم هست اغشا یا رسول الله

بصدق الصادق العَدِیق بعدل عمر فاروق

شفاعت کن مهربان اغشا یا رسول الله

بحق حایع الفرقان بحق حیدر دودان

بمکن هر مشکلم آسان اغشا یا رسول الله

تمنا تو سن سرکش بر راه بندگی درکش

نخاں محمود گامی غرض اغشا یا رسول الله

(۱۶)

بس شدم از معصیت اندوگین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 ذات پاکت هست آینه خدا
 ذات پاکت منظر نور الهی
 افتخار اولین و آخرین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 گر نبودى ذات تو اندر وجود
 آب و گل را که ملک کردى سجود
 بود آدم فاقم رخت گین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 ای نعم بیپوره جسم شریف
 حرف عصیان گشته اقات شریف
 زین غجالت جان و دل دارم حزن شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 آخر دسالی رفت گشتم سال خود
 عاقبت این جان بحق باید سپرد
 عاقبت ده در زمان واپسین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 پرورش و رایم چون بعصاب سر کشید
 دیده من سوائے نیکی ره نوبد
 دور دار از شر شیطان لعین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 من نکردم جانب حق طاعتی
 سوائے درگاهش ز فتم سائعتی

پس چه سان باشم ز جمع عابدین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

عمر ضایع کردم اندر معصیت

از خدا دارم امید مغفرت

زانکه نامش هست خیر الغارین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

بعد از انم از موافق ده نجات

در طغییل خویش لای عالی صفات

کن خلاصم از جحیم آتش   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

ساقی مایه تنو بر حق سرور

ساقی از آب کوثر ده مرا

پس مرا کن داخل خلد برین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

جای من چون جنت الماوی شو

بر لقای حق دلم بینا شود

با پدر با مادرم کن هم نشین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

از ندامت دید دارم اشکبار

میخروشتم روی مجر و اعتبار

زار و تالان بردت دلم چین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

من ندارم تاب این قبر عتاب

از خدا خواهم ز عصیان اجتناب

تا نباشم در خلافت بعد ازین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

با صلوات و تحیات و سلام   بر تو هم بر آل و اصحاب کرام

نیز بر روح النبات والنبین
 شو شفیع یا شفیع المذنبین
 احمد محمود کامی آمدہ
 چون وجودت رحمتاً للعالمین
 شو شفیع یا شفیع المذنبین

(۱۷)

آمد بہ چمن گل بنے موئے میاں نے
 آزاد و شے باد کشتے مست جوئے
 در باغ جہاں قامت دل جوئے بلندش
 شمشاد قدے سبز خطے سرور وانی
 دلدار و دل آرام و دل خواہ دل افزوز
 فرخندہ فرج بخش دل راحت جانے
 پر بیج غم زلف او بر رتے چو زیباست
 بشگفتہ ہم گلشنے یا سنبلاست
 در لعل لب و غنچہ آب حیات است
 آں سبب ز خندان وے آسیب جانے
 آں ترک قباوش نہ محتاج سلاح است
 مرثگان دو ابروش بود تیرو کمانے

یا غنچہ دماغے (اکھ پروں قلمی نمونہ)

سرتاج شہاں خسرو خراباں جہاں است
 شیریں سخن لب شکرے سحر بیانے
 اں عمرہ زانے صف شکنے لشکر ترکان
 سیلاب صفت سپہم برے موئے میانے
 محمود نہ تنہا ست گرفتار کندش
 بر زلف و خط و خالی وے آشفته چہانے

(۱۸)

اے زام خلوت نشین دیکھو جمالِ نازنین
 ہر سو پس رویے حسین دیکھو جمالِ نازنین
 رویش چہ آئینہ خدا رویش کہ چوں دایم بلا
 خم در خم است چہین چہین دیکھو جمالِ نازنین
 برگرد رویش موسیٰ سر ابروئے است بر دور قمر
 داغ قمر خال جبین دیکھو جمالِ نازنین
 مست است ترک ششم او خست جہاں از خشم او
 بستہ ذابرو تیغ کین دیکھو جمالِ نازنین
 غنچہ دہانش تنگ تر از قندہ میریخ و شکر
 قند و نبات و انگبین دیکھو جمالِ نازنین

و انازک کمر از موہپین (قن)

سپنہ جز آئینہ حلب جز امیان بود العجب
 نازک کمر از موچین دیکھو جمال نازنین
 از عشق رفته موئے او محمود بنگر موئے او
 یکسو نہادہ کفر و پی دیکھو جمال نازنین

(۱۹)

گرد بہنم روی رخشان عزیز
 آشیان وحشتی دل ہائے ما
 قتل مردم می کند از غمزه
 شکل شیرین از سرود درجہاں
 دہ چہ زیبا چوں الف برجاں
 ہمتجو پرویں عالم افزو دے
 در خیال خام شکیش شدم
 نقد جاں باید بہاے بوسکے
 نارسیدہ دست زام پار ساست
 شد خجل سرو و صنوبر منفعل
 چونکہ از شوقی او میر قصد نیاز
 فے بر آید از تنم جان عزیز
 حلقہ ہائے زلف بیجان عزیز
 عشوہ گر آں شوق چشمان عزیز
 برزدہ سراز گریبان عزیز
 مرصبا بر تپیر مژگان عزیز
 وقت خندہ عکس دندان عزیز
 غرق در چاہ زندان عزیز
 آن لب لعل بدعشان عزیز
 بر کنار نارستان عزیز
 پیش شمشاد خدا مان عزیز
 چون شفق خونریزہ امان عزیز

دار شک قمر نور حسیں (قن) ۲۷ عزیز چچے اس میں محمود و بد وقت
 آشوبیج ایک حسین حافظ

در شہر مشہور محلہ تاشون بر سر بازار دوکان عزیز
 دخل در کاہش بزور و زانیت در بندہ در دست دربان عزیز
 روز و شب محمود گامی این غزل
 خوش بخوان در پیش یاران عزیز

(۲۰)

مناجات لذیذ

یا الہی از تو خواہم خاصہ نعمائے لذیذ
 کچھری و خشک پلا دو نان و حلوائے لذیذ
 شامی و آتش کباب و شفقت و گشتاب ما
 کوفتہ پیچھے دو پیازہ تخم ترشائے لذیذ
 شکر و قند و نبات و شہد با شیریں بناس
 پستہ و بادام تر جلیغوزہ خرمائے لذیذ
 سالن خوب و مرغین با مصالح خوشگوار
 شربت شیر و گلاب و آب دریا ئے لذیذ
 گردہ و قندی قلوچہ بسرق و نان شکرال
 برہ بریاں و باقر خانی و چائے لذیذ
 دوغ با جغرات و مسکہ روغن مچائے پیر
 شیر و خرماس و زونی خانی مربائے لذیذ

شلفم و ترب و چغندر و سبزه پاک و ساکنم

کاسنی سیحی و پاک و سبز چالائے لذیذ

باد رنگ تر بوزه باد بیاں و غر بوزه کدو

سرد و با امروت و سیب و توت طرائے لذیذ

سبز و زرد و لوگلاسه انبشتقا لوچه

رکشمشی انگور آب انار و ترشائے لذیذ

یا الهی مرحمت کن بسکے فرحت فرا

و اندراں آب روان و خوش بولجائے لذیذ

از لباس خرب و خا صه پاک پوشاک تنم

مسند و مفرش کرامت کن تنکائے لذیذ

تابع طبع موافق ده مرا اهل و عیال

سهم و غنچوار و مشفق باز و همسائے لذیذ

منعم و معطی تو هستی خالق الانعام هم

نعمتم ده حاصل کن هر تمنائے لذیذ

از غذا مانے مکلف سیر کن یارب مرا

تن تو می گردان سلامت دار اعضائے لذیذ

یا الهی از تو خواهم صحت کامل مدام

آب و تابم رنگ رویم بخشیمائے لذیذ

عقل کامل هوش و رایم گوش حق شنو ابد

نور چشم من فروز کن از تماشائے لذیذ

واشکر ولی امر کردی نہی شد لا تکفرون

شکر نعمت، نعمت افزایہ ز اشیاے لذیذ
بعد شرب و ہم تنادل بخش توفیق بیاس

تا بجوید حمد بے حد شکر و ثناے لذیذ
لذت انواع نعمتہاے الوان یافتی
خوش بخوان محمود گامی شکر نعمائے لذیذ

(۲۱)

الحمد للہ یا قتم آرام جان ناز کے
آرام جان ناز کے شیریں زبان ناز کے
مشہور عالم سرسردندان لب لعل و گبر
از نطق میریز شکر غنچہ دہان ناز کے
قربان ابو بر ناد پیر بے ہوش کردہ گوشہ گبر
ہر سوزند از غمزہ نیرابر و کمان ناز کے
صد بوسہ بر پادش بند قہار یکشاہ شبن
آن دلیر جزا کردار دمیانے ناز کے
ہر گہ خرامان می شود شمشاد دہناش شود
زہ وہ چہ زیبا میرود سرور دانی ناز کے
محمود گامی غم محمود تشویش از دل کن بد
ناگاہ سے آید بسر آرام جان ناز کے

ہے داد ہے بیداد دل لیا سجن
 ہے دیکھ دیکھو میری دلچ کیا کیا سجن
 مئے خور نیو تھم ڈور دل چھم خور مئے نار
 ہم کس کو بکارت کس راستے گیا سجن
 ہم کل کہاں میں تیرے پاس آؤنگائے دست
 دی شب ہجرت رفتہ امشب خوش بیا سجن
 از آپ مرست سایہاں رنگ پڑھایا تو
 تم کھول اکھیاں دیکھ جیند درشن دیا سجن
 آن نور جہاں منور طور دلم ساخت
 ایں خاک وجودم نمودہ تو تیا سجن
 دی پوتی دایا میں تمہارا شرم ہی کوئی بوت
 شب از شراب سہ آتشے شد بے حیا سجن
 از یک نظر سے کیتا مجھے پر دوست دل
 پھر ایں زمست محمد کیا کیسیا سجن

---

۱ اساسات (قن) ۲ اشار چھ قلمی نو سجنس قنرے پوت
 ۳ فرایں مس محمد کرتا کیا سجن (قن) (فکر کو ترنہ سب آو
 قلمی نو سجن حساب ہے باکھ لعل کرین)

البنتہ للشد کہ مرایار اچھا ہے
 جانانہ زمینخانہ چوستانہ برآمد
 آن خود صفت شکل پر نقل فرشتہ
 گیسو مشکس مئے ابروئے چویش
 بروئے دوا بروئے خم قوس چو نیکو
 صد پارہ کند غارہ زہی تیز نگاہش
 بر برگ گل تازہ عرق دانہ شبیم
 شیرین دوا ناراض بکسار من او
 مستانہ ز احوال اسیران بہ تغافل
 بازاہ و ذود زور بہ بازاہ محبت
 وزناہ رخسان ماہ من بسیار اچھا ہے
 اکھیاں سے دیکھو دیکھو غماز اچھا ہے
 انوار الہیش بر رخسار اچھا ہے
 دو مارسیہ خفقتہ بگلزار اچھا ہے
 تروار جوہر دار ذوالفقار اچھا ہے
 مژگان دو ابروئے کمانہ اچھا ہے
 در لعل لبش گوہر شہوار اچھا ہے
 پروردہ پئے ع اشق بجار اچھا ہے
 در کار خود میشار او سکار اچھا ہے
 در راہ طلب عاشق بازاہ اچھا ہے
 از پیر خود دوش شنیدم بہ صد ہوش
 محمودؑ بگو شعر شکر بار اچھا ہے

۱ اکھیاں او پر دیکھو (اکھ پرون قلمی نو سخ)

۲ خم دوست

۳ برگ گل تازہ کہ چون دانہ شبیم (قن)

۴ شنو (قن) (قلمی نو سخن منز چہ آبیم تیکو ستے شاہ)

جانم ز عشق روئے تو دلشاد دیکھو کیا ہوا
 پابستہ و گیسوئے تو آزاد دیکھو کیا ہوا
 آمد نسیم صبح دم بکشاے بند از زلف خم
 این شاخ منجیل موئے تو از باد دیکھو کیا ہوا
 اسے شاخِ خوابان داد اگر بر حال مظلومان نگر
 افتاده اندر کوئے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 اسے خسرو شیرین سخن گشتی بقصد کوہ گن
 نامحورده آب از جے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 در خواب ناکاں سایاں محراب پا کاں یا کما
 باتیغ یا ابروئے تو اسناد دیکھو کیا ہوا
 کار عجیب پروانہ کرد از سوختن پروانہ کرد
 برگرد شمع روئے تو جان داد دیکھو کیا ہوا
 مسمون احسانت منم پروردہ جانانت منم
 محمود از خوشن خوئے تو آباد دیکھو کیا ہوا

المینۃ للندۃ کہ مرایا را اچھا ہے
 جانانہ زمیخانہ چرستانہ برآمد
 آن خود صفت شکل پر نقل فرشتہ
 گیسوئے مشکس موعے ابروئے چو چمن
 بروئے دوا بروئے خیم قوس چو نیکن
 صد پارہ کندہ خارہ زہی شیرنگا ہریش
 بر برگ گل تازہ عرق دانہ شبنم
 شیریں دوا نادرش بکت رکن او
 مستانہ ز احوال اسیران بہ تغافل
 بازار و زور زور بہ بازار محبت
 وز ماہ رخاں ماہ من بسیار اچھا ہے
 اکھیاں مے دیکھو دیکھو غما را اچھا ہے
 انوار الہیش بر رخسار اچھا ہے
 دو مار سیہ خفتہ بگلزار اچھا ہے
 تروار جوہر دار ذوالفقار اچھا ہے
 ہر گاہ دو ابروئے کمانہ را اچھا ہے
 در لعل لبش گوہر شہوار اچھا ہے
 پروردہ پئے عاشق بیمار اچھا ہے
 در کار خود ہمشیار او سرکار اچھا ہے
 در راہ طلب عاشق بازار اچھا ہے

از پیر خود دو شش شنیدم بعد ہوش
 محمود و بگو شعر شکر یار اچھا ہے

۱ اکھیاں او پر دیکھو (اکھ پر دن قلمی نوہ سوخ)

۲ خیم دوست

۳ بر برگ گل تازہ کہ چون دانہ شبنم (قن)

۴ شبنو (قن) (قلمی نوہ شخص مرز چھ ایمم بگو سستہ شاد)

جانم ز عشق روئے تو دلشاد دیکھو کیا ہوا
 پابستہ کیسوئے تو آزاد دیکھو کیا ہوا
 آمد نسیم صبح دم بکشاے بند از زلف خم
 این شاخ مجہول موئے تو از بار دیکھو کیا ہوا
 اسے شاخِ خواب داد گر بر حال مظلومان نگر
 افتادہ اندر کسے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 اسے خسرو شیرین سخن شستی بقدر کدہ گن
 نامورده آب از جوئے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 در خواب ناکاں سایاں محراب پا کاں یا کما
 باتیخ یا ابروئے تو اسناد دیکھو کیا ہوا
 کار عجیب پروانہ کرد از سوختن پروانہ کرد
 برگرد شمع روئے تو جان داد دیکھو کیا ہوا
 ممنون احسانت منم پروردہ جانان منم
 محمود از خوش خوئے تو آباد دیکھو کیا ہوا

(۲۵)

در باغ سلیمانی پیارا تو میرا جانے
 کشمیر ٹھنڈا پانی پیارا تو میرا جانے
 خاتون غمتی تم حوران ہمیشتی تم
 کشمیر کا یہ مانی پیارا تو میرا جانے
 تم نازکی حسینا تجھ کو کمر مہینا
 لب لعل بہ خشانی پیارا تو میرا جانے
 سہرا تو جب کارنگی مہر او مہرا لڑائی
 دادا تو پہلوانی پیارا تو میرا جانے

محمدر گامی آو ہندی غزل کچھ گادو
 ہم پہ تو ہندوستانی پیارا تو میرا جانے
 (نہ سنے سمجھو)

قلمی نو سچہ میچہ مینو کم نہ سدرے باغ پیرتہ تو سب آے
 نقشا درون کرے ۔ (ناجی)

(۲۶)

در چہ زیب اولفریبا قامت دل جوئے تو
 تاب دیدارت ندادم چون بہ بینم روئے تو
 بار قیباں روز و شب در کامرانی بہنمت
 ثم بالشد عاجزم از عادت در خوئے تو
 روز اول در رنجوری دین ماندا اے صنم
 چون ز نارِ جنت پرستان گشتہ بہن موی تو
 نازنین از تیغ نازتہ مردماں بل عہد ہزار
 زندہ گرد و نمباید نگیمت از بوئے تو
 ہچو وحشی مرغ بگردم دانہ دیدم خالی تو
 پر کشادم بہر دانہ دادم شد گیسوئے تو
 بہر قتلہم شرمہ کردی چشم میگوں چرا
 گشت مارا اے نگار از گس جانمے تو
 چونکہ دیدم دست نازتہ دلربا و جاں مہربا
 من بختیں دل سپردم در کف بازوئے تو
 ترک من با تیغ عشقت دست کردن مشکل ات
 کے تراغ دست ہر دن باختم ابروئے تو
 ہچو جامی من بگردد کوئے تو اے نازنین
 در طوافم روز و شب کعبہ بہن کوئے تو

گر نغازی میگذاردند سوے قبلہ مردان

من نغازی میگذارم قبلہ من و حقے تو

صرف میشد عمر محمودش کجائی جو میت

پاشگاهم شد نگارا بہر جیت و جوے تو

(پرانہ قلمی نسخہ پیچیدہ)

نوش باش بمن باز بیا تازہ دلم ساز

تا ساز بمن ساز شب ناز و لے و ساز

دل دھتہ تر میو حکم دل زنی دلاوار وجود

جانا تہ تو ان برداں غمزہ جانب ساز

ہندوے رسن باز دو گیسوئے دلاویز

ابوئے تو آہوے تو چن ترک تیر انداز

سر سبز شوم سایہ بر مر افگن

قربان مرا پائے تو اے سرور سرا فراز

در بارغ جہاں لاله رخاں داغ تو دارند

زاں محبت لب تہ تو خواب بھسہ ناز

غیر از تو مرا ہیکے کسے نیت بدل خوش

من محبت تو چون محمود بایار

غزلن تر جہاں کے بھڑکا شہر تو بکنز آو فارسی کلاس سہو

(اکبر پرانہ قلمی نسخہ پیچیدہ)

زیاتی زبانی کلام

۱. قیصر دوسو ما دود خستری نے

۲. زود پادری و چٹم جلو چنے

۳. شل پھولتے پھلیا ہ چھاو

۴. سور لہ کپار کر غم لے

۵. دود چیتو دامہ دامہ

(۱)

قیصر رو پہنواے دہتر کوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 نالو چھ رہ نہ مال دستن کوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 پرنکس بیچھ ہم دے سو تدر کوئے   اور نالے کھسے نس چھم کینہ باھتھ
 دسہ کھے پانہ کن ڈپ ڈالہ پڑوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 پاتال ڈوڑھ کھے شاید سو کوئے   اور نالے وسد نس چھم کینہ باھتھ
 وور قی کتہ میلہ تا مھر کوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 روشن حال چھ رہ نہ پڑوئے   سوڑے عالم کران ہئے باھتھ
 دنیا آخر نا پائید روئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 ہے آسمانج بک کو تدر کوئے   ساتھ اس تے باغ از راھتھ
 مشتاق ڈیے کن چھس ہر کوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ

محمود یار رہے سرتن کوئے
 تن سیتو لے کر از اشباھتھ
 تن سیتو زان تھاو ڈپ کوئے
 آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ

(ذرا پڑوئے)

واپ باھتھ چھ باسان کہ نام مشنوی ہند حبیبو یہ دن رات ہر

(۱)

ژدہ پاریڈ چٹم جلو چوئے، زہار تھ کئے
 پیار دودلو پاری لگے ژئے مایہ متے
 راتس دودھس پاد لو رسم جانے وئے
 یو تھتھ وائرتھتھ چون پرتو ژو تھتھ متے
 ژئے نیب تھو تھم خوب رو یو چھم کئے
 تیلہ بلہ بہ بیمار تیلہ یککھ ژو میانہ وئے
 دندن بدن زو اڑیم ژندن کئے
 دندن مساکھ لاگہ سوہ ماہ چشمن جئے
 دامانہ ژو یو پان پیرتھ سامانہ جئے
 پامن لا جھٹس کامہ دودھ اعی وئے
 بہ حالہ اکے نالہ ژو تھتھ نالے متے
 مغرور موگر تھ پان پان چھوئے
 ودان چھٹس بو چھک پو پان مئے کبہ اتے
 ہارس پوہ گوم دودھ نو سم سے خروئے
 محمور کا میو گر تھو ژہارن پیراہ پن
 اچھ روٹ کری شاہ ہمدان سمکھی وئے
 (زباؤ دیوایچہ)

ر

گل پھول تے پھلیا چھاو
 روز بلب لول چون آو
 آو پو شو تار کیسا گپیو
 شرو تو سے نیشہ را پیشہ یو
 سیر و نمبر لوگ چلے جاو
 روز بلب لول چون آو
 رنگ کیا روٹ اہم رنگ ڈیسے
 سنگ دل یار یو ما پھیرے
 نشکے ما گڑھ ہر دے دامو
 روز بلب لول چون آو
 ٹکڑے پیچھے کے بادام پوشو
 سکہ کر ختم سے وٹا دلوائے
 نیشہ بر ہڑے چشمہ مزارادہ
 روز بلب لول چون آو
 آو دل چنے شرو آو بلوئے
 نہاؤ ڈز مڑ چھینہ شہلہ نے
 زور سکو میدنسی نو تدرن جلاو
 روز بلب لول چون آو
 ناگہ رادن آب آو جاری
 باغ جنک سبز چھاو
 آستہ آستہ ویر کیسو دے
 باغ اندرے گل بھولی ساڈی
 روٹ بنفشہ دانگین چھاو
 روز بلب لول چون آو

کرہ محمود از بس گز او

سے ترو ہست با گز او

یہی چھ نمبر تی چھس باو

روز بلب لول چون آو

(زبان ریو ایستہ)

سورہ کھپار، کریم لے
 گلِ اختاب روئے کیڑ کھٹے
 روزِ محشر داماؤں رٹے
 چھ کوئوین کنہ چھک بٹے
 کالو قبرے مشر مالہ فٹے
 یارِ سید باغ وار پوش ٹٹے
 تارِ سوز کیر خزانہ گزٹے
 شامہ سحر دے داماؤں لٹے
 پامن لاجنس نالہ جامہ لٹے
 واترِ آخر مانٹے بل
 ازلہ لانی کوئویم زھل
 واترِ آخر مانٹے بل
 شب و روز صفا و کھلج کل
 واترِ آخر مانٹے بل
 وڈی دمسر ناچھیر پوت یار
 واترِ آخر مانٹے بل
 کامہ دو گوم مانسبل
 واترِ آخر مانٹے بل

توہ رحم نو چندس مار آتھے
 میتھ او سہم گز پین

محمود کا میس کا ستم گئے

واترِ آخر مانٹے بل

(زبان و دوا سہ)

علاء الدین دکن شازن ہنر شہن چھ بکراوہ آہر باسان (ناجی)

(۵)

دھرم دچھو دامہ دامہ گلبہ گلبہ
 رچھو کھو کھو کھو کھو کھو
 تل پاتالے ڈیچھو غاب
 ناگہ پیچھو روٹس ناروڑ ملے
 بابہ میون بند راہ شاہ قاضی
 پوٹس نہ اندلہ ہانکے
 رعے چون پھولت گل اخاب
 گولہ لایہ روٹس ہوسولے
 لایہ کیاہ اوٹس کزاندہ ڈرائس
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 فابو ہوتو کوس ناسہ طابیتاب
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 کس وینہ از لن دینم بازی
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 حور پیرو یا کینہ چھک ہتاب
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 دایہ تون کینے یور ایس

محمد چچہ گوشت کھانکے

ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو
 ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو ہو

(دباؤی روایت)

